Παρασκευὴ 17 Ἰανουαρίου 2025

Ἀντωνίου ὁσίου τοῦ μεγάλου († 356)

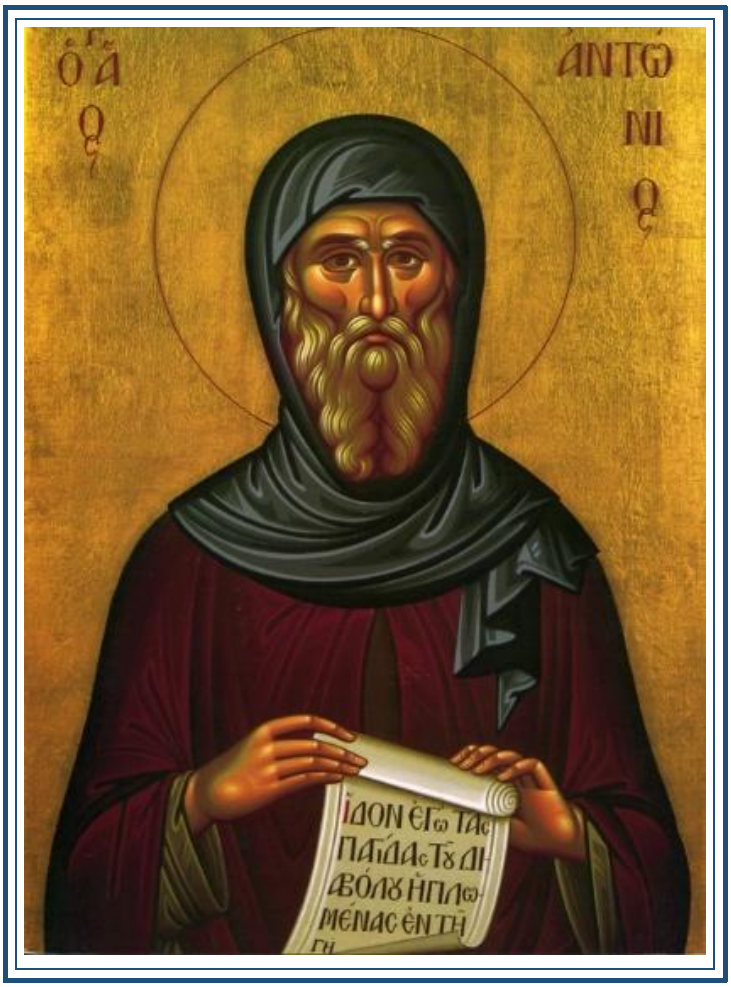

Ἐπιμέλεια
Λουκᾶς Λουκᾶ
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Προοιμιακὸς

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ργ΄ 103

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνά μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ᾽ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοιξαντάρια Φωκαέως

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἔτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.
Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

τὰ εἰρηνικὰ

Ἦχος λ ἡ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

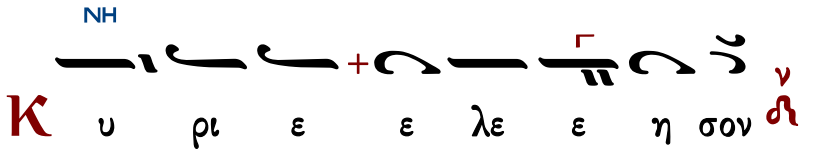

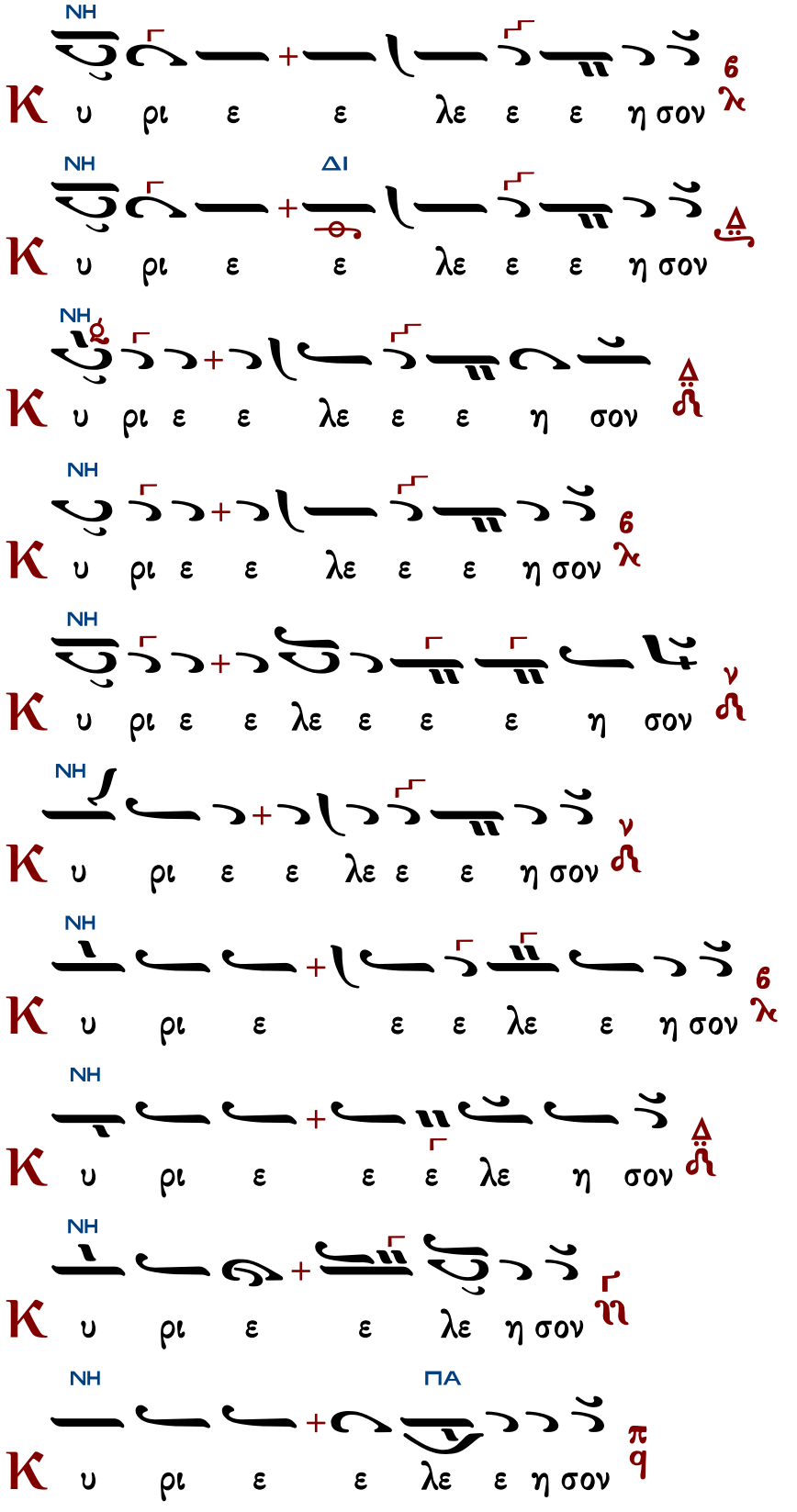

ἕτερα

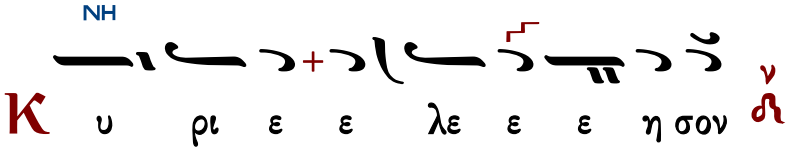

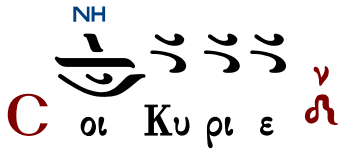

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος Νη

π. Ἱεροθέου Ἱερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97-99#

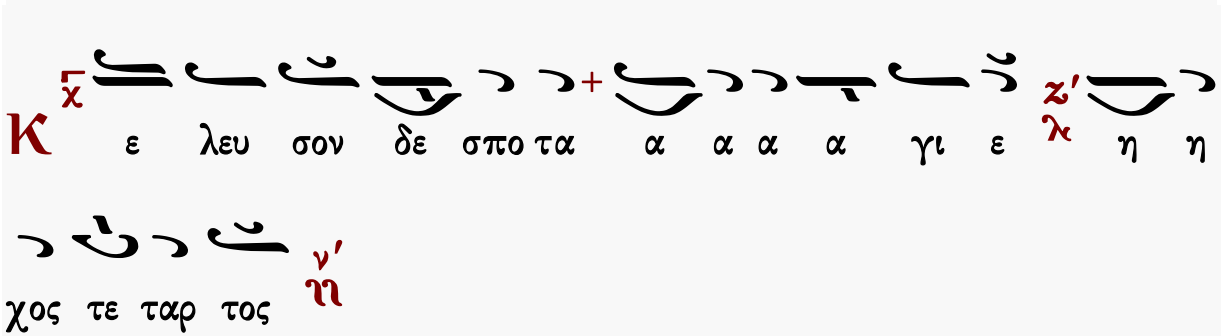

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί

ἦχος δ΄

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριήλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ψαλμὸς 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.
Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.
Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.
Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.
Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.
Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.
Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.
Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

ψαλμὸς 141

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.
Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Πέτρου Εφεσίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.

Ὁ φωτισθεὶς ταῖς τοῦ Πνεύματος ἀκτῖσιν, ὅτε σε ὁ ἔνθεος ἔρως ἀνέφλεξε, καὶ τὴν ψυχὴν ἀνεπτέρωσεν, αὐτὸ ποθῆσαι, τὸ τῆς ἀγάπης ὄντως ἀκρότατον, τότε κατεφρόνησας, σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ ἔξω κόσμου γεγένησαι, πολλῇ ἀσκήσει, καὶ ἡσυχίᾳ τούτῳ ἑνούμενος· ὅθεν ἐπλήσθης, ὡς ἐζήτησας, τῶν ἐκεῖθεν καλῶν καὶ ἀνέλαμψας, ὡς ἀστὴρ καταυγάζων, τὰς ψυχὰς ἡμῶν Ἀντώνιε.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου.
Ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον. ☞

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός· ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὁ τῶν δαιμόνων τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη, συντρίψας τῇ χάριτι, τοῦ θείου Πνεύματος, καὶ τὴν κακίαν καὶ ἔνεδραν, αὐτῶν τοῖς πᾶσι, δηλοποιήσας θείοις διδάγμασι, ταῖς θείαις λαμπρότησι καταστραπτόμενος, τῶν μοναστῶν διαυγέστατος, φωστὴρ ἐγένου, καὶ τῆς ἐρήμου πρῶτος διάκοσμος, καὶ τῶν νοσούντων ἐμπειρότατος, καὶ σεπτὸς ἰατρὸς καὶ ἀρχέτυπος, χαρακτὴρ ἐναρέτου, ἀγωγῆς πάτερ Ἀντώνιε.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ λύτρωσις,
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ. ☞

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὁ χαρισμάτων ἐνθέων πεπλησμένος, σὲ ὡς ἀκηλίδωτον, ἔσοπτρον πάτερ εὑρών, Χριστὸς τῶν θείων ἐμφάσεων, λαμπρὰς οἰκείου, μαρμαρυγὰς φωτὸς σοι ἐξήστραψεν· ἐντεῦθεν ἰάσεων, ἄφθονος ὤφθης πηγή, διατροφή τε λιμώττουσι, καὶ τῶν διψώντων, δι᾽ ἐπομβρίας ἄρδων τὴν ἔφεσιν· τὰς ψυχικὰς δὲ διαθέσεις ὁρῶν, σοῦ τῷ λόγῳ σοφῶς ἐβελτίους Θεῷ· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὁ καθαρὸς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν, ἄγγελος ἐπίγειος, βροτὸς οὐράνιος, τῆς παρθενίας διδάσκαλος, τῆς ἐγκρατείας, ἠκριβωμένη στάθμη Ἀντώνιε· συνὼν τῷ Δεσπότῃ σου, καὶ τὴν ἀσίγητον δοξολογίαν μακάριε, σὺν τοῖς ἀγγέλοις, καὶ τοῖς ὁσίοις πᾶσι καὶ μάρτυσι, τούτῳ προσάγων, τοὺς τελοῦντάς σου, τὴν ἱερὰν μνήμην πάντοτε, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ πταισμάτων ἐλευθέρωσον.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸ κατ᾽ εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον, νοῦν ἡγεμόνα κατὰ παθῶν ὁλεθρίων, ἀσκητικῶς ἐνστησάμενος, εἰς τὸ καθ᾽ ὁμοίωσιν ὡς δυνατὸν ἀνελήλυθας· ἀνδρικῶς γὰρ τὴν φύσιν ἐκβιασάμενος, ἔσπευσας τὸ χεῖρον, καθυποτάξαι τῷ κρείττονι, καὶ τὴν σάρκα δουλῶσαι τῷ πνεύματι· ὅθεν μοναζόντων, ἀνεδείχθης ἀκρότης, πολιστὴς τῆς ἐρήμου, εὐδρομούντων ἀλείπτης, κανὼν ἀρετῆς ἀκριβέστατος· καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς, τῶν ἐσόπτρων λυθέντων Ἀντώνιε, καθαρῶς ἐποπτεύεις τὴν ἁγίαν Τριάδα, ἐντυγχάνων ἀμέσως, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων σε.

Πέτρου Ἐφεσίου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Κωνσταντίνου Λάμπρου

Δογματικὸν Θεοτοκίον

ἦχος πλ.β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι᾽ ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ᾽ ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Σύντομον	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
	Ἀργοσύντομον	
Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Φιλανθίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἴσοδος – Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Σοφία. Ὀρθοί!

ἦχος β΄

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

294	Μέλος Ἀρχαῖον	138	Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἑσπέρας προκείμενον

Κυριακὴ Δευτέρα Τρίτη Τετάρτη Πέμπτη Παρασκευὴ

Κυριακῇ ἑσπέρας
ψαλμός 133:1

Ἦχος λ̇ ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

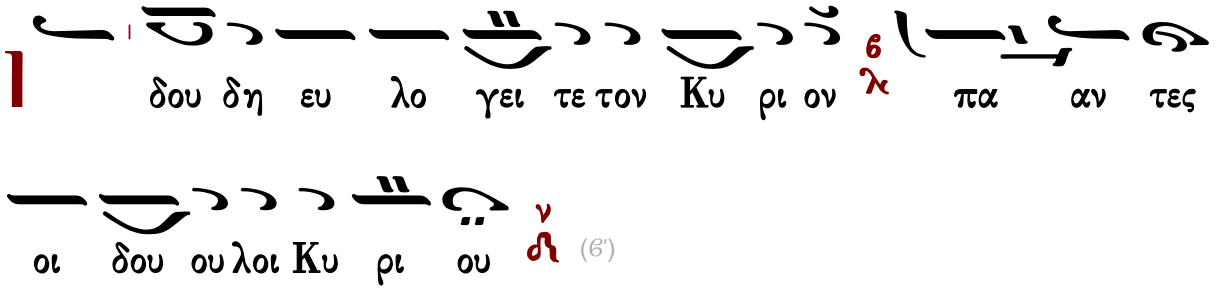

∴ Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

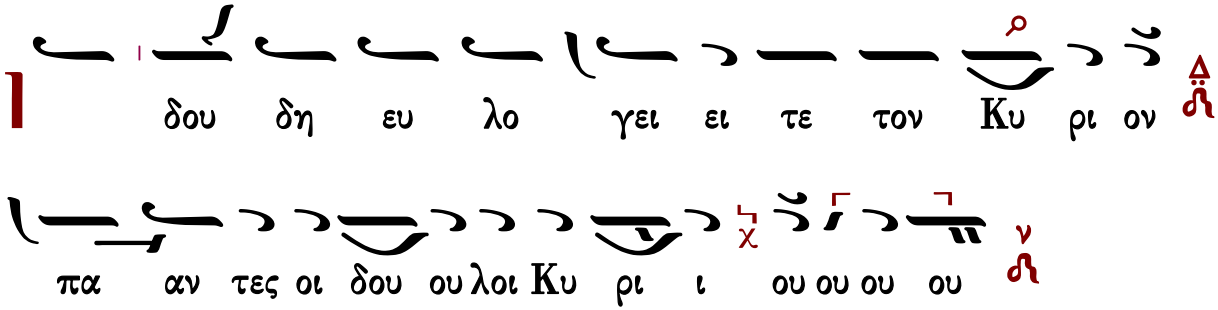

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Ἀναγνώσματα Λουκᾶς Λουκᾶ

Δευτέρα ἑσπέρας
ψαλμός 4

Ἦχος ἐ ἡ Βϩ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

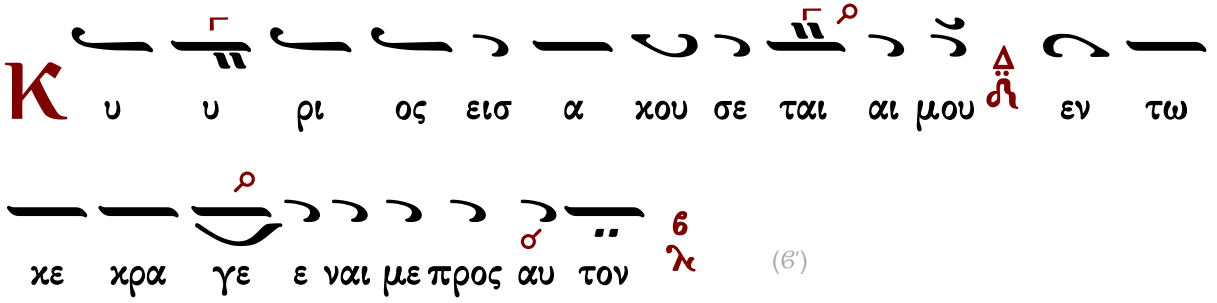

∴ Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με· οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

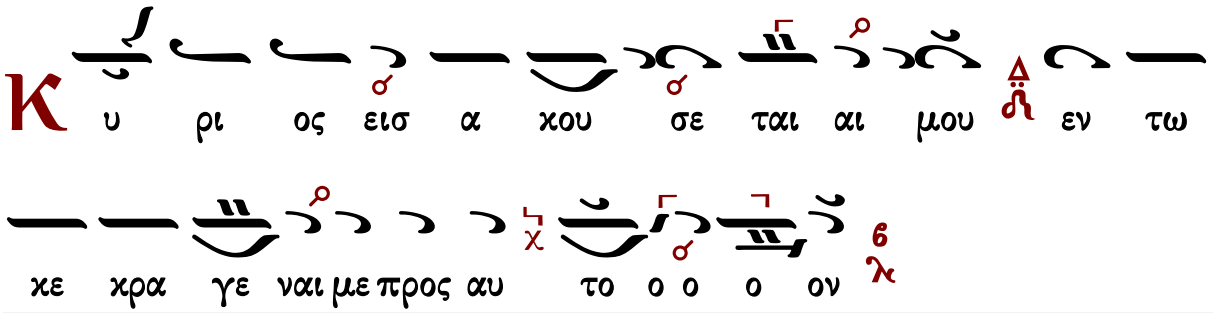

Τρίτη ἑσπέρας
ψαλμός 22

Ἦχος ἡ πλ. Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.60#

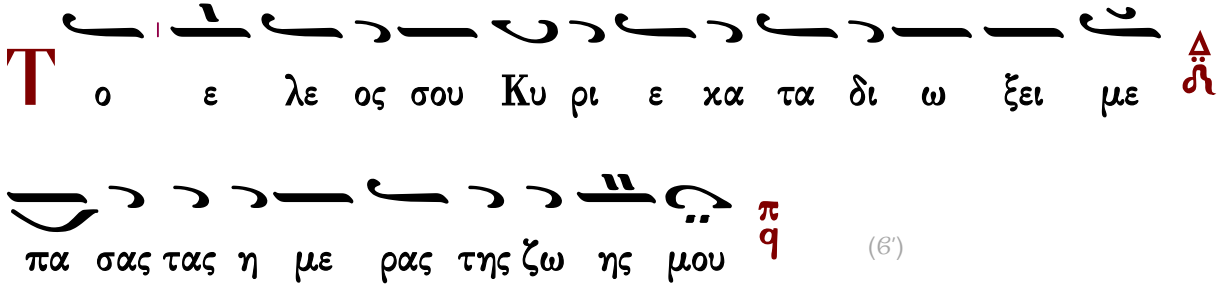

(β')

∴ Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

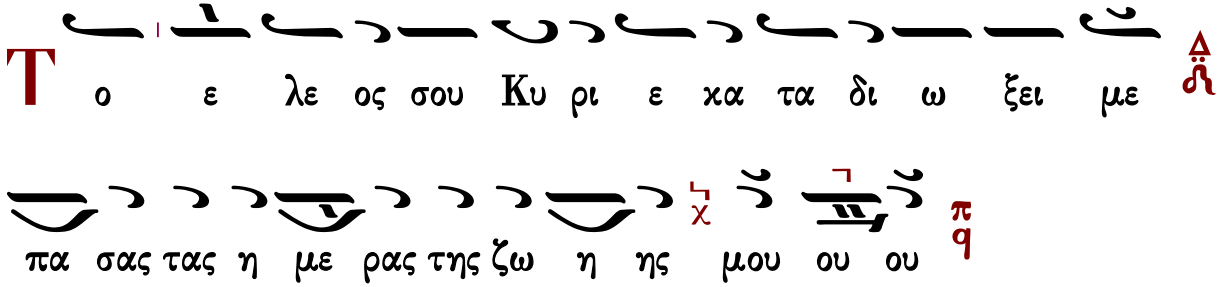

Τετάρτη ἑσπέρας
ψαλμός 53

Ἦχος λ πλ. Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.60#

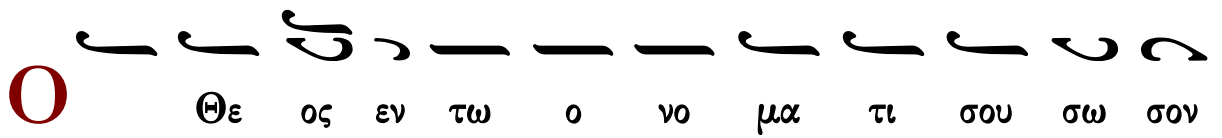

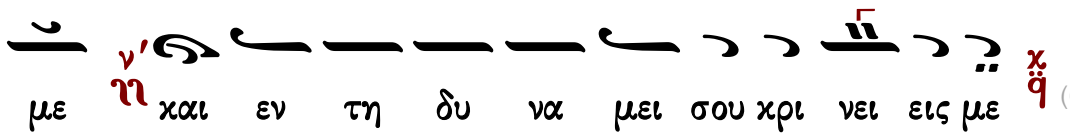

∴ Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

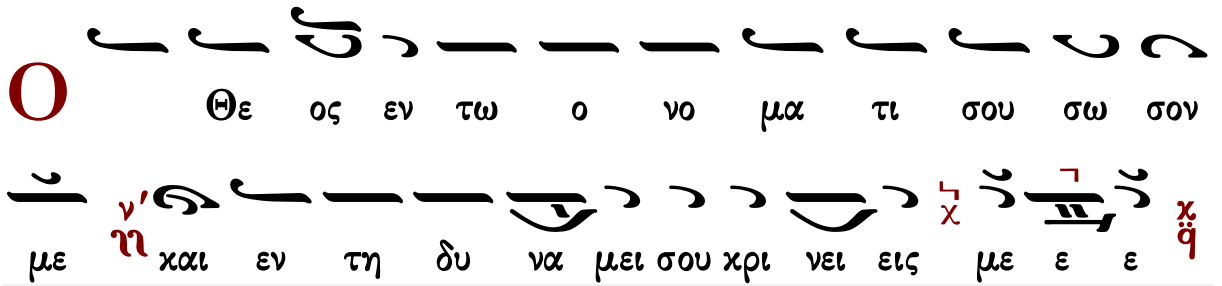

Πέμπτη ἑσπέρας
ψαλμός 120

Ἦχος λ π Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61#

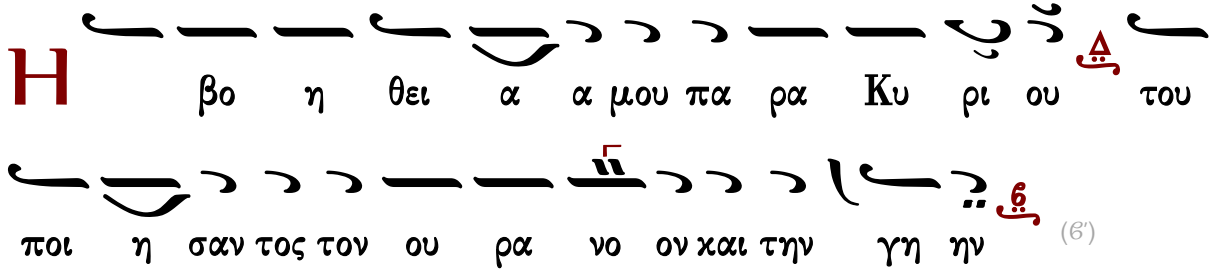

∴ Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

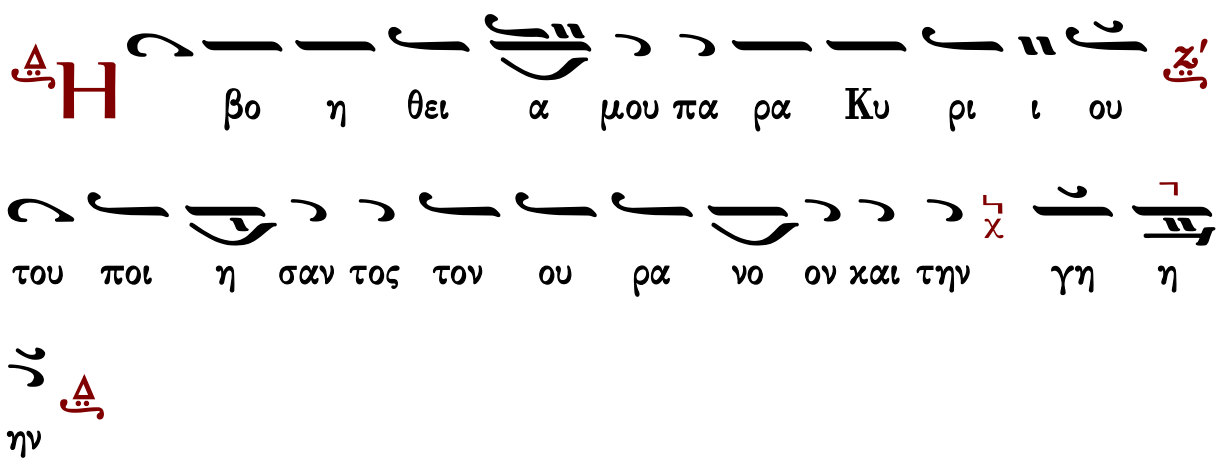

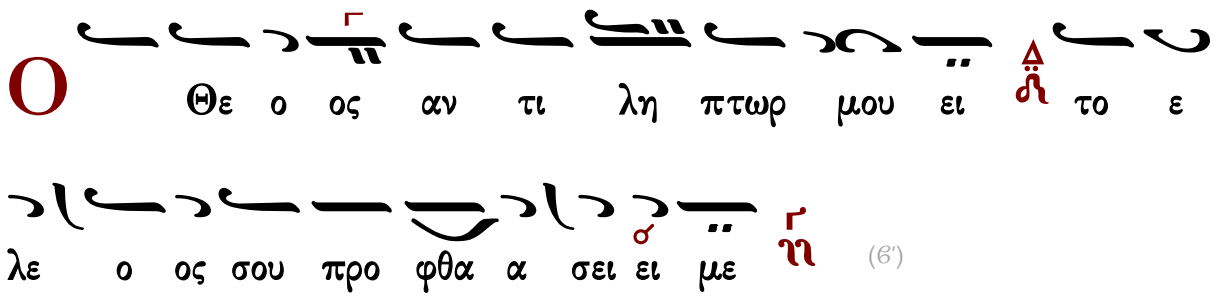

∴ Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεὸς καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ᾽ ἐμὲ λύτρωσαί με.

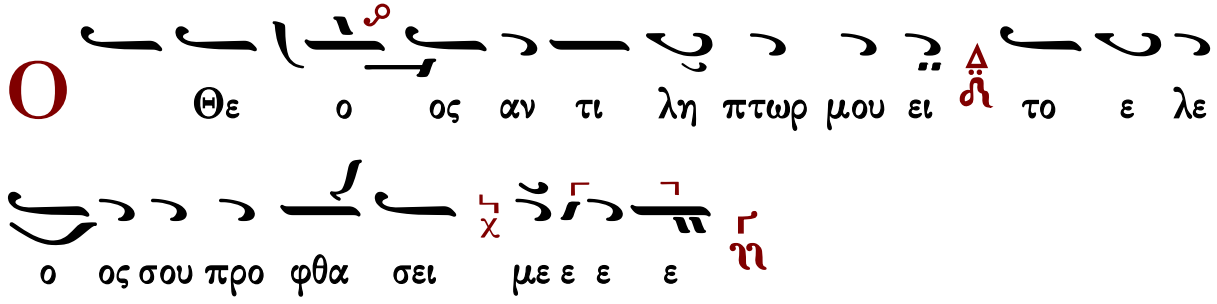

Ἀναγνώσματα

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφία. Πρόσχωμεν.

3:1-9

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ᾽ ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν Ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ, προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφία. Πρόσχωμεν.

5:15-23 κ' 6:1-3

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ῥιφθήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ᾽ αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταί περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις Ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφία. Πρόσχωμεν.

4:7-15

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος, ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, **καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.**

Δεήσεις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει, ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν του ἁγίου ναοῦ τούτου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν.

Τὰ πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν των ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων των ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.
Σοί, Κύριε.
Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀρτοκλασίας μὴ οὔσης: Ἀπόστιχα

Εἰς τὴν Λιτὴν

ἦχος β΄

Ἀσκητικὸν γυμνάσιον, συγκροτήσας ἐπὶ γῆς, ὅσιε Ἀντώνιε, τὰς τῶν παθῶν προσβολὰς ἐν τῇ ῥοῇ τῶν δακρύων σου, πάσας ἀπήμβλυνας, καὶ κλῖμαξ θεία καὶ σεπτή, εἰς οὐρανοὺς ἀνάγουσα, τοῖς πᾶσιν ἐγνωρίσθη, ὁ θεόληπτος βίος σου· εὐσεβείας γὰρ καρπούς, ἐν αὐτῷ ἐνδειξάμενος, ἰατρεύεις δι᾽ αὐτῶν, τὰς ἀσθενείας τῶν παθῶν, τῶν πιστῶς ἐκβοώντων σοι· Χαίροις τῆς ἑῴας ἀστὴρ χρυσαυγέστατε, καὶ τῶν μοναζόντων λαμπαδοῦχε καὶ ποιμήν. Χαίροις ἀοίδιμε, τὸ τῆς ἐρήμου κάλλιστον θρέμμα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀκράδαντον ἔρεισμα. Χαίροις τῶν πλανωμένων, ὁ μέγας ὁδηγός· Χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα, καὶ τῆς οἰκουμένης φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Στέφανου Λαμπαδαρίου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀρτοκλασία

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου καὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἁγίαν ἑορτὴν ταύτην καὶ προσφερόντων τὰ δῶρα ταῦτα.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (χώραν ἢ νῆσον) ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσει πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον τὴν καθ᾽ ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.
Κύριε, ἐλέησον. μ΄ (τετράκις ἀνὰ ι΄ καὶ αὖθις ἐκ τρίτου).
Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν, καὶ ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ

ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου και ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν· δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· ἀποδίωξον ἀφ᾽ ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωήν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἀμήν.

Ἦχος Δι

Δ.Π.*

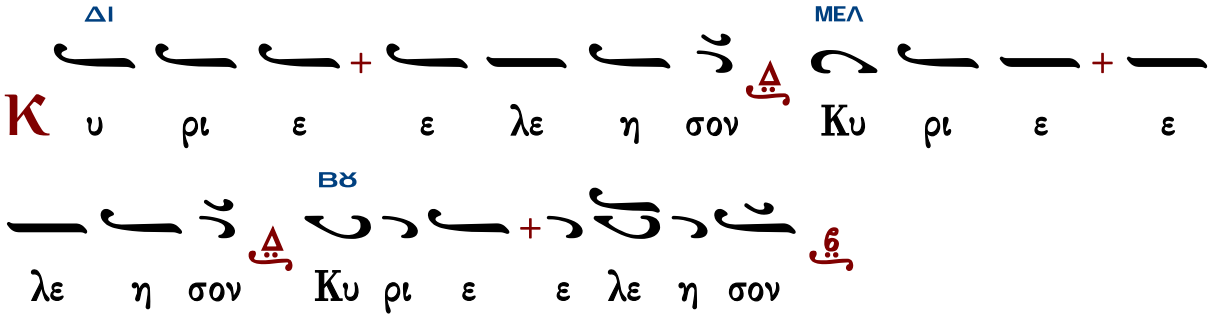

ἁγιορείτικα

Ἦχος Πα

ὑπό Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου*

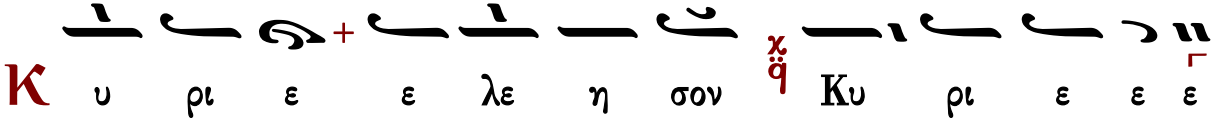

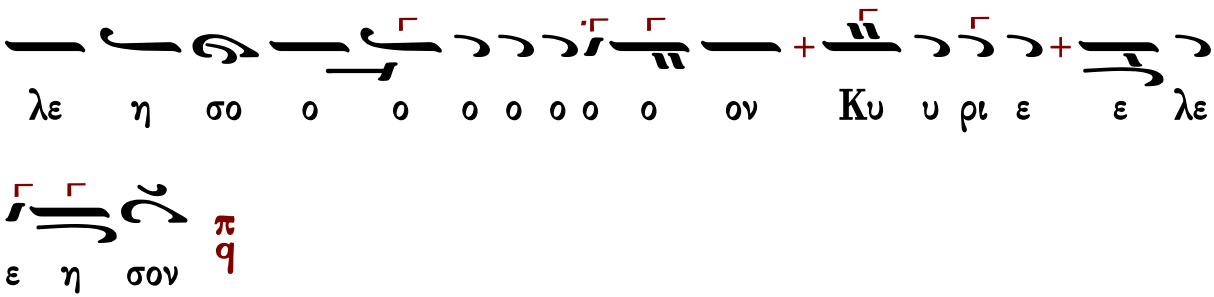

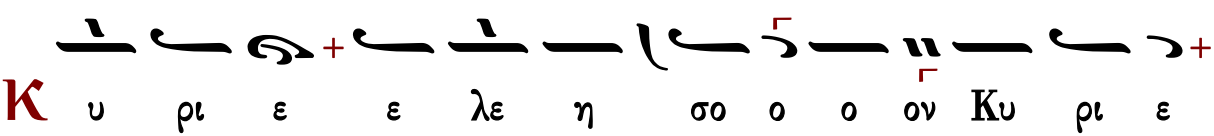

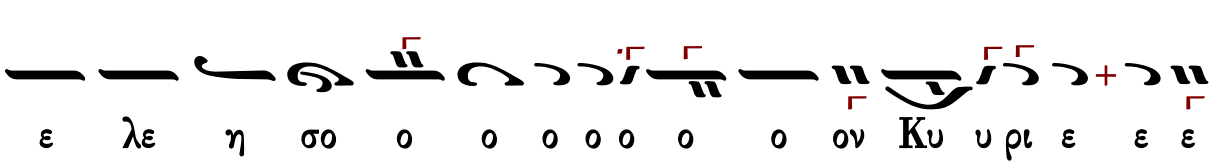

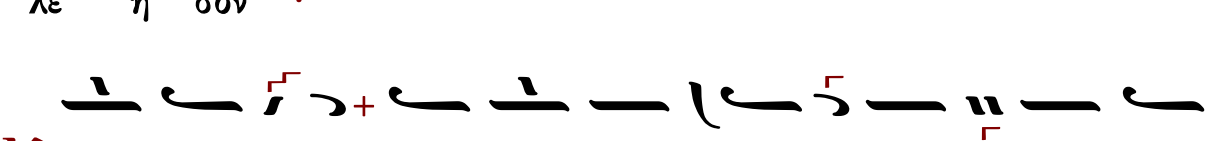

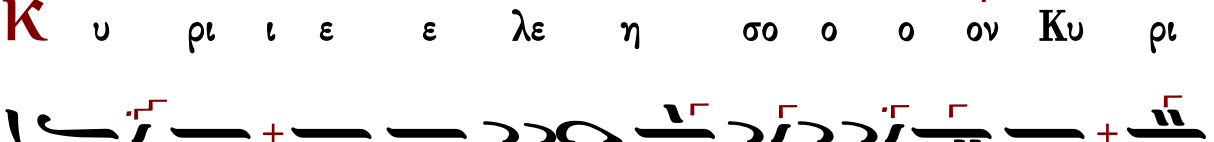

ἦχος πλ.α΄

Θεοτόκε παρθένε, χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη, σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πολίτικον	Γεωργίου Πρωγάκη	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου
Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη		Θεοδοσίου Γεωργιάδη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τοὺς πέντε ἄρτους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐξ αὐτῶν πεντακισχιλίους ἄνδρας χορτάσας, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς ἄρτους τούτους, τὸν σῖτον, τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον· καὶ πλήθυνον αὐτὰ ἐν τῇ πόλει (χώρᾳ ἢ νήσῳ) ταύτῃ καὶ εἰς τὸν κόσμον σου ἅπαντα· καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας πιστοὺς δούλους σου ἁγίασον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἦχος βαρὺς

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον, οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Γεωργίου Πρωγάκη — Ἱεροθέου Ἱερομονάχου

Εἰς τὸν Στίχον

Χαίροις ἀσκητικῶν — ἦχος πλ.α΄

Χαίροις τῶν ἀσκητῶν ἀρχηγός, γεγενημένος καὶ ἀήττητος πρόμαχος· παθῶν γὰρ ἐκτέμνων ῥίζας, καὶ τῶν δαιμόνων ὁρμάς, ὑποστὰς ἀνδρείως ἐθριάμβευσας, αὐτῶν τὴν ἀσθένειαν καὶ ψυχόλεθρον πλάνησιν, τὴν τοῦ Σταυροῦ δέ, τοῦ Σωτῆρος ἐνέργειαν καὶ ἀνίκητον, ἐφανέρωσας δύναμιν· ἣν καὶ περιζωσάμενος, ἐνίκησας ἅπαντας, τοὺς ἀθετοῦντας τὴν θείαν, διὰ σαρκὸς ἐπιφάνειαν, Χριστοῦ· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Στῦλος φωτοειδὴς ἀρεταῖς, ἐστηριγμένος, καὶ νεφέλη σκιάζουσα, ἐγένου τοῖς ἐν ἐρήμῳ, πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς, τὸν Θεὸν ὁρώντων προηγούμενος· Σταυροῦ βακτηρία, τὴν τῶν παθῶν ῥήξας θάλασσαν· τὸν νοητὸν δέ, Ἀμαλὴκ τροπωσάμενος, ἀνεμπόδιστον, τὴν οὐράνιον ἄνοδον, εὗρες θεομακάριστε, καὶ κλῆρον ἀκήρατον, σὺν ἀσωμάτοις τῷ θρόνῳ, περιχαρῶς παριστάμενος, Χριστοῦ· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Μακάριος ἀνήρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Χαίροις ἀγγελικαῖς ὁμιλῶν, χοροστασίαις ἐν ὑψίστοις Ἀντώνιε· τὸν βίον γὰρ τούτων πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, ἀρετὴν ἀσκήσας πεπολίτευσαι, φανεὶς καθαρώτατον, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, ἀκτινοβόλους, ἀστραπὰς εἰσδεχόμενον, τὰς τοῦ Πνεύματος, τοῦ ἁγίου πανόλβιε· ὅθεν καταυγαζόμενος, ἑώρας τὰ μέλλοντα, πάντα προλέγων ἐκ θείας, φωτοφανείας μυούμενος, Χριστοῦ· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν Ἀντώνιε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν. Ἀγγέλων συνόμιλε, τοῦ Παύλου συμμέτοχε τοῦ Θηβαίου· μεθ᾽ ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Ἐφεσίου — Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη — Κωνσταντίνου Λάμπρου

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.δ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀργοσύντομο

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Σύντομο

Πέτρου Βυζαντίου — Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κωνσταντίνου Πρίγγου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια

Ὁσίου Ἀντωνίου

ἦχος δ΄

Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν τοῖς τρόποις μιμούμενος, τῷ Βαπτιστῇ εὐθείαις ταῖς τρίβοις ἑπόμενος, πάτερ Ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιστής, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας εὐχαῖς σου· διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι᾽ οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Γαβριὴλ Κουντιάδου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀπόλυσις

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ἐὰν δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Σοφία!

Εὐλόγησον.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ἀκολούθως εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις·

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀμήν.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.
Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ΄)
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β΄)

ψαλμὸς γ΄

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

ψαλμὸς λζ′ 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ᾽ ἐμὲ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ᾽ ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ᾽ ἐμὲ ἐμεγαλορρήμονησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ′ 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ΄ 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.
Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἱνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ;
Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ᾽ ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ᾽ 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ᾽ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ′ 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β′)

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτή

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος

ἦχος δ΄

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου — Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου — Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἀπολυτίκια

Ὁσίου Ἀντωνίου

ἦχος δ΄

Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν τοῖς τρόποις μιμούμενος, τῷ Βαπτιστῇ εὐθείαις ταῖς τρίβοις ἑπόμενος, πάτερ Ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιστής, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας εὐχαῖς σου· διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος δ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι᾽ οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Γαβριὴλ Κουντιάδου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…	Ἀμήν.

Καθίσματα

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον — ἦχος πλ.δ΄ — μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν

Τὴν ψυχήν σου δεσμεύσας πόθῳ Χριστοῦ, τὰ γεώδη μισήσας πάντα σαφῶς, ηὐλίσθης πάτερ ὅσιε, ἐν ἐρήμοις καὶ ὄρεσι· τοῦ γνωστικοῦ γὰρ ξύλου, γευσάμενος ἔνδοξε, ὡς ἐξ ἀδύτων μύστης, ἀγγελικῶς διέλαμψας· ὅθεν καὶ τὸν γνόφον, διαβὰς τῆς σαρκός σου, τὸ σκότος ἐδίωξας, τῶν δαιμόνων μακάριε, μοναζόντων ὁ πρόκριτος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρί, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως μήτηρ Θεοῦ, ἀφράστως ἀπεκύησας, τὸν τὰ πάντα ποιήσαντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα κατέχοντα, καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν κόσμον ἐκτρέφοντα· ὅθεν δυσωπῶ σε, παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἁγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε παράσχου μοι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις πανάχραντε.

Τὸν συνάναρχον Λόγον — ἦχος πλ.α΄ — μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν

Τὸν ἀσκητὴν τοῦ Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν, ὡς νεκρώσαντα πάσας τὰς προσβολὰς τῶν παθῶν, δι᾽ ἐγκρατείας καὶ στερρᾶς ὑπομονῆς ἀληθῶς, καὶ καταισχύναντα σφοδρῶς, τὸν ἀντίπαλον ἐχθρόν, καὶ πάσας τούτου ἐπάρσεις· καὶ νῦν πρεσβεύοντα τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, ἣν προεκήρυξαν πάντες οἱ δικαιότατοι, καὶ ὁ προφήτης Δανιήλ, ὄρος ἀλάξευτον, καὶ Δαυὶδ ὁ μελῳδός, σὺν Μωϋσεῖ καὶ τοῖς λοιποίς, βάτον καὶ στάμνον καὶ ῥάβδον, νεφέλην πύλην καὶ θρόνον, μέγα ὄρος ἀναδειχθεῖσαν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Πολυέλεος

Δοῦλοι Κύριον		Ἐξομολογεῖσθε		Ἐκλογὴ	
Κείμενο	Μουσικὸ	Κείμενο	Μουσικὸ	Κείμενο	Μουσικὸ

Καθίσματα

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον — ἦχος πλ.δ΄

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου καταλιπών, τὸν σταυρόν σου ἐπ᾽ ὤμων ἀναλαβών, ὅλον ἀνατέθεικας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· καὶ σαρκὸς ἔξω πάτερ, καὶ κόσμου γενόμενος, τοῦ ἁγίου γέγονας, συνόμιλος Πνεύματος· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, τοὺς λαοὺς διεγείρων, τὰς πόλεις ἐκένωσας, τὰς ἐρήμους ἐπόλισας, θεοφόρε Ἀντώνιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Ἐπεφάνης σήμερον ἦχος δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῷ φωτὶ λαμπομενος, τῷ ἀπροσίτῳ, ὡς ἀστὴρ ἐξέλαμψας, ἐν ταῖς ἐρήμοις, διδαχαῖς, καταφωτίζων Ἀντώνιε, τοὺς ἀδιστάκτῳ ψυχῇ προσιόντας σοι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐπελεύσει Πνεύματος τοῦ παναγίου, τοῦ Πατρὸς τὸν σύνθρονον καὶ ὁμοούσιον φωνῇ, ἁγνὴ ἀγγέλου συνέλαβες, Θεοκυῆτορ, Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ᾽ αὐτὸς ἀντιλαβοῦ καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (β΄)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. (β΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἁγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

171 Πέτρου Λαμπαδαρίου
256 Πέτρου Λαμπαδαρίου
306 Χρυσοστόμου μοναχοῦ
279 Γαβριὴλ Κουντιάδου
179 Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Προκείμενον

ψαλμός 115

Ἦχος ᾱ Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.187*

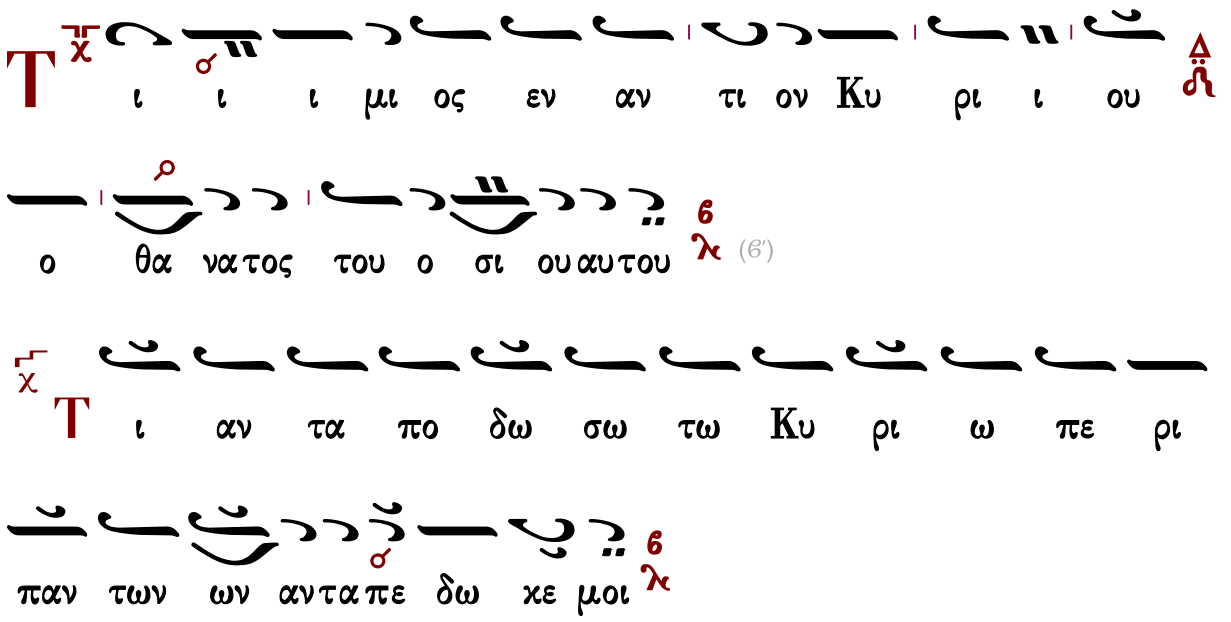

Τάξις ἑωθινοῦ εὐαγγελίου

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύῃ...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.489#

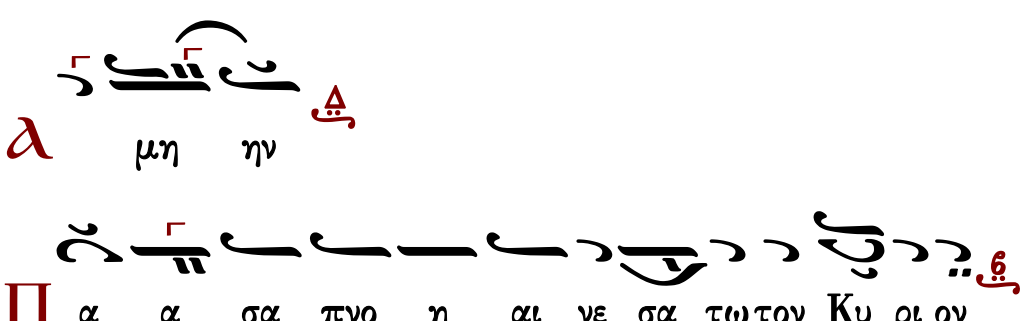

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

∴ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

λ ι νε σα τωπνο η πα σα τον Κυ ρι ο ο ον

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 11:27-30
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱὸν, εἰ μὴ ὁ Πατήρ· οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ Υἱὸς καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. 28Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. 29Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ᾽ ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ᾽ ἐμοῦ, ὅτι πρᾷός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. 30Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ν΄ Ψαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντὸς.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Πρωγάκη 1909 σ.157#

Ὅσιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι᾽ ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Πέτρου Ἐφεσίου | Στεφάνου Λαμπαδαρίου | Παναγιώτου Κηλτζανίδου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.501#

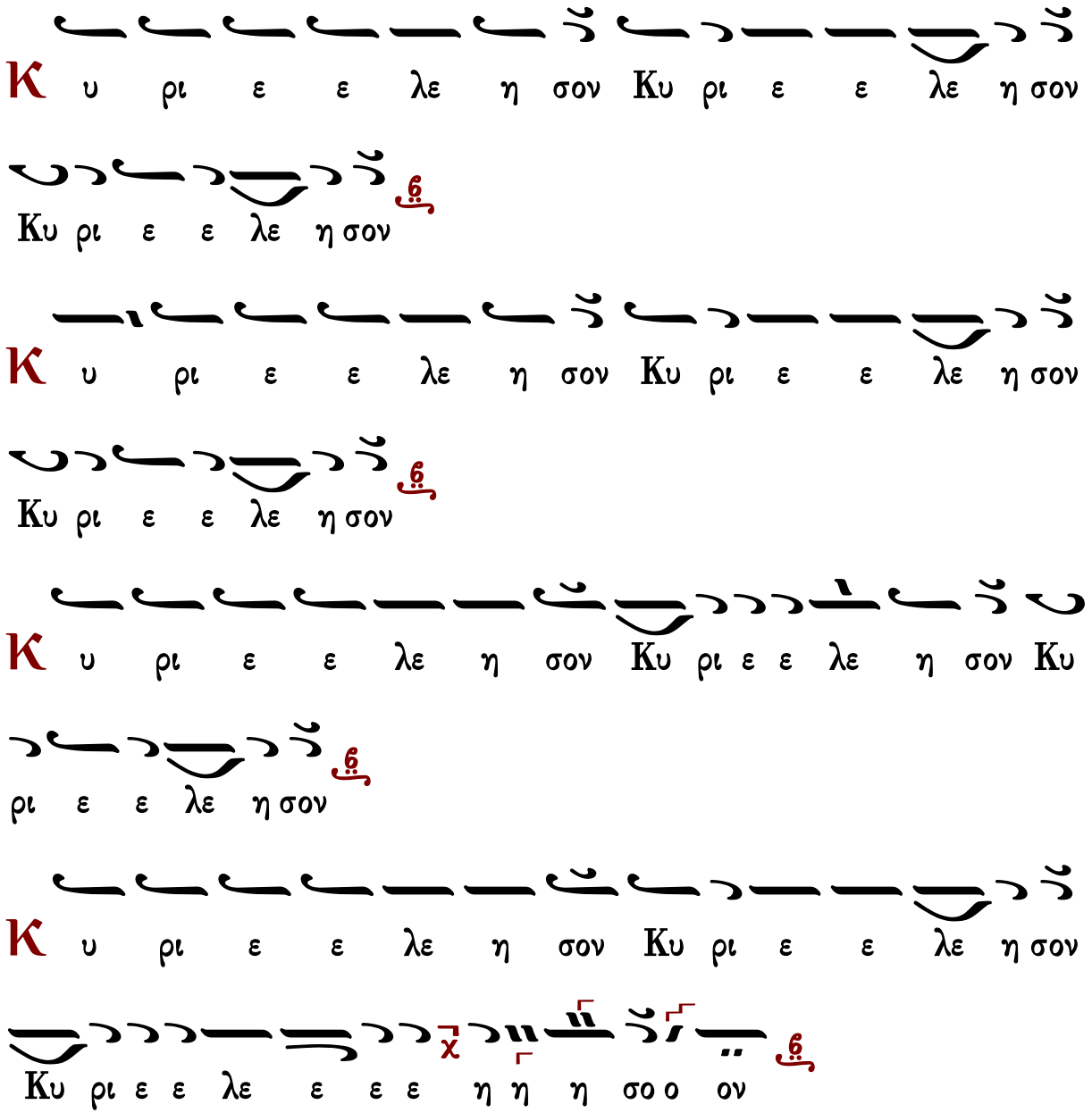

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κανόνες

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ α΄

ἦχος πλ.δ΄

«Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· Ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχήν, εἰρήνευσον, κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, πανάμωμε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ, Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν θλίψει με ὄντα καὶ συμφορᾷ, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας μόνη ἁγνή, ἀξίωσον ὅπως σε δοξάζω, τὴν θεοδόξαστον καὶ ὑπεράμωμον.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν τοῦ ὁσίου, ᾠδὴ α΄

Ἁρματηλάτην Φαραὼ

ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀθανασίας καὶ ζωῆς λαβόμενος, τῆς αἰωνίου σαφῶς, καὶ τριλαμποῦς αἴγλης, πάτερ ἐμφορούμενος, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, τὴν ζοφώδη ψυχήν μου, καταυγασθῆναι δυσώπησον, ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νέος ὑπάρχων ἡλικίᾳ σώματος, καινὴν ὁδὸν ἀρετῆς, ἀναλαβὼν ταύτην, ἀκινδύνως ὤδευσας, νόμῳ καινῷπειθόμενος, τοῦ Σωτῆρος τρισμάκαρ, καὶ ζωηφόροις προστάγμασι, τοῦ Εὐαγγελίου ἑπόμενος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῇ τρισηλίῳ λαμπηδόνι πάνσοφε, καταλαμπόμενος, τὸ δυσμενὲς μάκαρ, τῶν δαιμόνων φρύαγμα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ χάσματα, αἰκισμῶν τε τοὺς πόνους, ἀράχνης δίκην διέλυσας, θείῳ πυρακτούμενος ἔρωτι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὡς Θεοῦ Μήτηρ παρρησίαν ἔχουσα, πρὸς τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, μονογενῆ Λόγον, τὸν Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συμφυῆ τῷ Πνεύματι, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, κινδύνων σῶσαι πανάμωμε, τοὺς σὲ Θεοτόκον δοξάζοντας.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ γ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Οὐρανίας ἀψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, Σέ, Θεογεννῆτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἱκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύι, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπί κλίνης ὀδύνης ὀδυνηρῶς κείμενος, σέ ἐπικαλοῦμαι Παρθένε, κλῖνον τό οὖς σου ἐμοί, σπεῦσον τοῦ σῶσαι μέ καί ἐξελέσθαι ἐν τάχει, πυρός ὑποσμύχοντος νῦν τήν καρδίαν μου.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν τοῦ ὁσίου, ᾠδὴ γ΄

Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχὰς — ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νενευρωμένῳ λογισμῷ, καὶ σταθηρᾷ διανοίᾳ, τῶν παθῶν καταμαράνας τὴν φλόγα, ἀπαθείας τὴν φαιδράν, καταστολὴν Ἀντώνιε, περιεβάλου πάτερ, καὶ σωτηρίου ἱμάτιον.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσχυροτάταις προσβολαῖς, δαιμόνων θρασυνομένων, καὶ θηρίων τὰς μορφὰς μιμουμένων, κατεφρόνησας αὐτῶν, τῆς ἀσθενοῦς δυνάμεως· τὸν κραταιὸν γὰρ εἶχες, ἐν τοῖς πολέμοις συλλήπτορα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ θεοφόρος τὰς ἀρχάς, τοῦ σκότους καὶ ἐξουσίας, θριαμβεύσας ἐγκρατείᾳ συντόνῳ, τροπαιοῦχος νικητής, Ἀντώνιος ἐγένετο, τῶν ἀσκητῶν ἡ δόξα, καὶ μοναζόντων τὸ καύχημα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ κόσμῳ, ἐξανάστησον Ἁγνή, καὶ πρὸς ζωὴν ὁδήγησον, ἡ τοῦ θανάτου πύλας, λύσασα μόνη τῷ κόσμῳ σου.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν…	Ἀμήν.

Κάθισμα

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον — ἦχος πλ.δ΄

Τὸν Σταυρόν τοῦ Κυρίου ἄρας σοφέ, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, τὸν νοῦν οὐχ ὑπέστρεψας, ἐν τῷ κόσμῳ θεόσοφε· ἀλλ᾽ ἐγκρατείας πόνοις, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ ναὸν ἡτοίμασας, σαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· ὅθεν χαρισμάτων ἀμοιβὴν ἐκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα, καὶ διώκειν τὰ πνεύματα, θεοφόρε Ἀντώνιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὡς πανάμωμος νύμφη τοῦ ποιητοῦ, ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Παρακλήτου πανύμνητε, ἀνομίας με ὄντα, αἰσχρὸν καταγώγιον, καὶ δαιμόνων παίγνιον ἐν γνώσει γενόμενον, σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δι᾽ ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, φωτοδόχε ἀκήρατε· δίωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω μεθέξεως ἀξίωσον, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πρεσβείαις σου.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ δ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Εἰσακήκοα, Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἡ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, Θεονύμφευτε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἡ τὸν εὔσπλαγχνον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τῶν ὑμνούντων σε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπολαύοντες, πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων εὐχαριστήριον, ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε, πανύμνητε, δυσχερείας πάσης, ἐκλυτρούμεθα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπὶ κλίνης ὀδύνης μου, καὶ τῆς ἀῤῥωστίας κατακειμένῳ μοι, ὡς φιλάγαθος βοήθησον, Θεοτόκε μόνη ἀειπάρθενε.

Κανὼν τοῦ ὁσίου, ᾠδὴ δ΄

Σύ μου ἰσχὺς Κύριε

ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν ἀρετῶν, κλίμακι θείᾳ χρησάμενος, πρὸς τὸ ὕψος, πάτερ ἀναβέβηκας, καὶ τὸν Θεὸν εἶδες ἐπ᾽ αὐτήν, ἐπεστηριγμένον, καὶ δωρεὰς διανέμοντα, χειρὶ πλουσιωτάτῃ, τοῖς πιστῶς μελῳδοῦσι. Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλος Θεῷ, καθιερώθης Ἀντώνιε, μόνος μόνῳ, πάνσοφε ἑνούμενος, δι᾽ ἀρετῆς, καὶ καθομιλῶν, καὶ θεοφανείας, ὡς καθαρὸς ἀξιούμενος, τῆς γῆς καὶ τῶν γηΐνων· ἀποστὰς γὰρ ἀξίως, τὴν οὐράνιον εὗρες ἀπόλαυσιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Νοῦν καὶ ψυχήν, κεκαθαρμένος Ἀντώνιε, τὴν ἀπάτην, πάτερ τὴν ψυχόλεθρον, καὶ μηχανάς, δόλους τε πικρούς, καὶ τὰς φαντασίας, τῶν δυσμενῶν ἐφανέρωσας· παθῶν γὰρ ἐδιδάχθης, καὶ μαθὼν ἐκδιδάσκεις, μοναζόντων τὰ πλήθη πανόλβιε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θεὸν ἐκ σοῦ, τὸν σαρκωθέντα δυσώπησον, τὸν ἀτρέπτως, ὃ ἦν διαμείναντα, καὶ φυσικῶς, ἴσον τῷ Πατρί, καὶ σοὶ τῇ τεκούσῃ, γενόμενον ὁμοούσιον, συγχώρησιν πταισμάτων, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, τοῖς ὑμνοῦσί σε πίστει δωρήσασθαι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ε΄

ἦχος πλ.δ΄

«Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου, Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν, φιλάνθρωπε.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἔμπλησον, ἁγνή, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαράν, τῆς εὐφροσύνης, ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων, Θεοτόκε ἁγνή, ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λῦσον τὴν ἀχλύν, τῶν πταισμάτων μου, Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴασαι ἁγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγιείαν, τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἅπαντα ἐχθρὸν δυσμενῶς ἐπιτιθέμενος, ἡμῖν τοῖς δούλοις σοῦ, Πανάμωμε, θείῳ σοῦ κράτει, συμπατούσα ἐξαφάνισον.

Κανὼν τοῦ ὁσίου, ᾠδὴ ε΄

Ἵνα τί με ἀπώσω

ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐνοικοῦντά σοι ἔχων, τὸν τὰ πάντα βλέποντα Θεὸν μακάριον, ἐκδιδάσκοντά σε, καὶ φωτίζοντα καὶ συνετίζοντα, τῶν ψυχῶν τρισμάκαρ, τῶν καθαρῶν καὶ μακαρίων, τὰς ἀνόδους δρᾶν κατηξίωσαι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἰαμάτων σοι χάριν, κατὰ νοσημάτων ποικίλων δεδώρηται, καὶ κατὰ πνευμάτων, ἀκαθάρτων Χριστὸς ἐξουσίαν σοφέ· τὴν γὰρ φύσιν πάτερ, νενικηκὼς τῶν ὑπὲρ φύσιν, χαρισμάτων μετέσχες τοῦ Πνεύματος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Οἱ σὲ τεῖχος πλουτοῦντες, καὶ τῇ προστασίᾳ σου περιφρουρούμενοι, δόξῃ, τῇ σῇ θείᾳ ἐγκαυχώμενοι σὲ μακαρίζομεν· σὺ γὰρ Παναγία, τὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν πηγάζεις, εὐφροσύνην τε καὶ ἀγαλλίασιν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ς΄

ἦχος πλ.δ΄

«Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδη προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, Ἐκ φθορᾶς, ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν, παρθένε, δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην, Παρθένε, τῶν πειρασμῶν διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν, καὶ δέομαι διαπαντός, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναί με.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμὸν ἐν ταῖς θλίψεσι, κόρη, καὶ τῷ φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα. Ὦ Δέσποινα, καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου, ἀλλ᾽ ἡ Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φιλεύσπλαχνε, τοῦ Θεοῦ λοχεύτρια, ὦ παρθένε θεοτόκε Μαρία, τῇ πρὸς Θεὸν ἐκτενεῖ σοῦ πρεσβεία, τῶν δυσχερῶν μὲ ἀπάλλαξον κραζοντα, δοξάζω σὲ μόνη ἁγνή, παναγία θεόνυμφε Δέσποινα.

Κανὼν τοῦ ὁσίου, ᾠδὴ ς΄

Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν — ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόμιμον ἀθλητικῶς, πολιτείαν ἁπαλῶν ἐξ ὀνύχων ἀναλαβὼν θεόφρον, μέχρι τέλους διέσωσας, καὶ ὡς θεῖος ἀριστεύς, στέφανον εἴληφας, τὸν τῆς νίκης, παρὰ τοῦ πάντων βασιλεύοντος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἔχοντες πρὸς τὸν Θεόν, πρεσβευτὴν σε δυνατώτατον μάκαρ, καὶ κοινωνὸν φροντίδων, καὶ προστάτην καὶ πρόμαχον, καὶ μεσίτην εὐμενῆ, πάντων σῳζόμεθα τῶν κινδύνων, καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὕψωσας παναληθῶς, τὴν πεσοῦσαν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, τὸν ἐν μορφῇ τῇ θείᾳ, καὶ Πατρὸς ἐν ἰσότητι, καθορώμενον Υἱόν, τὸν ἀναλλοίωτον Θεοτόκε, ἄνευ σπορᾶς κυοφορήσασα.

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς…	Ἀμήν.

Κοντάκιον

Τὰ ἄνω ζητῶν — ἦχος β΄

Τοὺς βιοτικοὺς θορύβους ἀπωσάμενος, ἡσυχαστικῶς τὸν βίον ἐξετέλεσας, τὸν Βαπτιστὴν μιμούμενος, κατὰ πάντα τρόπον ὁσιώτατε, σὺν αὐτῷ οὗν σε γεραίρομεν, πατέρων πάτερ Ἀντώνιε.

Οἶκος

Τῆς τοῦ Χριστοῦ φωνῆς ἐπακούσας, ἐπορεύθης ὀπίσω τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν, γυμνὸς τοῦ βίου γενόμενος, καὶ ἀπορρίψας φροντίδας πάσας τῶν χρημάτων, κτημάτων, καὶ οἰκετῶν σου, καὶ ἀδελφῆς τὴν στοργήν, θεοφόρε Ἀντώνιε· καὶ μόνος ἐν τοῖς ἐρήμοις, τῷ Θεῷ ὁμιλῶν καθαρώτατα, γνώσεως χάριν εἴληφας· ἣν μοι πέμψον ὑμνεῖν σε μέλλοντι, πατέρων πάτερ Ἀντώνιε.

Συναξάριον

Τῇ ιζ' τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου.

Ἔχει τι μεῖζον οὐρανὸς καὶ τῶν νόων,
Ἔξαρχον Ἀντώνιον ἀσκητῶν ἔχων.
Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ Ἀντώνιον ἔνθεν ἄειραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Ἀντωνίου τοῦ Νέου, τοῦ ἐν τῇ σκήτει τῆς Βερροίας ἀσκήσαντος.

Ἀντώνιον δὲ τὸν νέον ποῦ τακτέον,
Εἰ μὴ παρ᾽αὐτῷ τῷ πάλαι Ἀντωνίῳ;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Ἀχιλλᾶς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὅπλοις Ἀχιλλεὺς τὰς κάτω πορθεῖ πόλεις,
Πόνοις Ἀχιλλᾶς τὴν ἄνω πλουτεῖ πόλιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου.

Η βασιλεία ἐμποδὼν οὐχ ὡράθη,
Σοί, ὦ Θεοδόσιε, πρὸς σωτηρίαν

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, ἀθλήσαντος ἐν ἔτει 1838.

Γεώργιος, γῆν τῆς ψυχῆς γεωργήσας
Ξένον στάχυν ἤμησεν ἄφθιτον κλέος.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ζ'

ἦχος πλ.δ'

«Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ, οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατῴκησας τῷ κόσμῳ, ἣν προστάτιν ἀνέδειξας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας, μῆτερ ἁγνὴ δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας, τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρωστίας, θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἡ τὸν σωτῆρα Χριστόν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Κανὼν τοῦ ὁσίου, ᾠδὴ ζ΄

Θεοῦ συγκατάβασιν

ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φιάλαι πεφύκασι, τῶν ἀρωμάτων αἱ σιαγόνες σου, ἀρετῶν εὐωδίας, καὶ σωτηρίας ἀρωματίζουσαι, ὡς ἐκ λειμῶνος, τοῖς πόθῳ κραυγάζουσιν· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῦ παναγίου σοὶ ἐνοικήσασα, τῶν πνευμάτων διώκτην, τῆς πονηρίας πάτερ εἰργάσατο, καὶ μοναζόντων ἀλείπτην κραυγάζοντα· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ παναγίαν· ἀνευφημήσωμεν· δι᾽ αὐτῆς γὰρ ἡ χάρις, ἡμῖν πηγάζει τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν, ὡς ἐκ χειμάρρου τῆς θείας χρηστότητος· ἣν εὐσεβεῖ λογισμῷ, νῦν μακαρίζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ η΄

ἦχος πλ.δ΄

«Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι στρατιαὶ τῶν ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδῃς Παρθένε, ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε, κόρη, εἰς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλές, ἐπιχέεις τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας, Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τοῦ ὁσίου, ᾠδὴ η΄

Ἑπταπλασίως κάμινον

ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν προσευχαῖς τὸ ἄγρυπνον, ἐν νηστείαις τὸ εὔτονον, τὸ καρτερικόν, ἐν πειρασμοῖς κτησάμενος, νοὸς καθαρότητι, ἐπὶ γῆς ὡς ἄγγελος, πεπολιτευμένος, τῷ Θεῷ ἀνεβόας· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱκετηρίαις ὅσιε, δεήσεσι χρώμενος, σὺ διηνεκῶς, πρὸς τὸν Θεὸν ἀνέδραμες, πρὸς ὕψος μετάρσιον, τοὺς τῶν δαιμόνων βρόχους φυγών, ἐλευθερωθεὶς δέ, τῆς αὐτῶν τυραννίδος, θεόφρον ἀναμέλπεις· ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Νέος Μωσῆς γενόμενος, ἐν ἐρήμῳ τὸ τρόπαιον, κατὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ πολεμίων ἔστησας, λαοῦ προηγούμενος, τῶν ἀσκητῶν συστήματος, τοῦ ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ, βοῶντος· τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θεογεννῆτορ πάναγνε, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἁμαρτίας, τὰς οὐλὰς ἐξάλειψον, πηγαῖς ἀποσμήχουσα, ταῖς ἐκ πλευρᾶς τοῦ τόκου σου, καὶ τοῖς ἐξ αὐτῆς, ἀποκαθαίρουσα ῥείθροις· πρὸς σὲ γὰρ ἀνακράζω, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω, καὶ σὲ ἐπικαλοῦμαι, τὴν κεχαριτωμένην.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ θ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι, Παρθένε ἁγνή, σὺν Ἀσωμάτων χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥοήν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσῃς, ἡ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφῃρηκότα Παρθένε, Χριστὸν κυήσασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον, Παρθένε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην, ἐξαφανίσασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγή τε καὶ σκέπη, καὶ ἀγαλλίαμα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φωτός σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον, Παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον, σὲ καταγγέλλοντας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα, Παρθένε, θεράπευσον, ἐξ ἀρρωστίας εἰς ῥῶσιν, μετασκευάζουσα.

Κανὼν τοῦ ὁσίου, ᾠδὴ θ΄

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός

ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπέστη ἡ φωσφόρος σου ἑορτὴ παμμακάριστε πάτερ Ἀντώνιε πλήρης χαρᾶς, πλήρης εὐφροσύνης πνευματικῆς, πλήρης ἁγίου Πνεύματος, πλήρης εὐωδίας καὶ φωτισμοῦ· καὶ νῦν σε κεκτημένοι, ἀσκήσεως κανόνα, καὶ νομοθέτην ἀγαλλόμεθα.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μὴ παύσῃ ἱκετεύων τὸν λυτρωτήν, πανσεβάσμιε πάτερ δωρήσασθαι, τοῖς εὐλαβῶς, μνήμην σου τελοῦσι τὴν ἱεράν, τὴν τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τὴν τῶν χαρισμάτων διανομήν, τὴν θείαν προστασίαν, ψυχῶν τὴν σωτηρίαν, καὶ αἰωνίαν ἀπολύτρωσιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἰσάγγελος βιώσας ἐπὶ τῆς γῆς, τὴν ἰσάγγελον εὗρες φαιδρότητα· τῆς γὰρ αὐτῶν, θεοειδεστάτης μαρμαρυγῆς, ἐν μετουσίᾳ γέγονας, οἷς καὶ συναγάλλῃ διηνεκῶς, ὡς ἔνθεος προφήτης, ὡς μάρτυς στεφηφόρος, ὡς μοναζόντων ἀκροθίνιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Συνέλαβες Παρθένε δίχα σπορᾶς, τὸν τὰ σύμπαντα δημιουργήσαντα, Λόγον Θεοῦ, ἄνευ θεληματων τῶν τῆς σαρκός, ἄνευ φθορᾶς δὲ τέτοκας, ἄνευθεν ὠδίνων τῶν μητρικῶν· διὸ σὲ Θεοτόκον, καὶ γλώσσῃ καὶ καρδίᾳ, ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Καταβασίαι τῆς Ὑπαντῆς

ἦχος γ΄

α Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπόλευσέ ποτε· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

γ Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

δ Ἐκάλυψεν οὐρανούς, ἡ ἀρετή σου Χριστέ· τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθών,τοῦ ἁγιάσματός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, ὤφθης ὡς βρέφος, ἀγκαλοφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

ε Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ᾽ ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὦ τάλας! ἐβόα, ἐγώ· πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

ς Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· ἐκ Θεοῦ Χριστὲ σὺ Θεός μου.

ζ Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, παῖδας θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ, ἀκηράτῳ, ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελῳδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεστῶτες νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σύντομοι Ἀργαὶ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1

ἦχος γ΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καταβασία θ' ᾠδῆς

ἦχος γ'

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί, πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	
σύντομος	ἀργὴ	σύντομος	ἀργὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι… Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάρια

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε — ἦχος β'

Καινὴν ὁδὸν καὶ ἄτριπτον, ἀνθρώποις ἐκ νεότητος, ἀναλαβὼν θεοφόρε, ταύτην θερμῶς ἕως τέλους, ἀνεπιστρόφως ὡδευσας, νόμῳ καινῷ πειθόμενος, Χριστοῦ, καὶ πρῶτος πέφηνας, καθηγητὴς τῆς ἐρήμου, καὶ μοναζόντων ἀκρότης.

Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ — ἦχος γ'

Φωστὴρ φωστήρων γέγονας, μοναστῶν δὲ ἀλείπτης, καὶ ἀρχηγὸς Ἀντώνιε, οἰκουμένης τὸ κλέος, διδάσκων οἷα γενναῖος, στρατηγέτης ἄριστα, τὰς τῶν δαιμόνων ἐφόδους, μὴ πτοεῖσθαι ἀρρωγόν, κεκτημένους τὸν Χριστόν, τῆς πλάνης τὸν καθαιρέτην.

Ἐν σώματι διατελῶν, τῶν ἀγγέλων τὸν βίον, ὑπῆλθες ὥσπερ ἄσαρκος, καὶ τῷ κόσμῳ ἐδείχθης, φωστὴρ ἀειλαμπέστατος, καὶ τοῖς πᾶσιν ἔδειξας, Ἀντώνιε θεοφόρε, μοναζόντων τὸ κλέος, ασκητῶν ἡ καλλονή, καὶ τῶν πατέρων ἡ δόξα.

Θεοτοκίον

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν ἄμαχον Δέσποινα, προστασίαν αἰτοῦμεν, οἱ θλίψεσι συσχεθέντες, καὶ κλυδωνιζόμενοι, τοῦ βίου ταῖς τρικυμίαις· στῆσον αὔρας τῶν παθῶν, καὶ λιμένα εἰς Θεοῦ, ἐμβίβασον θεληματῶν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ΄ ἡ Νη χ΄

π. Ἱεροθέου Ἱερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97-99#

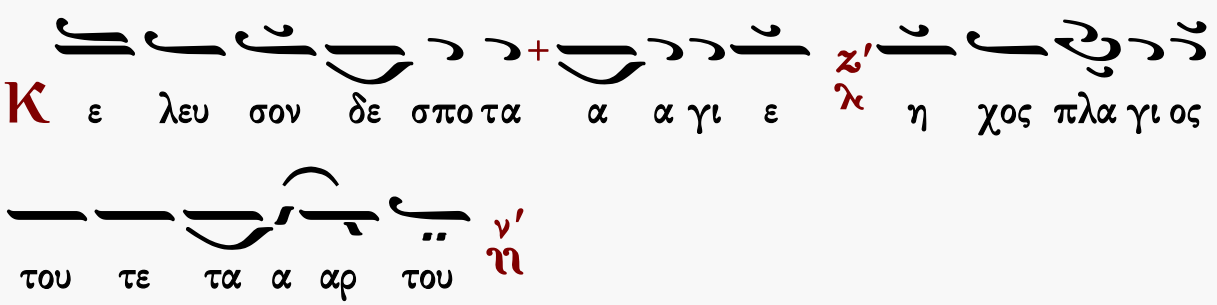

Αἶνοι

ἦχος πλ.δ΄

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου Κωνσταντίνου Πρίγγου Ἀθανασίου Καραμάνη	Πέτρου Βυζαντίου Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου Γαβριὴλ Κουντιάδου Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Γεωργίου Πρωγάκη	☜ Τὸν δεσπότην...☞	Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Ἄνωθεν οἱ προφῆται		

ψαλμὸς ρμη′ 148

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.
Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.
Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμθ′ 149

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.
Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.
Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ψαλμὸς ρν′ 150

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχηρὰ προσόμοια

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος

Ἦχος πλ.δ΄

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ὅσιε πάτερ Ἀντώνιε, σὺ τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ, ἐπὶ ὤμων ἀράμενος, τῷ Σταυρῷ τὴν ἔπαρσιν, τοῦ Σατᾶν καταβέβληκας, καὶ τὰς ἐρήμους, πόλεις ἀνέδειξας, διὰ τοῦ τρόπου τῆς πολιτείας σου. Ὦ παμμακάριστε, ἀσκητῶν τὸ καύχημα, διὸ Χριστόν, ἀπαύστως ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ὅσιε πάτερ Ἀντώνιε, διὰ τὴν ὄντως ζωήν, ἐν τῷ μνήματι κέκλεισαι, μηδόλως πτοούμενος, προσβολὰς τοῦ ἀλάστορος, τὰς μετὰ κτύπων καὶ κρότων ὅσιε· ταῖς δὲ εὐχαῖς σου, ταύτας ἠδάφισας. Ὦ καρτερόψυχε, τῆς ἐρήμου πρώταρχε, διὸ καὶ νῦν, πάντες σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Πίστει συνελθόντες πάντες σε, ὡς ἀσκητὴν τοῦ Χριστοῦ, σὲ τιμῶμεν Ἀντώνιε· γεγηθὼς γὰρ ᾤδευσας, ἐν ἐρήμοις σαφέστατα, καθηγητής τε ταύτης ἐγένου πιστός· ὅθεν σοι πάντες, ἡμεῖς κραυγάζομεν. Ὦ παμμακάριστε, μοναστῶν τὸ καύχημα, τῷ λυτρωτῇ, ἀπαύστως ἱκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πάτερ πατέρων Ἀντώνιε, τῇ ἀκορέστῳ στοργῇ, τοῦ Χριστοῦ καὶ τῷ ἔρωτι, τὴν ψυχὴν κινούμενος, ἐν ἐρήμοις ἐζήτησας, αὐτὸν θορύβους, ἐκκλίνας ἅπαντας, καὶ μόνος τούτῳ, μόνῳ ὡμίλησας, νοὶ ἑνούμενος, καὶ φωτὸς πληρούμενος, ᾧ καὶ ἡμῶν, τὰς ψυχὰς καταύγασον, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Οὐρανοδρόμῳ ἐπιβὰς ὀχήματι θεσπέσιε, τῶν ἀρετῶν κατέλαβες, τὴν ἀκρόπολιν δι᾽ ἀσκήσεως, ἐκ τῆς ἐρήμου πολεύων, τῆς ἄνω Ἱερουσαλήμ, τὰ ὑπερκόσμια, καὶ τῶν ἐκ πόνων ἀγώνων, ἀξίως τὰ γέρα κομισάμενος, ταῖς οὐρανίαις συναγάλλῃ, ταξιαρχίαις παμμακάριστε, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν κληρονόμος, καὶ τῆς βασιλείας οἰκήτωρ γενόμενος. Ἀλλὰ πρέσβευε θεοφόρε Ἀντώνιε, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Ἐφεσίου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πέτρου Φιλανθίδου		Ἀθανασίου Καραμάνη

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη		Κωνσταντίνου Λάμπρου

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.δ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (γ΄)

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός.

Ἅγιος ἰσχυρός.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σύντομοι		Ἀργαὶ
Πέτρου Λαμπαδαρίου	ἦχος πλ.δ΄	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου
Μανουὴλ Πρωτοψάλτου		Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου		
Γαβριὴλ Κουντιάδου		

Ἀπολυτίκιον

ἦχος δ΄

Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν τοῖς τρόποις μιμούμενος, τῷ Βαπτιστῇ εὐθείαις ταῖς τρίβοις ἑπόμενος, πάτερ Ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιστής, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας εὐχαῖς σου· διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.
Ἀμήν.

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

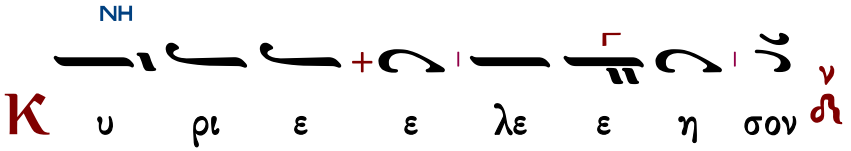

NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
6
λ
NH
ΔΙ
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
Δ
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
Δ
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
6
λ
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
ν
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ν
NH
K υ ρι ε ε ε λε ε η σον
6
λ
NH
K υ ρι ε ε ε λε η σον
Δ
NH
K υ ρι ε ε λε η σον
NH
ΠΑ
K υ ρι ε ε λε ε η σον
π
q

ἕτερα

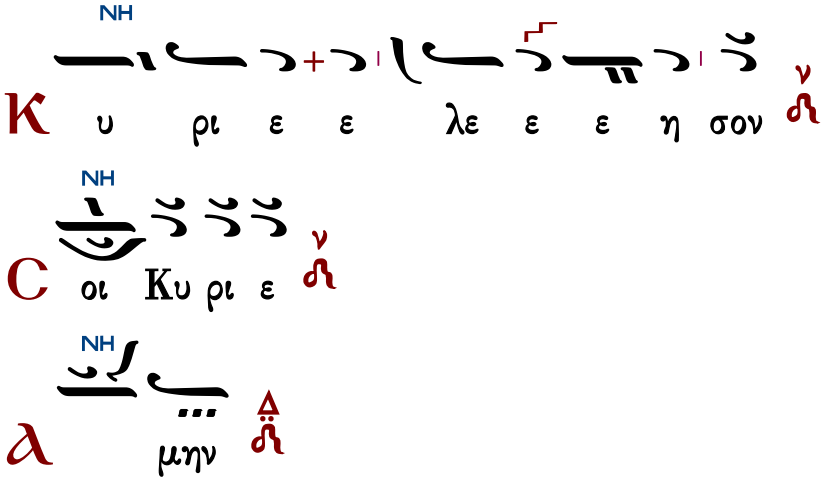

Ἀντίφωνα

ἀντίφωνον α΄

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.377#

∴ Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. 111:1

∴ Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη. 96:11

∴ Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος. 30:24

∴ Ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ. 36:28

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
1851 σ.26#

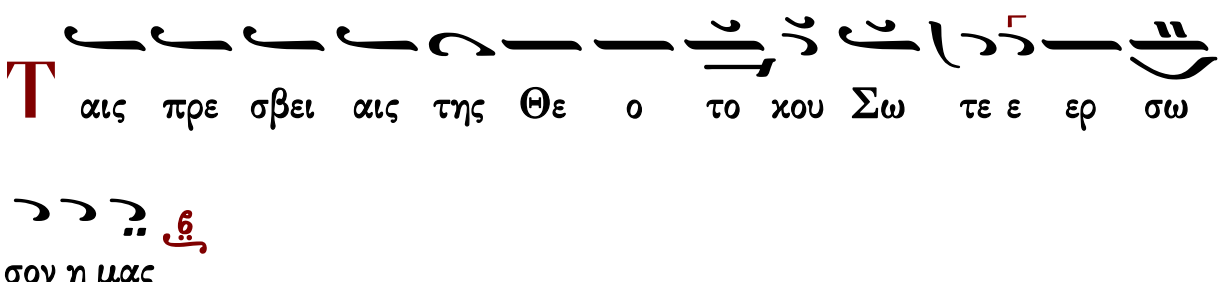

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

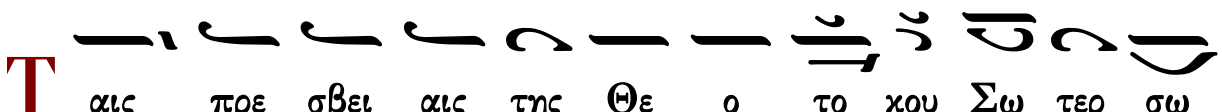

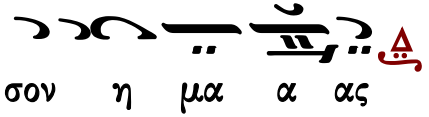

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…	Ἀμήν.

ἀντίφωνον β′

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.377#

∴ Εὐφράνθητε, δίκαιοι, ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ. 96:12

∴ Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων, καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται. 36:18

∴ Φυλάσσει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλῶν ρύσεται αὐτούς. 96:10

∴ Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε. 144:10

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.26#

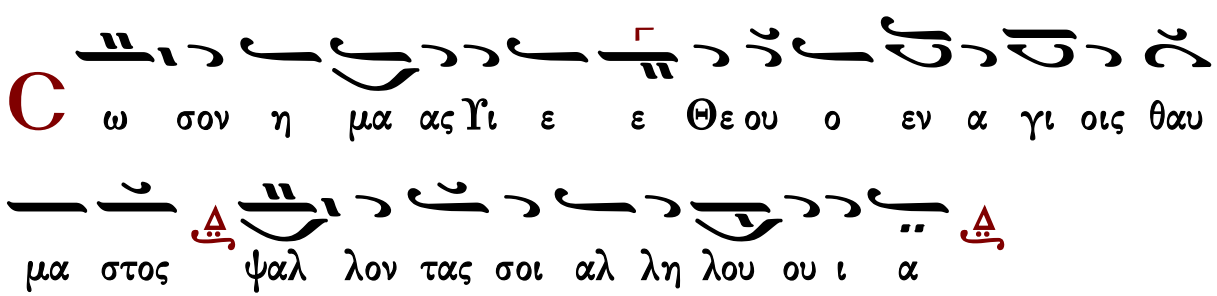

Πανδέκτη, 1851 σ.11#↴

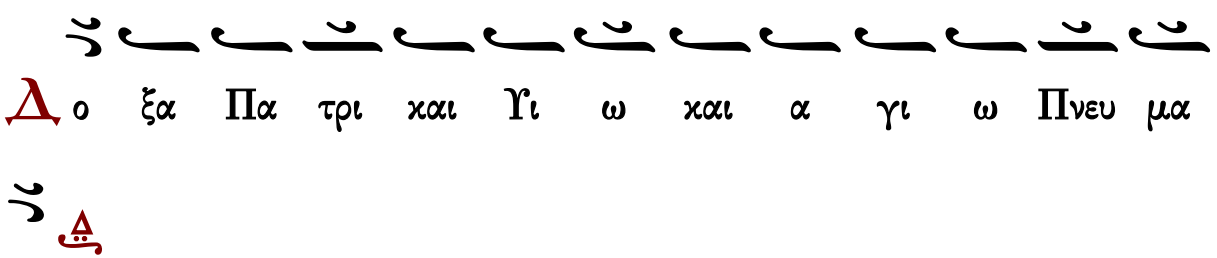

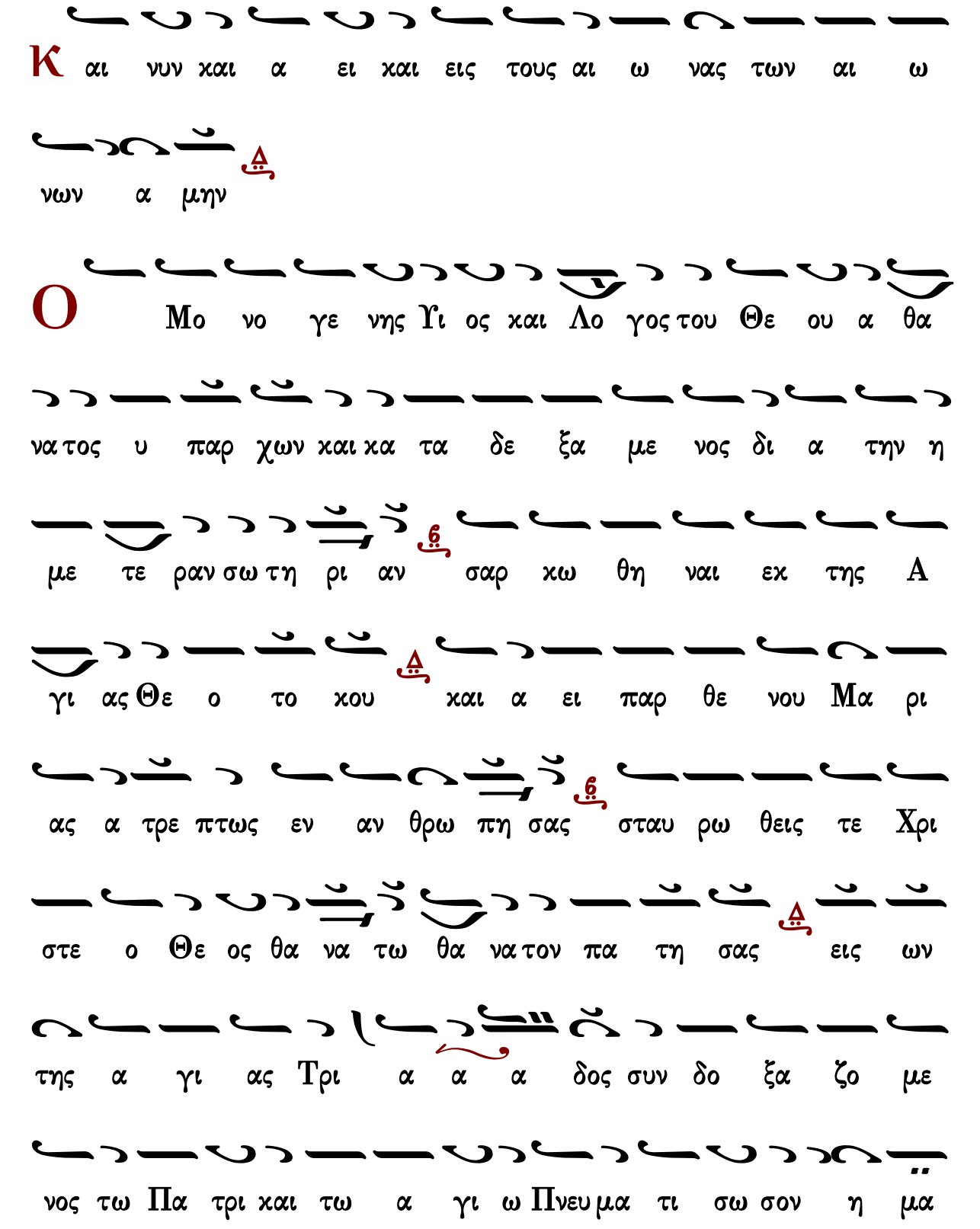
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου α θα
να τος υ παρ χων και κα τα δε ξα με νος δι α την η
με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της Α
γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου Μα ρι
ας α τρε πτως εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι
στε ο Θε ος θα να τω θα να τον πα τη σας εις ων
της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο με
νος τω Πα τρι και τω α γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος… Ἀμήν.

ἀντίφωνον γ′

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.378#

∴ Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. 149:5
∴ Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. 115:6
∴ Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. 23:6

Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν τοῖς τρόποις μιμούμενος, τῷ Βαπτιστῇ εὐθείαις ταῖς τρίβοις ἑπόμενος, πάτερ Ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιστής, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας εὐχαῖς σου· διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου — Στεφάνου Λαμπαδαρίου — Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἰσοδικὸν

Πανδέκτη 1851 σ.27#

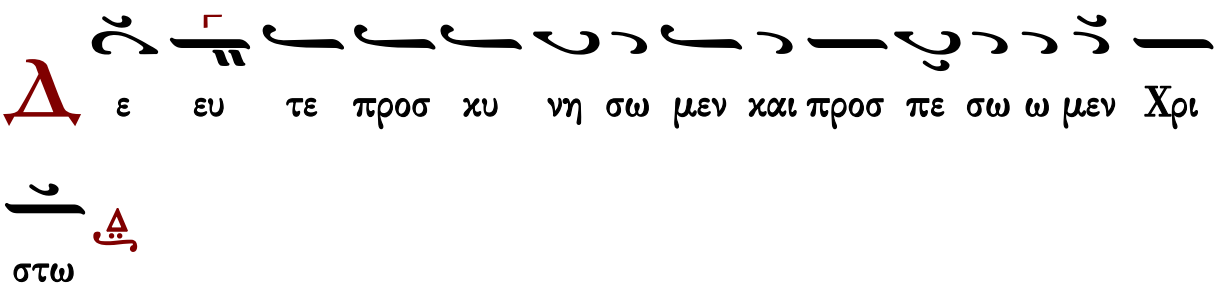

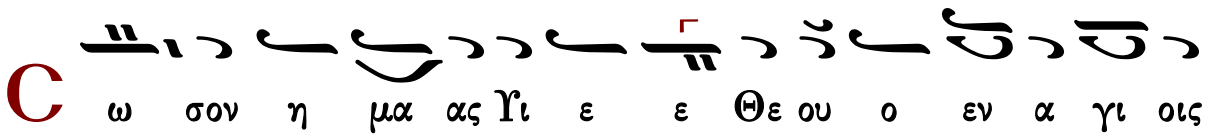

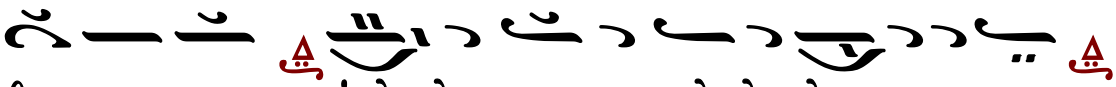

Ἀπολυτίκια

Ὁσίου Ἀντωνίου

ἦχος δ΄

Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν τοῖς τρόποις μιμούμενος, τῷ Βαπτιστῇ εὐθείαις ταῖς τρίβοις ἑπόμενος, πάτερ Ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιστής, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας εὐχαῖς σου· διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ

Κοντάκιον εἰς τὴν Ὑπαπαντήν

ἦχος α΄

Ὁ μήτραν παρθενικὴν ἁγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεός. Ἀλλ᾽ εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον βασιλεῖς οὓς ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Τρισάγιος Ὕμνος

Γεωργίου Πρωγάκη Ι		Γαβριὴλ Κουντιάδου

Γεωργίου Πρωγάκη ΙΙ	ἦχος β΄	Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.		

Ἀπόστολος

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Πρόσχωμεν

∴ Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ. 115:6

∴ Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι; 115:3

Σοφία

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 13:17-21

Πρόσχωμεν

Ἀδελφοί, πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν, καὶ ὑπείκετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι, καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελὲς γὰρ ὑμῖν τοῦτο. Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποίθαμεν γὰρ, ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι· περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, καταρτίσαι ἡμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ, εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη σοι.

Ἦχος λ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.85#

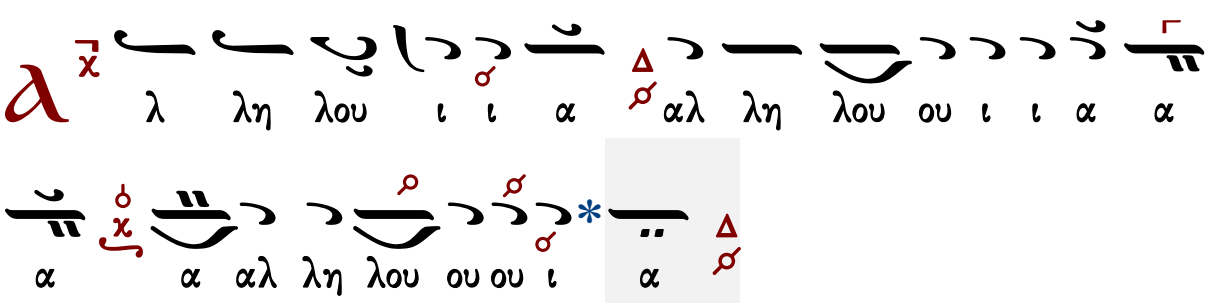

∴ Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. 111:1

∴ Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. 111:2

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 6:17-23
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ· καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ, ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας, καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν, 18 καὶ οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο. 19 Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ· ὅτι δύναμις παρ᾽ αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἰᾶτο πάντας. 20 Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγε· Μακάριοι οἱ πτωχοί· ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. 21 Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν· ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν· ὅτι γελάσετε. 22 Μακάριοί ἐστε, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίσωσι καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. 23 Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.59/733*

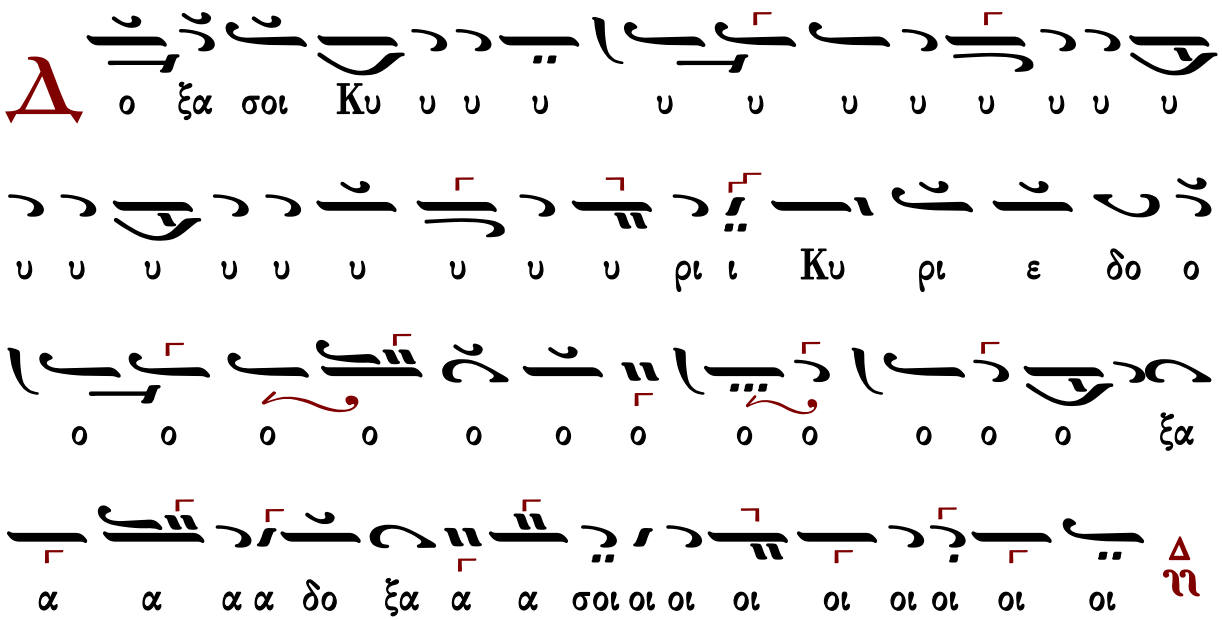

Ἐκτενὴς δέησις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἴπωμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δέησις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
Κύριε, ἐλέησον.
Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

Κύριε, ἐλέησον.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
Σοί, Κύριε.
Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μή τις τῶν κατηχουμένων.

Λειτουργία τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία.
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία!
Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Χερουβικὸν ἦχος πλ.α΄

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσᾴδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.

479	Πέτρου Λαμπαδαρίου	596	Βασιλείου Νικολαΐδη III
608	Πέτρου Ἐφεσίου	301	Θρασυβούλου Στανίτσα
459	Θεοδώρου Φωκαέως	385	Γεωργίου Καρακάση
449	Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	304	Δοσιθέου Κατουνακιώτου
372	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	167	Γεωργίου Τσατσαρώνη I
372	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου	253	Γεωργίου Τσατσαρώνη II
318	Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα	318	Γεωργίου Τσατσαρώνη III
464	Κωνσταντίνου Πρίγγου	349	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
504	Γαβριὴλ Κουντιάδου	304	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
263	Βασιλείου Νικολαΐδη I	240	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
361	Βασιλείου Νικολαΐδη II	364	Κωνσταντίνου Λάμπρου

Λειτουργικά

Πατριαρχικὰ	Γερασίμου Κανελλίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου	Κωνσταντίνου Ψάχου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	τὰ κατὰ παράδοσιν	Γεωργίου Καρακάση
Ἐλευθερίου Γεωργιάδη		Γερ. Πρεβεζιάνου - Σινωπέως
Γεωργίου Τσατσαρώνη I	Γεωργίου Τσατσαρώνη II	Γεωργίου Τσατσαρώνη III

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῷον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.
Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ

τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα καὶ λέγειν·

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πρόσχωμεν, τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Κοινωνικὸν ἦχος πλ. α΄

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

430	Νικηφόρου τοῦ Ἠθικοῦ	252	Δημητρίου Κουτσαρδάκη
509	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	311	Βασιλείου Νικολαΐδη
470	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	349	Κωνσταντίνου Λάμπρου
519	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου		

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

ἦχος β΄

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Δημητρίου Σουρλαντζῆ	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Ἀμήν. Ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.]
Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου· ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων [ἀθανάτων καὶ ἀχράντων] σου μυστηρίων· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ἦχος β′ — ἦχος πλ.α′

Ι. Μ. Βατοπαιδίου — Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι — Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ὀρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἦχος β′

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (β′)
Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Γαβριὴλ Κουντιάδου — Δημητρίου Σουρλαντζῆ — Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ᾽ ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.
Χριστὸς ὁ ἀληθινός Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

κατὰ τὴν ἀπόλυσιν

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.563#

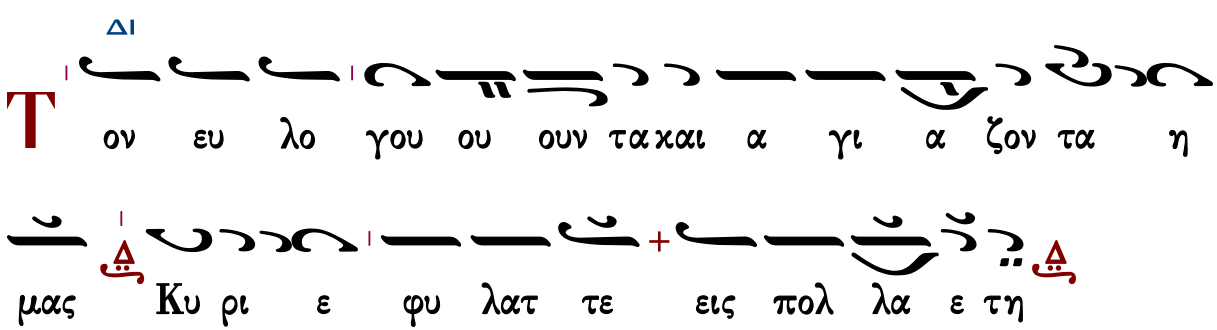

εἰς ἀρχιερατικὴν Θείαν Λειτουργίαν

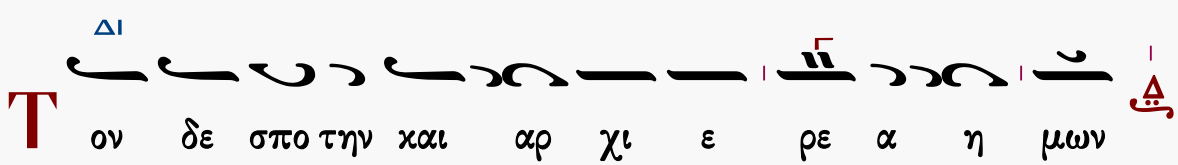

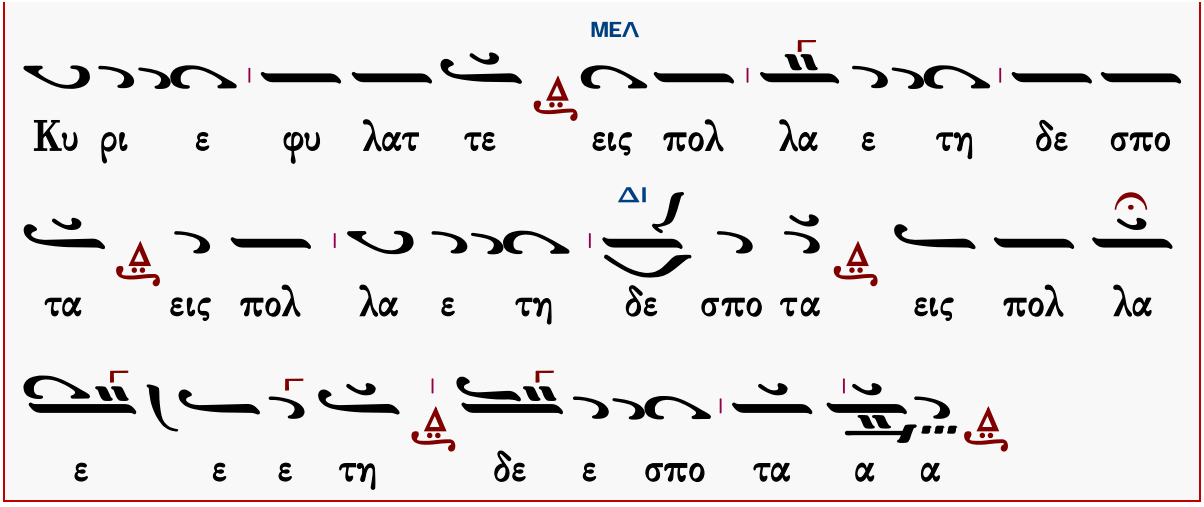

Φυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἄν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΣΠΕΡΑΣ

Ἀνοιξαντάρια Φωκαέως

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.2#

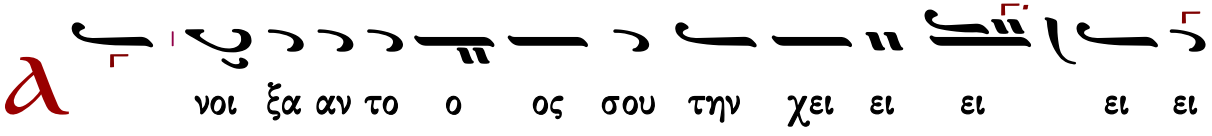

η η η σθη η πλη τα αν πα υμ συ τα ρα

τος η η η η τη ο ο στο η χρη ον ται ο ο σο

ω ω προ ο ο το σου δε ος τη ε ε ψαν στρε ε α

δο ον ται ο ο ο σο η η χθη ρα τα ον πο

ου ου ος αλ λη λου ο ο ο Θε ο οι οι α ξα

α α α α

αυ α α μα ευ ε πνε το ις εις λει τα νε ν

σι ου ου ου ψου ει ει λει εχ και ων ω ω τω

πι ε ω ω αυ α α ουν ου χου τον εις και

Θε ο οι οι α ξα δο ν ου ου ου ψου ε ε στρε

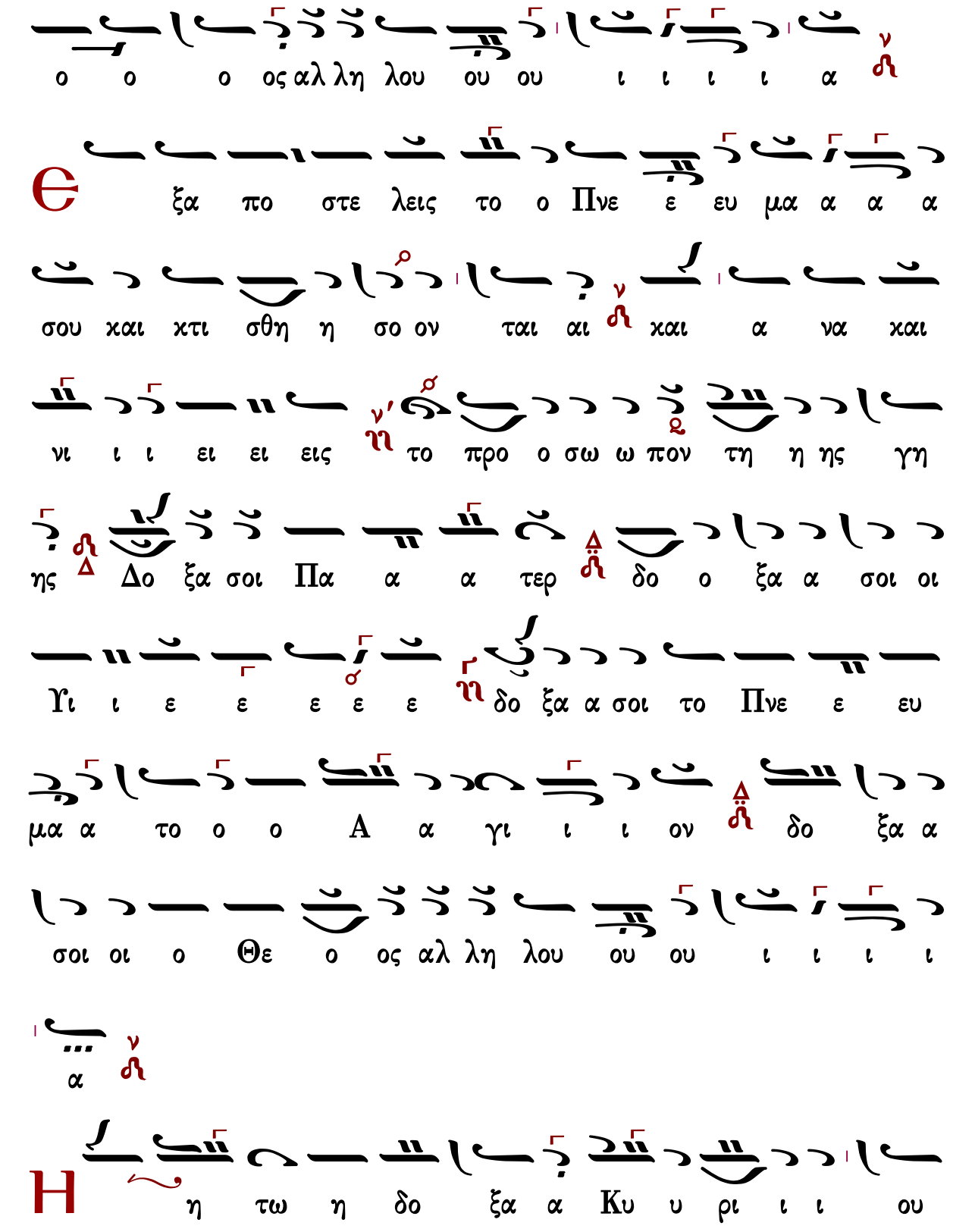
ο ο ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
Θ ξα πο στε λεις το ο Πνε ε ευ μα α α α
σου χαι χτι σθη η σο ον ται αι χαι α να χαι
νι ι ι ει ει εις το προ ο σω ω πον τη η ης γη
ης Δο ξα σοι Πα α α τερ δο ο ξα α σοι οι
Υι ι ε ε ε ε ε δο ξα α σοι το Πνε ε ευ
μα α το ο ο Α α γι ι ι ον δο ξα α
σοι οι ο Θε ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι ι
α
Η η τω η δο ξα α Κυ υ ρι ι ι ου

ου εις τους αι ω ω να α ας ευ φραν θη η σε

ται αι αι Κυ ρι ι ο ος ε πι τοις ε ε ερ

γοι οις α α αυ του δο ξα σοι οι οι Α γι ι ε

δο ο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

δο ξα α σοι οι Βα σι λευ ου ου ρα α α α

νι ι ι ε ε ε δο ξα α σοι οι ο Θε ο

ο ο ος α α αλ λη λου ου ου ι ι ι ι

α

Ο ε πι βλε ε ε ε ε πων ε ε πι ι ι τη η

η ην γην χαι ποι ων α α αυ την τρε ε ε ε

ε ε ε μειν ο α πτο με ε νος των ο ρε

ε ω ω ων χαι χα πνι ι ι ι ι ζο χαι χα

πνι ι ζο ο ον ται δο ο ξα σοι οι οι Α γι ι

ε δο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

δο ο ξα α α σοι Βα σι λευ ου ου ρα α α

α α α α νι ι ι ι ου ρα α νι ι ι ε

δο ο ξα α α σοι το Πνε ε ευ μα το α α α

α α α γι ι ι το α α γι ι ο ον δο ξα α

σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου

ι ι ι α α

A

σω τω Κυ ρι ι ι ω ω εν τη ζω ω

η η η η μου ψα λω ω τω Θε ε ω ω ω μου ε

ως υ υ πα α αρ χω ω δο ξα α σοι οι τρι συ

πο ο στα α τε Θε ε ο ο ο τη ης Πα α α

α α τερ Υι υι ε και Πνε ε ευ μα α σε ε προσ

χυ υ νου ου ου ου με ε εν και δο ο ξα α α ζο ο

ο ο μεν δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο

ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

H

δυν θει ει ει η α αυ τω η δι α λο ο

γη η η η μου ε γω ω δε ε ευ φραν θη η

σο ο ο μαι ε πι τω Κυ υ ρι ι ι ω ω

δο ξα α σοι οι Πα α τε ερ α α α να α α αρ

χε δο ξα α σοι Υι ε συ υ υ να να αρ χε δο ξα α

σοι το Πνε ε ευ μα α το ο ο α α γι ι ι

ον το ο μο ου ου σι ι ι ον χαι ο μο

ο ο ο ο ο θρο ο χαι ο μο ο θρο ο νο ον

Τρι α ας α γι α δο ο ο ο ο ξα α α α

σοι δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος

Αλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι ι α

e χ λει ποι εν α μαρ τω ω ω λοι α πο ο

ο ο τη η η η ης γη ης και α α α νο ο ο
μοι οι οι ω στε ε μη η υ υ πα α αρ χει
ειν α α αυ τους δο ξα σοι οι οι πα α α τερ δο ξα α
σοι Υι υι ε ε ε ε δο ο ξα α α σοι το Πνε ε
ευ μα α α το α α α α α α γι ι ι το α α
γι ι ο ον Τρι α ας α γι α δο ο ο ξα α α
α σοι δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο
ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
υ λο ο ο ο γει η ψυ χη η η η
μου το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ο Η λι

ο ος ε ε ε γνω τη ην δυ υ υ σι ιν α α αυ του

ε ε ε ε ε θου σκο ο ο τος και ε γε ε ε

νε ε το ο ο νυ υξ δο ο ξα α σοι οι Βα

σι λε ε ε ευ ε που ου ρα α α α α α α

νι ι ε ε που ρα α νι ι ι ε δο ο ξα

α α σοι Παν το κρα α α το ο ορ συ υ υν

Υι υι ω ω και Πνε ευ μα α α τι Δο ο ξα

σοι οι ο Θε ε ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι

α

ς ε με γα λυ υ υν θη η η τα ε ερ γα

σου ου Κυ ρι ι ε πα α α α αν τα εν σο

φι ι ι α ε ποι οι οι η η η η σας δο ξα α

σοι Πα α τε ερ α α γε ε εν νη η η η τε

δο ξα α σοι οι Υι ε ε ε ε ε γεν νη η τε

δο ο ξα α α α σοι το Πνε ευ μα το ο

ο α γι ι ο ον το εκ του Πα α τρο ος ε εκ

πο ρε ευ ο ο ο με ε ε ε νον και εν Υι

ω α να παυ ο ο ο με ε ε ε νον Τρι α ας

α γι α δο ο ο ξα α α α σοι δο ο ξα α σοι

οι ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου

ι ι ι ι α

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι χαι Υι υι ω

χαι αι α α γι ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι

ω ω να α ας των αι ω ω ω νω ων α α

α μην

Α λ λη λου ι ι α α λη λου ι ι α αλ

λη λου ι ι α δο ξα α σοι οι ο Θε ο ος αλ λη λου

ου ου ι ι ι ι α

Α λ λη λου ι ι α αλ λη λου ι ι α αλ

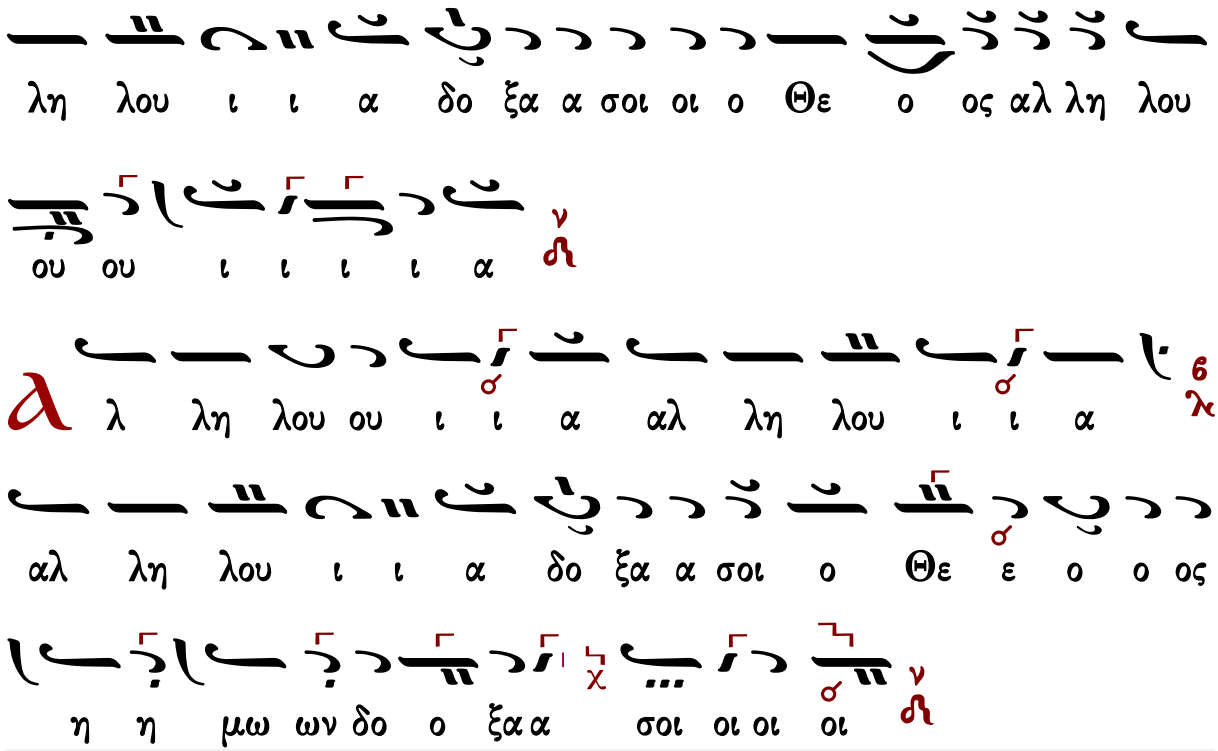

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.191*

ου ου ου ου ως μου ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ε σε η η

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ε ε ε ε ε ε σχε ο ο προ

η η ε η ης δε τη η η η η η η φω νη ες

ε ε ε ε ε ε

ου ου ου ν εν τω χε χρα γε ε ναι αι αι αι με προ

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος σε ε με ε

ε ε ν ει ει ει ειο α α α α α χου σο ο ο ο ο

ον μου ου Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ε ε ε

με ε ε ε ε ε ε

Κ α α τευ θυν θη η η η η η η η η η τω ω

η η προ ο ο ο ο οσ ευ χη μου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου α α α ια α ι ι ι ι μι θυ ως ν ου ου ου ου

ο ο ο ο ιο ν ω ω ω ω ω ω ω πι ω ω ω ω εν α α μα

α α α ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ου σου ν ο ο ο ο

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.89*

Κ
υ ρι ε ε κε κρα ξα προ ο ος σε ε
εισ α α κου σο ο ο ον μου π q εισ α α κου ου
σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π q Κυ ρι ε
ε κε κρα α ξα προ ος σε ε ε εισ α κου σο ο ο ον
μου Δ ℟ προ σχες τη φω νη η η τη ης δε η η σε ω ω ω
ως μου π q εν τω κε κρα γε ναι αι με προ ος σε ε ε Δ ℟
εισ α α κου σο ον μου ου Κυ υ ρι ι ε ε ϛ λ
Κ
α τευ θυν θη η τω η προ ο οσ ε ευ
χη η μου ως θυ μι α α α μα α εν ω ω
πι ο ο ο ο ον σου π q ε πα αρ σι ι ις τω

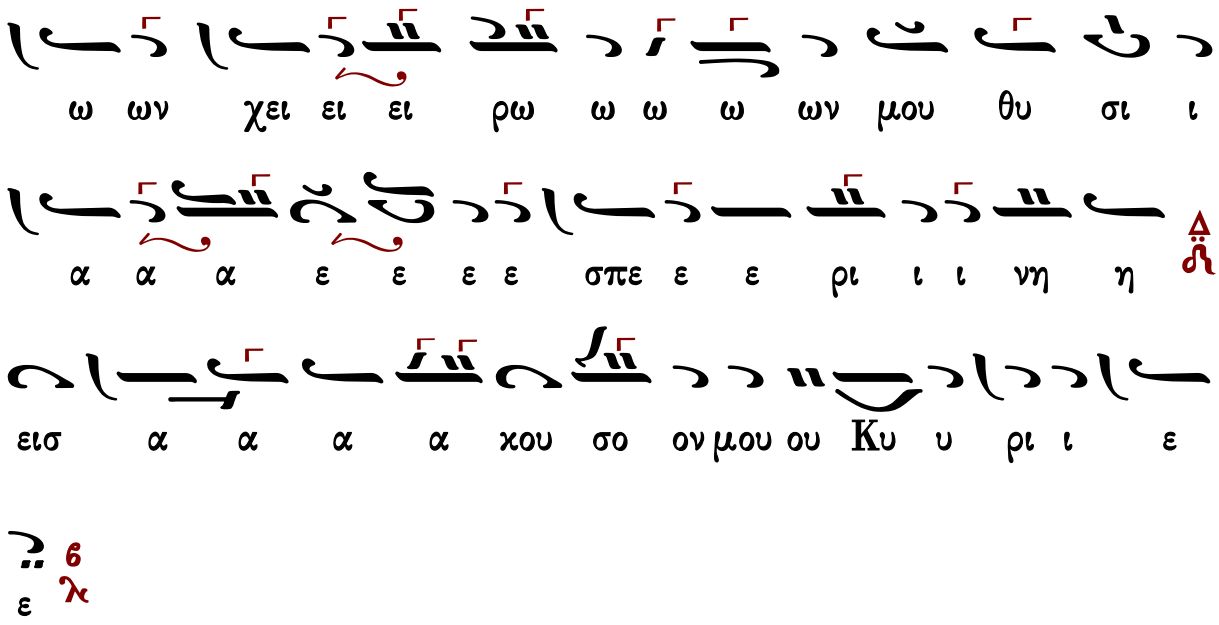

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.157#

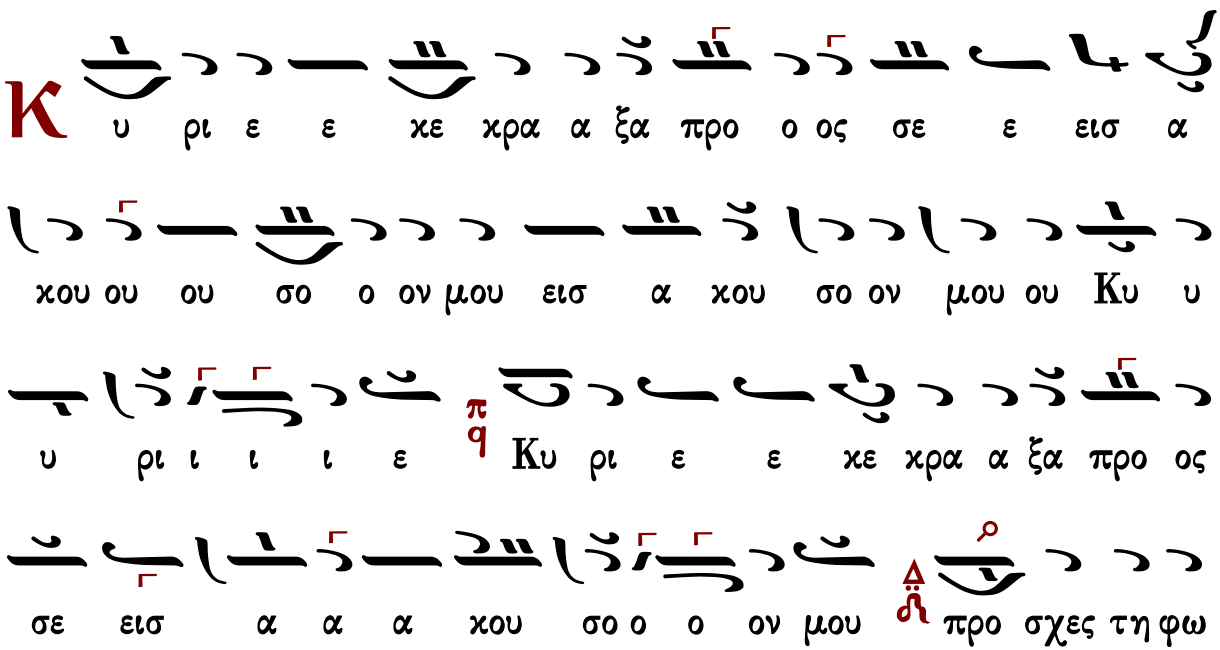

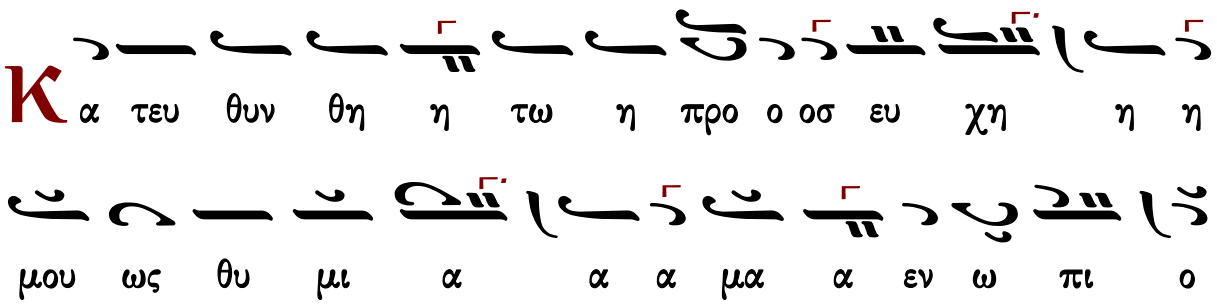

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος δ΄ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.58*

Κ υ ρι ε ε κε κρα ξα α προ ο ος σε ε ε ε

ει εισ α α α κου ου ου σο ο ο ον μου ει εισ α α κου ου

σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε πα Κυ ρι ε ε

κε κρα α α ξα προς σε ε ε δι εισ α α α κου σο

ο ο ον μου δι προ σχες τη φω νη η η η η τη η η ης

δε ε η η η σε ε ε ω ω ω ως μου πα εν τω κε

κρα γε ε ναι αι αι με προς σε ε ε δι εισ α α κου σο

ο ον μου Κυ υ ρι ι ε ε ϩ λ

Κ α τευ θυν θη η τω η προ ο οσ ε ευ χη η

η η μου ου ου ως θυ μι α α μα α α α ε εν ω ω ω

πι ι ι ο ο ο ον σου π/q ε ε ε πα αρ σις τω

ω ων χει ει ρω ω ω ων μου θυ σι ι ι α ε ε ε ε ε

σπε ρι ι νη η εισ α α χου σο ο ον μου Κυ

υ ρι ι ε ε ϫ/λ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος ⲗ/ⲙ̈ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.241*

Κ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ε ε ⲁ/ⲙ̈ εισ

α χου ου ου σο ο ον μου εισ α α χου σο ον μου ου Κυ

υ υ ρι ι ι ι ε π/q Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος

σε ε ε εισ α α α χου ου ου σο ο ο ο ον

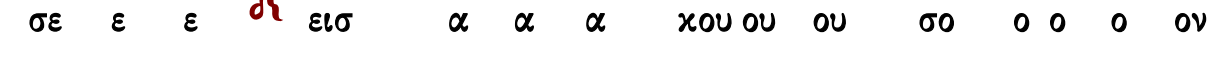

μου προ σχες τη φω νη η η τη ης δε η η η σε ω ω

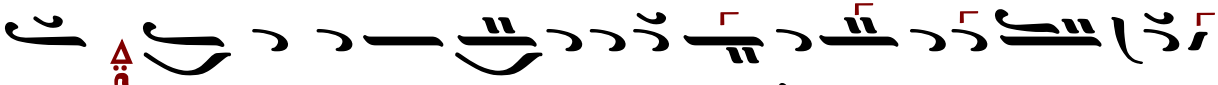

ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι αι με ε ε προ ο ος

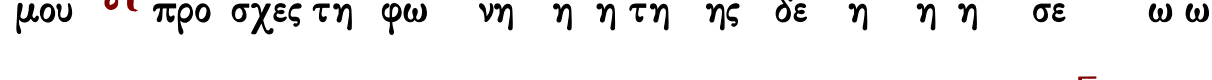

σε ε εισ α αχου σο ον μου ου Κυ ρι ι ε ε

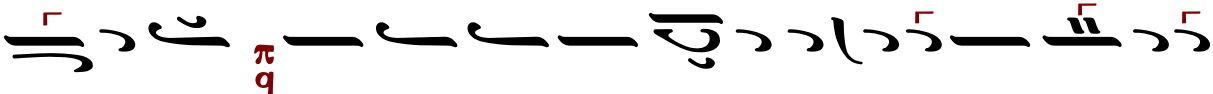

Κα τευ θυν θη η τω η προ ο οσ ευ χη η η

μου ως θυ μι α α μα α εν ω ω ω πι ο ο ο ον

σου ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω ω ω

ω ων μου θυ σι ι α ε σπε ρι ι ι νη η εισ

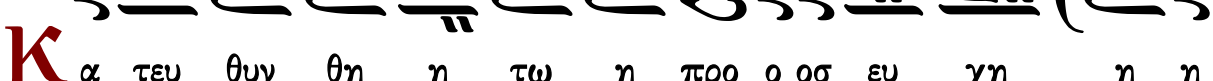

α αχου σο ον μου ου Κυ ρι ι ε ε

Ἦχος ⲁ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β6*

Κ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ο ος σε ε εισ α

κου ου ου σο ο ον μου ⲉ εισ α κου σο ον μου ου Κυ υ

υ ρι ι ι ι ε ⲡ Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος

σε εισ α α α κου σο ο ο ον μου προ σχες τη

φω νη της δε η η η σε ω ω ως μου εν τω κε

κρα γε ε ε ναι με ε προ ο ος σε ⲡ εισ α α α κου

σο ον μου ου Κυ υ ρι ι ε ε ⲉ

Κ α τευ θυν θη η τω η προ ο οσ ευ χη

η η μου ως θυ μι α α μα α εν ω πι ο ο ο

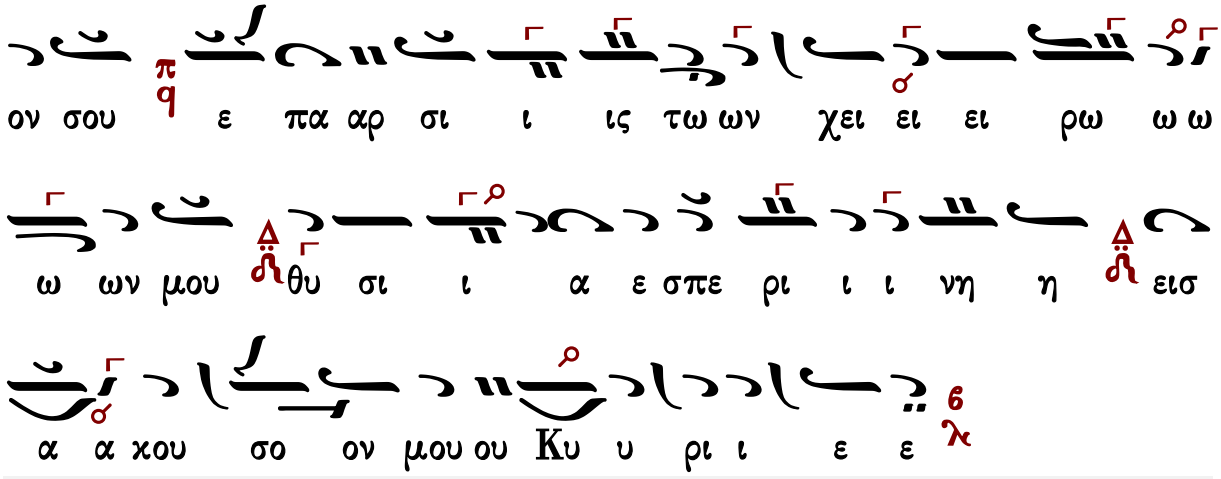

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.6/512*

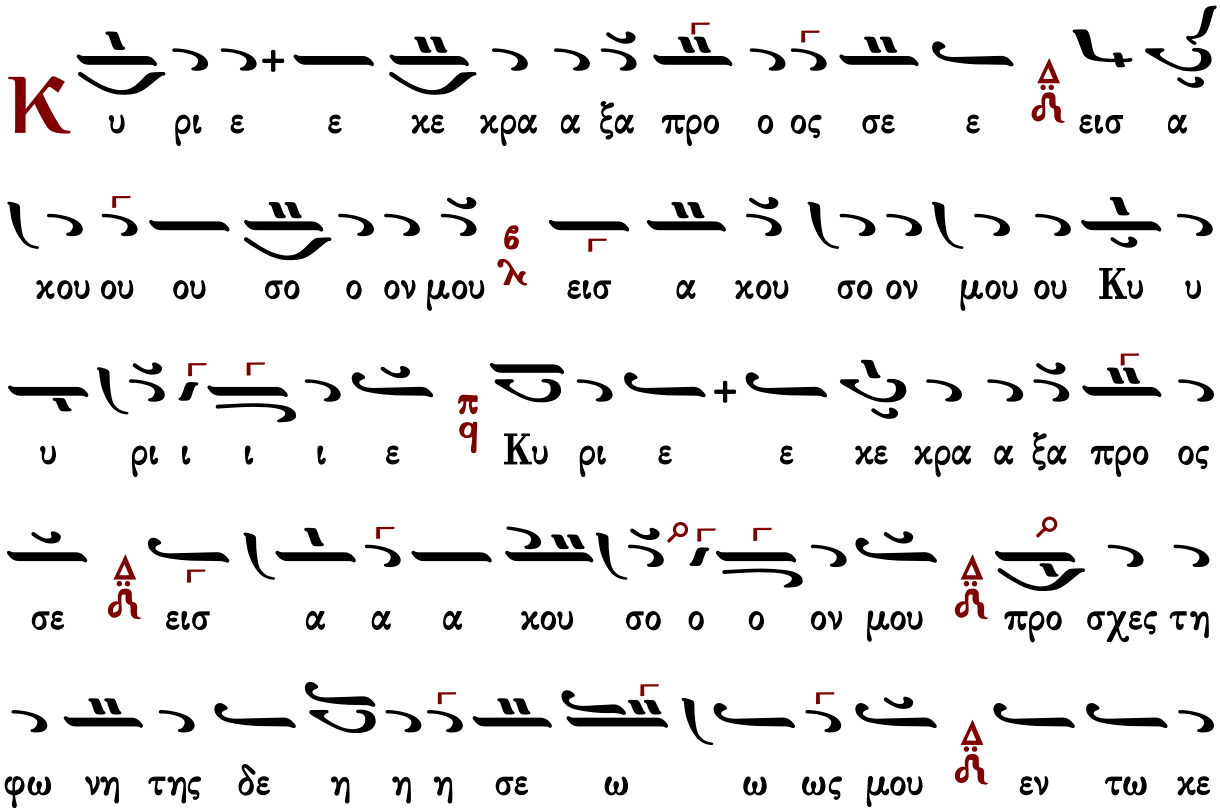

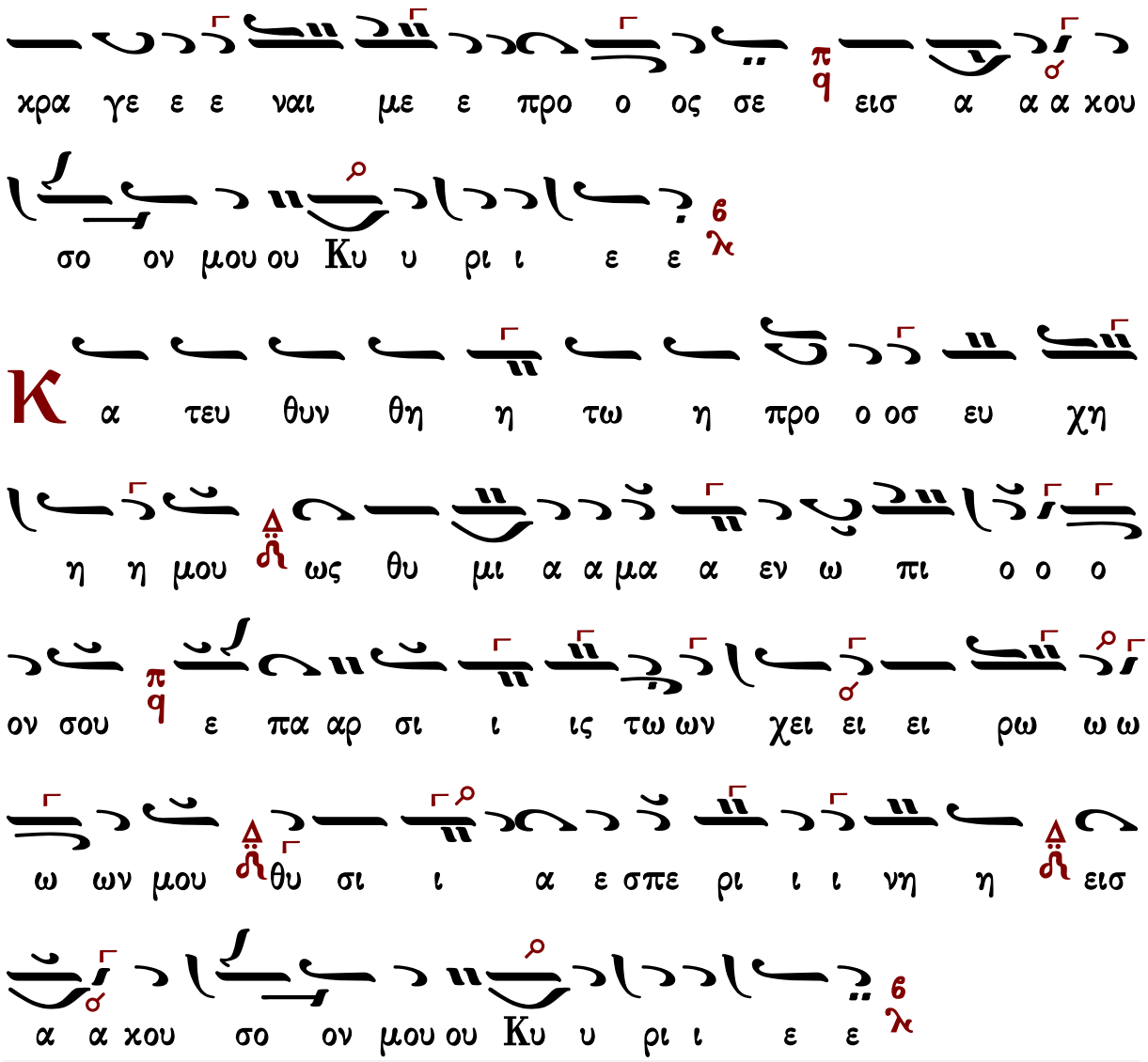

Στιχολογία

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος ς Βϛ

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.90*

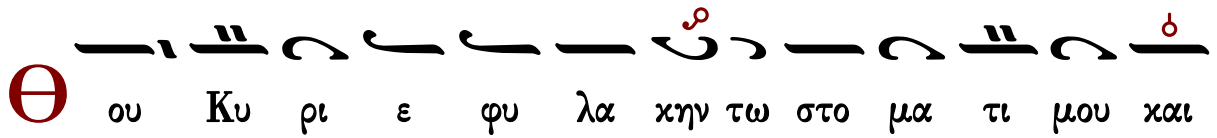

θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μη εκ χλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη ρι

ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ τι ι

αις

Συν αν θρω ω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι

ι αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των

Παι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ

ξει με ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λην μου

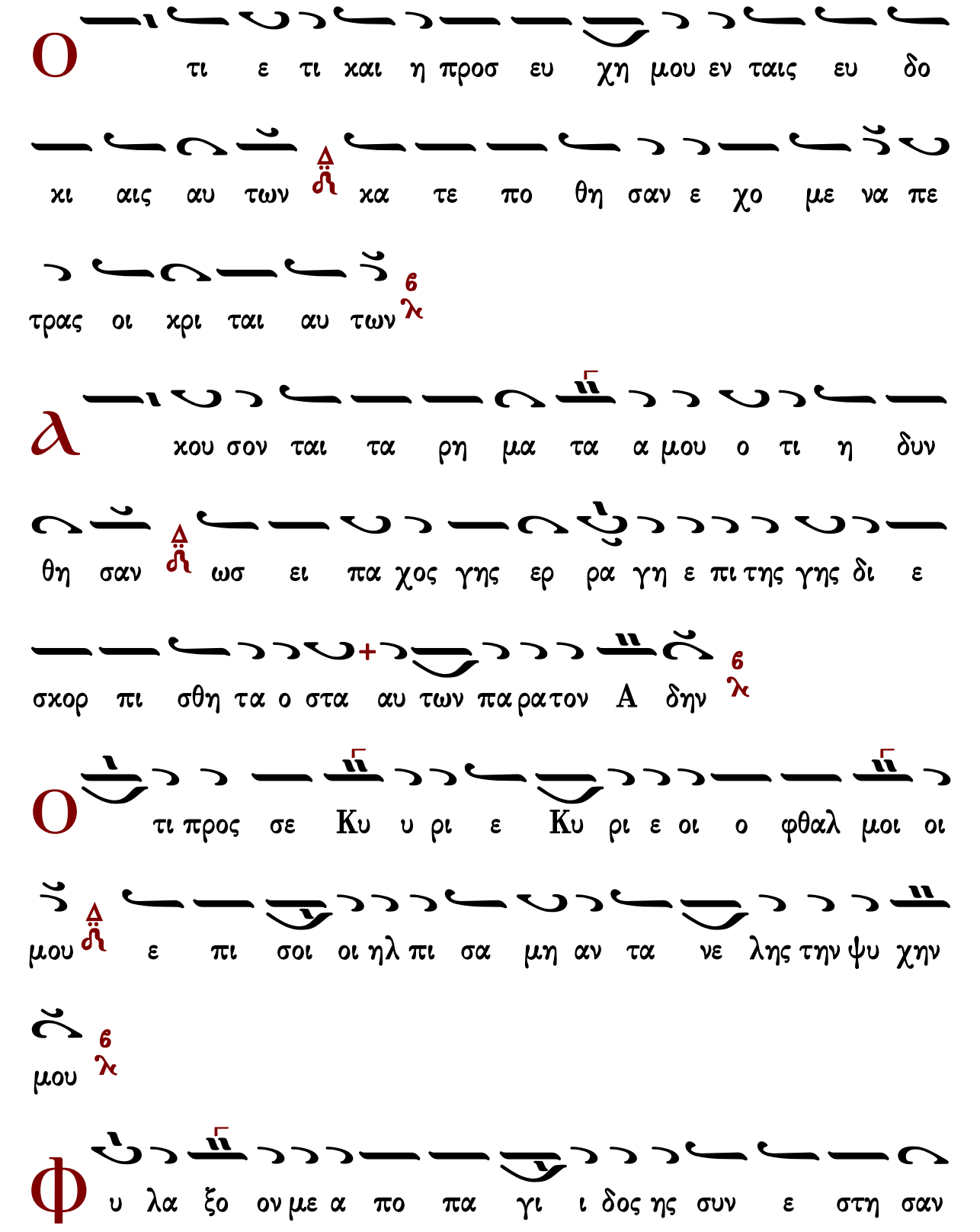
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυ των
α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν
θη σαν ως ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των παρατον Α δην
Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι οι
μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην
μου
Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν

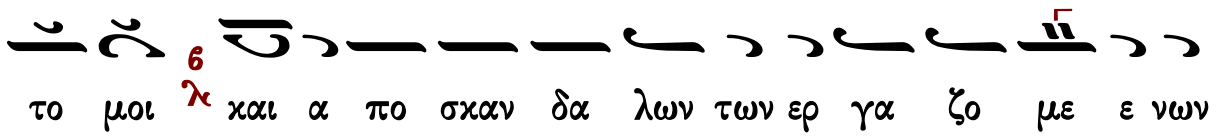

το μοι 6 λ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με ε νων

την α νο μι ι αν 6 λ

Π

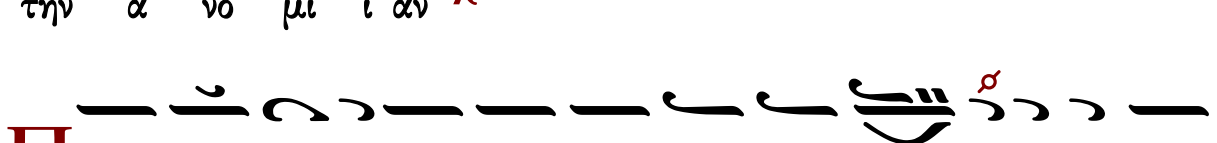

ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

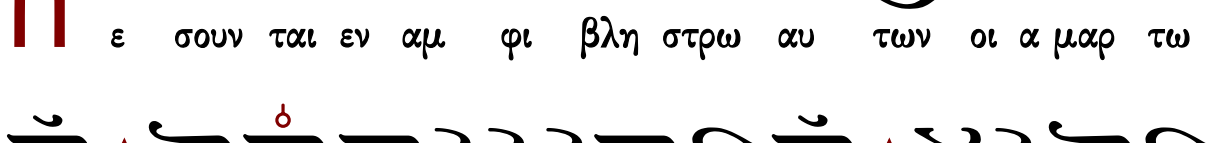

λοι Δ κα τα μο ο νας ει μι ε γω Δ ε ως αν πα

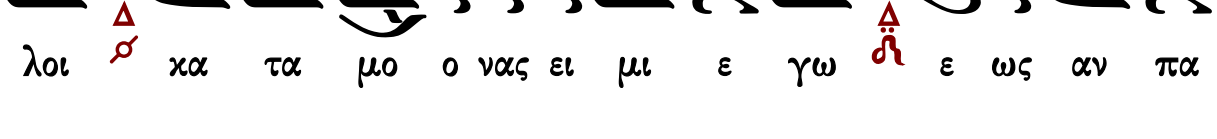

ρελ θω 6 λ

Φ

ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

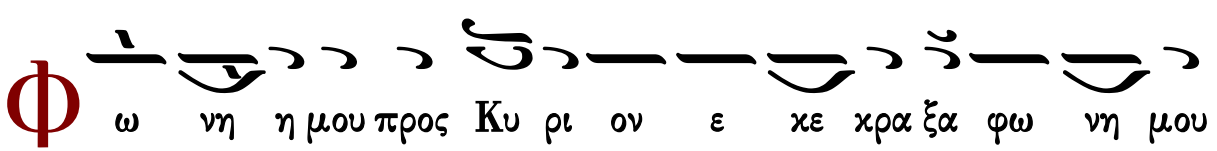

προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην 6 λ

Θ

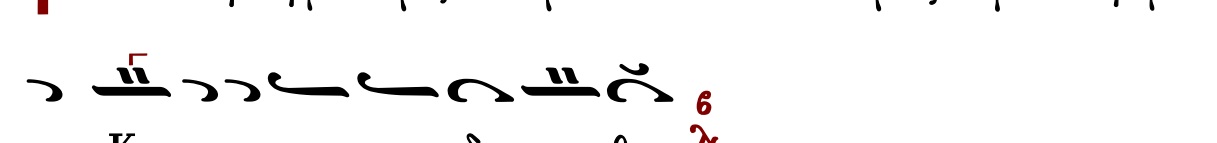

κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου

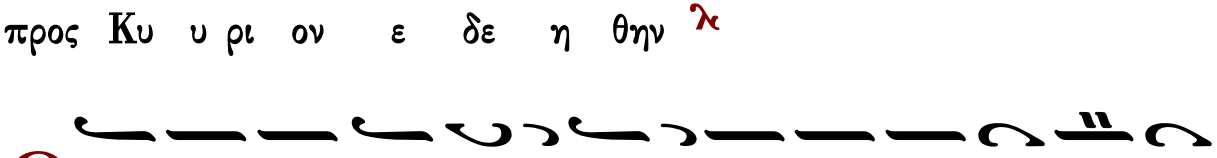

την θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω

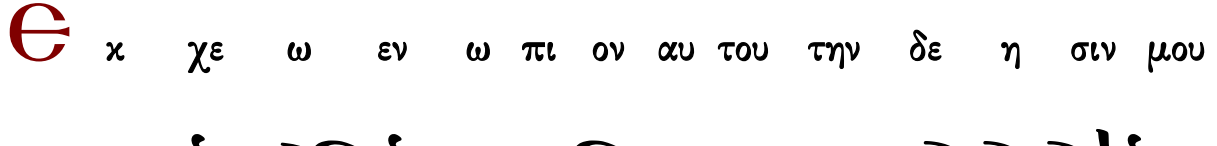

? 6 λ

ω

Є ν τω εκ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου

και συ ε ε γνως τας τρι βους μου

Є ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε

πον και ουκ η η ην ο ε πι γι νω σκων με

Λ πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε

στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου

Є κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ

+ ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζων των

Π

ρο ο ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα 6 λ

Ρ

υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο τι

ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με 6 λ

Є

ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του εξ

ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου 6 λ

Є

με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δως μοι 6 λ

Є

κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι ε

εισ α α κου σον της φω νης μου 6 λ

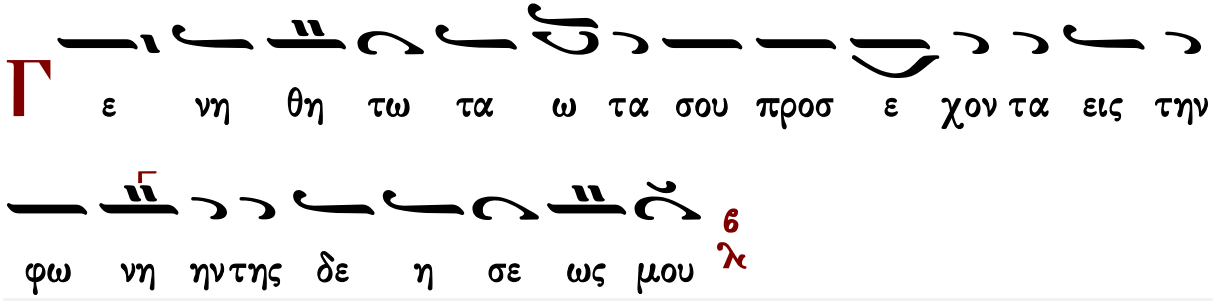

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Βȣ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.158#

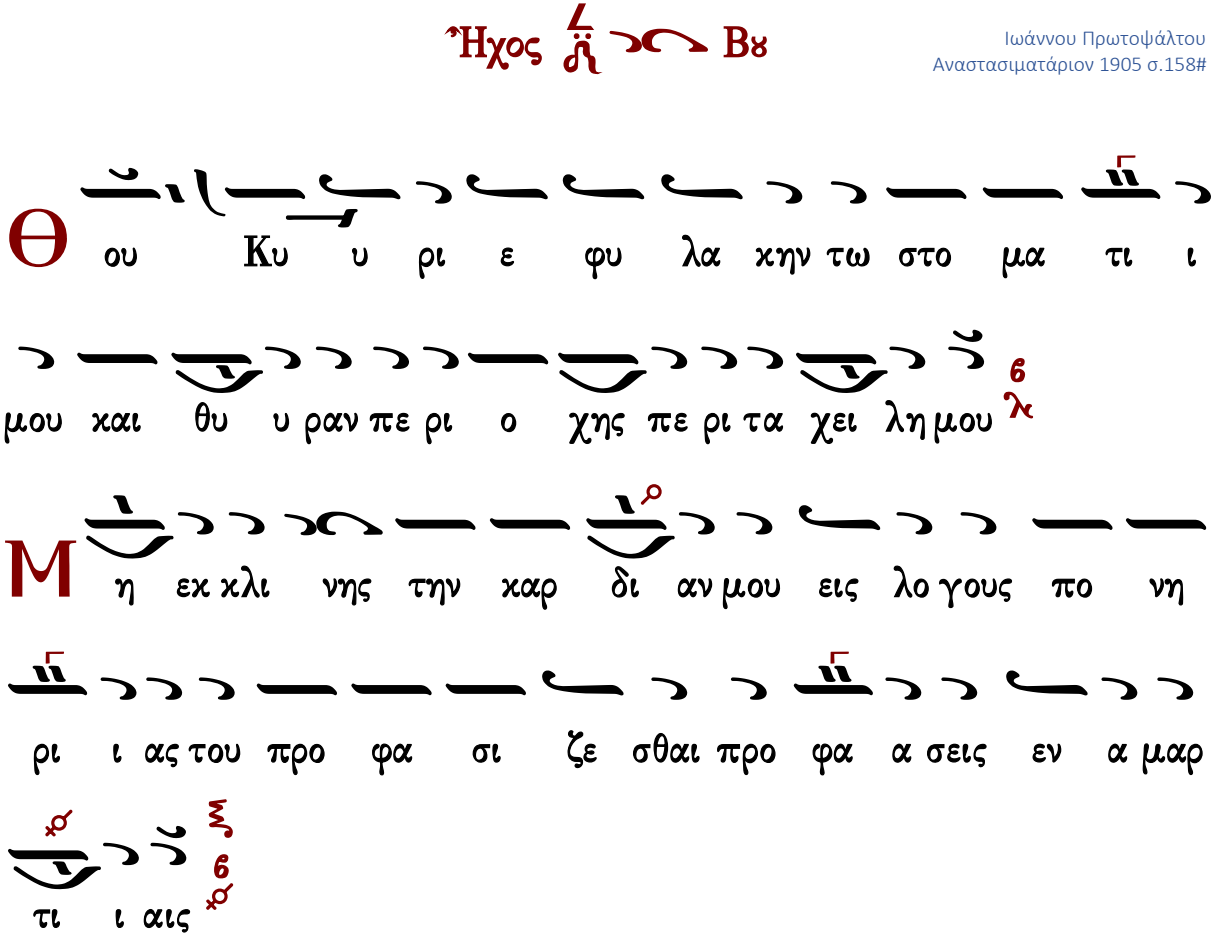

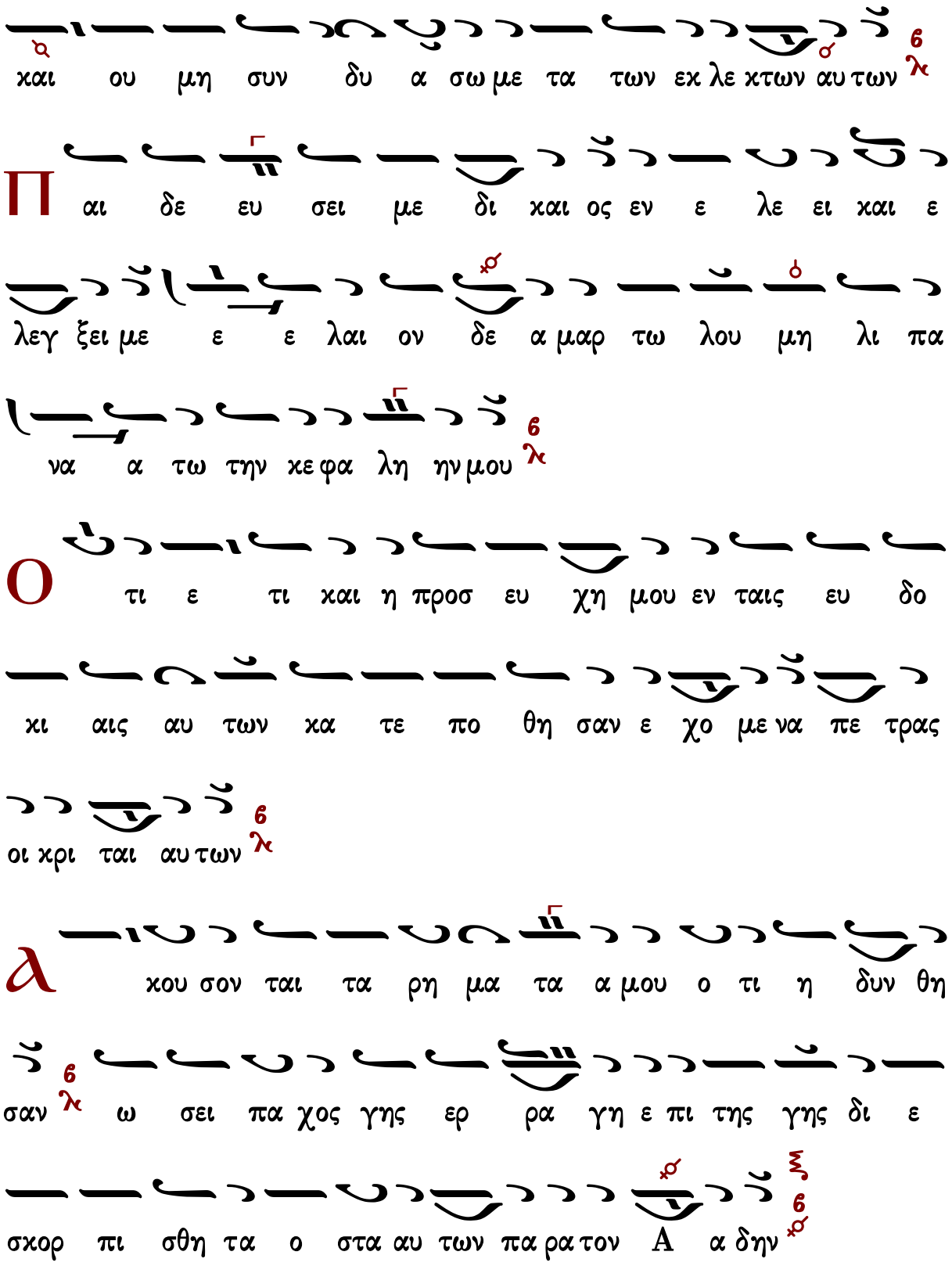
και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ των
Π αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα
να α τω την κε φα λη ην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των
Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

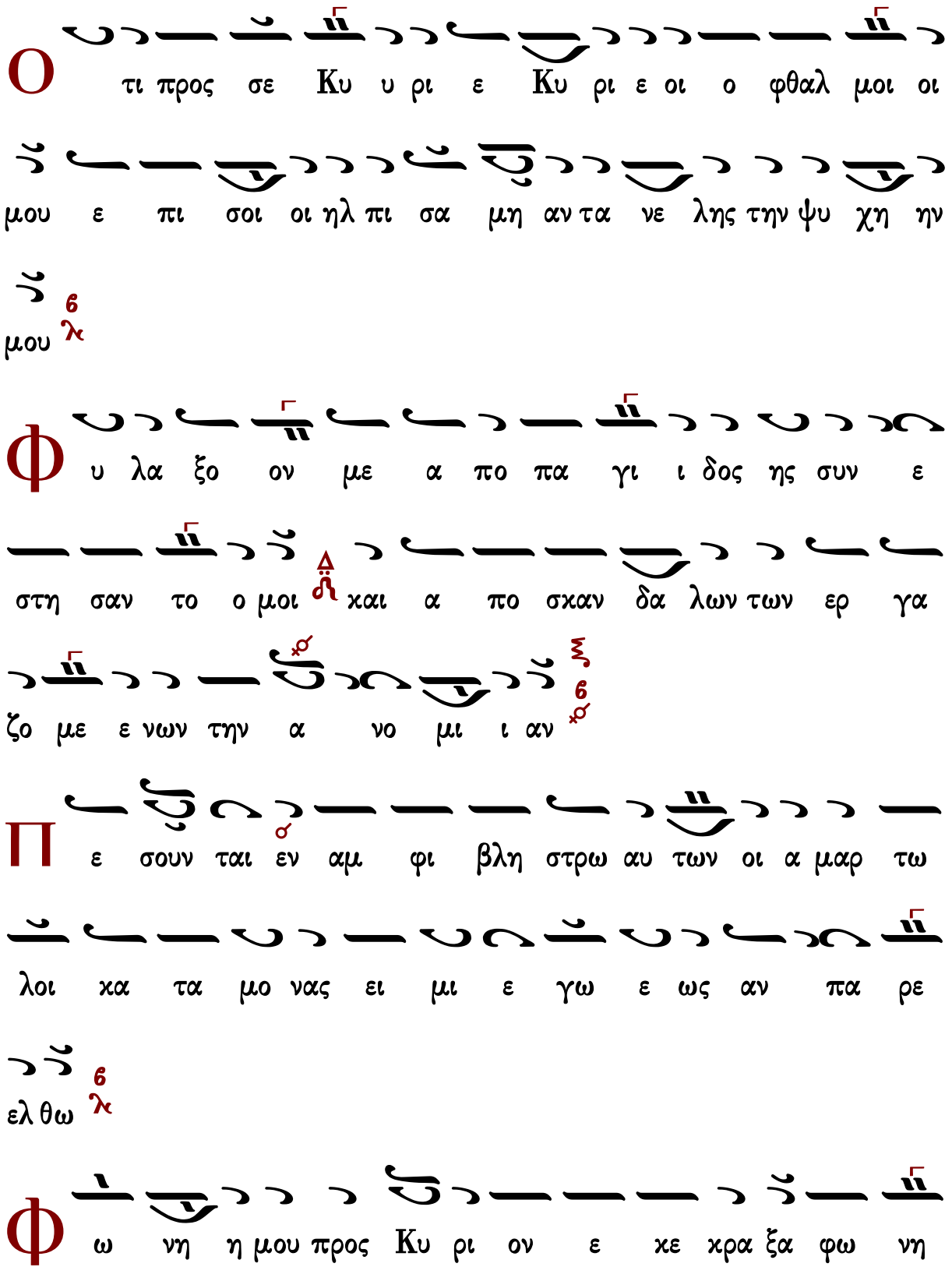
Ο
τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι οι
μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην
μου
Φ
υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε
στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα
ζο με ε νων την α νο μι ι αν
Π
ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε
ελ θω
Φ
ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

η μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Є κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω

Є ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε γνως τας τρι βους μου

Є ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε

πε βλε πον και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με

λ πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε

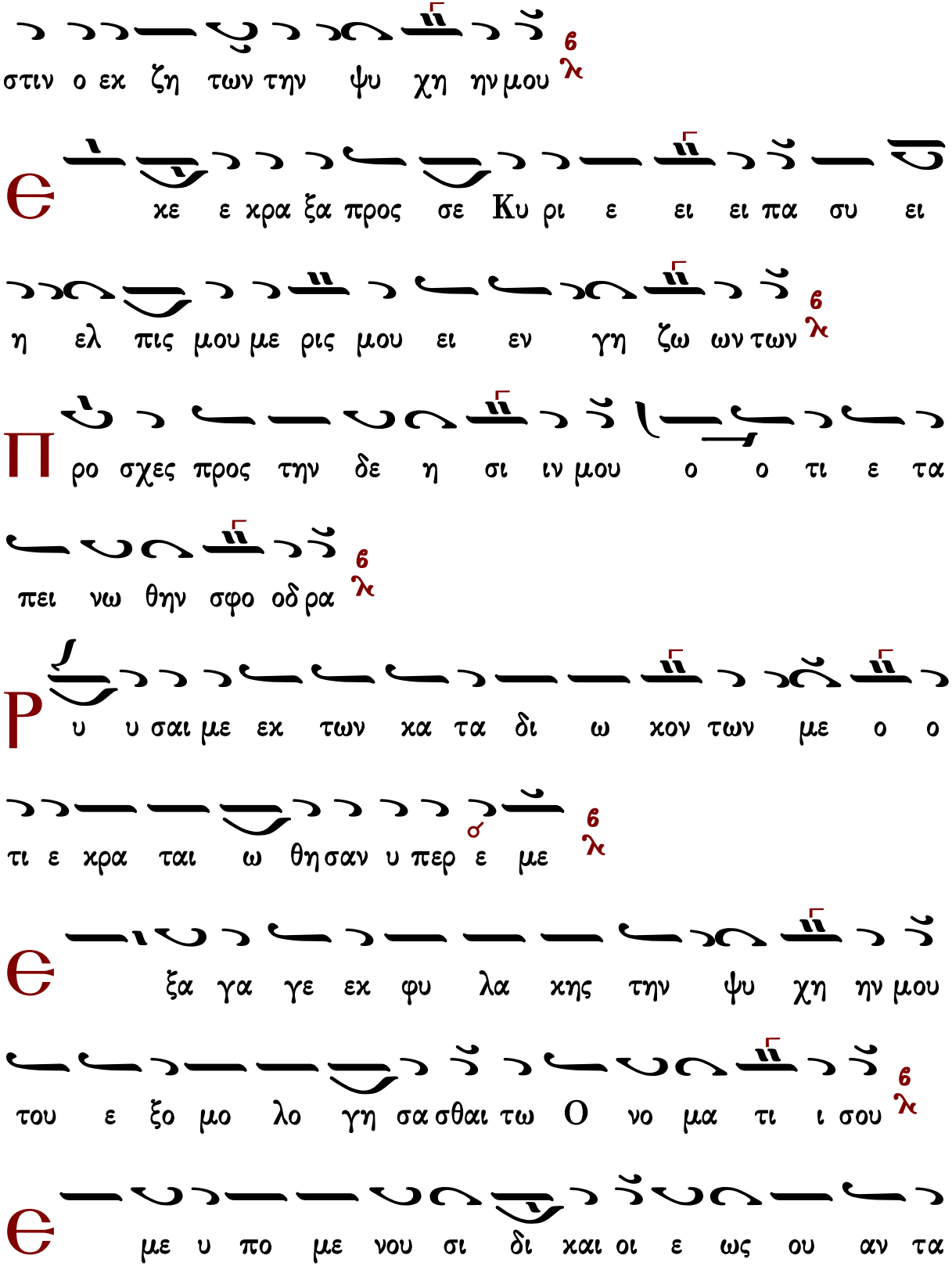
στιν ο εχ ζη των την ψυ χη ην μου
Θε κε ε χρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει
η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των
Προ σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα
πει νω θην σφο οδ ρα
Ρυ υ σαι με εχ των κα τα δι ω κον των με ο ο
τι ε χρα ται ω θη σαν υ περ ε με
Θε ξα γα γε εχ φυ λα κης την ψυ χη ην μου
του ε ξο μο λο γη σα σθαι τω Ο νο μα τι ι σου
Θε με υ πο με νου σι δι χαι οι ε ως ου αν τα

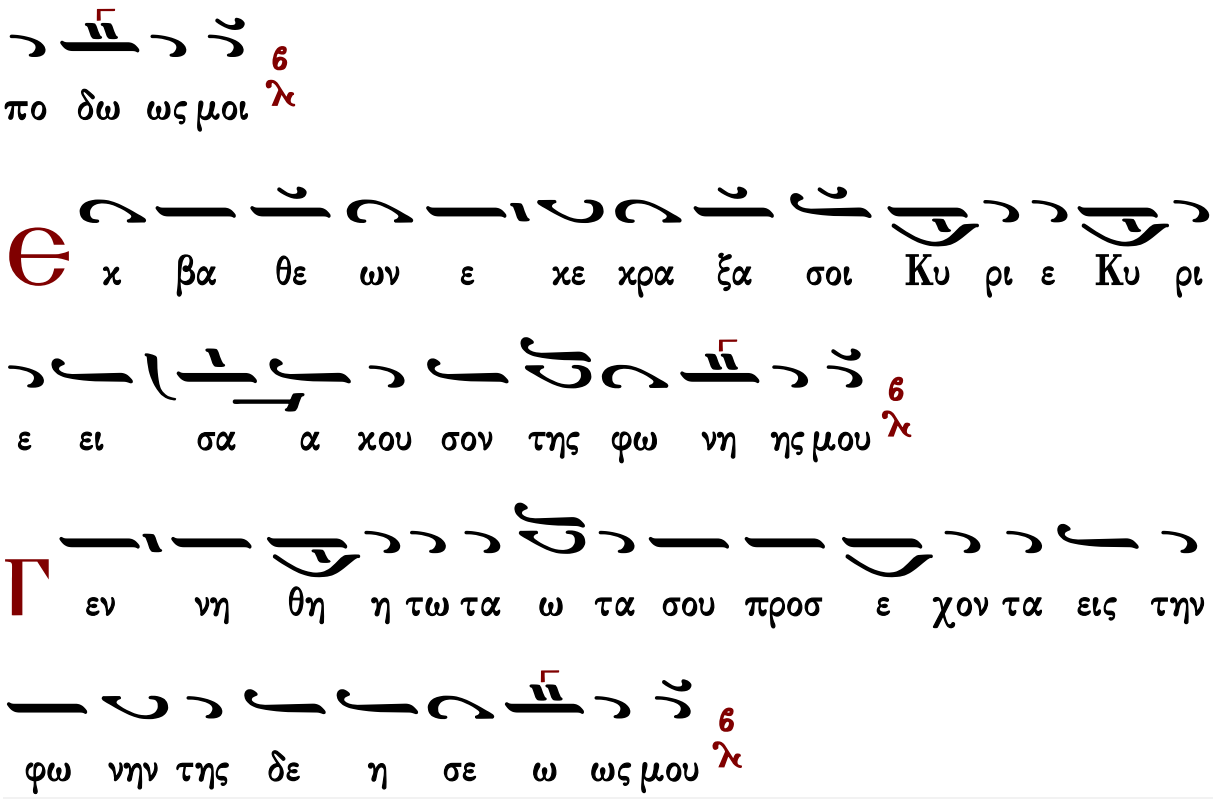

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Βγ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.6/512*

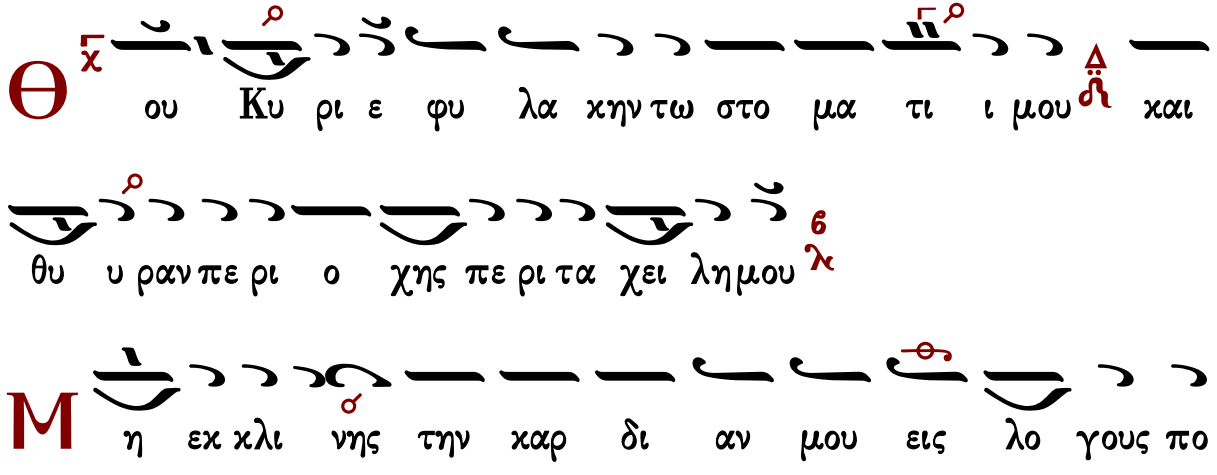

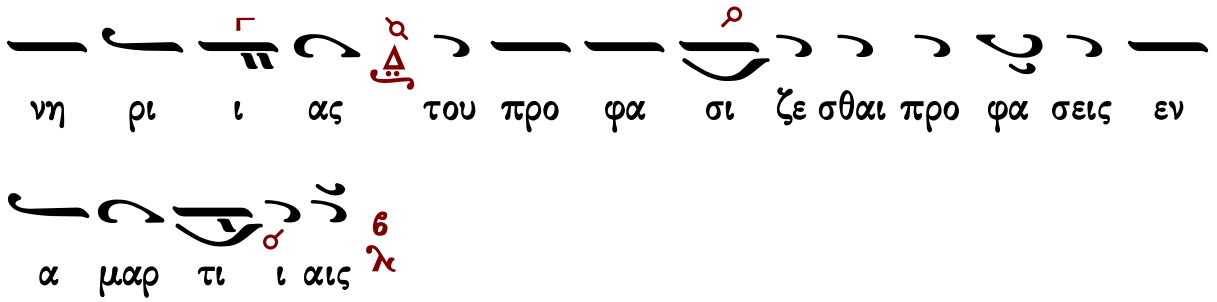
νη ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν
α μαρ τι ι αις

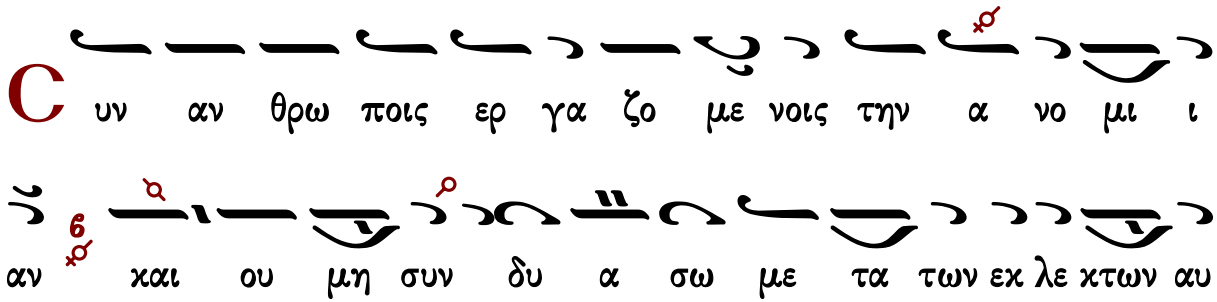
C υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι
αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ
των

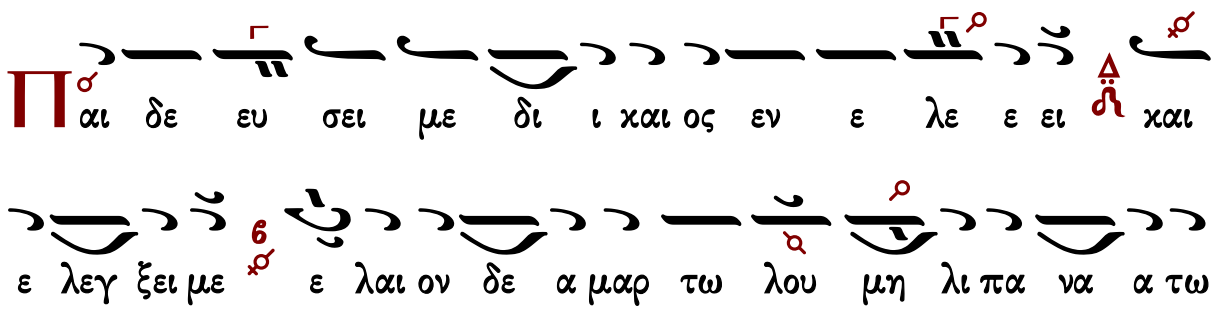
Π αι δε ευ σει με δι ι και ος εν ε λε ε ει και
ε λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω
την κε φα λη ην μου

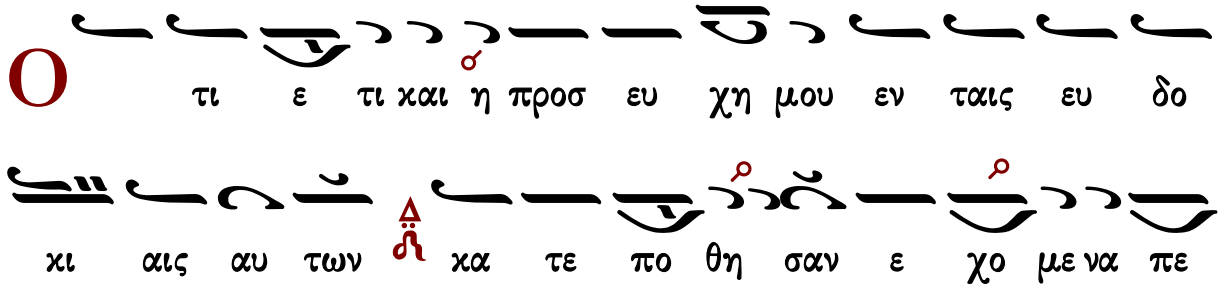
O τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι χρι ται αυτων

α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη

σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε

σκορ πι σθη τα ο στα αυτων πα ρα τον α δην

ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι οι μου

ε πι σοι οι ηλ πι σα μη η αν τα νε λης την ψυ χη ην

μου

φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος η ης συν ε

στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με ε νων την α νο μι ι αν

Π

ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ

ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Є

κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυτου α παγ γε λω

Є

ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου

και συ ε γνως τας τρι βους μου

Є

ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε

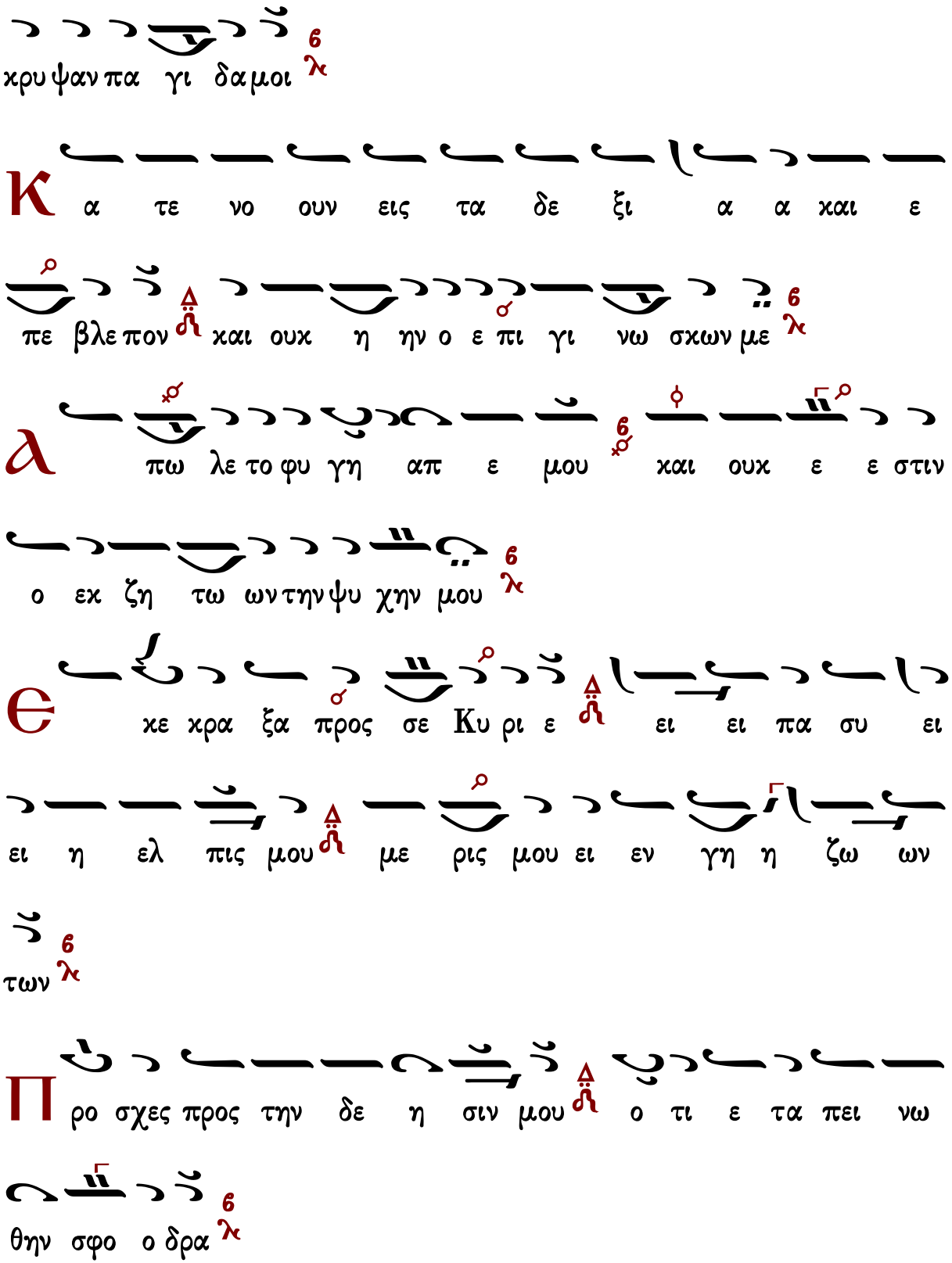
κρυ ψαν πα γι δα μοι
Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε
πε βλε πον και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με
α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν
ο εκ ζη τω ων την ψυ χην μου
Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει
ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη η ζω ων
των
Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε τα πει νω
θην σφο ο δρα

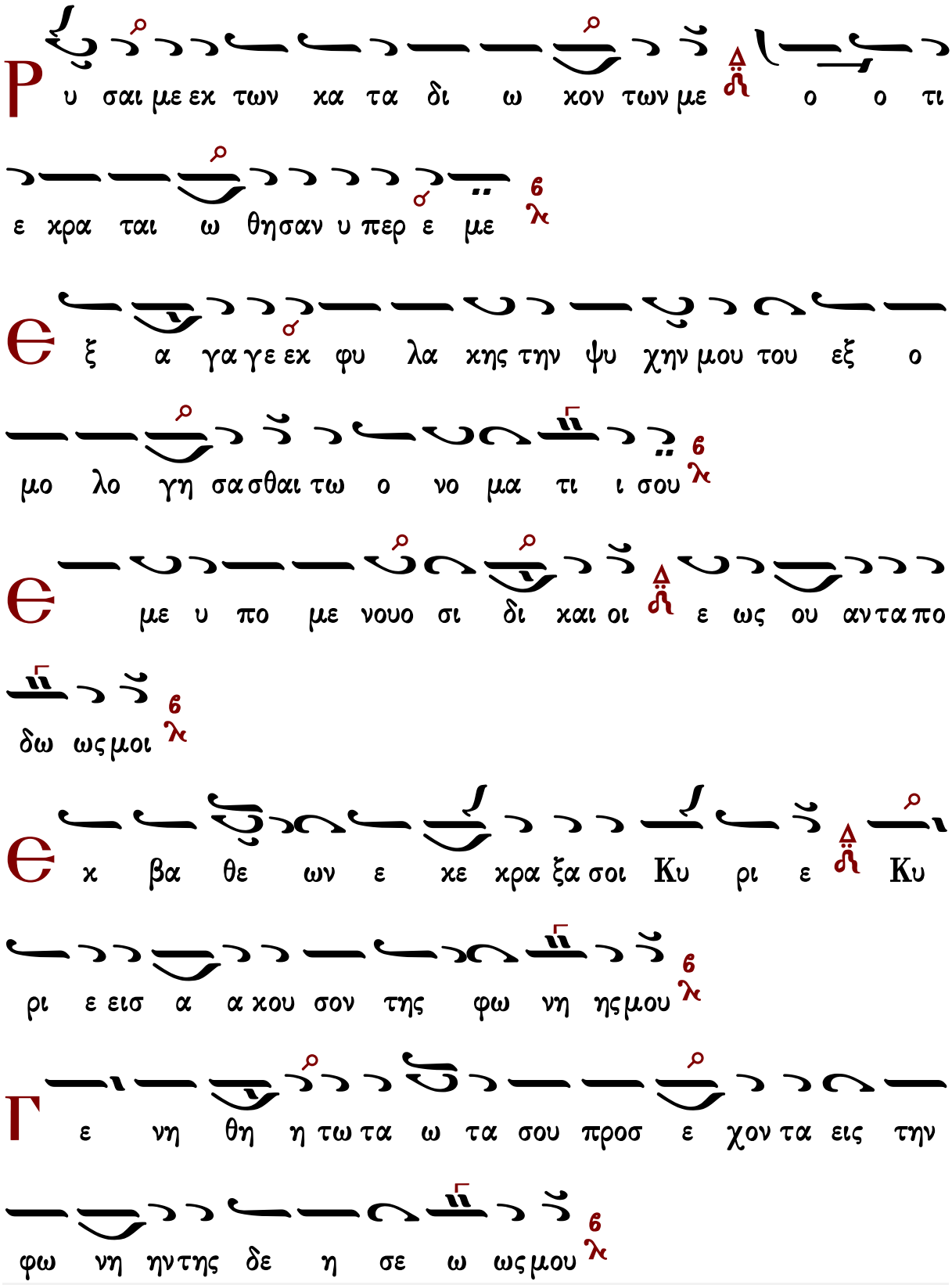
Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο τι
ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με
Θ ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του εξ ο
μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι σου
Θ με υ πο με νουο σι δι και οι ε ως ου αν τα πο
δω ως μοι
Θ κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ
ρι ε εισ α α κου σον της φω νη ης μου
Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις την
φω νη ην της δε η σε ω ως μου

Στιχηρὰ τοῦ ὁσίου

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς

Ἦχος ⸗ Βʸ

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικὸν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.164*
(διασκευὴ Γερασίμου μοναχοῦ)

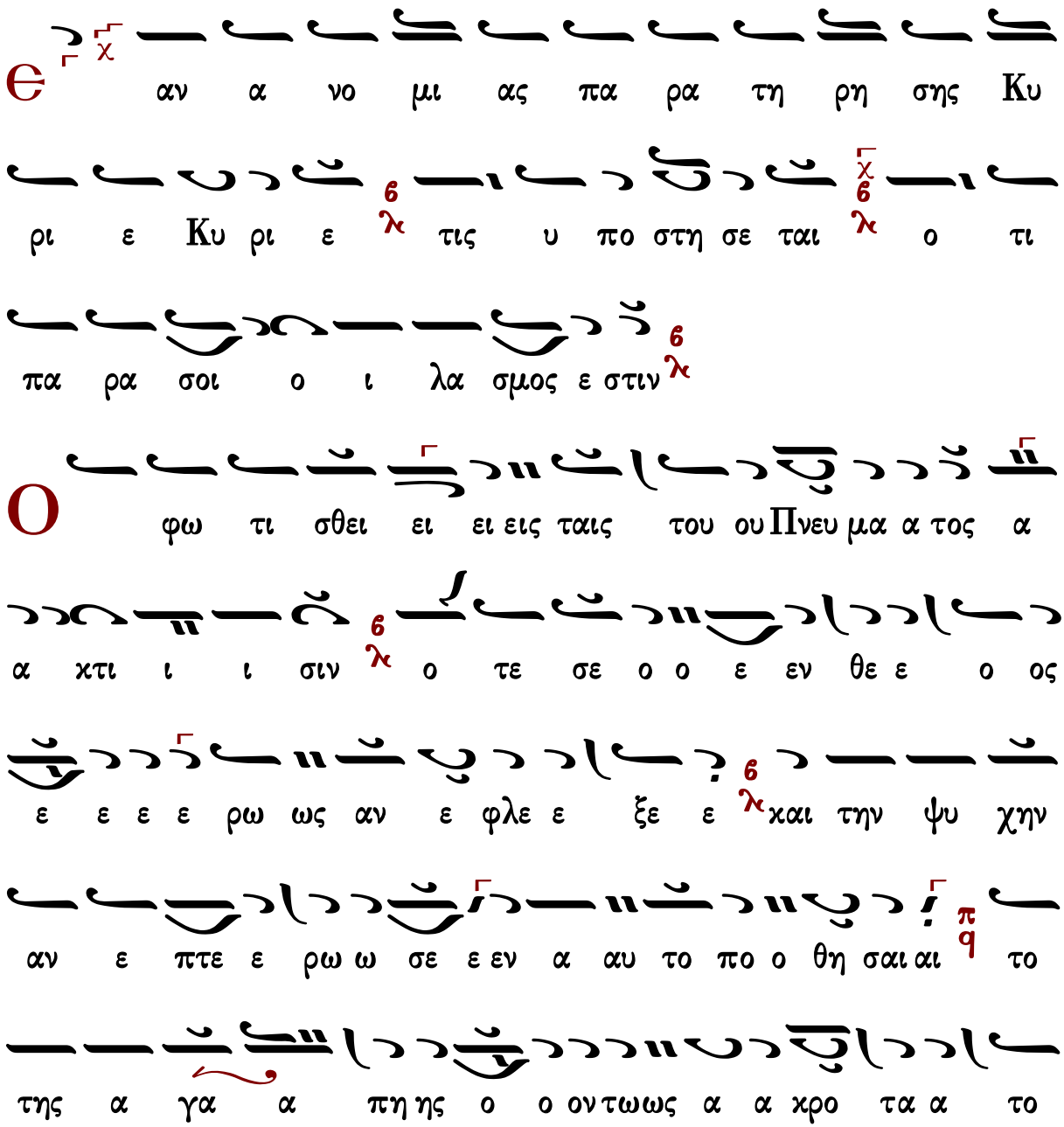

ον λ6 το τε κα τε ε φρο ο νη η σα ας σαρ κο ος

και αι μα α το ος λ6 και ε ξω κο σμου γε γε ε νη

η σαι αι πο λη α α σκη σει ει π6 και η συ χι ι α α

του ου τω ω ε νου με ε νο ος λ6 ο θεν ε πλη η η

σθη ης π6 ως ε ε ζη η τη η σας π6 των ε κει θεν

κα α α λων και αι αν ε λα αμ ψα α ας ω ως

α στη ηρ κα α τα αυ γα α α ζω ω ων τας ψυ χα

α ας η μω ων Αν τω νι ι ε ε λ6

χ Θ ν ε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε λ6 υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

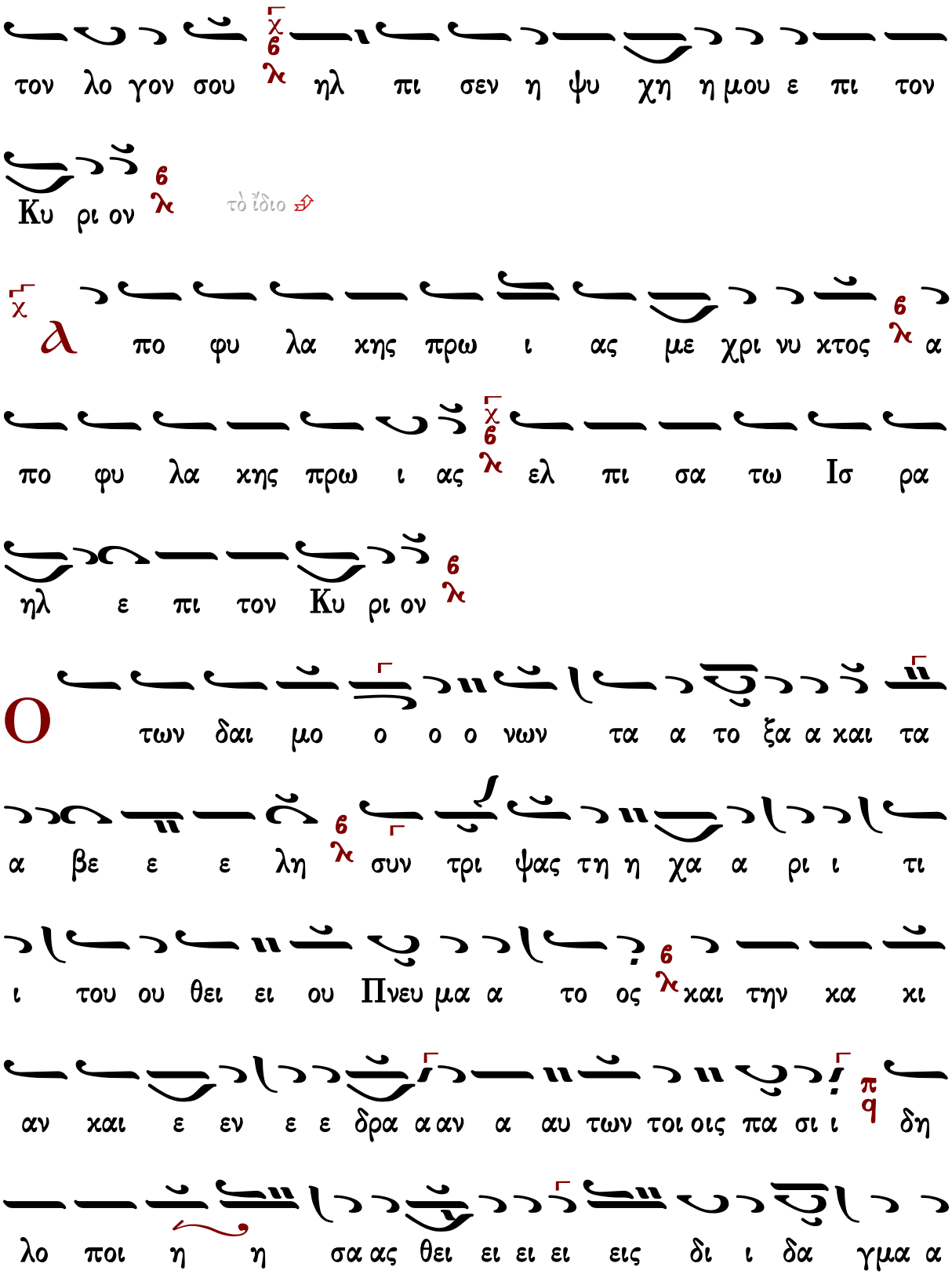
τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη η μου ε πι τον
Κυ ρι ον
τὸ ἴδιο
πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α
πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα
ηλ ε πι τον Κυ ρι ον
Ο
των δαι μο ο ο ο νων τα α το ξα α και τα
α βε ε ε λη συν τρι ψας τη η χα α ρι ι τι
ι του ου θει ει ου Πνευ μα α το ος και την κα κι
αν και ε εν ε ε δρα α αν α αυ των τοι οις πα σι ι δη
λο ποι η η σα ας θει ει ει ει εις δι ι δα γμα α

σι ι ταις θει αις λα αμ προ ο τη η σι ι κα τα α
στρα πτο με ε νο ος των μο να στων δι αυ γε ε στα
α το ο ος φω ω στηρ ε ε γε νου ου και της ε ρη η
μου ου πρω ω ω ω το ος δι α κο ο σμο ος και των
νο σου ου ουν τω ων εμ πει ει ρο ο τα α τος και
σε πτος ι α α α τρος και αι αρ χε τυ υ πο ο ος
χα α ρα κτη ηρ ε εν α α ρε ε ε του ου ου α
γω γη η η ης πα τε ερ Αν τω ω νι ι ε ε
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και
πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ τρω

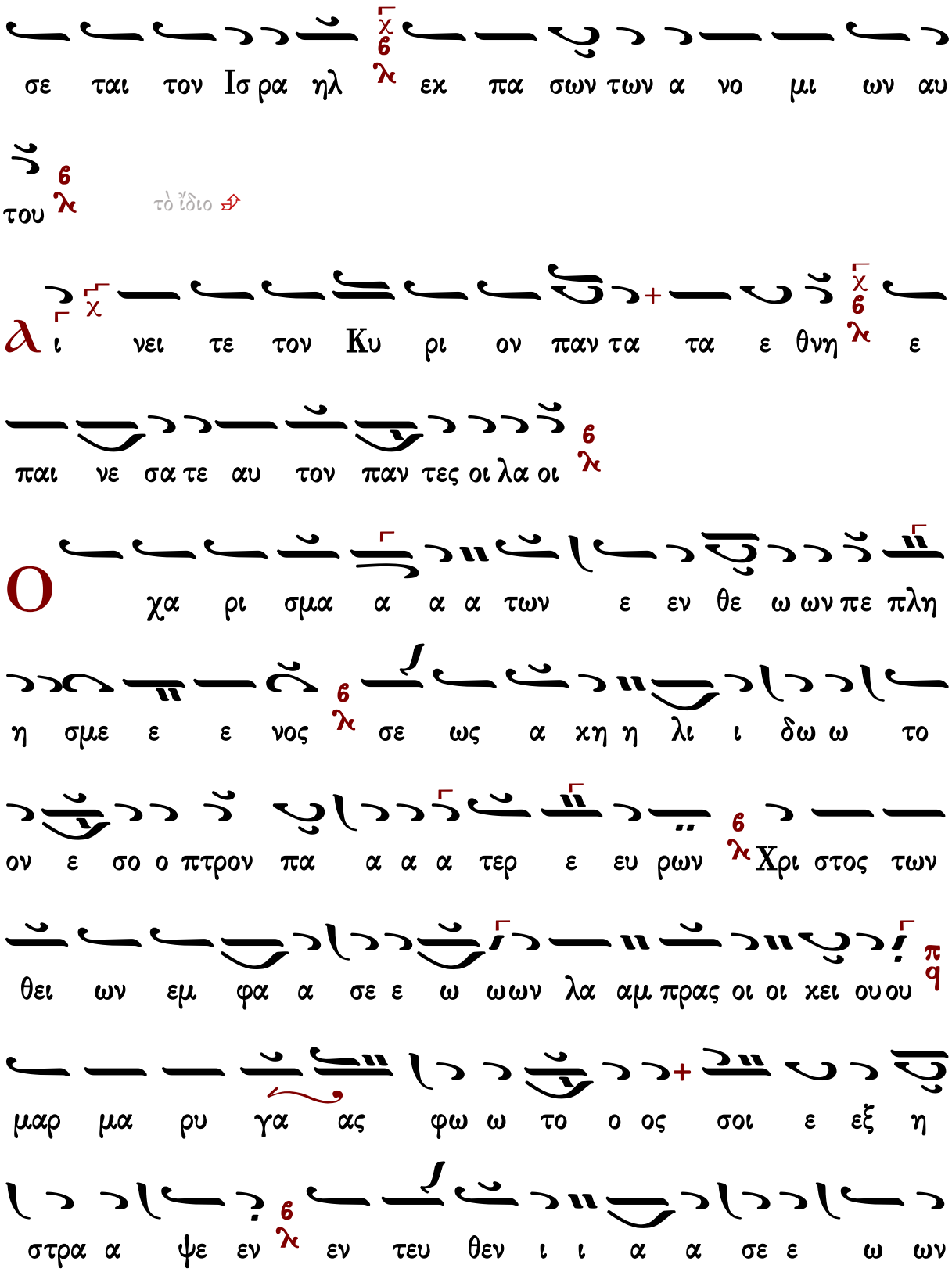
σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι ων αυ
του
τὸ ἴδιο
α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ε
παι νε σα τε αυ τον παν τες οι λα οι
Ο χα ρι σμα α α α των ε εν θε ω ων πε πλη
η σμε ε ε νος σε ως α κη η λι ι δω ω το
ον ε σο ο πτρον πα α α α τερ ε ευ ρων Χρι στος των
θει ων εμ φα α σε ε ω ωων λα αμ πρας οι οι κει ου ου
μαρ μα ρυ γα ας φω ω το ο ος σοι ε εξ η
στρα α ψε εν εν τευ θεν ι ι α α σε ε ω ων

α φθο νος ω φθης πη γη η δι α τρο φη τε λι

μω ωτ του ου σι ι ι και αι των δι ι ψων τω ων δι ε πομ

βρι ι αι αις α αρ δω ων την ε φε ε σι ιν τας

ψυ χι κα α ας δε ε δι α θε ε ε σει εις ο ο

ρων σου τω λο γω σο ο ο φως ε βελ τι ι ι

ους Θε ε ω ω ω ο ον ι κε ε τε ευ ε ε σω

ω ω σαι αι αι και φω τι ι ι σαι τα ας ψυ χας η η

μω ων

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε νει εις τον αι ω ω να
6
λ
Ο κα θα ρο ο ο ος την ψυ υ χην και αι την κα
αρ δι ι ι αν αγ γε λος ε ε πι ι γει ει ο
6
λ
ος βρο ο τος ου ρα νι ι ο ος της παρ θε νι ας δι
6
λ
δα α σκα α λο ο ος τη ης εγ κρα α τει α ας η κρι
π
q
βω με ε νη η στα α α α θμη η Α αν τω νι ι ε
ε συν ων τω Δε ε σπο ο τη η σου ου και τη ην α
6
λ
σι γη η το ον δο ξο λο γι αν μα κα α ρι ι
6
λ
ε ε ε συ υν τοις α αγ γε λοι οις και τοις ο σι ι
π
q
οι οις πα α α α σι ι και μαρ τυ υ σι ι του τω
6
λ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς

Ἦχος Βγ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.223/221*

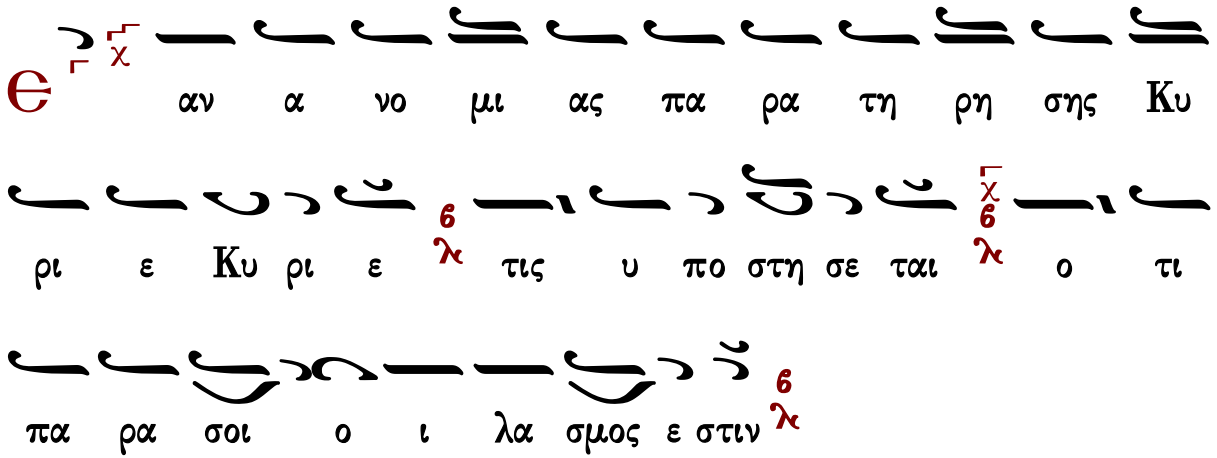

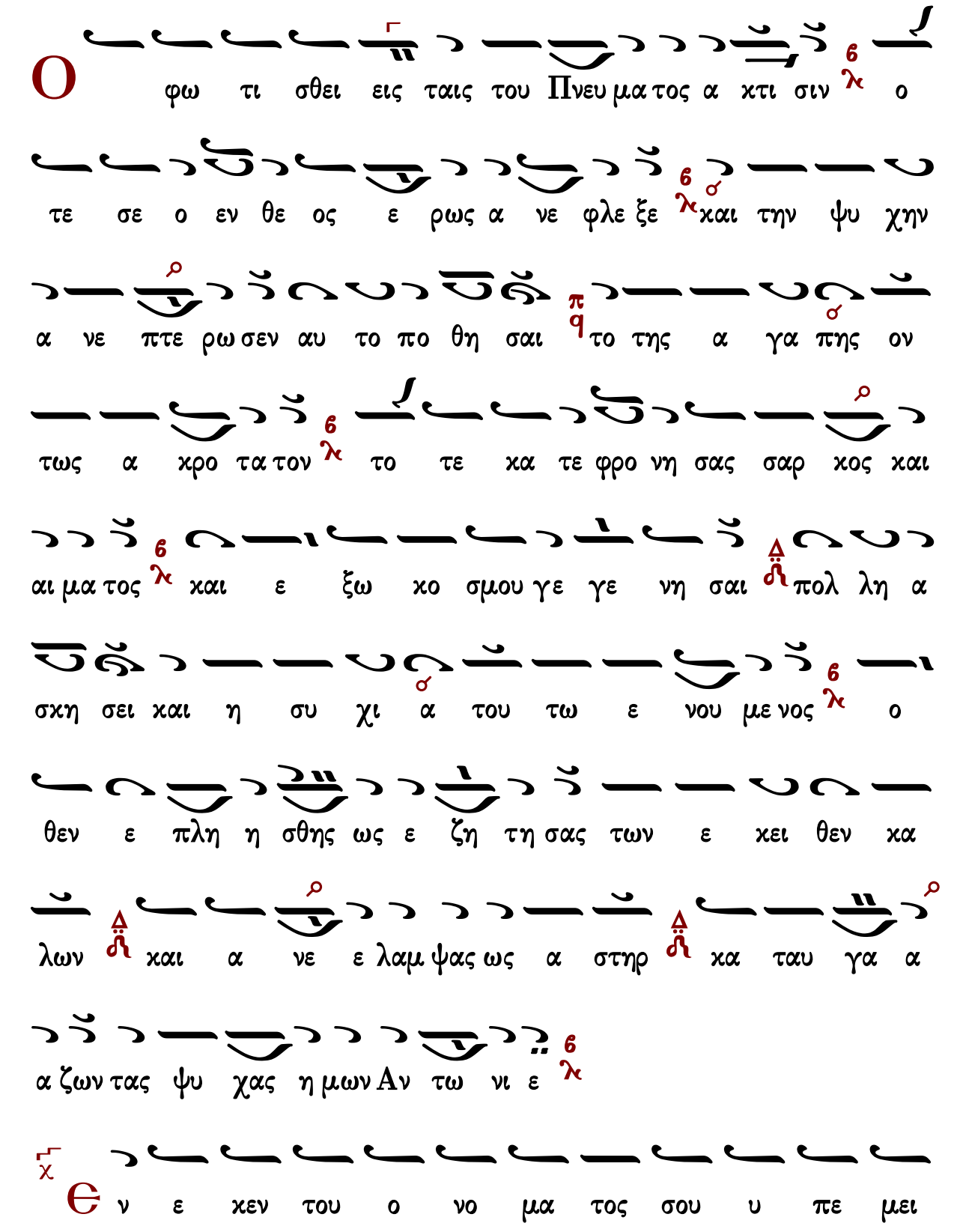
Ο φω τι σθει εις ταις του Πνευ μα τος α χτι σιν ο
τε σε ο εν θε ος ε ρως α νε φλε ξε και την ψυ χην
α νε πτε ρω σεν αυ το πο θη σαι το της α γα πης ον
τως α χρο τα τον το τε κα τε φρο νη σας σαρ κος και
αι μα τος και ε ξω κο σμου γε γε νη σαι πολ λη α
σκη σει και η συ χι α του τω ε νου με νος ο
θεν ε πλη η σθης ως ε ζη τη σας των ε κει θεν κα
λων και α νε ε λαμ ψας ως α στηρ κα ταυ γα α
α ζων τας ψυ χας η μων Αν τω νι ε
Ε ν ε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

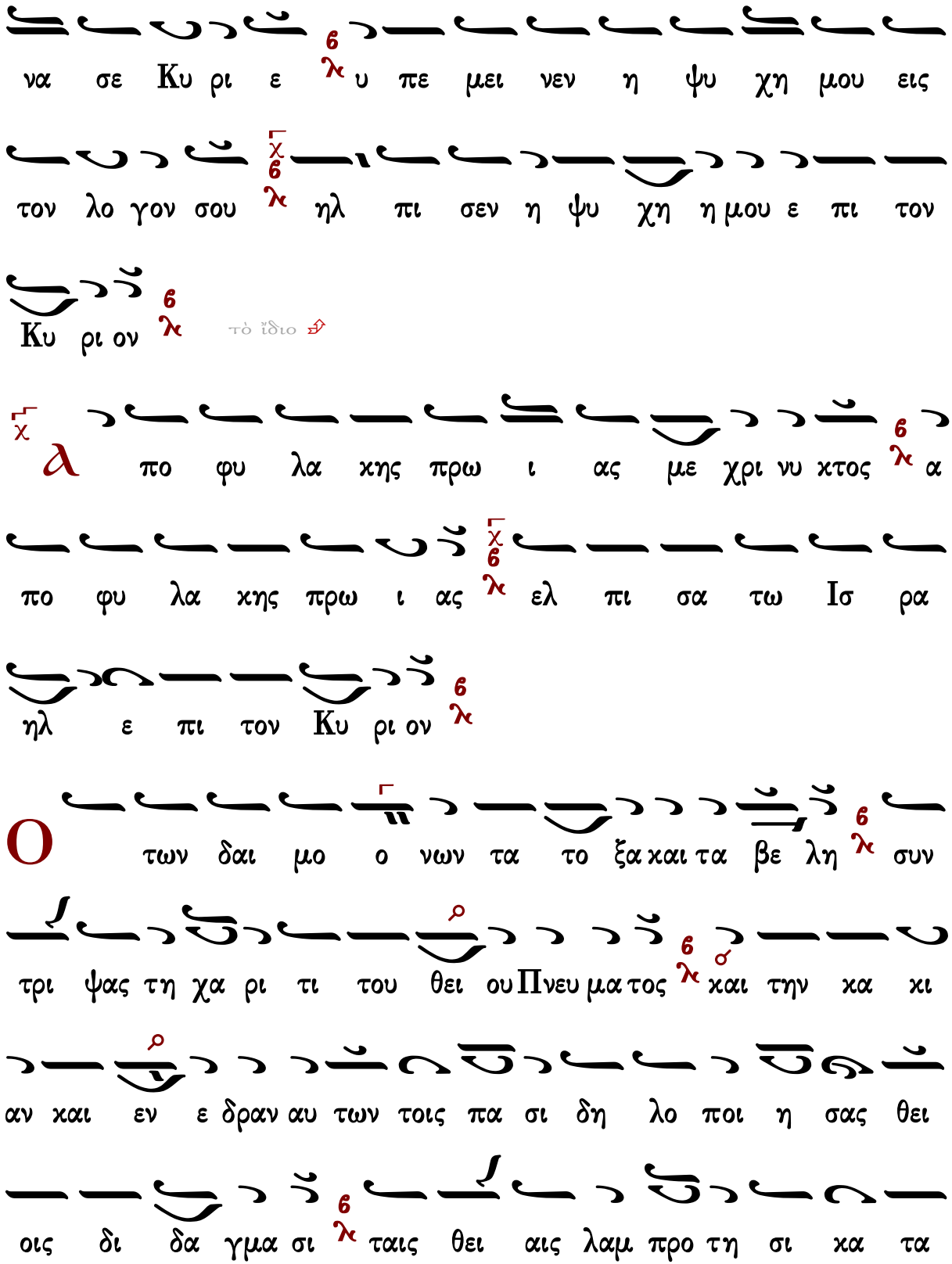
να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις
τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη η μου ε πι τον
Κυ ρι ον
τὸ ἴδιο
πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α
πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα
ηλ ε πι τον Κυ ρι ον
Ο των δαι μο ο νων τα το ξα και τα βε λη συν
τρι ψας τη χα ρι τι του θει ου Πνευ μα τος και την κα κι
αν και εν ε δραν αυ των τοις πα σι δη λο ποι η σας θει
οις δι δα γμα σι ταις θει αις λαμ προ τη σι κα τα

στρα πτο με νος 6 λ σ των μο να στων δι αυ γε στα τος φω στηρ

ε γε νου π q και της ε ρη σ μου πρω τος δι α κο σμος 6 λ

και των νο σου ουν τω ων εμ πει ρο τα τος και σε πτος ι

α τρος Δ ϯ και αρ χε τυ πος χα ρα κτηρ εν α ρε σ του α

γω γης Δ ϯ πα α τερ Αν τω νι ε 6 λ

χ Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και

πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις 6 λ και αυ τος λυ τρω

σε ται τον Ισ ρα ηλ χ 6 λ εκ πα σων των α νο μι ων αυ

του 6 λ

τὸ ἴδιο

ἀ ι χ νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη χ 6 λ ε

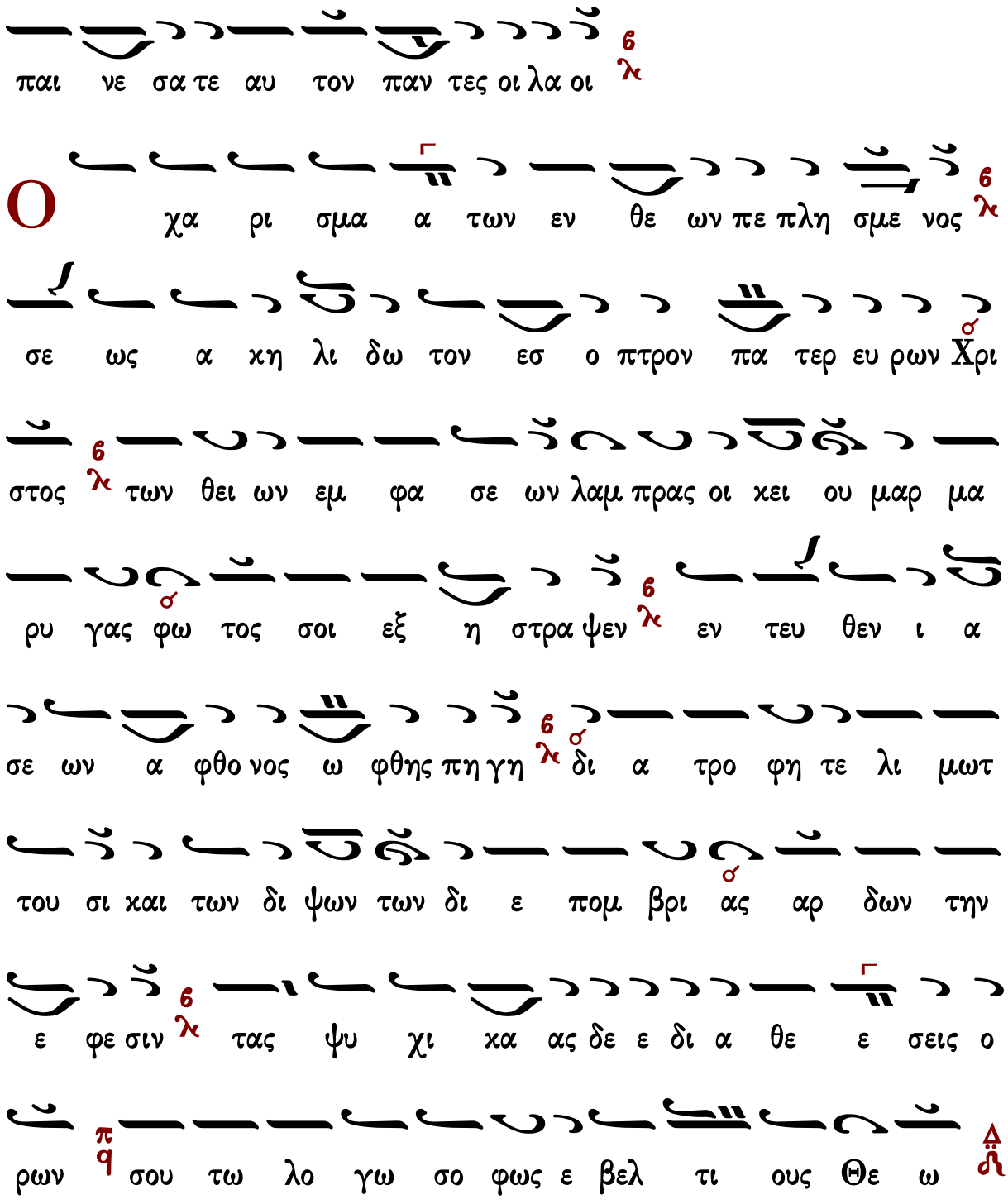
παι νε σα τε αυ τον παν τες οι λα οι
Ο χα ρι σμα α των εν θε ων πε πλη σμε νος
σε ως α κη λι δω τον εσ ο πτρον πα τερ ευ ρων Χρι
στος των θει ων εμ φα σε ων λαμ πρας οι κει ου μαρ μα
ρυ γας φω τος σοι εξ η στρα ψεν εν τευ θεν ι α
σε ων α φθο νος ω φθης πη γη δι α τρο φη τε λι μωτ
του σι και των δι ψων των δι ε πομ βρι ας αρ δων την
ε φε σιν τας ψυ χι κα ας δε ε δι α θε ε σεις ο
ρων σου τω λο γω σο φως ε βελ τι ους Θε ω

ον ι χε τευ ε σω ω ω σαι χαι φω τι σαι τας ψυ χας η

μων

Ο τι ε χρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε νει εις τον αι ω ω να

Ο κα θα ρο ος την ψυ χην και την καρ δι αν αγ

γε λος ε πι γει ος βρο τος ου ρα νι ος της παρ θε νι ας δι

δα σκα λος της εγ κρα τει ας η κρι βω με νη στα θμη

Αν τω νι ε συν ων τω Δε σπο τη σου και την α σι

γη τον δο ξο λο γι αν μα κα ρι ε συν τοις αγ γε λοις

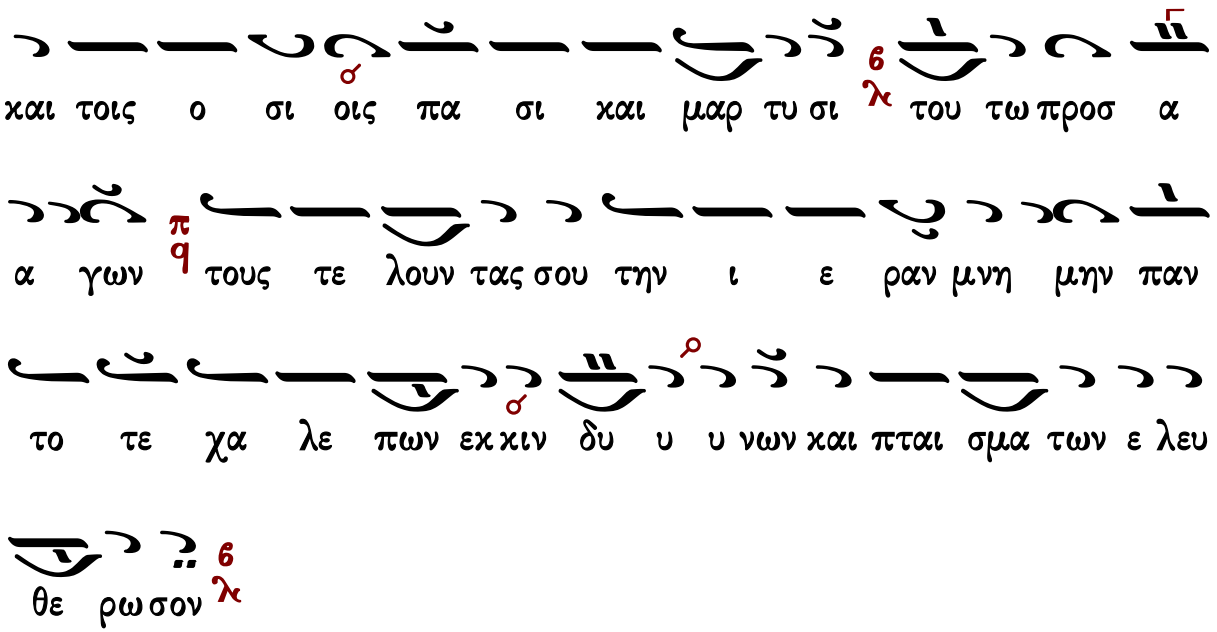

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.73*

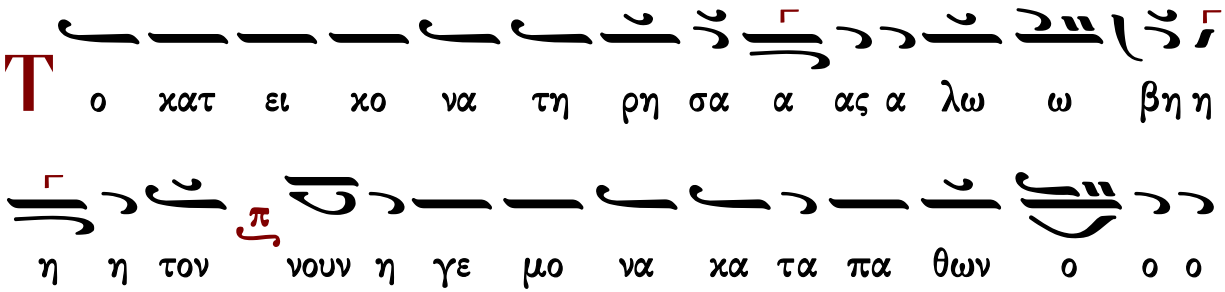

λε ε θρι ι ι ων α σχη τι χως ε εν στη

σα α α α με ε ε ε νος εις το καθ ο μοι ω ω σιν

ως δυ να το ον α α α νε λη η λυ υ υ υ θας

αν δρι χως γαρ την φυ υ σιν ε εκ βι α α σα

α με ε ε ε νος ε σπε ευ σας το χει ρον κα θυ πο τα

ξαι αι τω κρει ει ει ειτ το ο ο ο νι και την σαρ κα

δου λω ω σαι αι αι τω πνε ευ μα α α α τι ο

θε ε εν μο ο ο να α ζο ο ον των α νε δει

χθης α α α κρο ο ο τη ης πο λι στη ης τη η ης

ε ε ρη η η μου ευ δρο μουν των α λει ει πτης κα

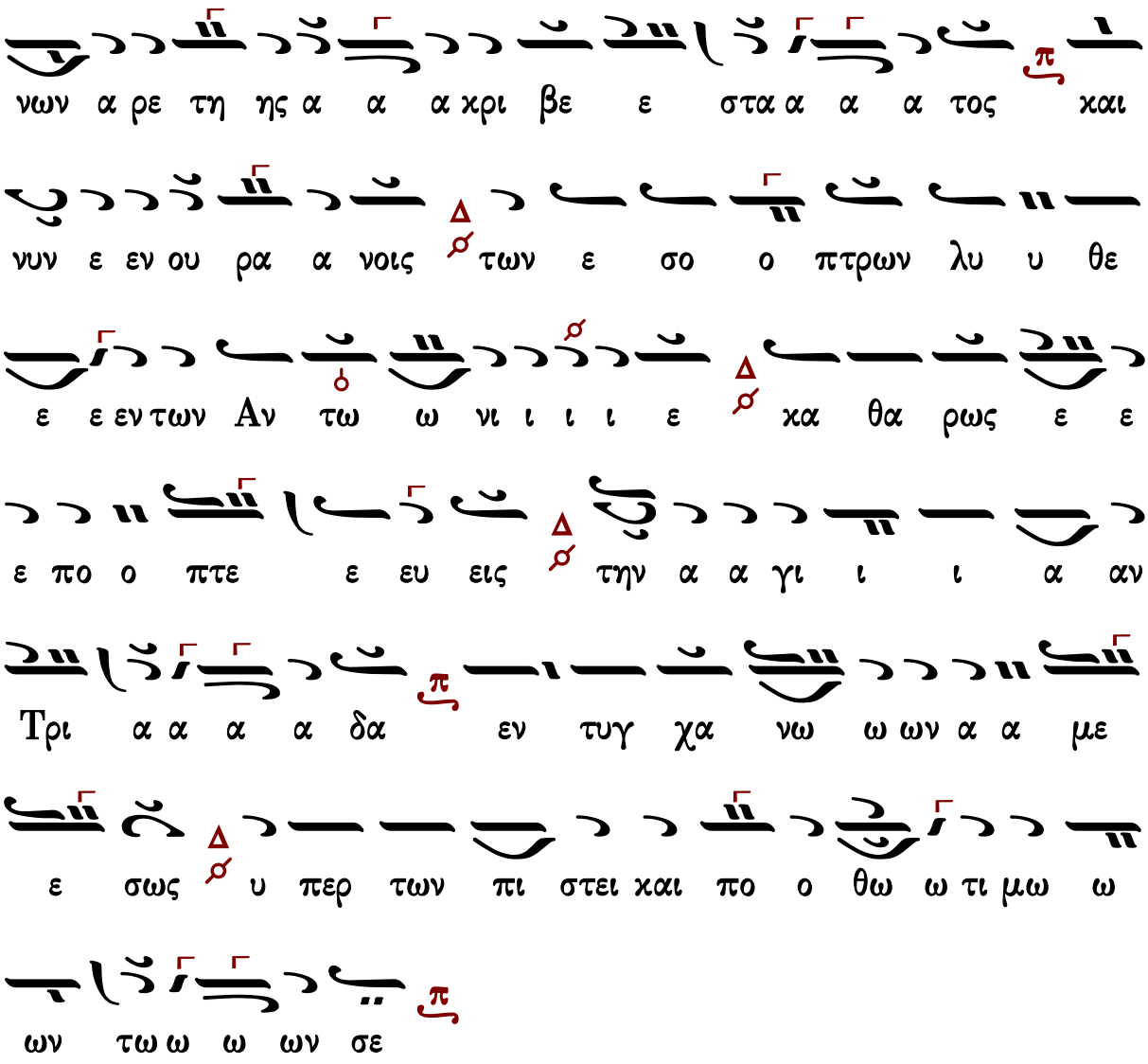

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ π Πα

Μουσική Κυψέλη Β΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.75/431*

Δ
ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω
Πνε ευ μα α α τι
Τ
ο κατ ει κο να τη ρη σα α ας α λω ω
βη η η η τον νουν η γε μο να κα τα πα
θων ο ο ο λε ε θρι ων α σκη τι κως ε
εν στη σα α α με ε ε ε νος εις το καθ ο μοι
ω ω σιν ως δυ να τον α α αν ε λη η λυ υ
υ υ θας αν δρι κως γαρ την φυ υ σιν ε ε εκ
βι α σα α με ε ε ε νος ε σπευ σας το χει ρον καθ
υ πο τα ξαι αι τω κρει ει ειτ το ο ο ο νι

και την σαρ κα δου λω σαι αι αι τω πνε ευ μα α

α α τι ο θε ε εν Μο ο ο να α ζο ο ον

των αν ε δει χθης α α α κρο ο ο τη ης πο

λι στη ης τη η ης ε ε ρη μου ευ δρο μουν των α

λει πτης κα νων α ρε της α α α κρι βε ε στα

α α α τος και νυν ε εν ου ρα α νοις των ε

σο οπ τρων λυ υ θε ε ε εν των Αν τω ω νι ι ι ι

ε κα θα ρως ε ε επ ο ο πτευ εις την Α α γι ι ι

αν Τρι α α α α δα εν τυγ χα νω ω ων

α α με σως υ περ των πι στει και πο ο θω ω τι μω

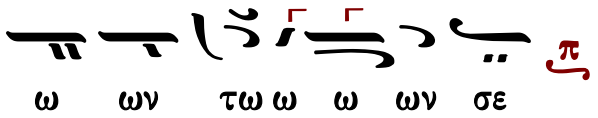

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.271*

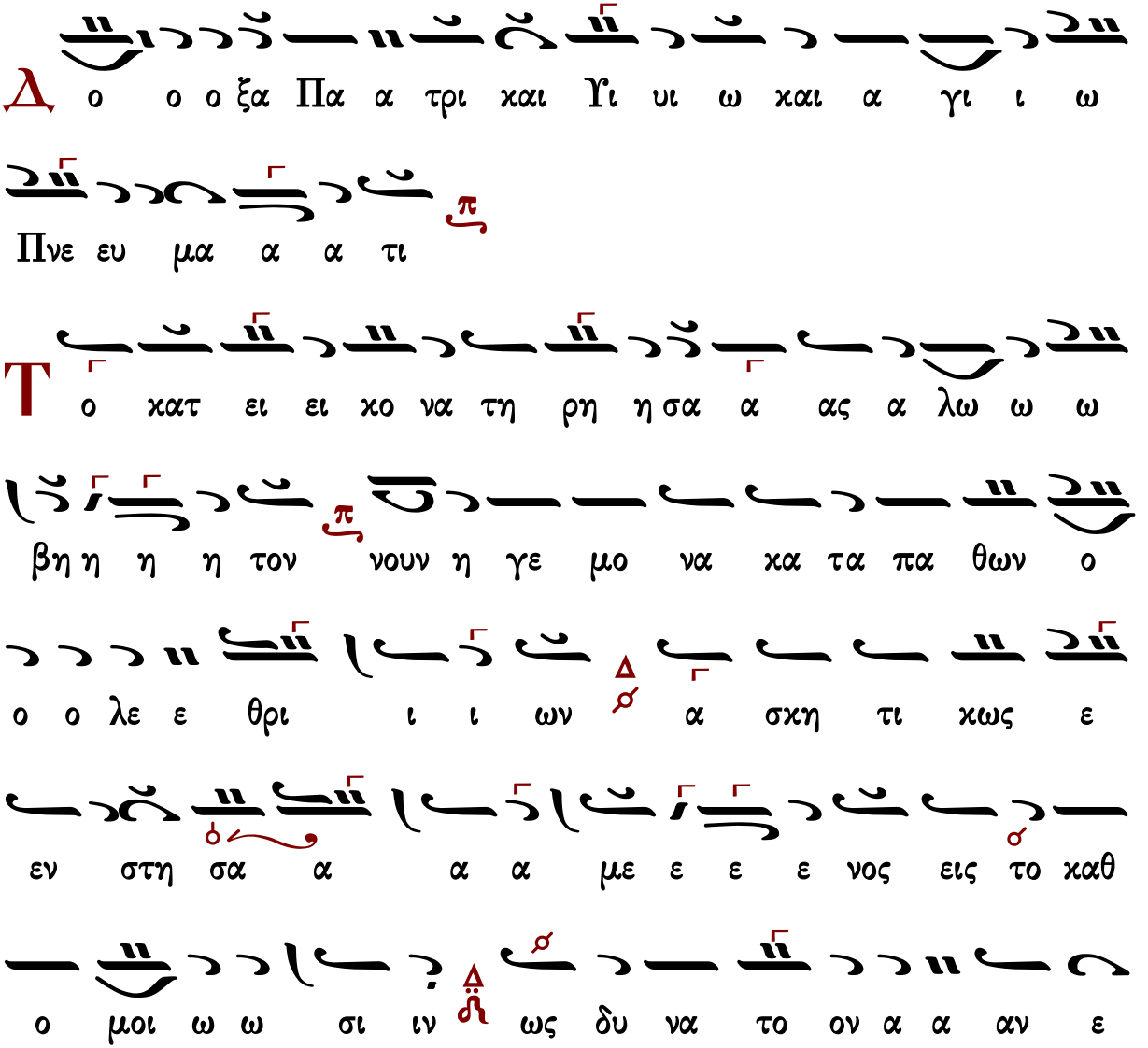

λη η λυ υ υ υ θας αν δρι ι κως γαρ την φυ υ

σιν ε ε εκ βι α σα α με ε ε ε νος ε

ε σπε ευ σας το χει ει ρον καθ υ πο τα ξαι αι τω

κρει ει ει ειτ το ο ο ο νι και την σα αρκα δου

λω σαι αι αι τω πνε ε ευ μα α α α τι ο θε ε

εν μο ο ο να α ζο ο ον των α νε δει χθη

ης α α α κρο ο ο της πο λι στη ης τη η ης ε ε

ρη η η μου ευ δρο μουν των α λει ει πτης κα νων

α ρε της α κρι βε ε ε στα α α α τος και νυν ε εν

ου ρα α νοις των ε σο ο πτρων λυ υ θε ε ε εν

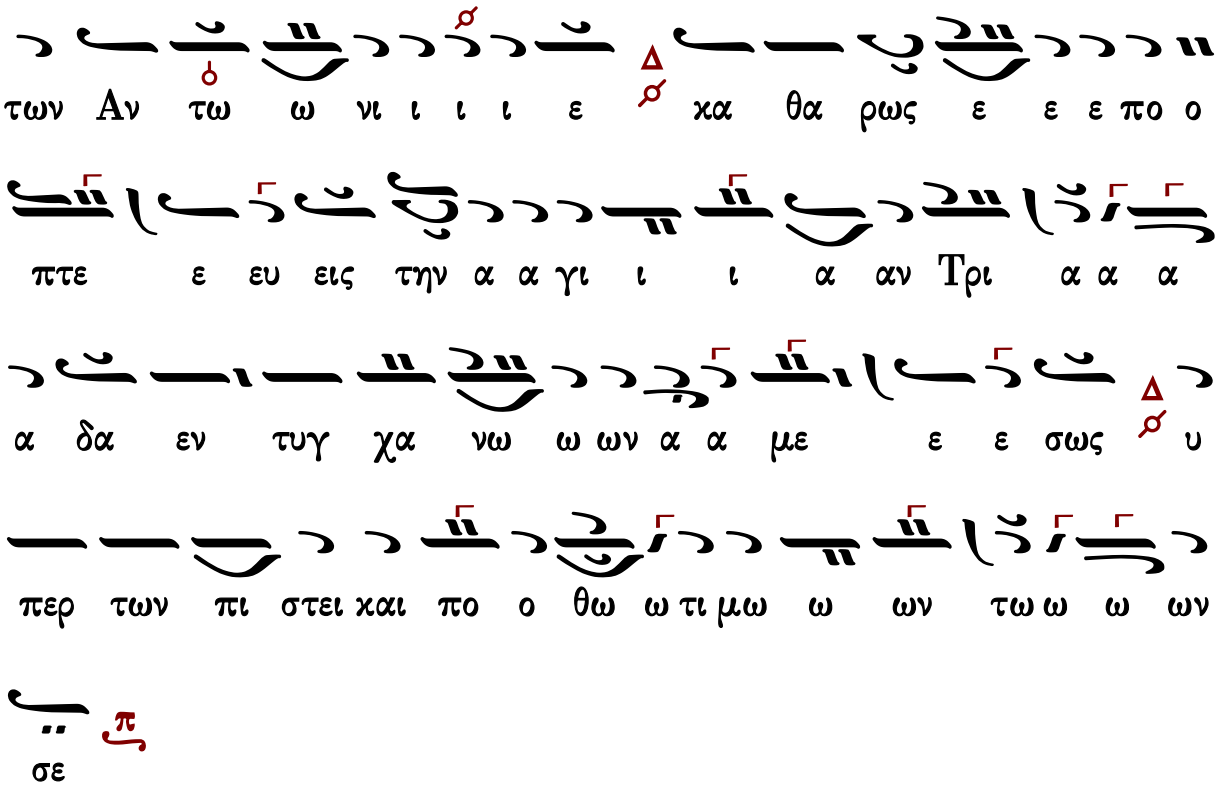

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ ⸗ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.142*

τι

Τ ο κατ ει κο να α τη η ρη η η η σα α ας α

λω ω ω ω βη η η η το ον νου ου ου ουν η

γε ε μο ο ο ο ο ο ο να κα τα πα θω

ω ω ω ων ο λε θρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ων α σκη τι κως ε εν στη σα α α με

νο ο ο ο ο ο ο ος ει εις το ο καθ ο μοι

οι οι ω ω ω ω σι ι ιν ως δυ υ να α το ο

ο ο ο ο ον α α α αν ε ε λη η η η η η η

λυ υ θας αν δρι κω ω ως γαρ τη ην φυ υ υ

σι ι ιν ε ε ε ε εκ βι ι α α σα α α

α α α με ε νος ε σπε ευ σα ας το ο χει ει

ει ει ρο ο ον χαθ υ πο τα α α α α α α

α ξαι τω κρει ει ειτ το ο ο ο ο ιο ο ο ο νι

και την σαρ κα α δου λω ω ω σαι αι τω ω πνε ε ε

ε ε ευ μα α τι ο θε ε εν μο ο ο να α

ζο ο ον των α νε δει ει ει χθης α α κρο ο

ο ο ο ο ο της πο λι στης τη η ης ε ε ρη

η η μου ευ δρο μου ουν των α α λει ει ει ει ει

πτη η η ης κα α νω ων α ρε της α κρι βε ε

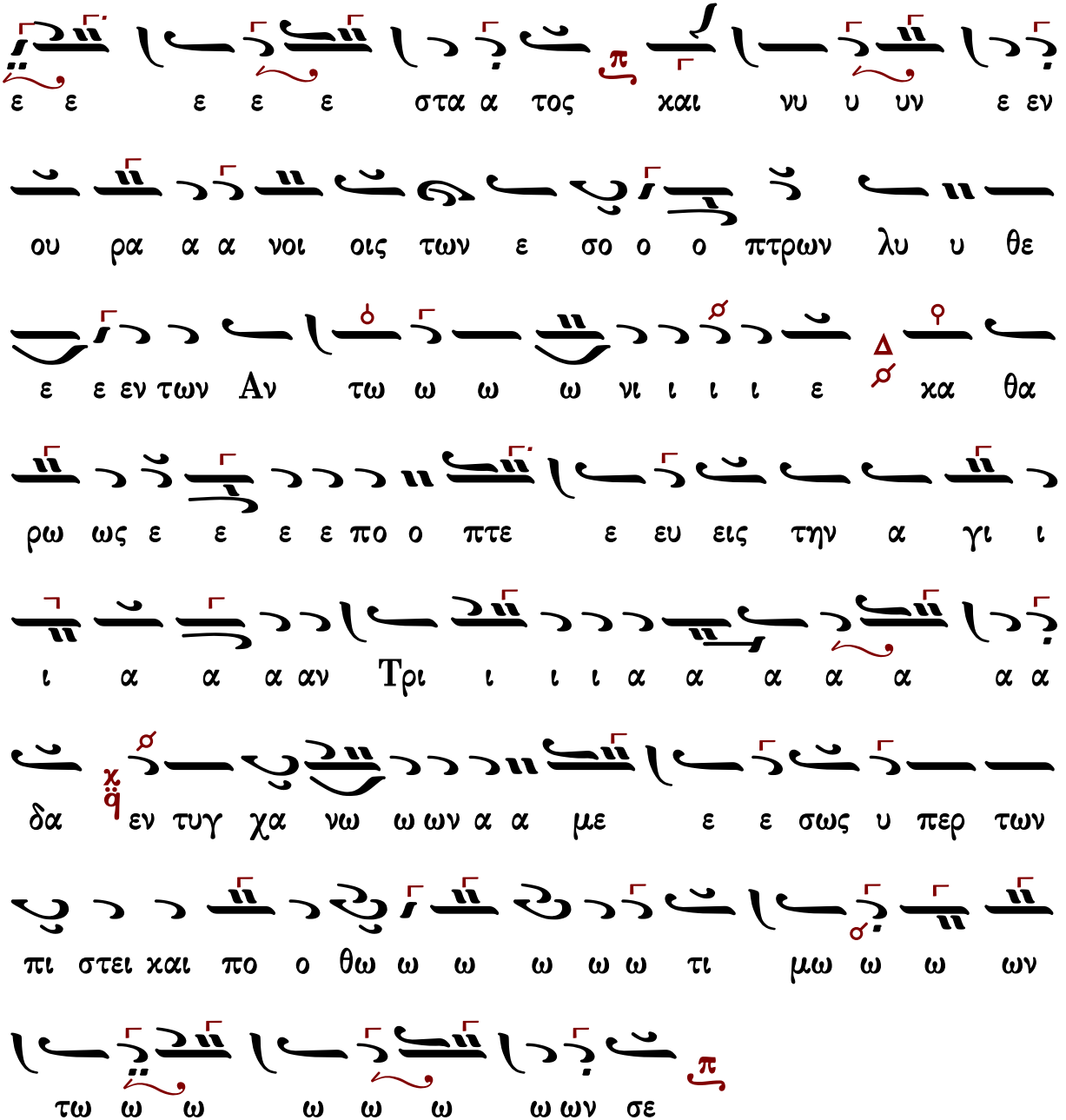

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.226/224*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

Το κατ ει κο να τη ρη η η σας α λω βη η τον

νουν η γε μο ο να κα τα πα θω ων ο ο ο λε ε

θρι ι ι ων α σκη τι κως ε ε εν στη σα

α α με ε ε ε νος εις το καθ ο μοι ω ω σιν

ω ως δυ υ υ να α τον α νε λη η η λυ υ υ υ

θας αν δρι κως γαρ τη ην φυ υ υ σιν εκ βι α

σα α α α με ε ε ε νος ε σπευ σας το χει ρον κα

θυ πο τα ξαι τω κρειτ το ο νι και την σαρ κα δου λω

ω σαι αι αι τω πνε ευ μα α α α τι ο θε εν μο να

ζο ον των α νε δει χθης α α α χρο ο ο

τη ης πο λι στη ης τη η ης ε ε ρη η η μου

ευ δρο μουν τω ων α α λει ει ει πτη ης χα νων α

ρε της α α χρι βε ε ε ε στα α α α τος χαι

νυ υν εν ου ρα α α νοις των ε σο πτρων λυ

θε ε εν των Αν τω ω ω ω νι ι ι ι ε χα θα

ρω ω ως ε πο πτε ε ευ εις την α γι ι ι ι α αν

Τρι α α α α δα εν τυγ χα α νω ω ων α α με

σως υ περ των πι στει χαι πο θω ω τι μω ω ων τω ω

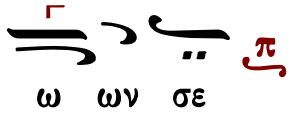

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Δοξαστάριον 2019 σ.362*

υ υ θας αν δρι κω ως γαρ την φυ υ σιν εκ βι

α α σα με ε νος ε σπευ σας το χει ρον καθ υ πο τα

α ξαι τω ω κρει ειτ το ο νι και την σαρ κα δου λω ω

σαι αι τω Πνε ε ε ευ μα α α α τι ο θε ε εν

μο ο ο να ζο ο ον των α νε δει χθης α α α

κρο ο ο τη ης πο λι στη ης τη η ης ε ρη η η

μου ευ δρο μουν των α λει πτης κα νων α ρε τη ης

α α α κρι βε ε ε στα α α α τος και νυν ε εν

ου ρα νοις των ε σο οπ τρων λυ υ θε ε ε ε εν

των Αν τω ω ω ω νι ι ι ε κα θα ρως ε πο

πτε ευ εις την α γι ι ι ι α αν Τρι α α α α

δα εν τυγ χα α νω ω ων α με ε ε σως υ

περ των πι στει χαι πο ο θω ω τι μω ω ων τω ω ω ων

σε

Δογματικὸν Θεοτοκίον

Πέτρου Βυζαντίου

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.162*

Ἦχος λ Πα

Κ αι νυν χαι α α ει χαι εις τους αι ω ω ω νας των

αι ω ω νων α α α α μην

πε

Τ ις μη μα χα ρι ι σει ει σε πα αν α α γι ι ι

ι α α Παρ θε ε ε ε νε τις μη α αν υ μνη

η η η σει ει ει ει σου τον α α λο ο ο χε ευ

τον το ο ο ο χον ο γαρ α χρο νως εκ Πα τρος εκ

λαμ ψας Υι ος μο νο ο ο γε ε νης ο αυ τος εκ

σου ου της α α γνη η ης προ ο η η ηλ θεν α

φρα α στως σα αρ χω ω ω θεις φυ υ σει Θε ε ο

ο ος υ υ πα αρ χων και φυ σει γε νο με νος α αν

θρω ω πος δι ι η η η η μας ουκ εις δυ α α

δα α προσ ω ω ω ω πων τε ε μνο ο με ε ε ε νος αλλ

εν δυ α α δι ι φυ υ σε ε ων α συγ χυ υ τως

γνω ω ω ρι ζο ο με ε ε ε νος αυ το ον ι ι

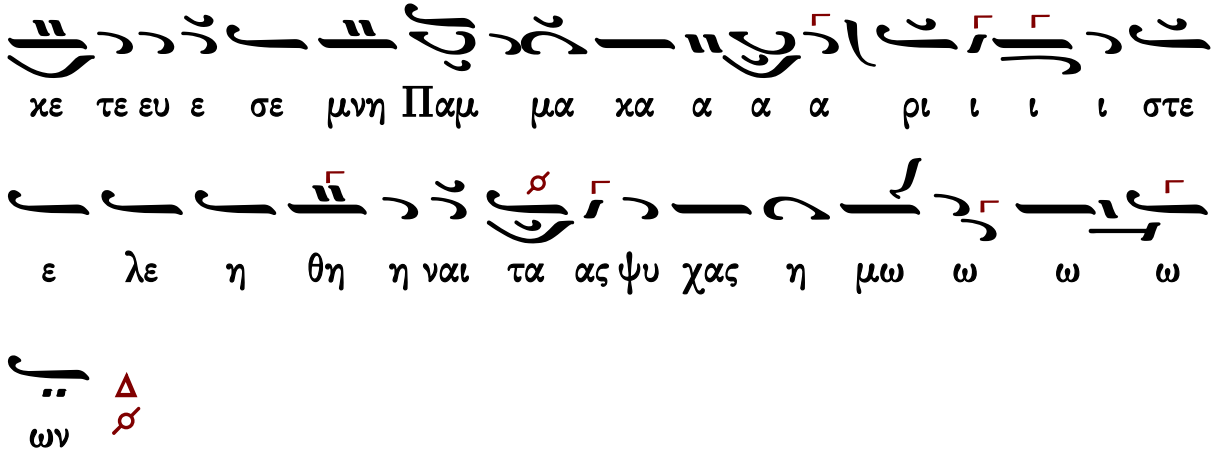

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ π Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.271#

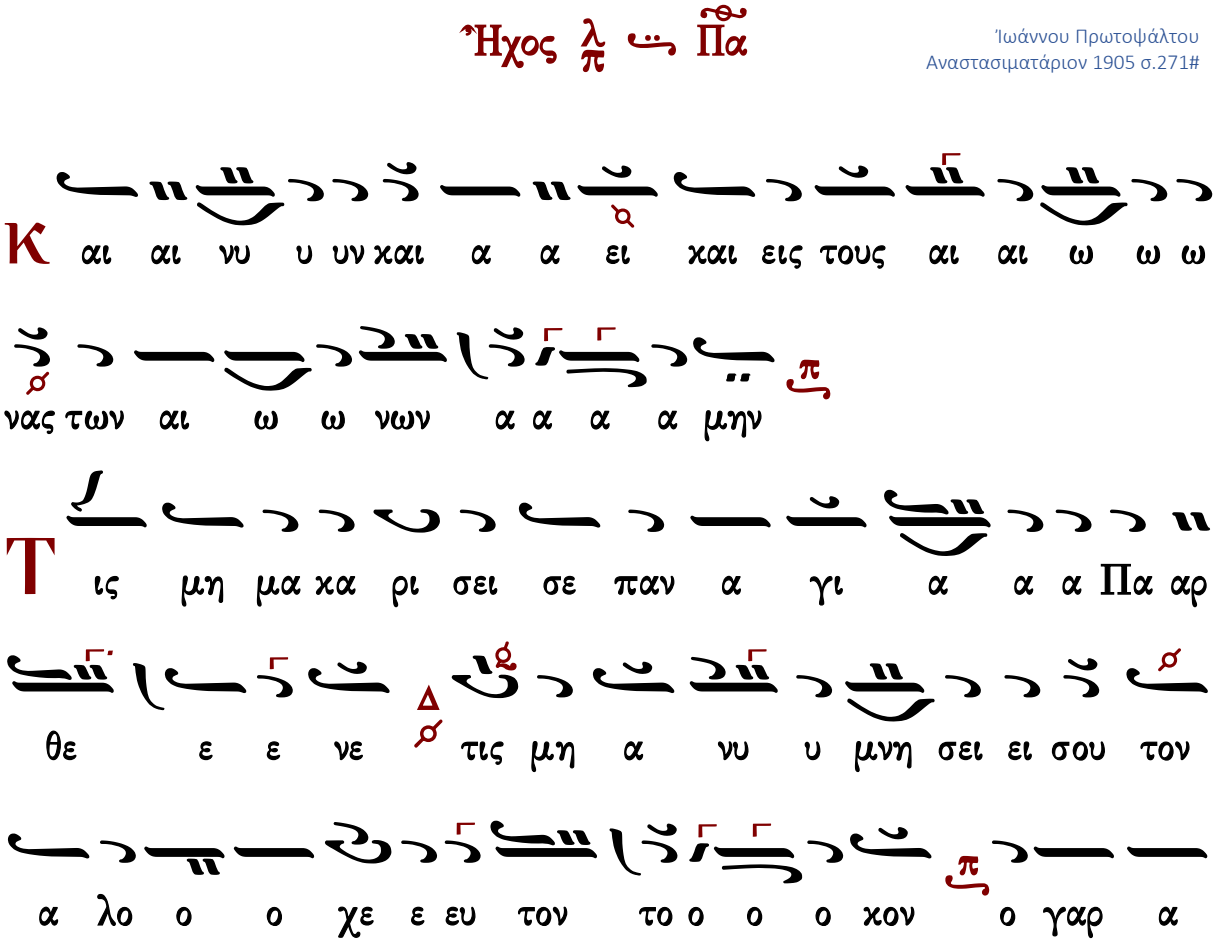

χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι ος Μο ο νο

γε ε νης ο αυ τος εκ σου ου της α α α γνη η ης

προ ο η ηλ θεν α φρα α α στως σα αρ κω ω ω

θεις φυ σει Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρ χων

και φυ σει γε νο ο με ε νος α αν θρω ω ω πος

δι ι η η η η μας ουκ εις δυ α α δα α

προ σω ω ω ω πων τε μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ

α α δι ι φυ υ σε ε ων α συγ χυ υ τως γνω ω

ω ρι ζο ο με ε ε ε νος αυ το ον ι ι κε τε

ευ ε σε μνη πα αμ μα κα α α α ρι ι ι ι

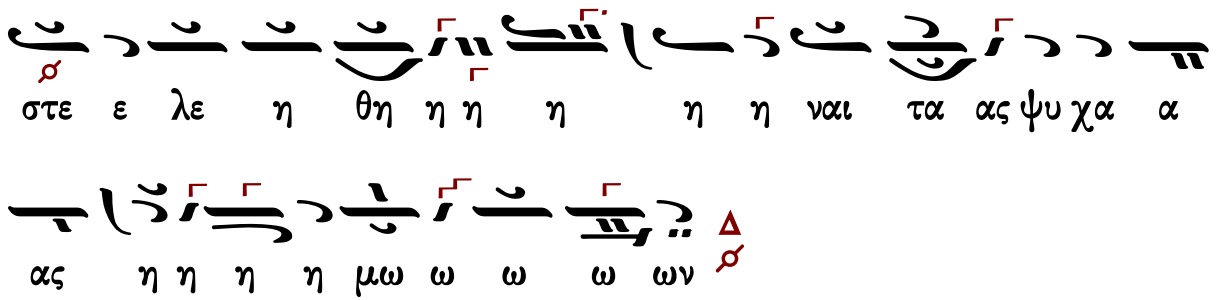

Σύντομον

Ἦχος λ π ⸏ Βȣ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.506*

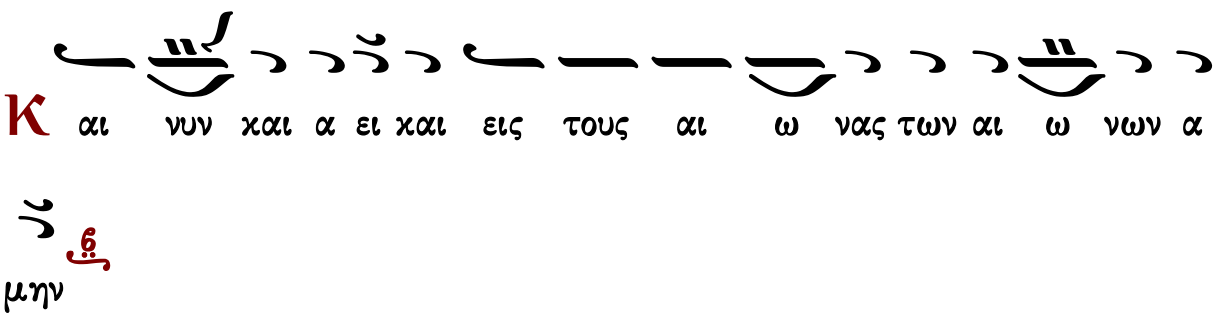

θεις φυ υ σει Θε ος υ πα αρ χων και φυ σει γε

νο με νος αν θρω πος δι η μας ουκ εις δυ α α α

δα προ σω πων τε μνο με νος αλλ εν δυ α δυ φυ σε

ων α συγ χυ τως γνω ω ρι ζο με νος αυ τον ι κε τευ

ε σε μνη παμ μα κα ρι στε ε λε η θη ναι τας ψυ

χας η μω ω ων

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.13*

Κ αι αι νυ υ υ υν και α α ει ει ει ει ει

και αι ει εις τους αι αι ω ω ω να ας των αι ω ω

ω νω ω ω ω ω ων α α μην
ι ι ις μη η η η η μα χα ρι ι σει ει
σε παν α γι ι ι α α α Πα αρ θε ε ε ε
νε ε ε ε ε ε ε ε τι ις μη α νυ υ μνη η
σει ει α νυ υ μνη η σει ει σου τον α λο ο ο ο
χε ευ το ον το ο ο ο ο ο ο ο ο χον ο
γα αρ α α χρο ο ο ο νω ω ω ως ε εχ Πα α α
α τρο ο ο ο ος ε εχ λα α α α α α α αμ
ψας Υι υι υι ο ο ο ος μο ο ο ο νο ο γε ε νη
η η η η η η ης ο αυ το ος ε εχ σου ου

α θεν ηλ η ο προ ης η γνη α α α ης τη ου ου

ω ω ω χω αρ α σα ως ω ω στω α α α φρα

ε Θε ει σει υ υ υ φυ θεις ω ω χω αρ α σα

Θε υ υ υ υ υ υ υ υ ος ο ο ο ε

ι δι ος ο πο θρω ανθρω α α α ω ω ω θρω αν α α α

ος ο νο ε ε ε νο ο με ο ο ο γε σει υ υ φυ

ος υ υ υ πα α α α α αρ χων χαι

ο ος υ ο

ε σε υ φυ ι δι α α δυ εν αλλ νος ε ε ε με

ο ο ο μνο τε πων ω ω ω ω προσ δα α α α

δυ εις ου ουκ μας η η ι ι δι ι ι ι ι

ι δι ος ο πο θρω ανθρω α α α ω ω ω θρω αν α α α

ο ζο ι ι ρι ω ω ω ω γνω ως τω χυ συγ α ων
ου νος ε ε ε ε ε ε ε με ο ο ο
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε τε ε ε ε χε ι ι ον το
πα μνη σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
η λε ε ε στε ι ι ι ρι α α α κα μα αμ
ψυ ας α α α α ται αι αι ναι η η η η η η θη
η η η η η η

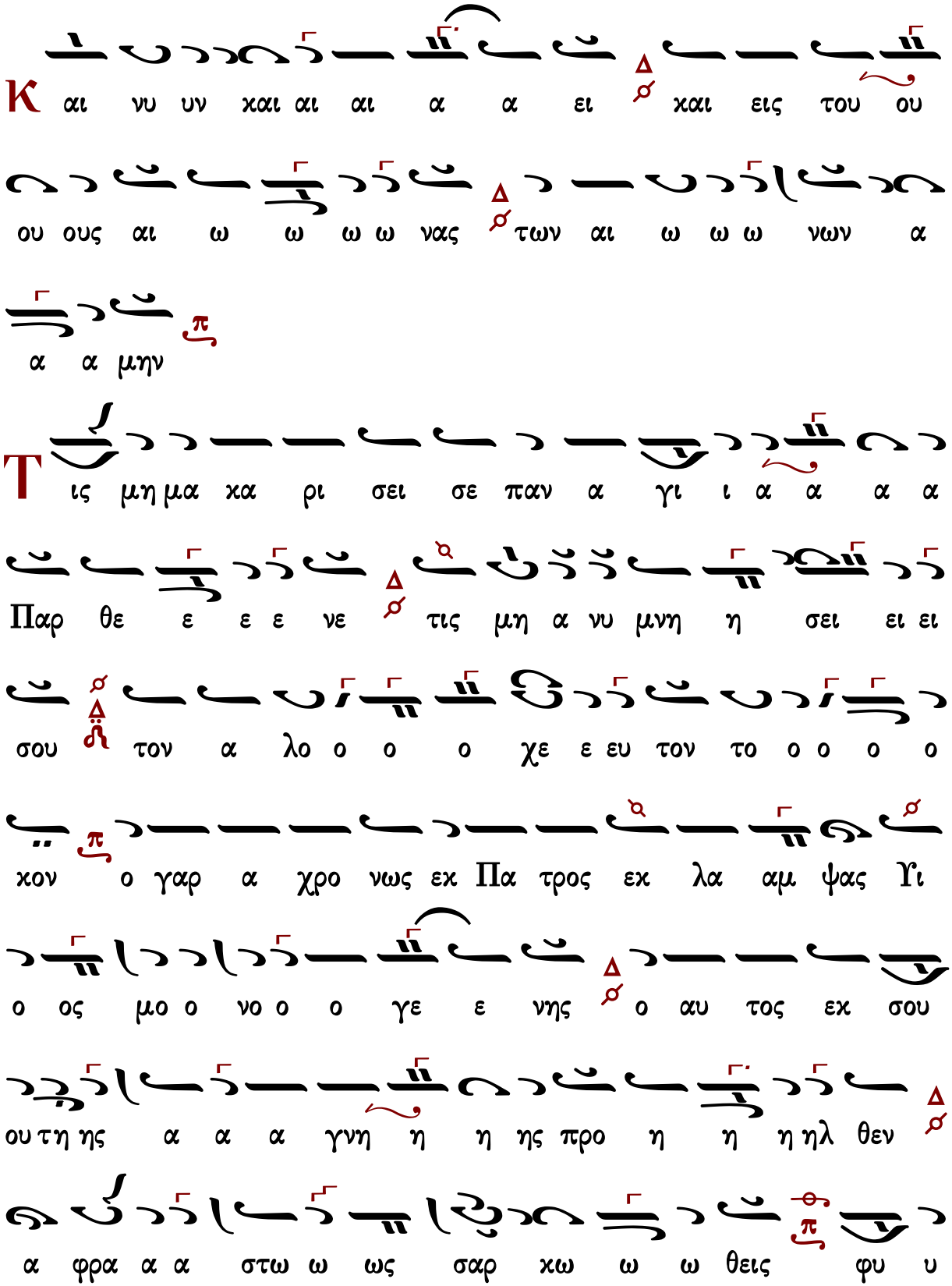
Κ αι νυ υν χαι αι αι α α ει χαι εις του ου
ου ους αι ω ω ω ω νας των αι ω ω ω νων α
α α μην
Τ ις μη μα κα ρι σει σε παν α γι ι α α α α
Παρ θε ε ε ε νε τις μη α νυ μνη η σει ει ει
σου τον α λο ο ο ο χε ε ευ τον το ο ο ο ο
χον ο γαρ α χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι
ο ος μο ο νο ο ο γε ε νης ο αυ τος εκ σου
ου τη ης α α α γνη η η ης προ η η η ηλ θεν
α φρα α α στω ω ως σαρ κω ω ω θεις φυ υ

σει ει Θε ε ε ο ο ο ο ος υ πα α αρ χων και

φυ σει γε νο ο με ε ε νος α αν θρω ω ω πος

δι ι ι ι ι η η η μας ου ου ουκ εις δυ α

α δα προ οσ ω ω ω ω πων τε μνο ο ο ο με ε ε

νος αλλ εν δυ α α δι φυ υ σε ε ε ων α

συγ χυ τως γνω ω ω ρι ζο ο ο ο ο με ε ε

νος αυ τον ι ι κε ε τε ε ευ ε σε μνη

Πα αμ μα κα α α ρι ι ι στε ε λε η

θη ναι τα α α ας ψυ χα α ας η η η μω ω ω

ω ων

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀργοσύντομον

Δογματικὸν Θεοτοκίον ἀργοσύντομο

Ἦχος λ πλ. Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.20/890*

Κ αι νυ υ υ υν χαι αι αι α α ει χαι εις τους αι

αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

Τ ις μη μα χα ρι σει σε παν α γι ι α α α Πα αρ

θε ε ε νε τις μη α νυ υ μνη σει ει σου τον α

λο ο ο ο χε ευ τον το ο ο ο χον ο γαρ α χρο

νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι ος μο ο νο ο ο

γε ε νης ο αυ τος εκ σου ου της α γνη η ης προ ο

η η ηλ θεν α φρα α στω ως σαρ κω ω θει εις

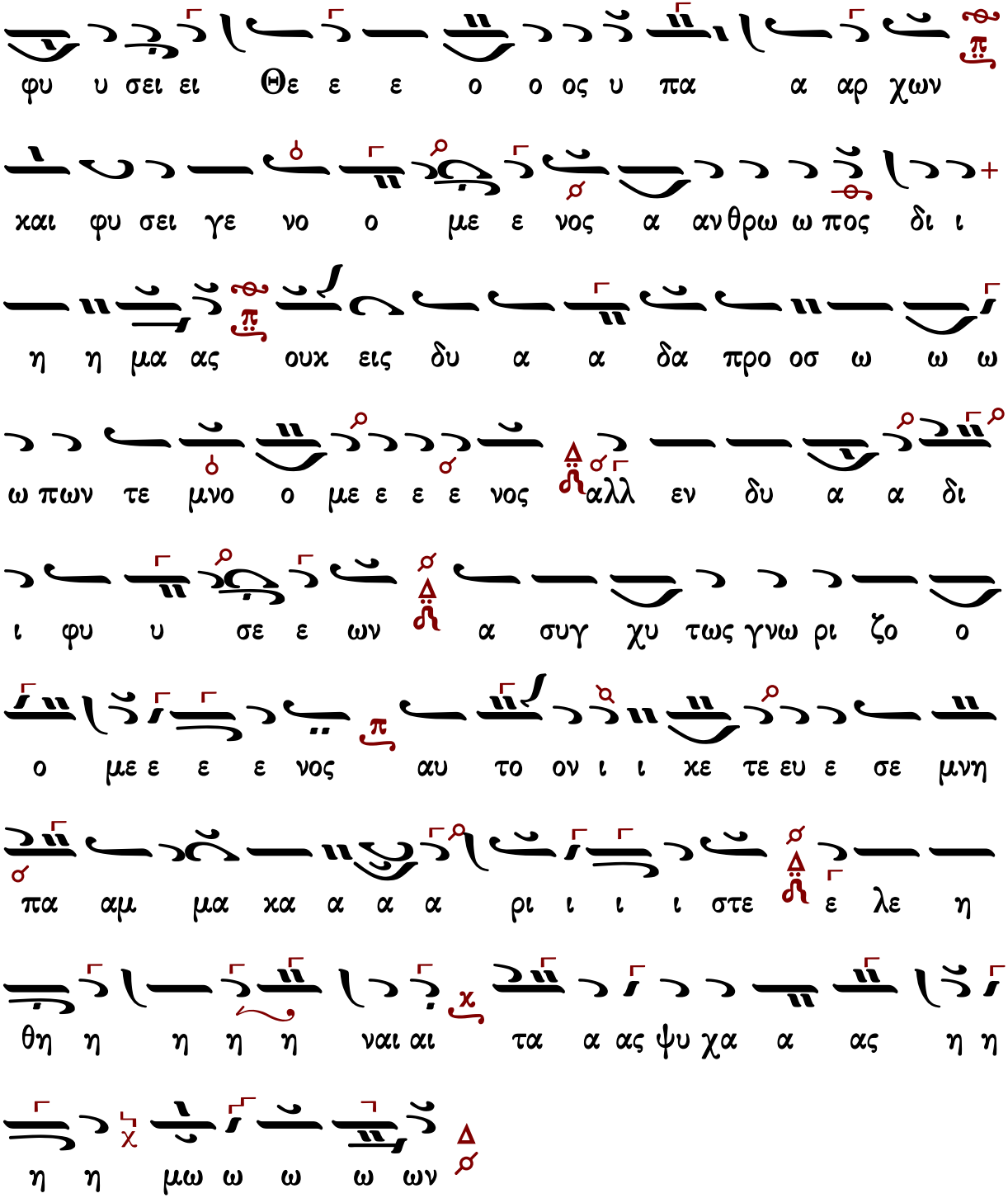
φυ υ σει ει Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρ χων
χαι φυ σει γε νο ο με ε νος α αν θρω ω πος δι ι
η η μα ας ουκ εις δυ α α δα προ οσ ω ω ω
ω πων τε μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α α δι
ι φυ υ σε ε ων α συγ χυ τως γνω ρι ζο ο
ο με ε ε ε νος αυ το ον ι ι χε τε ευ ε σε μνη
πα αμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε ε λε η
θη η η η η ναι αι τα α ας ψυ χα α ας η η
η η μω ω ω ω ων

Σύντομον

Ἦχος λ/π ⸏ Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.136/1006*

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

μην

Τ ις μη μα κα ρι σει σε παν α γι α α Παρ θε νε

τις μη α νυ μνη σει σου τον α λο χε ευ τον το κον ο γαρ

α χρο ο νως εκ Πα τρος εκ λαμ ψας Υι ος μο νο γε

νης ο αυ τος εκ σου της α γνη ης προ ηλ θεν α φρα στως

σαρ κω θεις φυ υ σει Θε ος υ παρ χων και φυ σει

γε νο με νος αν θρω πος δι η μας ουκ εις δυ α α α

δα προσ ω πων τε μνο με νος αλλ εν δυ α δι φυ σε ων

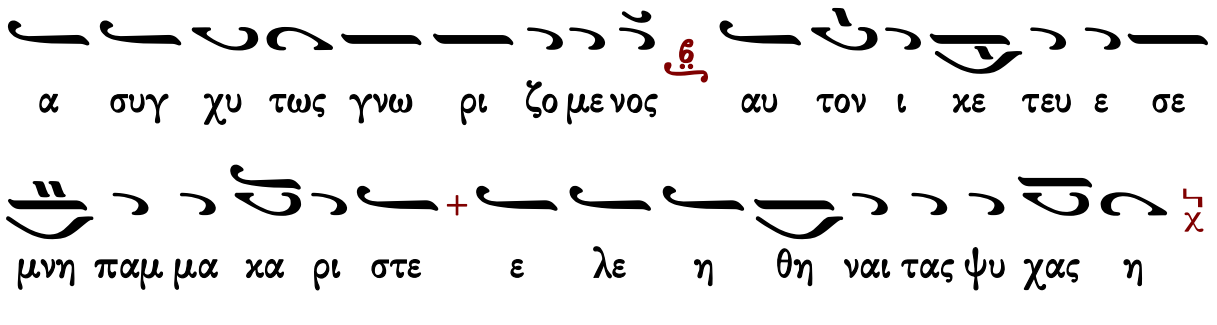

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ πλ. Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.71*

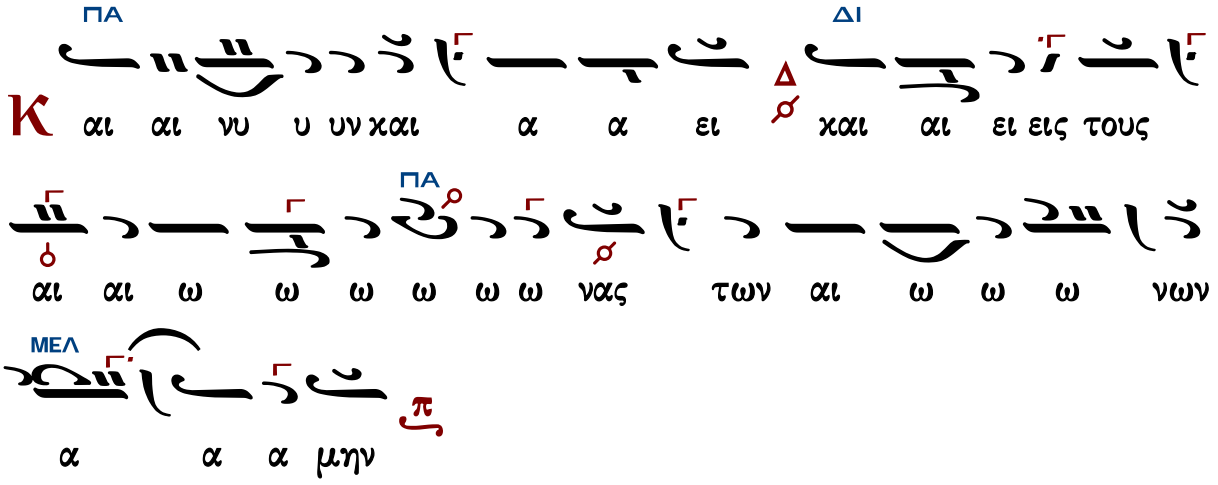

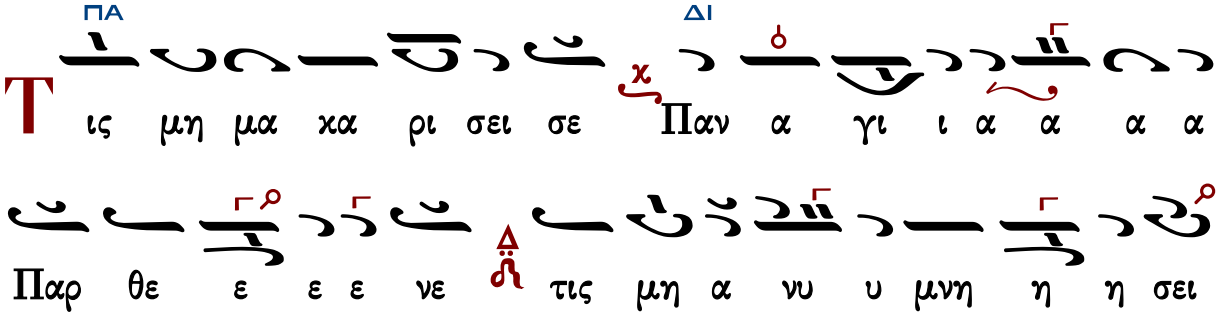

ΠΑ
ει ει σου τον α λο ο ο ο χε ε ευ τον το ο
ΜΕΛ ΠΑ ΔΙ
ο ο ο χον ο γαρ α χρο νως εκ Πα τρος εκ λα
ΠΑ ΔΙ
αμ ψας Υι ο ος μο ο νο ο ο γε νης ο αυ τος
ΠΑ
εκ σου ου της α γνη η η ης προ ο η η η ηλ θε
ΝΗ
α φρα α α στως σα αρ χω ω ω θεις φυ υ σει Θε
ΖΩ ΜΕΛ ΔΙ
ο ο ο ος υ πα α αρ χων και φυ σει γε νο
ΠΑ
ο με ε ε νος α αν θρω ω ω πος δι ι ι ι
ΜΕΛ ΚΕ
ι η η η η μας ουκ εις δυ α α δα α
ΔΙ
προ σω ω ω ω πων τε μνο ο ο ο ο ο με ε ε
ΠΑ
νος αλλ εν δυ α α δι φυ υ σε ε ε ων α

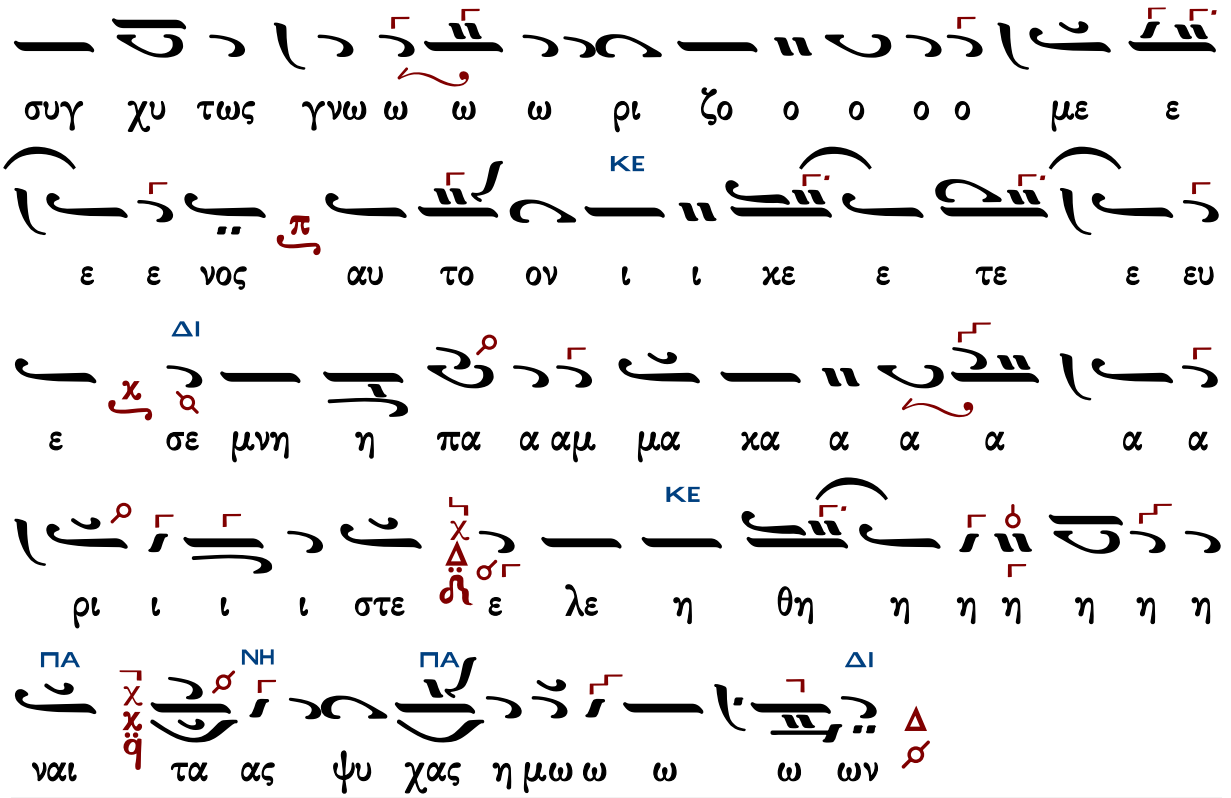

Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Μέλος Ἀρχαῖον

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Δι

Πανδέκτη - Εσπερινός
1850 σ.213*

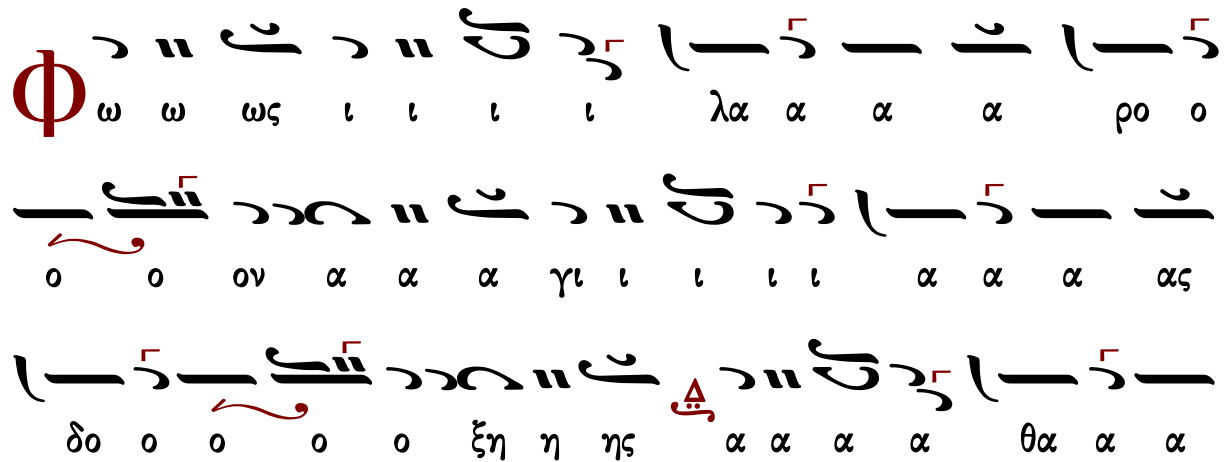

ου ου ος ρο τρα α Παου ου α α α α α α α

ου ου ου ου ι ι ι ι νι α α α ρα ου

α α α α χα α μα ου ου ι ι ι ι γι α α α α

ου ου ου ηι ι ι ι η η η η ος ο ο ρο α

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

α α αι αι αι αι χαι ον ο ο ο ο υι υι υι γι

μα ευ ε ε ε Πνε ον ο ο ο ι ι ι γι α

α α ξι ι ι ι ο ο ον α α α ε ε Θε α α

α πα εν ε ε ε ε ε ε σε ον ο ο

α α α σι ι ι ι ι χαι αι αι αι ρο ι ο

ω φω αι αι αι ο ι ο ι ο ι ο υ υ υ υ μνει ει ει σθαι αι αι αι ο ι ο ι ο ι ο

ω ω ναι αι αι αι αι αι ς αι αι σι ι ι αι αι ς

9

ι ο δι ι δου ου ς δι ο ο ο ο ηη η ω ω ω ζω ω ου

4

ου ου ου ου ο υ ο υ ε ε ε ε Θε ε ε ε ε υ ι γι

ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο σμος

ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ι ι ι

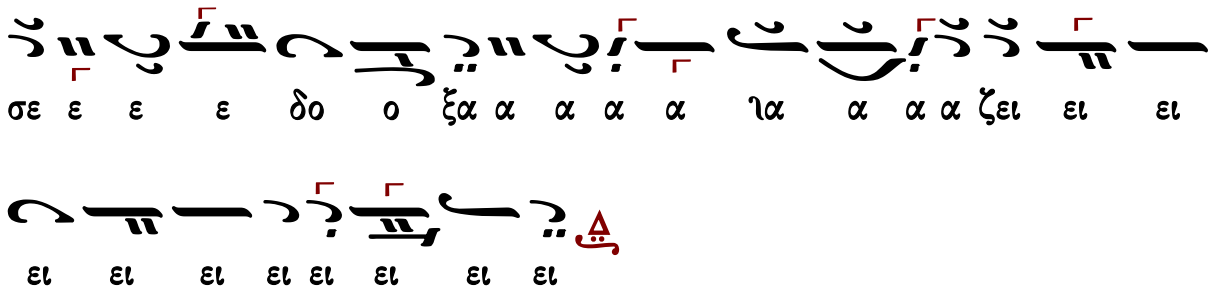

Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἦχος Δι

Μουσικός Πανδέκτης
Εσπερινός-Απόδειπνον
«ΖΩΗ»1977 σ.33#

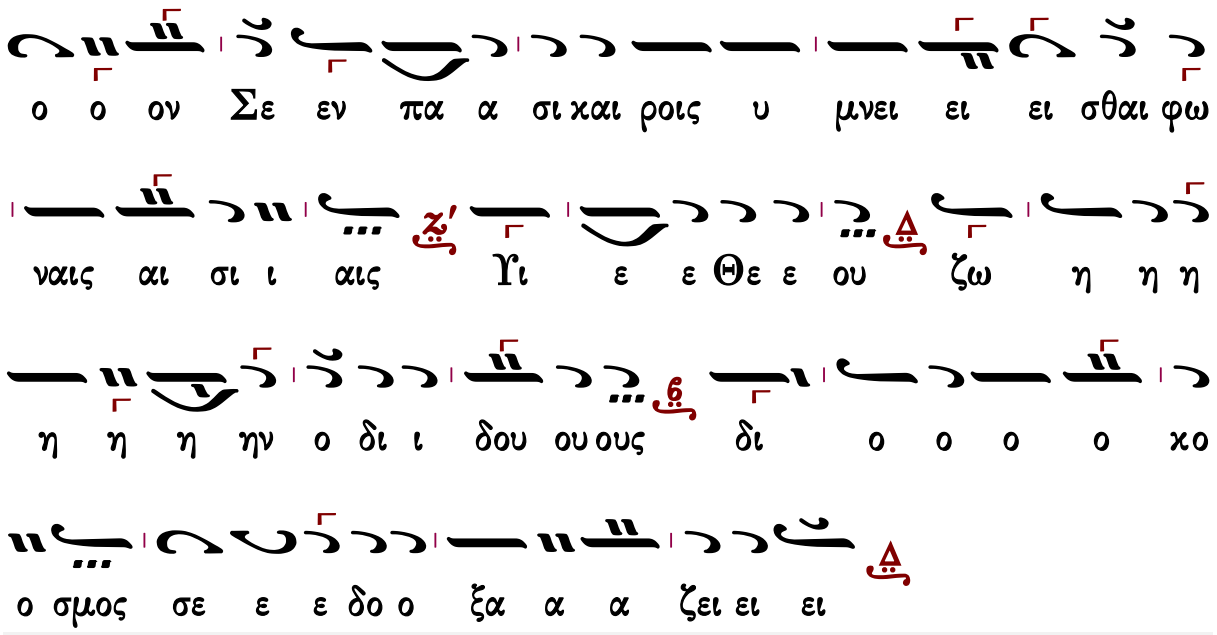

Γεωργίου Τσατσαρώνη

Ἀργοσύντομον

Ἦχος Δι

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Βυζαντινός Ἑσπερινός
1993 σ.167*

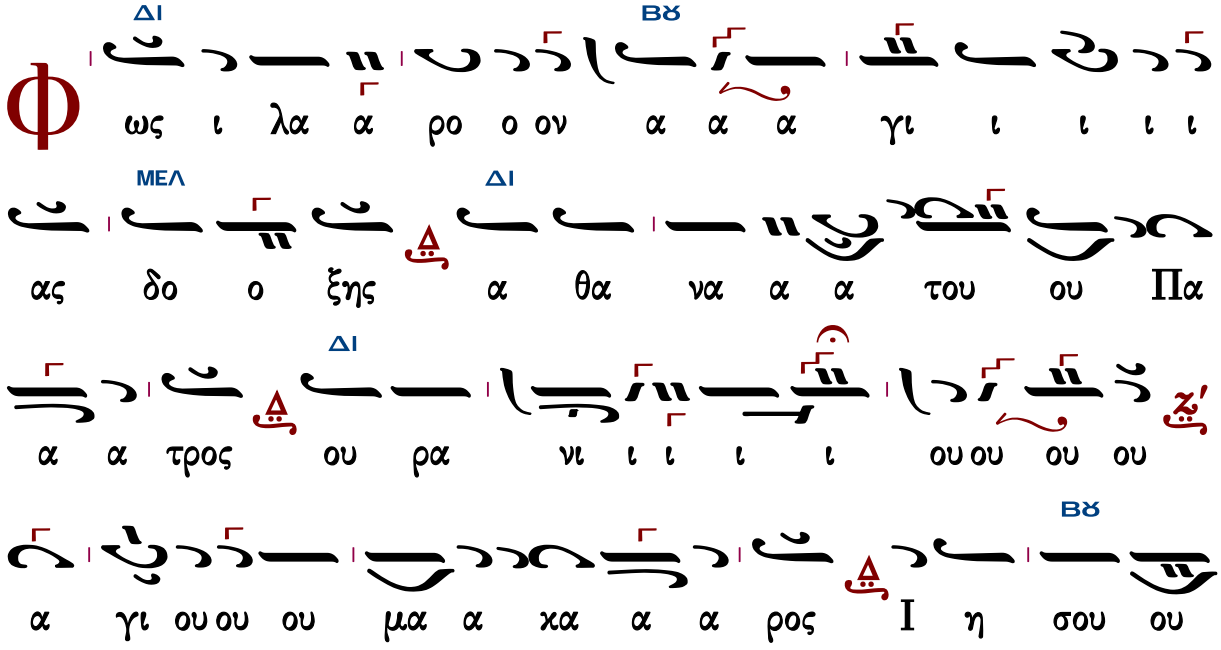

ΜΕΛ

ου Χρι ι ι ι ι στε ελ θο ο ον τες ε

ΔΙ ΓΑ

πι ι τη η ην η η η λι ι ι ου ου δυ υ υ σιν

ΔΙ

ι δο ον τε ες φω ως ε ε σπε ε ρι ι ι ι

ΔΙ

νο ον υ υ μνου ου ου ου ου ου με ε ε εν Πα

ΒΘ

τε ε ε ε ρα α Υι υι υι ον χαι α α γι

ΔΙ

ι ον Πνε ε ε ευ μα α Θε ε ε ον α α

ΒΘ

ξι ι ι ο ο ο ο ον σε ε ε εν πα α σι

ΔΙ ΜΕΛ

ι ι χαι αι αι ροι οι οις υ μνει ει σθαι φω ναις

ΔΙ

αι αι αι σι ι ι ι αις Υι υι ε Θε ου ζω

ω ω η η η ην ζω η η η η ην ο δι

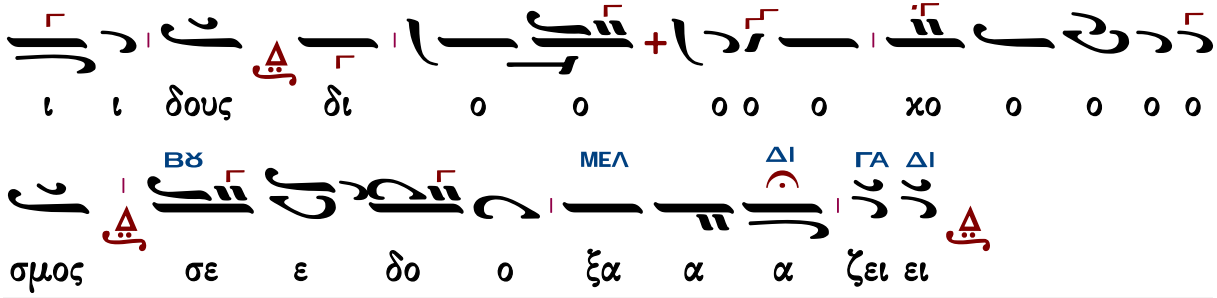

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος Δι

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος α΄ Ἑσπερινὸς
Θεσσαλονίκη 1986 σ.309*

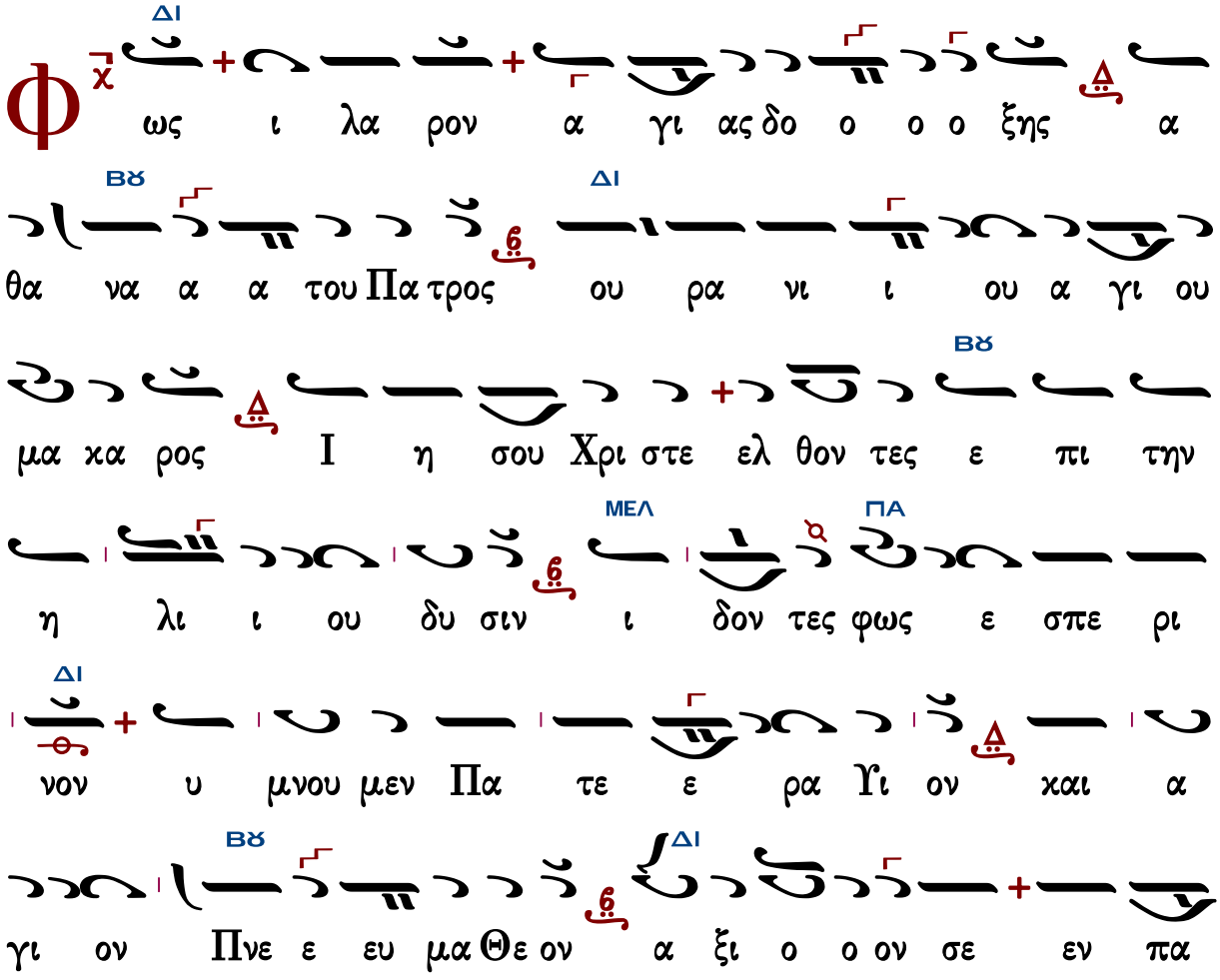

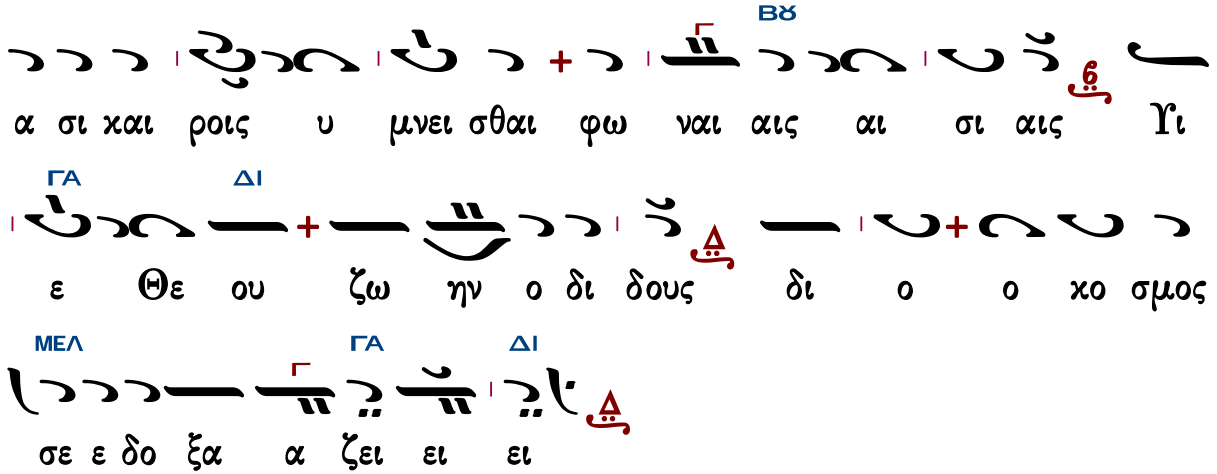

Θὶς τὴν Λιτὴν

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Μουσική Κυψέλη Β΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2007 σ.76/432*

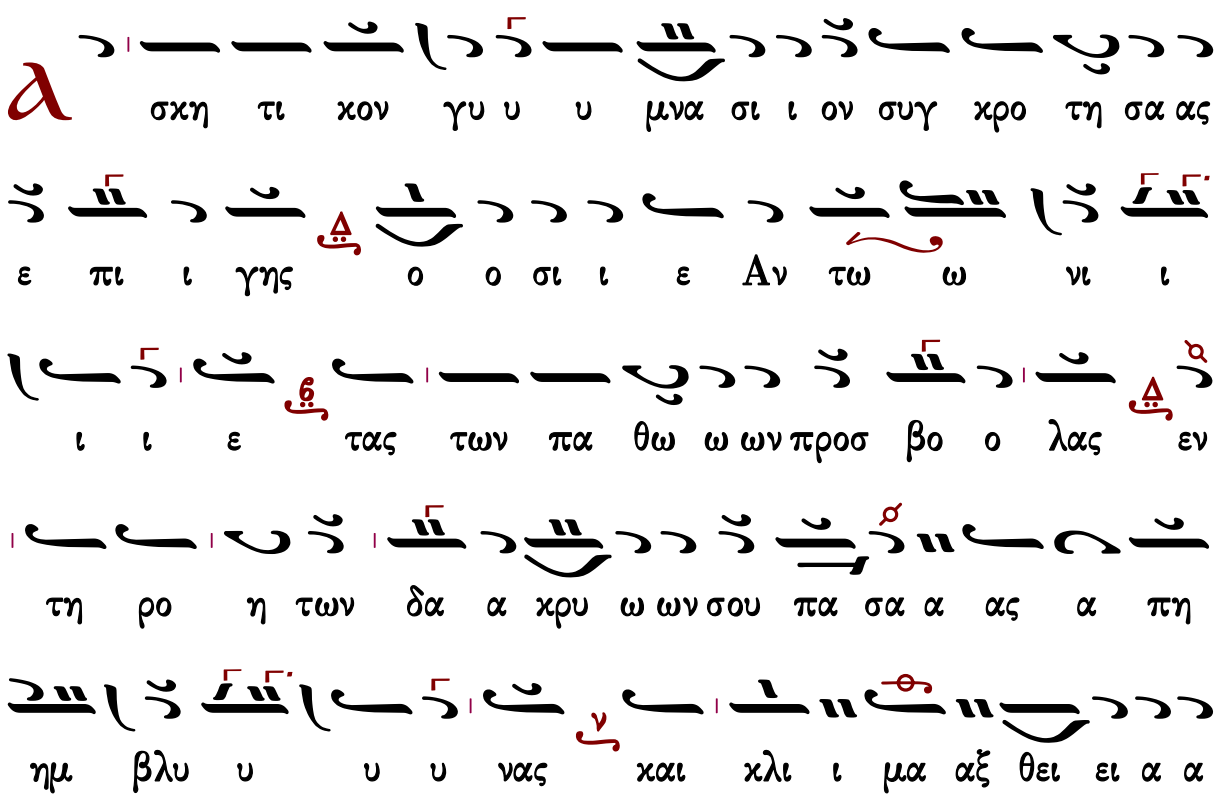

χαι σε ε πτη η η η εις ου ρα νου ους α να

α α γου ου ου ου σα τοις πα α σι ιν ε ε ε γνω

ρι ι σθη ο θε ο ο ο ο λη πτος βι ι ο

ο ο ος σου ευ σε βει α ας γα αρ κα αρ πους εν

αυ τω ε εν δει ξα α α α α με ε

ε ε νος ι α τρευ εις δι αυ των τας α σθε νει

ει ας τω ων πα α α θων των πι στω ω ω ως εκ βο

ω ω ων τω ω ω ων σοι χαι αι αι ροι οις της

ε ω ω ω ας α στηρ χρυ σαυ γε ε ε ε ε στα

α α α τε και των μο να ζον των λαμ πα

δου ου ου ου χε και αι ποι οι μη ην χαι ροις α οι δι ι

με το της ε ρη μου καλ λι ι ι στον θρε εμ μα

και της Εκ κλη σι ας α κρα α α α δαν τον ε ε ε

ρει ει ει ει σμα χαι ροις των πλα νω με ε ε νων

ο με γα ας ο δη η γος χαι αι αι ροις το η με

ε ε ε τε ρον κα α αυ χη η η η μα και της

οι κου με ε ε νης φαι δρον α γα αλ λι ι ι α α

α α μα

μα α α α

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.228/226*

α

σχη τι χον γυ υ υ μνα σι ι ον συγ χρο τη η σα ας

ε πι ι γης ο ο σι ι ε Αν τω ω ω νι ι ι ι

ε τας των πα θων προσ βο λας εν τη ρο η των

δα α χρυ ω ων σου πα σα α ας α πη ημ βλυ υ υ υ

νας και χλι ι μαξ θει ει α α και σε ε πτη η η

η εις ου ρα νου ους α να α α γου ου ου ου

σα τοις πα σιν ε ε ε γνω ρι ι σθη ο θε ο ο

ο λη πτος βι ι ι ο ο ο ος σου ευ σε βει ας

γαρ καρ πους εν αυ τω εν δει ξα α α με ε ε ε

νος ι α τρε ευ ει εις δι α αυ των τας α σθε νει ει

ας τω ων πα α α θων των πι στως εκ βο ω

ω ων τω ω ω ων σοι χαι αι αι ροις της E ω ω ω

α ας α στηρ χρυ υ σαυ γε ε ε στα α α α τε

και των μο να ζον των λαμ πα δου ου ου ου χε και αι ποι οι

μη ην χαι ροις α οι δι ι με το της ε ρη μου κα αλ

λι ι ι στον θρε εμ μα και της Εκ κλη σι ας α

κρα α α α δαν τον ε ε ε ρει ει ει ει σμα χαι αι

αι ροι οις των πλα νω με ε ε νων ο με γας ο

ο δη η η γος χαι αι αι αι ροι οι οις το

η με ε ε ε τε ρον κα α αυ χη η η η μα και της

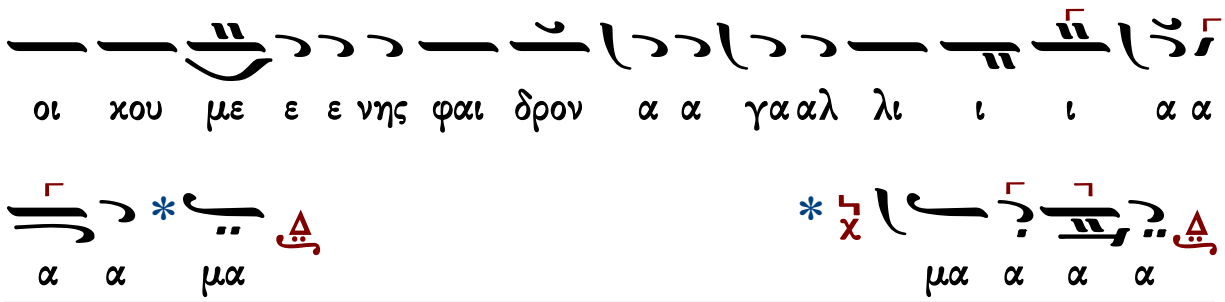

Ἀρτοκλασία

Θεοτόκε Παρθένε

πολίτικον

Ἦχος λ ἀπ ἀ ϙ Κε

Πανδέκτη Εκκλ. Μουσικής
Δημοσθένους Παϊκόπουλου#

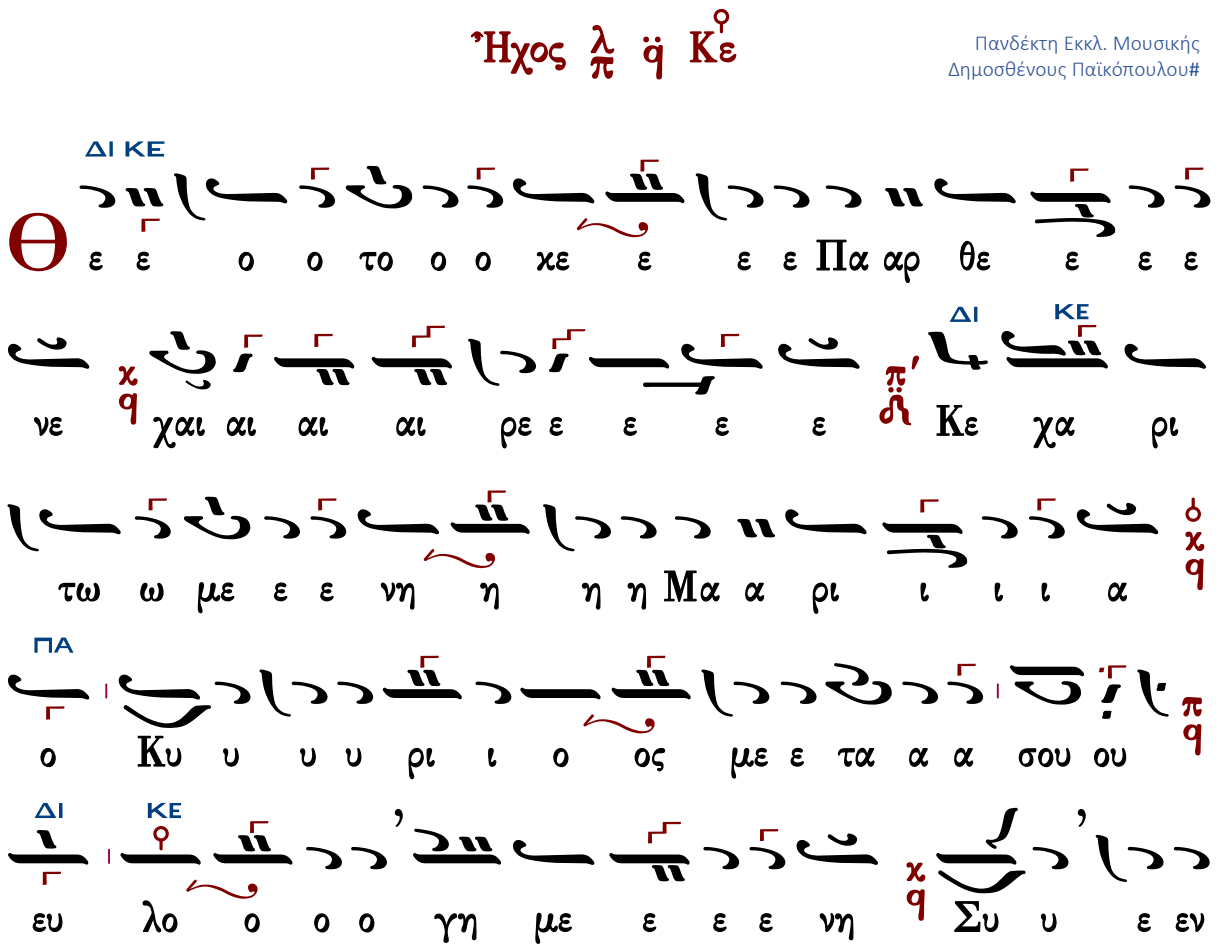

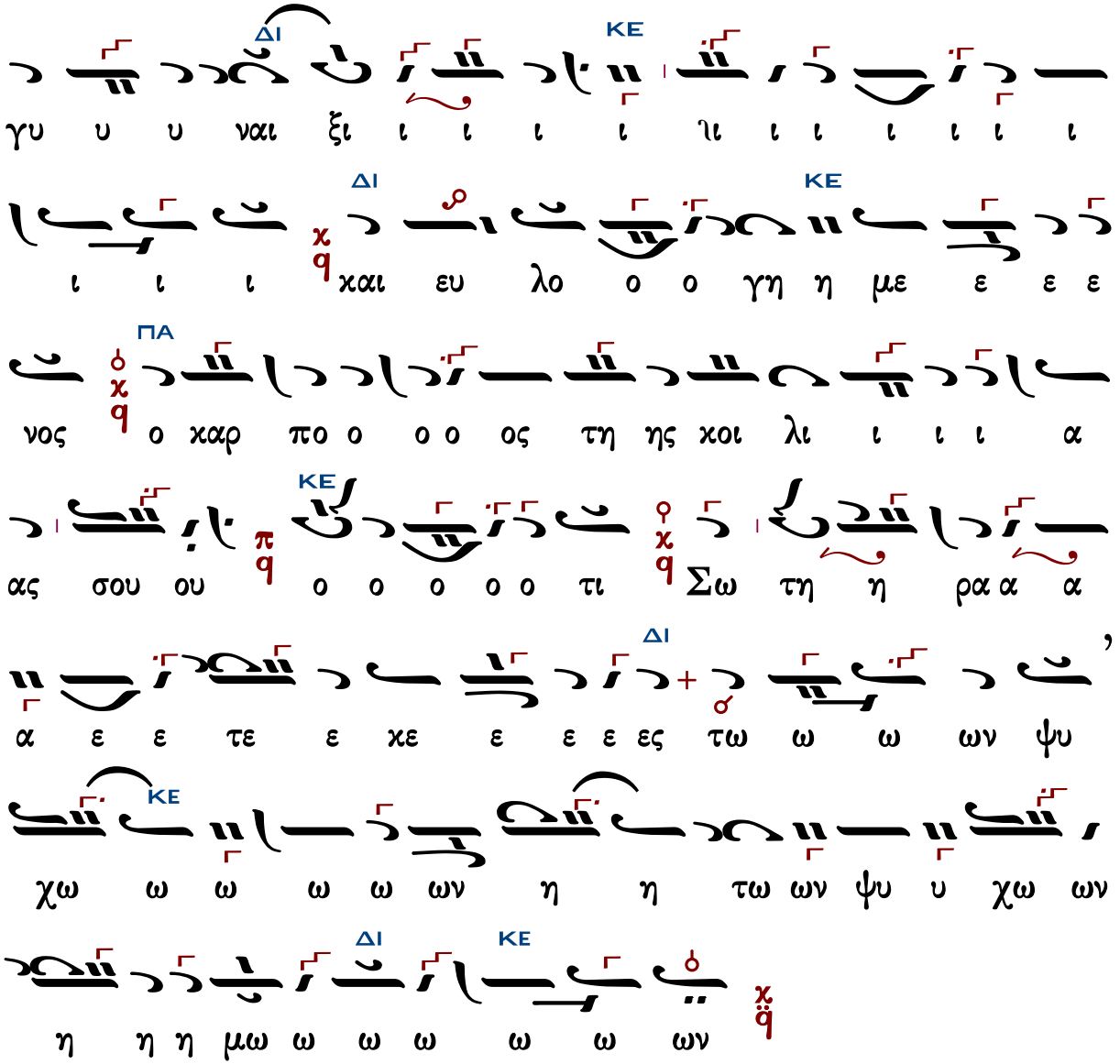

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ἡ συνέχεια Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Πρωγάκη

Μέλος στιχηραρικόν

Ἦχος λ ἀ Κε

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
τ.Α' Εσπερινός 1909 σ.130*

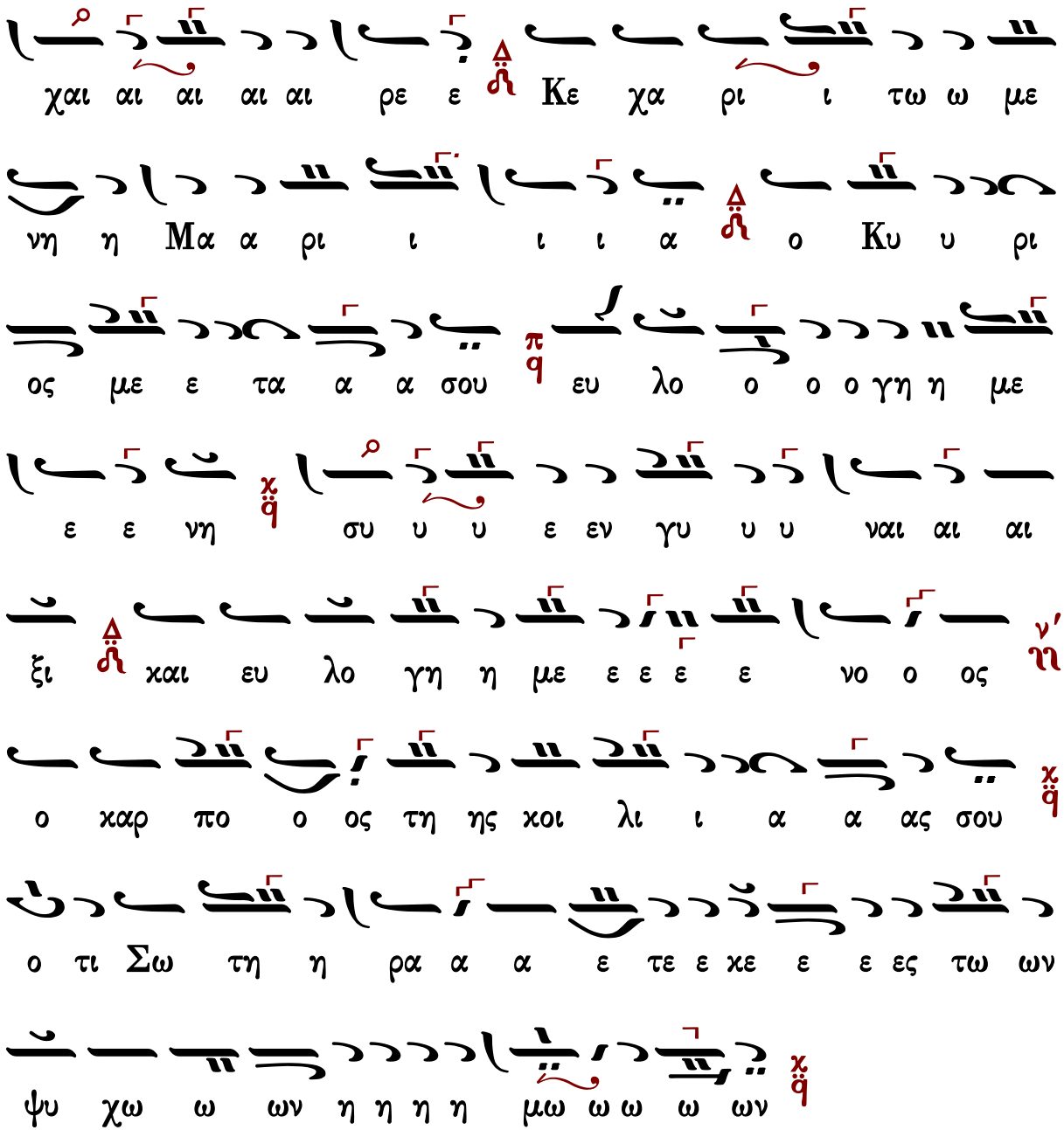

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ἡ συνέχεια Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου

Ἦχος λ̆ π̆ ϋ̆ Κε

Αθωνική Μουσική
Ανδοδέσμη Εσπερινού
Ιερά Μονή Φιλοθέου
Άγιον Όρος, 1991 σ.362*

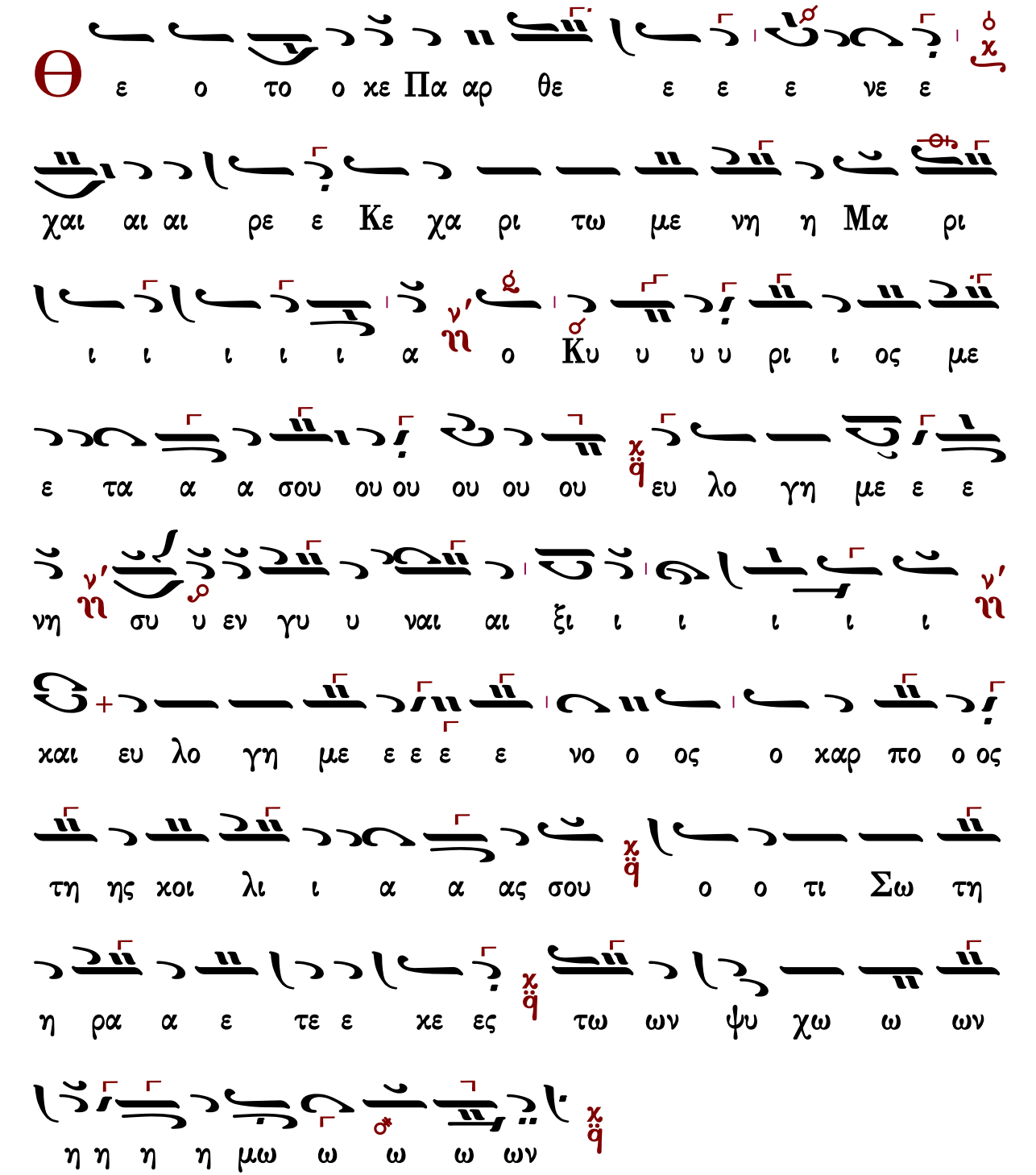
Θ
ε ο το ο κε Πα αρ θε ε ε ε νε ε
χαι αι αι ρε ε Κε χα ρι τω με νη η Μα ρι
ι ι ι ι ι α ο Κυ υ υ υ υ ρι ι ος με
ε τα α α σου ου ου ου ου ου ευ λο γη με ε ε
νη συ υ εν γυ υ ναι αι ξι ι ι ι ι ι
και ευ λο γη με ε ε ε ε νο ο ος ο καρ πο ο ος
τη ης κοι λι ι α α ας σου ο ο τι Σω τη
η ρα α ε τε ε κε ες τω ων ψυ χω ω ων
η η η η μω ω ω ω ων

Ἦχος ⸗ Πα

Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη *

ΜΕΛ ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ

Θε ε ο ο το ο ο χε ε ε ε Πα αρ θε ε ε ε

ΔΙ ΜΕΛ

νε χαι αι αι αι ρε ε χε χα ρι ι ι ι ι ι

ΔΙ

τω με ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε νη

ΓΑ ΚΕ ΔΙ ΠΑ

Μα ρι ι ι ι ι ι α ο Κυ υ υ υ ρι ι ο

ος με ε ε ε ε ε τα α α α σου ου

ΒΫ ΜΕΛ

ευ λο γη η με ε ε ε ε ε ε ε νη η η η

ΠΑ ΝΗ ΠΑ

συ υ ε ε εν γυ υ υ υ ναι αι αι αι ξι

ΚΕ ΔΙ

χαι ευ λο ο γη η με ε ε ε ε νος ο χαρ πο ο

ΠΑ

ος τη η ης χοι οι λι ι ι ι ι α α α α ας σου

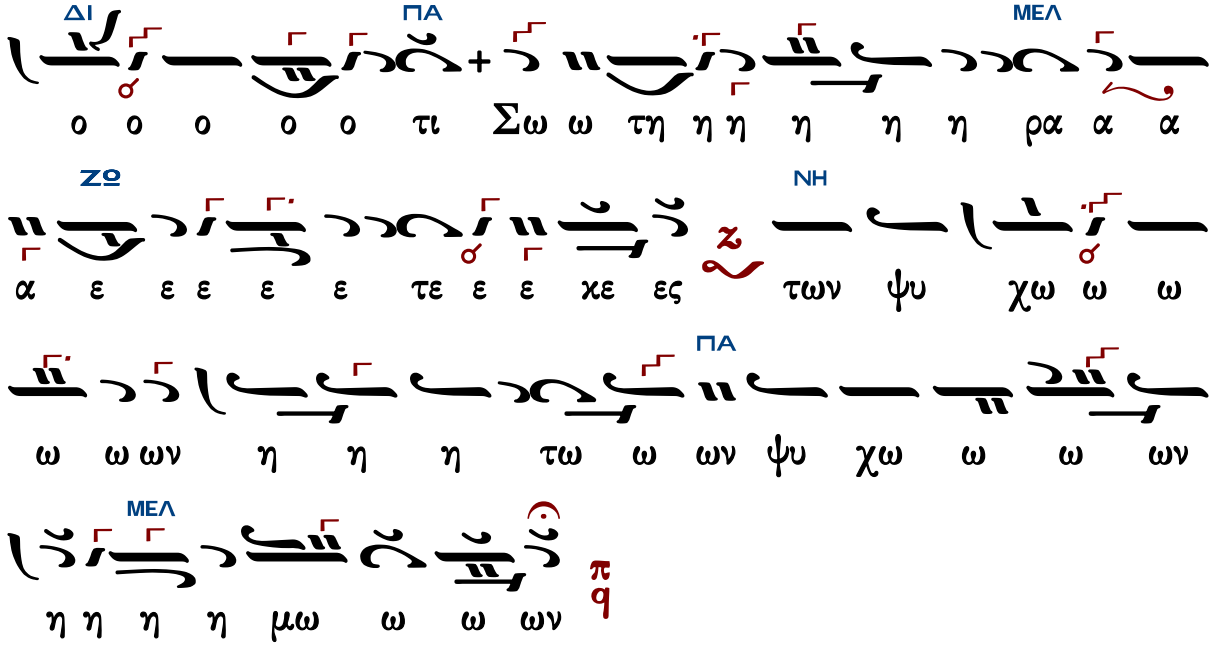

Θεοδοσίου Γεωργιάδη

Ὀκτάηχον

Ἦχος ⸗ Πα

Ἐλευθέριου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Α
1986 σ.345*

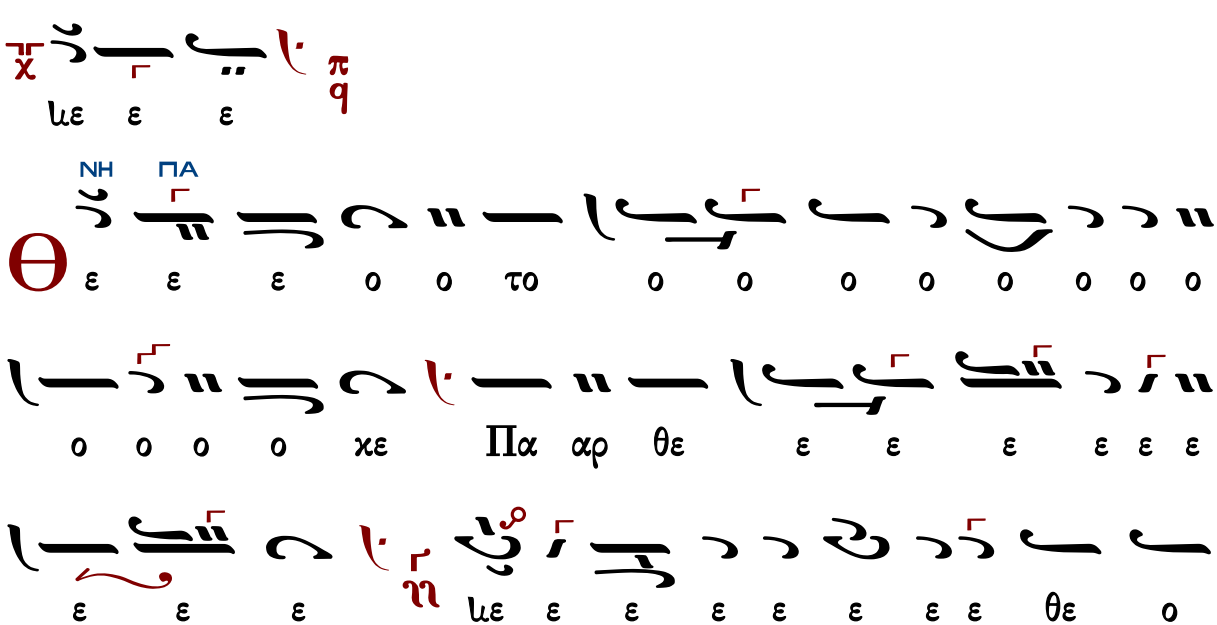

ΔΙ ΚΕ

ε ε ε ε ε θε Παρ χε ο ο ο ο ο το

ε ε χαι αι αι αι ε ε ε ε ε νε ε ε ε ε

ΠΑ

αι αι αι αι αι αι ρε τε ρι ρι ρι ρε εμ χαι αι αι αι

αι αι αι ρε

ΜΕΛ ΒΘ

Κ ε χα ρι τω ω με ε ε ε χε χα ρι τω ω

με ε ε ε ε ε ε ε ε νη τι ι ι ι

ΜΕΛ

τι ι ι ι τε ε ρι ρε ε ρι ρε ε ε ρι ρε τε ε ρεμ

ΓΑ

Χ αι αι αι αι αι αι αι ρε Μα ρι ι ι ι ι ι α

ΝΗ

ο Κυ υ ρι ος με τα α σου ου ου ου ου το ο το

ΓΑ
ΝΗ
ΔΙ
ΠΑ

ΝΗ ΠΑ
ΚΕ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΠΑ
ΚΕ
ΖΩ

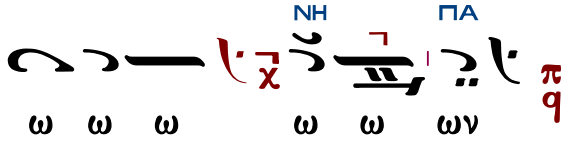

Πλούσιοι

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος Γα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός 1909 σ.131#

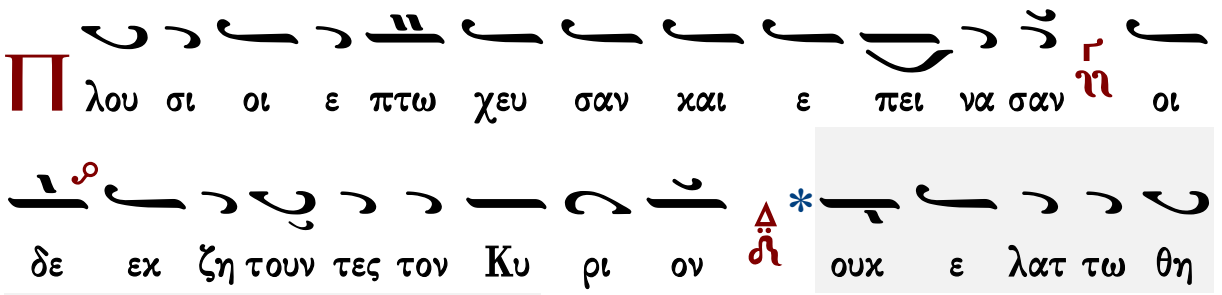

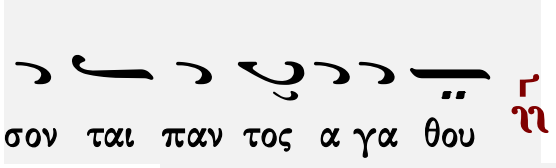

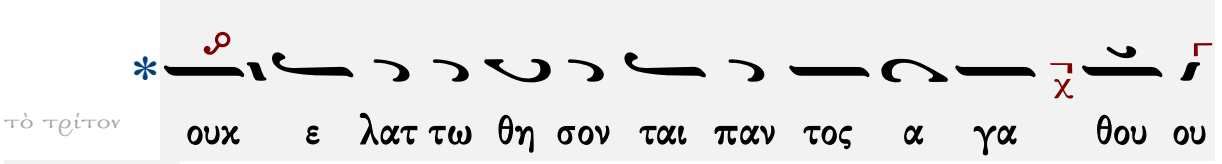

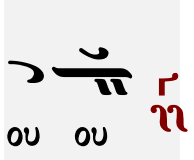

Ἱεροθέου ἱερομονάχου Φιλοθεΐτου

ἀργόν

Ἦχος Ζω

Αθωνική Μουσική
Ανδοδέσμη Εσπερινού
Ιερά Μονή Φιλοθέου
Άγιον Όρος, 1991 σ.306*

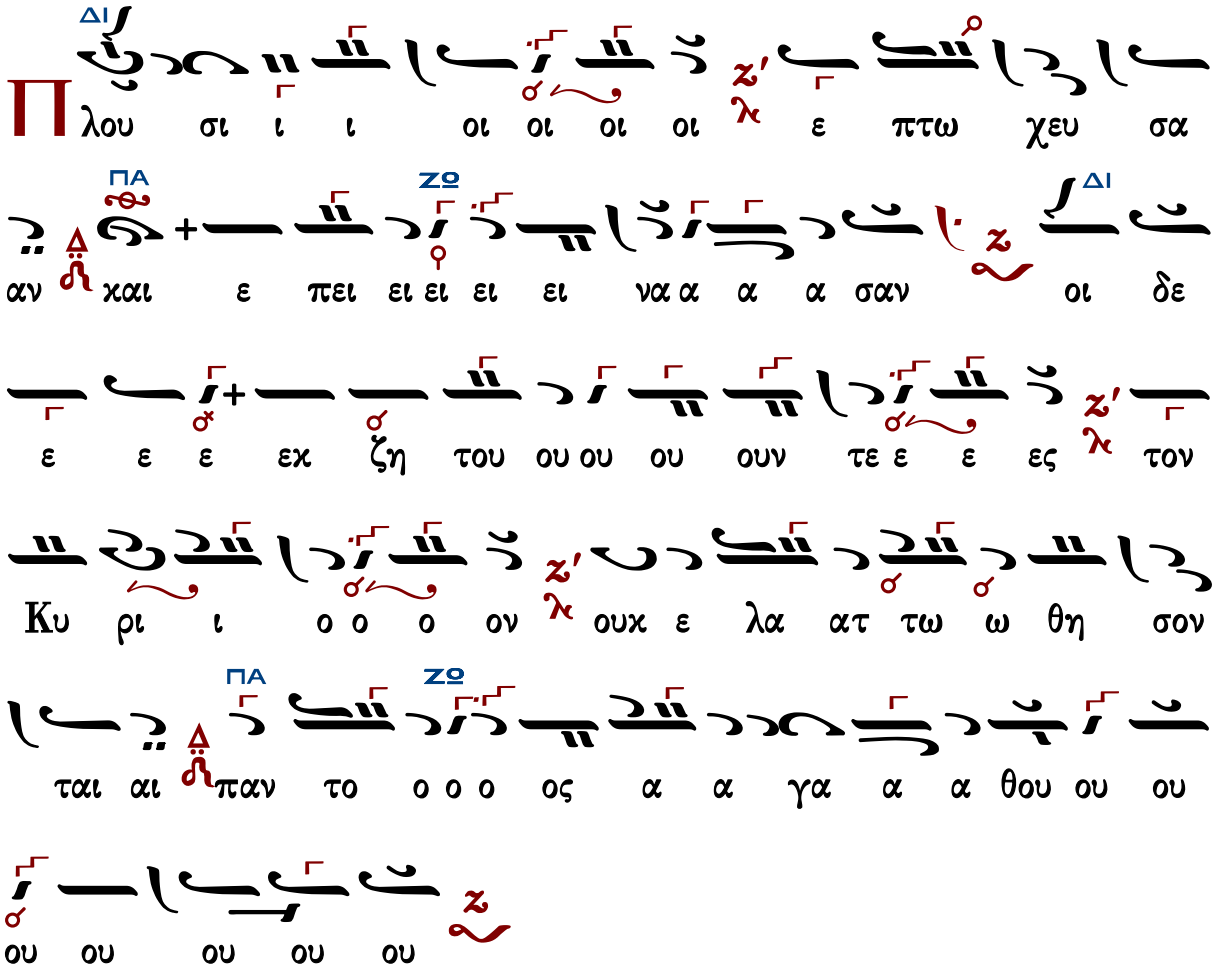

Εἰς τὸν Στίχον

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Χαίροις ἀσκητικῶν

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̈ Κε

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.168*

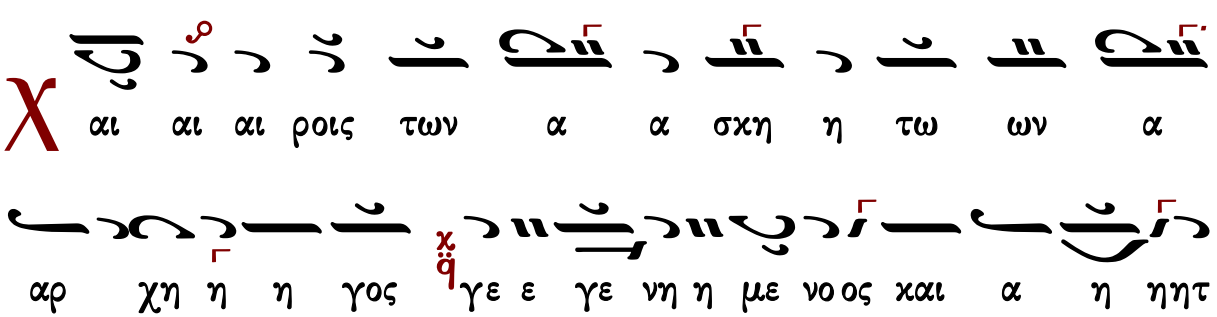

τη το ος προ ο μα α χος πα α θων γα α αρ ε εχ τε

μνω ων ρι ζα ας και τω ων δαι μο ο ο ο ο νων ο ορ μας

υ πο στας αν δρει ει ει ως ε θρι ι αμ βε ευ σας αυ

τω ων την α σθε ε νει αν και ψυ χο ο ο λε

θρο ον πλα α νη η σιν τη ην του Στα αυ ρου δε ε του Σω τη η

η ρος ε εν ερ γει ει α α α αν και α α νι κη η το ο

ον ε φα νε ε ε ρω σα ας δυ υ να α μιν η η

ην και αι πε ε ρι ι ζω σα με ε νο ος ε νι ι

ι κη η σας α πα αν τας τους α α θε ε του ουν τα ας

τη ην θει ει ει ει αν δι α α σαρ κο ο ος

ε ε πι φα νει ει αν Χρι στου ον δυ υσ ω ω ω πει ει

ταις ψυ υ χαις η η μων δο θη η η ναι το με ε γα ε

ε λε ε ε ος

Τι μι ος ε ναν τι ον Κυ ρι ου ο θα να

τος του ο σι ι ου αυ του

C τυ υ υ λος φω το ο ει ει δη ης α

α ρε ε ε ταις ε ε στη ρι ι γμε νο ος και νε φε ε ε

λη σκι ι α α ζου ου σα ε ε γε νου ου ου τοι οις εν

ε ε ρη μω ω προς ου ου ρα νο ο ο ο ον α πο ο γης

τον Θε ον ο ρω ω ων των προ η η γου με ε νος Σταυ

ρου ου βα χτη ρι ι ι α χq την των πα θω ωων

ρη ξα ας θα α λα ασ σαν χq το ον νο η η τον δε ε Α μα

λη ηηχ τρο πω ω σα με ε νο ο ο ος αν ε εμ πο δι ι στο

ο ον χq την ου ρα α α νι ο ον α α νο ο δον χq ε

ε ευ ρε ες θε ε ο ο μα κα ρι ι στε ε και κλη

η η ρο ον α κη ρα α τον χq συν α α σω ω μα α τοι

οις τω ω θρο ο ο ο νω χq πε ρι ι χα ρω ω

ως πα α ρι στα με ε νος χq Χρι στου ον δυ υσ ω ω ω

πει ει χq ταις ψυ υ χαις η η μων δο θη η η ναι το με ε

γα ε ε λε ε ε ος χq

Μ α χα ρι ος α νηρ ο φο βου με νος τον
Κυ ρι ον εν ταις εν το λαις αυ του θε λη σει σφο ο
δρα
Χ αι αι αι ροις αγ γε ε λι ι χαι αις ο
ο μι ι ι λων χο ο ρο στα α σι αι αις εν υ ψι
ι ι στοις Α αν τω ω νι ι ε το ον βι ο ο ον γα αρ του
το ον πα τε ερ ε πι ι της γη η η η ης α λη η θως
α ρε την α σκη η η σας πε πο ο λι τε ευ σαι φα
νει εις κα θα ρω ω τα τον α κη λι ι ι δω
το ον ε ε σο ο πτρον α α κτι νο ο βο λου ους α στρα πα

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Χαίροις ἀσκητικῶν

Ἦχος λ ἀ ἀ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.233/231*

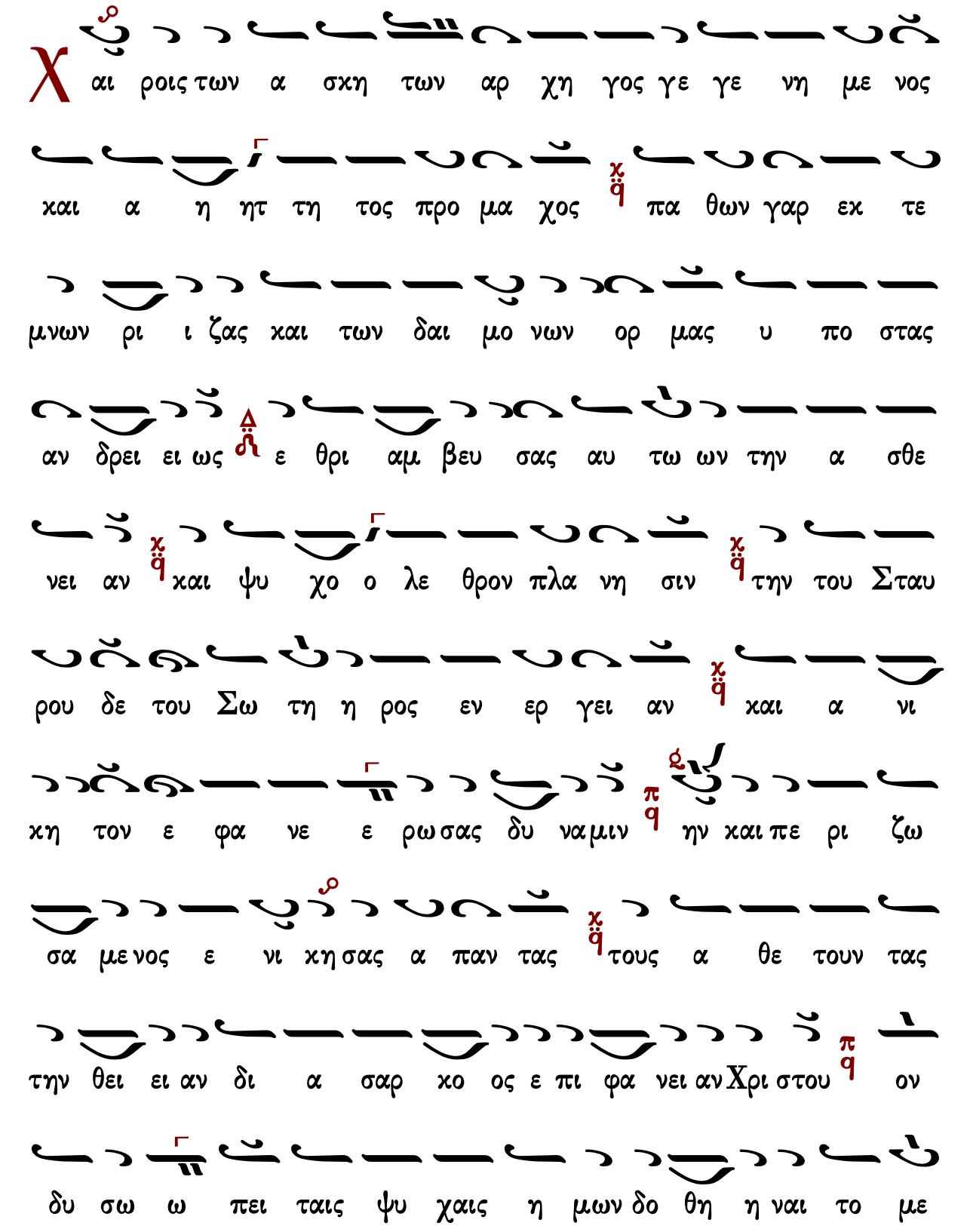
χ
αι ροις των α σκη των αρ χη γος γε γε νη με νος
και α η ητ τη τος προ μα χος πα θων γαρ εκ τε
μνων ρι ι ζας και των δαι μο νων ορ μας υ πο στας
αν δρει ει ως ε θρι αμ βευ σας αυ τω ων την α σθε
νει αν και ψυ χο ο λε θρον πλα νη σιν την του Σταυ
ρου δε του Σω τη η ρος εν ερ γει αν και α νι
κη τον ε φα νε ε ρω σας δυ να μιν ην και πε ρι ζω
σα με νος ε νι κη σας α παν τας τους α θε τουν τας
την θει ει αν δι α σαρ κο ος ε πι φα νει αν Χρι στου ον
δυ σω ω πει ταις ψυ χαις η μων δο θη η ναι το με

γα ε λε ος

Τι μι ος ε ναν τι ον Κυ ρι ου ο θα να

τος του ο σι ι ου αυ του

Ατυ λος φω το ει δης α ρε ταις ε στη ρι γμε νος και

νε φε ε λη σκι α ζου σα ε γε νου τοις εν ε ρη

η μω προς ου ρα νον α πο γης τον Θε ον ο ρω ων

των προ η γου με νος Σταυ ρου ου βα κτη ρι α την των

πα θω ων ρη ξας θα λασ σαν τον νο η τον δε Α

μα λη ηκ τρο πω σα με νος α νεμ πο δι στον την

ου ρα νι ον α νο δον ε ευ ρες θε ο μα κα

ρι στε και χλη ρον α κη ρα τον χ q συν α σω μα τοις τω θρο

ο νω πε ρι χα ρω ως πα ρι στα με νος Χρι στου π q ον δυ σω

ω πει ταις ψυ χαις η μων δο θη η ναι το με γα ε

λε ος χ q

Μ α χα ρι ος α νηρ ο φο βου με νος τον

Κυ ρι ον χ χ q εν ταις εν το λαις αυ του θε λη σει σφο ο

δρα χ q

Χ αι ροις αγ γε λι καις ο μι λων χο ρο στα σι αις

εν υ ψι ι στοις Αν τω νι ε χ q τον βι ον γαρ του των

πα α τερ ε πι της γης α λη θως χ q α ρε την α

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ ϡ Νη

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.74*

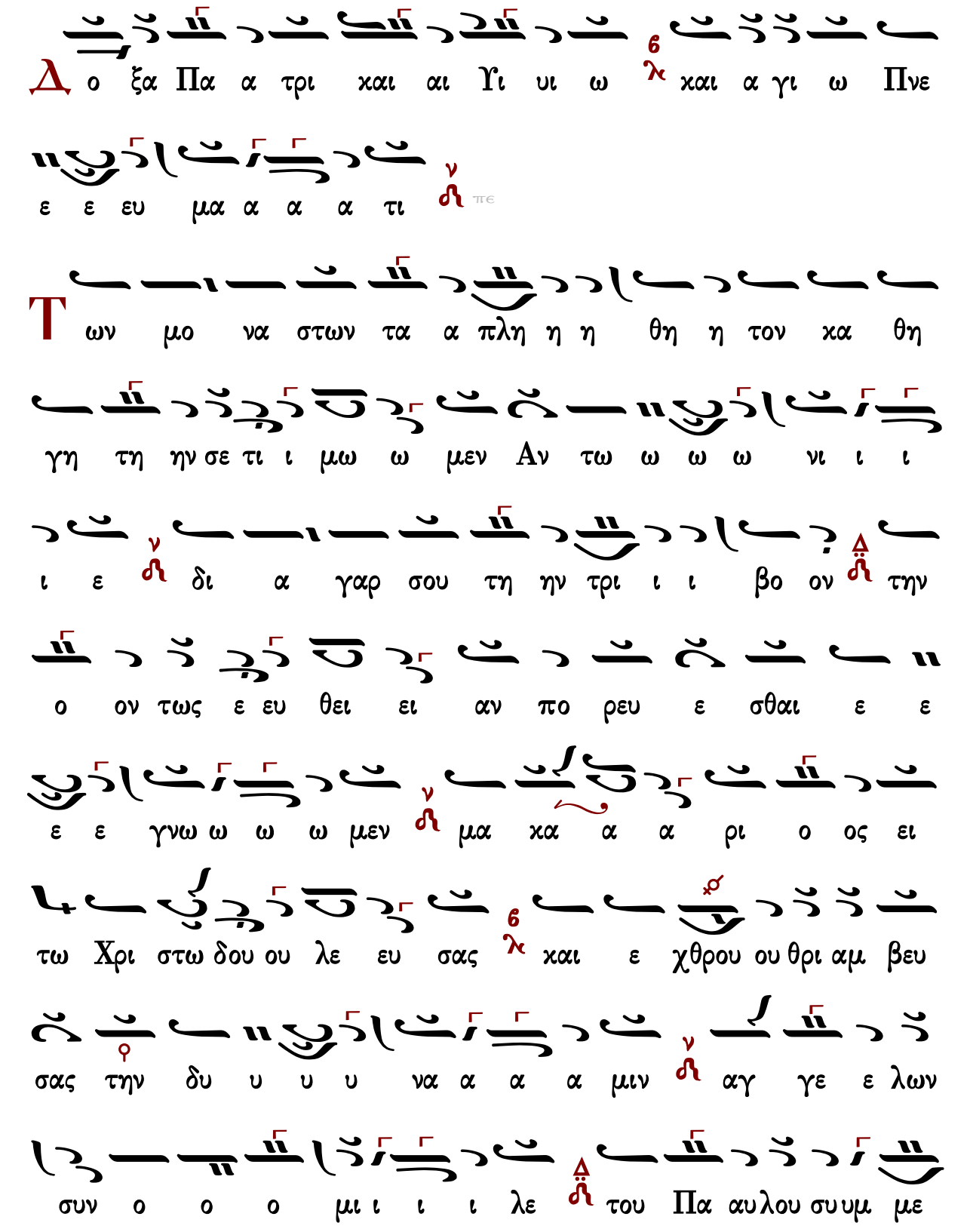
Δο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω λ6 και α γι ω Πνε
ε ε ευ μα α α α τι ν πε
Τ ων μο να στων τα α πλη η η θη η τον κα θη
γη τη ην σε τι ι μω ω μεν Αν τω ω ω ω νι ι ι
ι ε ν δι α γαρ σου τη ην τρι ι ι βο ον Δ την
ο ον τως ε ευ θει ει αν πο ρευ ε σθαι ε ε
ε ε γνω ω ω ω μεν ν μα κα α α ρι ο ος ει
τω Χρι στω δου ου λε ευ σας λ6 και ε χθρου ου θρι αμ βευ
σας την ο δυ υ υ υ να α α α μιν ν αγ γε ε λων
συν ο ο ο μι ι ι ι λε Δ του Πα αυλου συμ με

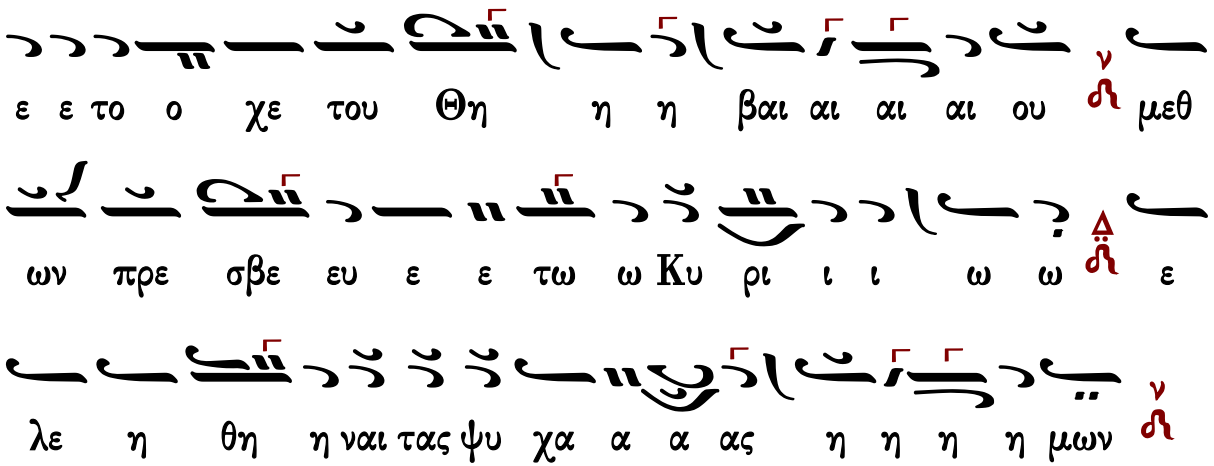

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ̀ π̀ ν̀ Νὴ

Μουσική Κυψέλη Β΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2007 σ.81/437*

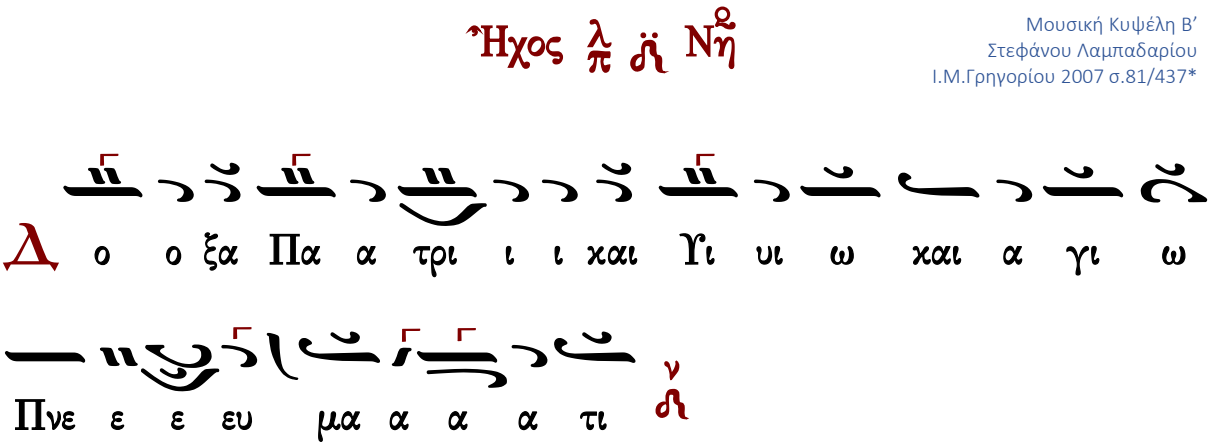

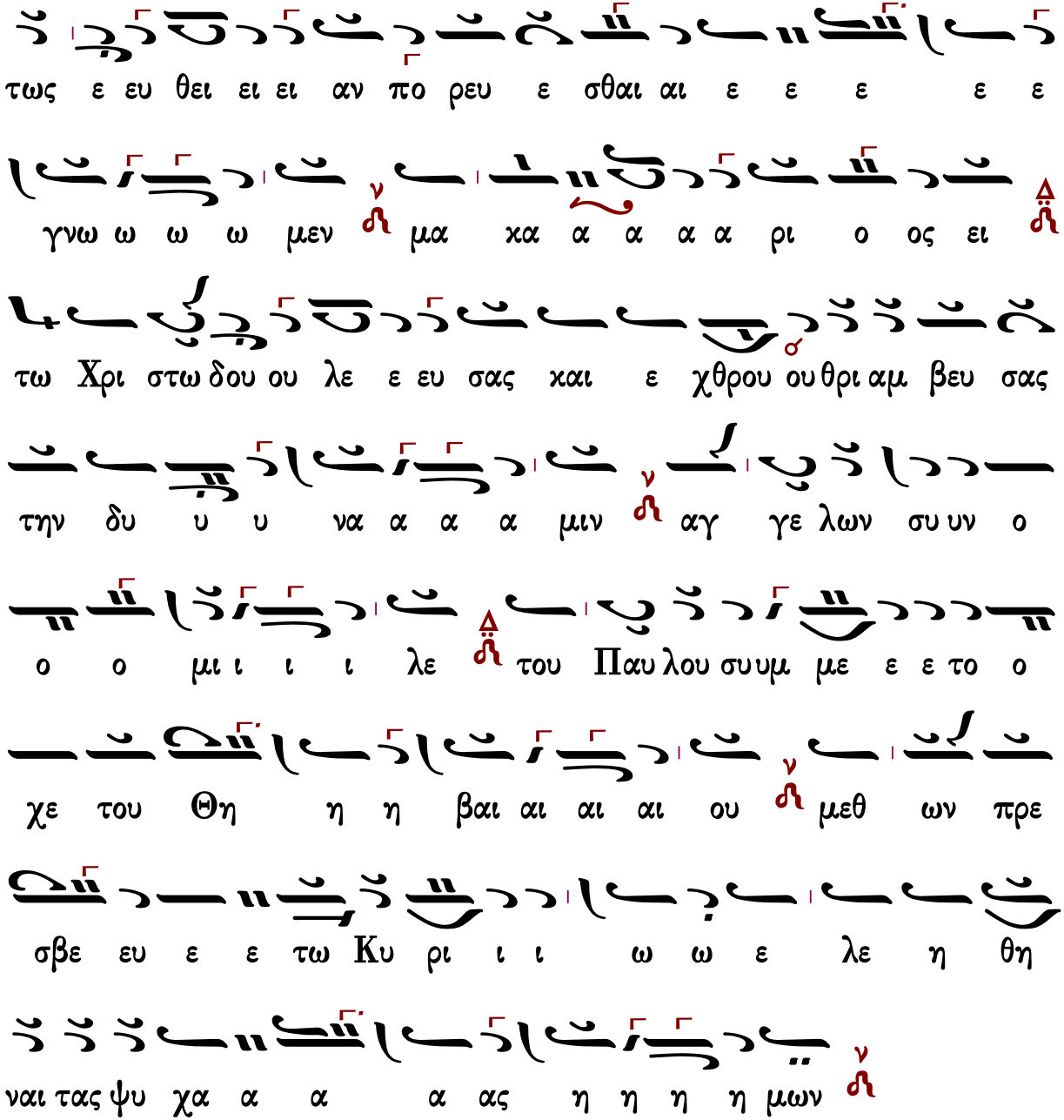

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Θεοτοκίον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ̇ ἡ Νη̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.235/233*

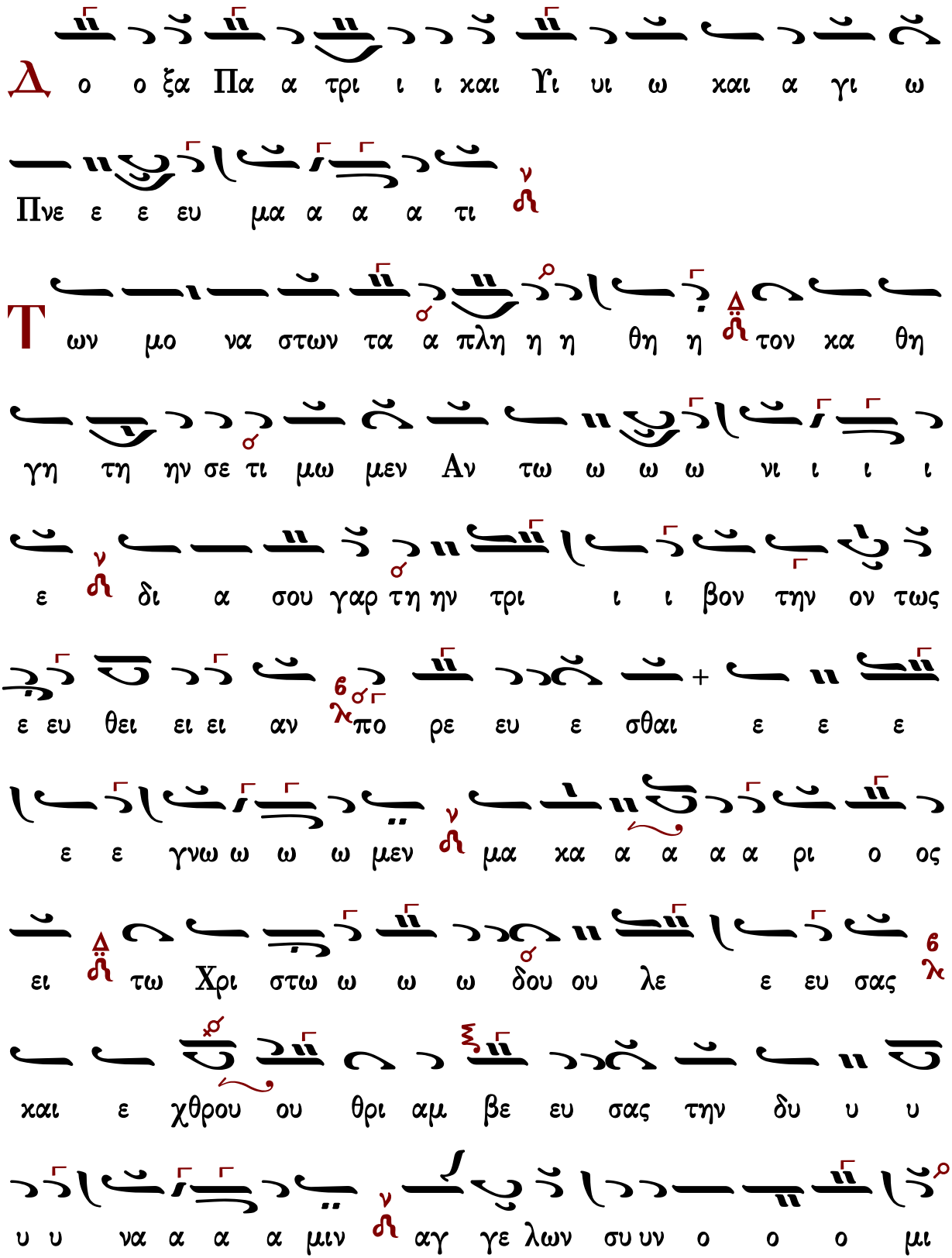
Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Τ ων μο να στων τα α πλη η η θη η τον κα θη
γη τη ην σε τι μω μεν Αν τω ω ω ω νι ι ι ι
ε δι α σου γαρ τη ην τρι ι ι βον την ον τως
ε ευ θει ει ει αν πο ρε ευ ε σθαι ε ε ε
ε ε γνω ω ω ω μεν μα κα α α α α ρι ο ος
ει τω Χρι στω ω ω ω δου ου λε ε ευ σας
και ε χθρου ου θρι αμ βε ευ σας την δυ υ υ
υ υ να α α α μιν αγ γε λων συ υν ο ο ο μι

Γερόσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Θεοτοκίον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ̇ ἡ Νη̇

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Δοξαστάριον 2019 σ.364*

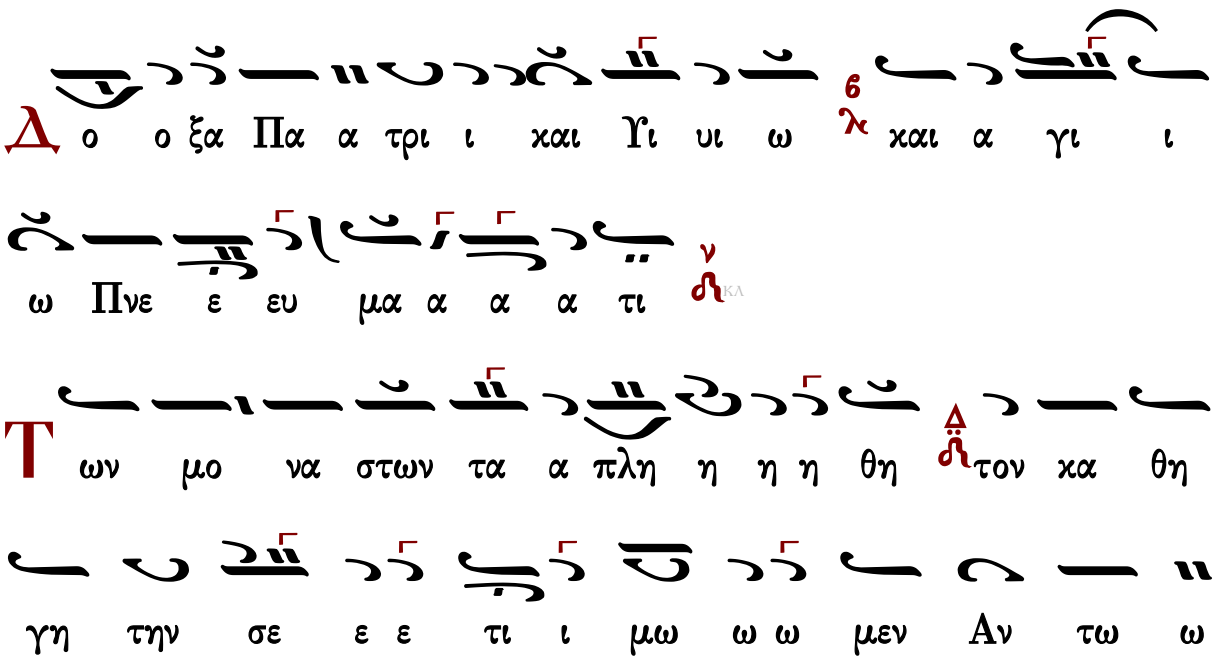

ω ω νι ι ι ι ε δι α σου γαρ τη ην τρι ι ι
βον την ον τως ε ε ευ θει ει ει αν πο ο ρε ευ ε σθαι αι
ε ε ε ε γνω ω ω ω μεν μα κα α α α α ρι
ος ει τω Χρι στω ω ω δου ου λε ε ευ σας και ε χθρου
ου θρι α αμ βε ευ σας τη ην δυ υ υ υ να α α α μιν
αγ γε ε ε λων συ υν ο ο ο μι ι ι ι λε
του Παυ λου συμ με ε ε το ο χε του ου Θη βαι αι
αι αι ου μεθ ων πρε ε ε σβε ευ ε ε τω ω
Κυ υ ρι ι ι ω ω ε λε η θη η ναι
τα α ας ψυ χα α α ας η η η η μων

Θεοτοκίον

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.220*

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἀργοσύντομο

Ἦχος λ ἡ Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον
1905 σ.394#

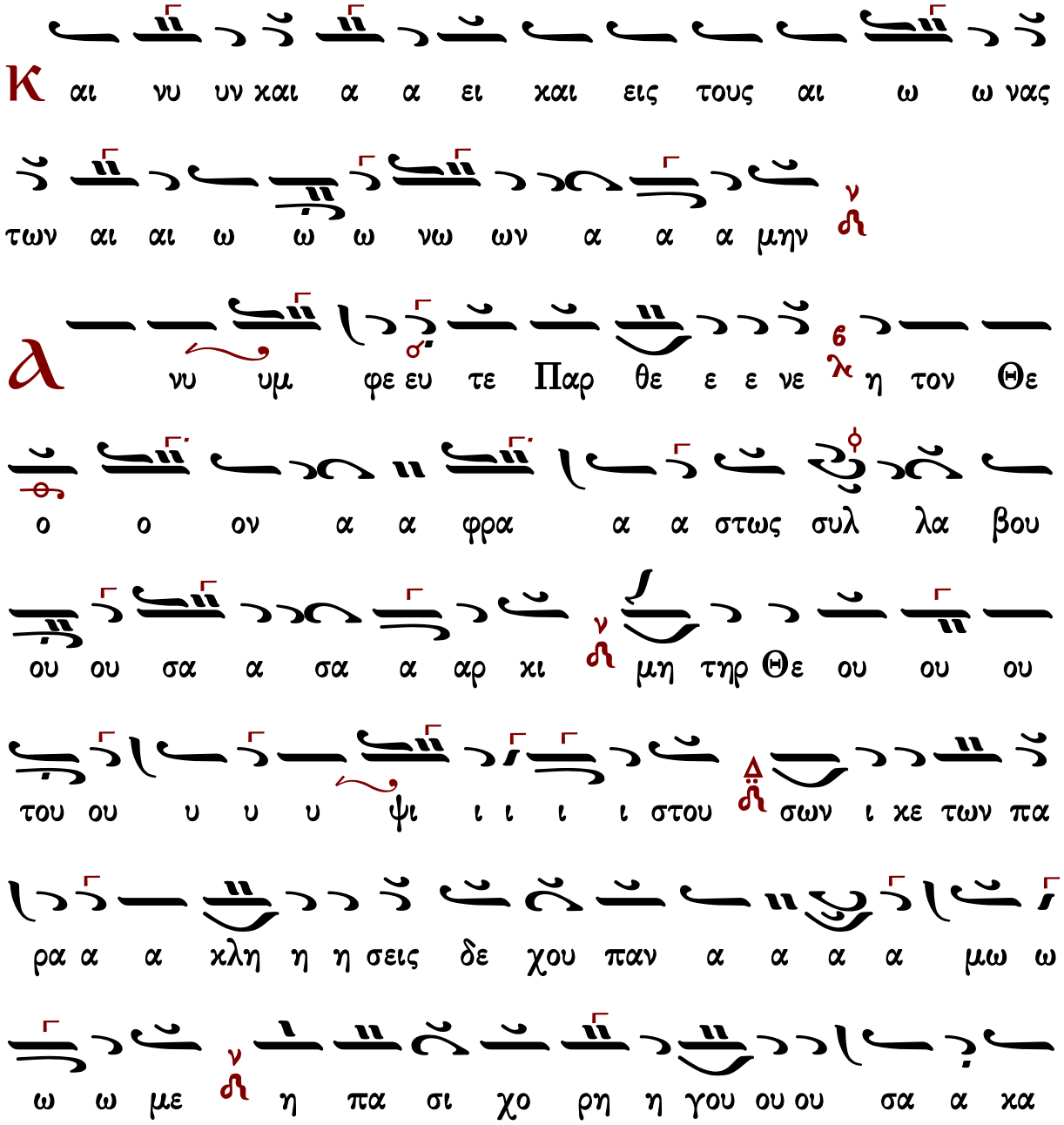

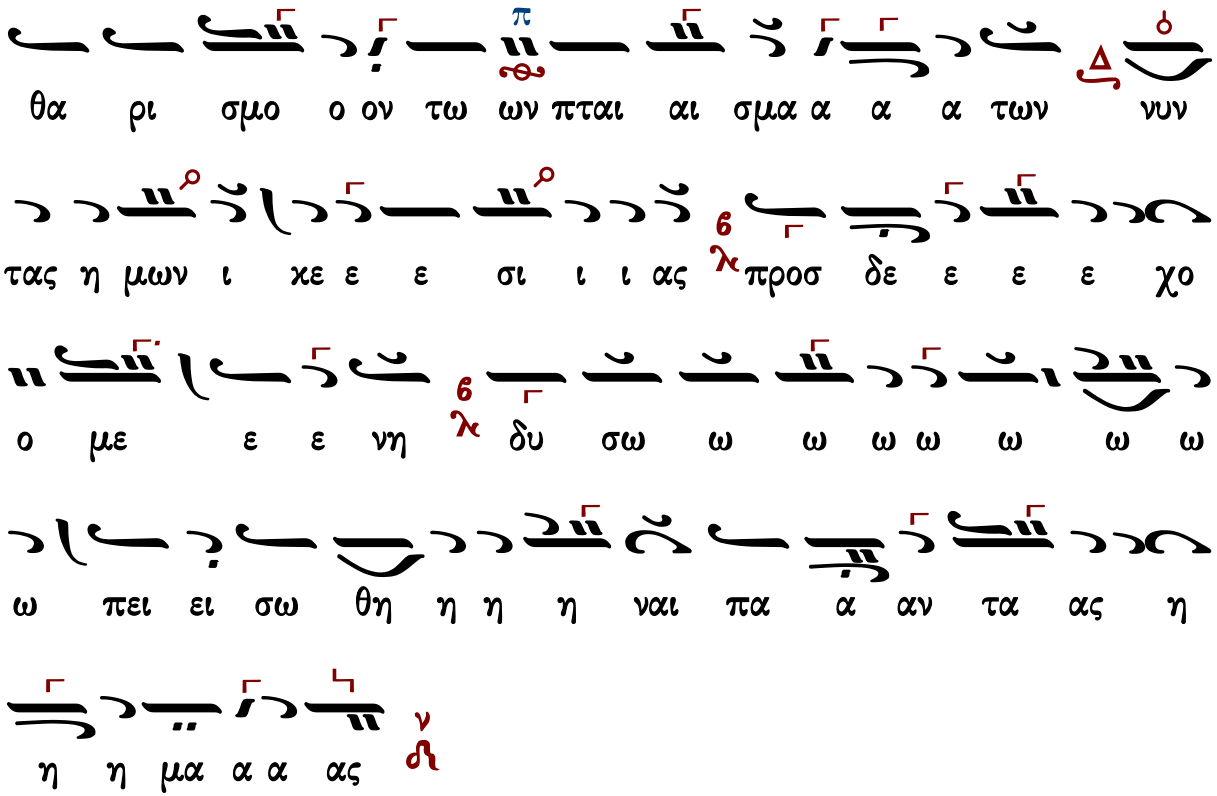

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης | Νῦν ἀπολύεις | Λουκᾶς Λουκᾶ

Σύντομο

Ἦχος λ ν Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.534#

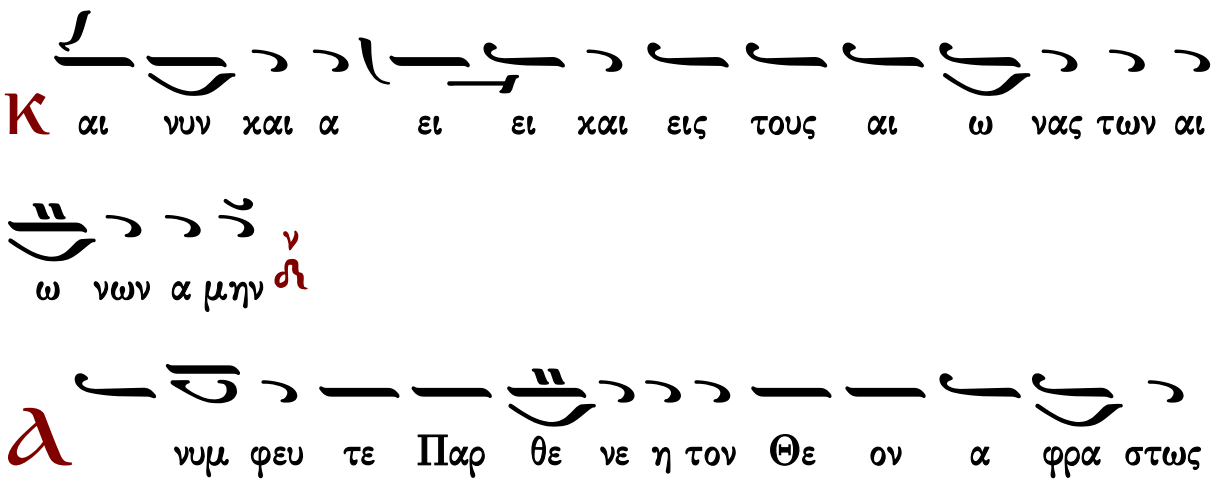

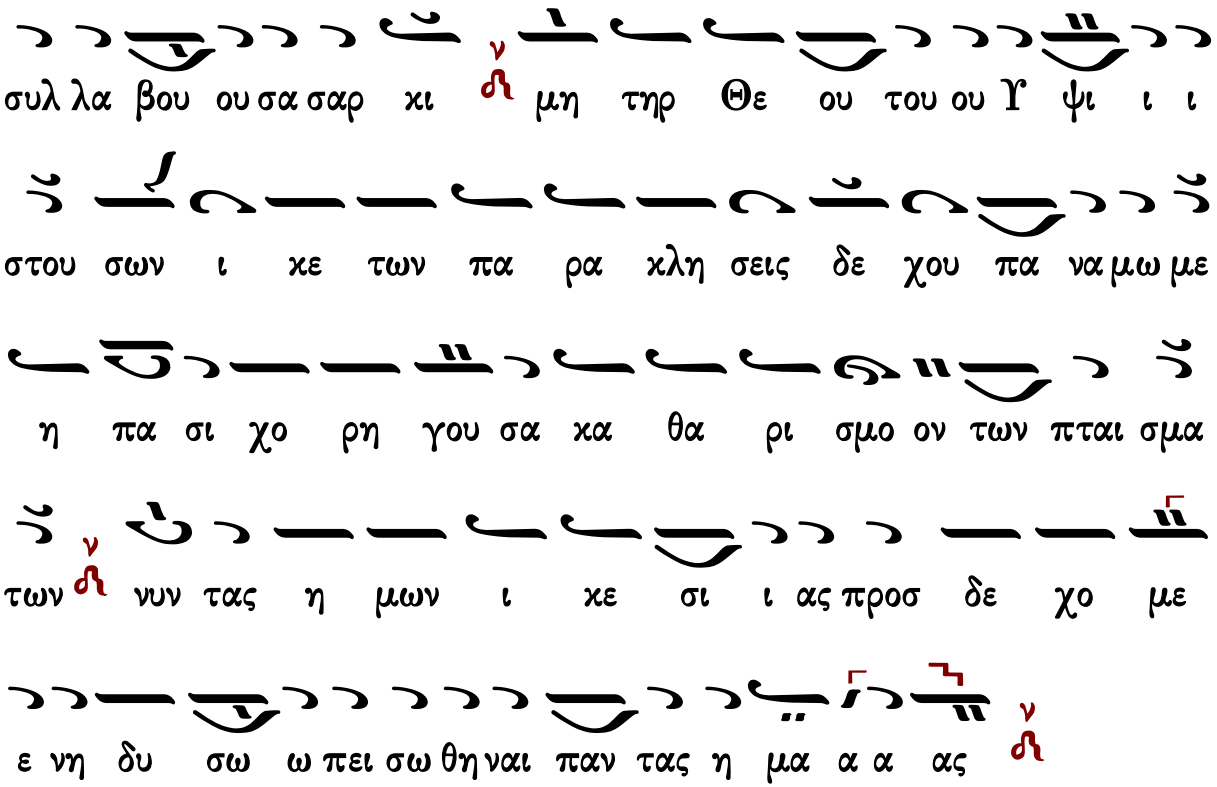

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Νῦν ἀπολύεις | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Δογματικὸν Θεοτοκίον σύντομο

Ἦχος λ πλ. δ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.139*

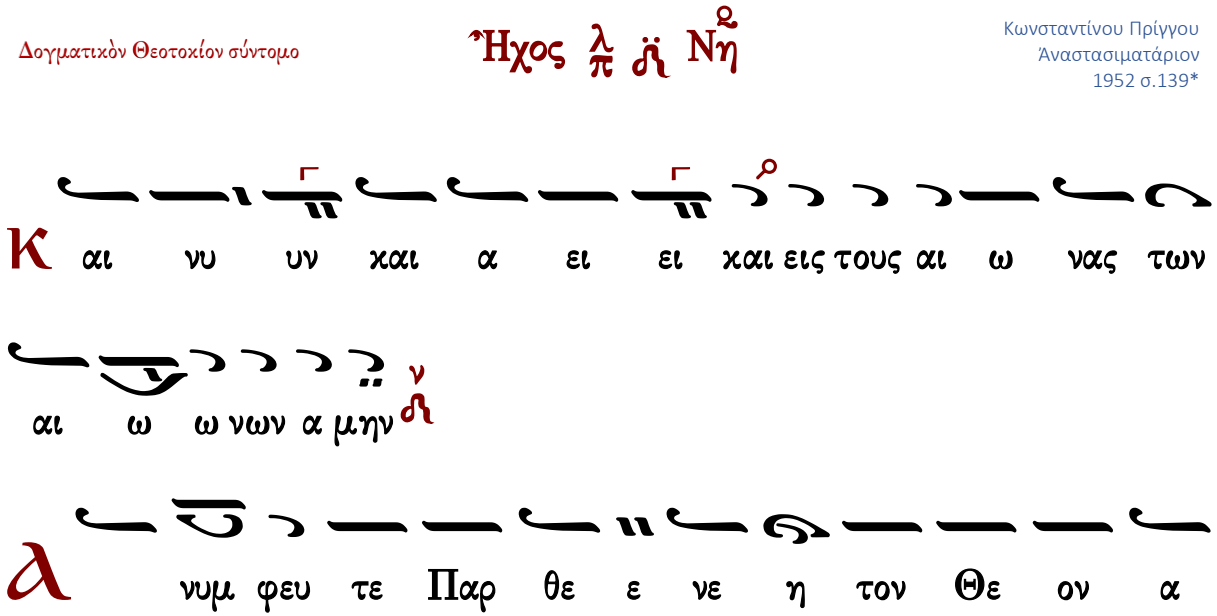

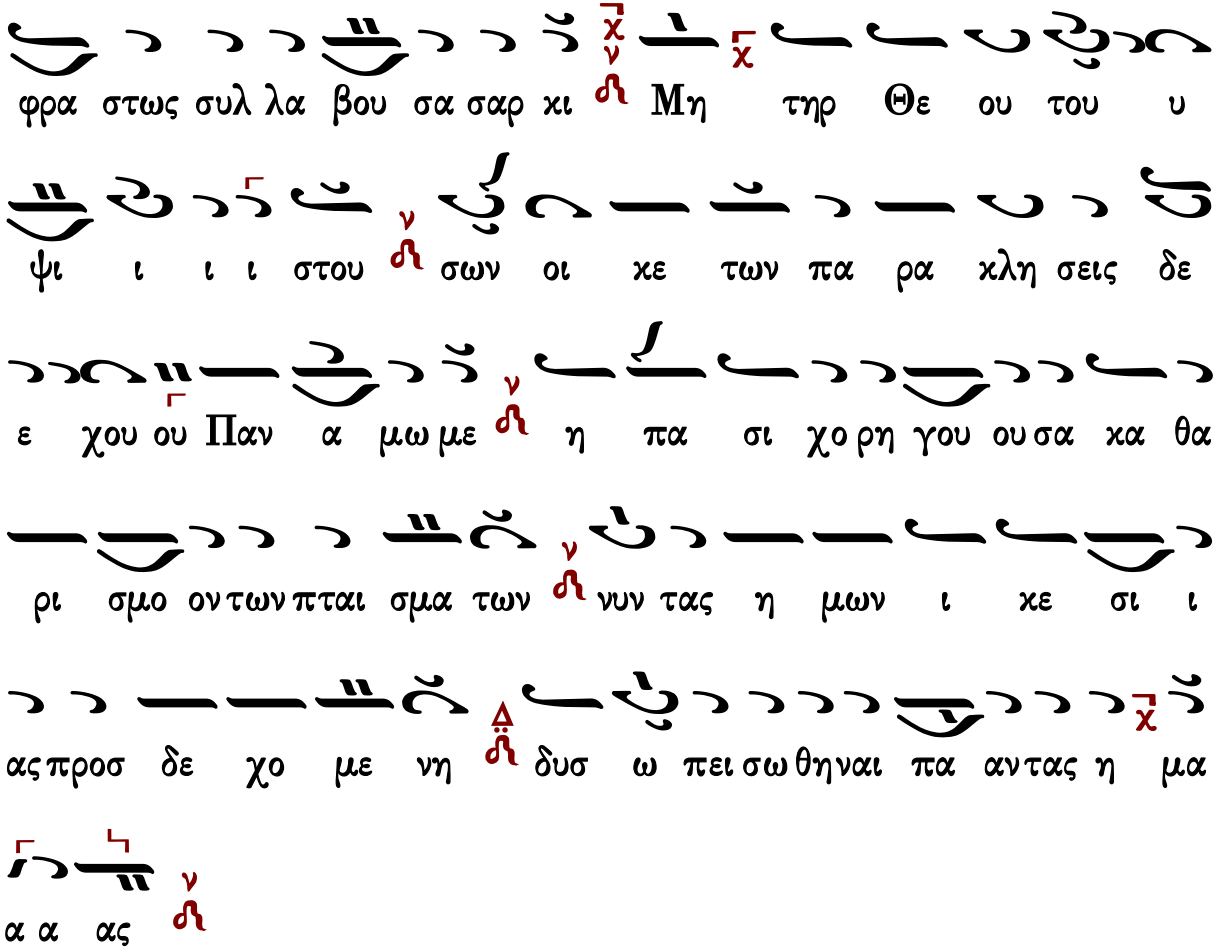

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Νῦν ἀπολύεις | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δογματικὸν Θεοτοκίον σύντομο

Ἦχος λ ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ328*

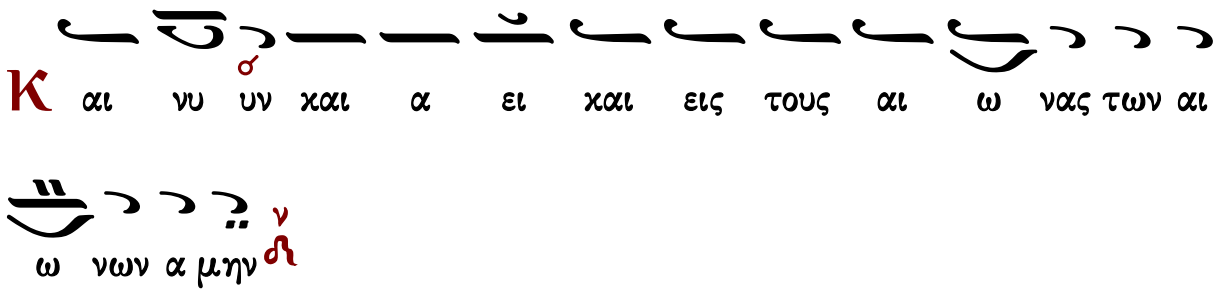

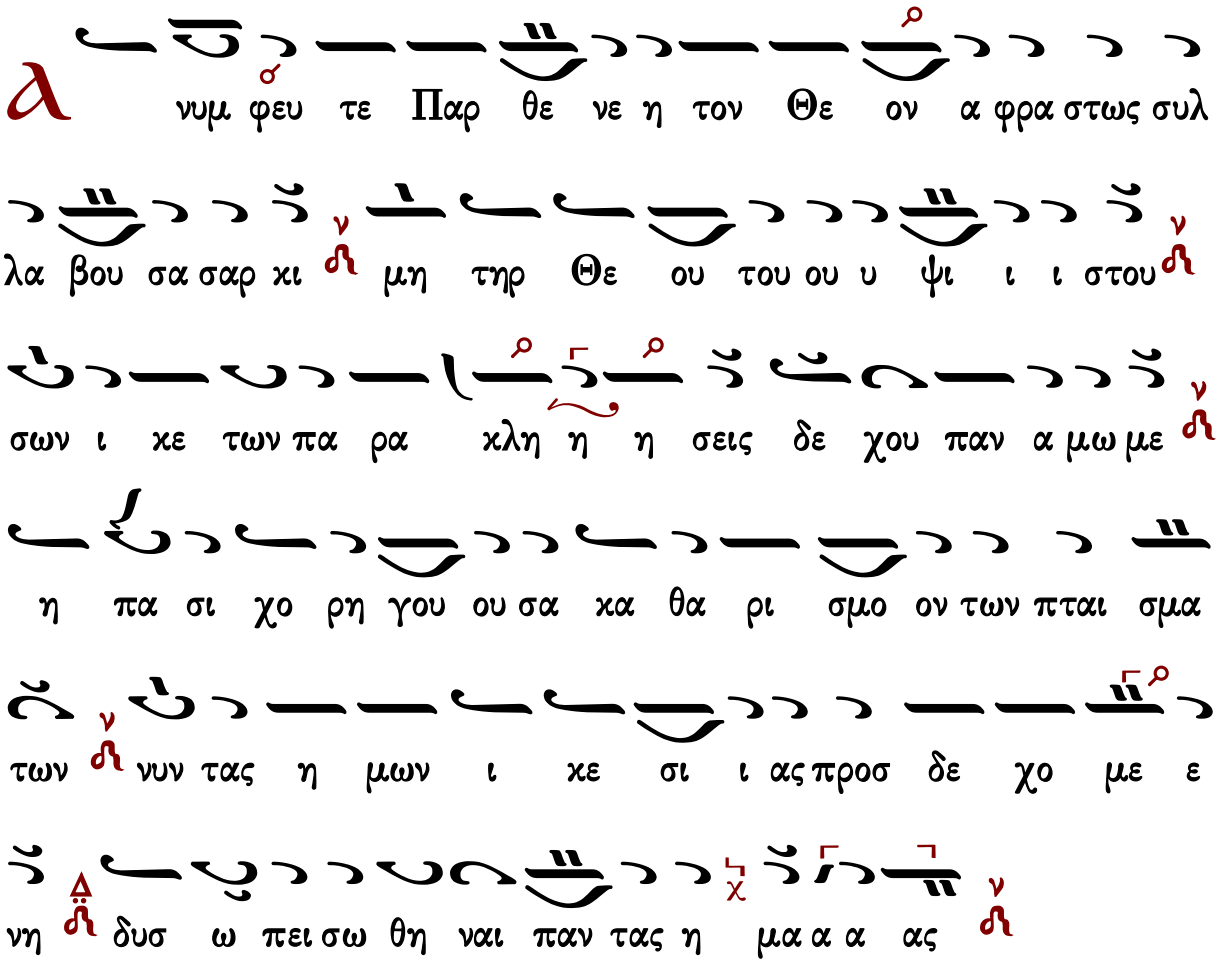

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Νῦν ἀπολύεις | Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀπολυτίκιον

Ὁσίου Ἀντωνίου

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.88*

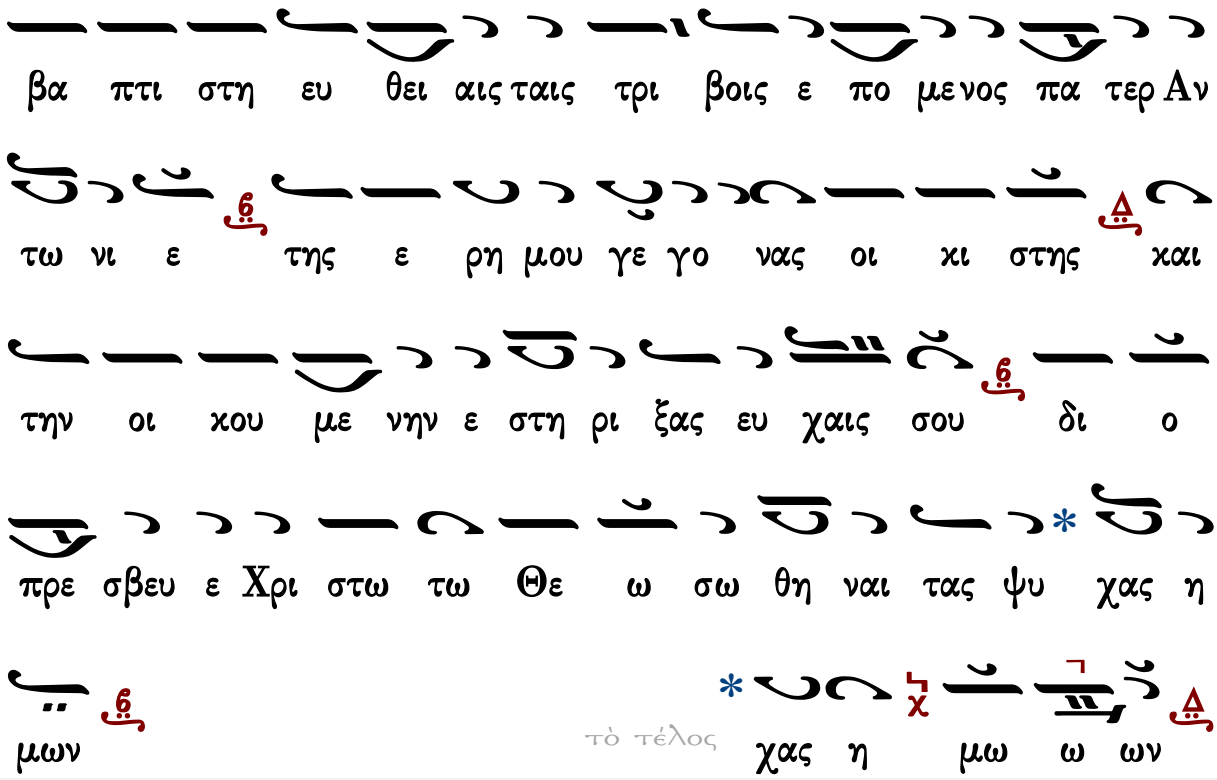

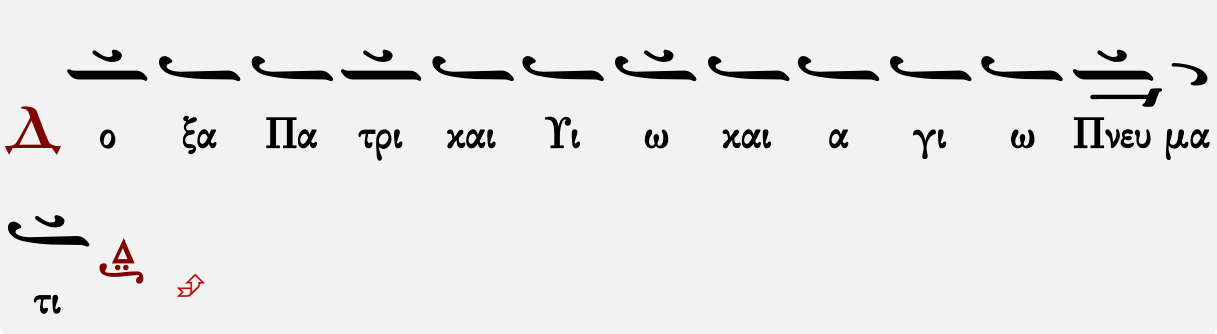

ἑσπέρας ☜ Θεοτοκίον ☞ ὄρθρος Θεία Λειτουργία Εἰσοδικὸν Ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Μουσική Κυψέλη Β'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.81/437*

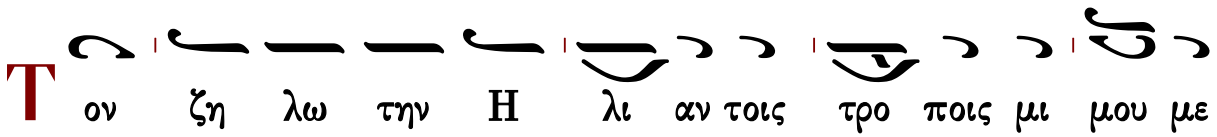

νος τω Βα πτι στη ευ θει αις ταις τρι βοις ε

πο με νος πα τερ Αν τω νι ε της ε ρη μου γε

γο νας οι κι στης και την οι κου με νην ε στη ρι

ξας ευ χαις σου δι ο πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε

ω σω θη ναι τας ψυ χας η μων

τὸ τέλος χας η μω ω ων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

ἑσπέρας ☜ Θεοτοκίον ☞ ὄρθρος Θεία Λειτουργία Εἰσοδικὸν Ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.457#

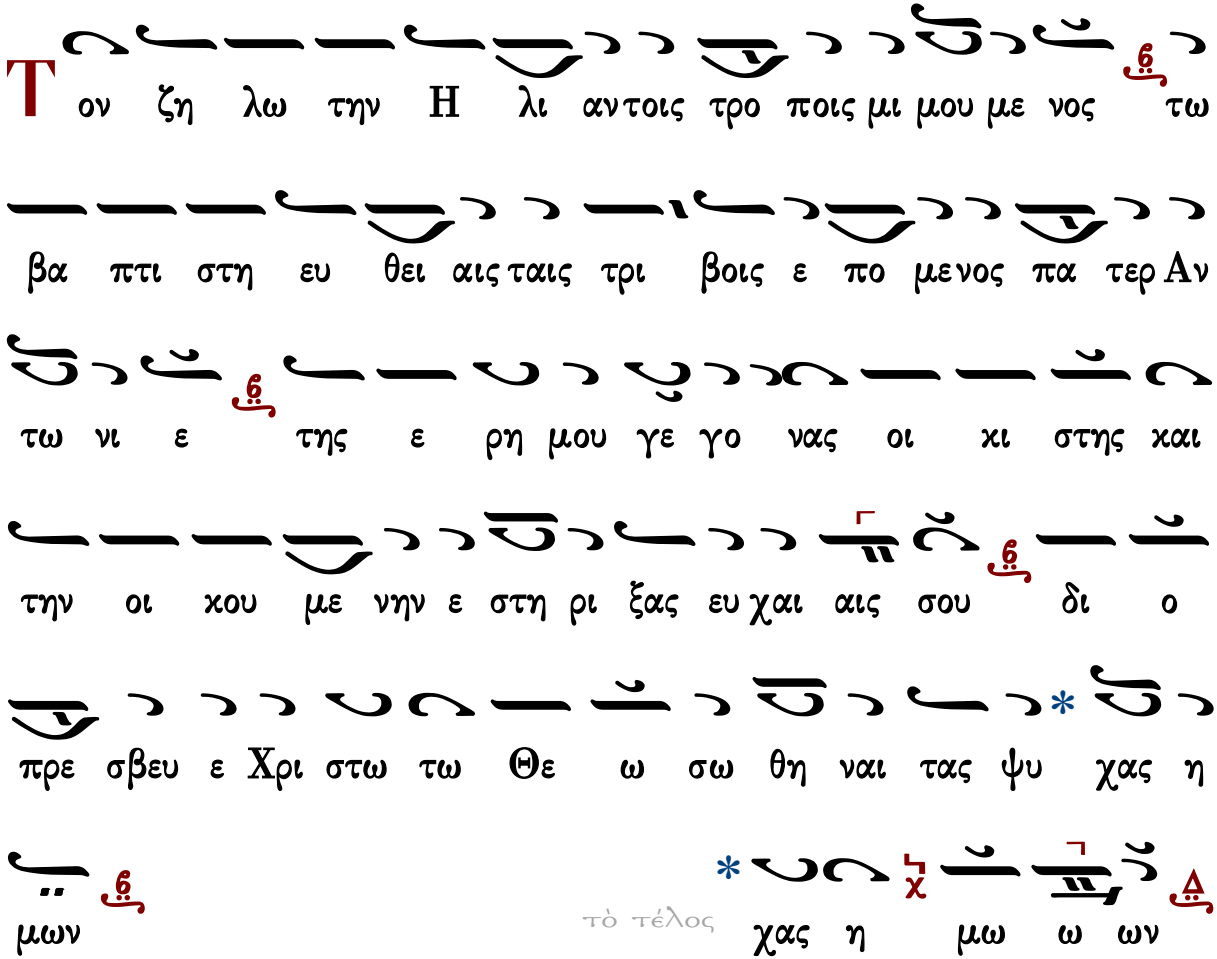

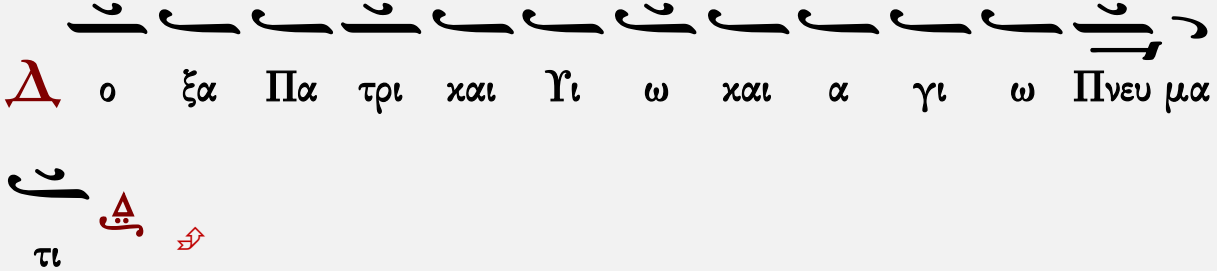

ἑσπέρας ☜ Θεοτοκίον ☞ ὄρθρος Θεία Λειτουργία Εἰσοδικὸν Ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ἦχος Δι

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.454*

Τον ζη λω την Η λι αν τοις τρο ποις μι ι μου ου ου

με ε ε ε νο ος τω Βα πτι στη ε ευ θει ει ει αι αις

ταις τρι βοι οις ε πο ο ο με ε ε ε νος πα

τε ερ Αν τω ω ω ω ω νι ι ι ι ι ε

της ε ρη η η μου ου γε γο νας οι χι ι στη ης και

την οι χου ου με ε ε ε ε νην ε στη ρι ξα

α ας ευ χαι αι αι αις σου δι ο ο πρε ε

σβε ε ευ ε Χρι στω ω ω τω Θε ε ω ω σω

θη η ναι τα α ας ψυ υ χα ας η η μω ων

μω ω ω ω ω ω ω ων

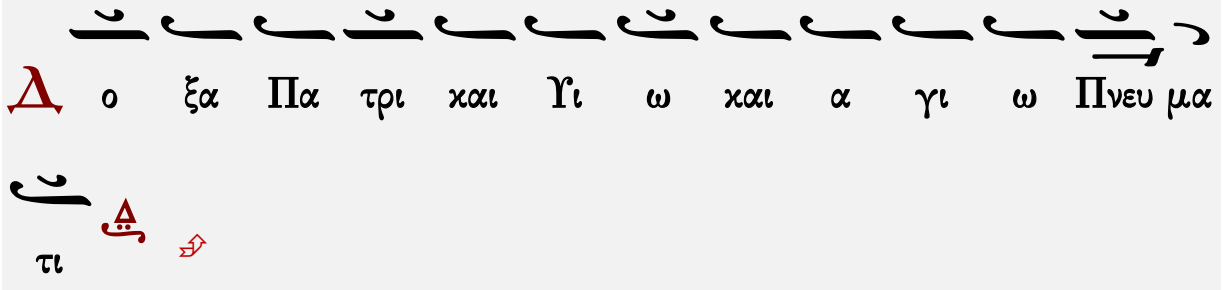

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.236/234*

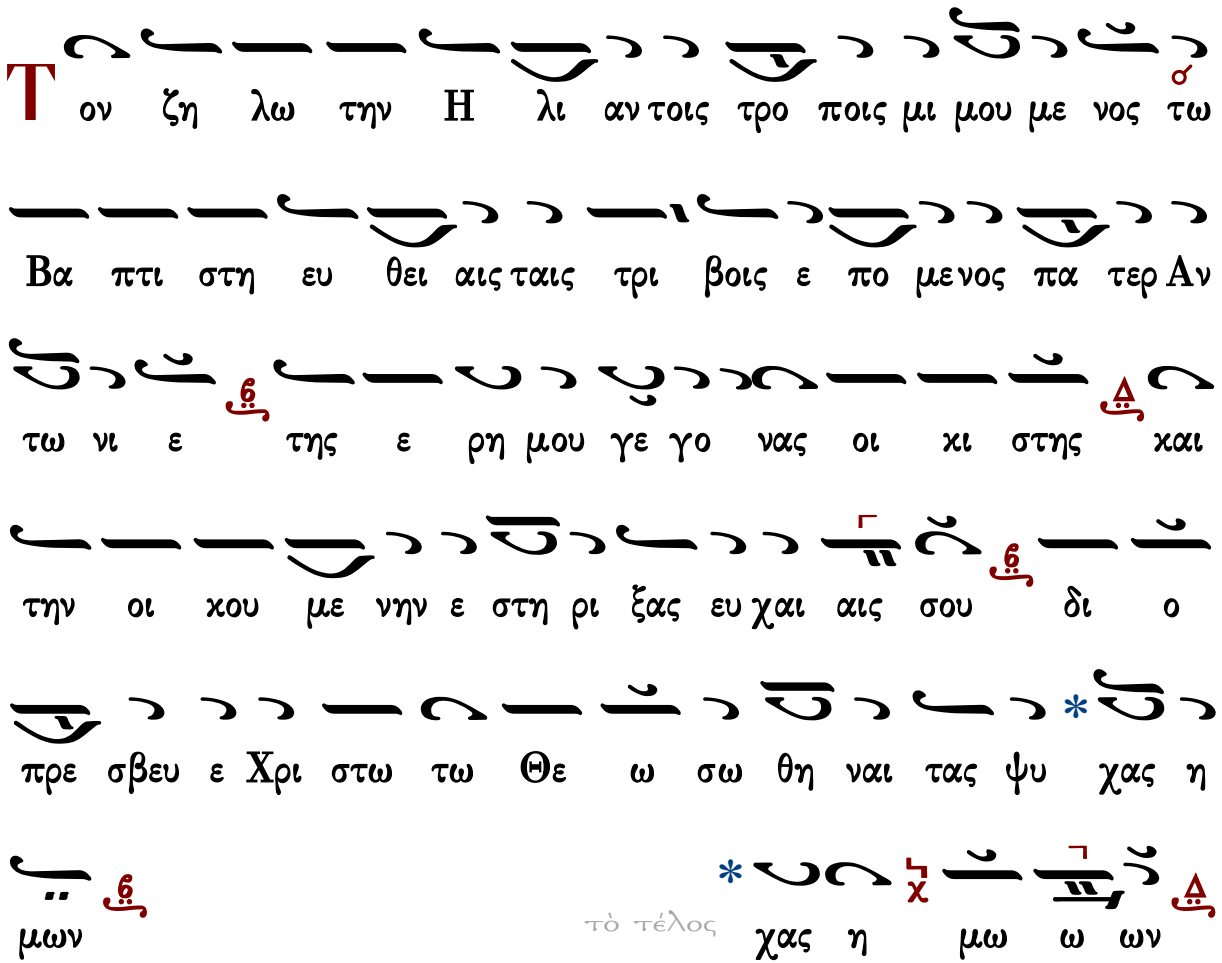

τὸ τέλος

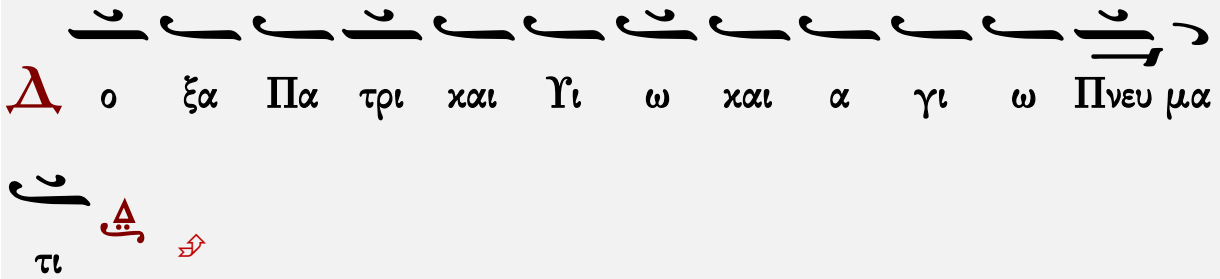

Θεοτοκίον

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Θεοτοκίον

Ἦχος Βȣ

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.103*

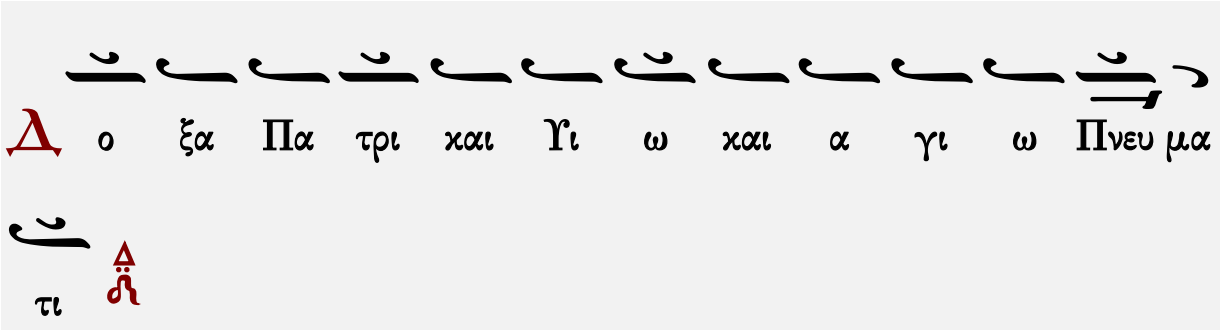

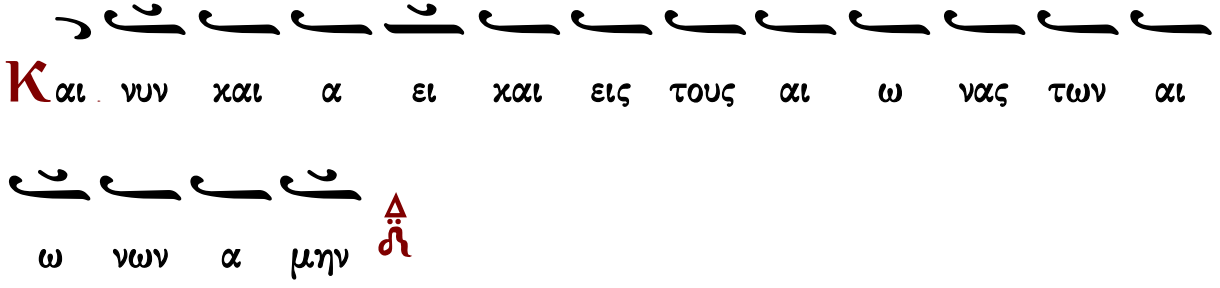

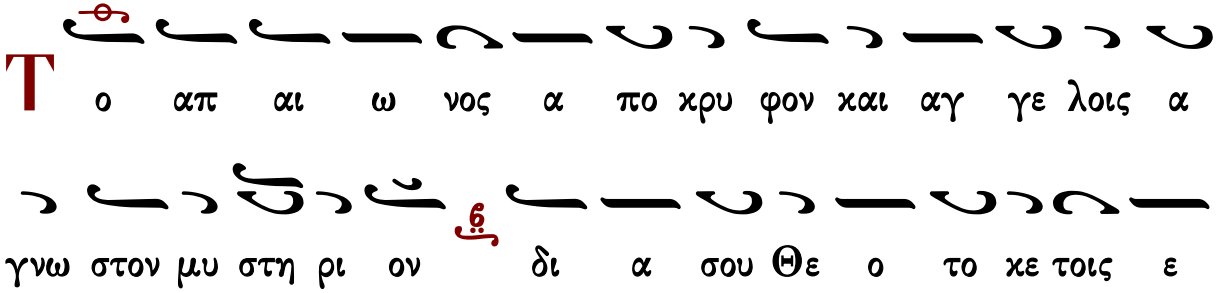

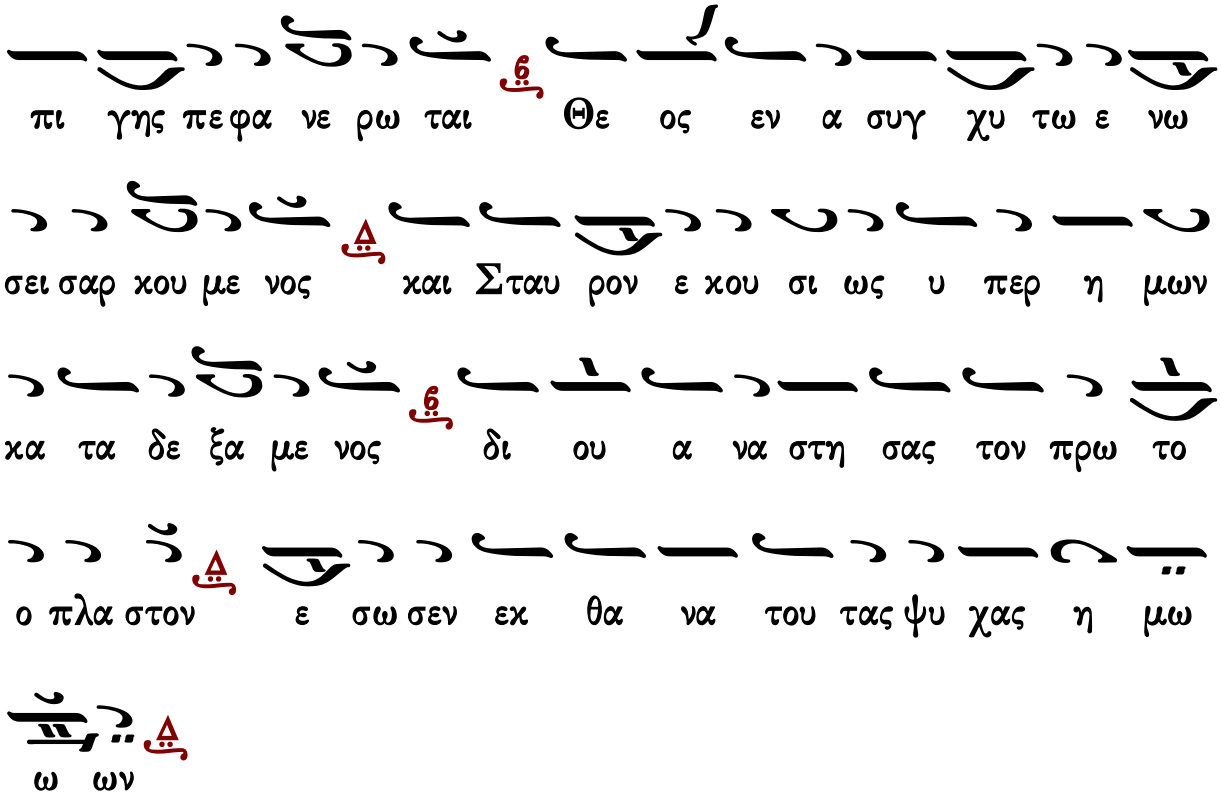

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Κάθισμα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Θεοτοκίον

Ἦχος Βˢ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.172#

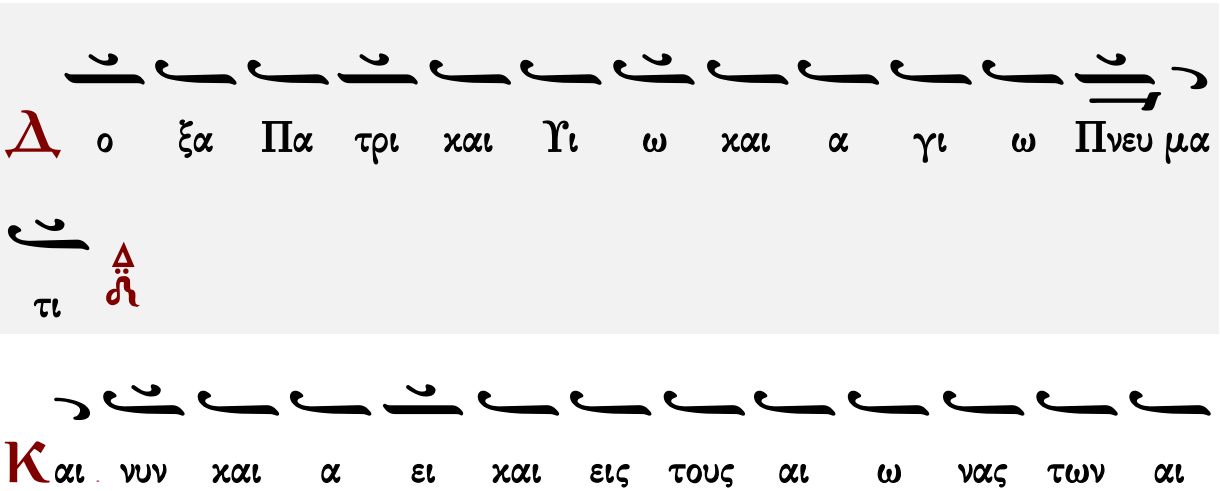

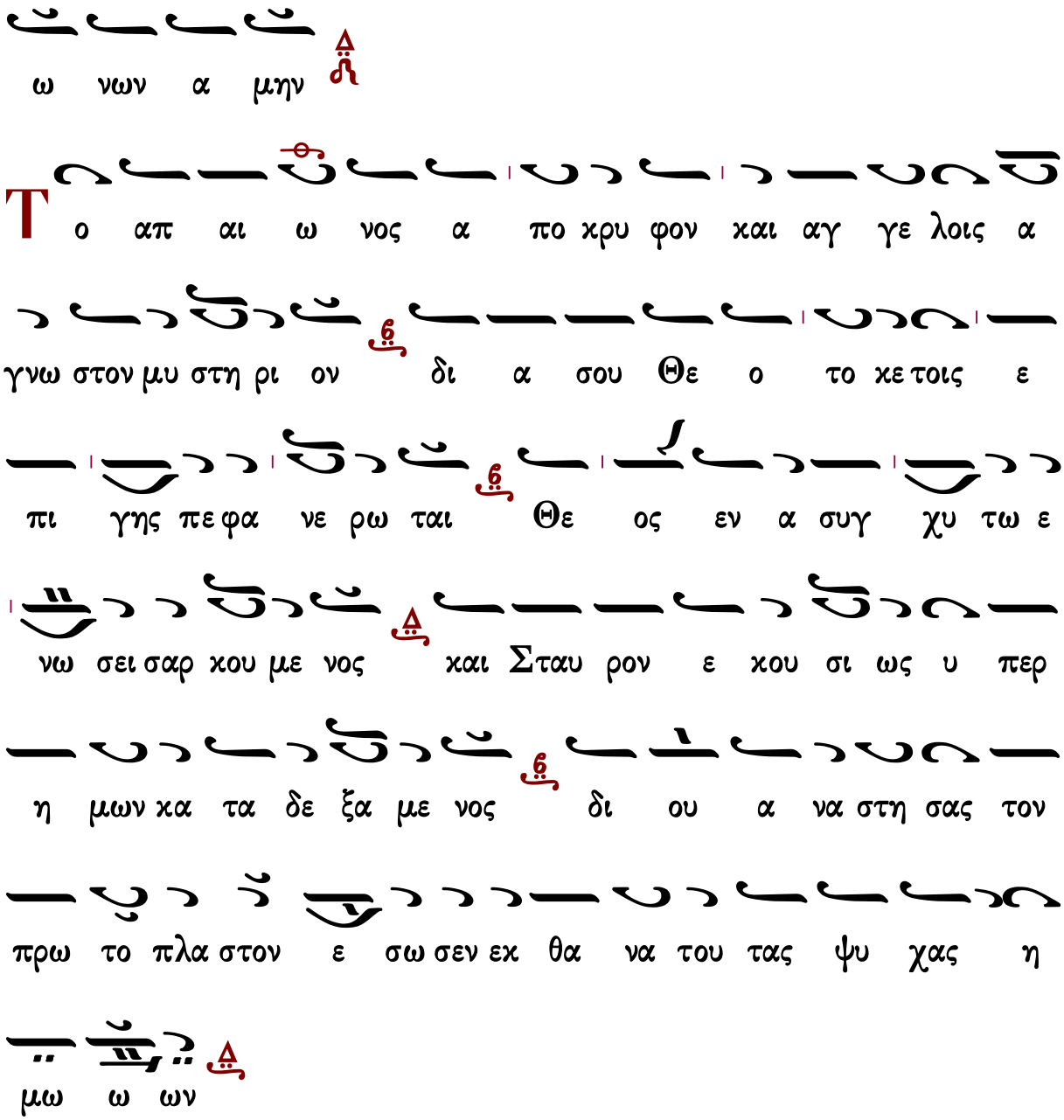

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Κάθισμα

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Θεοτοκίον

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Αναστασιματάριον
1952 σ.70*

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και αγ γε λοις

α γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις

ε πι γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω

ε νω σει σαρ κου με νος και σταυ ρον ε κου σι ως υ

περ η μων κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας

τον πρω το ο πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας

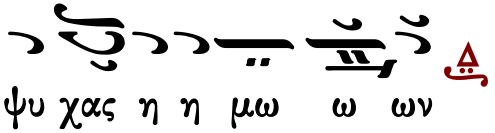

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Θεοτοκίον

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.282*

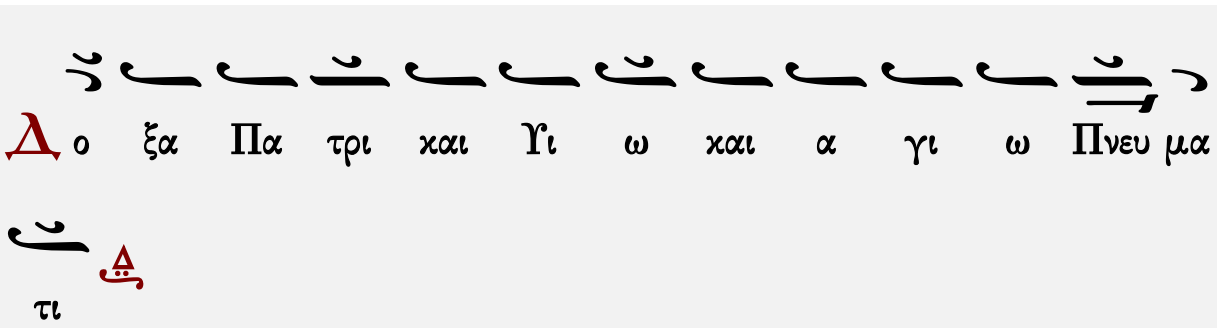

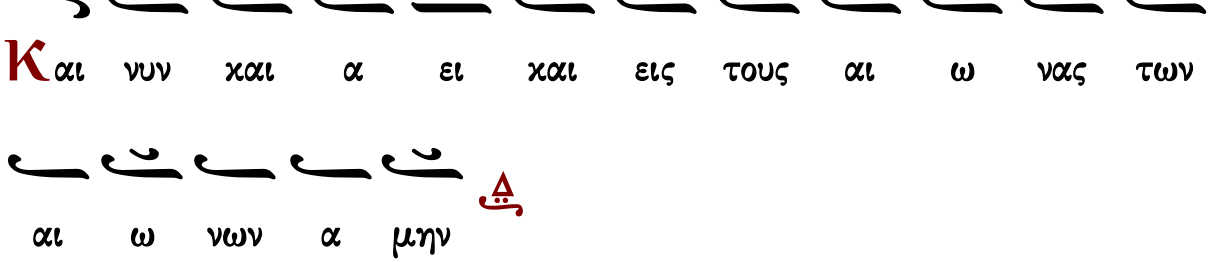

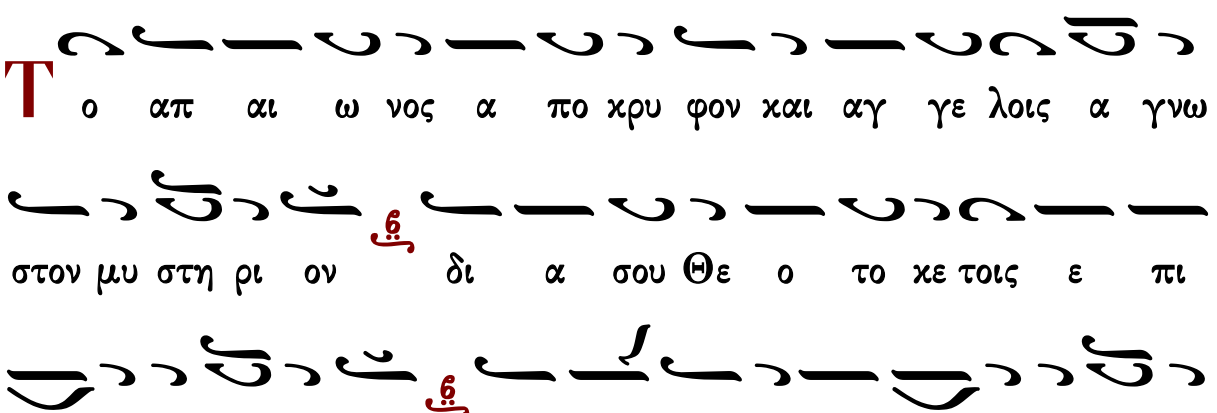

σαρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η

μων κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω

το ο πλα στον ε σω σεν εκ θα να του * τας ψυ χας η

μων * τας ψυ χας η μω ω ων

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις

Ὄρθρος: Κάθισμα

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.134/889#

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

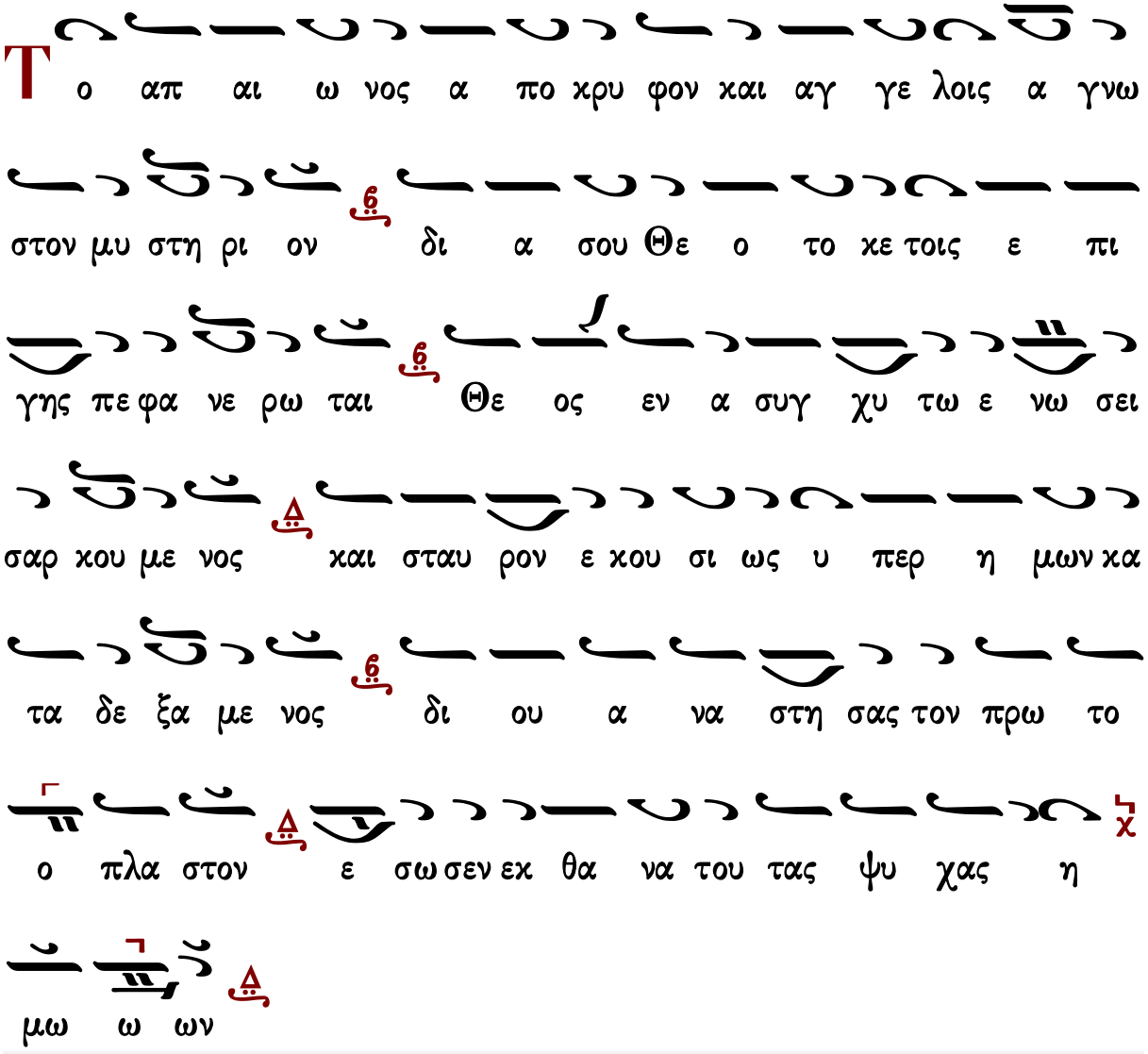

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Κάθισμα

ΟΡΘΡΟΣ

Θεὸς Κύριος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.171#

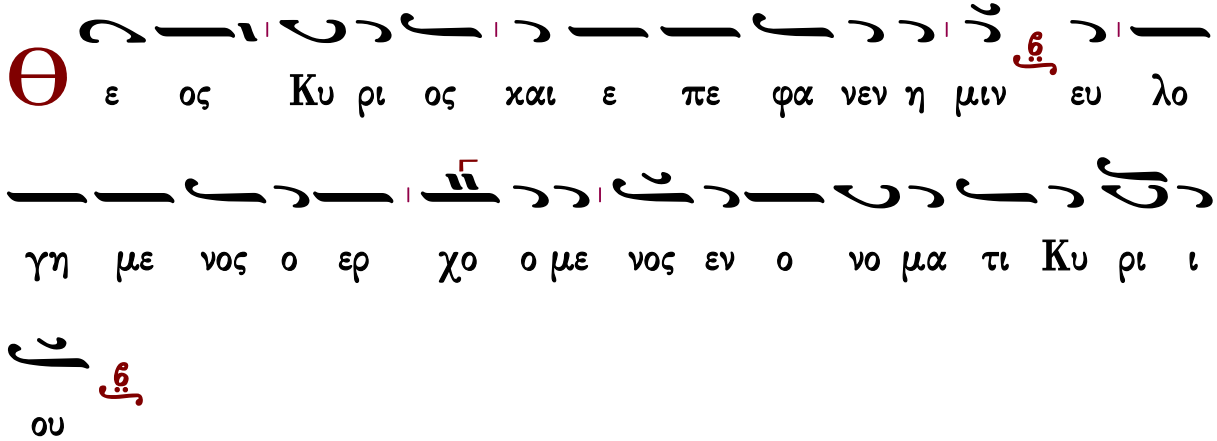

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ↥

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. ↧

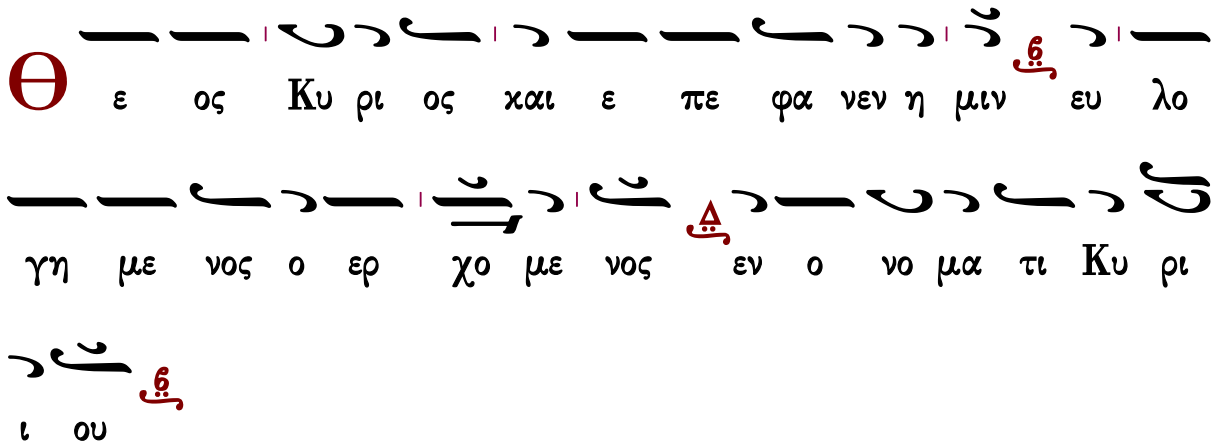

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ↥

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπολυτίκιον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ἦχος Δι

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.429*

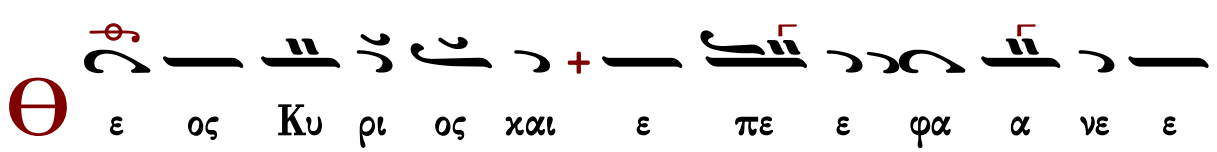

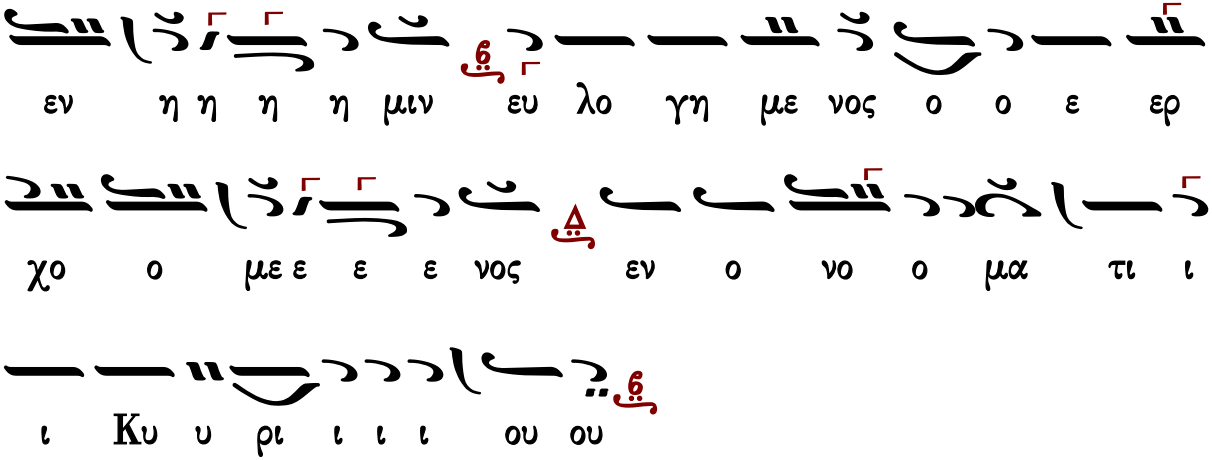

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπολυτίκιον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.69*

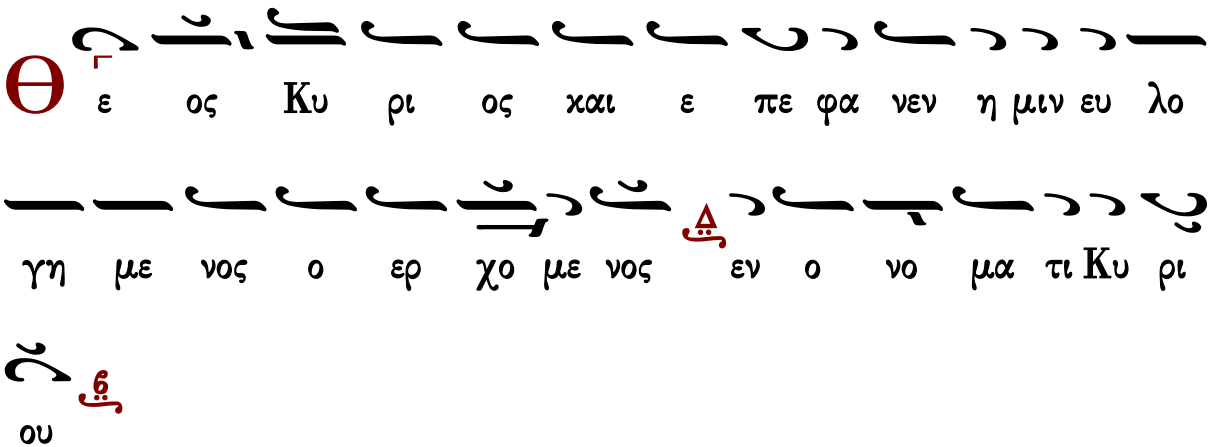

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἦχος

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.282*

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο γη

με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Ἀπολυτίκιον Λουκᾶς Λουκᾶ

Κάθισμα μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.237*

Τη ν ψυ χην σου δε σμευ σας πο θω Χρι στου τα γε

ω δη μι ση σας πα αν τα σα φως ηυ λι ι σθης

πα τερ ο σι ε εν ε ρη μοις και ο ρε σι του γνω στι

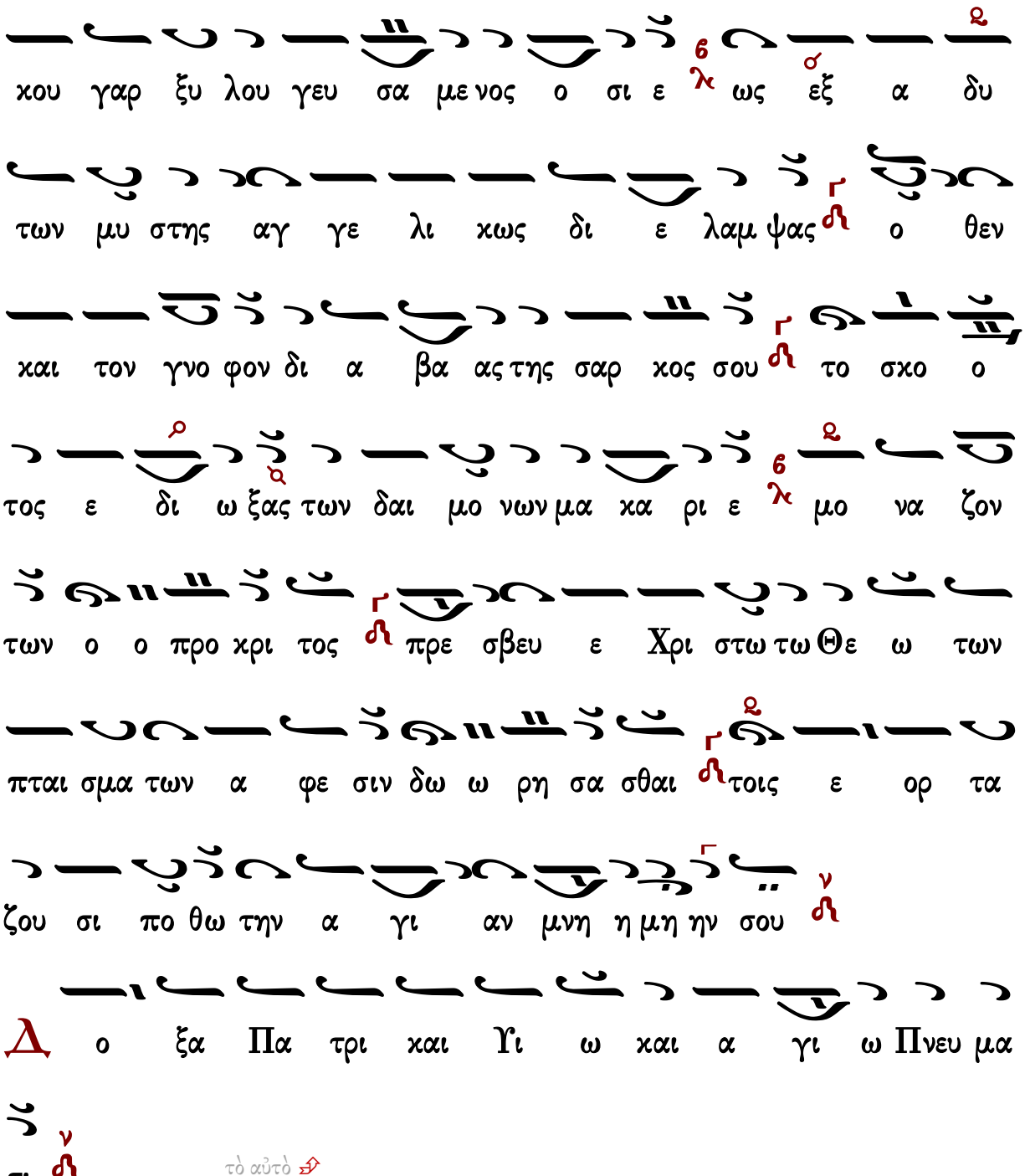

τὸ αὐτὸ

Θεοτοχίον

Ἦχος λ̀ πλ̀ Νη

Ιωάννης Πρωτοψάλτης
Ειρμολόγιον 1903 σ.492*

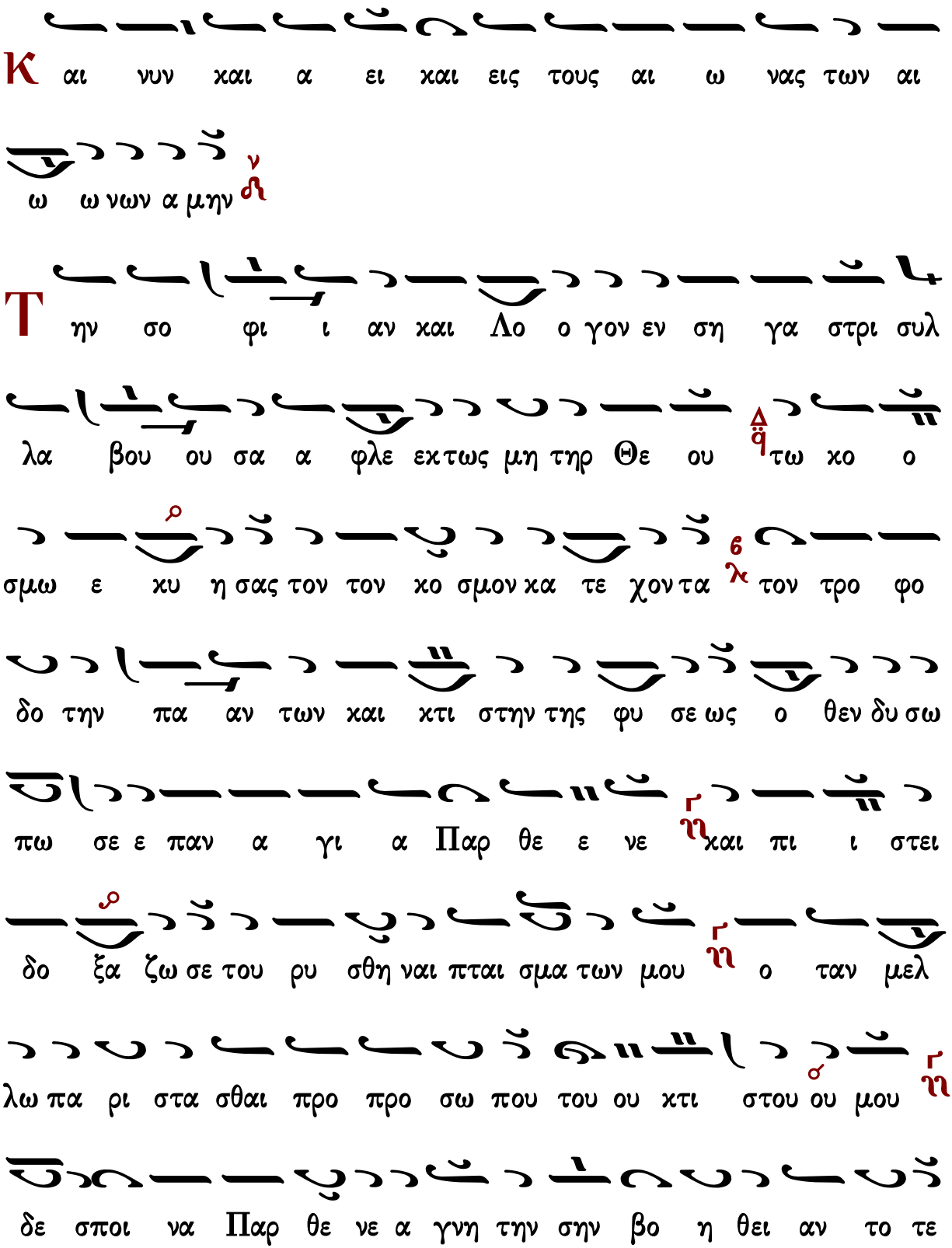
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην
Τ ην σο φι ι αν και Λο ο γον εν ση γα στρι συλ
λα βου ου σα α φλε εκ τως μη τηρ Θε ου τω κο ο
σμω ε κυ η σας τον τον κο σμον κα τε χον τα τον τρο φο
δο την πα αν των και κτι στην της φυ σε ως ο θεν δυ σω
πω σε ε παν α γι α Παρ θε ε νε και πι ι στει
δο ξα ζω σε του ρυ σθη ναι πται σμα των μου ο ταν μελ
λω πα ρι στα σθαι προ προ σω που του ου κτι στου ου μου
δε σποι να Παρ θε νε α γνη την σην βο η θει αν το τε

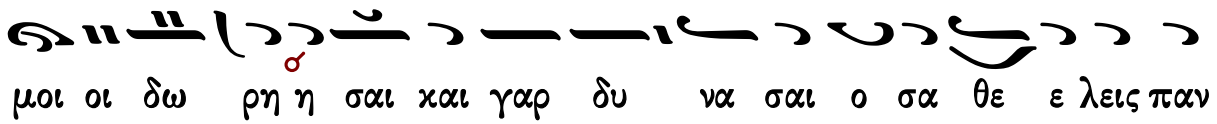

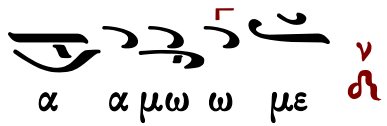

Κάθισμα μετὰ τὴν β' στιχολογίαν

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Ἦχος λ/π ἀ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.238*

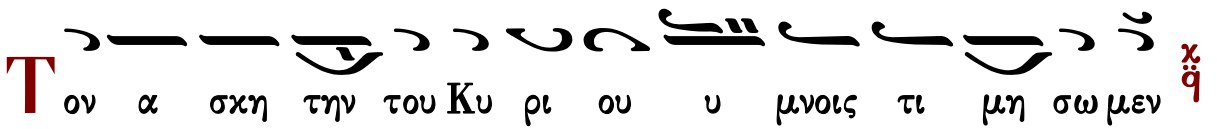

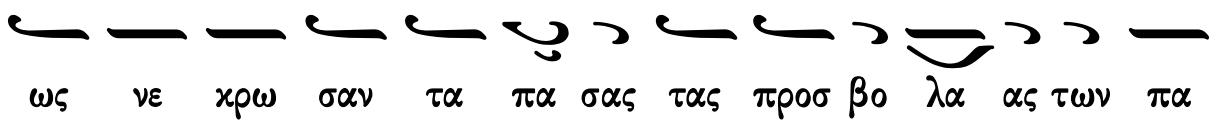

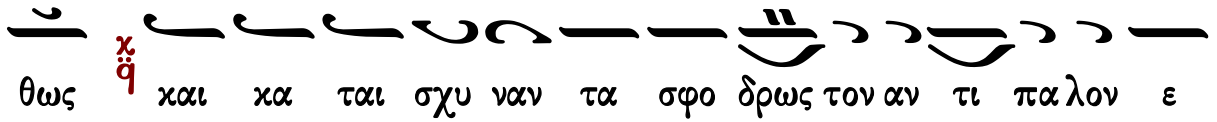

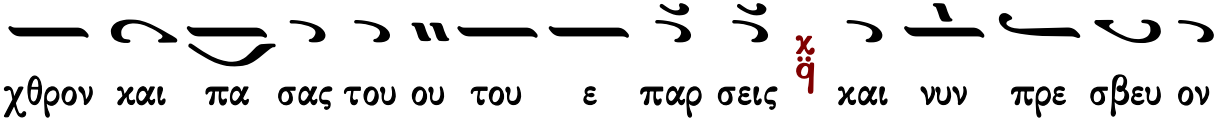

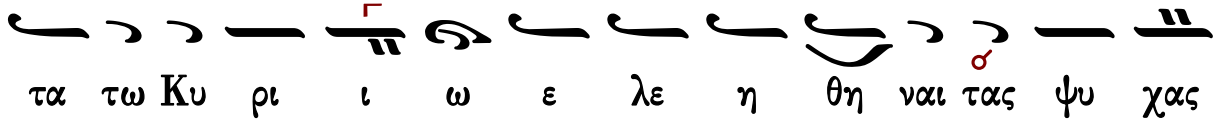

η η μων

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

τὸ αὐτὸ

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Θεοτοχίον

Χαι ρε πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευ τος ην προ

ε κη ρυ ξαν παν τες οι δι και ο τα τοι ν' ῃ και ο προ

φη της Δα νι ηλ ο ο ρος α λα ξευ τον και Δα

βιδ ο με λω δος συν Μω σει και τοις λοι ποις ν' ῃ βα τον

και στα α μνον και ρα βδον νε φε ληνπυ ληνκαι θρο ο

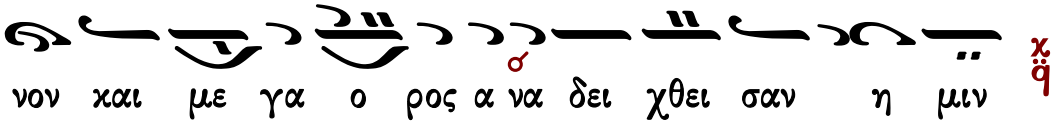

Πολυέλεος - Ἐκλογή

Δοῦλοι Κύριον

Δοῦλοι Κύριον. Ἀλληλούϊα.
Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δοῦλοι Κύριον. Ἀλληλούια.
Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος.
Ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν.
Ὅτι τὸν Ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος.
Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ.
Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος,
Καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς Θεούς.
Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν,
Ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ,
Ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.
Ἀνάγων νεφέλαις ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς.
Ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν.
Ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.
Ὡς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου,
Ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.
Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε,
Ἐν Φαραῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.
Ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλά,
Καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς.
Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορῥαίων.
Καὶ τὸν Ὤγ βασιλέα τῆς Βασάν.
Καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν.
Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν,
Κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.
Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.
Καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ,
Καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.
Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.
Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν.
Ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται.
Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται.
Οὐδὲ γὰρ ἔστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.
Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά,
Καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτοῖς.
Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἶκος Ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἶκος Λευὶ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιὼν ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Δόξα... Καὶ νῦν... Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐξομολογεῖσθε

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν Θεῶν, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν Κυρίων, ἀλληλούϊα· …
Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ἀλληλούϊα· …
Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ἀλληλούϊα· …
Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ἀλληλούϊα· …
Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ἀλληλούϊα· …
Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ἀλληλούϊα· …
Τὴν σελήνην, κ᾽ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός, ἀλληλούϊα· …
Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ἀλληλούϊα· …
Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ἀλληλούϊα· …
Ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ἀλληλούϊα· …
Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ἀλληλούϊα· …
Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ἀλληλούϊα· …
Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῖς εἰς θάλασσαν ἐρυθράν, ἀλληλούϊα· …
Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἀλληλούϊα· …

Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ἀλληλούϊα· …
Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς, ἀλληλούϊα· …
Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορῥαίων, ἀλληλούϊα· …
Καὶ τὸν Ὤγ βασιλέα τῆς Βασάν, ἀλληλούϊα· …
Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ἀλληλούϊα· …
Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ἀλληλούϊα· …
Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ἀλληλούϊα· …
Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ἀλληλούϊα· …
Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί, ἀλληλούϊα· …
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Δόξα… Καὶ νῦν… | Λουκᾶς Λουκᾶ

Εἰς Ὁσίους

Ἦχος λ̇ πα νη

Τῆς δεήσεώς μου. Ἀλληλούϊα
Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου. Ἀλληλούϊα
Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.
Ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ.
Ἠγρύπνησα, καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζων ἐπὶ δώματος.
Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτός.
Τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας, καὶ ἡ σάρξ μου ἠλλοιώθη δι᾽ ἔλαιον.
Λούσω καθ᾽ ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου βρέξω.
Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.
Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὀστοῦν μου τῇ σαρκί μου.
Διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου.
Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου.
Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοὺς παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδυόμην σάκκον καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου.

Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ.
Ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ.
Φυλάσσει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ.
Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.
Ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
Ψάλλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ.

Ἀλληλούϊα

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δόξα... Καὶ νῦν... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δοῦλοι Κύριον...

μέλος σύντομον

Ἦχος ⸗ πα

Ἀγγελικός Χορός Πολυέλεοι
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιον Ὄρος 2002 σ.1*

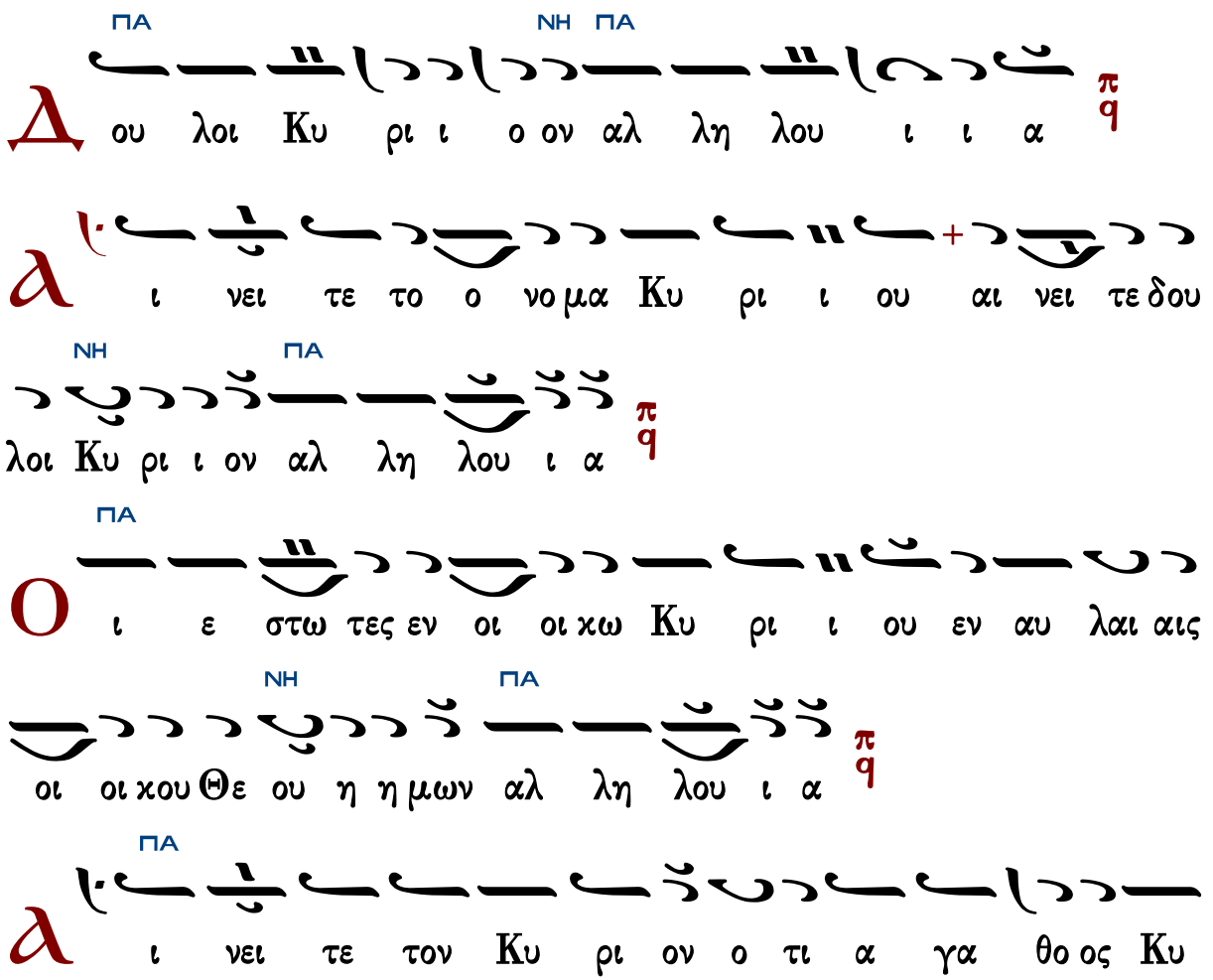

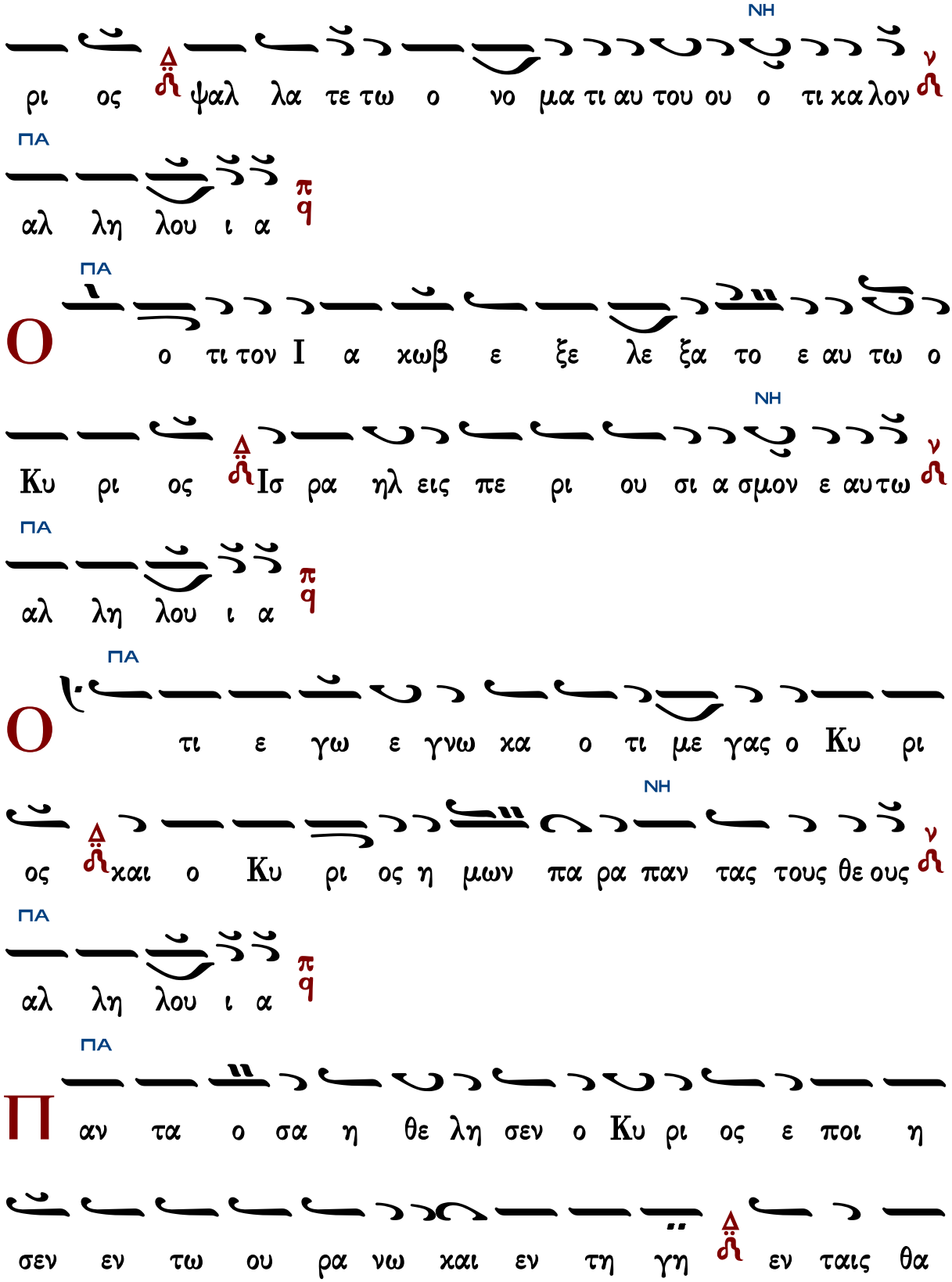
ΝΗ
ρι ος ψαλ λα τε τω ο νο μα τι αυ του ου ο τι κα λον
ΠΑ
αλ λη λου ι α
ΠΑ
Ο ο τι τον Ι α κωβ ε ξε λε ξα το ε αυ τω ο
ΝΗ
Κυ ρι ος Ισ ρα ηλ εις πε ρι ου σι α σμον ε αυ τω
ΠΑ
αλ λη λου ι α
ΠΑ
Ο τι ε γω ε γνω κα ο τι με γας ο Κυ ρι
ΝΗ
ος και ο Κυ ρι ος η μων πα ρα παν τας τους θε ους
ΠΑ
αλ λη λου ι α
ΠΑ
Π αν τα ο σα η θε λη σεν ο Κυ ρι ος ε ποι η
σεν εν τω ου ρα νω και εν τη γη εν ταις θα

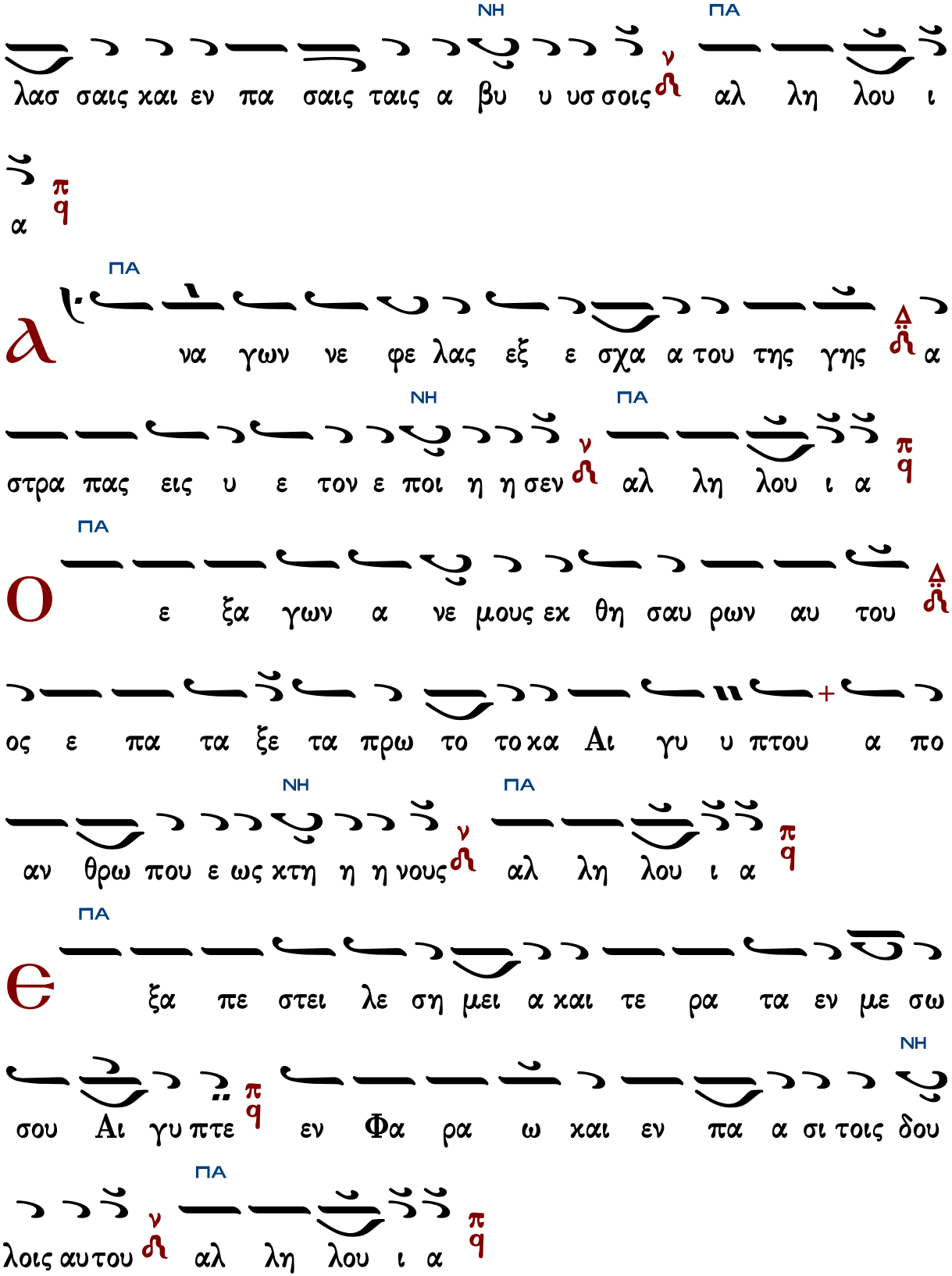
ΝΗ ΠΑ
λασ σαις και εν πα σαις ταις α βυ υ υσ σοις αλ λη λου ι
α
ΠΑ
λ να γων νε φε λας εξ ε σχα α του της γης α
ΝΗ ΠΑ
στρα πας εις υ ε τον ε ποι η η σεν αλ λη λου ι α
ΠΑ
ο ε ξα γων α νε μους εκ θη σαυ ρων αυ του
ος ε πα τα ξε τα πρω το τοκα Αι γυ υ πτου α πο
ΝΗ ΠΑ
αν θρω που ε ως κτη η η νους αλ λη λου ι α
ΠΑ
θ ξα πε στει λε ση μει α και τε ρα τα εν με σω
ΝΗ
σου Αι γυ πτε εν Φα ρα ω και εν πα α σι τοις δου
ΠΑ
λοις αυτου αλ λη λου ι α

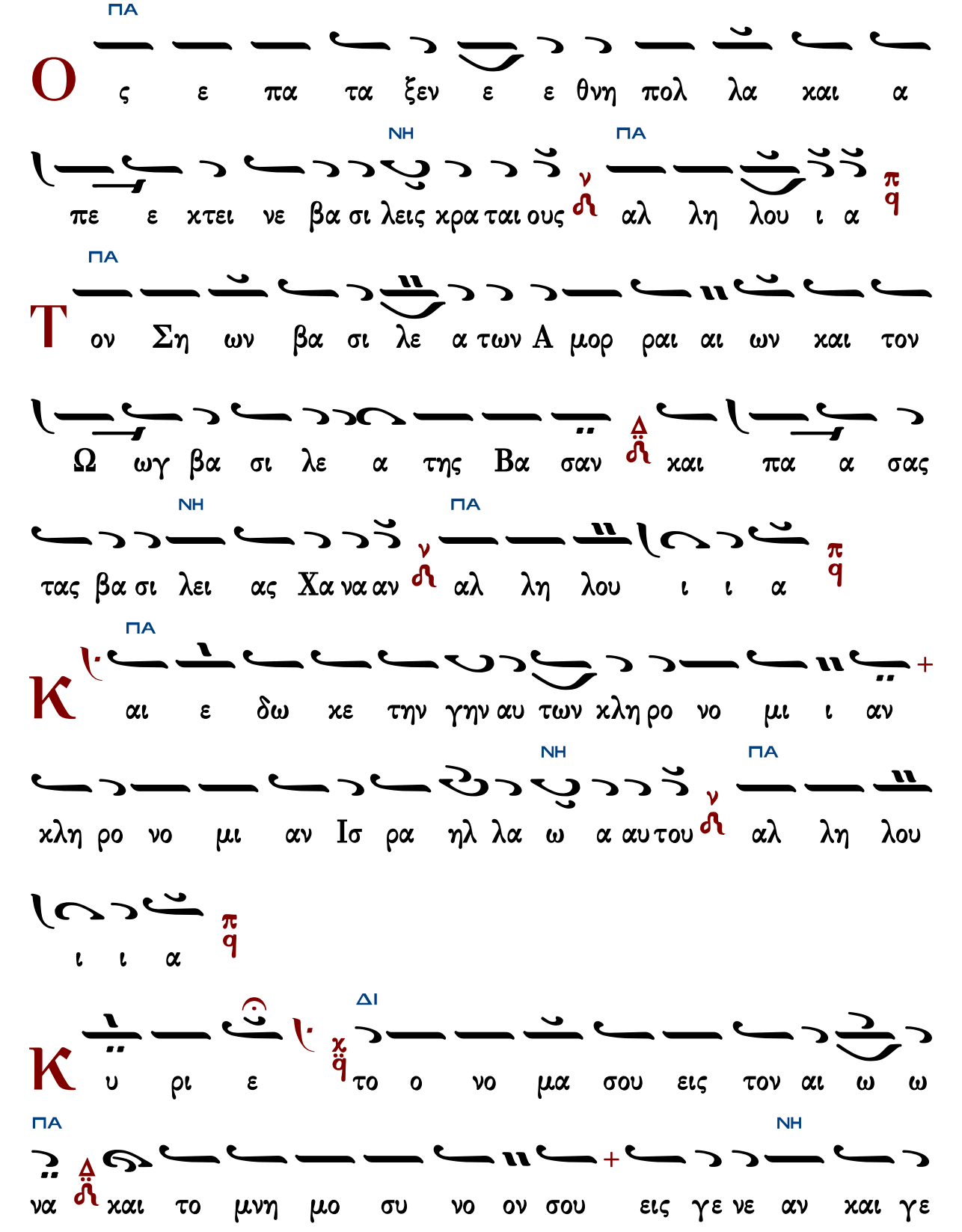
ΠΑ
Ο
ς ε πα τα ξεν ε ε θνη πολ λα και α
ΝΗ ΠΑ
πε ε κτει νε βα σι λεις κρα ται ους αλ λη λου ι α
ΠΑ
Τ
ον Ση ων βα σι λε α των Α μορ ραι αι ων και τον
Ω ωγ βα σι λε α της Βα σαν και πα α σας
ΝΗ ΠΑ
τας βα σι λει ας Χα να αν αλ λη λου ι ι α
ΠΑ
Κ
αι ε δω κε την γην αυ των κλη ρο νο μι ι αν
ΝΗ ΠΑ
κλη ρο νο μι αν Ισ ρα ηλ λα ω α αυ του αλ λη λου
ι ι α
ΔΙ
Κ
υ ρι ε το ο νο μα σου εις τον αι ω ω
ΠΑ ΝΗ
να και το μνη μο συ νο ον σου εις γε νε αν και γε

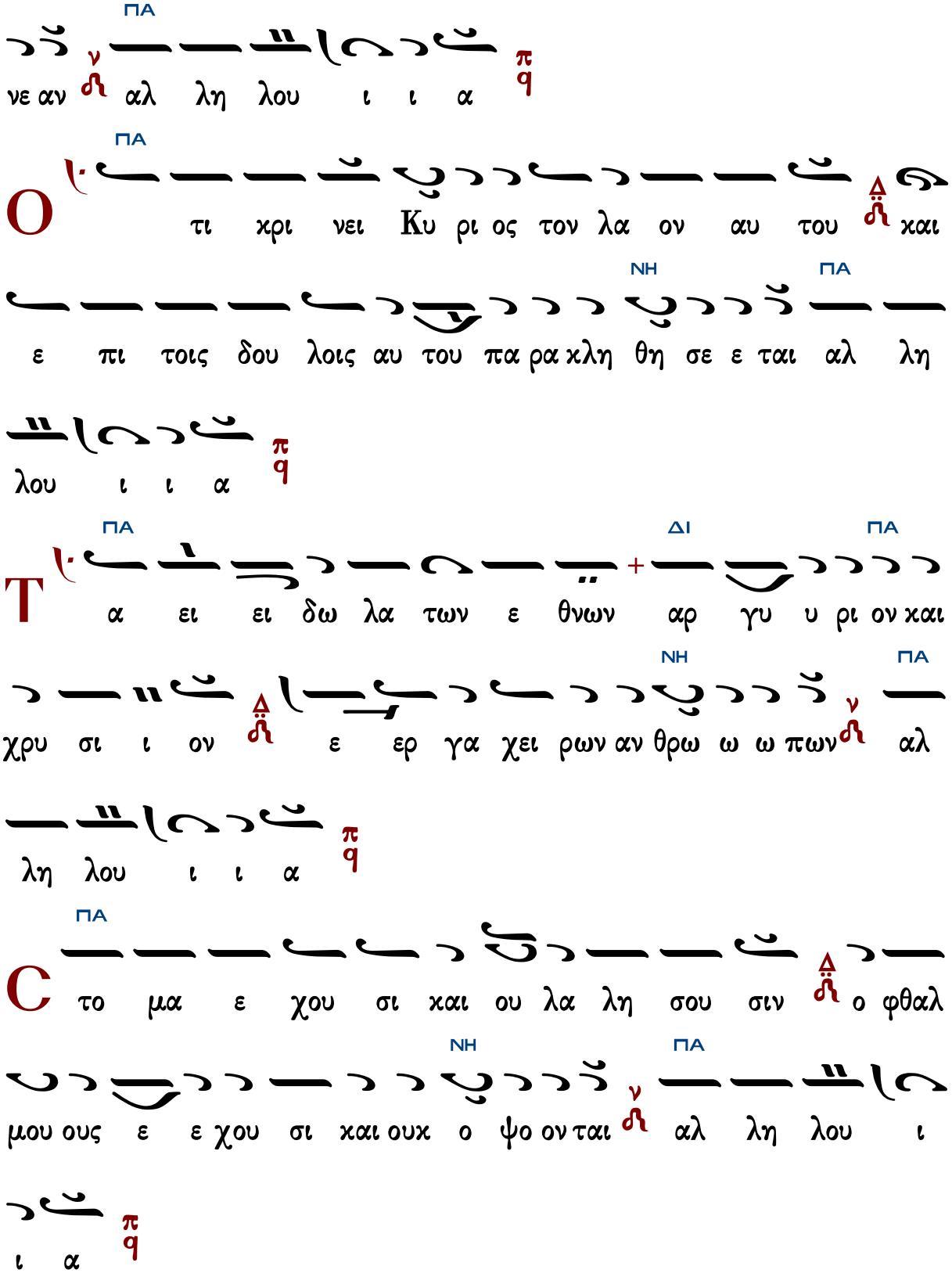
ΠΑ
νε αν αλ λη λου ι ι α
ΠΑ
Ο τι χρι νει Κυ ρι ος τον λα ον αυ του και
ε πι τοις δου λοις αυ του πα ρα κλη θη σε ε ται αλ λη
λου ι ι α
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Τ α ει ει δω λα των ε θνων αρ γυ υ ρι ον και
ΝΗ ΠΑ
χρυ σι ι ον ε ερ γα χει ρων αν θρω ω ω πων αλ
λη λου ι ι α
ΠΑ
C το μα ε χου σι και ου λα λη σου σιν ο φθαλ
ΝΗ ΠΑ
μου ους ε ε χου σι και ουκ ο ψο ον ται αλ λη λου ι
ι α

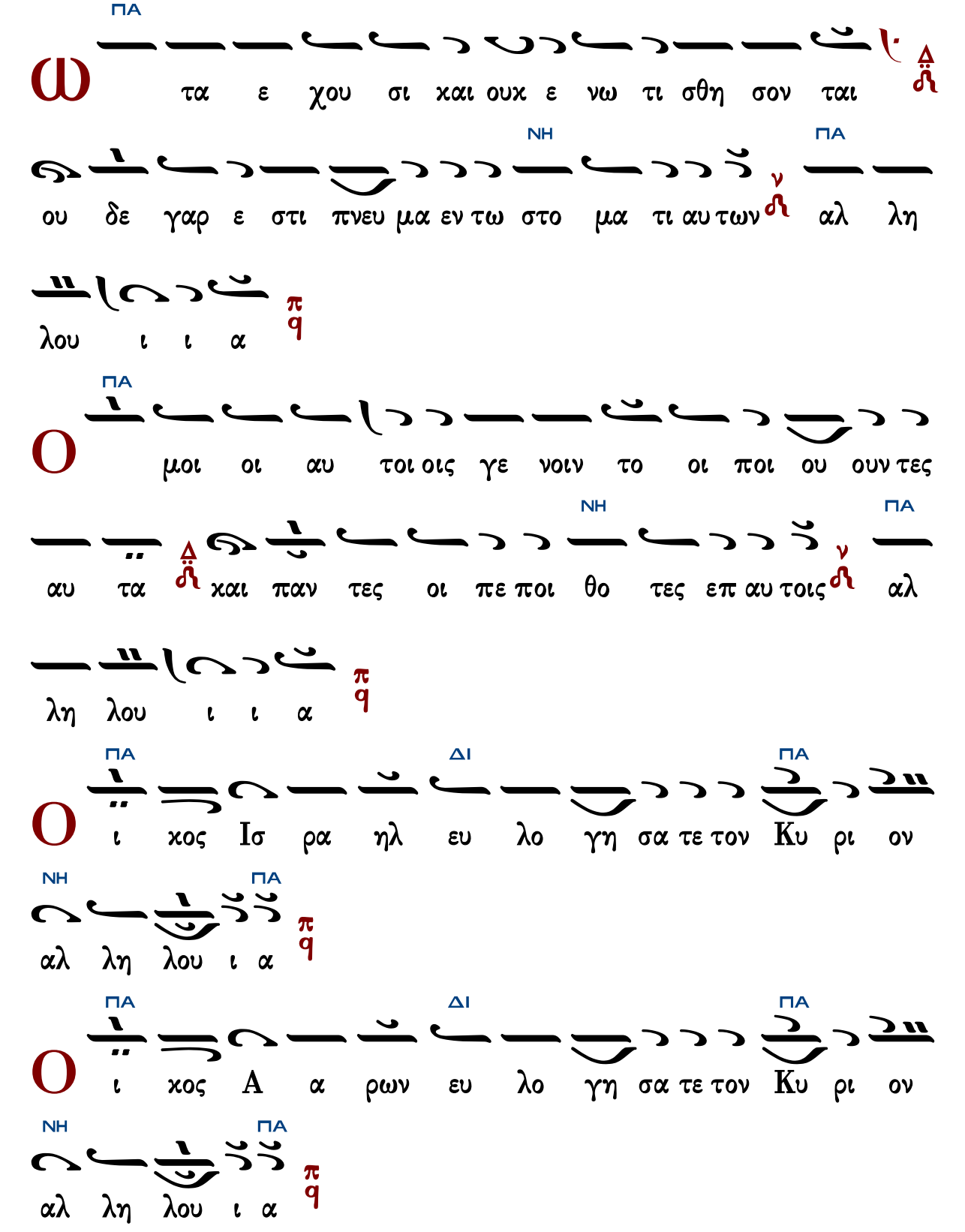
ΠΑ
ω
τα ε χου σι και ουκ ε νω τι σθη σον ται
ΝΗ ΠΑ
ου δε γαρ ε στι πνευ μα εν τω στο μα τι αυ των αλ λη
λου ι ι α
ΠΑ
ο
μοι οι αυ τοι οις γε νοιν το οι ποι ου ουν τες
ΝΗ ΠΑ
αυ τα και παν τες οι πε ποι θο τες επ αυ τοις αλ
λη λου ι ι α
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
ο
ι κος Ισ ρα ηλ ευ λο γη σα τε τον Κυ ρι ον
ΝΗ ΠΑ
αλ λη λου ι α
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
ο
ι κος Α α ρων ευ λο γη σα τε τον Κυ ρι ον
ΝΗ ΠΑ
αλ λη λου ι α

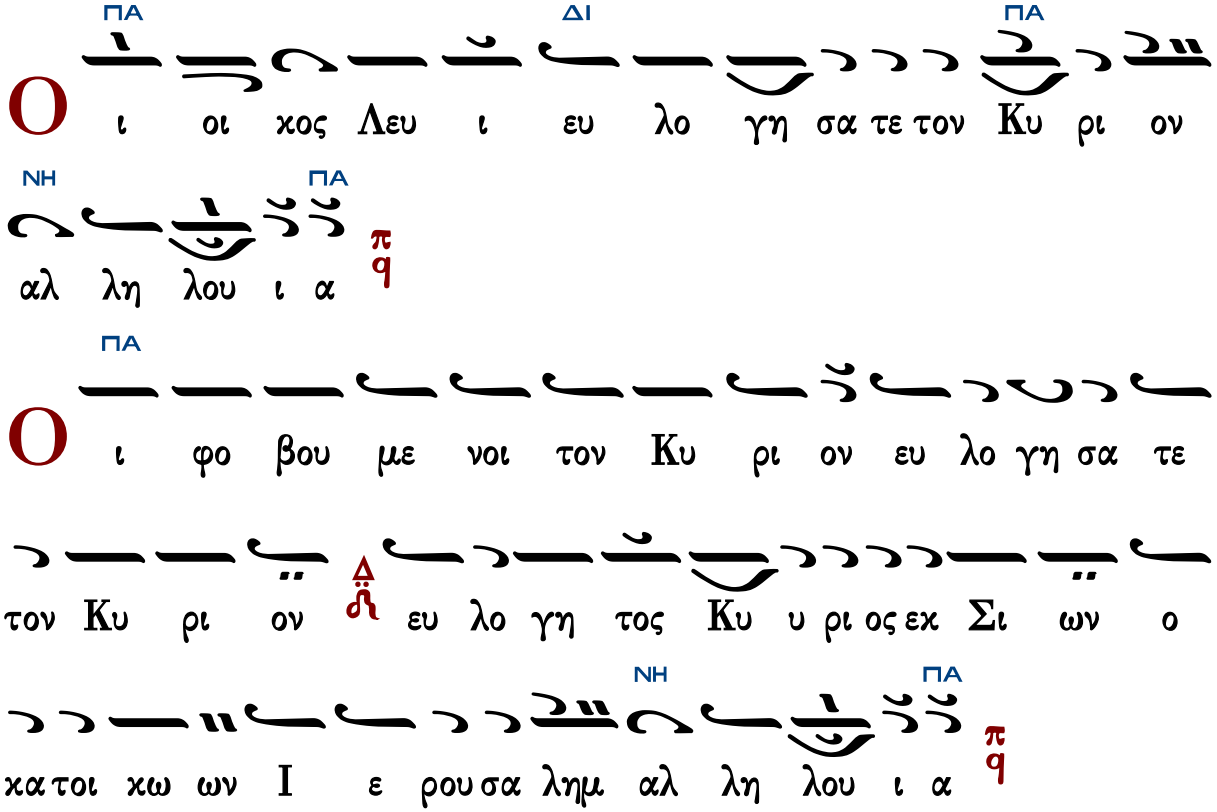

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δόξα... Καὶ νῦν... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ψαλμός 135
Ἐξομολογεῖσθε

5ηχον – Ῥυθμὸς τρίσημος
Ἦχοι: α', πλ.δ', πλ. β', βαρύς, α'

Ἦχος πλ. δ' Πα

Ψαλτήριον Τερπνόν
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
1995 σ.607#

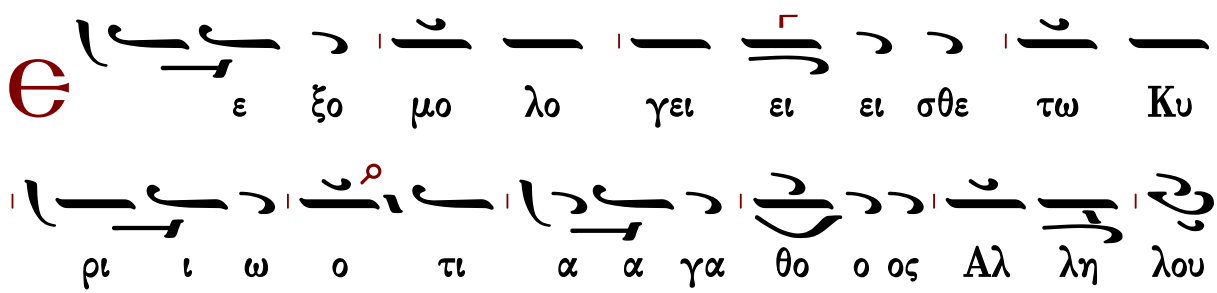

ι α π/q ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε

ε λε ος αυ του Αλ λη λου ι α π/q

ϵ ε ξο μο λο γει ει ει σθε τω ω Θε ω

των θε ω ω ων Αλ λη λου ι α π/q ο ο τι εις το ον

αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου ι

α π/q

ϵ ε ξο μο λο γει ει ει σθε τω Κυ ρι ω

τω ων κυ ρι ι ι ω ω ων Αλ λη λου ι α π/q

ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος

αυ του Αλ λη λου ι α π/q

T

ω ποι η η σαν τι θαυ μα σι α με γα α λα

μο ο νω ω ω Αλ λη λου ι α π/q ο ο τι εις το

ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου

ι α π/q

T

ω ποι η η σαν τι ι τους ου ου ρα νους εν συ

νε ε σει ει ει Αλ λη λου ι α π/q ο ο τι εις το

ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου

ι α π/q

T

ω στε ρε ω ω ω σαν τι την γην ε πι

τω ων υ δα α α τω ω ων Αλ λη λου ι α π/q

ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α

Ἦχος λ π ἡ Πα

Τ ω ποι η σαν τι φω τα με γα α λα μο
ο ο νω ω ω Α αλ λη λου ι α ο ο τι εις το ον
αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Αλ λη λου
ου ι α

Τ ον η λι ον εις ε ξου σι αν τη ης η
με ε ε ρα α ας Α αλ λη λου ι α ο ο τι εις
το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Αλ
λη λου ου ι α

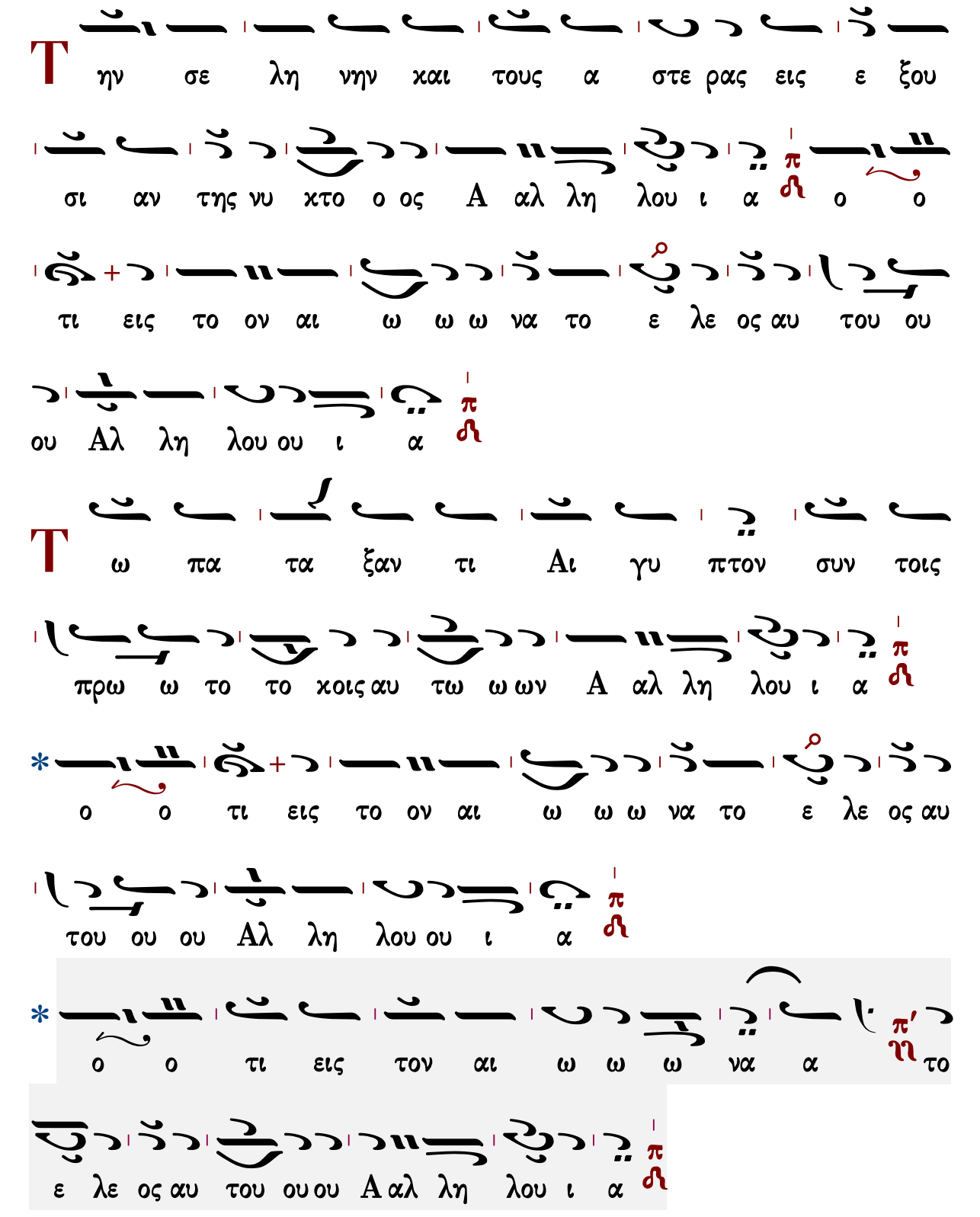
T ην σε λη νην και τους α στε ρας εις ε ξου
σι αν της νυ κτο ο ος Α αλ λη λου ι α π ρ ο ο
τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου
ου Αλ λη λου ου ι α π ρ
T ω πα τα ξαν τι Αι γυ πτον συν τοις
προ ω το το κοις αυ τω ω ων Α αλ λη λου ι α π ρ
* ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ
του ου ου Αλ λη λου ου ι α π ρ
* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α π' ρ το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ι α π ρ

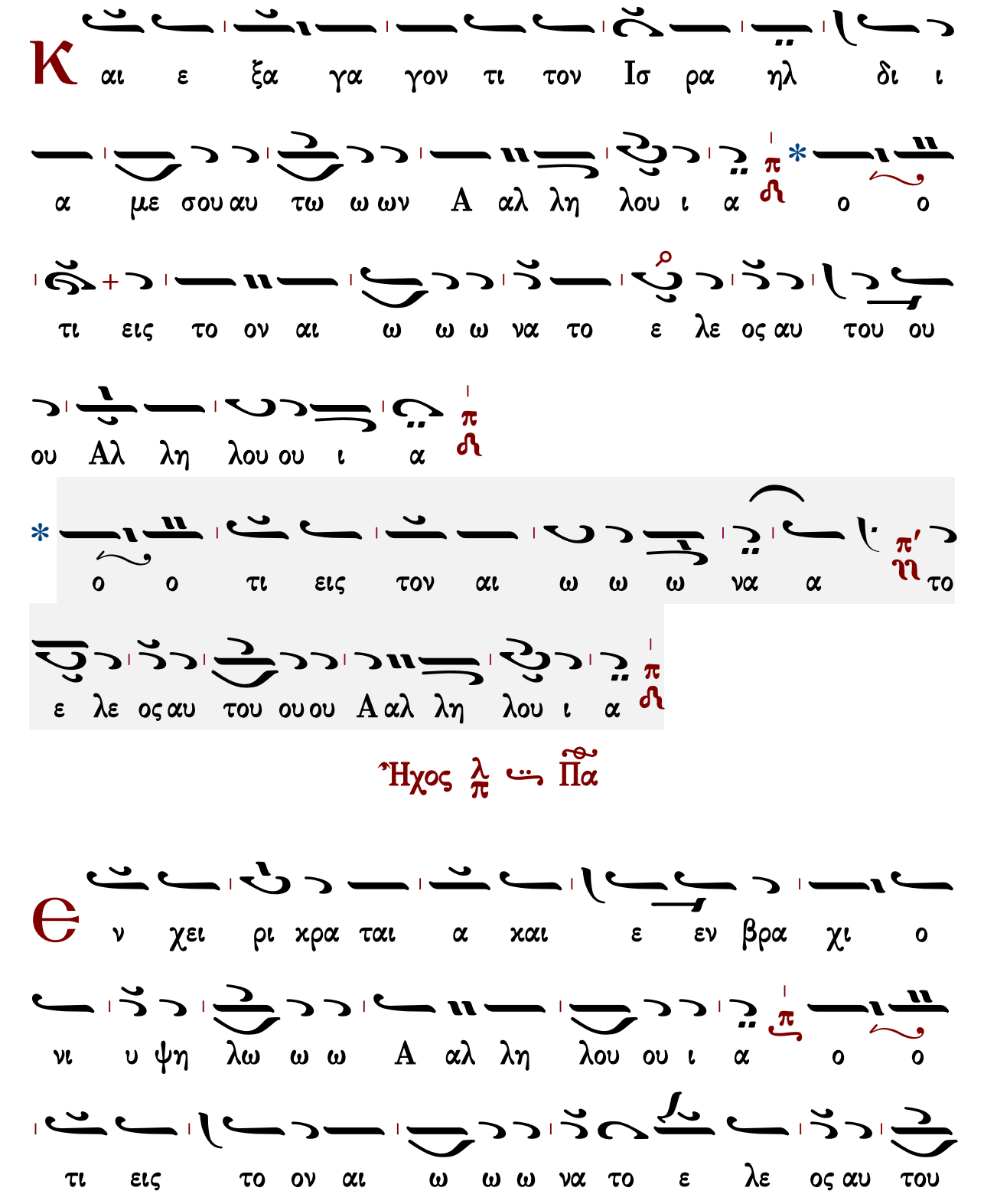
Κ
αι ε ξα γα γον τι τον Ισ ρα ηλ δι ι
α με σου αυ τω ω ων Α αλ λη λου ι α π ρη * ο ο
τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου
ου Αλ λη λου ου ι α π ρη
* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α π′ ρη το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ι α π ρη
Ἦχος λ π Πα
Θ
ν χει ρι χρα ται α χαι ε εν βρα χι ο
νι υ ψη λω ω ω Α αλ λη λου ου ι α π ο ο
τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του

ου ου A αλ λη λου ου ι α

T

ω κα τα δι ε λον τι την E ρυ

θρα α αν θα λασ σαν εις δι αι ρε ε ε σει ει εις

A αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι

ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου A αλ λη λου ου

ι α

K

αι δι α γα γον τι τον Iσ ρα ηλ δι ι

α με σου αυ τη η ης A αλ λη λου ου ι α ο ο

τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του

ου ου A αλ λη λου ου ι α

Κ

αι εχ τι να ξαν τι Φα ρα ω και αι την

δυ να μιν αυ του εις θα λασ σαν Ε ρυ θρα α αν Α αλ

λη λου ου ι α * ο ο τι εις το ον αι ω

ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

*

ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το

ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

Τ

ω δι α γα γον τι τον λα ο ον αυ του

εν τη η ε ρη η η μω ω ω Α αλ λη λου ου ι α

*

ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε

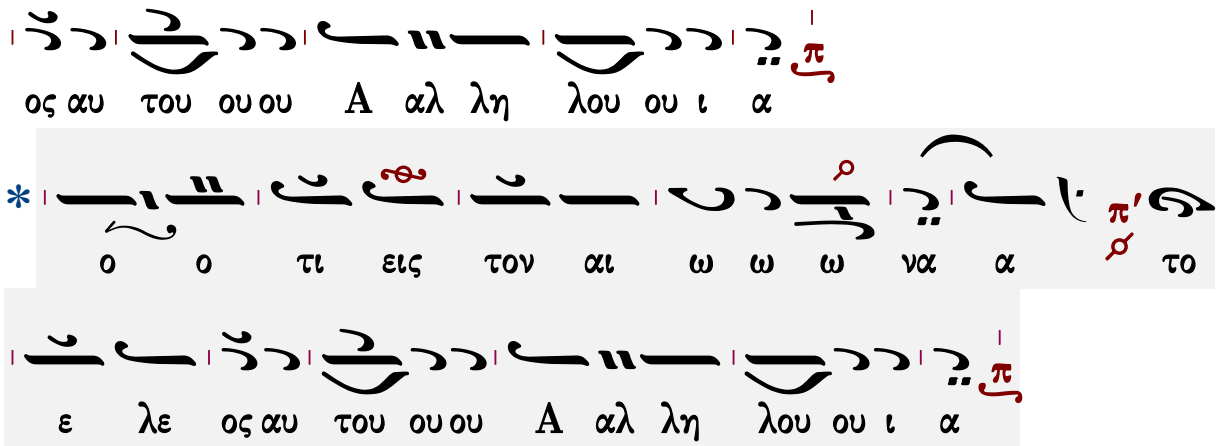
ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α
ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

Ἦχος Ζω

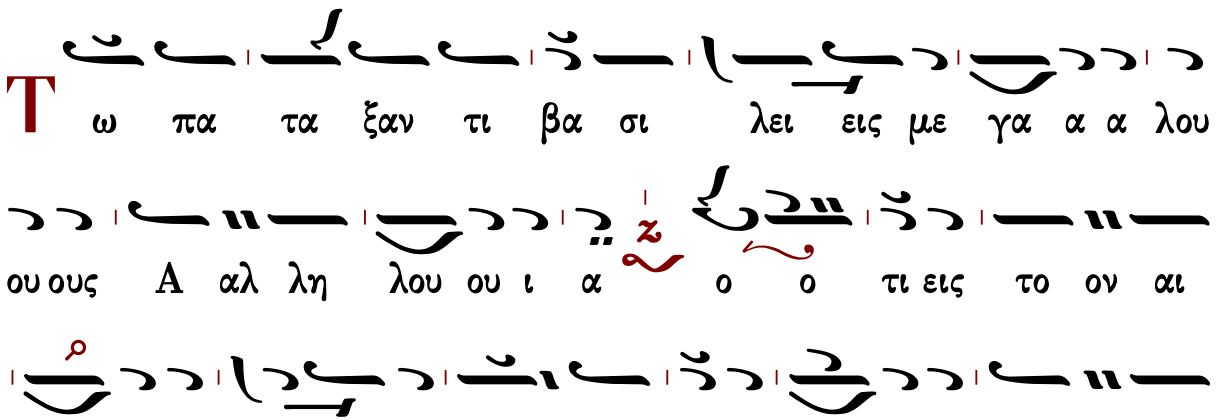
Τ
ω πα τα ξαν τι βα σι λει εις με γα α α λου
ου ους Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι
ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη
λου ου ι α

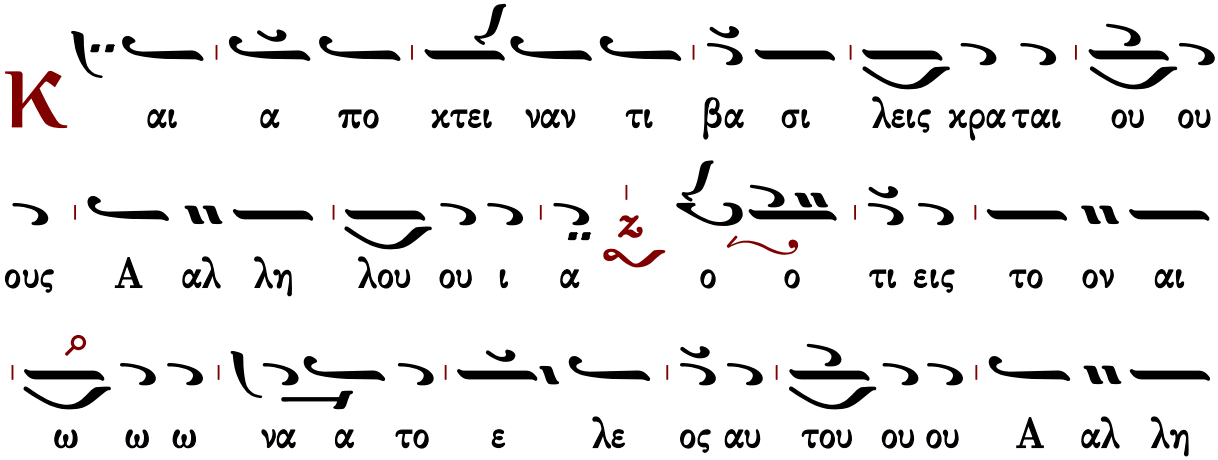
Κ
αι α πο κτει ναν τι βα σι λεις κρα ται ου ου
ους Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι
ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη

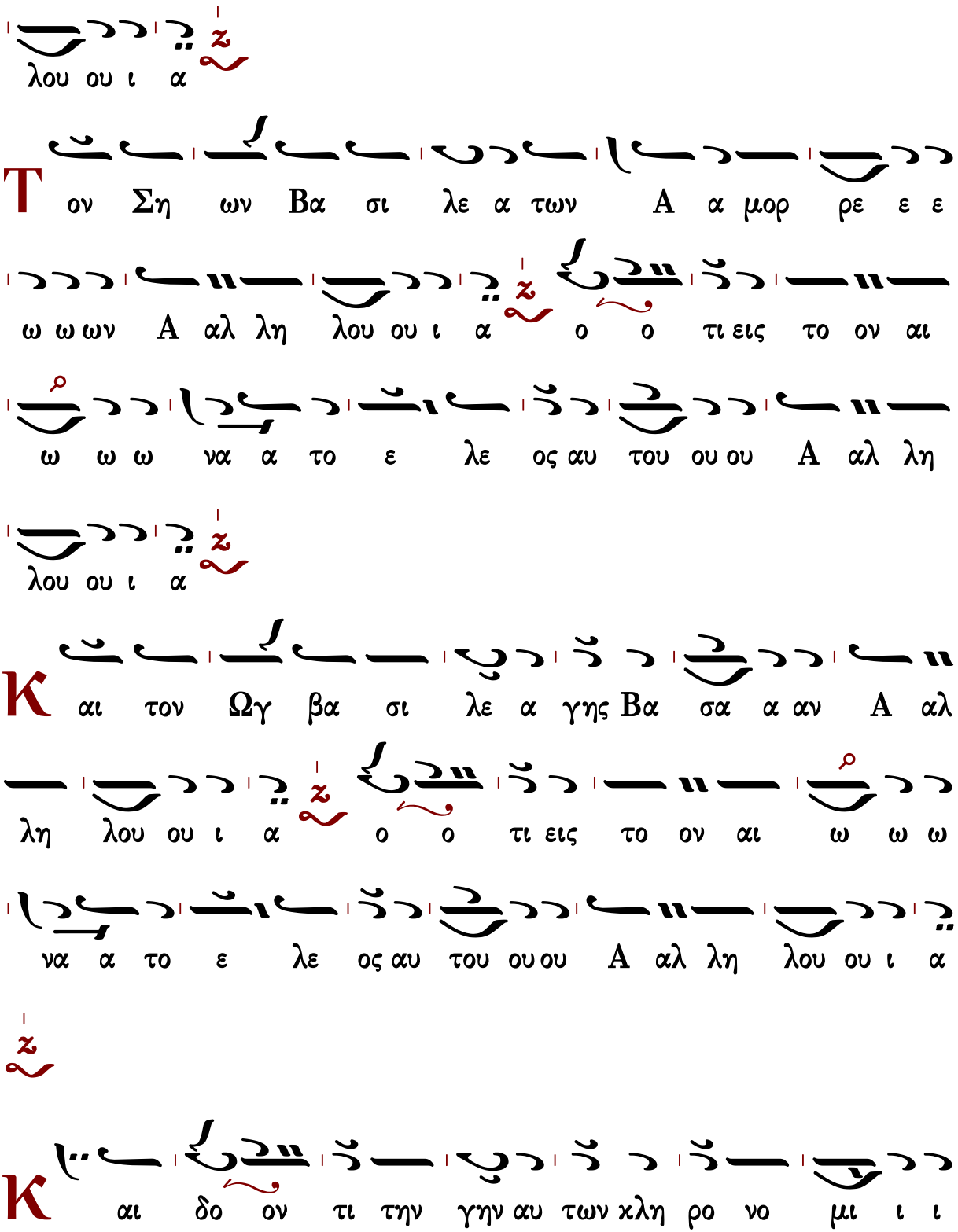
λου ου ι α
Τον Ση ων Βα σι λε α των Α α μορ ρε ε ε
ω ω ων Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι
ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη
λου ου ι α
Και τον Ωγ βα σι λε α γης Βα σα α αν Α αλ
λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι ω ω ω
να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α
Και δο ον τι την γην αυ των χλη ρο νο μι ι ι

α α αν Α αλ λη λου ου ι α * ο ο τι εις το ον

αι ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ

λη λου ου ι α

* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το

ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

Κ λη ρο νο μι αν Ισ ρα η η ηλ δου λω

αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α * ο ο τι εις το

ον αι ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ

λη λου ου ι α

* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το

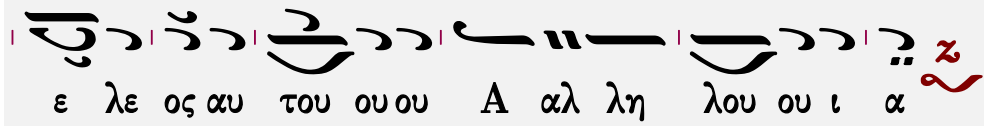
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

Ἦχος α΄. Πα

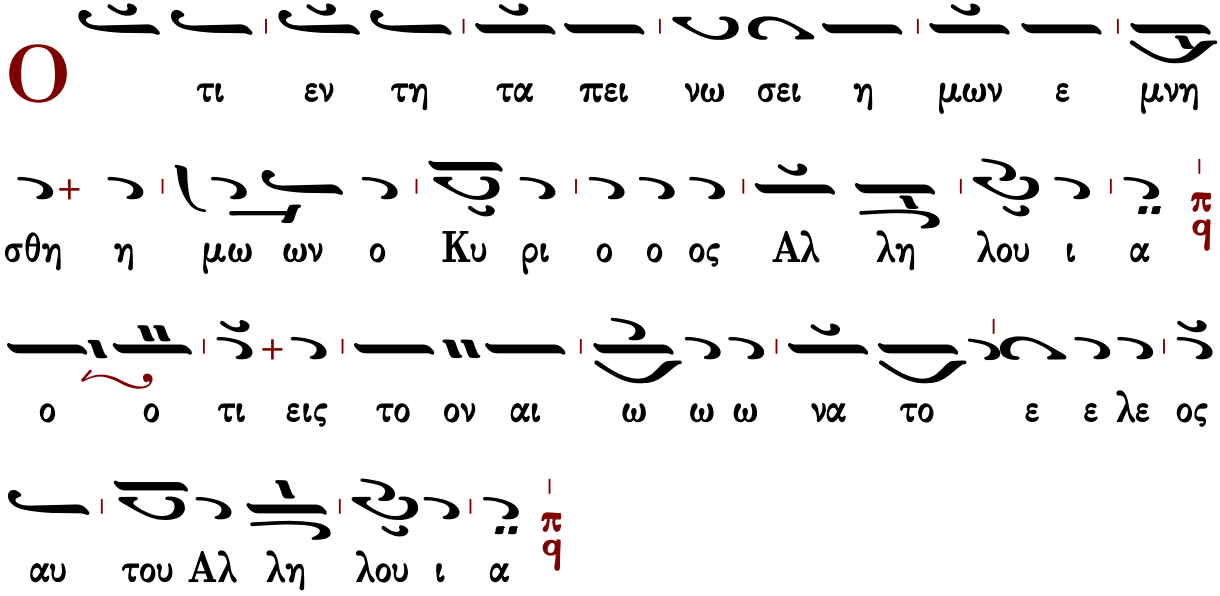
Ο τι εν τη τα πει νω σει η μων ε μνη
σθη η μω ων ο Κυ ρι ο ο ος Αλ λη λου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α

Κ αι ε λυ τρω ω σα το η μας εκ
τω ων ε χθρων η μω ω ων Αλ λη λου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α

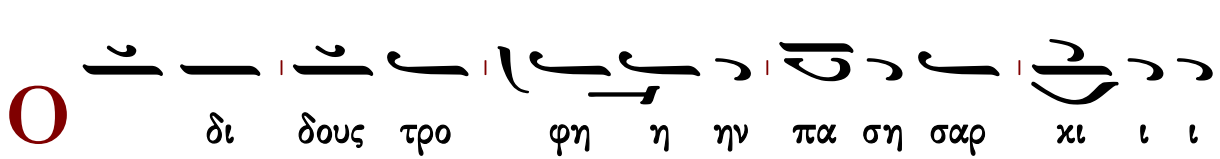
Ο δι δους τρο φη η ην πα ση σαρ κι ι ι

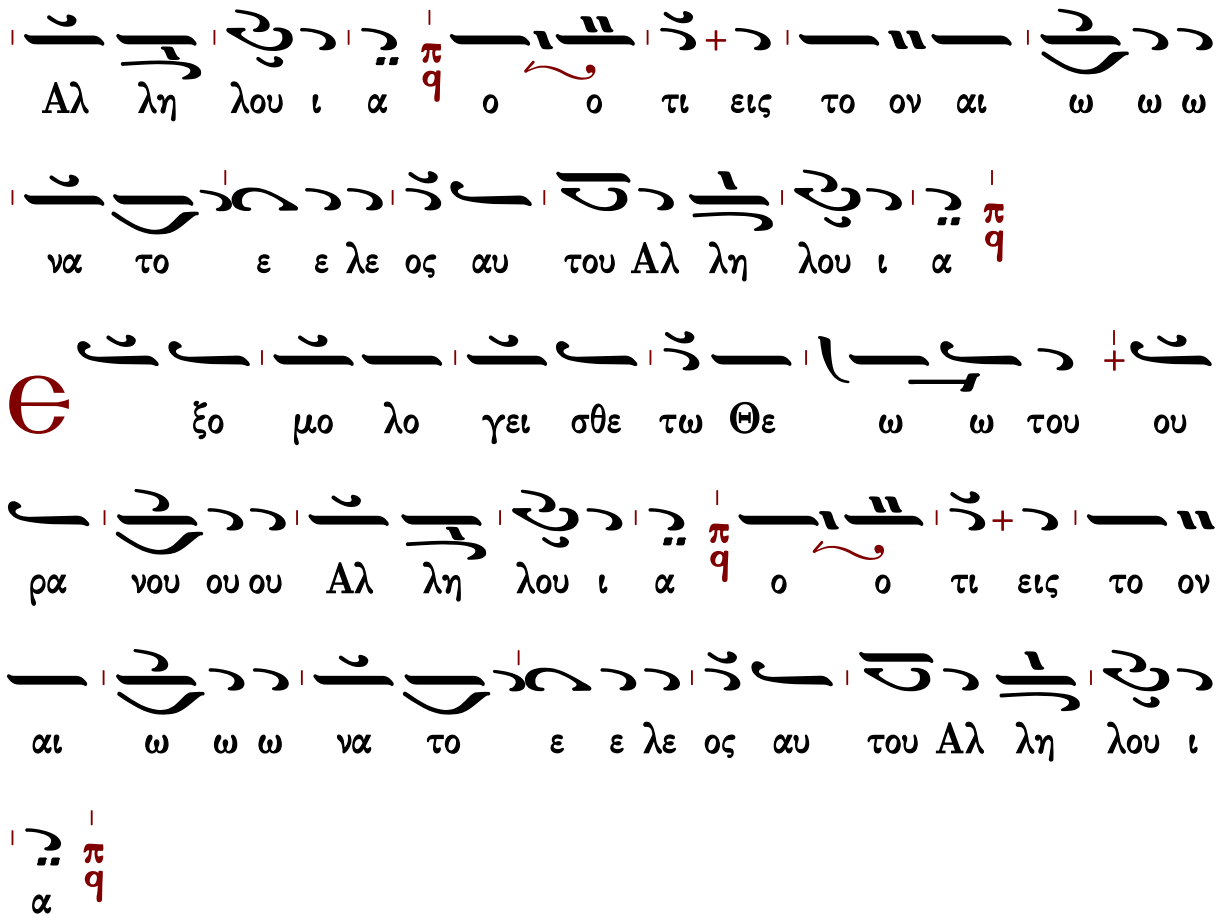

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δόξα... Καὶ νῦν... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐκλογὴ εἰς ὁσίους

Ἦχος λ/π

Αγγελικός Χορός Πολυέλεοι
Ι. Μ. Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιον Ὄρος 2002 σ.286*

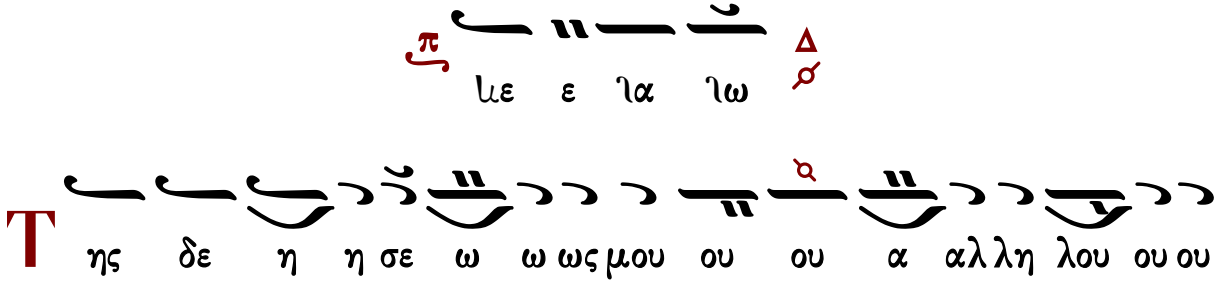

ι α

γ

πο με νων υ πε μει να τον Κυ ρι ον και προσ

ε σχε μοι και ει ση κου σε της δε η η σε ω ω ως μου

ου ου α αλλη λου ου ου ι α

ε

στη σεν ε πι πε τραν τους πο δας μου και κα τευ θυ

νε τα δι α βη η μα τα α α μου ου ου α αλλη λου

ου ου ι α

ι

δου ε μα κρυ να φυ γα δε ευ ων και ηυ λι

σθην εν τη ε ρη η μω ω μοι ω θην πε λε κα

νι ε ρη μι κω ε γε νη θην ω σει νυ κτι κο ραξ εν

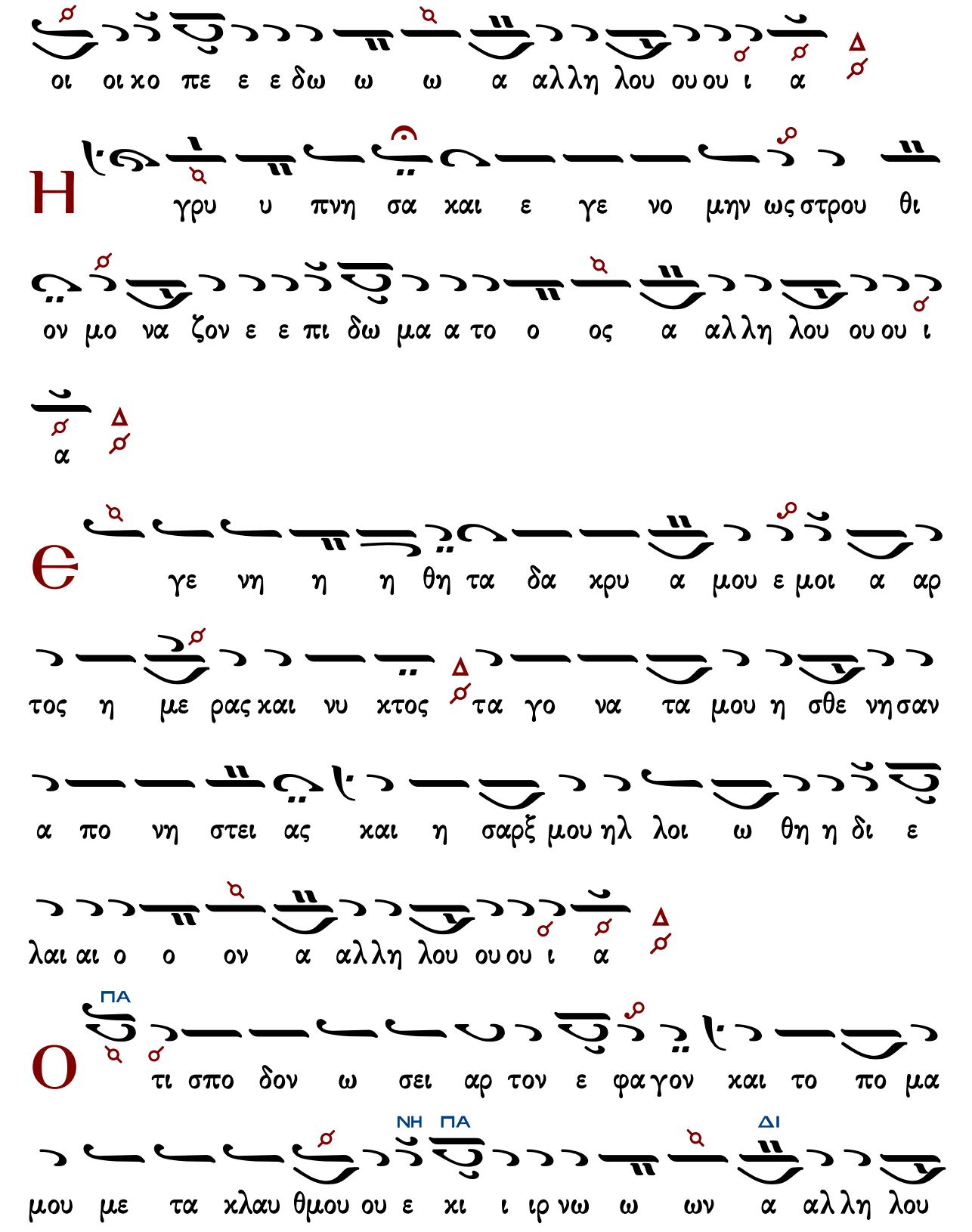
οι οι κο πε ε ε δω ω ω α αλλη λου ου ου ι α
Η γρυ υ πνη σα και ε γε νο μην ως στρου θι
ον μο να ζον ε ε πι δω μα α το ο ος α αλλη λου ου ου ι
α
Θ γε νη η η θη τα δα κρυ α μου ε μοι α αρ
τος η με ρας και νυ κτος τα γο να τα μου η σθε νη σαν
α πο νη στει ας και η σαρξ μου ηλ λοι ω θη η δι ε
λαι αι ο ο ον α αλλη λου ου ου ι α
ΠΑ
Ο τι σπο δον ω σει αρ τον ε φα γον και το πο μα
ΝΗ ΠΑ ΔΙ
μου με τα κλαυ θμου ου ε κι ι ιρ νω ω ων α αλλη λου

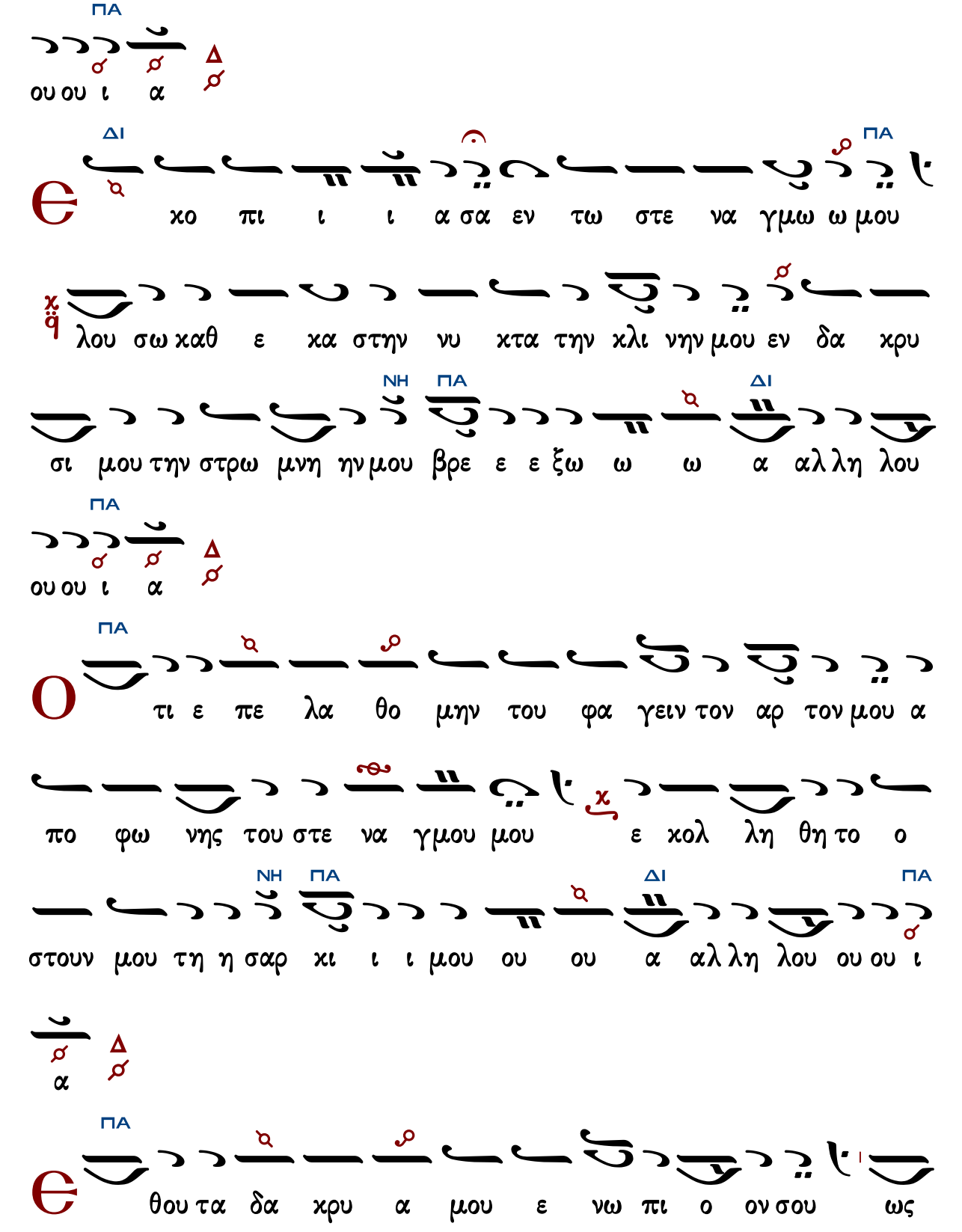
ΠΑ
ου ου ι α
Δ
ΔΙ
ΠΑ
Ε
χο πι ι ι α σα εν τω στε να γμω ω μου
λου σω καθ ε κα στην νυ κτα την κλι νην μου εν δα κρυ
σι μου την στρω μνη ην μου βρε ε ε ξω ω ω α αλ λη λου
ΝΗ
ΠΑ
ΔΙ
ου ου ι α
ΠΑ
Ο
τι ε πε λα θο μην του φα γειν τον αρ τον μου α
πο φω νης του στε να γμου μου ε κολ λη θη το ο
στουν μου τη η σαρ κι ι ι μου ου ου α αλ λη λου ου ου ι
ΝΗ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
α
Δ
ΠΑ
Ε
θου τα δα κρυ α μου ε νω πι ο ον σου ως

ΝΗ ΠΑ

και εν τη ε πα αγγε λι α α σου αλ λη λου ου ι ι

ι ι α Δ

ΠΑ

Δ ι α τους λο γους των χει λε ων σου ε γω ε

ΝΗ ΠΑ

φυ λα ξα α ο δους σκλη η ρας αλ λη λου ου ι ι ι ι

α Δ

ΔΙ

Є δι ψη σε ε σε η ψυ χη η μου πο σα πλως σοι

ΝΗ

η σα αρξ μου εν γη ε ρη μω και α βα τω και αι α

ΠΑ

νυ υ υ δρω αλ λη λου ου ι ι ι ι α Δ

ΠΑ

Ο τι ε κυ κλω σαν με κυ νες πολ λοι συν α γω γη

ΝΗ ΠΑ

πο νη ρευ ο με νων πε ε ρι ε σχο ον με αλ λη λου

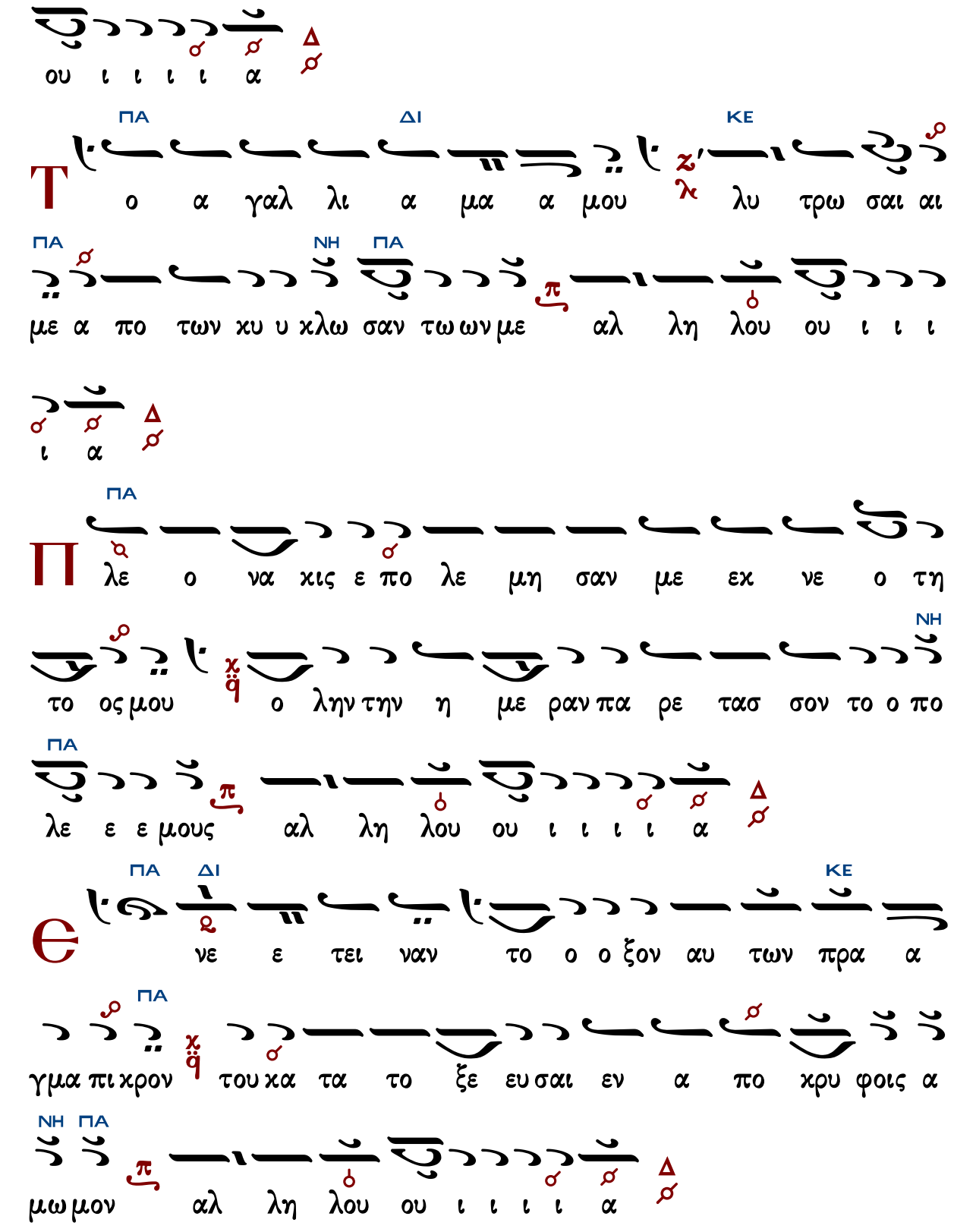
ου ι ι ι ι α
Τ
ΠΑ ΔΙ ΚΕ
ο α γαλ λι α μα α μου λυ τρω σαι αι
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
με α πο των κυ υ κλω σαν τω ων με αλ λη λου ου ι ι ι
ι α
Π
ΠΑ
λε ο να κις ε πο λε μη σαν με εκ νε ο τη
ΝΗ
το ος μου ο λην την η με ραν πα ρε τασ σον το ο πο
ΠΑ
λε ε ε μους αλ λη λου ου ι ι ι ι α
Θ
ΠΑ ΔΙ ΚΕ
νε ε τει ναν το ο ο ξον αυ των πρα α
ΠΑ
γμα πι κρον του κα τα το ξε ευ σαι εν α πο κρυ φοις α
ΝΗ ΠΑ
μω μον αλ λη λου ου ι ι ι ι α

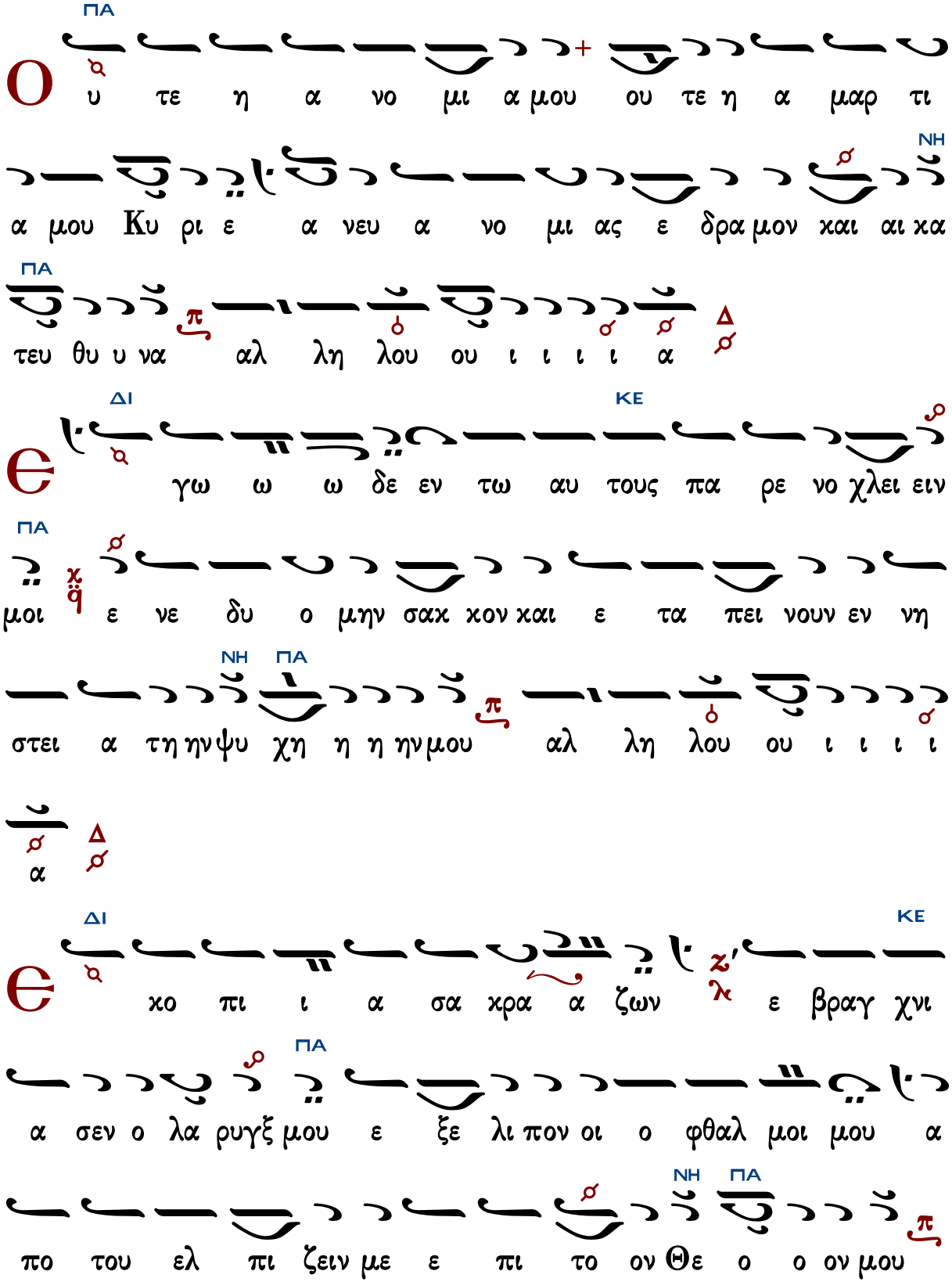
ΠΑ
Ο
υ τε η α νο μι α μου ου τε η α μαρ τι
ΝΗ
α μου Κυ ρι ε α νευ α νο μι ας ε δρα μον και αι κα
ΠΑ
τευ θυ υ να αλ λη λου ου ι ι ι ι α
Δ
ΔΙ
ΚΕ
Ε
γω ω ω δε εν τω αυ τους πα ρε νο χλει ειν
ΠΑ
μοι ε νε δυ ο μην σαχ χον και ε τα πει νουν εν νη
ΝΗ
ΠΑ
στει α τη ην ψυ χη η η ην μου αλ λη λου ου ι ι ι ι
α
Δ
ΔΙ
ΚΕ
Ε
χο πι ι α σα χρα α ζων ε βραγ χνι
ΠΑ
α σεν ο λα ρυγξ μου ε ξε λι πον οι ο φθαλ μοι μου α
ΝΗ
ΠΑ
πο του ελ πι ζειν με ε πι το ον Θε ο ο ον μου

αλ λη λου ου ι ι ι ι α

ΔΙ

Π ροσ ε δε χο ο ο μην τον Θε ον τον σω

ΠΑ

ζον τα α με α πο ο λι γο ψυ χι ας και α πο

κα ται γι ι ι ι δος αλ λη λου ου ι ι ι ι α

ΔΙ

Π ρο ω ρω ω ω μην τον Κυ υ ρι ον ε νω πι

ΚΕ ΠΑ

ον μου δι α παν τος ο τι εκ δε ξι ων μου ε στιν

ΝΗ ΠΑ

ι να μη η η η σα λευ θω αλ λη λου ου ι ι ι ι

α

ΔΙ ΚΕ ΠΑ

Π αν τα τα ε ε ε θνη ε κυ κλω σα α αν με και

ΝΗ ΠΑ

τω ο νο μα τι Κυ ρι ου η μυ να α α μην αυ τους

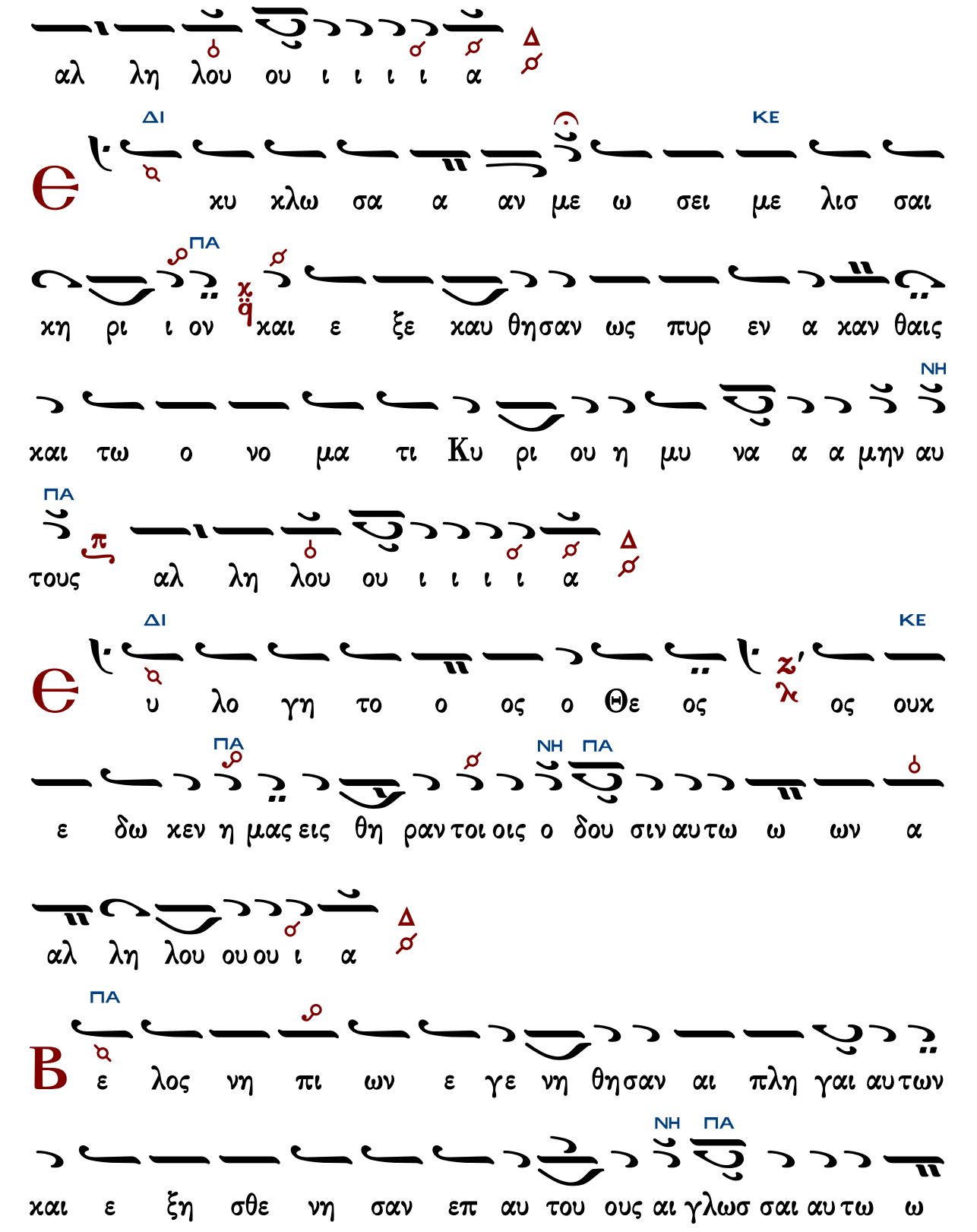
αλ λη λου ου ι ι ι ι α
Δ
ΔΙ
ΚΕ
Θ
κυ κλω σα α αν με ω σει με λισ σαι
ΠΑ
κη ρι ι ον και ε ξε καυ θησαν ως πυρ εν α καν θαις
και τω ο νο μα τι Κυ ρι ου η μυ να α α μην αυ
ΝΗ
ΠΑ
τους αλ λη λου ου ι ι ι ι α
Δ
ΔΙ
ΚΕ
Θ
υ λο γη το ο ος ο Θε ος ος ουκ
ε δω κεν η μας εις θη ραν τοι οις ο δου σιν αυ τω ω ων α
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
αλ λη λου ου ου ι α
Δ
ΠΑ
Β
ε λος νη πι ων ε γε νη θησαν αι πλη γαι αυ των
και ε ξη σθε νη σαν επ αυ του ους αι γλωσ σαι αυ τω ω
ΝΗ
ΠΑ

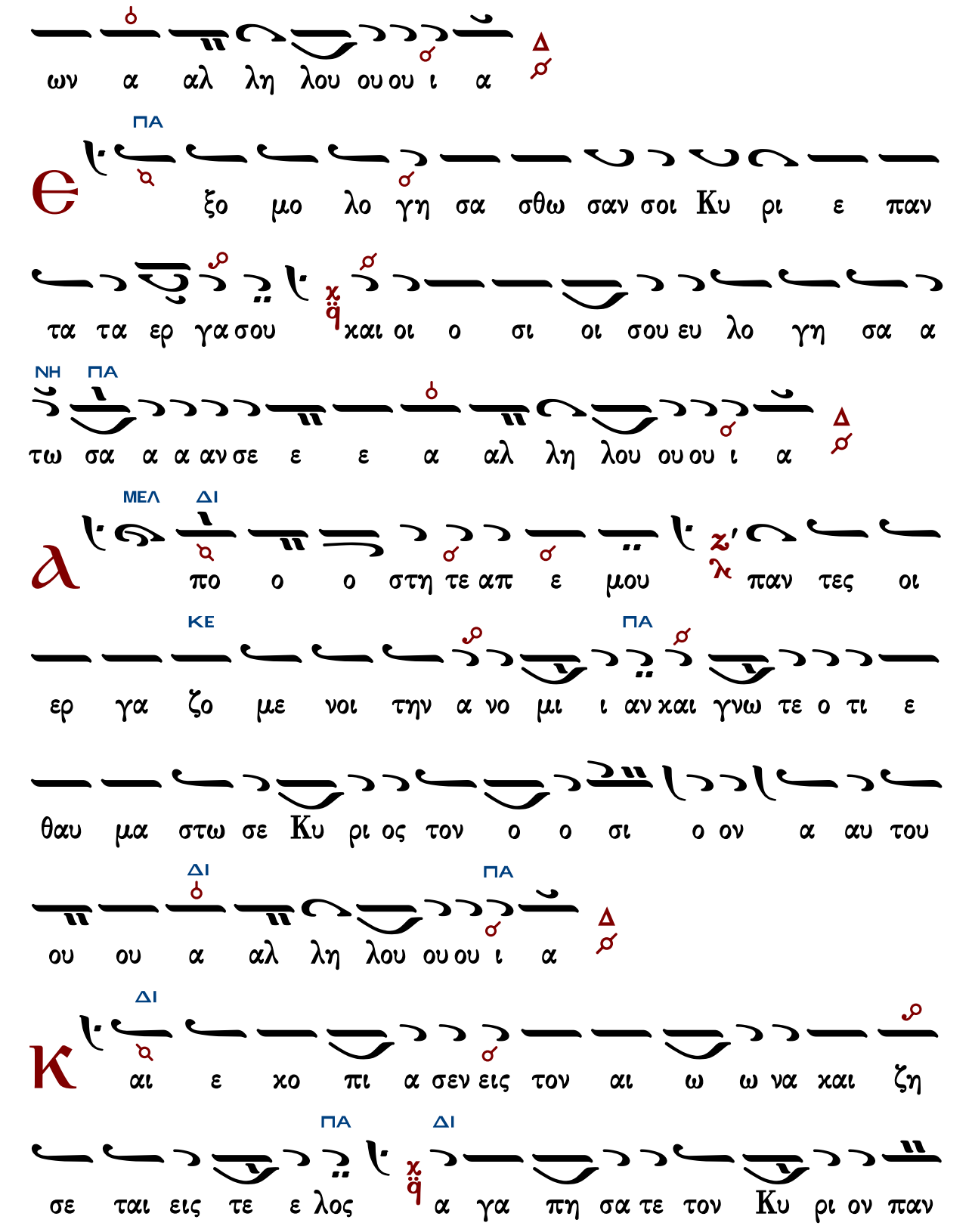
ων α αλ λη λου ου ου ι α Δ
ΠΑ
Θ ξο μο λο γη σα σθω σαν σοι Κυ ρι ε παν
τα τα ερ γα σου και οι ο σι οι σου ευ λο γη σα α
ΝΗ ΠΑ
τω σα α α αν σε ε ε α αλ λη λου ου ου ι α Δ
ΜΕΛ ΔΙ
α πο ο ο στη τε απ ε μου παν τες οι
ΚΕ ΠΑ
ερ γα ζο με νοι την α νο μι ι αν και γνω τε ο τι ε
θαυ μα στω σε Κυ ρι ος τον ο ο σι ο ον α αυ του
ΔΙ ΠΑ
ου ου α αλ λη λου ου ου ι α Δ
ΔΙ
κ αι ε χο πι α σεν εις τον αι ω ω να και ζη
ΠΑ ΔΙ
σε ται εις τε ε λος α γα πη σα τε τον Κυ ρι ον παν

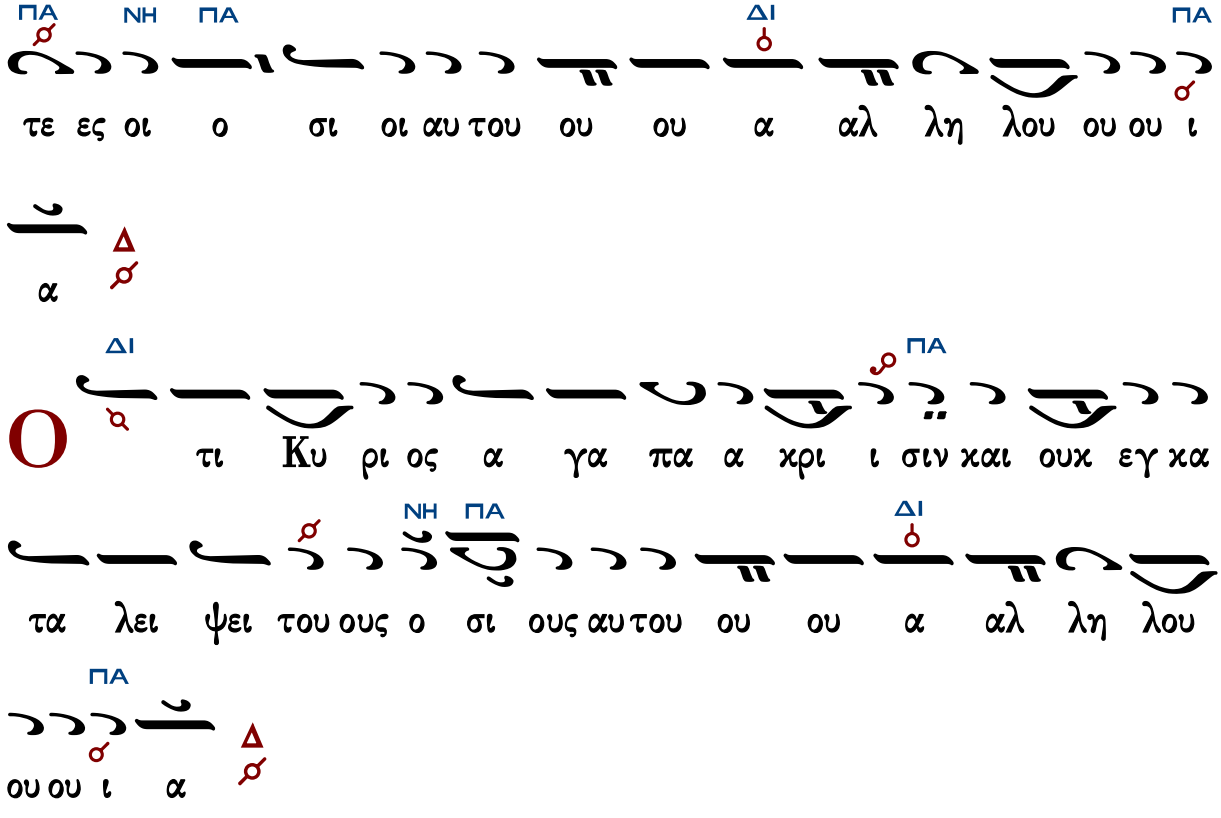
ΠΑ ΝΗ ΠΑ ΔΙ ΠΑ
τε ες οι ο σι οι αυ του ου ου α αλ λη λου ου ου ι
α
Δ
ΔΙ ΠΑ
Ο τι Κυ ρι ος α γα πα α χρι ι σιν και ουκ εγ κα
τα λει ψει του ους ο σι ους αυ του ου ου α αλ λη λου
ΝΗ ΠΑ ΔΙ
ΠΑ
ου ου ι α
Δ

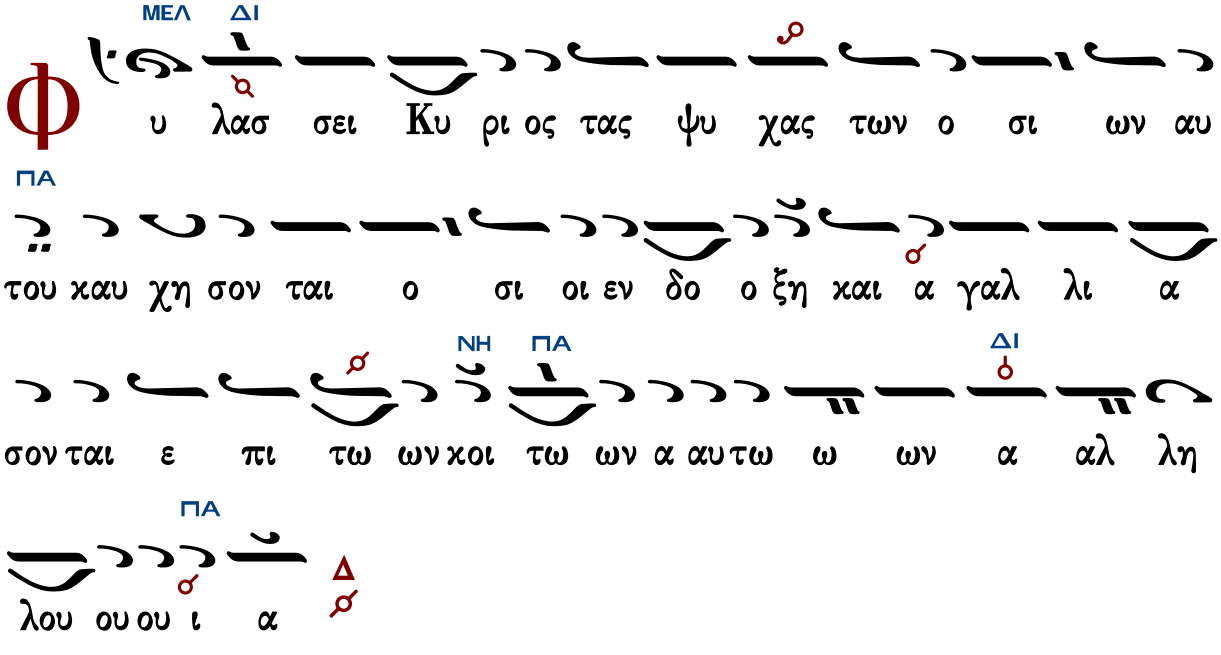
ΜΕΛ ΔΙ
Φ υ λασ σει Κυ ρι ος τας ψυ χας των ο σι ων αυ
ΠΑ
του καυ χη σον ται ο σι οι εν δο ο ξη και α γαλ λι α
σον ται ε πι τω ων κοι τω ων α αυ τω ω ων α αλ λη
ΝΗ ΠΑ ΔΙ
ΠΑ
λου ου ου ι α
Δ

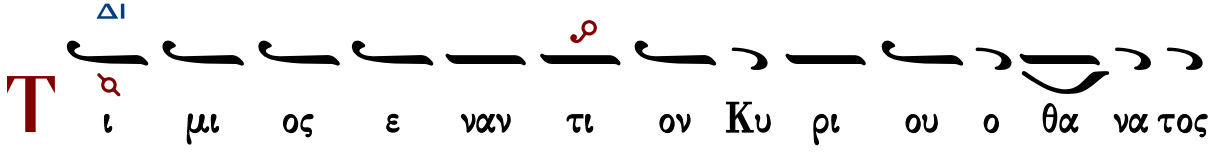
ΔΙ
Τ ι μι ος ε ναν τι ον Κυ ρι ου ο θα να τος

ΚΕ

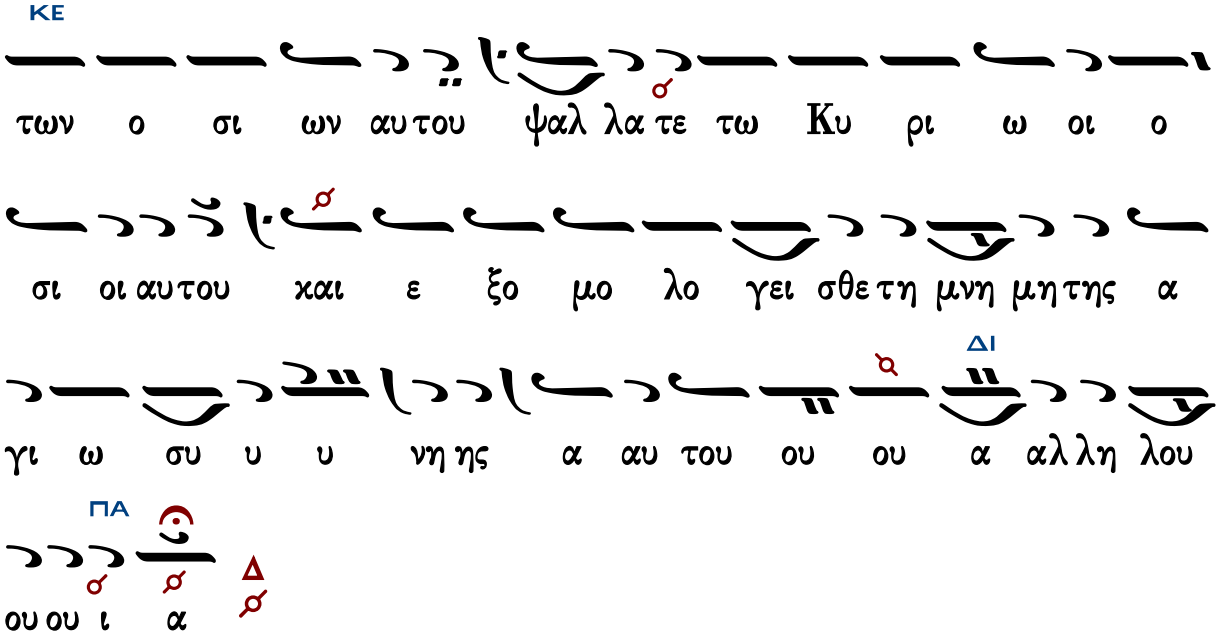

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.101/112*

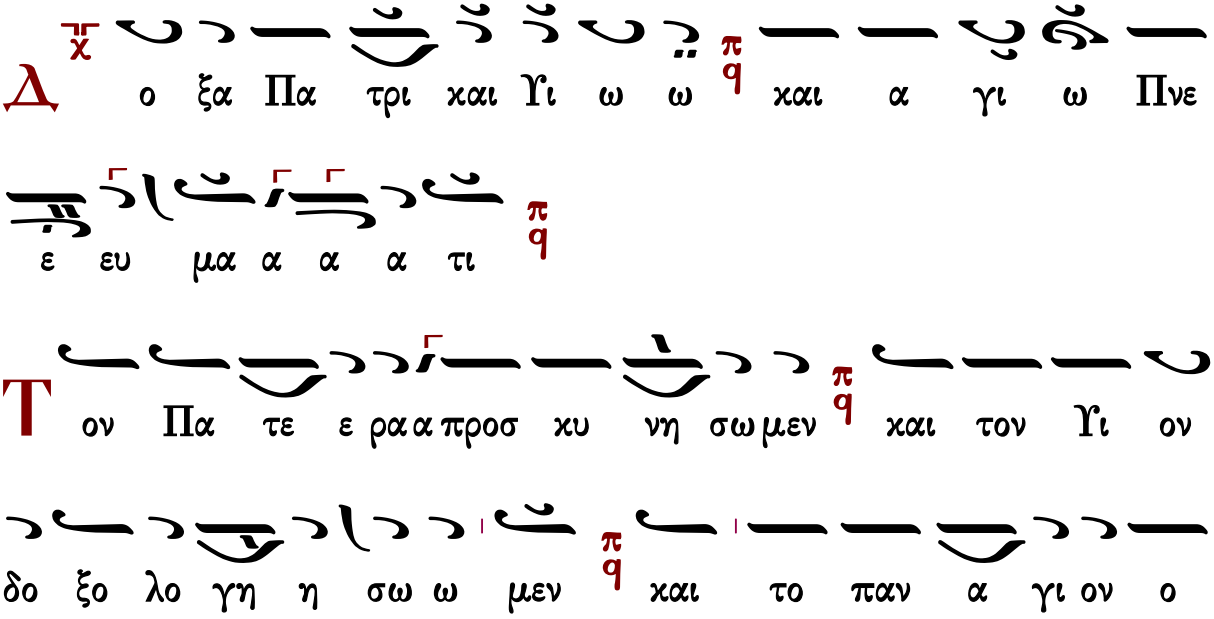

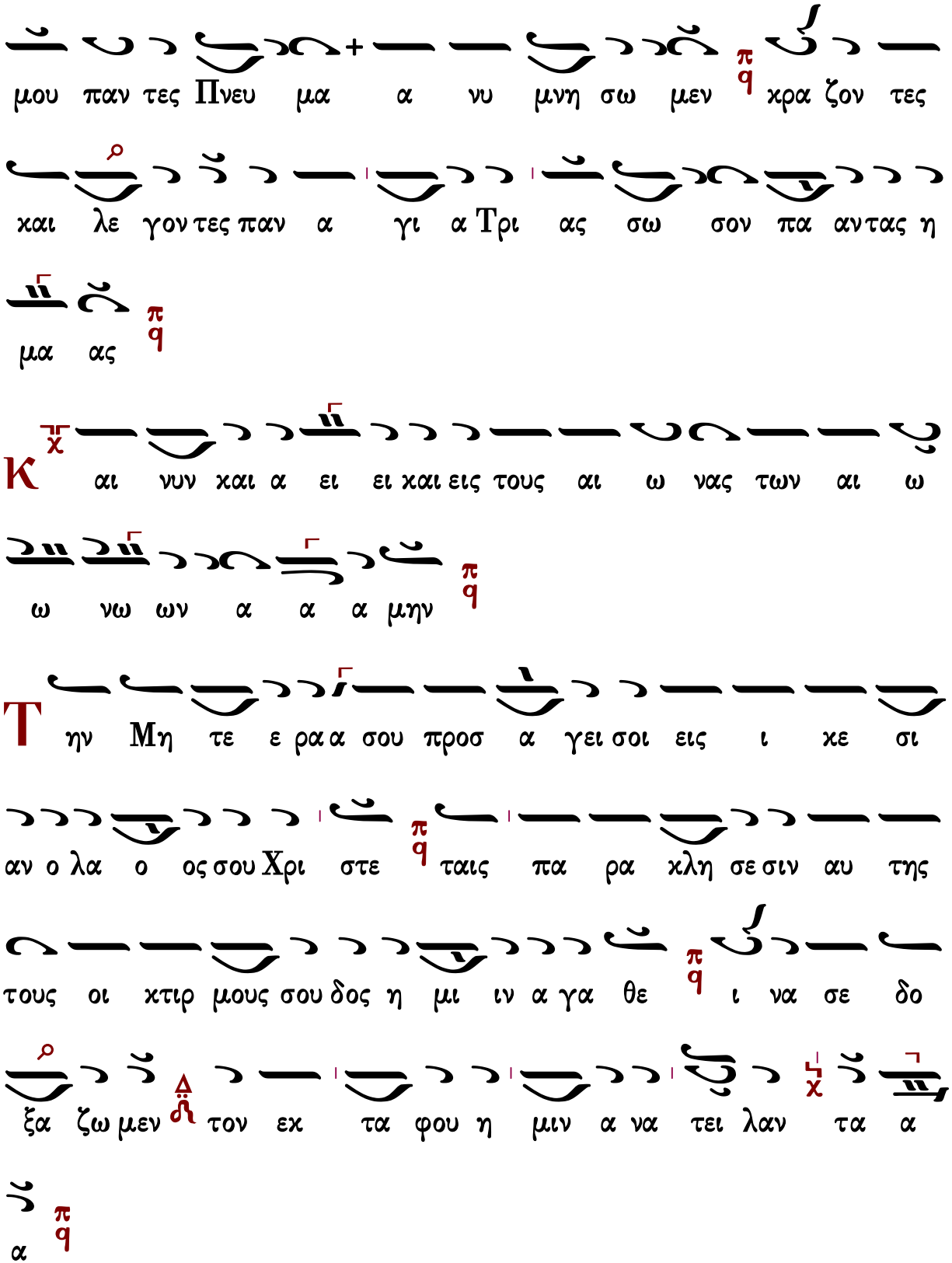

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα... Ἀμήν.

Καθίσματα

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ̇ ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.239*

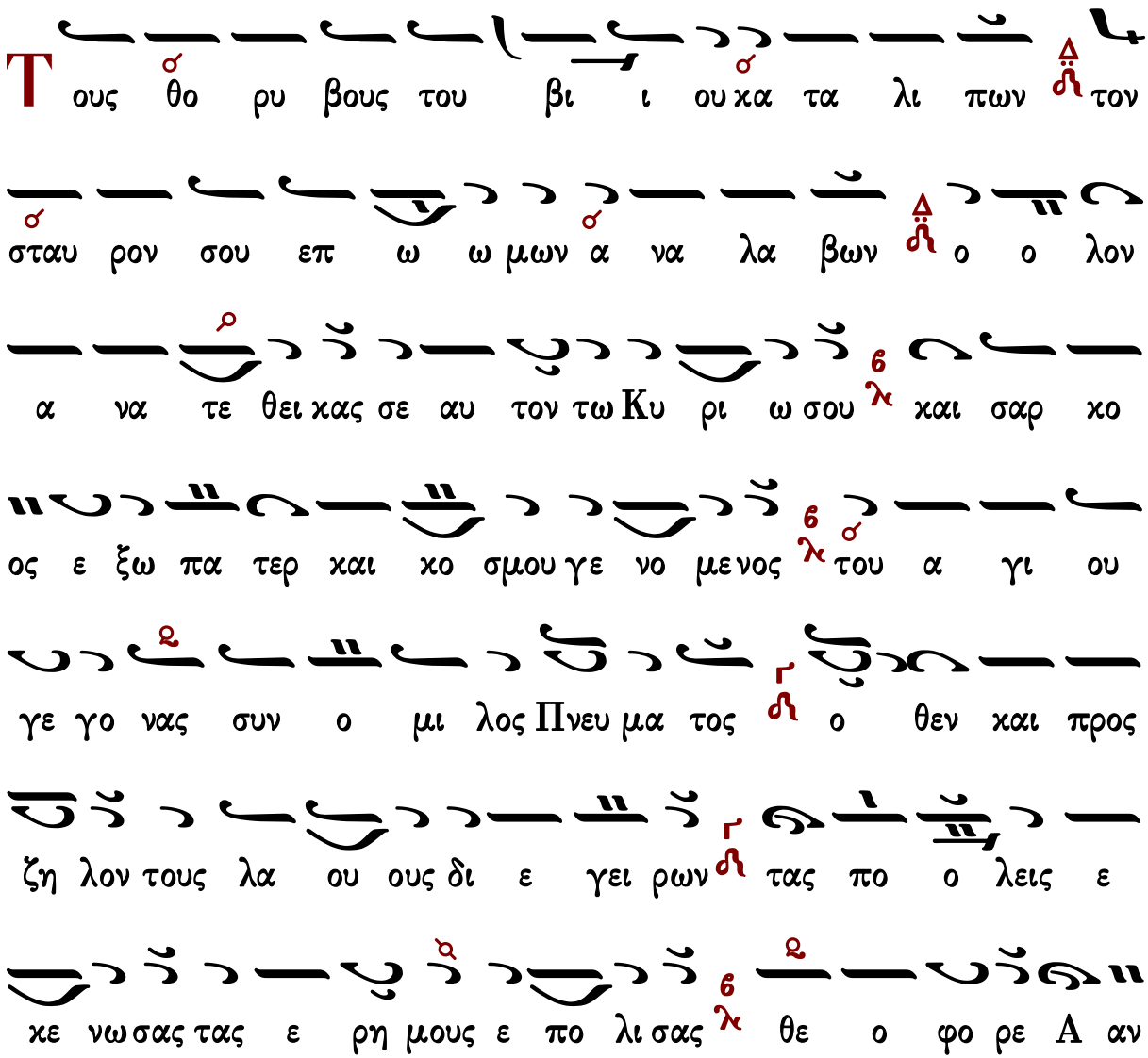

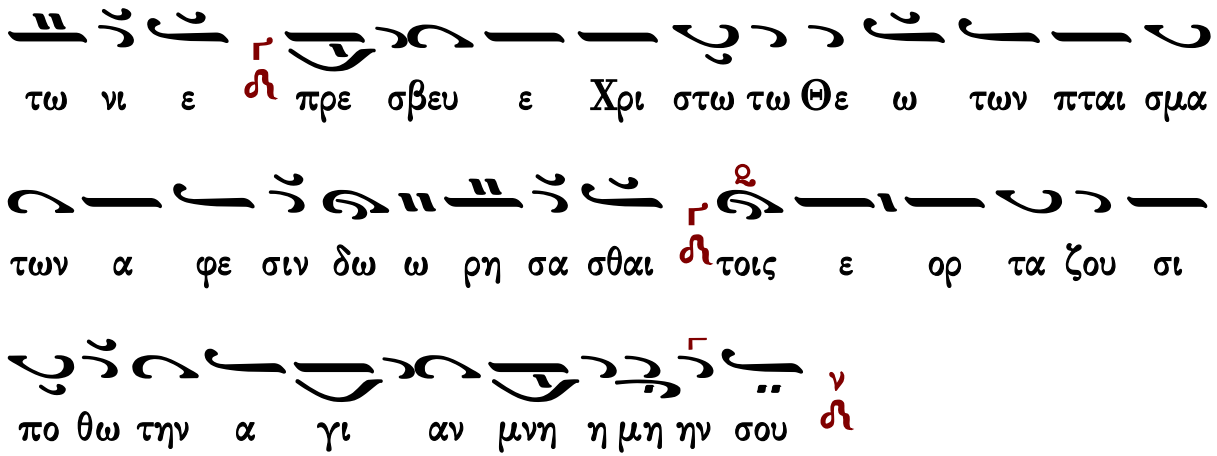

Ἐπεφάνης σήμερον

Ἦχος Δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.239*

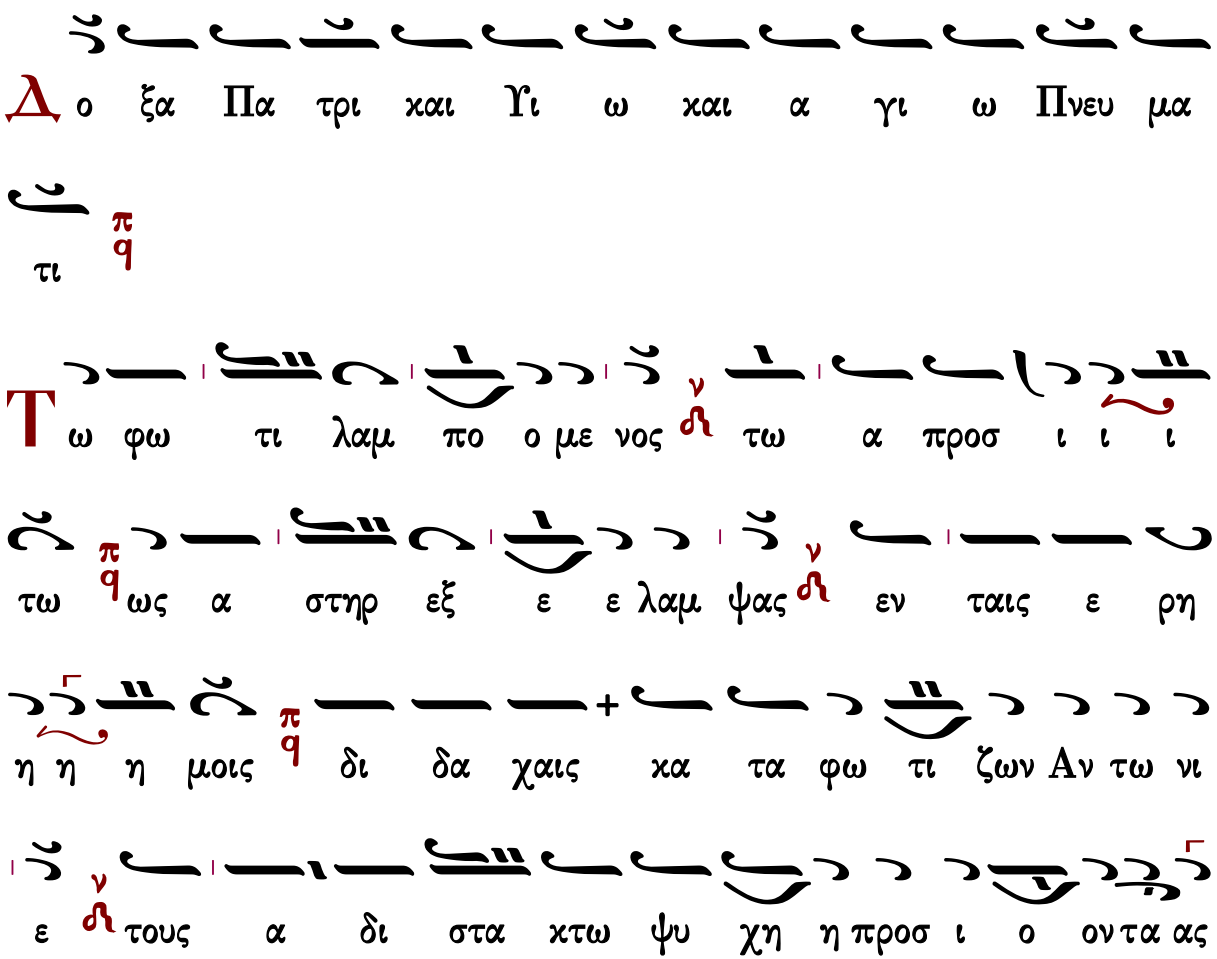

σοι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Θεοτοχίον

Θε πε λευ σει Πνε ευ μα τος του παν α γι ι ι

ου του Πα τρος τον συ υν θρο νον και ο μο ου σι

ον φω νη α γνη αγ γε λου συν ε λα βες Θε ο κυ

η τορ Α δα αμ η α να α κλη η σις

α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου

Πέτρου Λαμπαδαρίου

σύντομον

Ἦχος Βȣ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.176#

Θε κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α

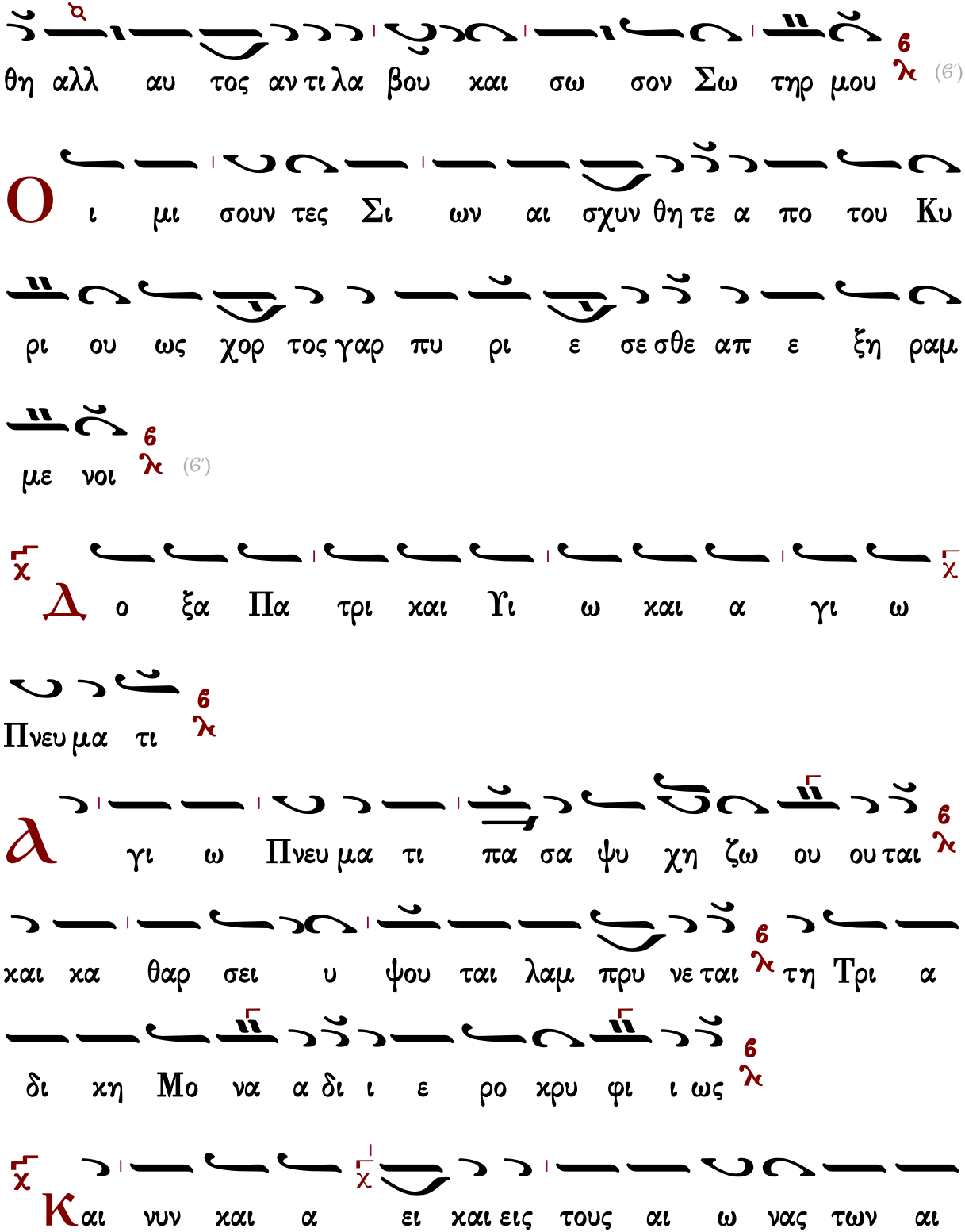
θη αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου
(β′)
Ο ι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α πο του Κυ
ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε απ ε ξη ραμ
με νοι
(β′)
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
Πνευ μα τι
γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω ου ου ται
και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε ται τη Τρι α
δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

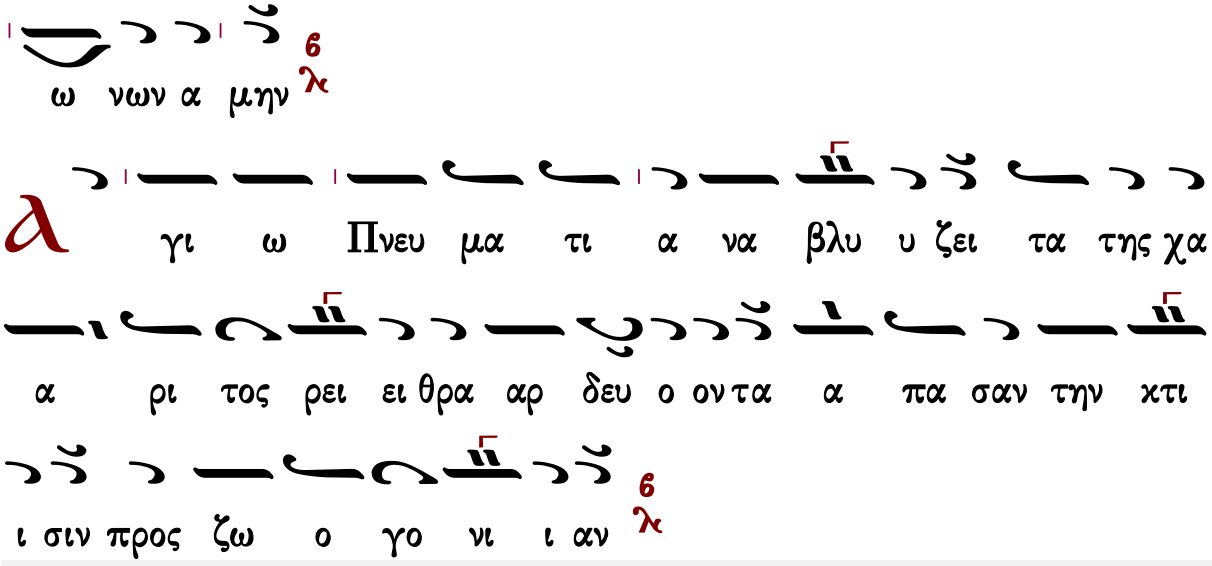

Πέτρου Λαμπαδαρίου

ἀργόν

Ἦχος Βγ

Πανδέκτη
Ὀρθρος 1850 σ.34#

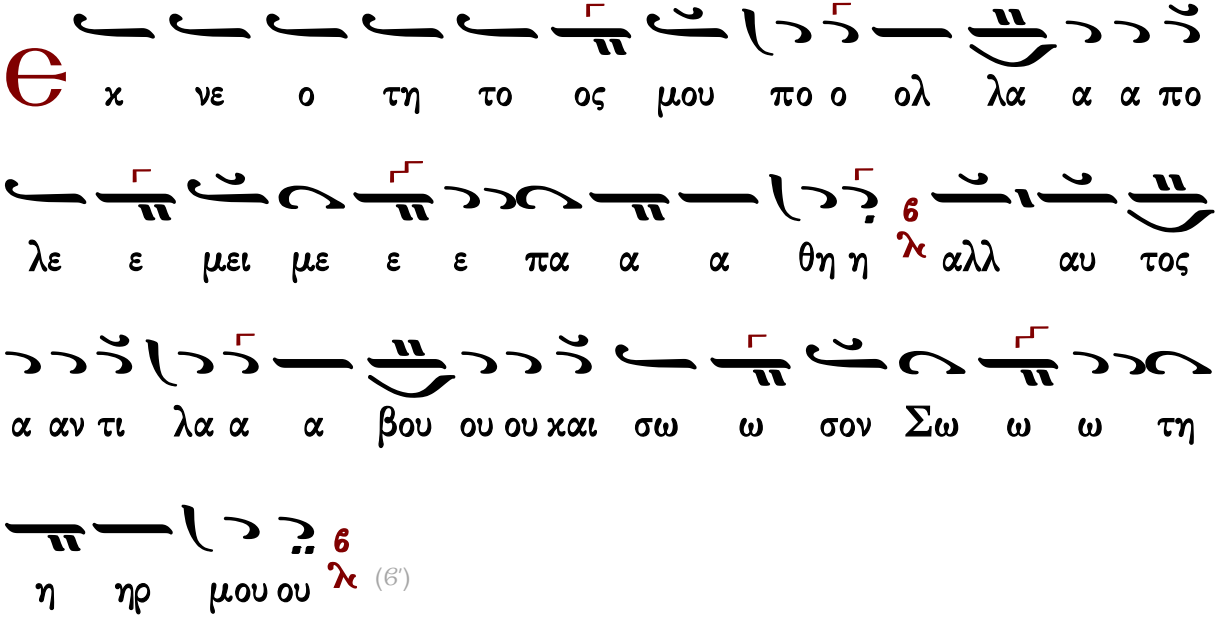

(6′)

Ο

ι μι σου ουν τες σι ω ων αι σχυν θη τε ε ε α

πο ο του Κυ υ ρι ι ι ου ου ως χο ο ορ

το ο ος γα αρ πυ ρι ε σε ε σθε ε ε ε α πε

ε ξη ρα α α με ε ε νοι οι (6′)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνευ μα

α τι ι

Ϡ γι ω Πνε ευ μα τι πα α α σα ψυ υ χη η ζω

ω ου ου ου ται αι και αι αι αι κα θαρ σει υ υ ψου ται αι

λαμ πρυ υ υ υ νε ε ε ται αι τη η Τρι

α δι κη η μο να α α δι ι ι ι ι ε ε ρο κρυ

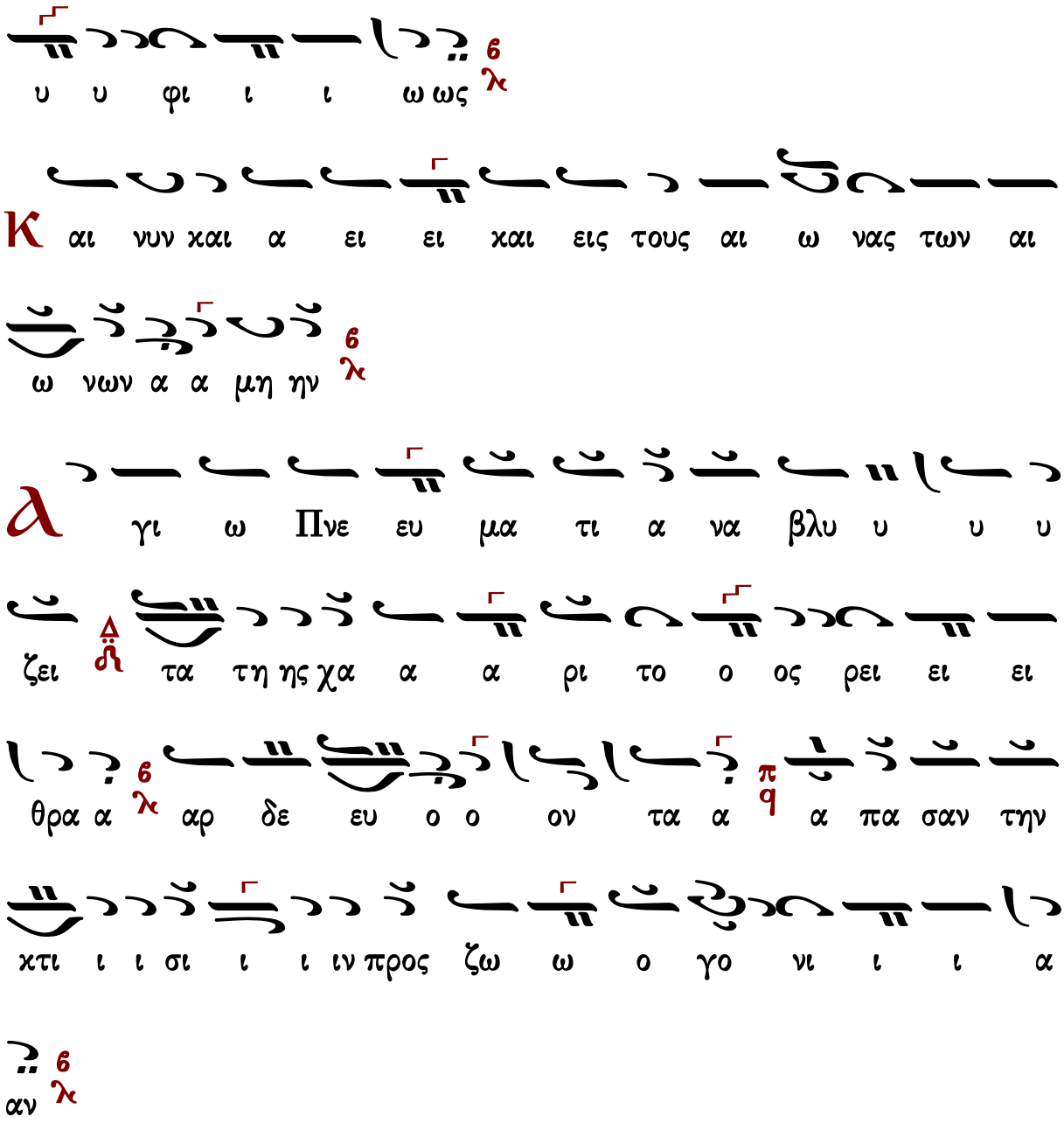

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Προκείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ

ἀργόν

Ἦχος Βγ

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.486*

Є

χ νε ο τη η το ος μου πο ο ολ λα α α πο

λε ε ε μει με ε πα α α θη η 6 λ αλλ αυ

το ος αν τι λα α βου ου ου χαι σω ω ω σον Σω

ω τη η ηρ μου ου 6 λ (6′)

Ο

ι μι σου ου ου ουν τε ες Σι ι ω ων αι σχυ υν

θη η η τε ε ε ε ε α α πο του Κυ

υ ρι ι ι ου ου 6 λ ως χο ο ο ο ορ το ο ο

ος γαρ πυ υ ρι ε ε σε ε ε σθε ε ε ε α πε ξη

ρα με ε ε ε ε νοι οι 6 λ (6′)

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι χαι αι Υι υι ω χαι αι αι α γι

ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι

γι ω ω Πνε ευ μα α τι πα α α α σα α

ψυ υ χη η ζω ω ου ου ου ται αι χαι χα θα α α α

αρ σει ει υ ψου ου ου ται αι αι λα α αμ

πρυ υ νε ε ε ται τη Τρι α δι χη η μο ο να

α α δι ι ι ι ε ε ε ρο χρυ υ φι ι ι ω

ως

αι νυ υ υν χαι α α ει χαι αι εις τους αι

αι ω ω ω να ας τω ων αι αι ω ω ω ω

ω νων α α μη ην

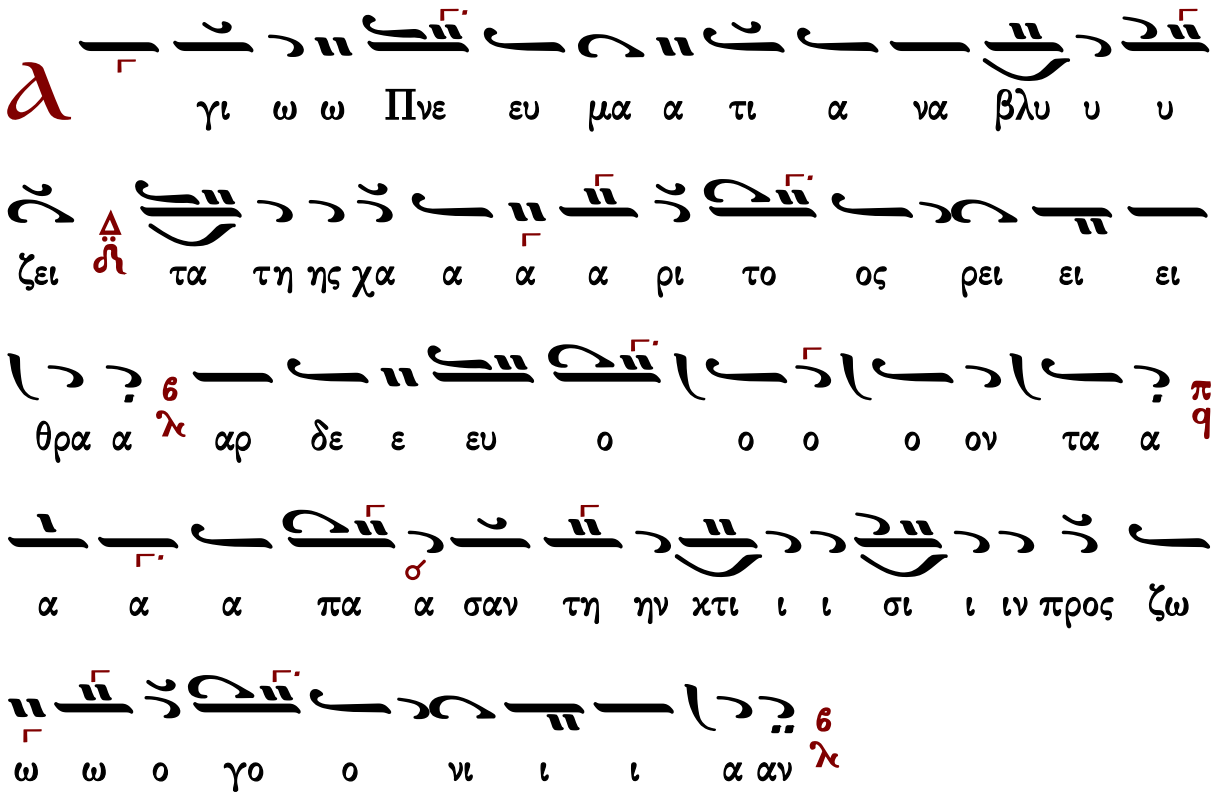

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Προχείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

ἀργόν

Ἦχος δ΄ πλ. Βʏ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.139*

ω σον Σω ω τη η ηρ μου ου λ6 (6′)

Ο ι μι σου ου ουν τες Σι ι ων αι σχυ υν θη

η η τε ε ε ε α πο ο του Κυ υ ρι ι

ι ου ου λ6 ως χο ορ το ο ο ος γα αρ πυ ρι

ι ε σε ε σθε ε ε ε α πε ε ε ξη ρα α με

ε ε νοι οι λ6 (6′)

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω Δ και αι αι

αι α γι ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι λ6

Α γι ω Πνευ μα α τι πα α α σα ψυ υ χη

ζω ω ου ου ου ται αι λ6 και κα θα α α αρ

σει υ ψου ου ου ου ου ται αι λα αμ πρυ υ νε ε

ται αι 6 λ τη Τρι α δι χη η μο ο ο να α α δι ι ι

ι ι ε ε ε ρο χρυ υ φι ι ι ω ως 6 λ

Κ αι νυ υ υν χαι α α ει Δ δ χαι εις τους αι αι ω ω

ω νας των αι ω ω νων α α μη ην 6 λ

α γι ω Πνευ μα α τι α να βλυ υ υ ζει τα

τη ης χα α α α ρι το ος ρει ει ει θρα α 6 λ

αρ δε ευ ο ο ο ον τα α π q α α πα α σαν

τη ην χτι ι ι σι ι ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο

ο νι ι ι α αν 6 λ

ἀργοσύντομον

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.435*

Θ χ νε ο τη το ος μου πολ λα α πο λε μει με

πα α θη λ αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω ω σον

Σω τη η ηρ μου λ (6')

Ο ι μι σου ουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α πο

του Κυ ρι ι ου λ ως χο ορ το ος γαρ πυ ρι ι ε

σε σθε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι λ (6')

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι λ

λ γι ω Πνευ μα τι πα α σα ψυ χη ζω ου ου

ται λ και κα θα αρ σει υ ψου ου τε λαμ πρυ νε ται

τη τρι α δι χη Μο να α δι ι ε ρο χρυ

φι ι ι ως

Κ αι νυ υν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Αμην

Α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα α ρι τος

ρει ει θρα αρ δευ ο ον τα α πα σαν την κτι ι σιν προς

ζω ο γο νι αν

Μετὰ τὸν Ν'

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ ⸗ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.75*

Ο σι ι ι ε ε πα α α τερ Δ εις πα α α

σα αν τη η ην γην εξ ηλ θεν ο φθο ο ογ γος των

κα το ο ορθω μα α τω ω ω ων σου δι ω ων εν

τοις ου ρα α νοις ευ ρες μι σθο ον τω ω ων κα μα

α τω ω ω ων σου των δαι μο νων ω λε σας τας

φα α α α λα α α αγ γας των αγ γε ε λω ων

ε φθα α α σας τα α τα α γμα α α α τα ων το ον

βι ι ον α με εμ πτω ω ως ε ζη η λω ω ω ω

σας παρ ρη σι α αν ε χων προς Χρι στο ο ον τον

Θε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ον ει

ρη η νην αι αι αι αι τη η η η σαι ται αις ψυ χαι

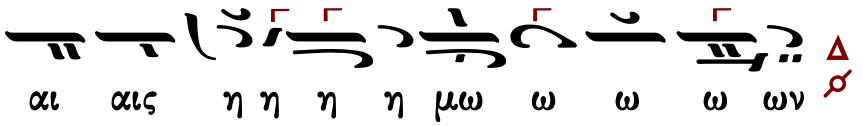

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ π ↄ Πα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Α'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2007 σ.241#

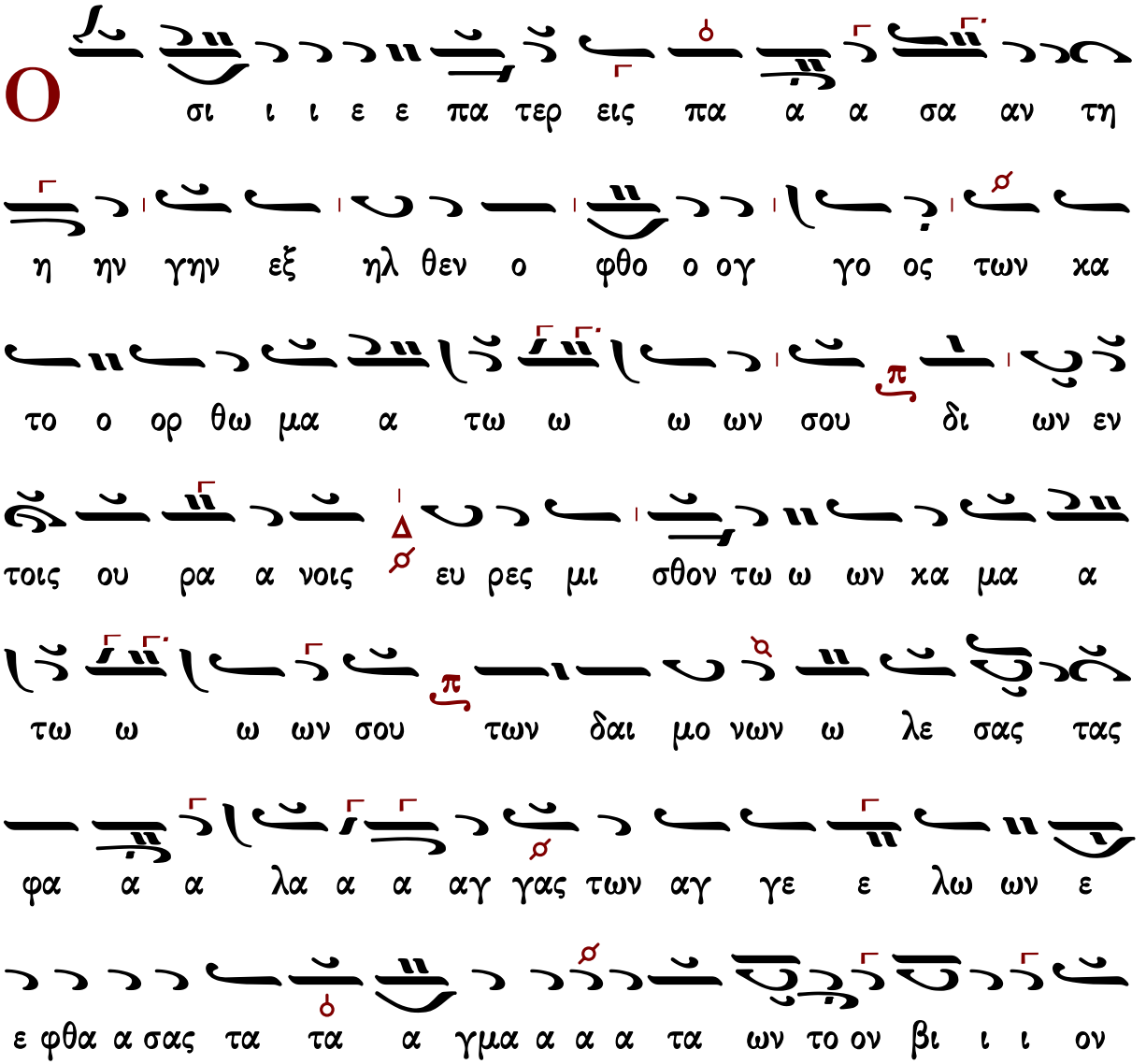

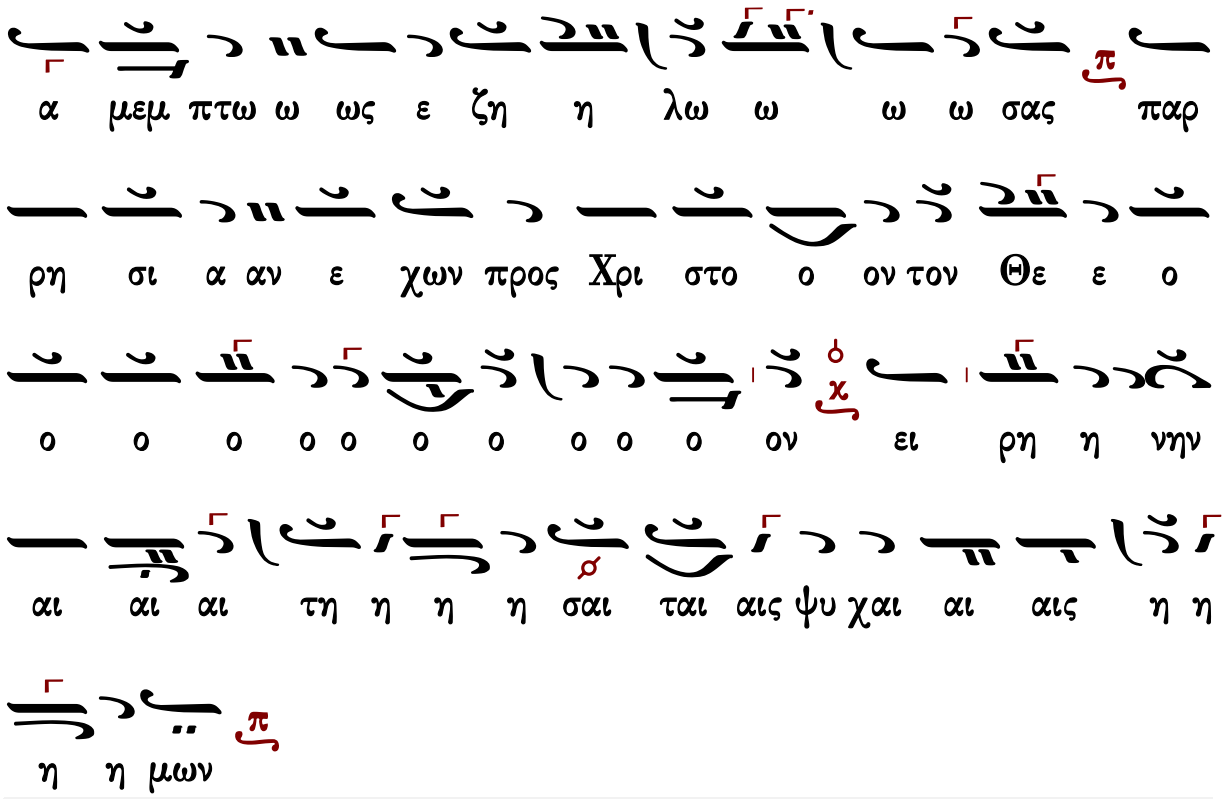

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ πλ. δ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.192*

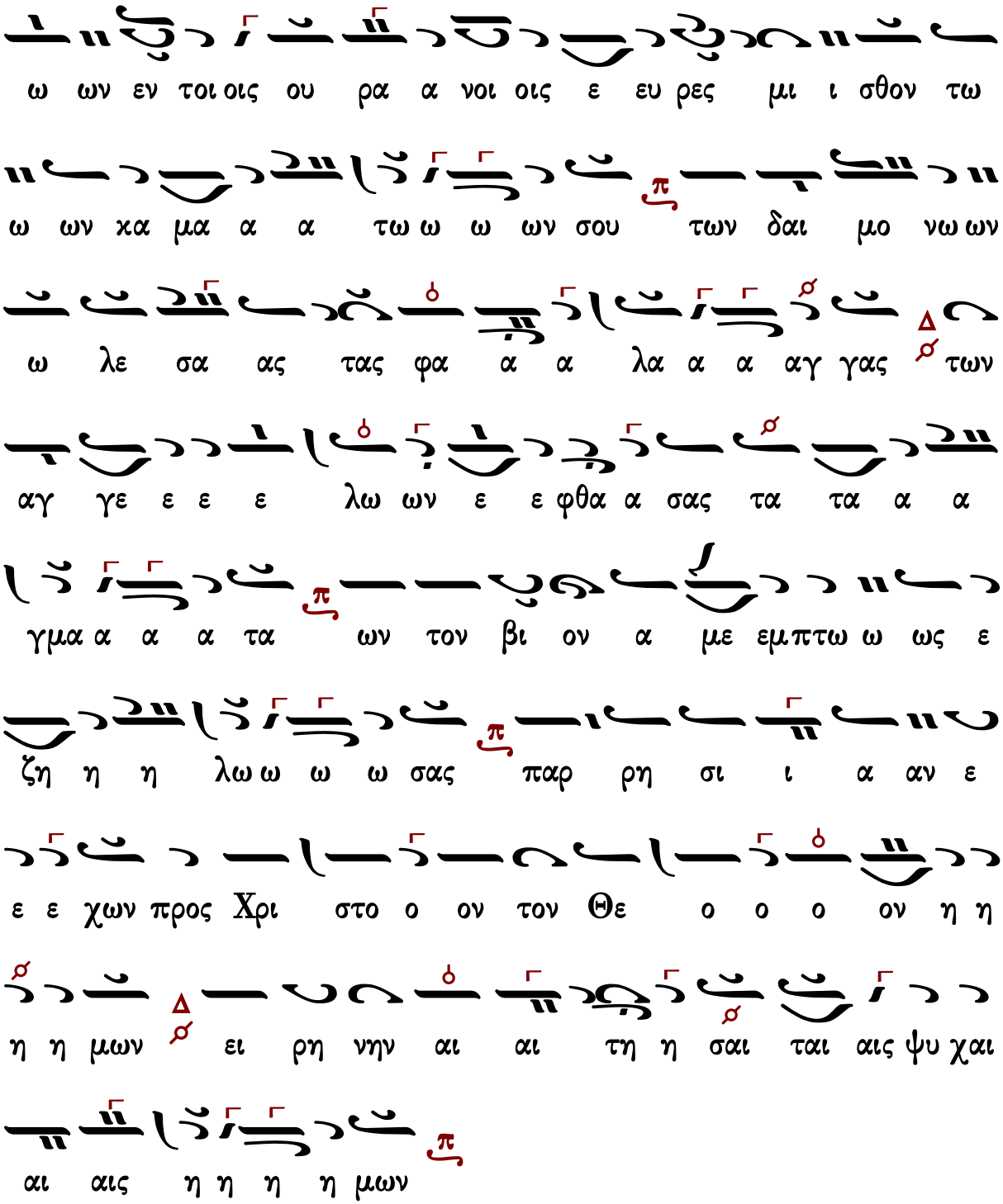

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἰδιόμελον

Ἦχος λ̇ π̇ ⸏ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.188*

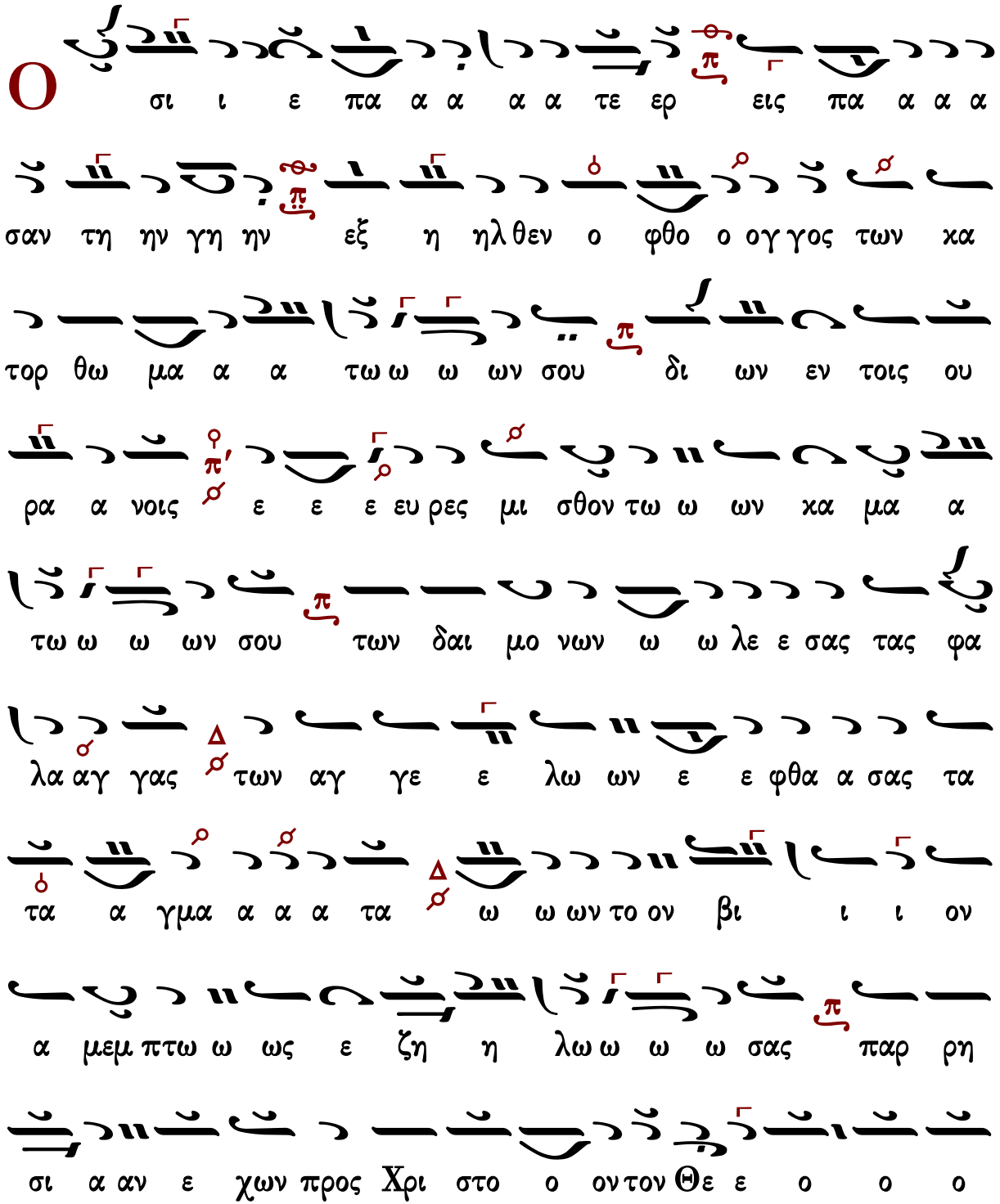

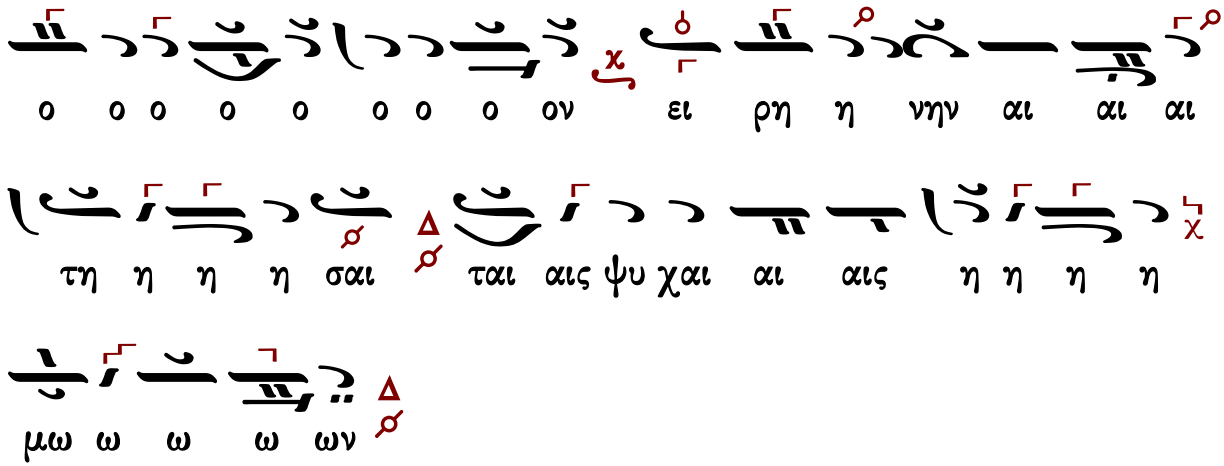

Κανόνες

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ α΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος λ πλ δ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.468#

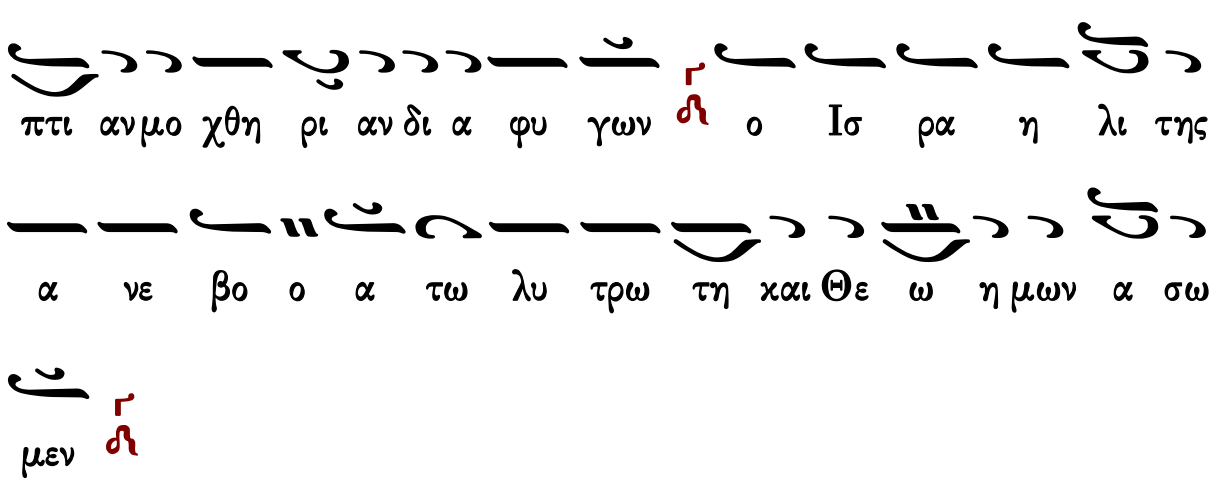

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.566#

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Π ολ λοις συν ε χο με νος πει ρα σμοις προς σε κα

τα φευ γω σω τη ρι αν ε πι ζη των ω Μη τερ του

Λο γου και Παρ θε ε νε χ λ των δυ σχε ρων και δει νων

με δι α σω σον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Π α θων με τα ρατ του σι προ σβο λαι πολ λης α θυ

μι ας εμ πι πλω σαι μου την ψυ χην ει ρη νευ σον κο

ρη τη γα λη η νη χ λ τη του Υι ου και Θε ου σου

παν α μω με

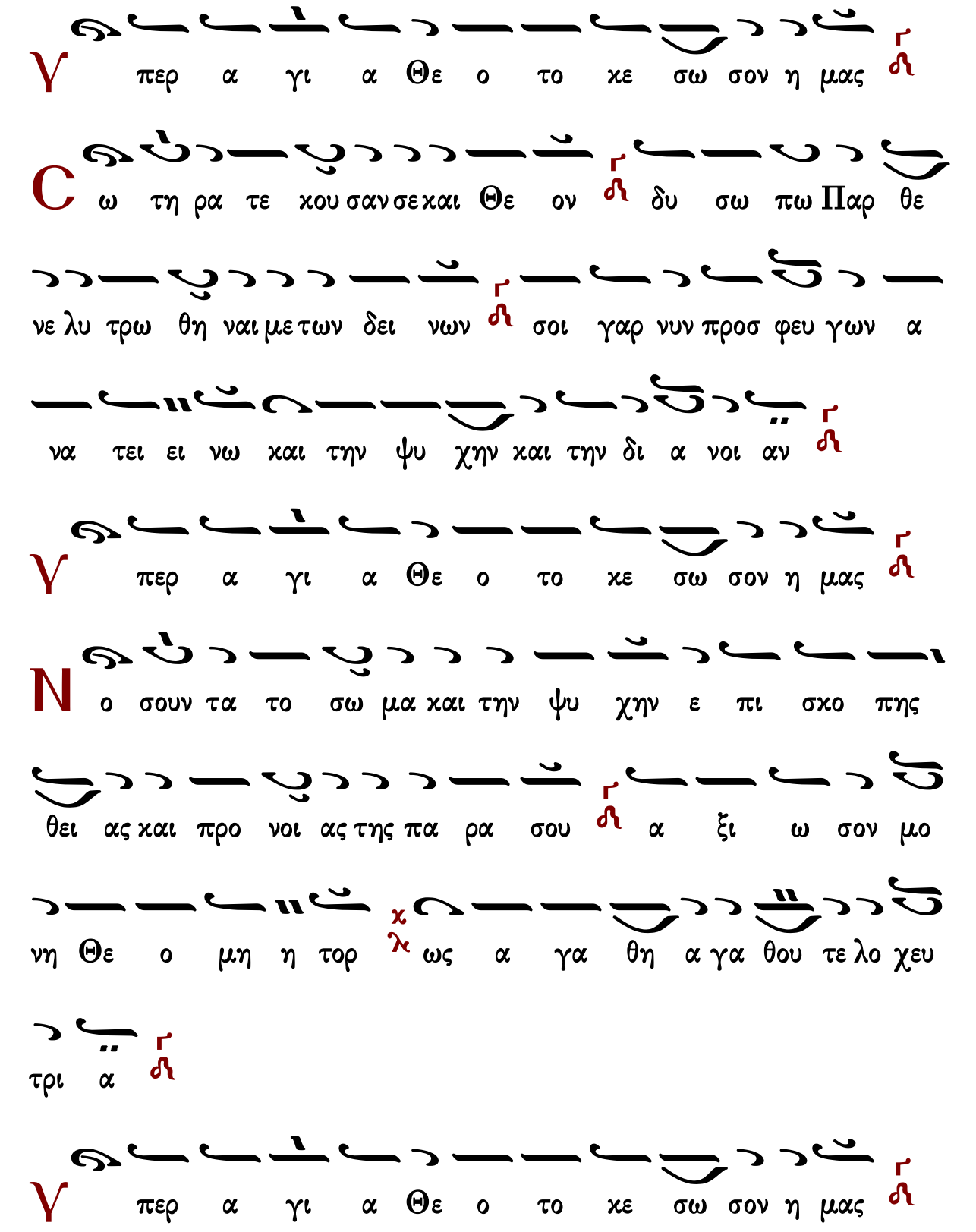
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
C ω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ σω πω Παρ θε
νε λυ τρω θη ναι με των δει νων σοι γαρ νυν προσ φευ γων α
να τει ει νω και την ψυ χην και την δι α νοι αν
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
N ο σουν τα το σω μα και την ψυ χην ε πι σκο πης
θει ας και προ νοι ας της πα ρα σου α ξι ω σον μο
νη Θε ο μη η τορ χ λ ως α γα θη α γα θου τε λο χευ
τρι α
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ἐν θλίψει με ὄντα καὶ συμφορᾷ, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας μόνη ἁγνή, ἀξίωσον ὅπως σε δοξάζω, τὴν θεοδόξαστον καὶ ὑπεράμωμον.

Κανὼν τοῦ ὁσίου, ᾠδὴ α΄

Ἁρματηλάτην Φαραώ

Ἦχος λ π ἡ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.240/238*

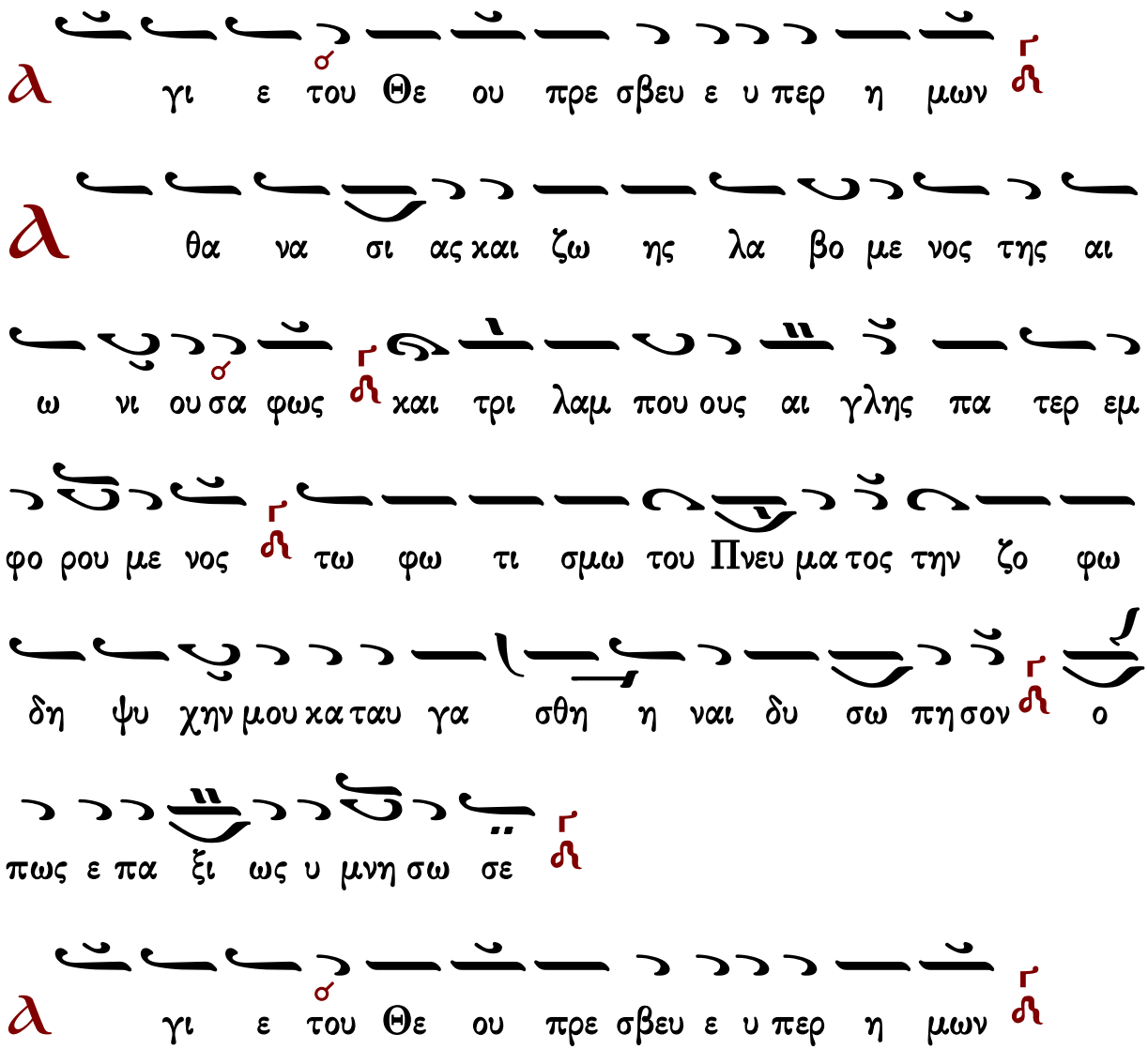

N ε ος υ παρ χων η λι κι α σω μα τος ⸗ και

νην ο δον α ρε της α να λα βων χ λ ταυ την α κιν δυ

νως ω δευ σας ⸗ νο μω και νω πει θο με νος του Δε σπο του

τρισ μα καρ ⸗ και ζω η φο ροις προσ τα γμα σι του Ευ

αγ γε λι ου ε πο με νος ⸗

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ⸗

Τ η τρισ η λι ω λαμ πη δο νι παν σο φε κα ταυ

γα ζο με ε νος ⸗ το δυσ με νε ες μα καρ των δαι μο

νων φρυ α γμα ⸗ και των θη ρων τα χα σμα τα αι κι

σμων τε τους πο νους α ρα χνης δι ι χην δι ε λυ

σας θει ω πυ ρα χτου με νος ε ρω τι

Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Θεοτοχίον

Ω ς Θε ου Μη τηρ παρ ρη σι αν ε χου σα προς

τον τε χθεν τα εκ σου μο νο γε νη η Λο γον τω Πα

τρι συν α ναρ χον και συμ φυ η τω Πνευ μα τι δυ σω

που σα μη παυ ση κιν δυ νων σω ω σαι παν α μω με

τους σε Θε ο το κον δο ξα ζον τας

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ γ΄

ὁ εἱρμός

Ἦχος λ̃ π̃ ἡ ἀ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.470#

Ο υ ρα νι ας α ψι δος ο ρο φουρ γε ε Κυ ρι ε και

της Εκ κλη σι ας δο μη τορ συ με στε ρε ω σον εν

τη α γα α πη τη ση ἡ των ε φε των η αχ κρο της

των πι στων το στη ρι γμα μο νε φι λαν θρω πε ἡ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.568#

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ἡ

Π ρο στα σι αν και σκε πην ζω ης ε μης τι θη μι ἡ

σε Θε ο γεν νη τορ Παρ θε νε συ με κυ βερ νη σον ἡ

προς τον λι με να σου των α γα θων η αι τι ι

α τ̃ των πι στων το στη ρι γμα μο νη παν υ μνη τε ἡ

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Ι κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον τα ρα χον και
της α θυ μι ας την ζα λην δι α σκε δα σαι μου συ
γαρ Θε ο νυμ φε χ λ τον αρ χη γον της γα λη η νης
τον Χρι στον ε κυ η σας μο νη Παν α μω με
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Θ υ ερ γε την τε κου σα τον των κα λων αι τι ον
της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον πα σιν α να βλυ σον
παν τα γαρ δυ να σαι ως δυ να τον εν ι σχυ υ ι
τον Χρι στον κυ η σα σα Θε ο μα κα ρι στε

Ἐπί κλίνης ὀδύνης ὀδυνηρῶς κείμενος, σέ ἐπικαλοῦμαι Παρθένε, κλῖνον τό οὖς σου ἐμοί, σπεῦσον τοῦ σῶσαι μέ καί ἐξελέσθαι ἐν τάχει, πυρός ὑποσμύχοντος νῦν τήν καρδίαν μου.

Κανὼν τοῦ ὁσίου, ᾠδὴ γ΄

Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχάς

Ἦχος λ π

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.242*

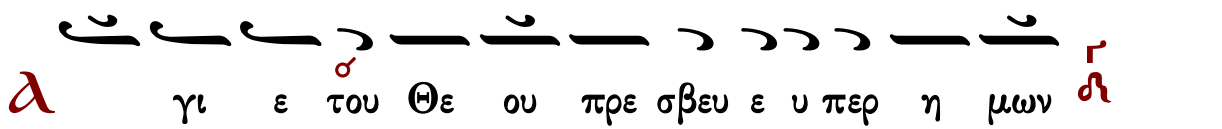

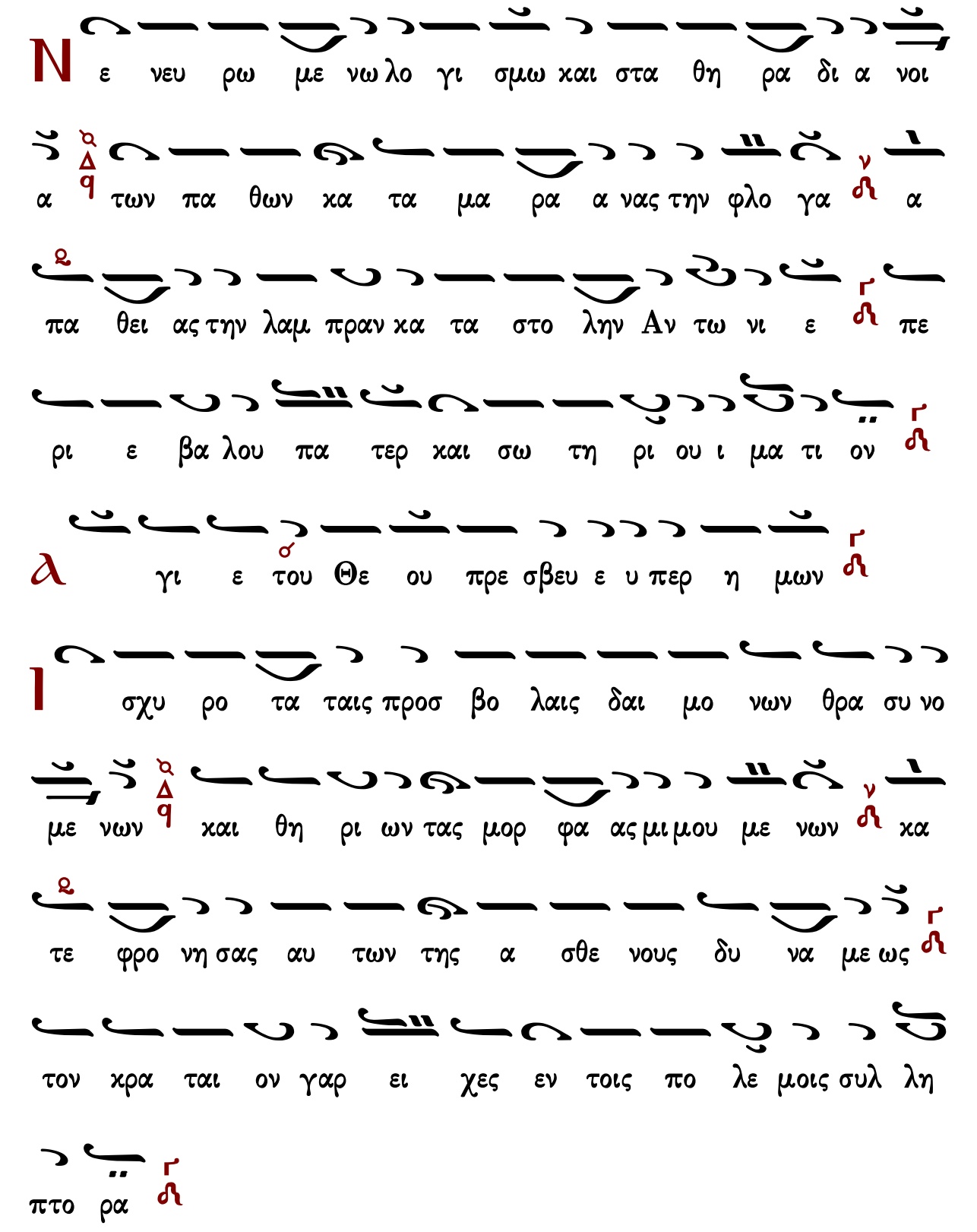
N ε νευ ρω με νω λο γι σμω και στα θη ρα δι α νοι
α των πα θων κα τα μα ρα α νας την φλο γα α
πα θει ας την λαμ πραν κα τα στο λην Αν τω νι ε πε
ρι ε βα λου πα τερ και σω τη ρι ου ι μα τι ον
λ γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η μων
l σχυ ρο τα ταις προσ βο λαις δαι μο νων θρα συ νο
με νων και θη ρι ων τας μορ φα ας μι μου με νων κα
τε φρο νη σας αυ των της α σθε νους δυ να με ως
τον κρα ται ον γαρ ει χες εν τοις πο λε μοις συλ λη
πτο ρα

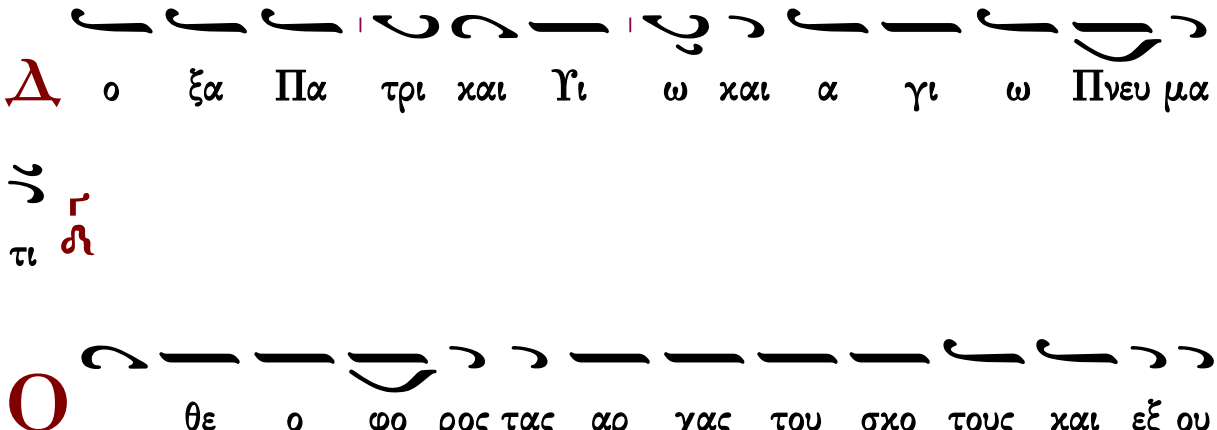
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

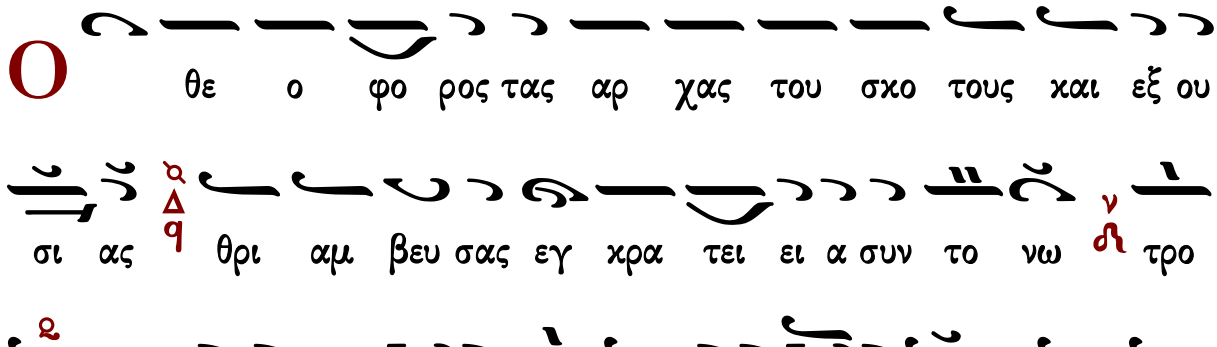
Ο θε ο φο ρος τας αρ χας του σκο τους και εξ ου
σι ας θρι αμ βευ σας εγ κρα τει ει α συν το νω τρο
παι ου χος νι κη της Αν τω νι ος ε γε νε το των α
σκη των η δο ξα και μο να ζον των το καυ χη μα

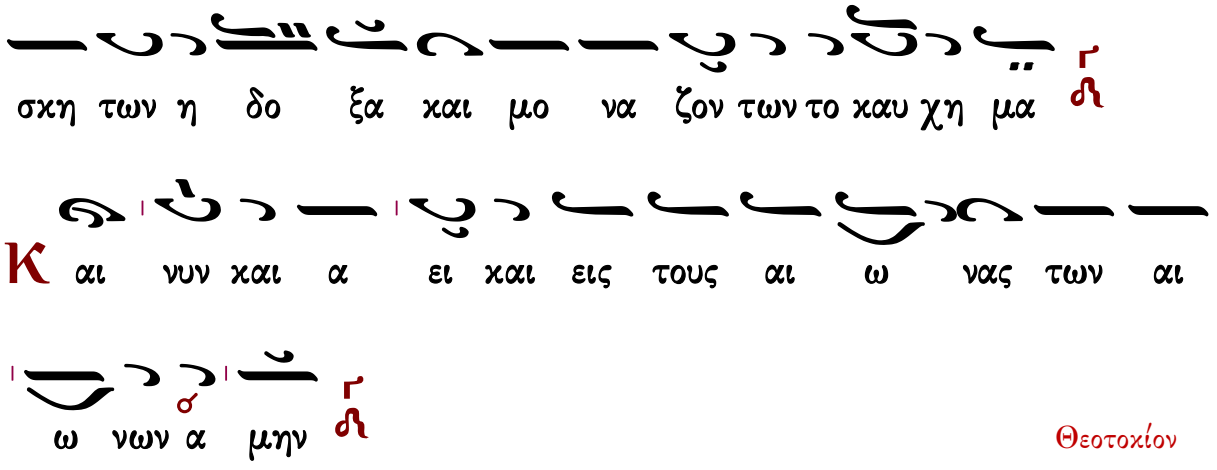
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Θεοτοκίον

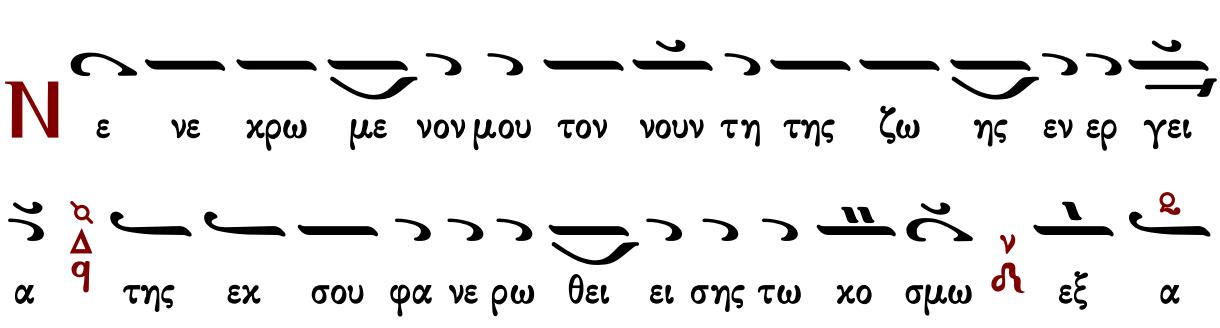
Ν ε νε κρω με νον μου τον νουν τη της ζω ης εν ερ γει
α της εκ σου φα νε ρω θει ει σης τω κο σμω εξ α

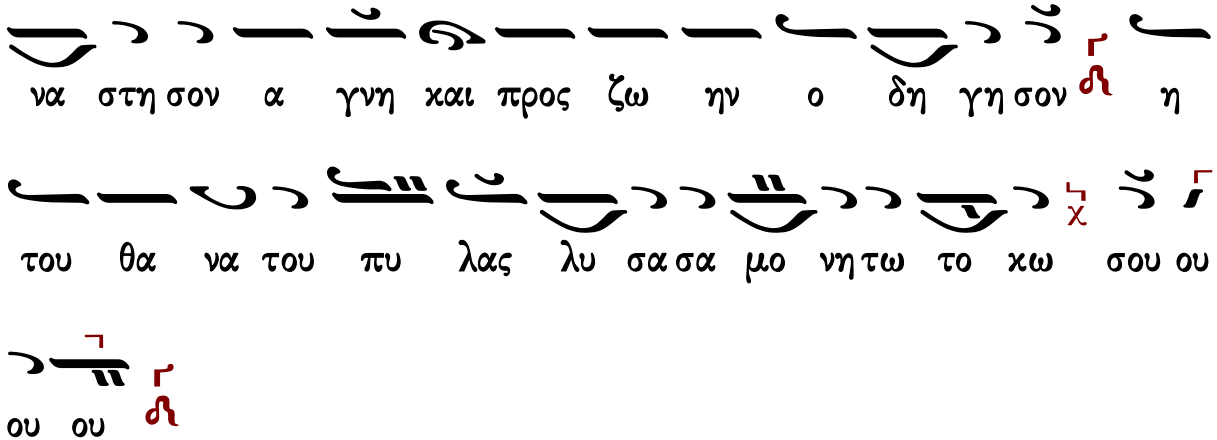

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν…	Ἀμήν.

Κάθισμα

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος ᾱ ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.243*

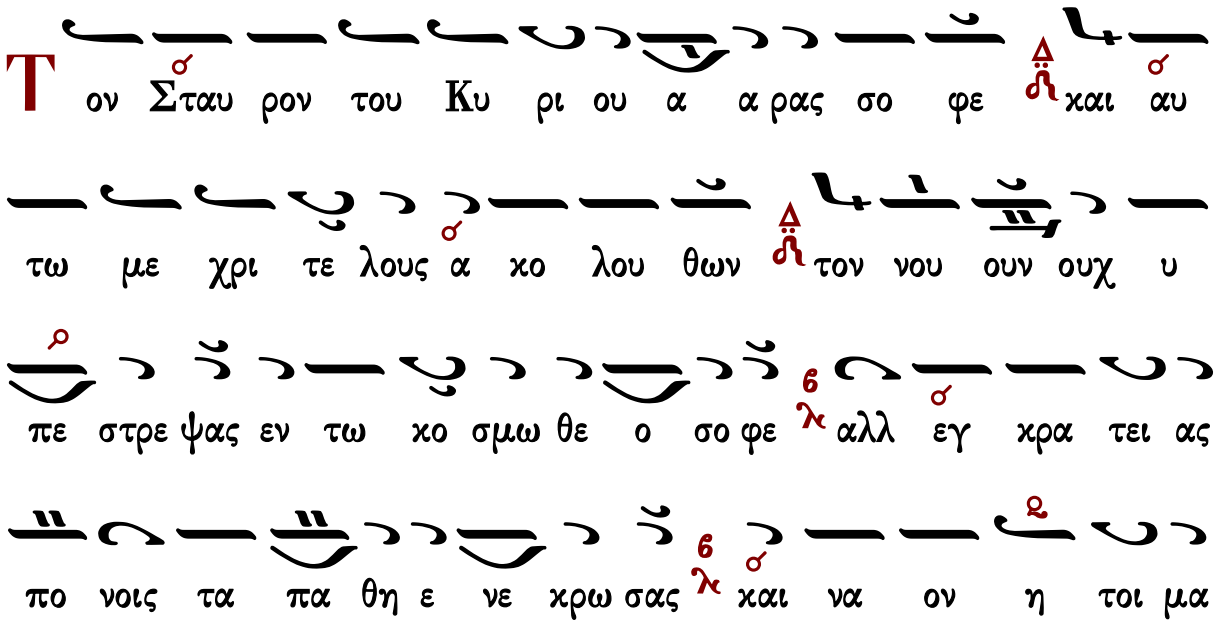

σας σαυ τον τω Κυ ρι ω σου ο ο θεν χα ρι σμα των

α μοι βη ην ε χο μι σω ι α α σθαι νο ση μα τα

και δι ω κειν τα πνευ μα τα θε ο φο ρε Α αν τω νι

ε πρε σβευ ε Χρι στω ω τω Θε ω των πται σμα

των α φε σιν δω ω ρη σα σθαι τοις ε ορ τα ζου σι

πο ο θω την α γι αν μνη η μη ην σου

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι τὸ αὐτὸ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων α μην Θεοτοκίον

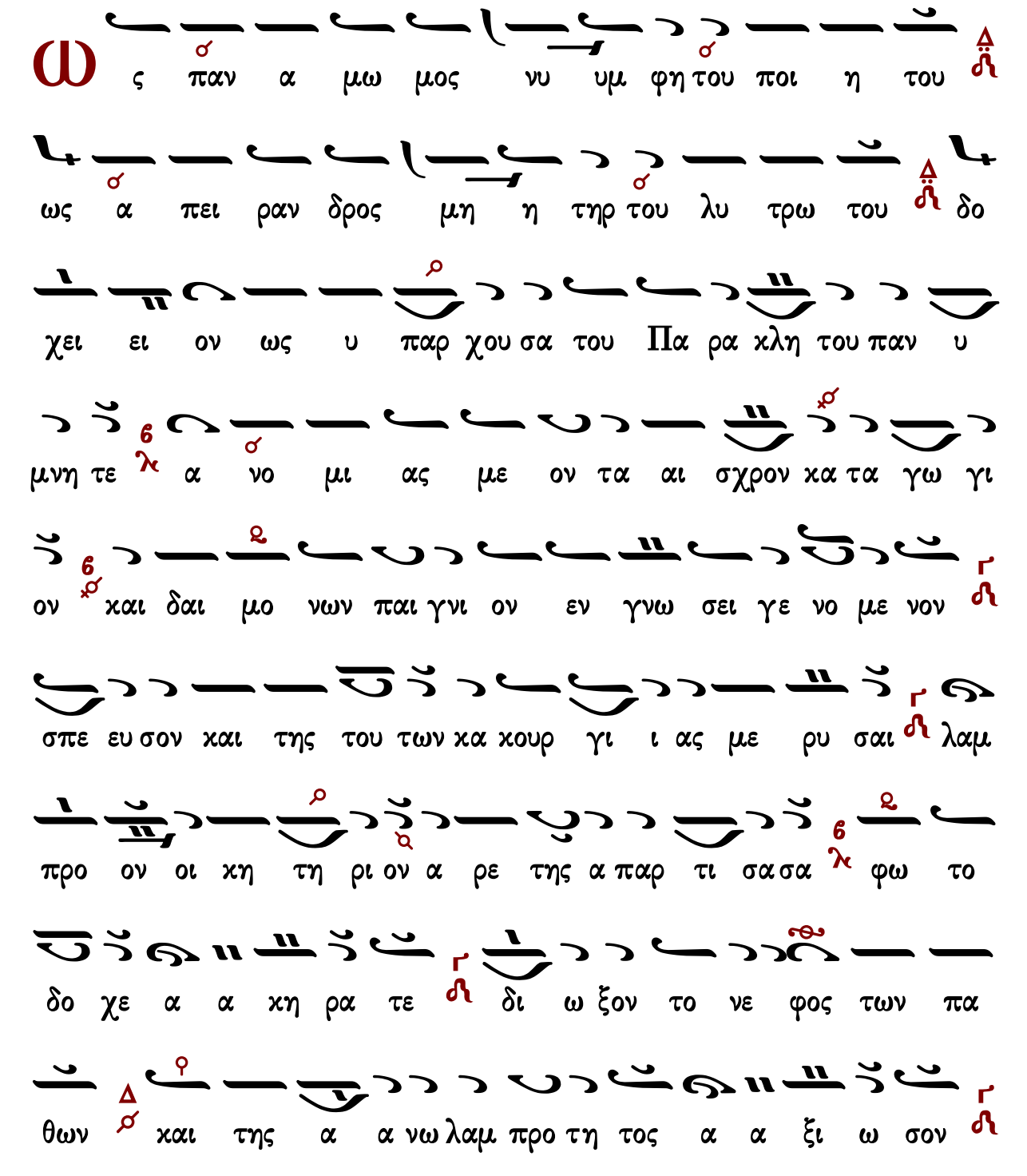
ς παν α μω μος νυ υμ φη του ποι η του
ως α πει ραν δρος μη η τηρ του λυ τρω του δο
χει ει ον ως υ παρ χου σα του Πα ρα κλη του παν υ
μνη τε α νο μι ας με ον τα αι σχρον κα τα γω γι
ον και δαι μο νων παι γνι ον εν γνω σει γε νο με νον
σπε ευ σον και της του των κα κουρ γι ι ας με ρυ σαι λαμ
προ ον οι κη τη ρι ον α ρε της α παρ τι σα σα φω το
δο χε α α κη ρα τε δι ω ξον το νε φος των πα
θων και της α α νω λαμ προ τη τος α α ξι ω σον

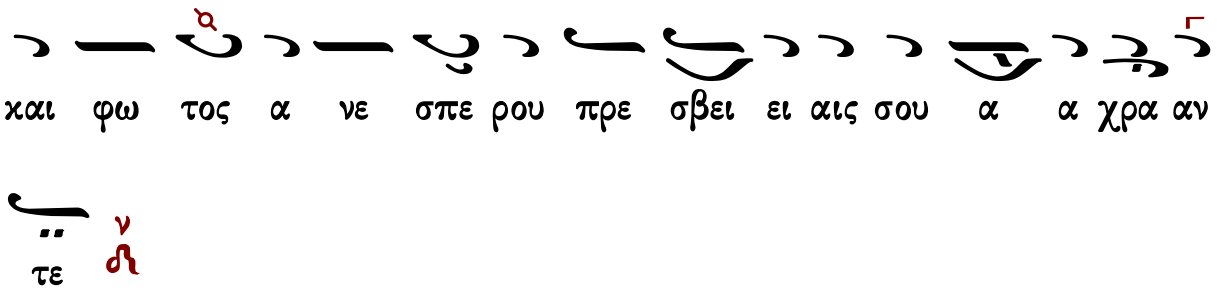

Καταβασίαι τῆς Ὑπαπαντῆς

Σύντομοι

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου

ᾠδὴ α΄ **Ἦχος ἡ Γα** Ἰωάννου Πρωτοψάλτου Ειρμολόγιον 1903 σ.286#

ᾠδὴ γ΄

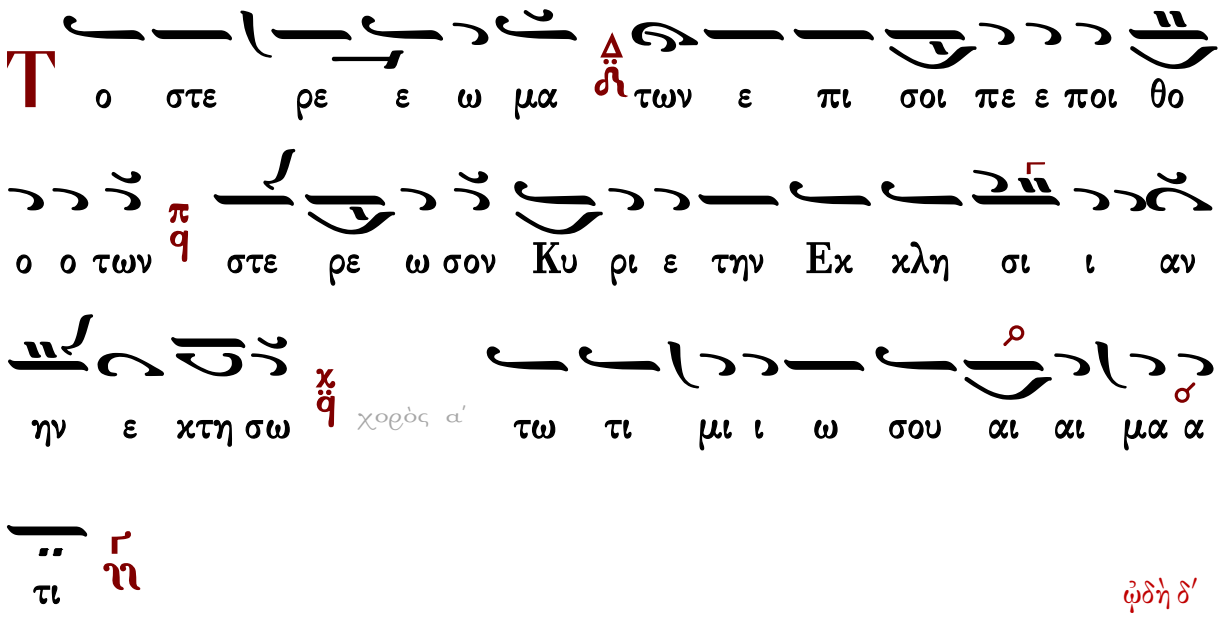
Τ
ο στε ρε ε ω μα των ε πι σοι πε ε ποι θο
ο ο των στε ρε ω σον Κυ ρι ε την Εκ κλη σι ι αν
ην ε κτη σω χορὸς α΄ τω τι μι ι ω σου αι αι μα α
τι

ᾠδὴ δ΄

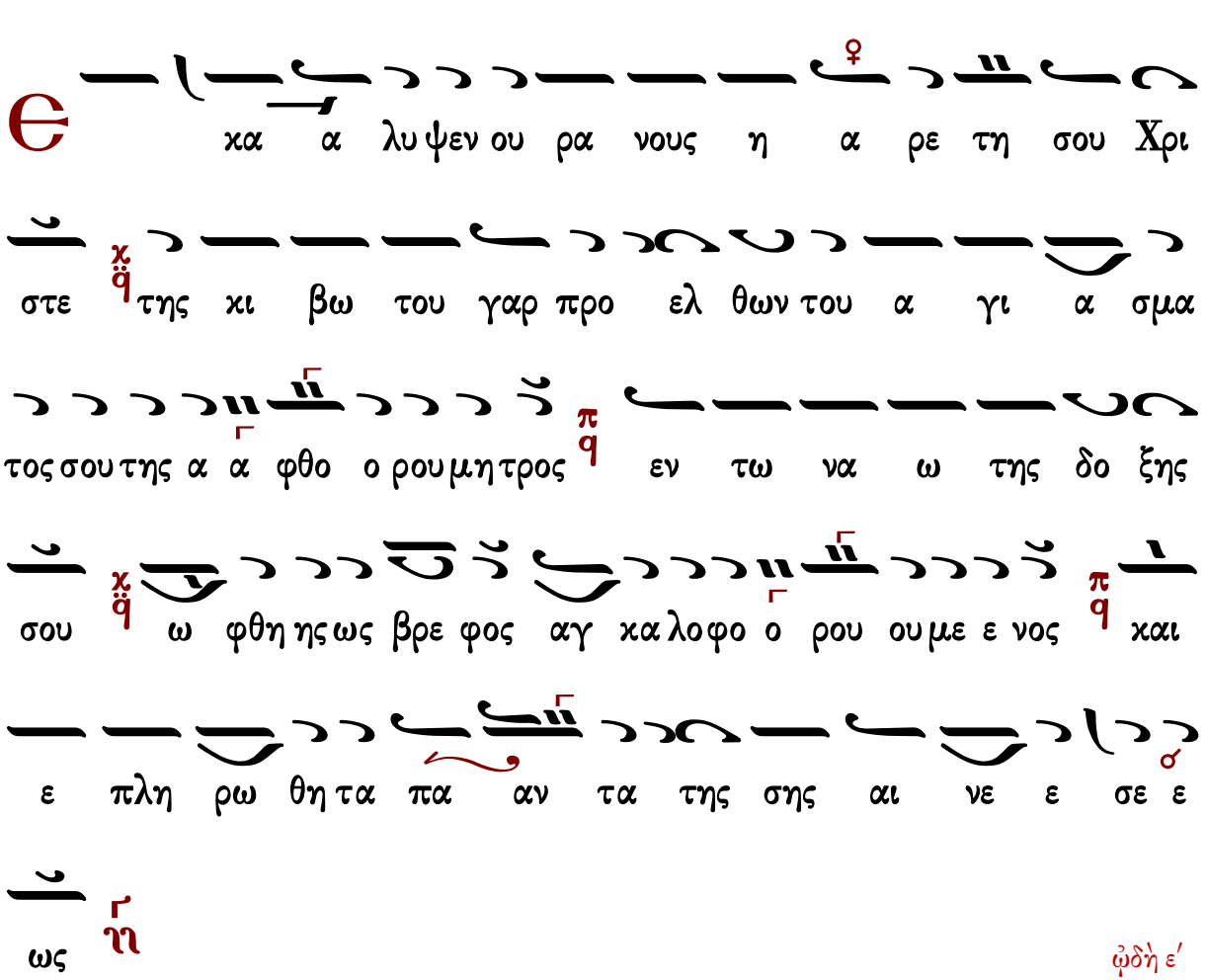
Θ
κα α λυψεν ου ρα νους η α ρε τη σου Χρι
στε της κι βω του γαρ προ ελ θων του α γι α σμα
τος σου της α α φθο ο ρου μη τρος εν τω να ω της δο ξης
σου ω φθη ης ως βρε φος αγ κα λο φο ο ρου ου με ε νος και
ε πλη ρω θη τα πα αν τα της σης αι νε ε σε ε
ως

ᾠδὴ ε΄

ω

ς ει δεν Η σα ι ας συμ βο λι χως εν θρο νω

ε πηρ με νω Θε ον υπ Αγ γε λων δο ξης δο ρυ φο ο

ρου ου με ε νον ω τα α λας ε βο α ε γω προ γαρ ει

δον σω μα του με νον Θε ον φω τος α α νε σπε ρου και

ει ρη η νης δε σπο ο ζο ον τα

ᾠδὴ ς΄

ϵ

βο ο ο η σε ε ε σοι ι δων ο πρε ε ε

σβυς τοις ο φθαλ μοι οις τοσω τη η ρι ι ον ο λα

οις ε πε στη εκ Θε ου Χρι στε συ υ Θε ος μου

ᾠδὴ ζ΄

c

ε τον εν πυ ρι δρο σι σαν τα παι δας θε ο λο ο γη η σα

αν τας και Παρ θε νω α κη ρα τω εν οι κη σαν τα Θε

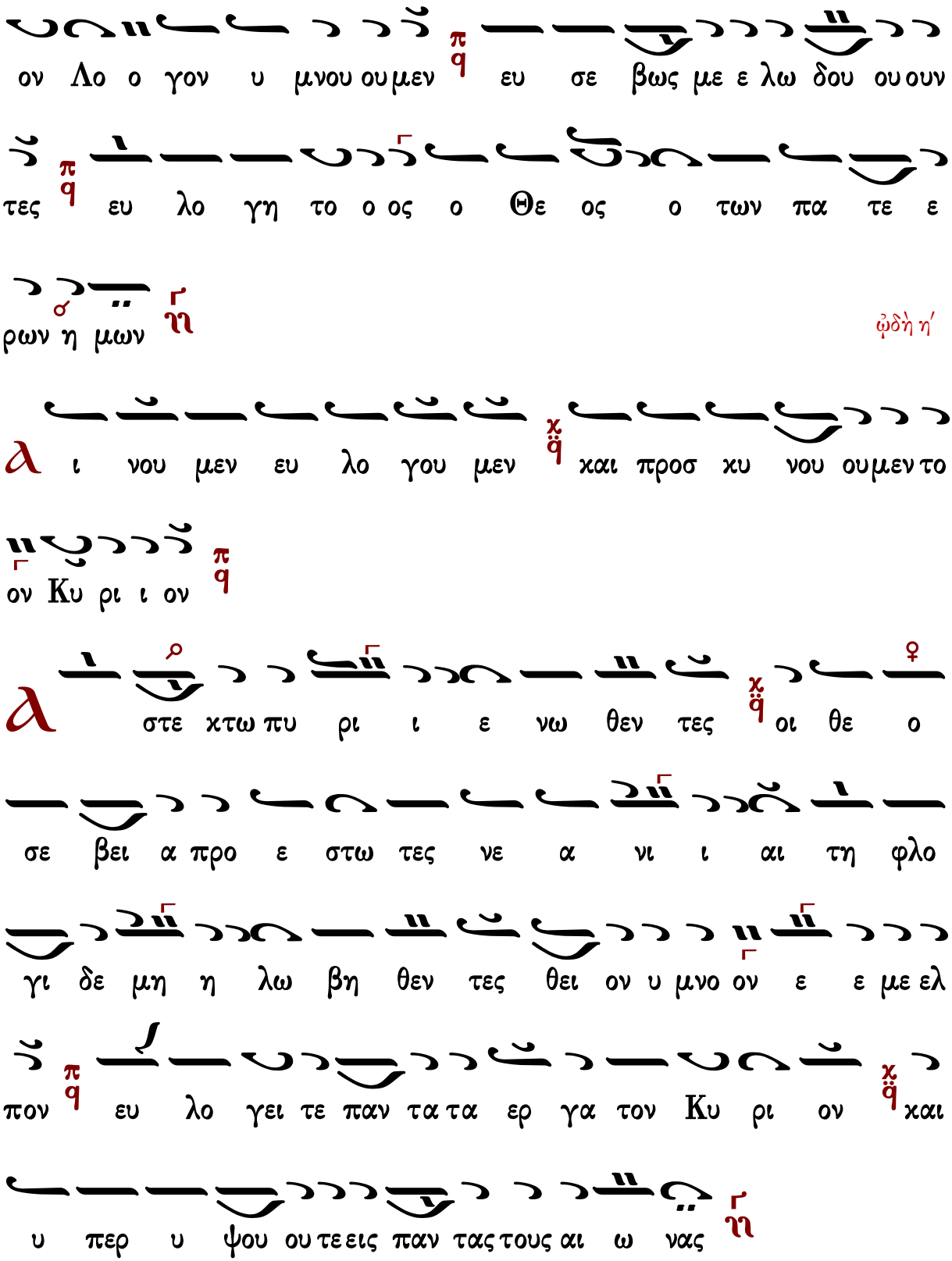
ον Λο ο γον υ μνου ουμεν π/ϥ ευ σε βως με ε λω δου ουουν
τες π/ϥ ευ λο γη το ο ος ο Θε ος ο των πα τε ε
ρων η μων ϩ
ᾠδὴ η΄
α ι νου μεν ευ λο γου μεν χ/ϥ και προσ κυ νου ουμεν το
ον Κυ ρι ι ον π/ϥ
α στε κτω πυ ρι ι ε νω θεν τες χ/ϥ οι θε ο
σε βει α προ ε στω τες νε α νι ι αι τη φλο
γι δε μη η λω βη θεν τες θει ον υ μνο ον ε ε με ελ
πον π/ϥ ευ λο γει τε παν τα τα ερ γα τον Κυ ρι ον χ/ϥ και
υ περ υ ψου ουτε εις παν τας τους αι ω νας ϩ

Ἀργαὶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου

Θὶς τὰς καταβασίας ταύτας ἐπεφέραμεν ἐλαφράς τινας μεταβολὰς πρὸς ἀποφυγὴν παρατονισμῶν καὶ ἀστόχου χωρισμοῦ λέξεων. Οὐσιαστικωτέρας διορθώσεις πρὸς καλυτέραν ἀπόδοσιν τοῦ νοήματος καὶ σύντμησιν μουσικῶν τινων γραμμῶν παραθέτομεν μεθ' ἑκάστην καταβασίαν. [πρωτ.Κων.Παπαγιάννης]

ᾠδὴ α'

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.65/512*

χ ερ σον α βυσ σο το ο ο ο ο χον πε ε δον η

λι ι ος ε ε πε πο ο λε ευ σε ε πο ο ο ο

τε ε ωσ ει τει χο ος γα αρ ε πα α α α γη

ε ε χα τε ε ε ε ρω ω θεν υ υ υ υ

δω ωρ λα ω πε ζο ο πο ον το πο ρου ου

ου ου ου ουν τι ι και θε α ρε ε στω ως με ελ

πο ο ο ον τι ι α σω μεν τω ω ω ω Κυ ρι

ω ω εν δο ο ξως γαρ δε ε δο ο ο ο ο ο ξα
α σται

διασκευὴ

χ
ερ σον α βυσ σο το ο κον πε ε ε ε δον η
η λι ι ος ε πε πο ο λε ευ σε ε ε πο ο τε
ε ωσ ει τει χο ος γα αρ ε πα α α α γη ε
κα τε ε ρω ω θεν υ υ υ υ δω ωρ λα
ω πε ζο πον το πο ρου ου ου ου ουν τι ι και θε
α ρε ε στως με ελ πο ο ο ον τι ι α σω
μεν τω ω ω ω Κυ ρι ω ω εν δο ο ξως γαρ δε ε
δο ο ο ο ο ο ξα α σται

ᾠδὴ γ΄

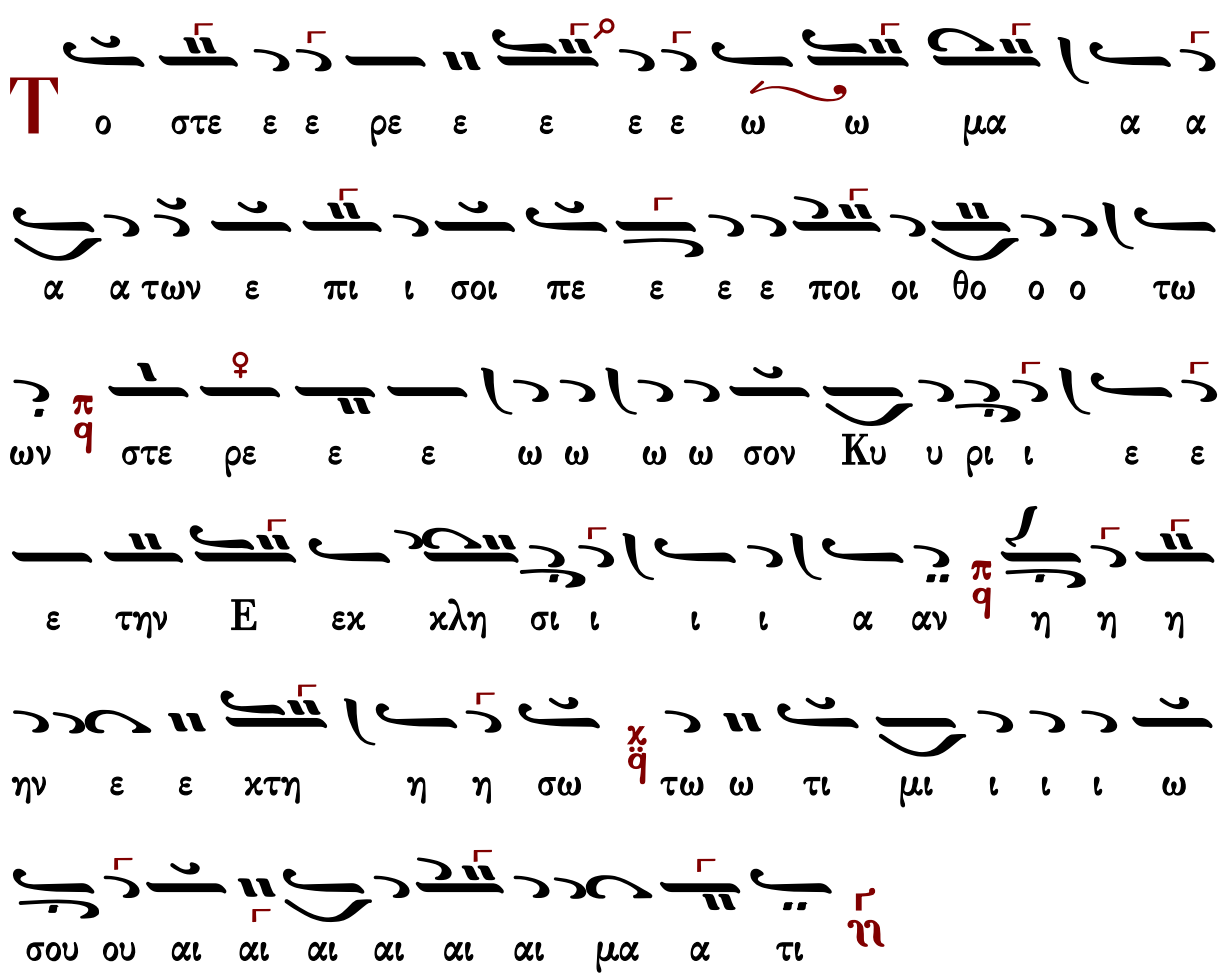

διασκευὴ

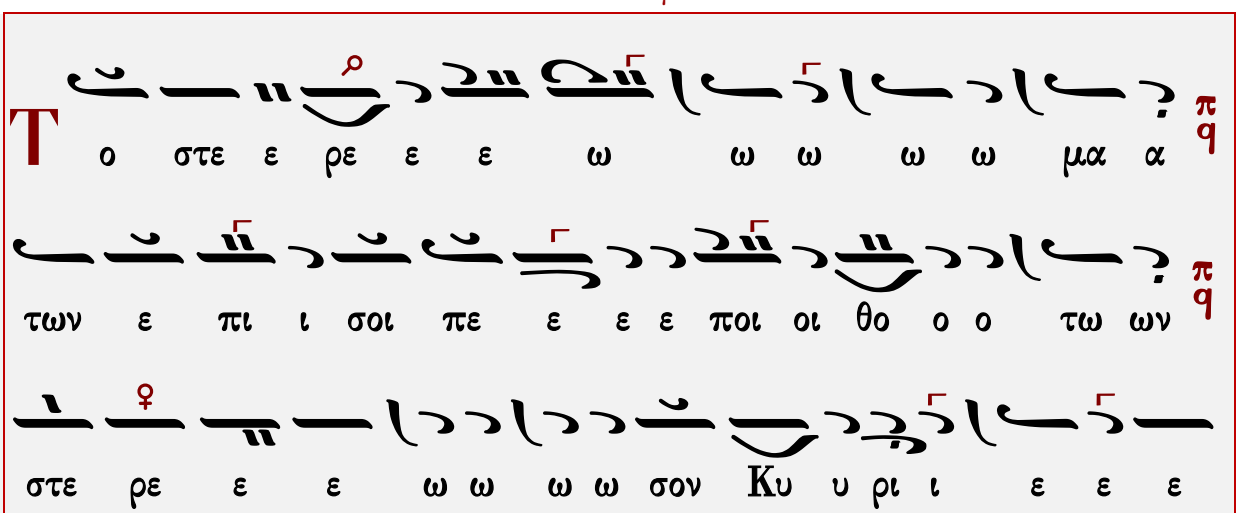

την Ε εκ χλη σι ι ι ι α αν η η η
ην ε ε χτη η η σω τω ω τι μι ι ι ι ω
σου ου αι αι αι αι αι αι μα α τι

ᾠδὴ δ΄

χα λυ ψε εν ου ου ρα νου ου ους η α α
ρε ε ε τη η σου ου Χρι ι ι στε ε ε
της κι βω του γαρ προ ε ε ελ θων του ου α α α γι
α α σμα το ο ο ος σου ου της α φθο ο ο
ρου ου Μη η τρο ο ος εν τω ω να ω ω τη ης δο ο
ο ξη η η ης σου ου ω ω φθη η ης ω ως βρε
ε ε φος α αγ κα λο ο φο ο ρου ου ου με ε ε

ε νο ος χαι ε πλη ρω ω ω θη τα α πα α αν
τα α της σης αι αι νε ε ε ε ε σε ε
ως

διασκευή

χα λυ ψε εν ου ου ρα νου ου ους η α α
ρε ε ε τη η σου ου Χρι ι ι στε ε ε
της κι βω του γαρ προ ε ε ελ θων του α γι α
σμα α α το ο ος σου ου της α φθο ο ο ρου ου
Μη η τρο ος εν τω να ω ω ω της δο
ο ξη ης σου ω ω φθη η η ης ω ως βρε ε ε φος
αγ κα λο φο ρου ου ου με ε ε ε νο ος χαι ε

πλη ρω ω ω θη τα α πα α αν τα α της σης αι αι
νε ε ε ε ε ε σε ε ως

ᾠδὴ ε′

ς ει δε εν Η η σα ι ι ι ι ας συ υμ
βο ο λι ι ι χω ω ως εν θρο νω ε ε
ε πηρ με ε ε ε ε νω ω Θε ε ε ον υπ αγ
γε λω ων δο ο ο ξης δο ο ρυ υ φο ρου ου ου με
ε ε ε ε νο ον ω τα α α α α α α α
λα ας ε βο ο ο α α ε ε ε γω ω προ
γαρ ει ει ει δο ον σω μα α του ου με νο ο ον Θε ε
ε ε ο ον φω το ο ος α α α νε σπε ε

ἄλλη γραμμὴ

ὠδὴ ς′

διασκευὴ

ω ων ο ο πρε ε ε σβυ υς τοις ο φθαλ μοι οι οις το ο
σω τη η η ρι ο ο ον ο ο ο λα οι οις
ε πε ε ε ε ε στη η εκ Θε ου Χρι
στε συ υ υ υ υ Θε ος μου ου

ᾠδὴ ζ′

C
ε ε το ον εν πυ ρι ι ι δρο σι ι σα αν τα
παι αι αι δας θε ο ο λο ο γη η η σα α α αν
τα ας και Παρ θε νω ω α κη ρα α α α τω εν
οι κη η σα αν τα Θε ο ο ον Λο ο ο ο γο
ον υ μνου ου ου ου με εν ευ σεσ βως με ε ε
λω ω δου ου ουν τε ες ευ λο γη το ο ος ο Θε

ο ο ος ο των πα α τε ε ε ε ρω ων η η μω
ων

ᾠδὴ η´

ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου
μεν το ον Κυ υ υ ρι ι ι ο ον

στε ε κτω πυ ρι ι ι ι ε εν ω θε ε
ε εν τες οι οι θε ο σε βει ει ει α ας προ ο
ε ε στω ω ω τες νε ε α νι ι ι ι αι
αι τη φλο γι δε μη η λω ω βη θε ε ε εν
τες θει ει ον υ υ μνο ον ε ε ε με ε ε ελ πο
ον ευ λο γει τε πα α αν τα α α τα α ε ε ερ

Τιμιωτέρα

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

Λουκᾶ κεφ. 1

Ἦχος ἡ Γα

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Γερόσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Καταβασία θ΄ ᾠδῆς | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.24#

Ἦχος ἠ Γα

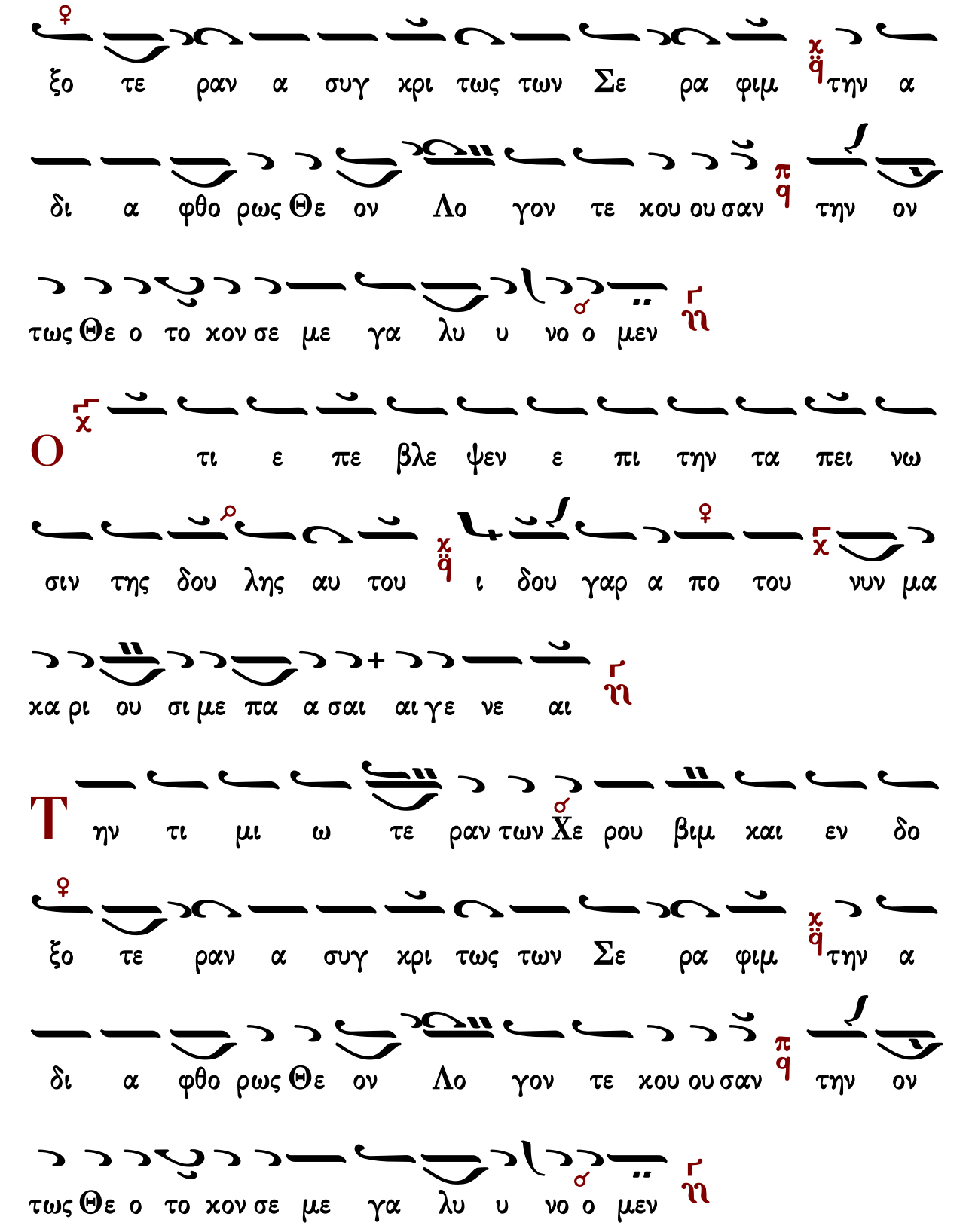
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε χου ου σαν την ον
τως Θε ο το χον σε με γα λυ υ νο ο μεν
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα
κα ρι ου σι με πα α σαι αι γε νε αι
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε χου ου σαν την ον
τως Θε ο το χον σε με γα λυ υ νο ο μεν

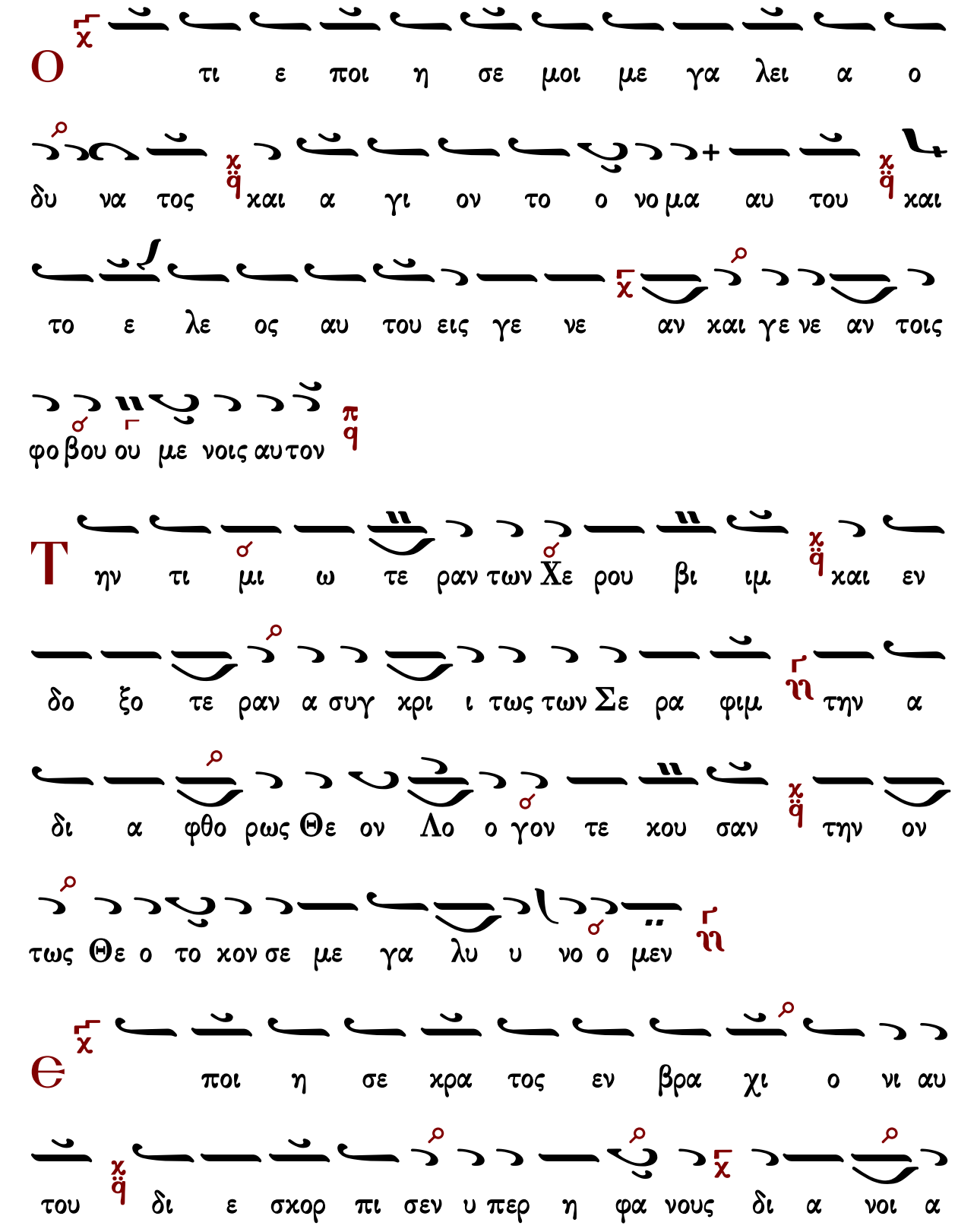
Ο
τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και
το ε λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις
φο βου ου με νοις αυ τον
Τ
ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον
τως Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν
Θ
ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ
του δι ε σκορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι α

χαρ δι ι ας αυ των
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε χου σαν την ον
τως Θε ο το χον σε με γα λυ υ νο ο μεν
Κ α θει λε δυ να σταις α πο θρο νων και υ
υ ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα
θων και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι

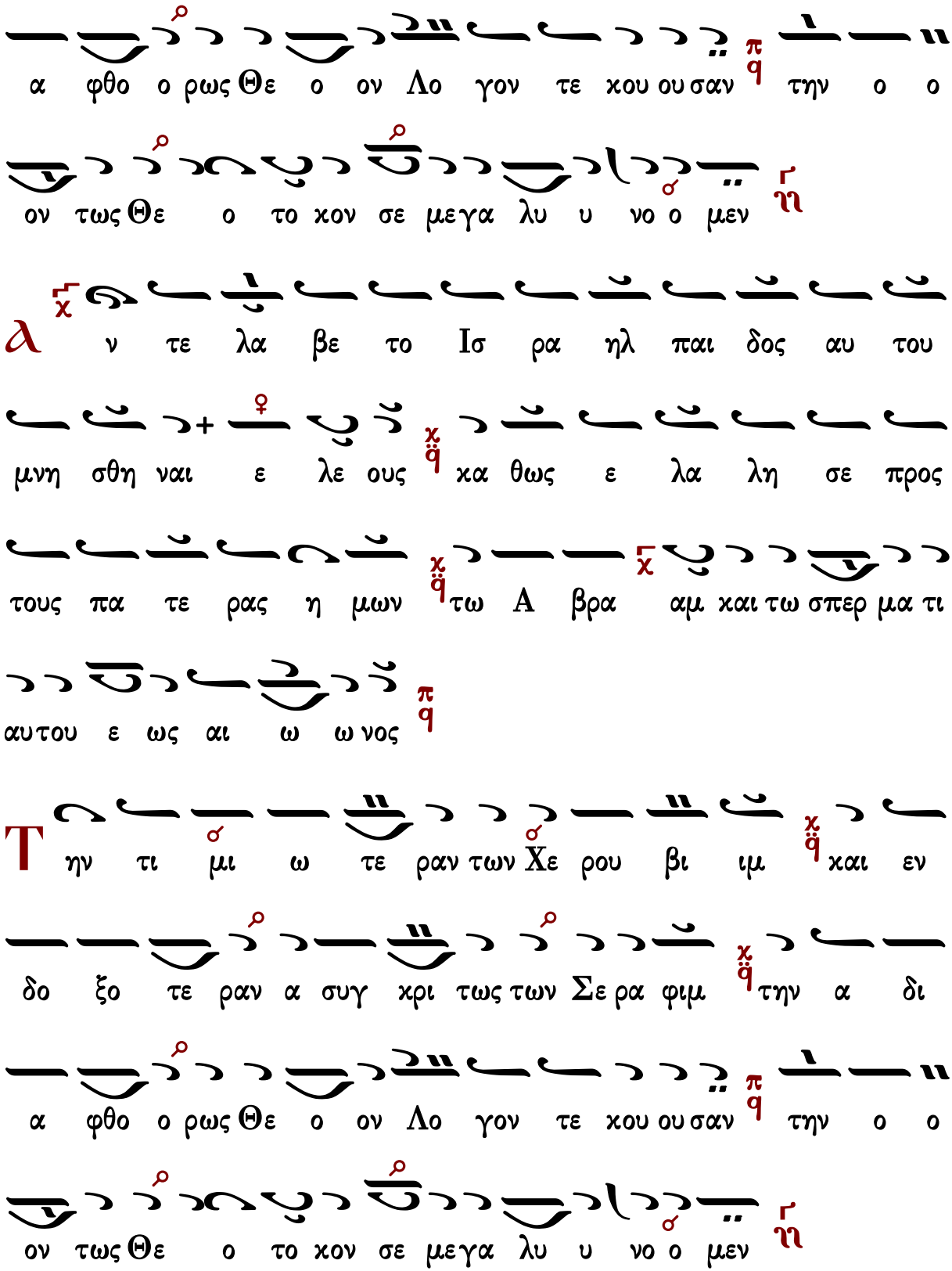
α φθο ο ρως Θε ο ον Λο γον τε χου ου σαν πq την ο ο
ον τως Θε ο το χον σε μεγα λυ υ νο ο μεν ηq
χq λ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του
μνη σθη ναι ε λε ους χq κα θως ε λα λη σε προς
τους πα τε ρας η μων χq τω Α βρα αμ χαι τω σπερ μα τι
αυ του ε ως αι ω ω νος πq
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ χq χαι εν
δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ χq την α δι
α φθο ο ρως Θε ο ον Λο γον τε χου ου σαν πq την ο ο
ον τως Θε ο το χον σε μεγα λυ υ νο ο μεν ηq

Καταβασία θ' ᾠδῆς

Πέτρου Λαμπαδαρίου (σύντομος)

ᾠδὴ θ'

Ἦχος ἡ Γα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.293#

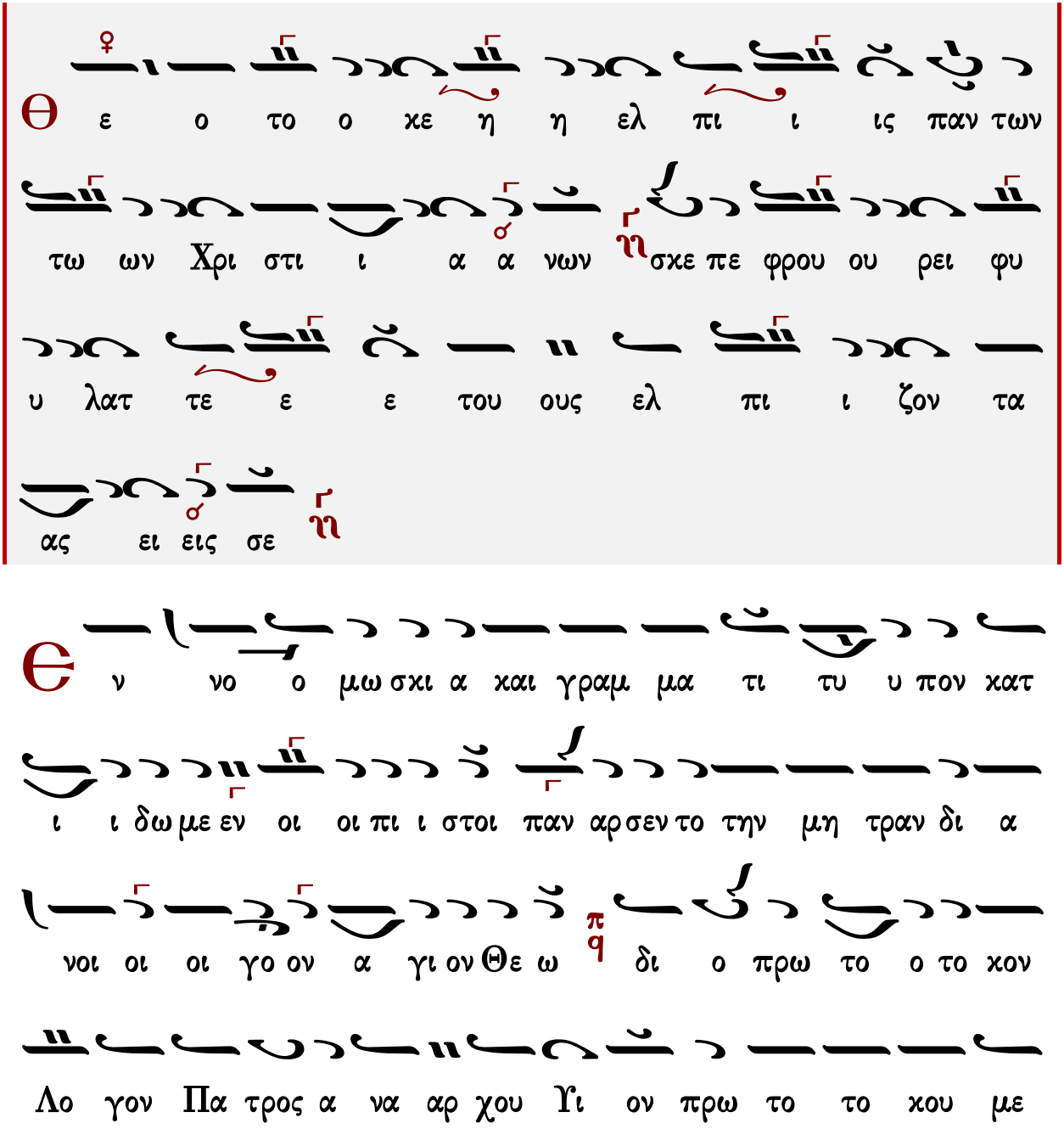

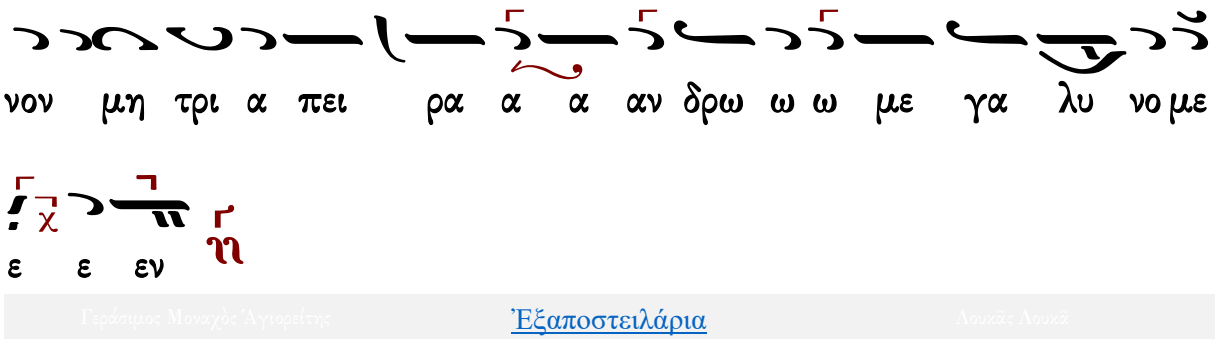

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (σύντομος)

ᾠδὴ θ′

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.74/521*

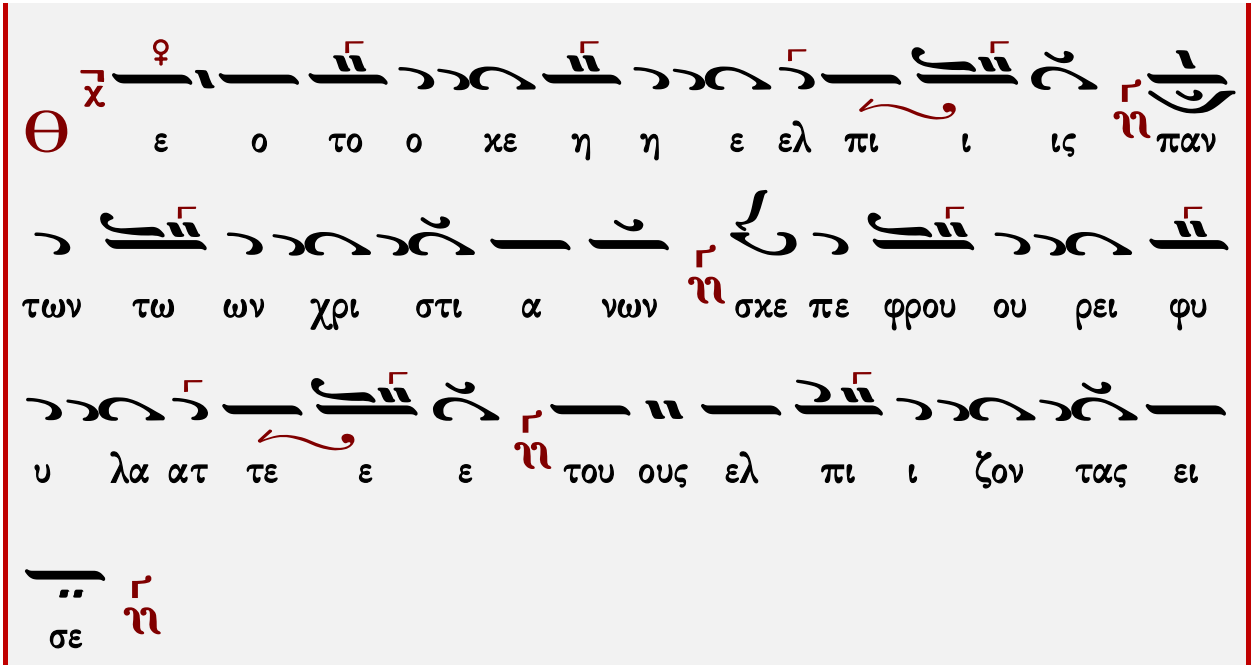

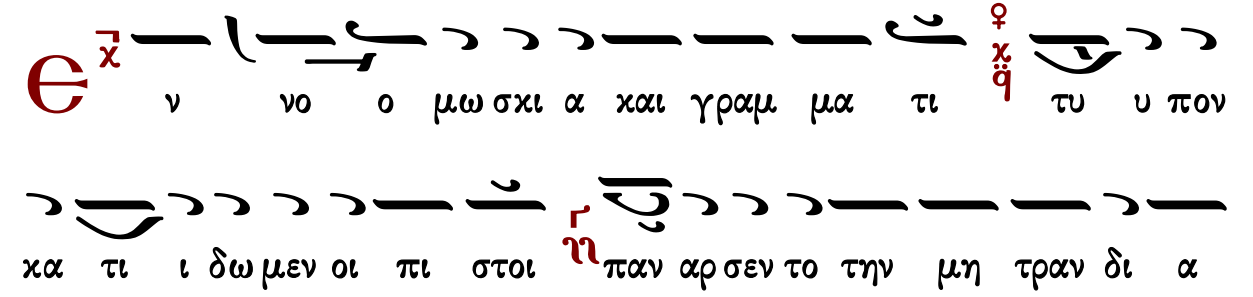

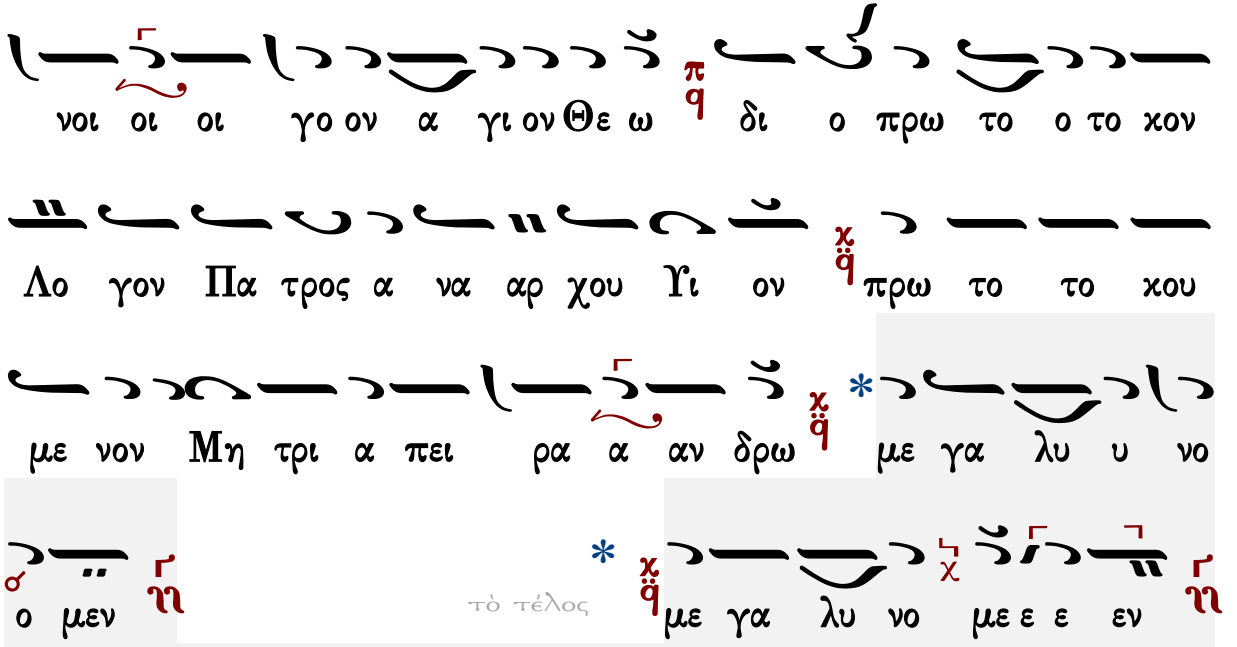

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐξαποστειλάρια — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου (ἀργὴ)

ᾠδὴ θ′

Ἦχος ἠ Γα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.50#

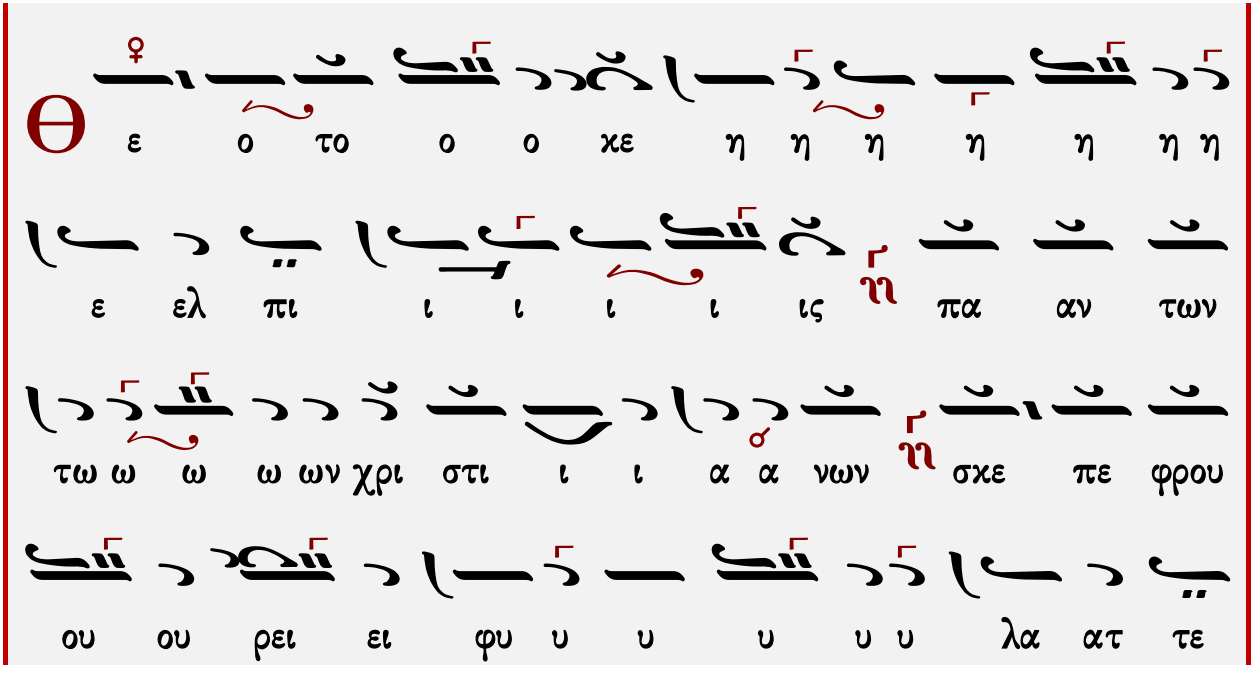

τα ζον ι ι ι ι ι πι ελ ους του ε ε ε ε ε
ε ε ε ε
α ας ει εις σε

ι α α πει ρα α α αν δρω ω ω με γα α λυ υ
ο ο ον πρω το το χου με νο ον μη η η τρι ι
ο γον πα τρος α να α α αρ χου ου υι υι υι
ο ο ο ο πρω το ο ο ο το ο χον λο ο ο
ω ω δι ο ο πρω το ο ο ο το ο χον λο ο ο
ι στοι οι πα αν α αρ σεν το την μη τρα αν δι ι α
ι τυ υ υ πον κατ ι ι ι δω ω μεν οι οι οι πι ι ι
ν νο ο μω σκι ι α α και γρα α αμ μα τι ι ι
νοι οι οι οι γο ο ον α α γι ι ο ο ον Θε ε ε ε

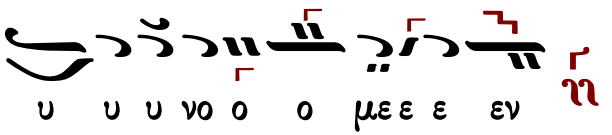

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (ἀργὴ)

φῶδὴ θ′

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.75/522*

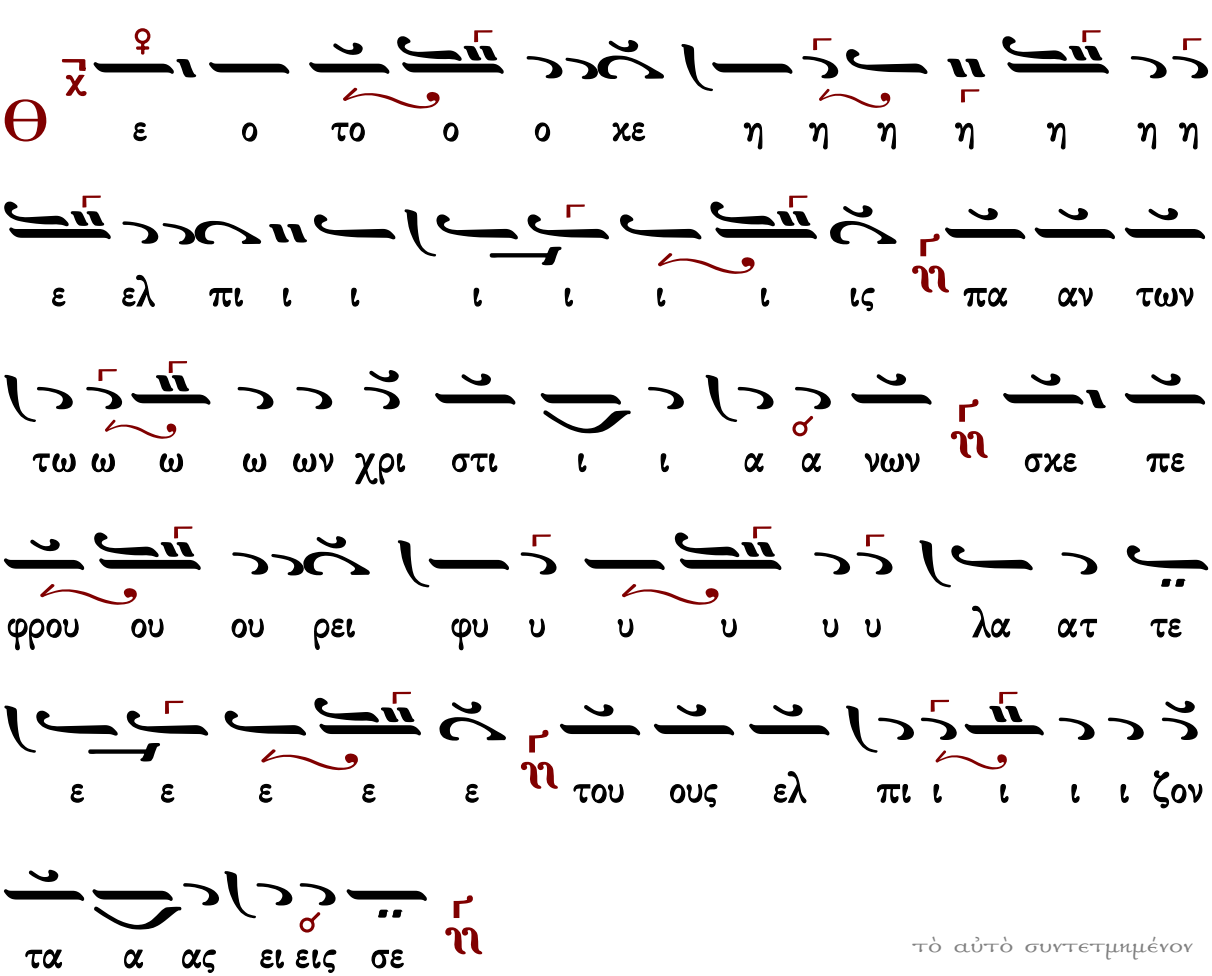

τὸ αὐτὸ συντετμημένον

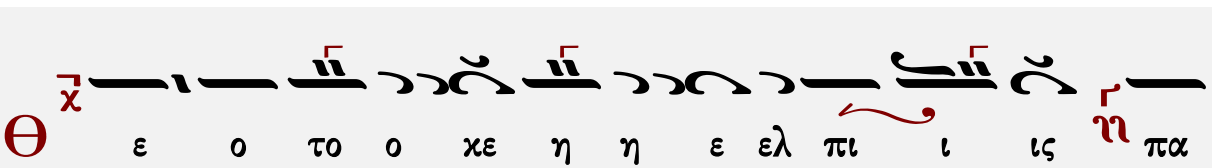

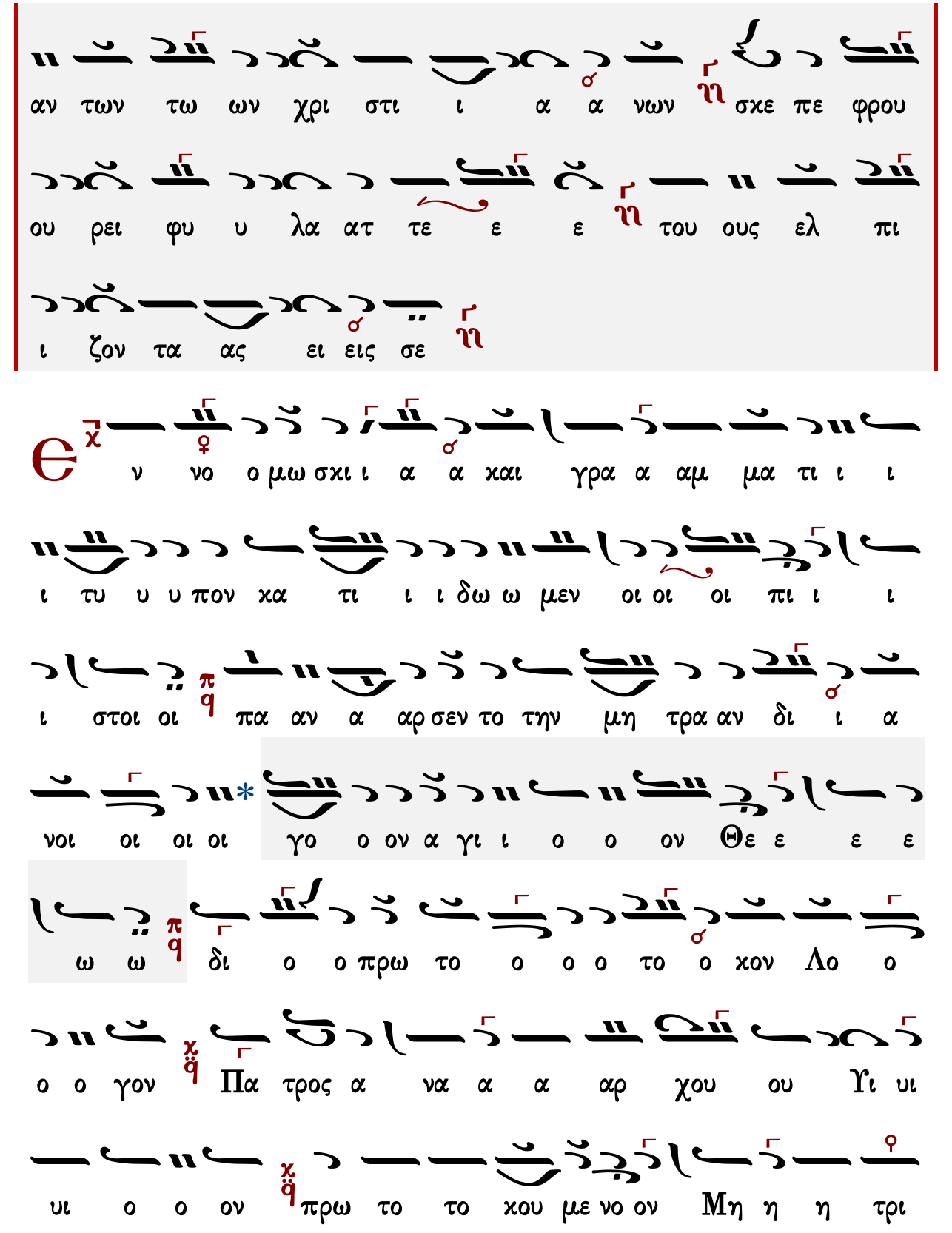
φρου πε σκε νων α α ι στι χρι ων ων τω των αν
ου ελ ους του ε ε τε ατ υ λα υ φυ ρει ου
πι ι ι ζον τα ας ει εις σε
ι ι μα αμ α γρα και α α ι ι μω σκι ο νο ν
ι ι πι ι οι οι οι ι ι δω ω μεν υ υ πον κα τι ι ι τυ ι
α ι δι ι τρα αν μη την σεν το α αρ α αν πα οι ι στοι ι
ι ι ε ε ε Θε ον ο ο ι γι α ον ο γο ι ι ι ι νοι
ο ο ο το ο ο ο χον Λο ο δι ο ο πρω το ο ο ω ω
ι υι Υι ου χου αρ α α α να α Πα τρος α γον ο ο
ι τρι η η η Μη νον με χου το το πρω ο ο υι υι

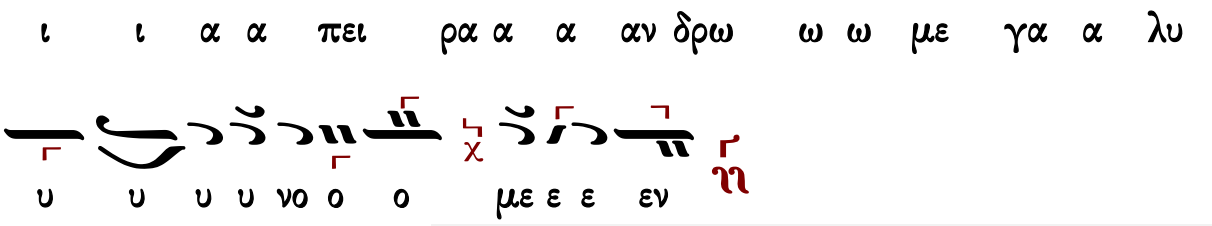

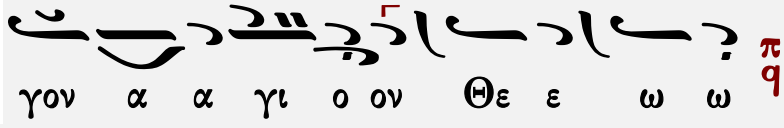

ἄλλη γραμμὴ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐξαποστειλάρια — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐξαποστειλάρια

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ἦχος Βʹ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.246*

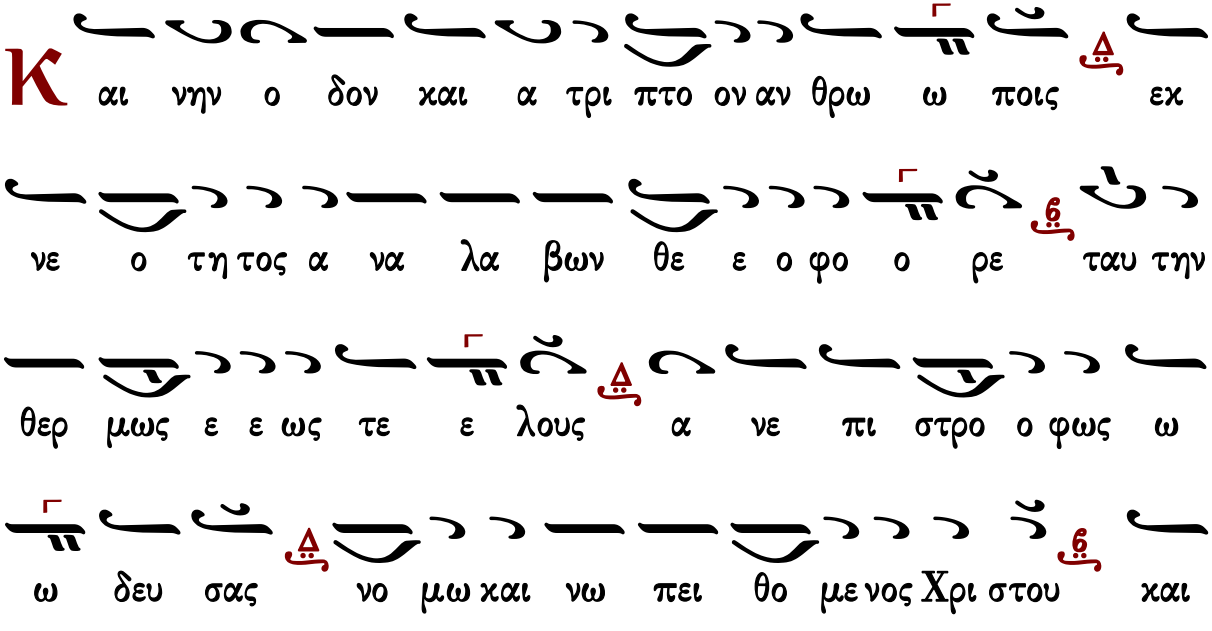

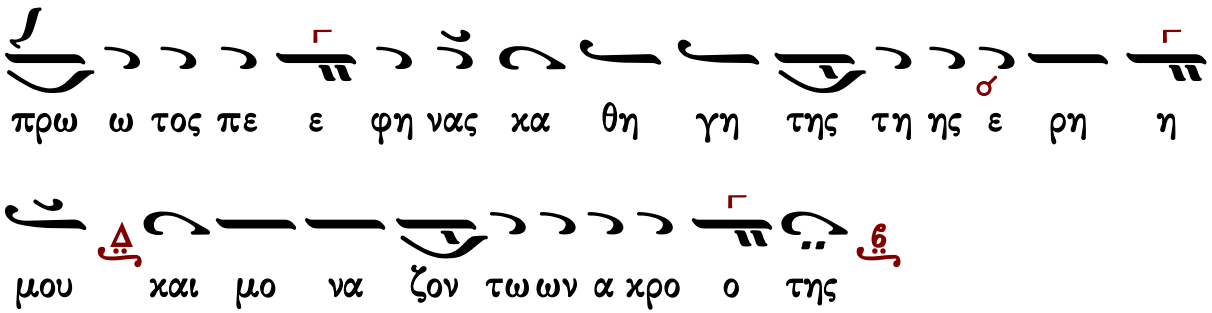

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.247*

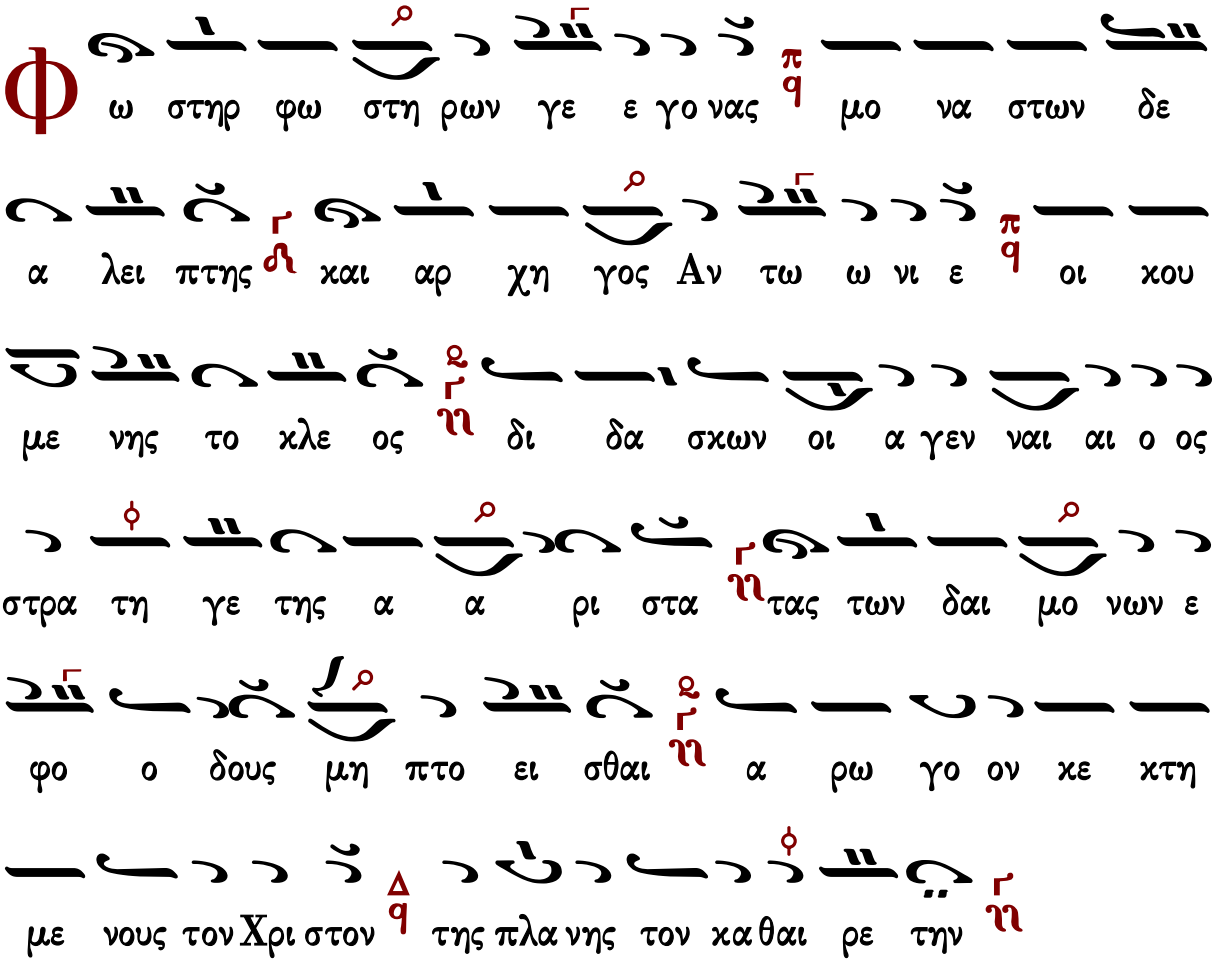

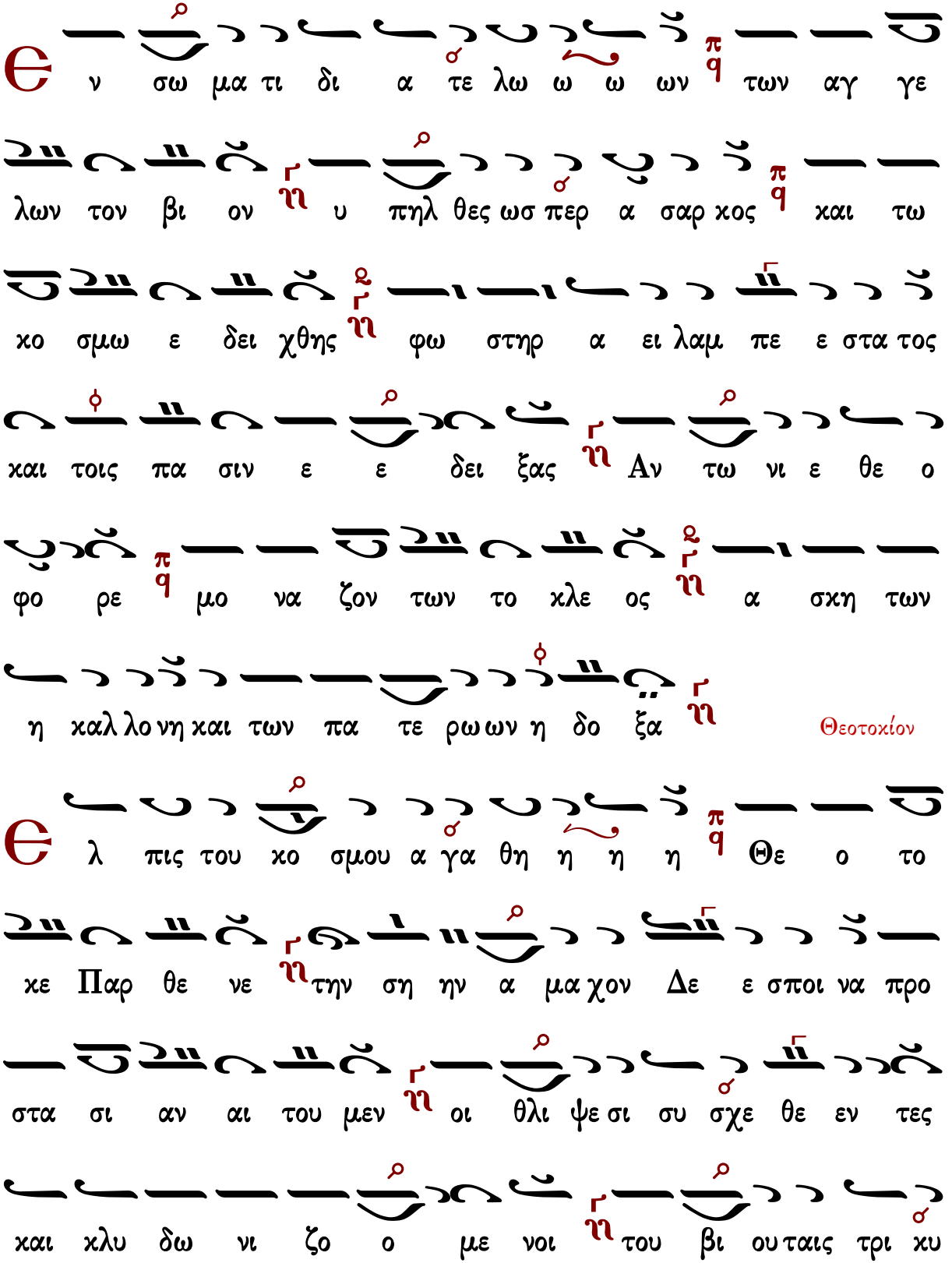
Θ
ν σω μα τι δι α τε λω ω ω ων π q των αγ γε
λων τον βι ον η υ πηλ θες ωσ περ α σαρ κος π q και τω
κο σμω ε δει χθης η φω στηρ α ει λαμ πε ε στα τος
και τοις πα σιν ε ε δει ξας η Αν τω νι ε θε ο
φο ρε π q μο να ζον των το κλε ος η α σκη των
η καλ λο νη και των πα τε ρω ων η δο ξα η
Θεοτοκίον
Θ
λ πις του κο σμου α γα θη η η η π q Θε ο το
κε Παρ θε νε η την ση ην α μα χον Δε ε σποι να προ
στα σι αν αι του μεν η οι θλι ψε σι συ σχε θε εν τες
και κλυ δω νι ζο ο με νοι η του βι ου ταις τρι κυ

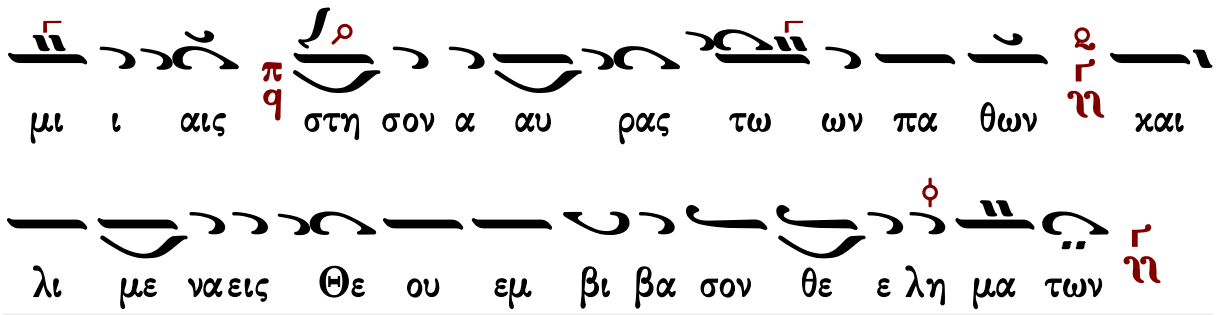

Θὶς τοὺς Αἴνους

Πασαπνοάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ ἡ Νη

Πανδέκτη-Ὄρθρος
1851 σ.536*

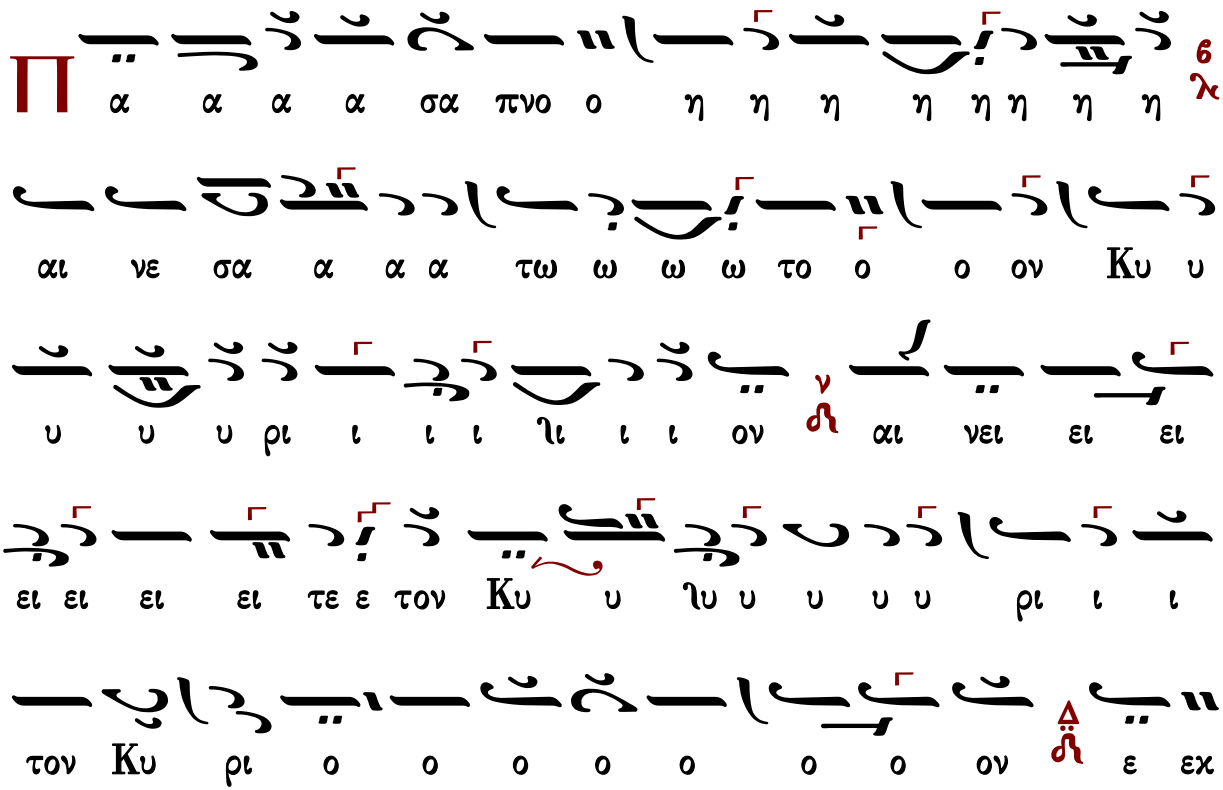

αι ν' ν ων ω ω ω ω ω ω ω ω ρα ου ου ου ου ρα νω ω ω ω ω ω ω ω

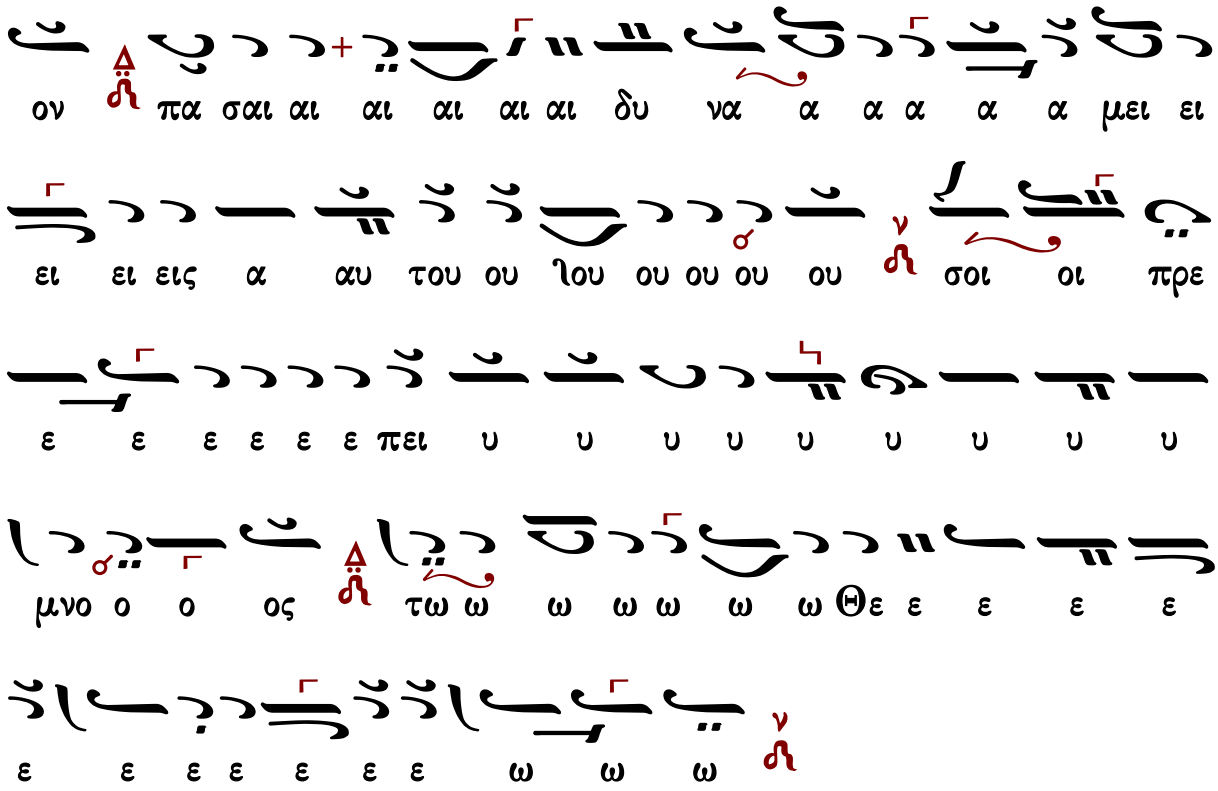

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.228*

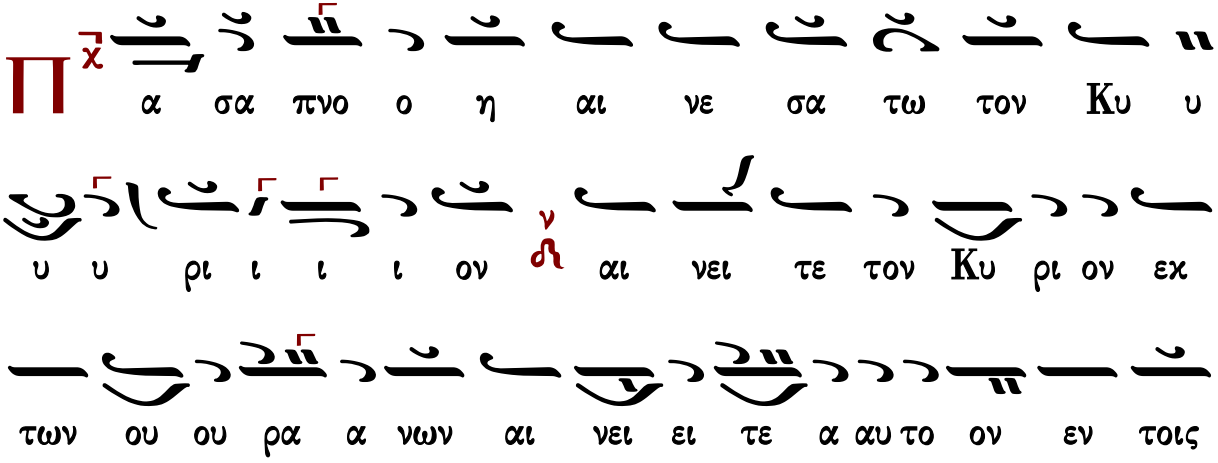

υ υ υ ψι ι ι ι ι στοις σοι οι πρε πει υ υ

μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

α ι νει ει τε α αυ τον πα αν τες οι αγ γε λοι οι

οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε ε α αυ τον

πα α σαι αι δυ να α α α α μεις α αυ του ου

ου σοι οι πρε πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε

ε ω

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ.420#

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ ρι ι

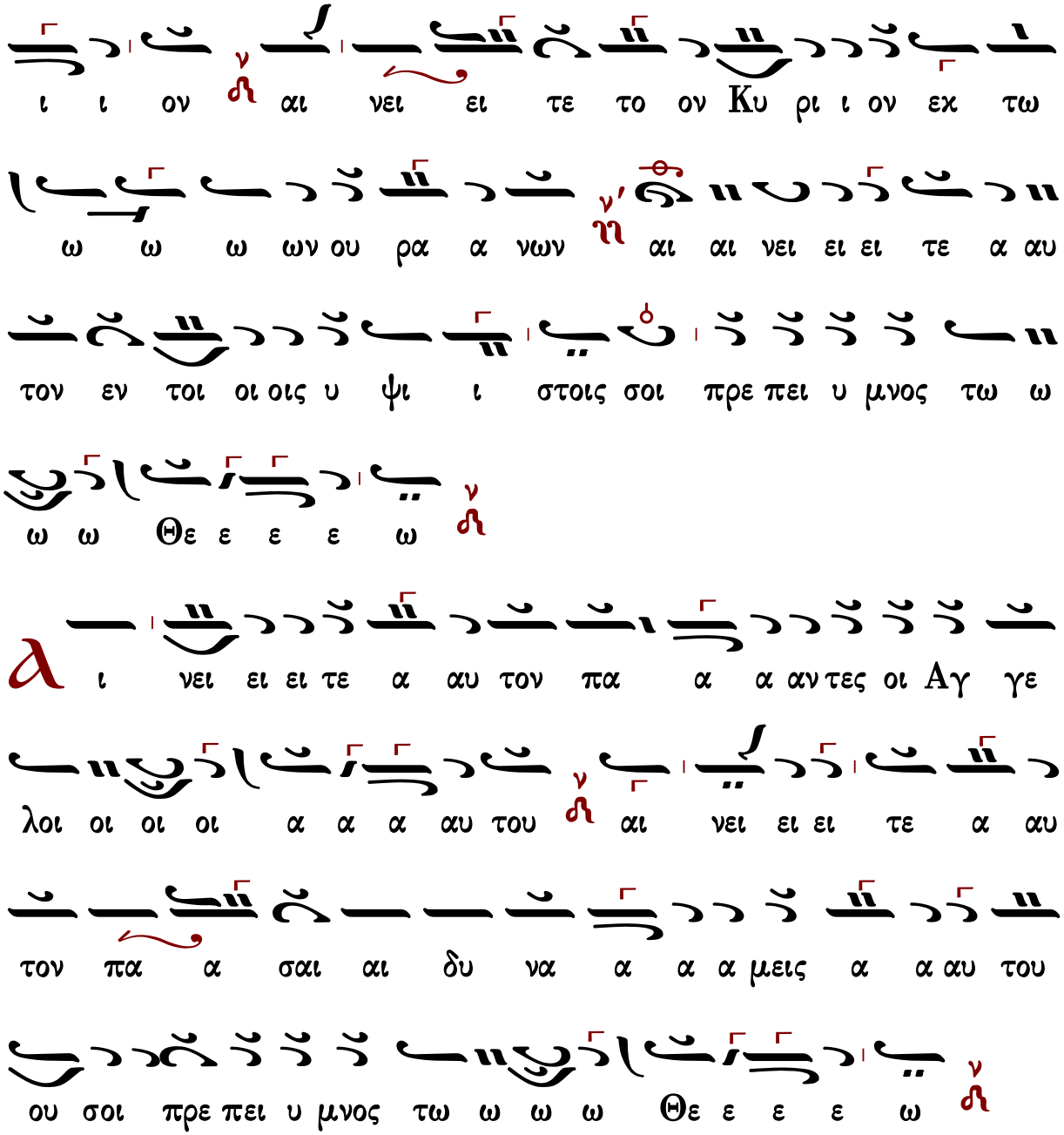

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Στιχολογία Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ̃ π̃ ν̈ Νη̃

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.141*

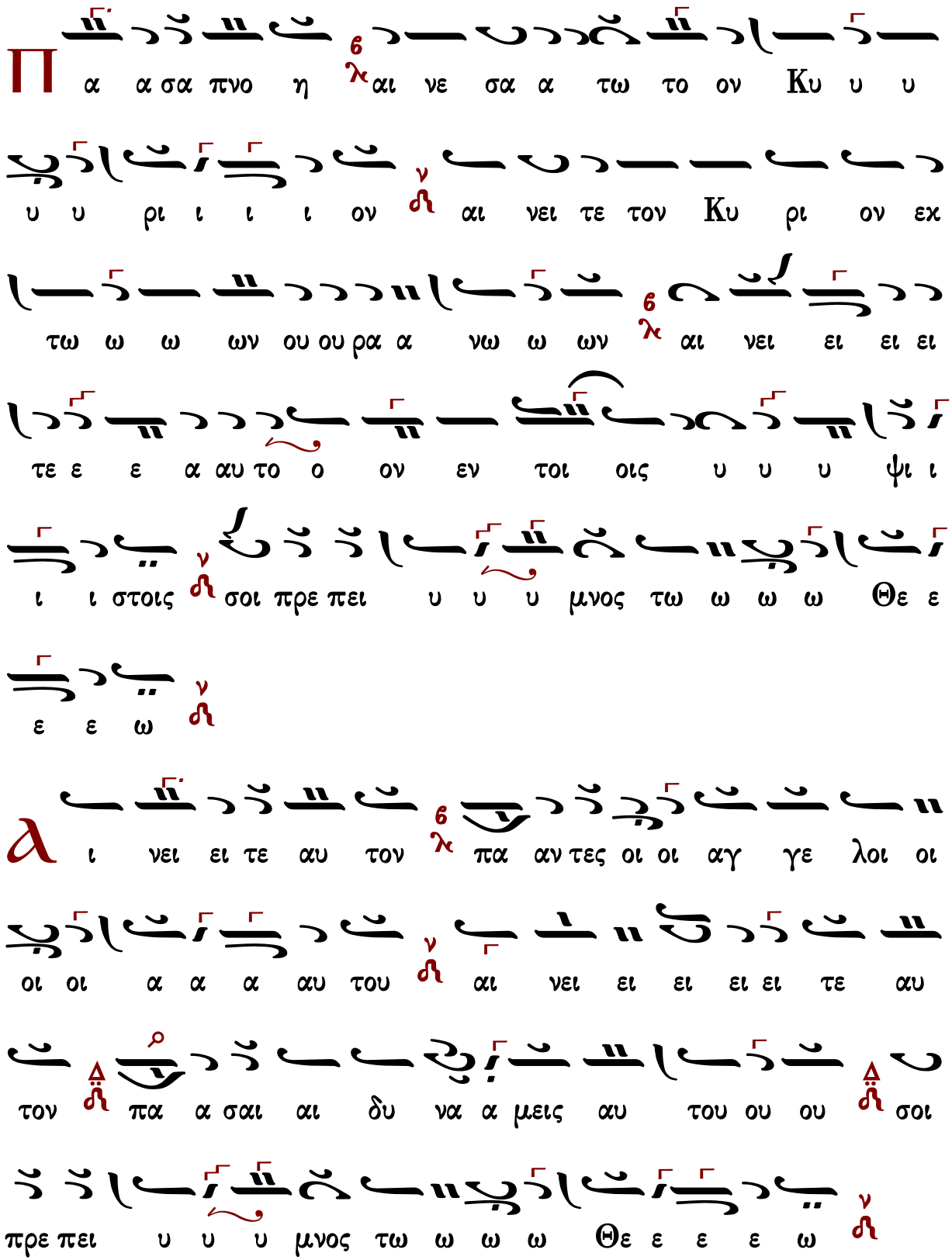
Π
α α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
υ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ
τω ω ω ων ου ου ρα α νω ω ων αι νει ει ει ει
τε ε ε α αυ το ο ον εν τοι οις υ υ υ ψι ι
ι ι στοις σοι πρε πει υ υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε
ε ε ω
Α
ι νει ει τε αυ τον πα αν τες οι οι αγ γε λοι οι
οι οι α α α αυ του αι νει ει ει ει ει τε αυ
τον πα α σαι αι δυ να α μεις αυ του ου ου σοι
πρε πει υ υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.516*

Π α σα πνο ο η αι νε σα α α τω το ον Κυ

υ υ ρι ι ι ι ον ν̇η αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι ον

εκ τω ω ω ω ων ου ου ρα α α νω ων ν̇η αι

αι νει ει ει τε α αυ τον ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι

στοις σοι πρε πει υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω ν̇η

Α ι νει ει τε α αυ το ον πα α αν τες οι α αγ γε

λοι οι οι α α α αυ του ν̇η αι νει ει ει ει ει τε α

αυ τον π̇η πα σαι αι δυ να α α μει εις α α αυ

του π̇η σοι πρε πει υ υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος λ ἡ Νη

Ἀθανασίου Καραμάνη
Ὄρθρος 1955 σ.136*

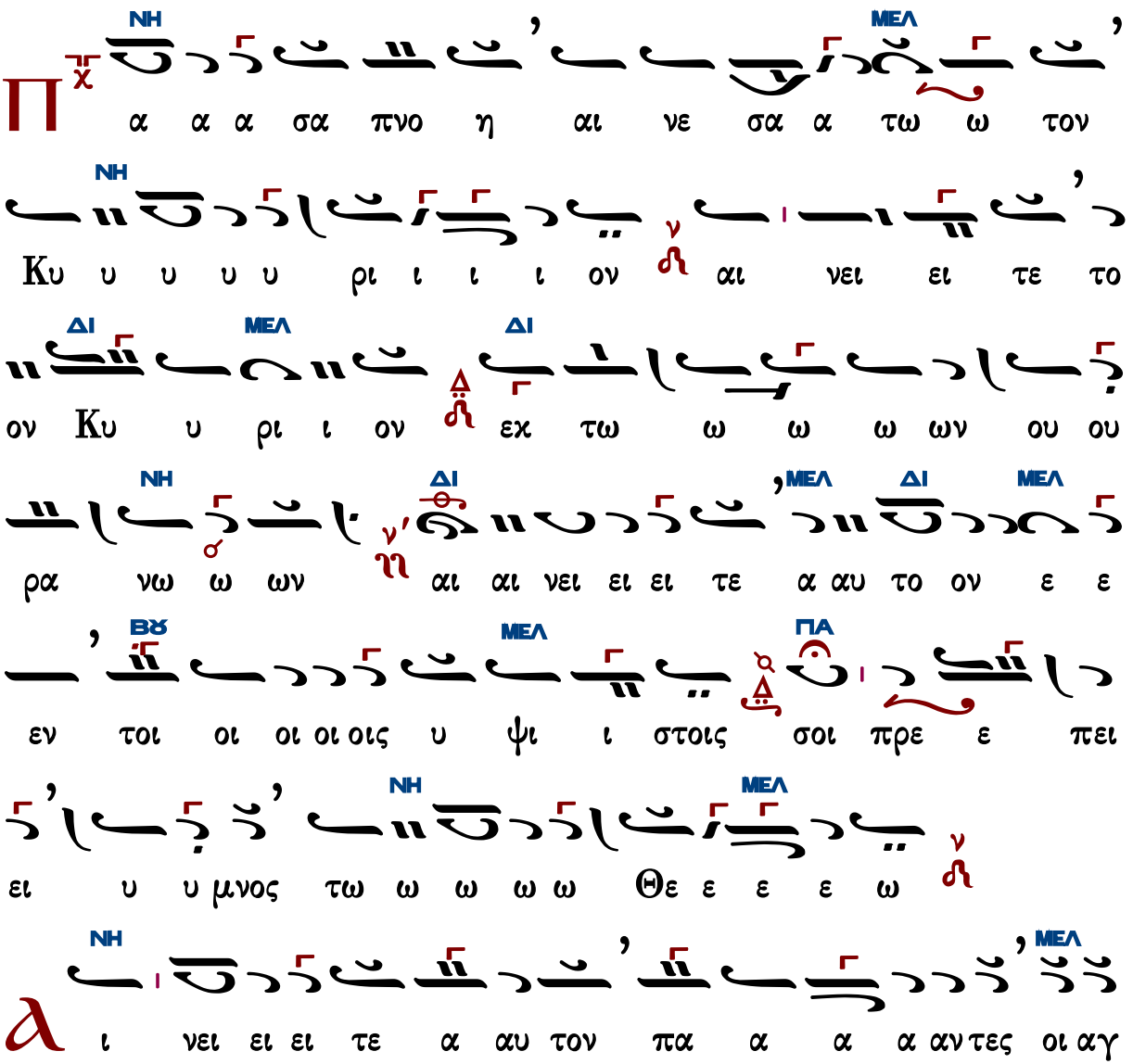

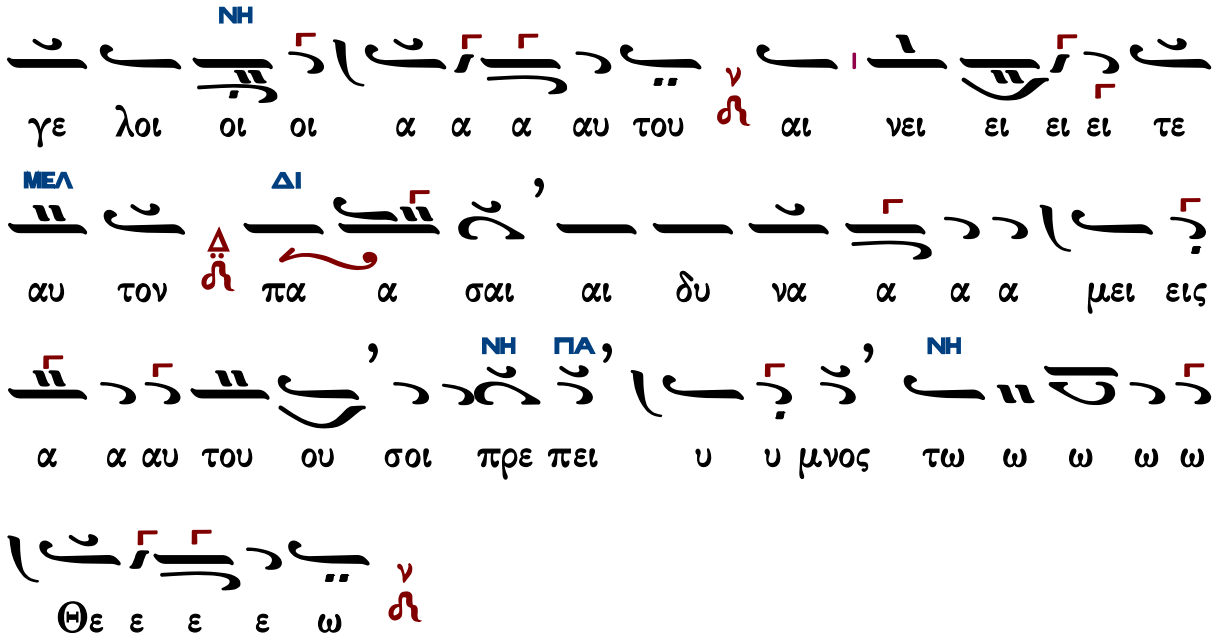

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ381*

Ἦχος λ ἡ Νη

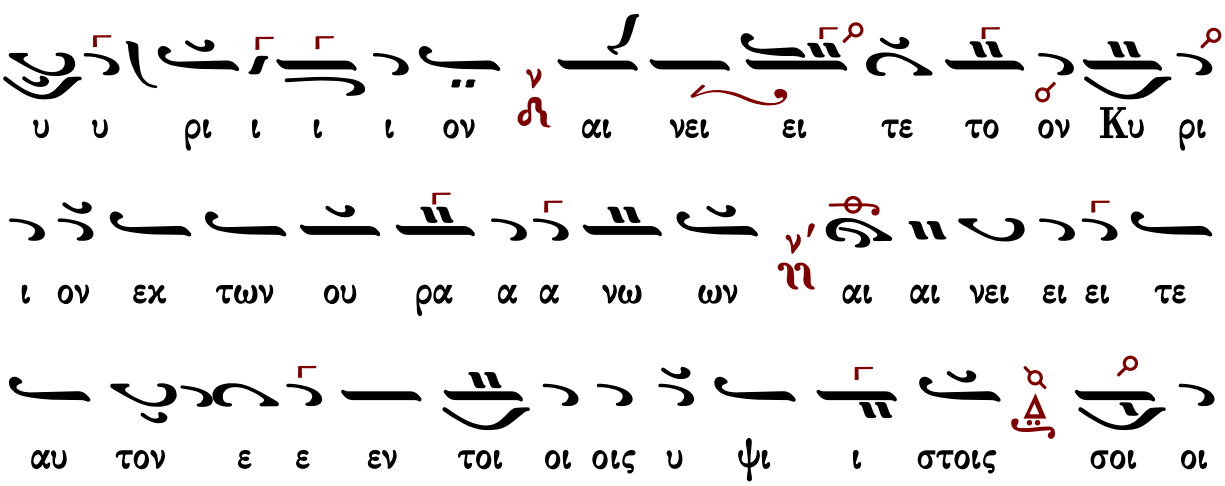

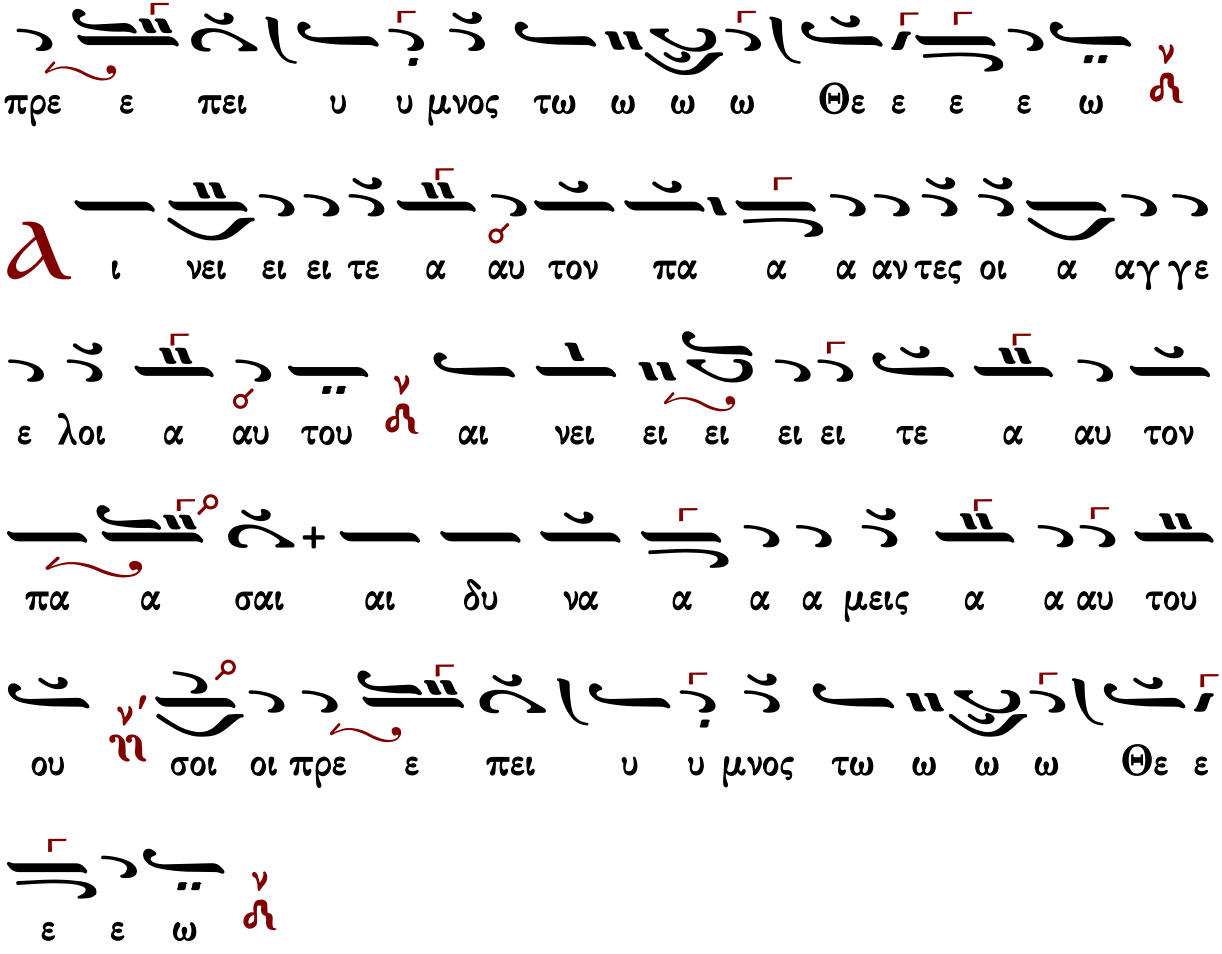

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ρυθμὸς 4σημος

Ἦχος λ π ἡ Νη

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β’ 1987 σ.399*

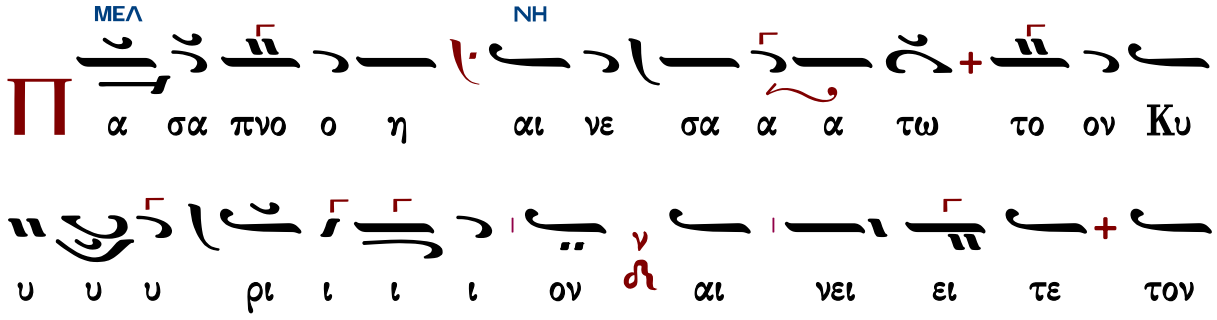

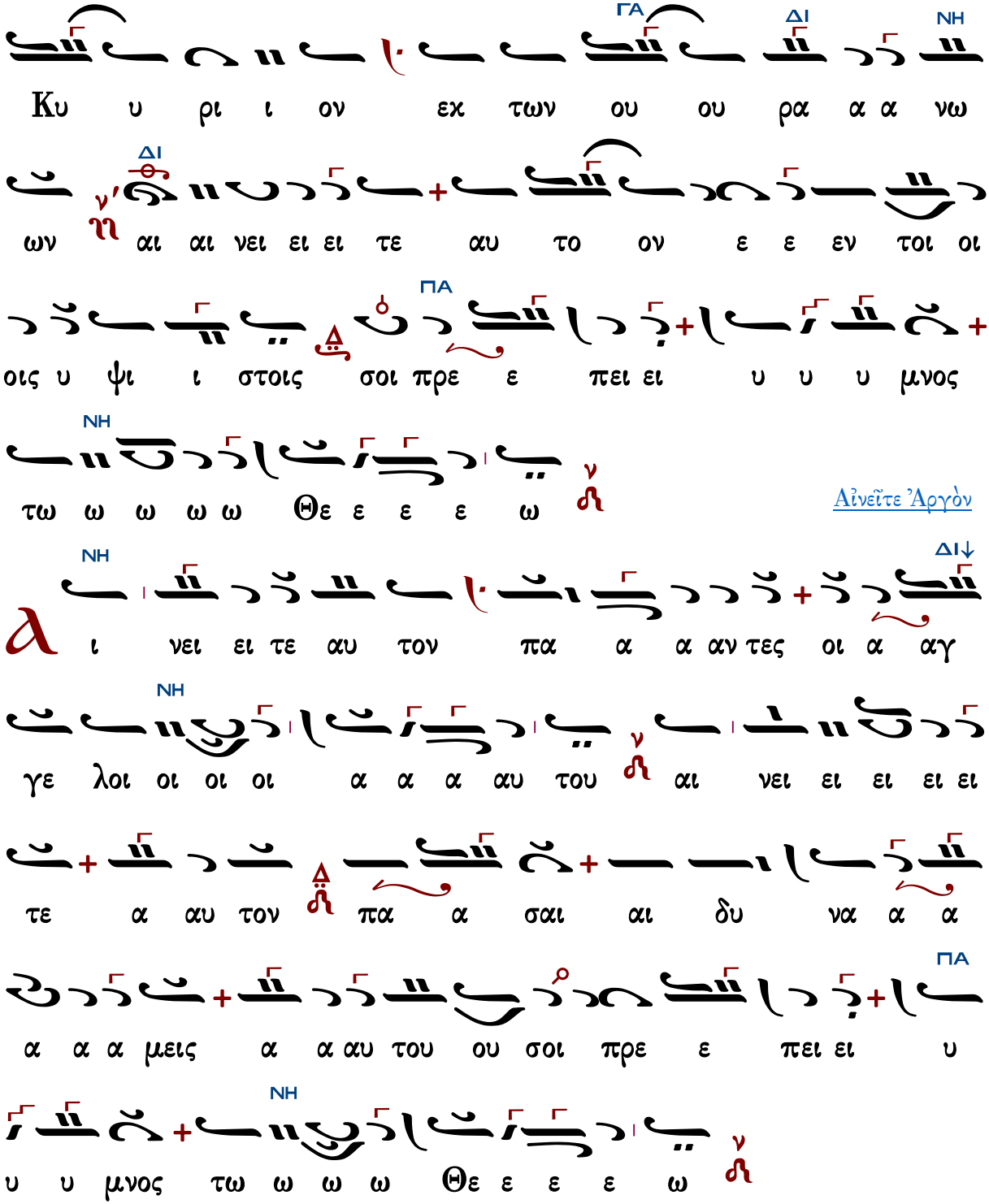

Ἀργὸν - Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς εἰκόνος

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
(διασκ. Ελ. Γεωργιάδη)

Ἦχος λ ἀ Νη

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β' 1987 σ.402*

Στιχολογία

Ἦχος λ ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.381/1248*

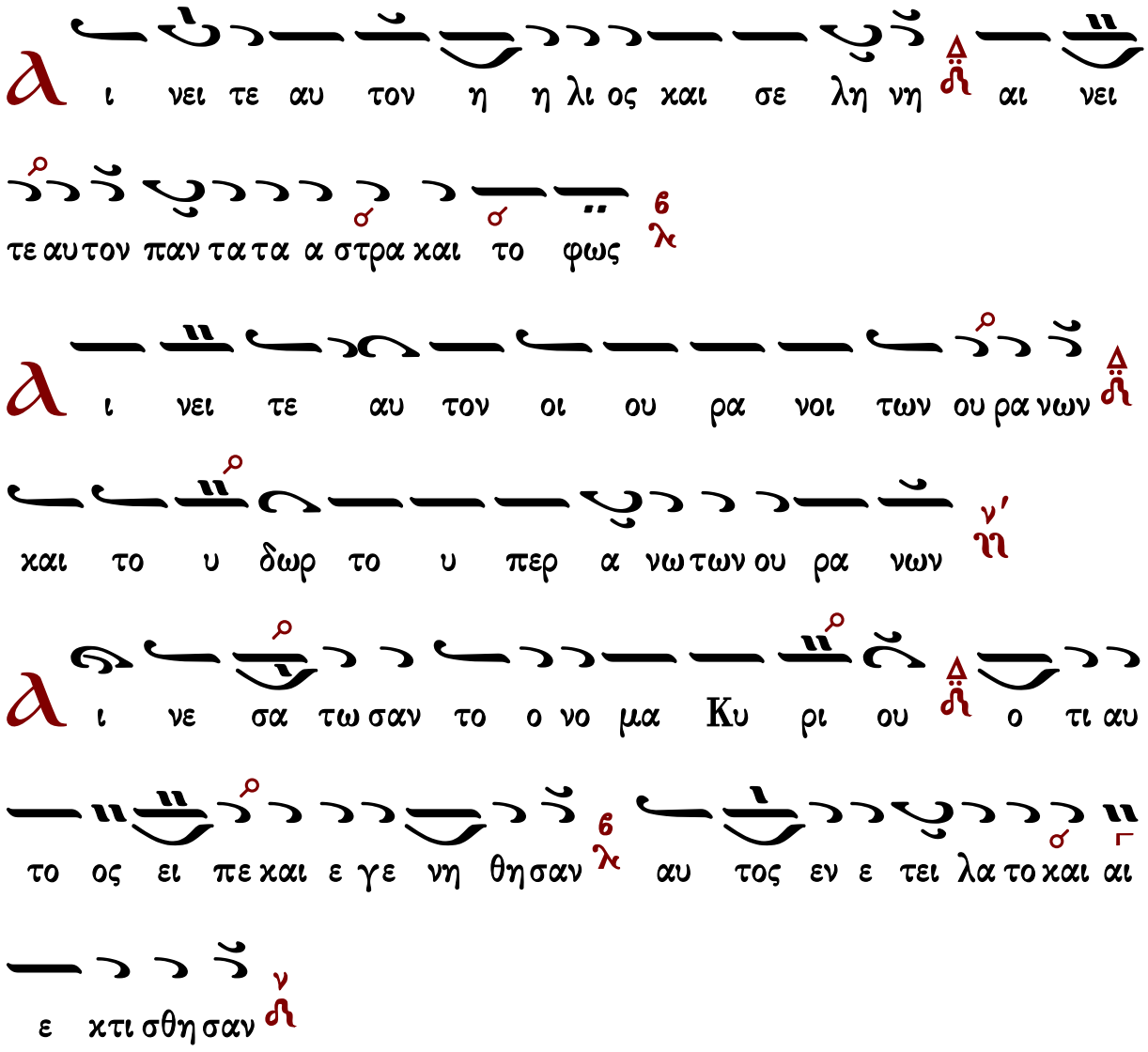

Є

στη σεν αυ τα εις τον αι ω να και εις τον αι

ω να του αι ω νος προσ τα γμα ε θε το και ου πα ρε λευ σε

ται

Α

ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γης δρα κον τες και πα σαι

α βυσ σοι

Π

υρ χα λα ζα χι ω ων κρυ σταλ λο ος πνευ μα κα ται γι δος

τα ποι ου ουν τα τον λο γον αυ του

Τ

α ο ρη και παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ πο φο

ο ρα και πα σαι κε δροι

Τ

α θη ρι α και παν τα α τα κτη η η νη ερ πε τα

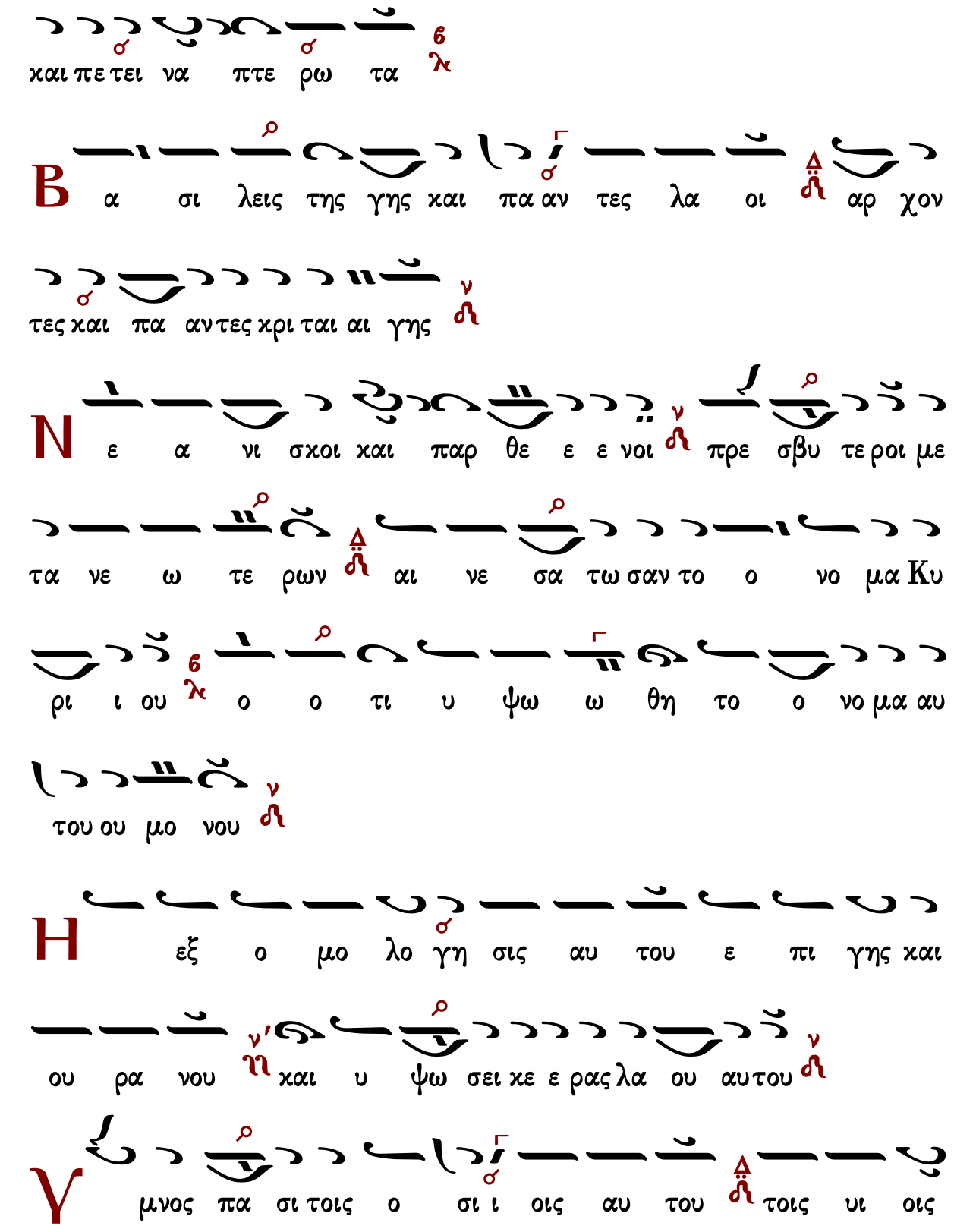
και πε τει να πτε ρω τα
Β α σι λεις της γης και πα αν τες λα οι αρ χον
τες και πα αν τες κρι ται αι γης
Ν ε α νι σκοι και παρ θε ε ε νοι πρε σβυ τε ροι με
τα νε ω τε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ
ρι ι ου ο ο τι υ ψω ω θη το ο νο μα αυ
του ου μο νου
Η εξ ο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και
ου ρα νου και υ ψω σει κε ε ρας λα ου αυ του
Υ μνος πα σι τοις ο σι ι οις αυ του τοις υι οις

Ισραηλ λα ω εγ γι ζον τι αυ τω

α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η αι νε σις

αυτου εν εκ κλη σι ι α ο σι ων

θ υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι

αυ τον και υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε

πι τω βα α σι λει αυτων

α ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του εν χο

ρω εν τυμ πα α νω και ψαλ τη ρι ι ω ψα λα τω σαν

αυτω

ο τι ευ δο κει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του

και υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι α
Κ αυ χη η σον ται ο σι οι εν δο ξη και α γαλ
λι α σο ον ται ε πι των χοι τω ων α αυ των
Α ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ
των και ρομ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν α αυ των
Τ ου ποι η η σαι εκ δι ι κη σιν εν τοις ε θνε
σιν ε λε γμους εν τοις λα οις
Τ ου δη σαι τους βα σι λεις αυ των εν πε δαις και τους
εν δο ξους αυ των εν χει ρο πε δαις σι δη ραις
Τ ου ποι η σαι εν αυ τοι οις κρι μα εγ γρα πτον δο

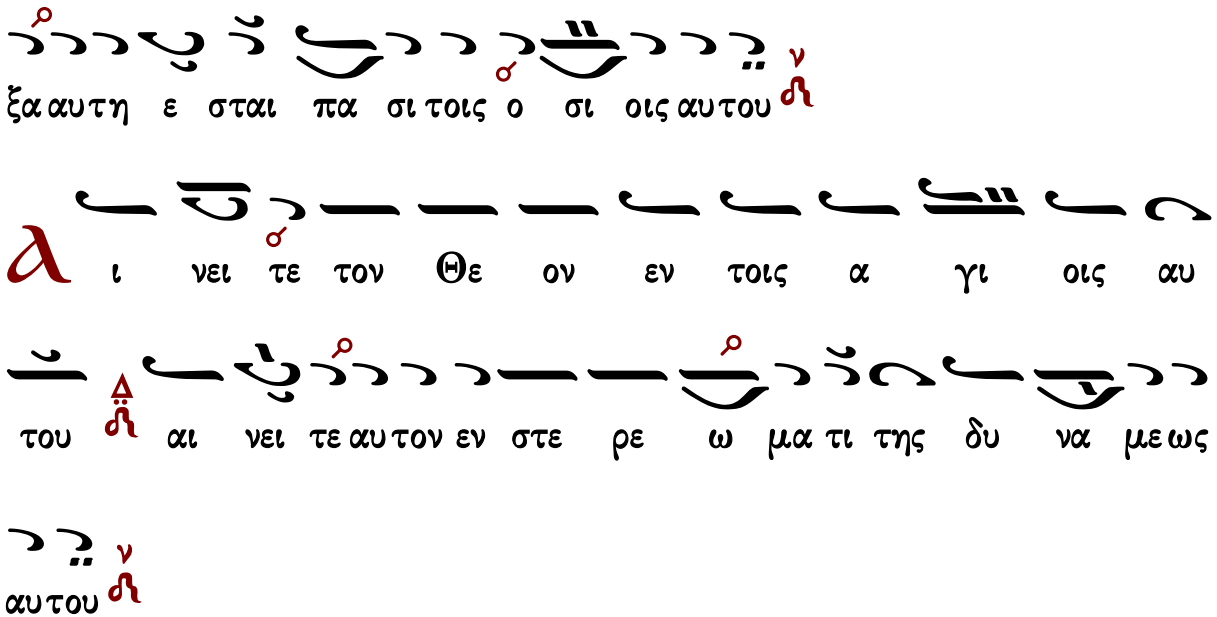

Στιχηρὰ προσόμοια

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος

Ἦχος λ̃ ἡ Νη

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.172*
(διασκευὴ Γερασίμου μοναχοῦ)

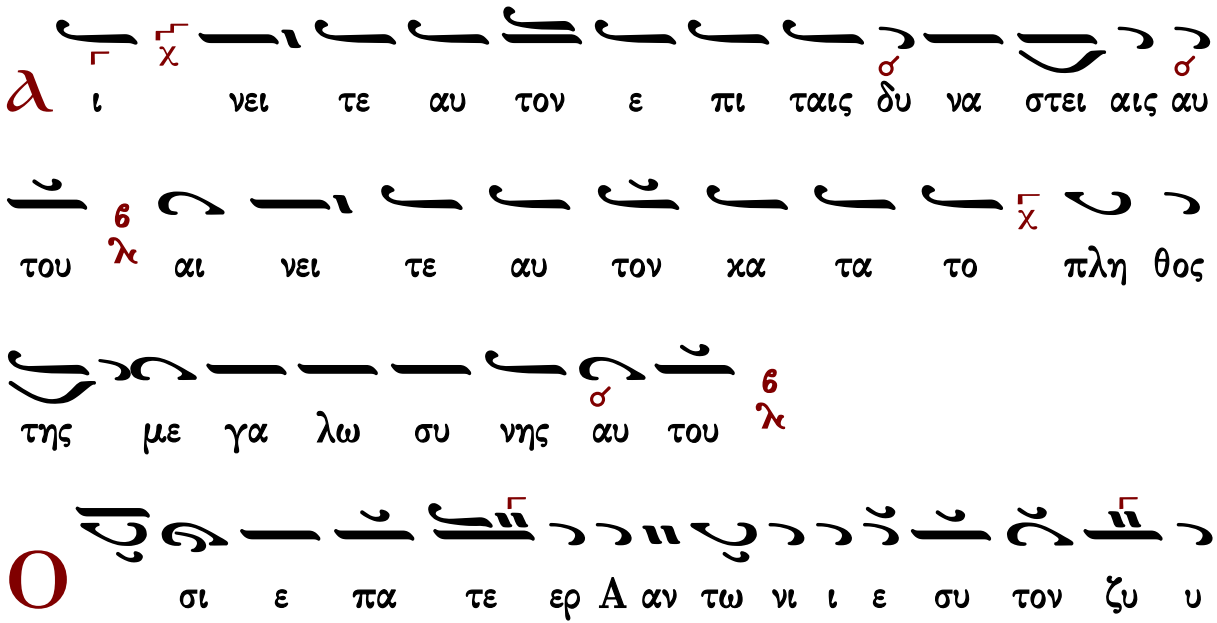

γο ον του ου Χρι ι στου ε ε πι ω ω ω μων

α α ρα με ε νο ος τω Σταυ ρω ω την ε ε παρ

σιν του σα τα αν κα α τα βε ε βλη η η η κας

και τα ας ε ε ρη μου ους πο ο λει εις αν ε ε δει ει

ει ξας δι α του ου τρο που ου τη ης πο ο ο λι τει ει

α α ας σου ω ω ω πα αμ μα α κα ρι ι ι

στε α σκη των το καυ χη η μα δι ο Χρι στο ο ο

ον α πα αυ στως ι κε ε τευ ε ε ε λε ε η

θη η ναι η μας

ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος

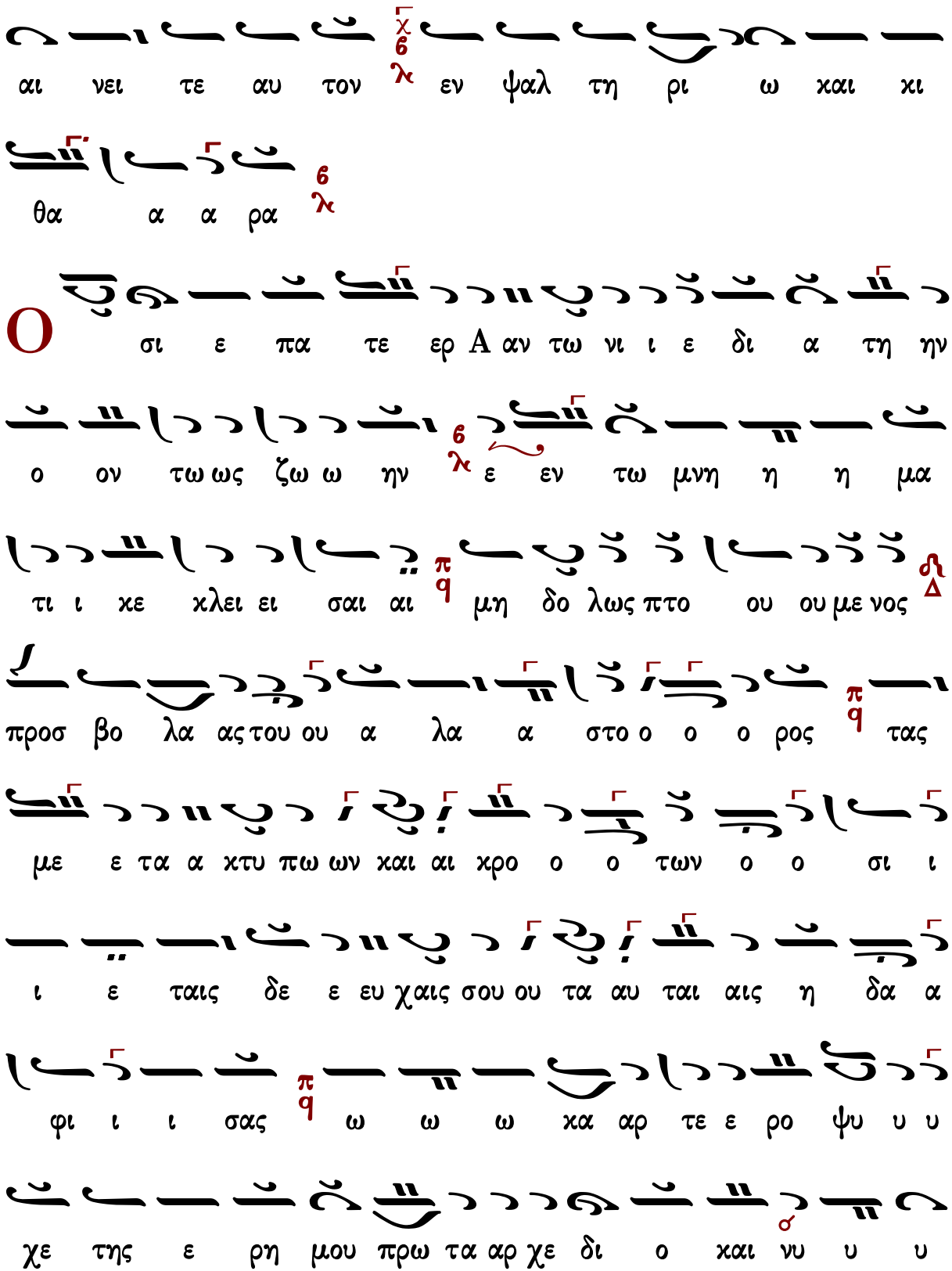
αι νει τε αυ τον χ 6 λ εν ψαλ τη ρι ω χαι χι
θα α α ρα 6 λ
Ο σι ε πα τε ερ Α αν τω νι ι ε δι α τη ην
ο ον τω ως ζω ω ην 6 λ ε εν τω μνη η η μα
τι ι χε χλει ει σαι αι π q μη δο λως πτο ου ου με νος ϩ Δ
προσ βο λα ας του ου α λα α στο ο ο ο ρος π q τας
με ε τα α χτυ πω ων χαι αι χρο ο ο των ο ο σι ι
ι ε ταις δε ε ευ χαις σου ου τα αυ ται αις η δα α
φι ι ι σας π q ω ω ω χα αρ τε ε ρο ψυ υ υ
χε της ε ρη μου πρω τα αρ χε δι ο χαι ϭ υ υ υ

υν παν τες σε γε ραι αι ρο με εν και μα α κα ρι

ι ζο ο μεν

α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα

α α νω

Π ι στει ει συν ελ θο ον τε ες παν τε ες σε ως α σκη η

τη ην του ου Χρι ι στου σε ε τι μω ω ω μεν

Α αν τω νι ι ε ε γε γη θω ως γαρ ω ω δευ

σας εν ε ρη η μοι οις σα φε ε στα α α α

τα κα θη η γη η της τε ε τα αυ τη ης ε γε ε

νου ου πι στος π q ο θεν σοι οι παν τε ες η μει ει εις

χραυ γα α ζο ο ο μεν π q ω ω ω πα αμ μα

α κα ρι ι ι στε μο να στων το χαυ χη η μα α τω λυ τρω

τη η η η π q α πα αυ στως ι κε ε τευ ε ε Δ

εις το ο σω θη η ναι η μας ν

α ι χ νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η χοις 6 λ

αι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα γμου χ 6 λ

πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον 6 λ

Π α τε ερ πα τε ρω ων Α αν τω νι ι ε τη α κο ο

ρε ε στω ω στο ορ γη 6 λ του ου Χρι στου ου ου

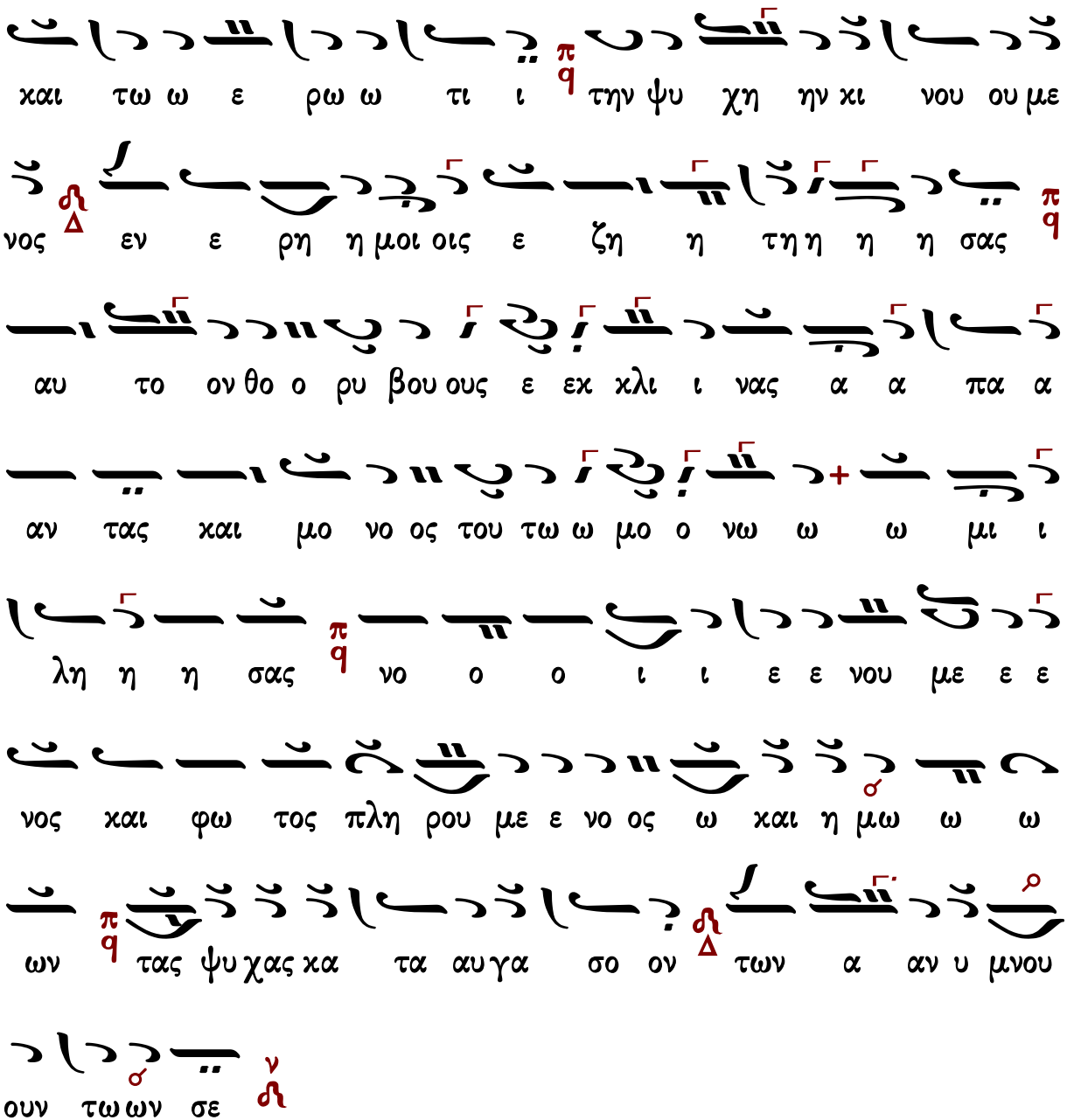

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.248*

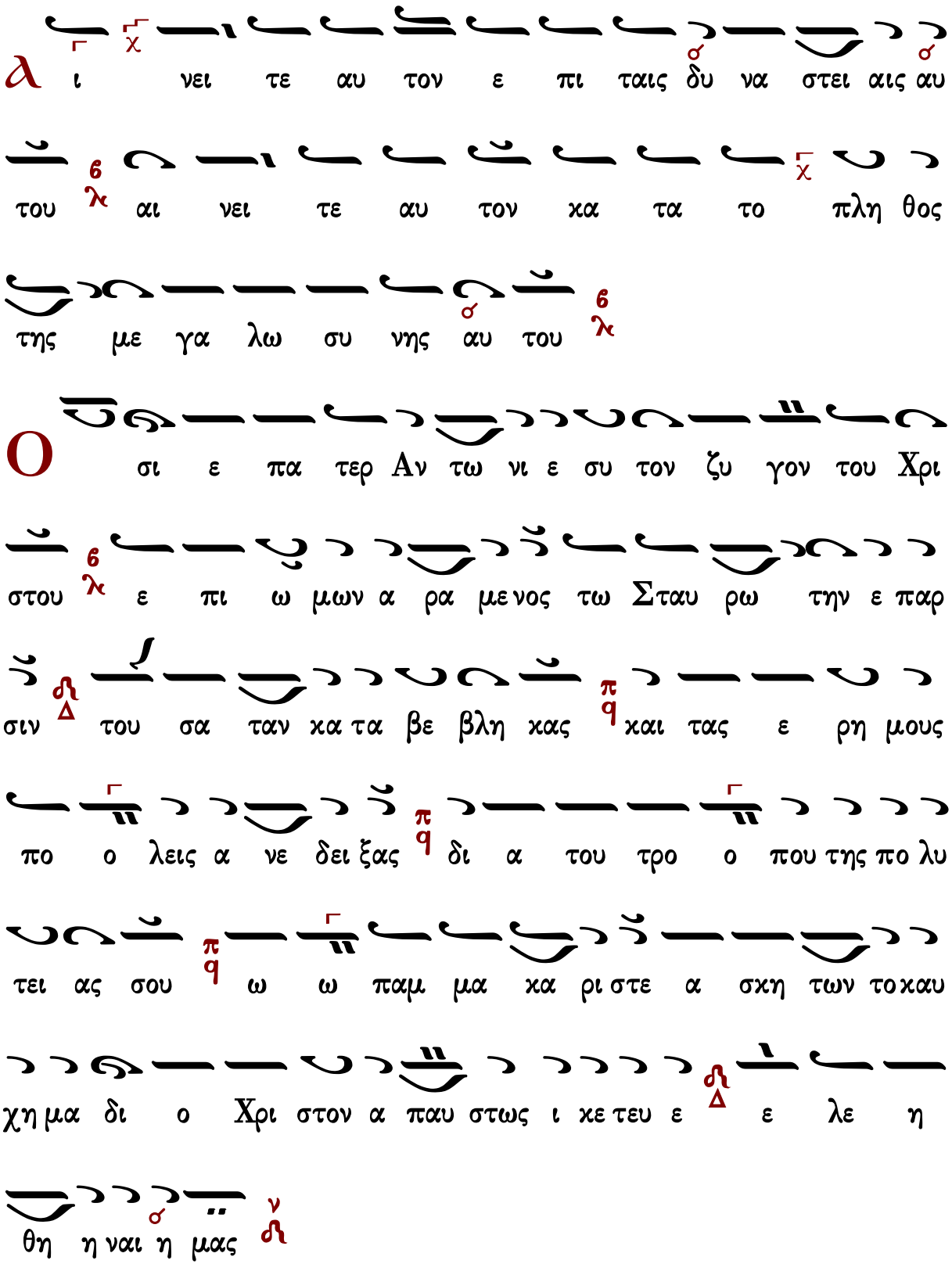
α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος
της με γα λω συ νης αυ του
Ο σι ε πα τερ Αν τω νι ε συ τον ζυ γον του Χρι
στου ε πι ω μων α ρα μενος τω Σταυ ρω την ε παρ
σιν του σα ταν κα τα βε βλη κας και τας ε ρη μους
πο ο λεις α νε δει ξας δι α του τρο ο που της πο λυ
τει ας σου ω ω παμ μα κα ρι στε α σκη των τοκαυ
χη μα δι ο Χρι στον α παυ στως ι κε τευ ε ε λε η
θη η ναι η μας

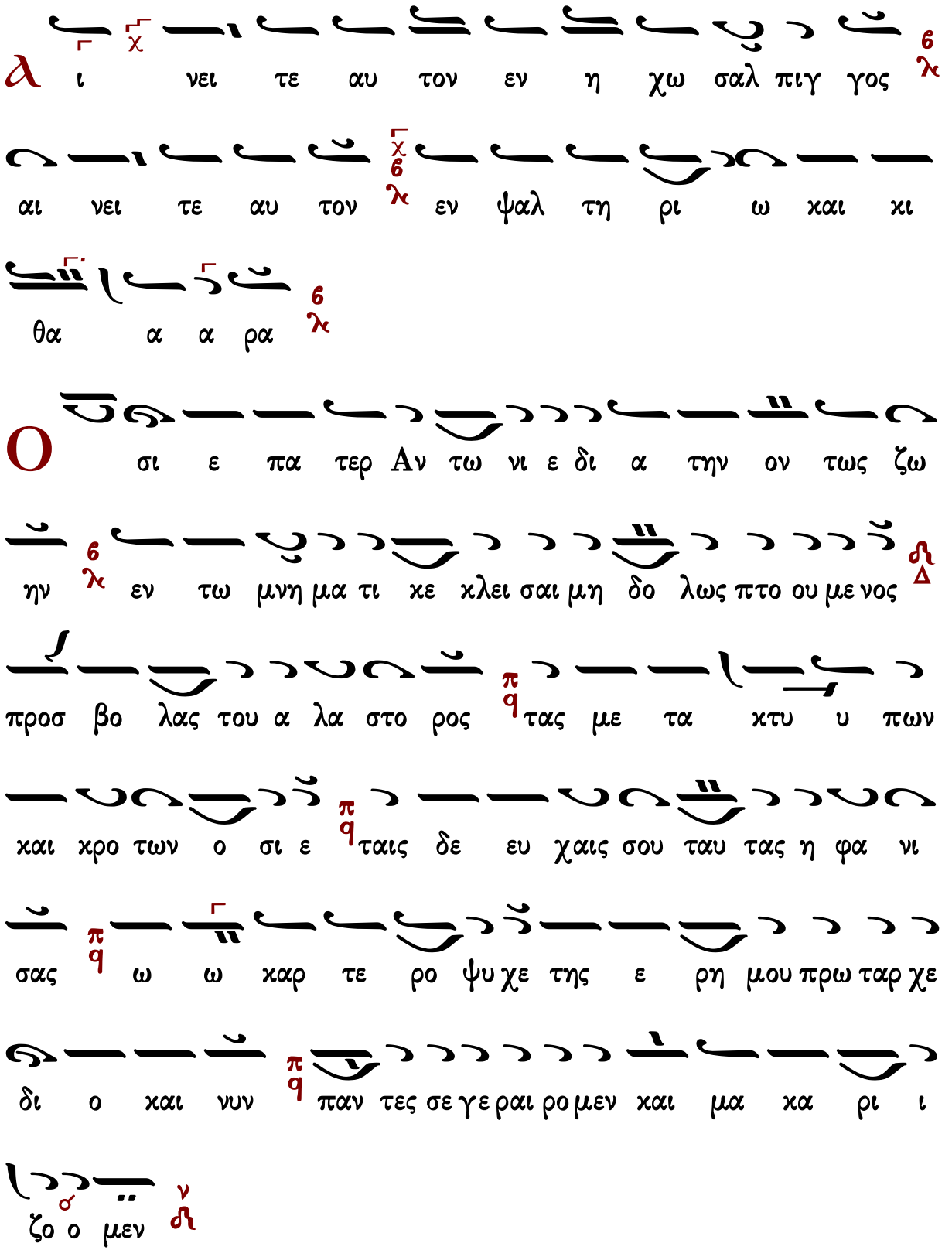
α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος
αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω χαι χι
θα α α ρα
ο σι ε πα τερ Αν τω νι ε δι α την ον τως ζω
ην εν τω μνη μα τι κε κλει σαι μη δο λως πτο ου με νος
προσ βο λας του α λα στο ρος τας με τα κτυ υ πων
και κρο των ο σι ε ταις δε ευ χαις σου ταυ τας η φα νι
σας ω ω καρ τε ρο ψυ χε της ε ρη μου πρω ταρ χε
δι ο και νυν παν τες σε γε ραι ρο μεν και μα κα ρι ι
ζο ο μεν

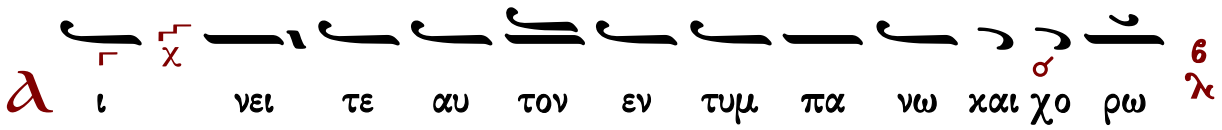
α
ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

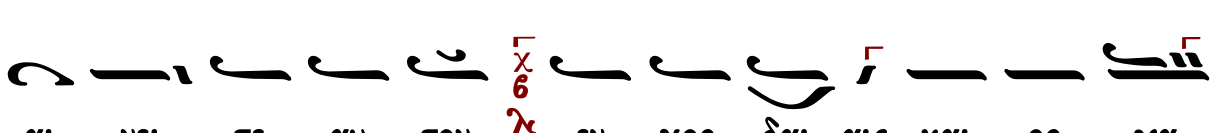
αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα

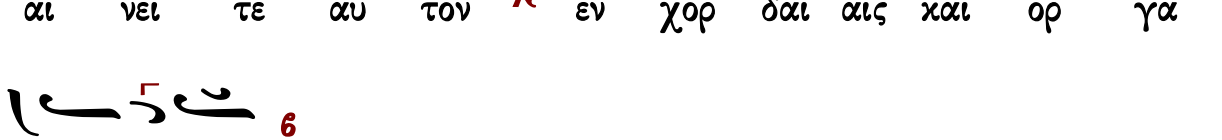
α α νω

Π
ι στει συν ελ θον τες α παν τες ως α σκη την του

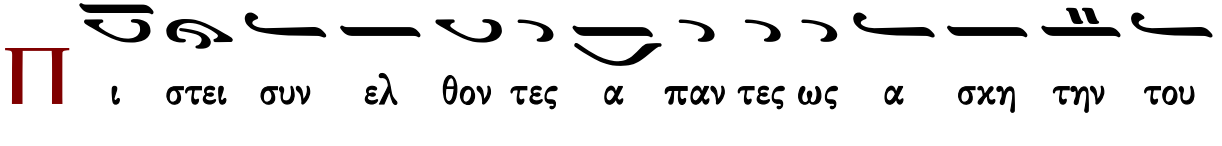
Χρι στου σε τι μω μεν Αν τω νι ε γε γη θως γαρ ω

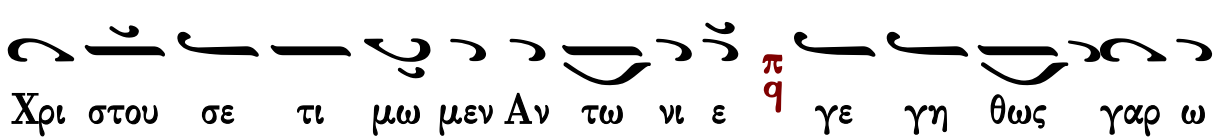
δευ σας εν ε ρη μω α βα τω σο φε χα θη γη της τε

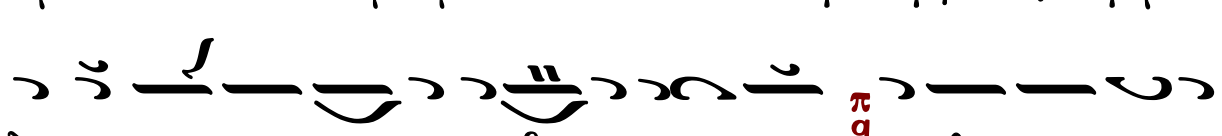
ταυ της ε γε νου πι στως ο θεν σοι πα αν τες η μεις

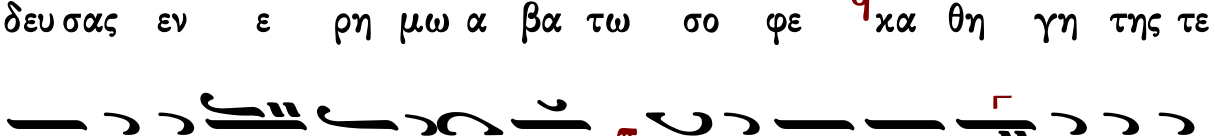
χραυ γα ζο μεν ω ω παμ μα κα ρι στε μο να στων

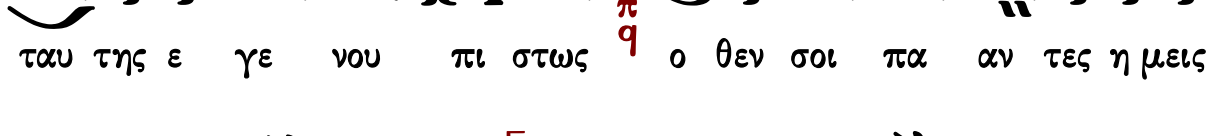
το καυ χη μα τω Λυ τρω τη α παυ στως ι κε τευ ε εις το

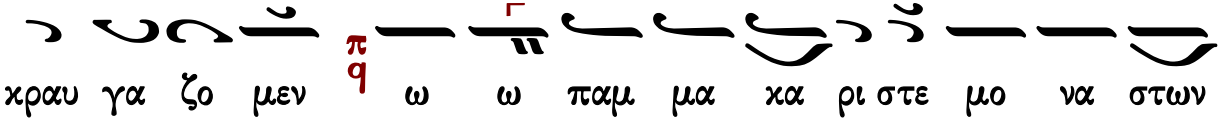
σω θη η ναι η μας

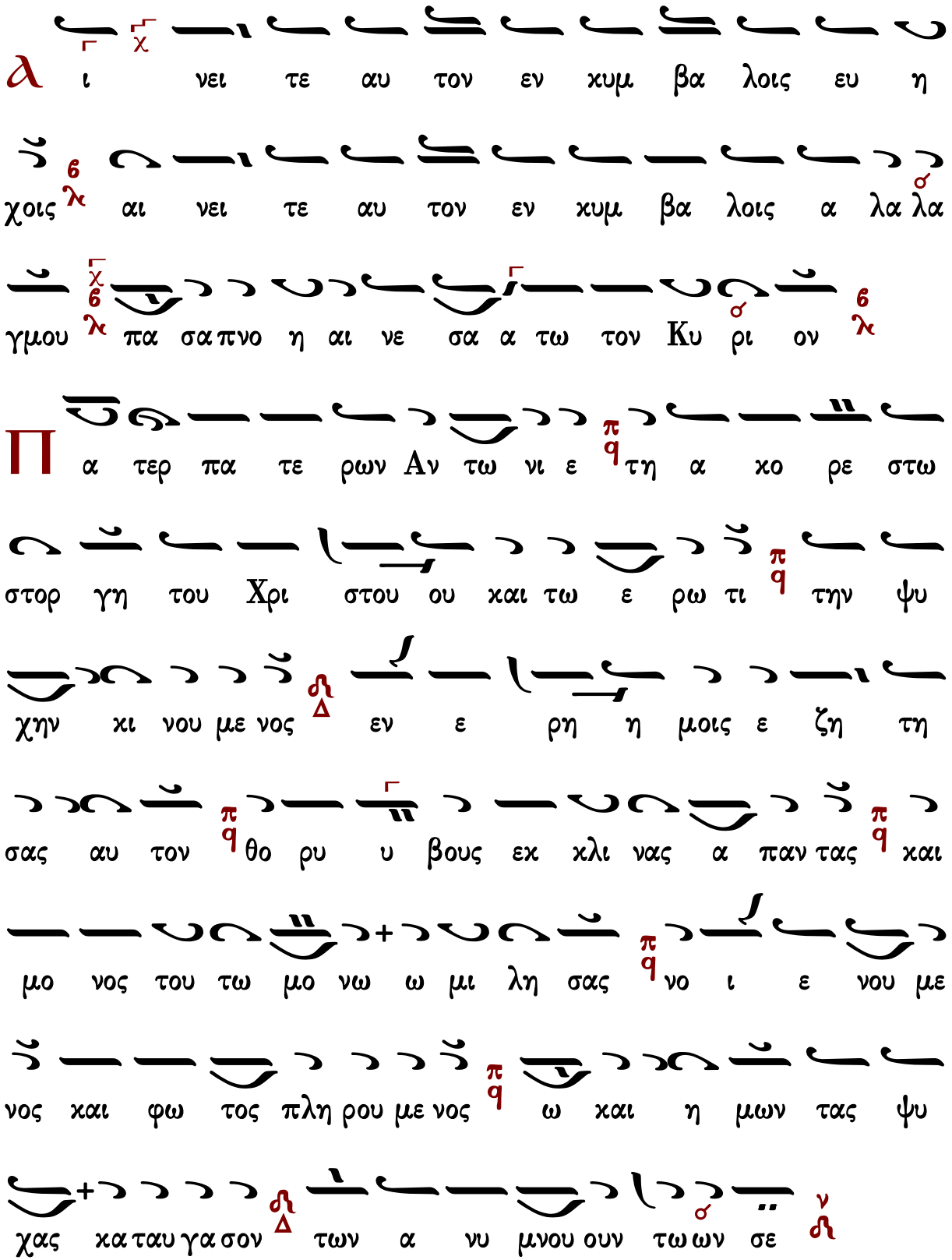
α ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η
χοις αι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα
γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον
Π α τερ πα τε ρων Αν τω νι ε τη α χο ρε στω
στορ γη του Χρι στου ου και τω ε ρω τι την ψυ
χην κι νου με νος εν ε ρη η μοις ε ζη τη
σας αυ τον θο ρυ υ βους εκ χλι νας α παν τας και
μο νος του τω μο νω ω μι λη σας νο ι ε νου με
νος και φω τος πλη ρου με νος ω και η μων τας ψυ
χας κα ταυ γα σον των α νυ μνου ουν τω ων σε

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.156*

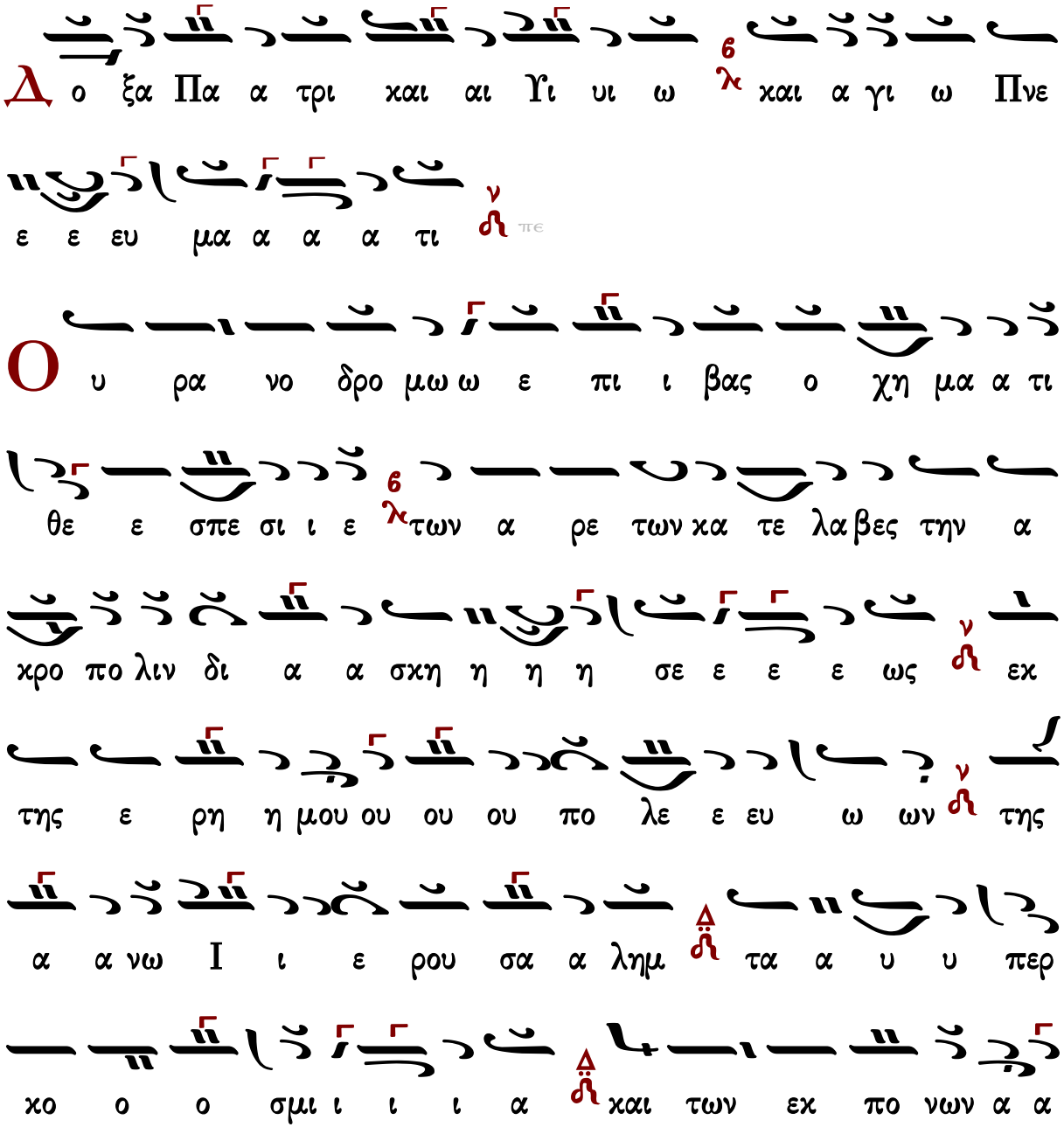

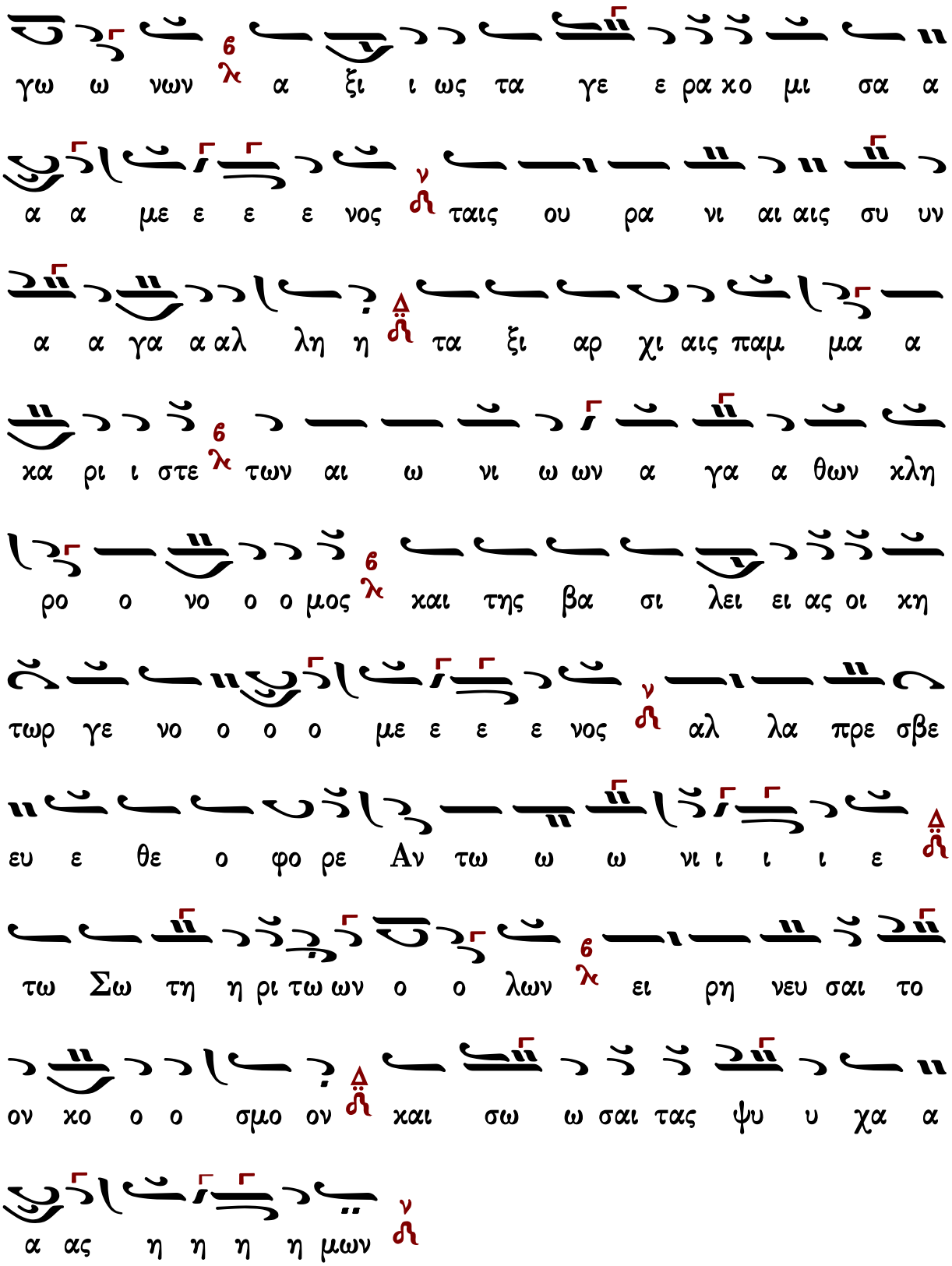
γω ω νων α ξι ι ως τα γε ε ρα χο μι σα α
α α με ε ε ε νος ταις ου ρα νι αι αις συ υν
α α γα α αλ λη η τα ξι αρ χι αις παμ μα α
χα ρι ι στε των αι ω νι ω ων α γα α θων χλη
ρο ο νο ο ο μος και της βα σι λει ει ας οι χη
τωρ γε νο ο ο ο με ε ε ε νος αλ λα πρε σβε
ευ ε θε ο φο ρε Αν τω ω ω νι ι ι ι ε
τω Σω τη η ρι τω ων ο ο λων ει ρη νευ σαι το
ον χο ο ο σμο ον και σω ω σαι τας ψυ υ χα α
α ας η η η η μων

Ἦχος λ πρ νη

Μουσική Κυψέλη Β΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2007 σ.82*

Δο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω λ και α γι ω Πνε

ε ε ευ μα α α α τι ν

Ο υ ρα νο δρο μω ω ε πι ι βας ο ο χη μα α τι

θε ε ε σπε σι ι ε των α ρε των κα τε λα βες την α

κρο πο λιν δι α α σκη η η η η σε ε ε ε

ως ν εκ της ε ρη η μου ου ου ου πο λε ε ευ

ω ων ν της α νω ω Ι ι ε ρου σα α λημ

τα α υ υ πε ερ κο ο ο σμι ι ι ι α και

των εκ πο νων α α γω ω ω νων α ξι ι ως τα

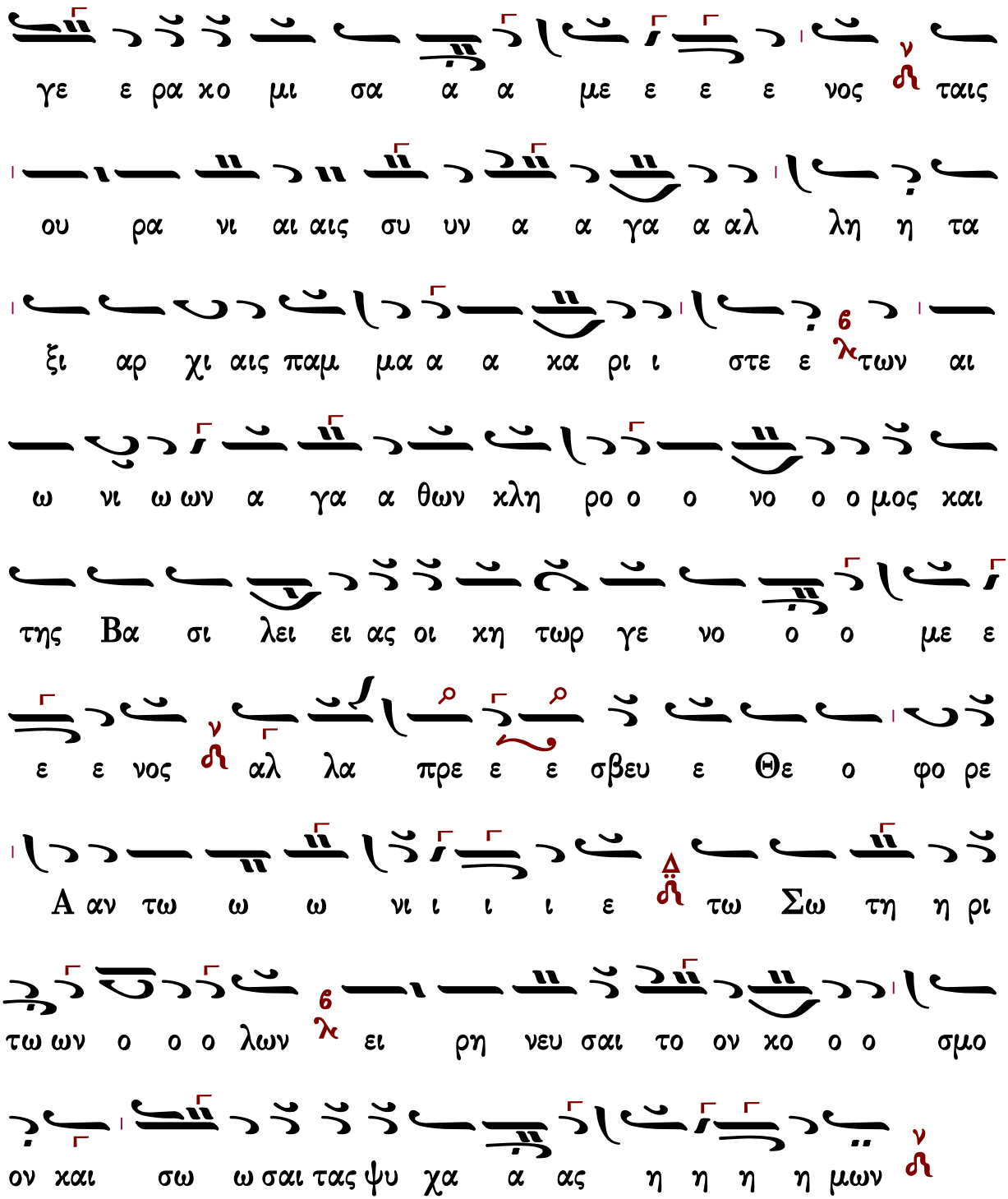

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.460*

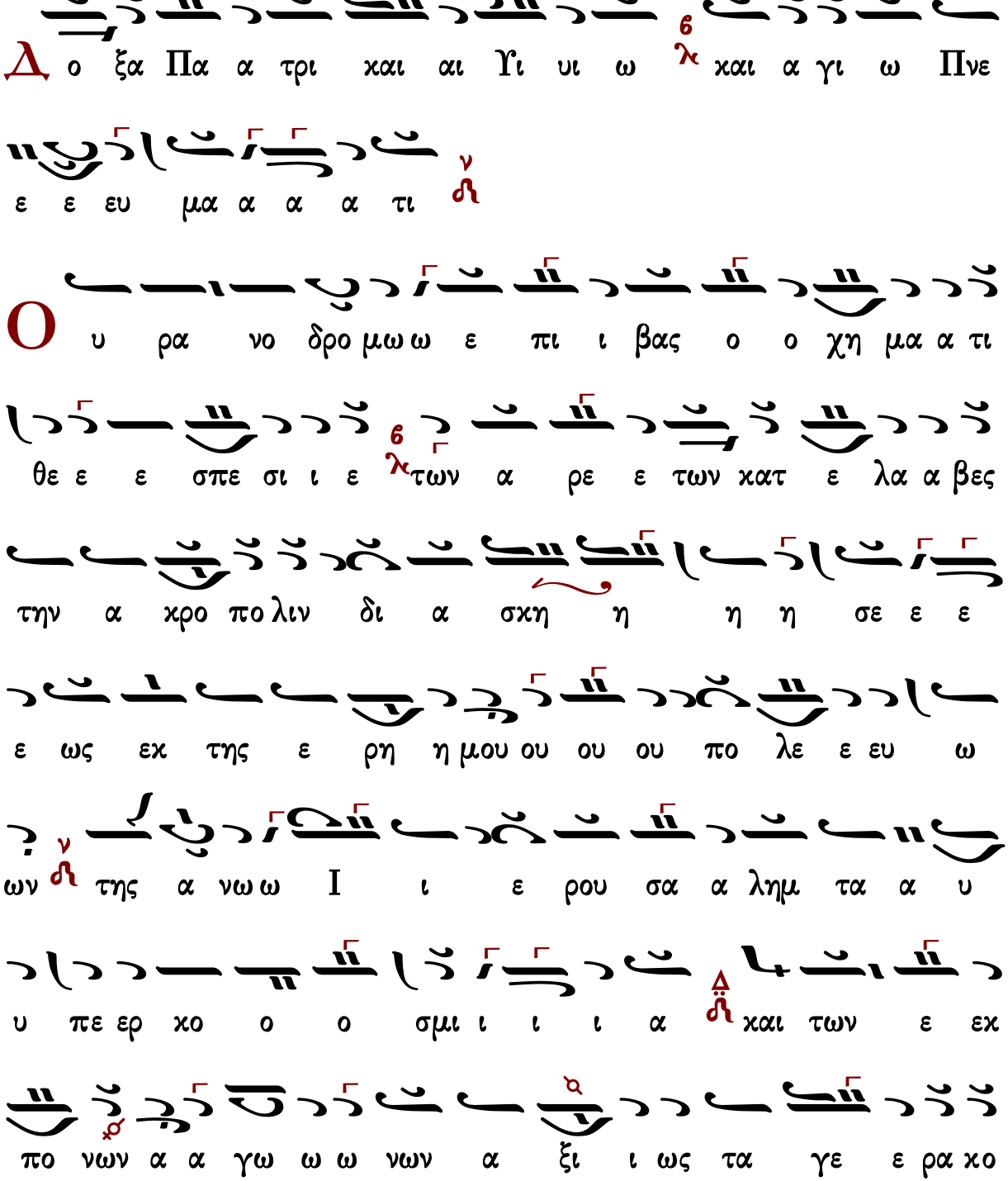

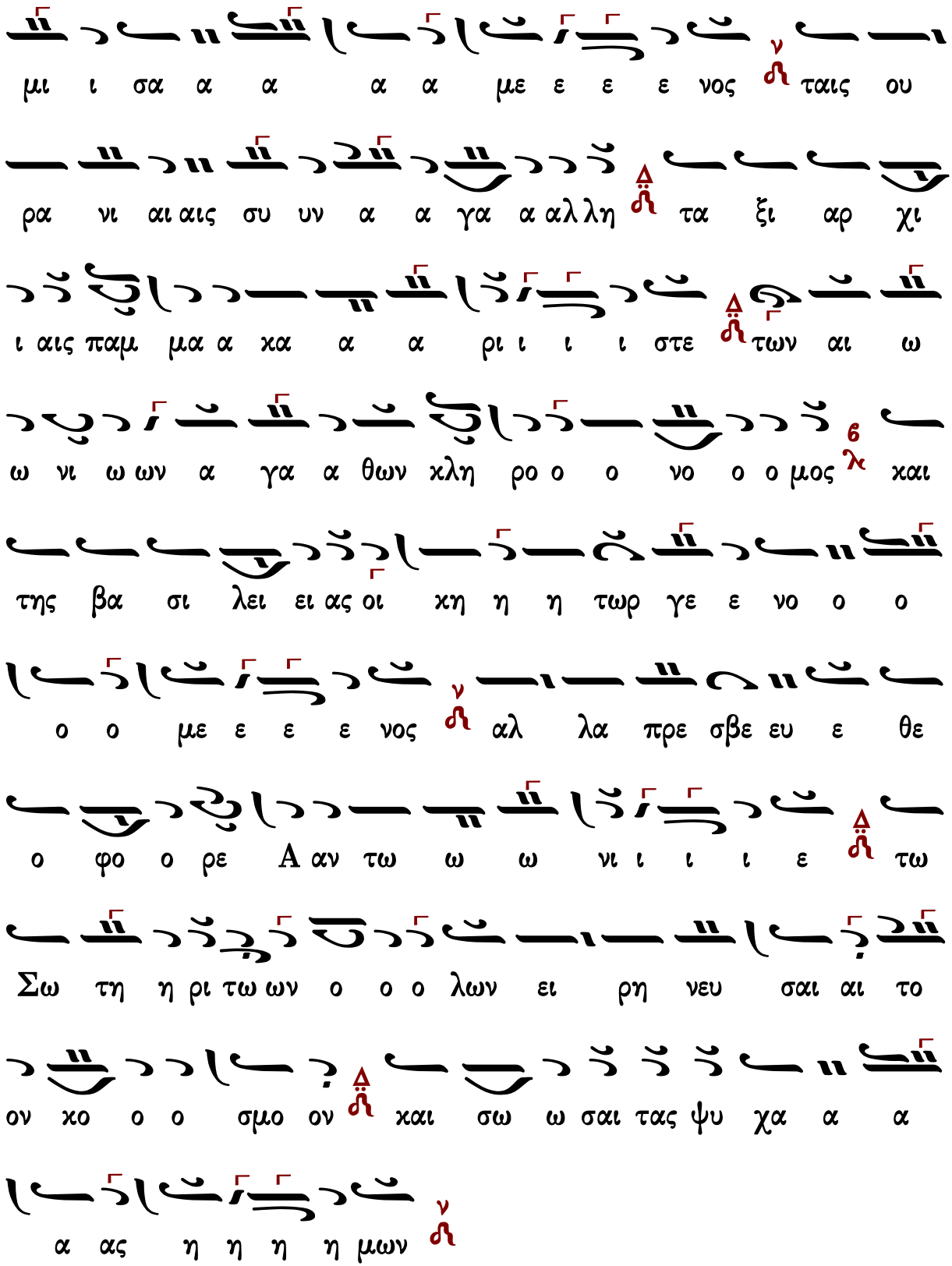
μι ι σα α α α α με ε ε ε νος ν ταις ου
ρα νι αι αις συ υν α α γα α αλ λη δ τα ξι αρ χι
ι αις παμ μα α κα α α ρι ι ι ι στε δ των αι ω
ω νι ω ων α γα α θων κλη ρο ο ο νο ο ο μος ϛ κ και
της βα σι λει ει ας οι κη η η τωρ γε ε νο ο ο
ο ο με ε ε ε νος ν αλ λα πρε σβε ευ ε θε
ο φο ο ρε Α αν τω ω ω νι ι ι ι ε δ τω
Σω τη η ρι τω ων ο ο ο λων ει ρη νευ σαι αι το
ον κο ο ο σμο ον δ και σω ω σαι τας ψυ χα α α
α ας η η η η μων ν

Ἦχος λ̅ π̅ ν̅ Νη̅

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.281*

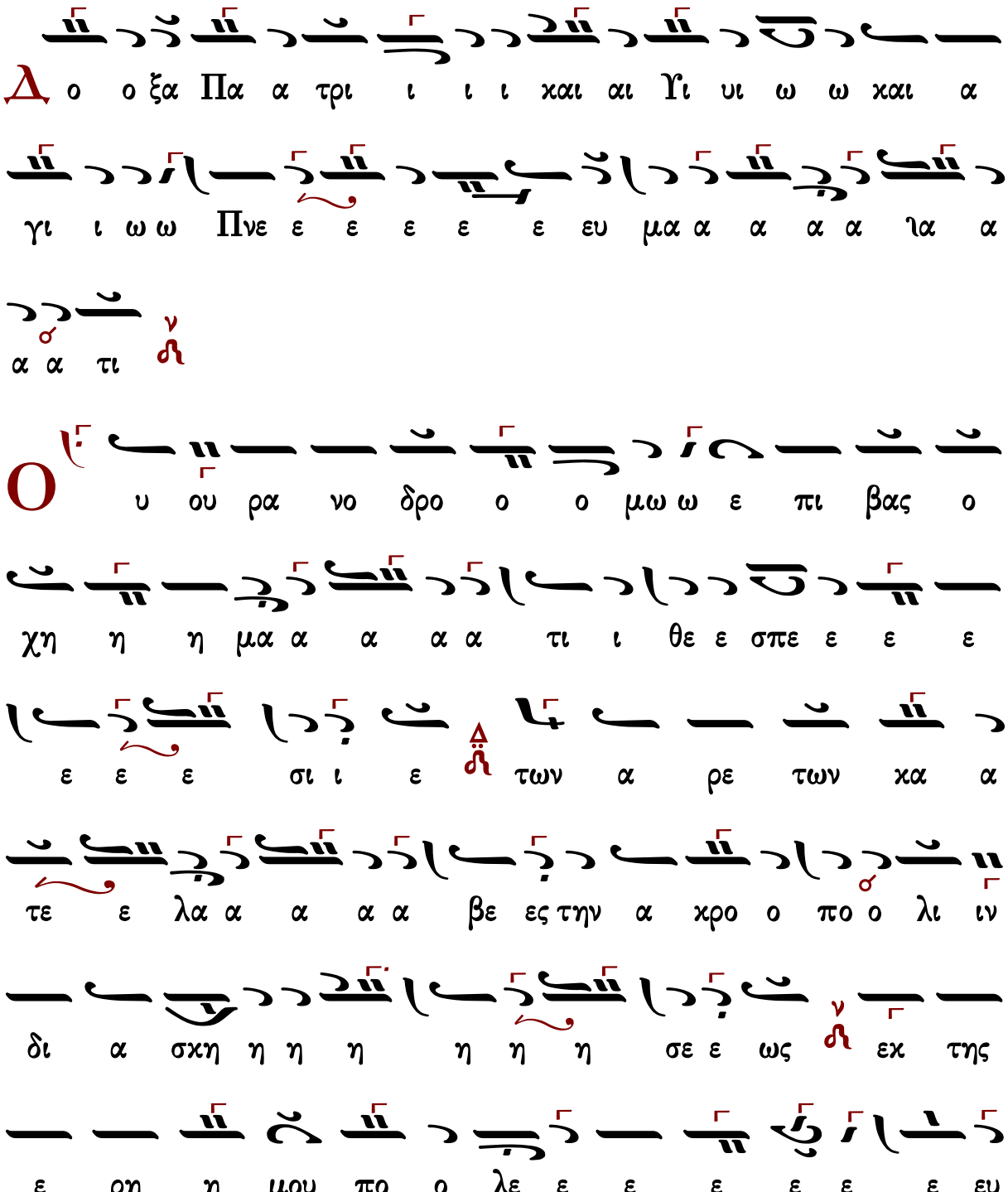

α θω ω ω ω ω ω ω ω ων χλη ρο ο νο ο ο ο ο ο

α α α ρι ι ι στε ε των αι ω νι ι ω ων α α γα

ξι ι α αρ χι ι ι ι αι αι αι αι αις παμ μα κα α

νι ι ι ι αις συν α γα α α αλ λη τα

α α α με ε ε κο μι σα α με ε νος ταις ου ρα

τα γε ε ρα α κο ο ο ο ο μι ι ι ι σα

νων α α γω ω ω ω ω ω νων α ξι ι ι ω ως

ι ι ι ιι ι ι ι α και των εκ πο ο ο ο

ημ τα α α υ υ περ κο ο ο ο ο ο ο σμι

ω ω ω ω ων της α νω ω Ι ε ρου ου σα α α λη

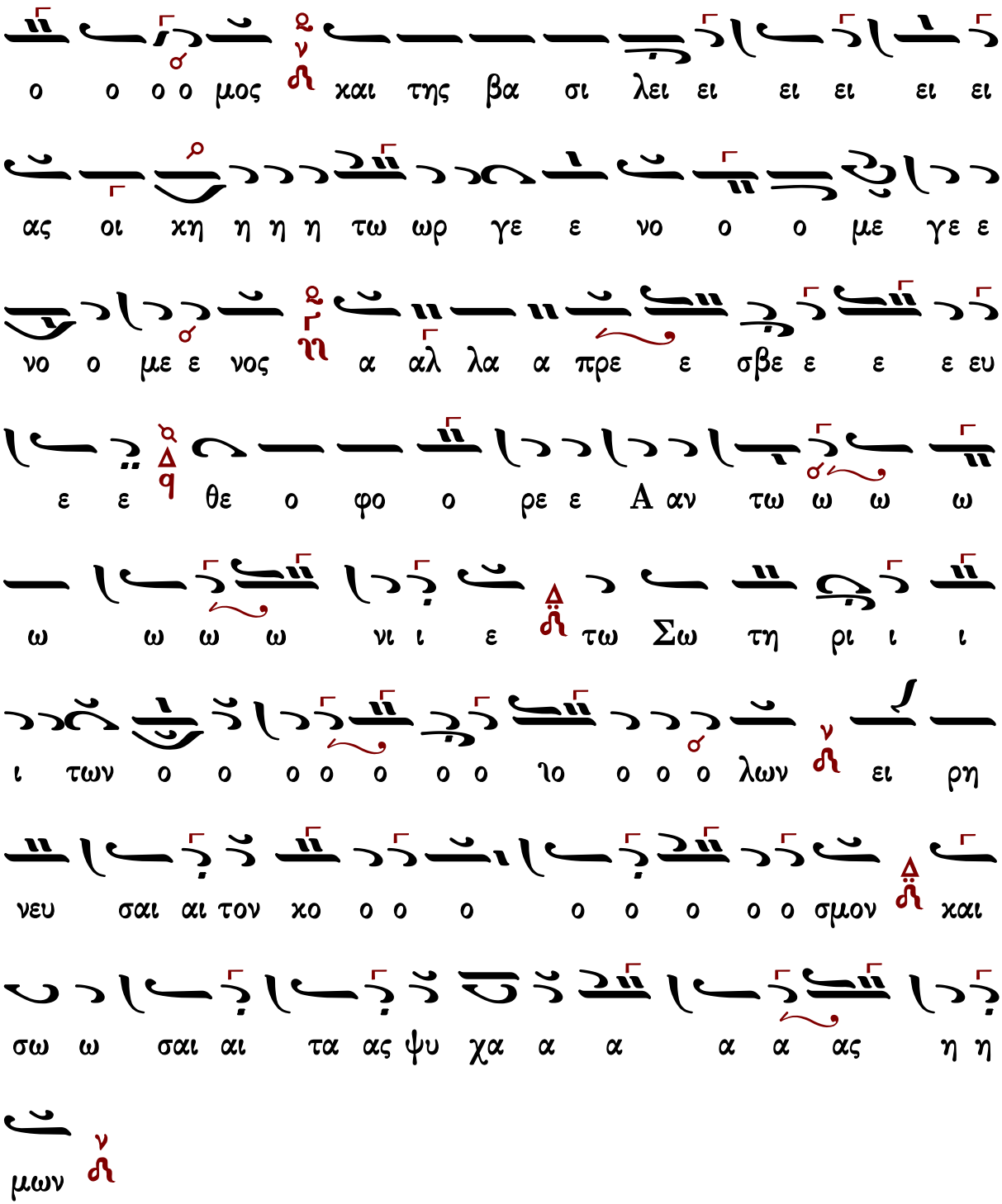

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Θεοτοκίον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Άθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
τόμος γ' 1965 σ.80*

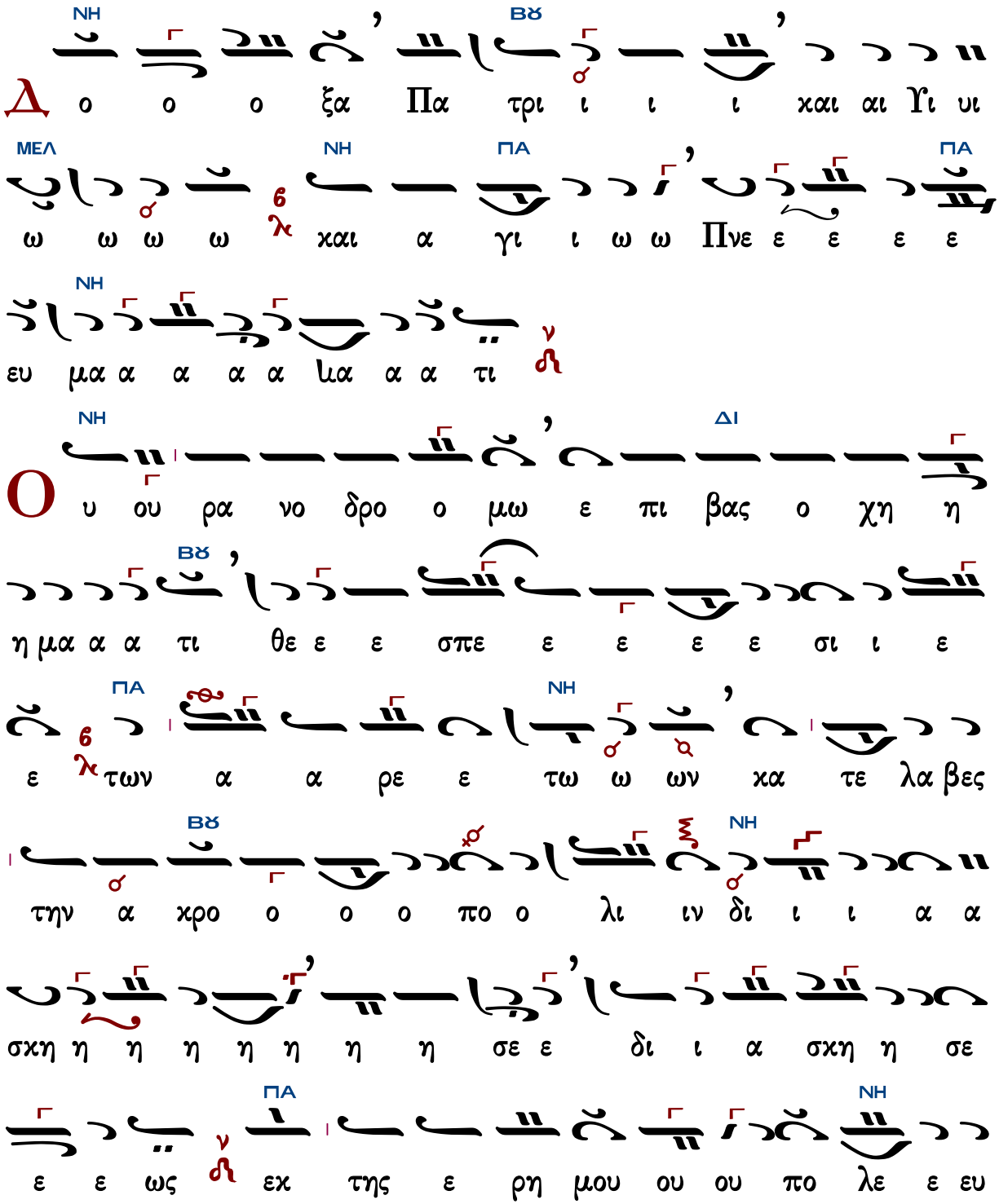

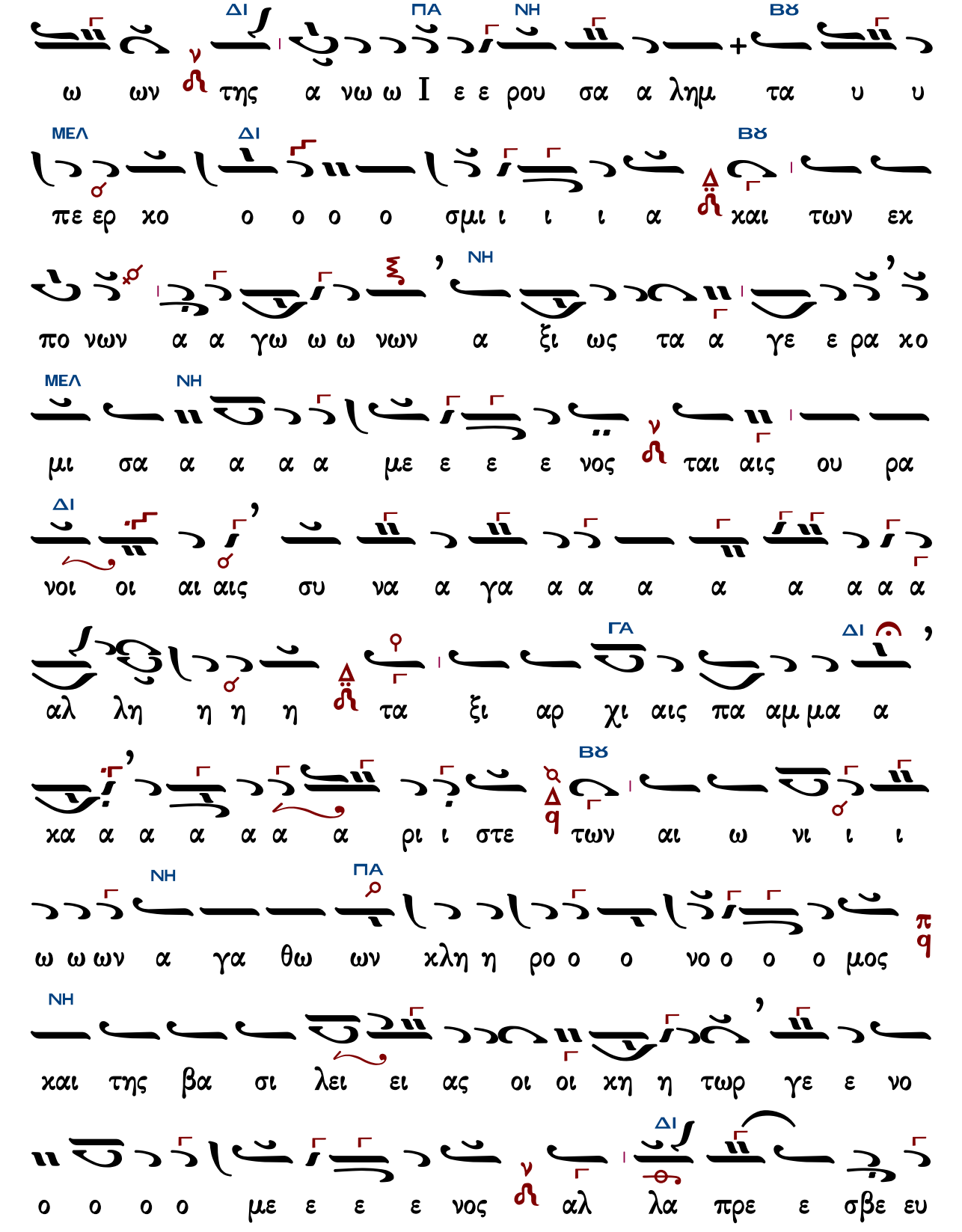
ΔΙ ΠΑ ΝΗ ΒΫ
ω ων της α νω ω Ι ε ε ρου σα α λημ τα υ υ
ΜΕΛ ΔΙ ΒΫ
πε ερ χο ο ο ο ο σμι ι ι ι α και των εχ
ΝΗ
πο νων α α γω ω ω νων α ξι ως τα α γε ε ρα χο
ΜΕΛ ΝΗ
μι σα α α α α με ε ε ε νος ται αις ου ρα
ΔΙ
νοι οι αι αις συ να α γα α α α α α α α α
ΔΙ ΓΑ
αλ λη η η η τα ξι αρ χι αις πα αμ μα α
ΒΫ
κα α α α α α α ρι ι στε των αι ω νι ι ι
ΝΗ ΠΑ
ω ω ων α γα θω ων κλη η ρο ο ο νο ο ο ο μος
ΝΗ
και της βα σι λει ει ας οι οι κη η τωρ γε ε νο
ΔΙ
ο ο ο ο με ε ε ε νος αλ λα πρε ε σβε ευ

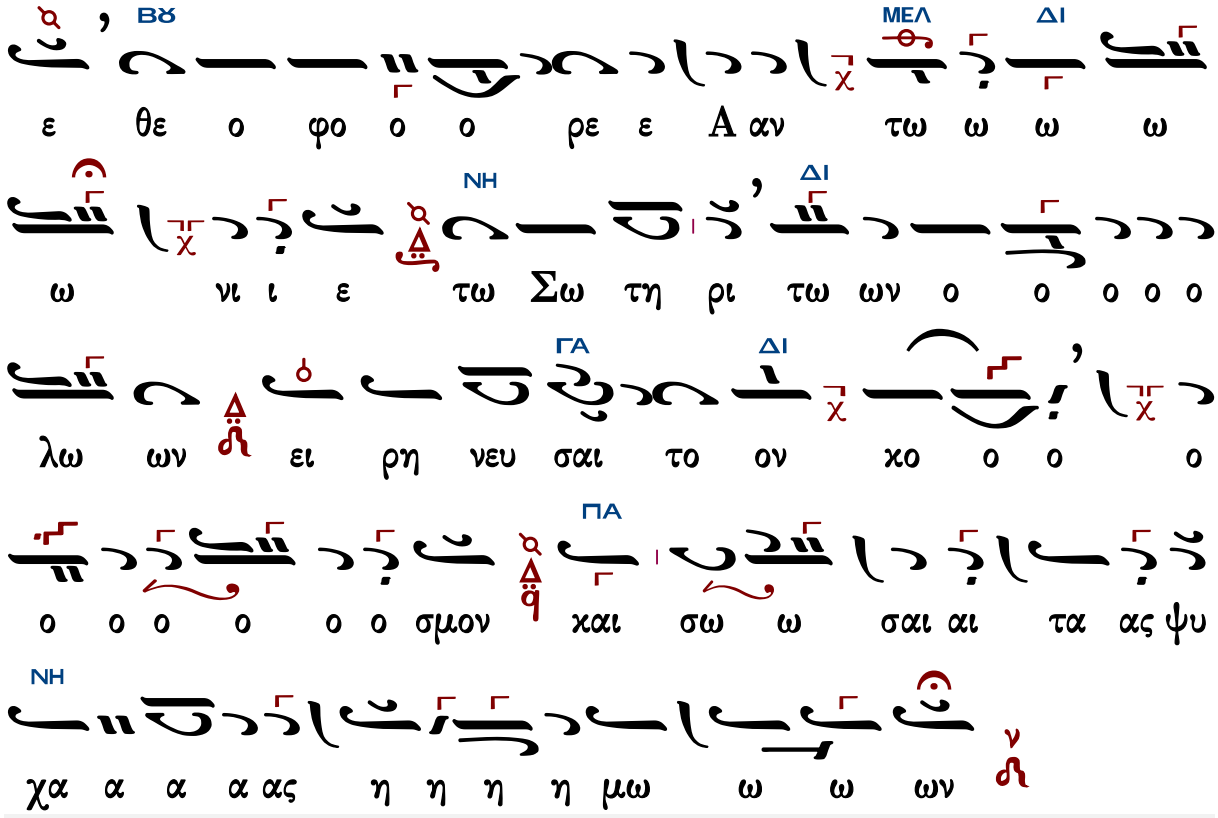

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.250/248*

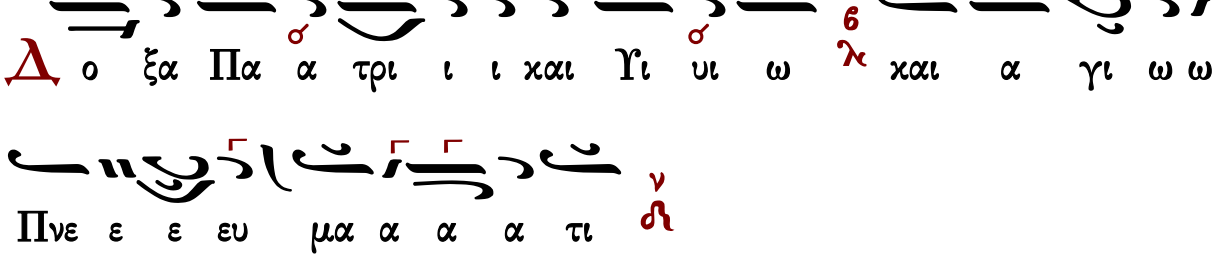

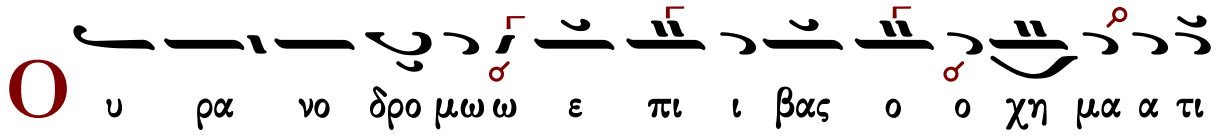

θε ε σπε ε ε ε ε ε σι ε των α ρε των

χα α α τε λα α βες την α χρο ο πο ο λι ιν δι

α α σχη η η η η σε ε ε ε ως εκ της ε

ρη μου πο ο λε ε ευ ων της α νω ω I ε ρου σα

λη ημ τα υ περ χο ο ο σμι ι ι ι α και των

εκ πο ο ο νων α α γω ω ω νων α ξι ως τα γε

ρα α χο ο μι ι σα α α με ε ε ε νος ταις ου

ρα νι αις συν α α γα α αλ λη τα ξι αρ χι ι αις παμ

μα α α χα ρι ι στε ε των αι ω νι ω ων α

γα α θων χλη ρο ο νο ο ο μος και της βα σι λει ει

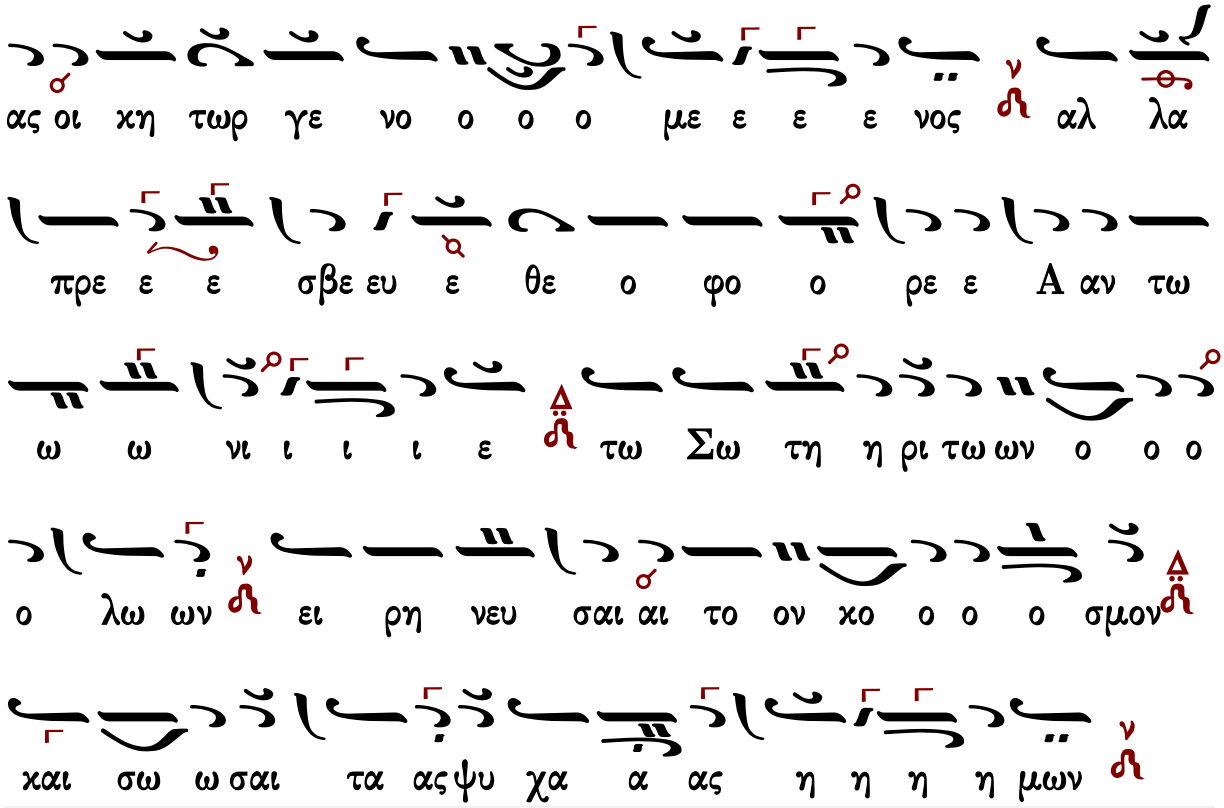

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ̇ π̇ ἡ̇ Νη̇

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Δοξαστάριον 2019 σ.367*

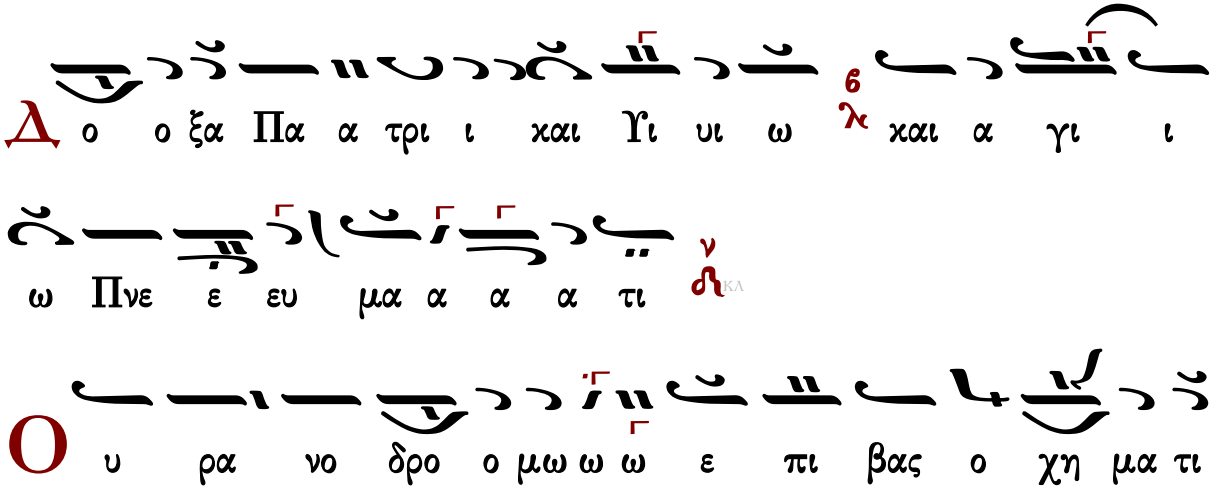

θε ε σπε σι ι ε ε των α ρε τω ων κα α

α τε ε ε λα α α βες την α κρο ο πο λιν δι

ι ι α σκη η η η σε ε ε ε ως εκ της ε

ρη μου ου ου ου πο ο λε ε ευ ω ων της α νω ω

I ι ε ε ρου σα λημ τα α υ υ πε ερ κο

ο ο σμι ι ι ι α και των εκ πο νων α α α

γω ω ω νων α ξι ι ως τα α γε ε ρα α κο μι ι σα α

α α με ε ε ε νος ταις ου ρα νι αις συν α α

γα α αλλη τα ξι αρ χι αις παμ μα α κα α α ρι ι

ι ι στε των αι ω νι ω ων α α γα α θων

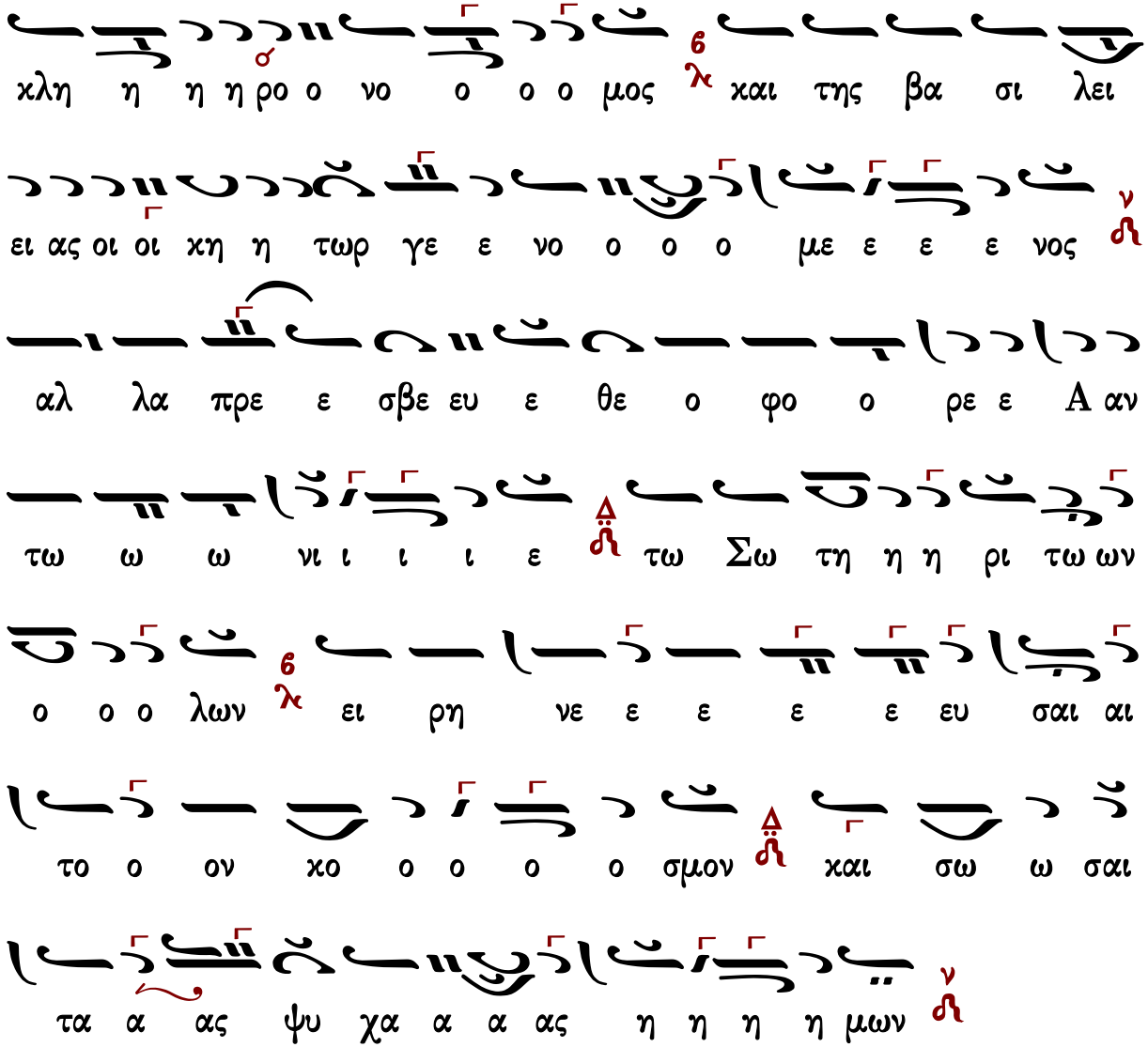

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεοτοκίον

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

Ἦχος λ ἡ Νη

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
Ἀναστασιματάριον 1832 σ.341#

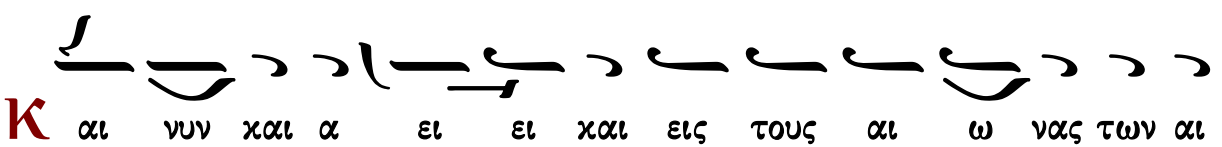

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Δοξολογία | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.251*

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ Νη

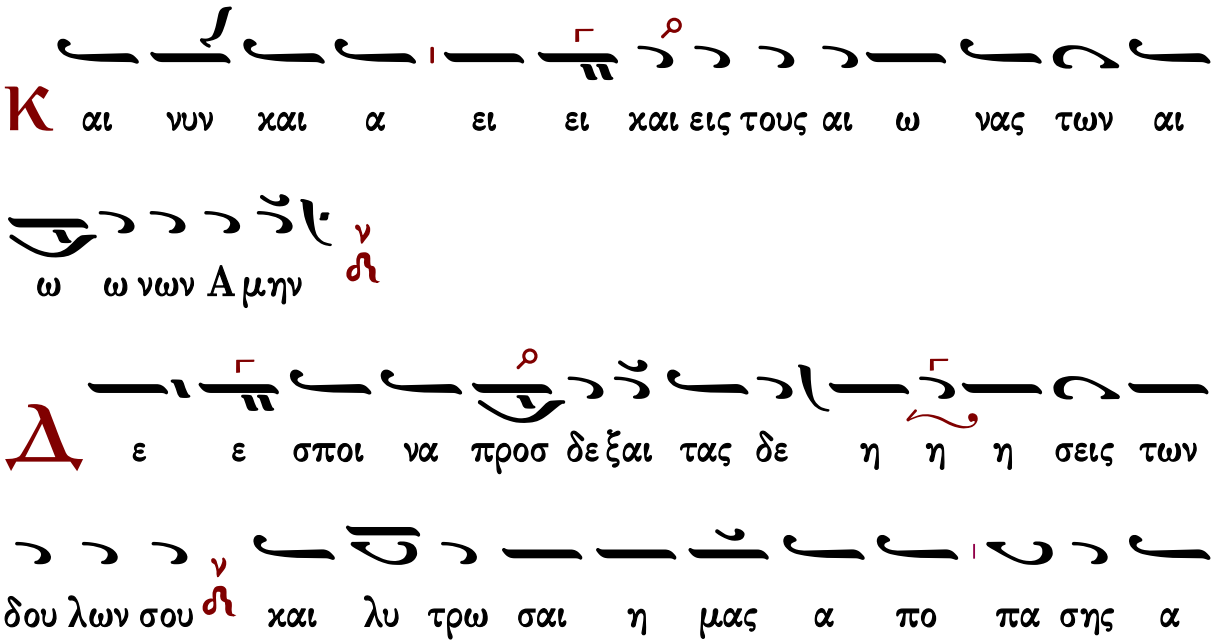

Δοξολογίες

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Πανδέκτη, Ὄρθρος
1851 σ. 608*

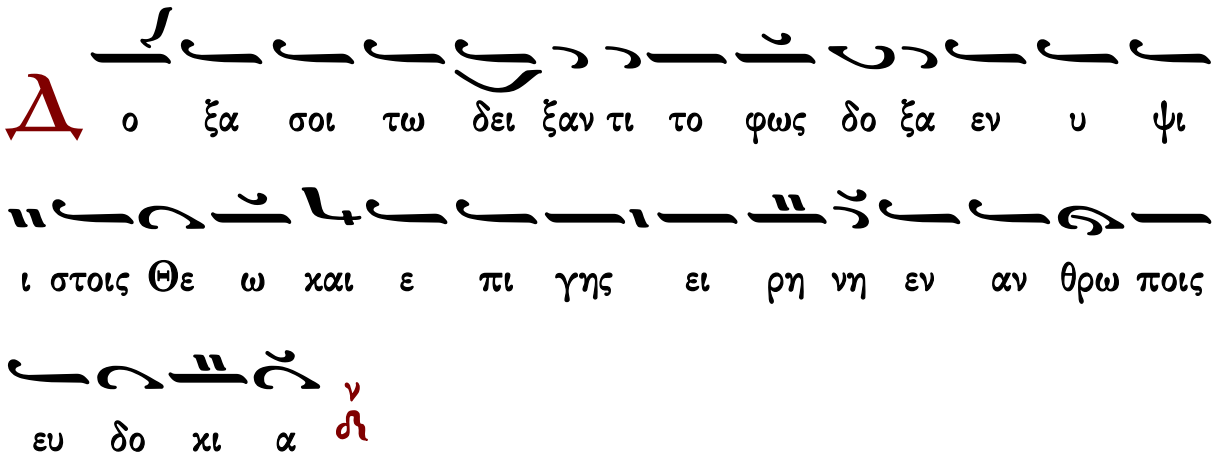

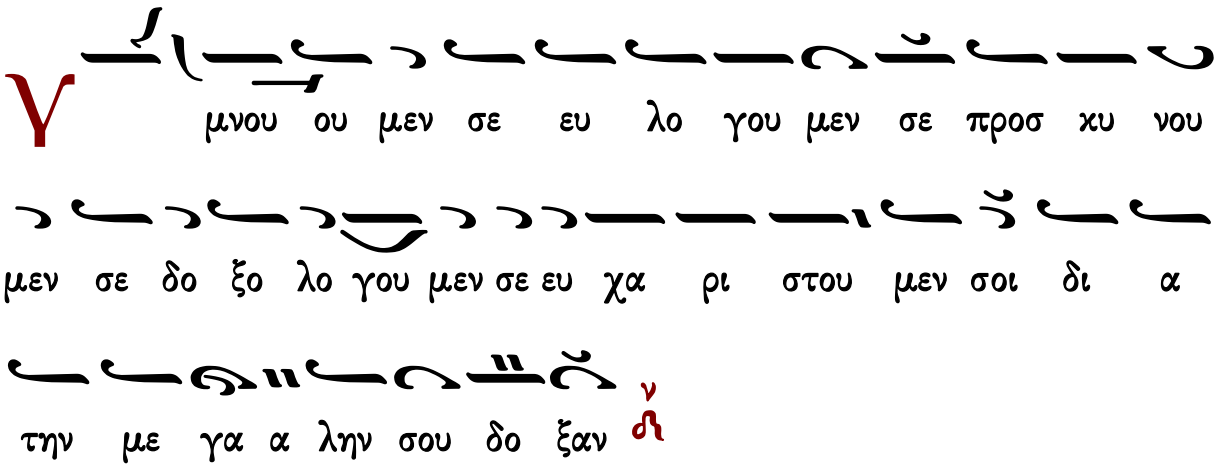

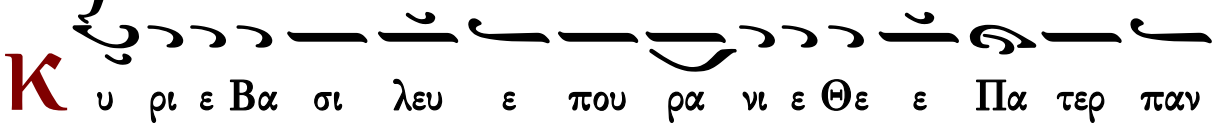

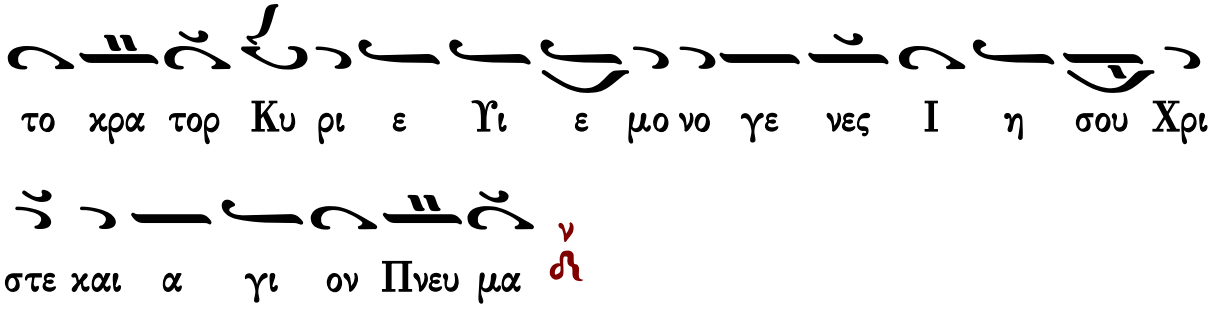

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ο ος του
Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του κο
σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας
του κο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι ος
Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μην

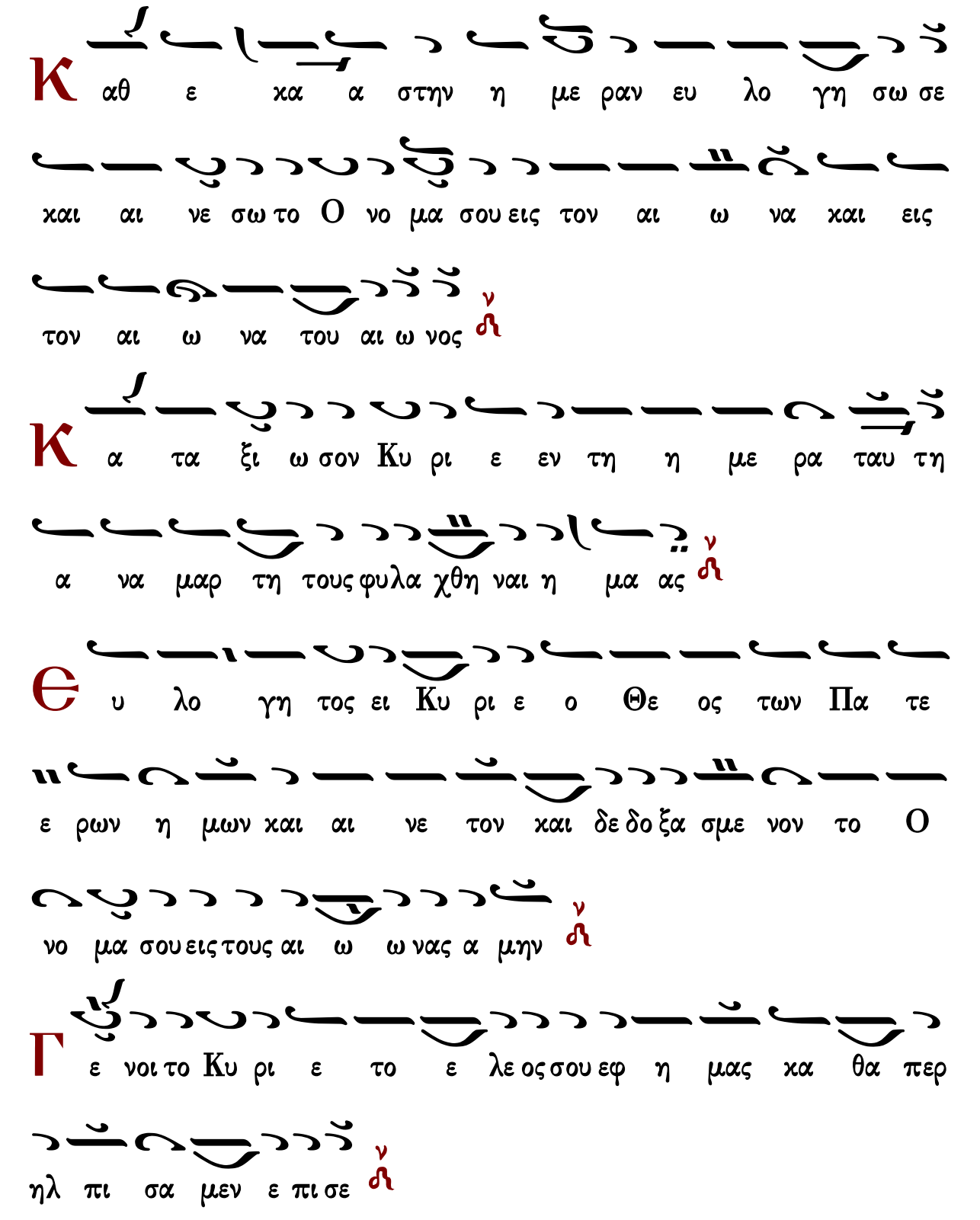
Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε
και αι νε σω το Ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις
τον αι ω να του αι ω νος
Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα ταυ τη
α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μα ας
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε
ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε νον το Ο
νο μα σου εις τους αι ω ω νας α μην
Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα θα περ
ηλ πι σα μεν ε πι σε

Є υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε δι δα

ξο ον με τα δι και ω μα τα σου (γ')

Є υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι

και ω μα τα σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει ει πα Κυ ρι ι ε ε

λε η σον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ

τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξο ον με του ποι

ειν το θε λη μα σου ο τι συ ει ο Θε ος μου

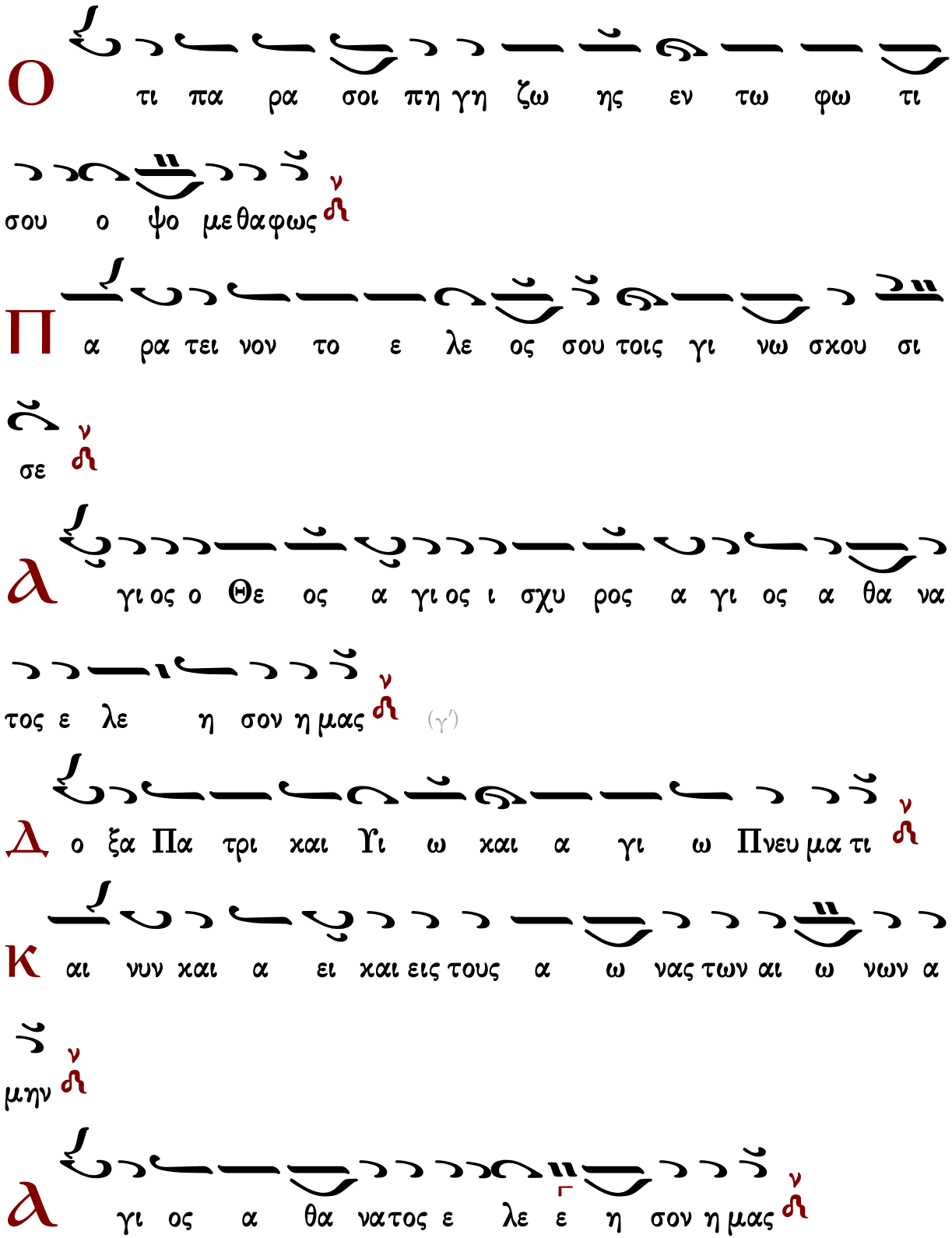
Ο
τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο με θα φως
Π
α ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι νω σκου σι
σε
Α
γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι ος α θα να
τος ε λε η σον η μας (γ΄)
Δ
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Κ
αι νυν και α ει και εις τους α ω νας των αι ω νων α
μην
Α
γι ος α θα νατος ε λε ε η σον η μας

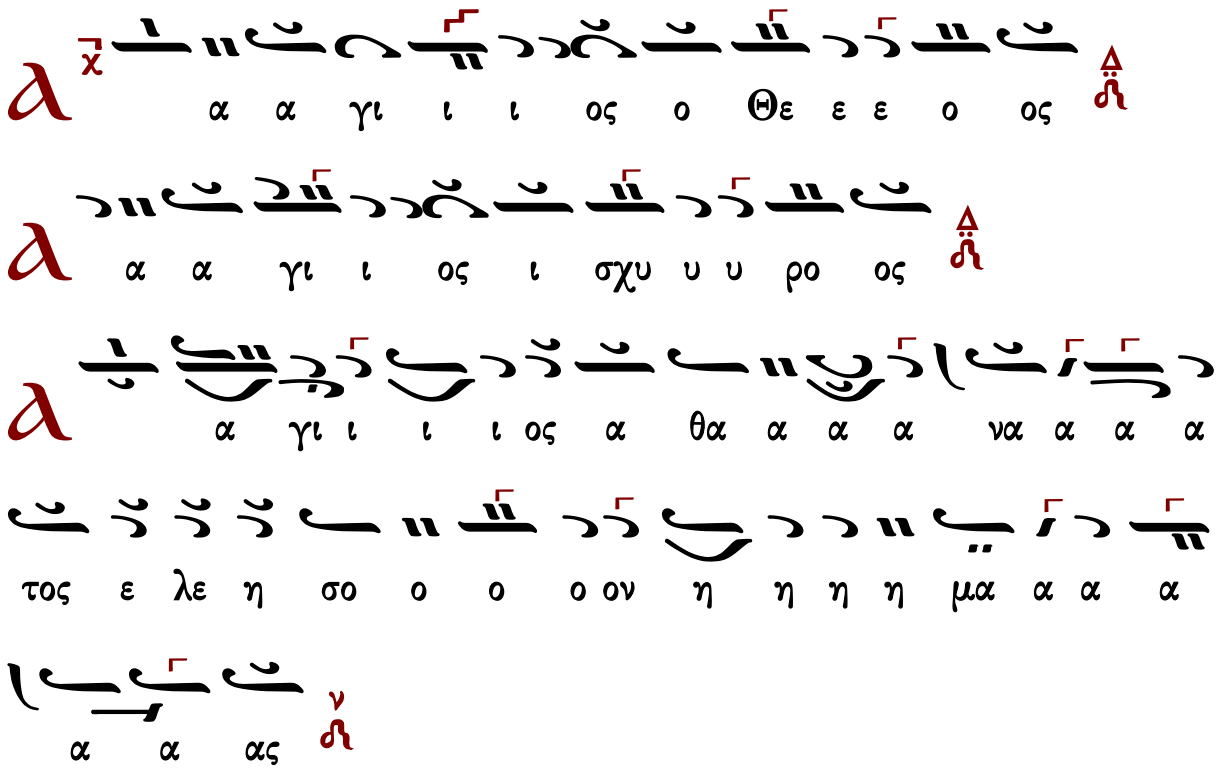

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου (†1831)

σύντομος

Ἦχος λ̄ π̄ ν̇ Νη

Αναστασιματάριον
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.426*

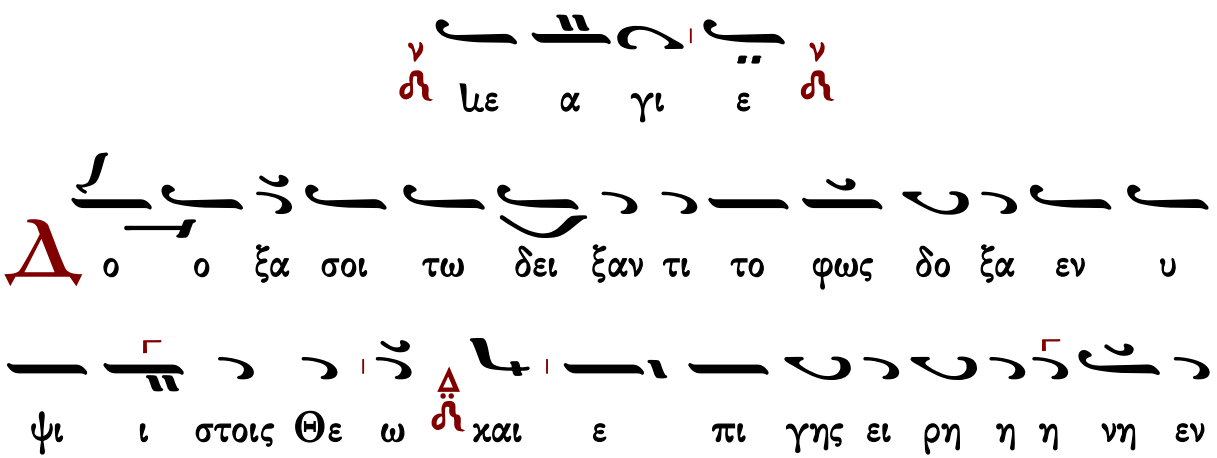

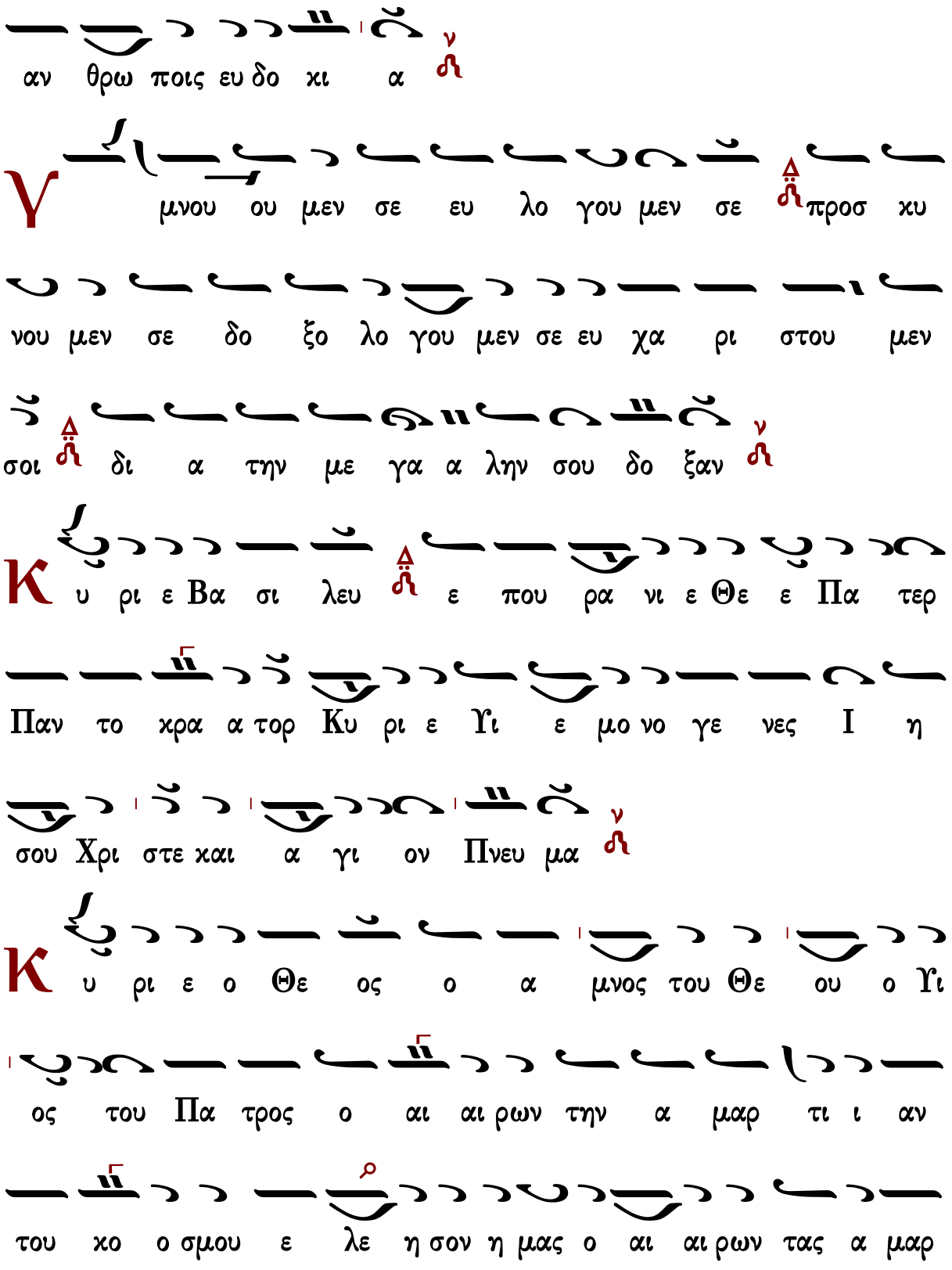
αν θρω ποις ευ δο κι α
Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ
νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν
σοι δι α την με γα α λην σου δο ξαν
Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
Παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η
σου Χρι στε και α γι ον Πνευ μα
Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν
του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι ας του χο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο χα θη με νος εκ

δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα

τρος α μη ην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε

και αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω

να και εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυτη α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μα ας
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην
Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας
καθ α περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε
Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με
τα δι και ω μα τα σου (γ')
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε

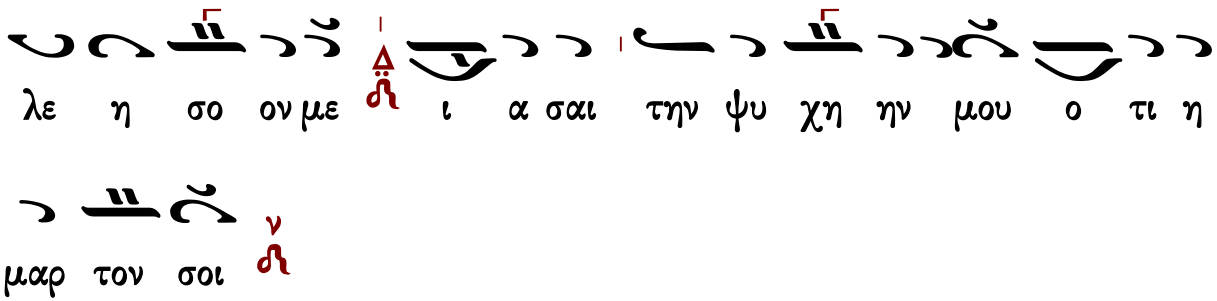
λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η
μαρ τον σοι

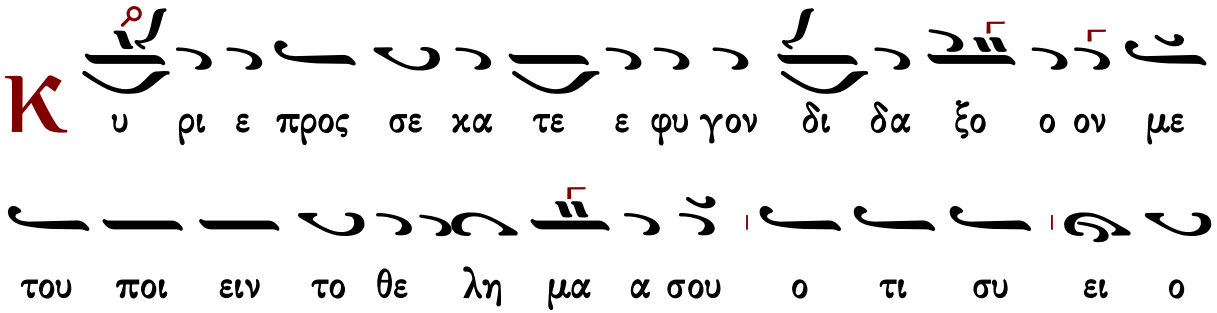
Κ
υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο
Θε ο ος μου

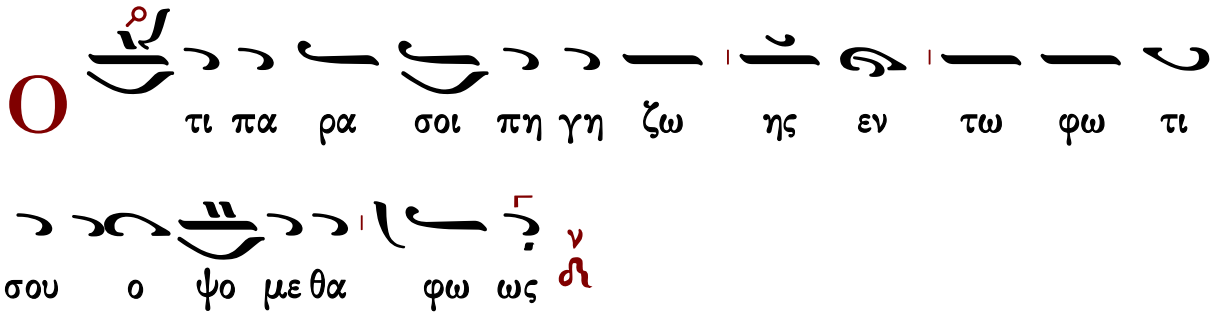
Ο
τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο με θα φω ως

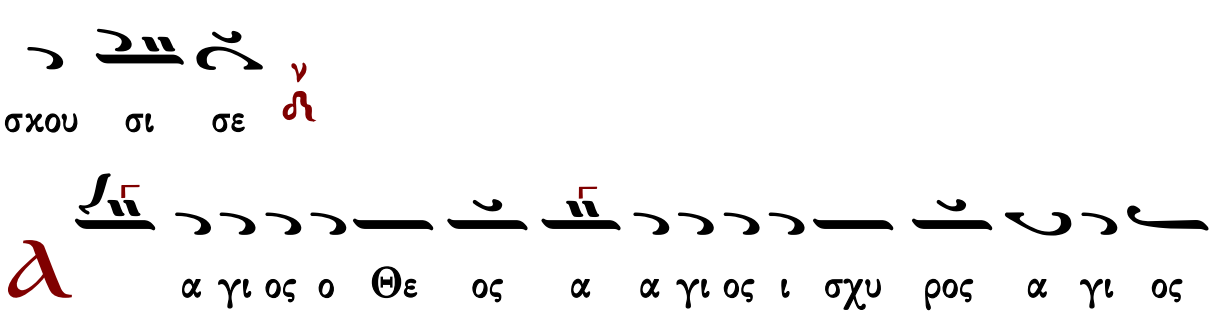
Π
α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω
σκου σι σε

λ
α γι ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ ρος α γι ος

α θα να τος ε λε η σον η μα ας (γ′)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μη ην

α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος

α α γι ι ος ι σχυ υ υ ρο ος

α γι ι ος α α θα α α α α να α α α α

τος Ε λε ε ε ε η σο ο ο ο ον η

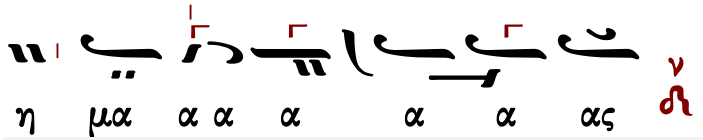

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου (1880-1948)

Εἱρμολογικὴ

Ἦχος λ πλ δ Νη

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.85*

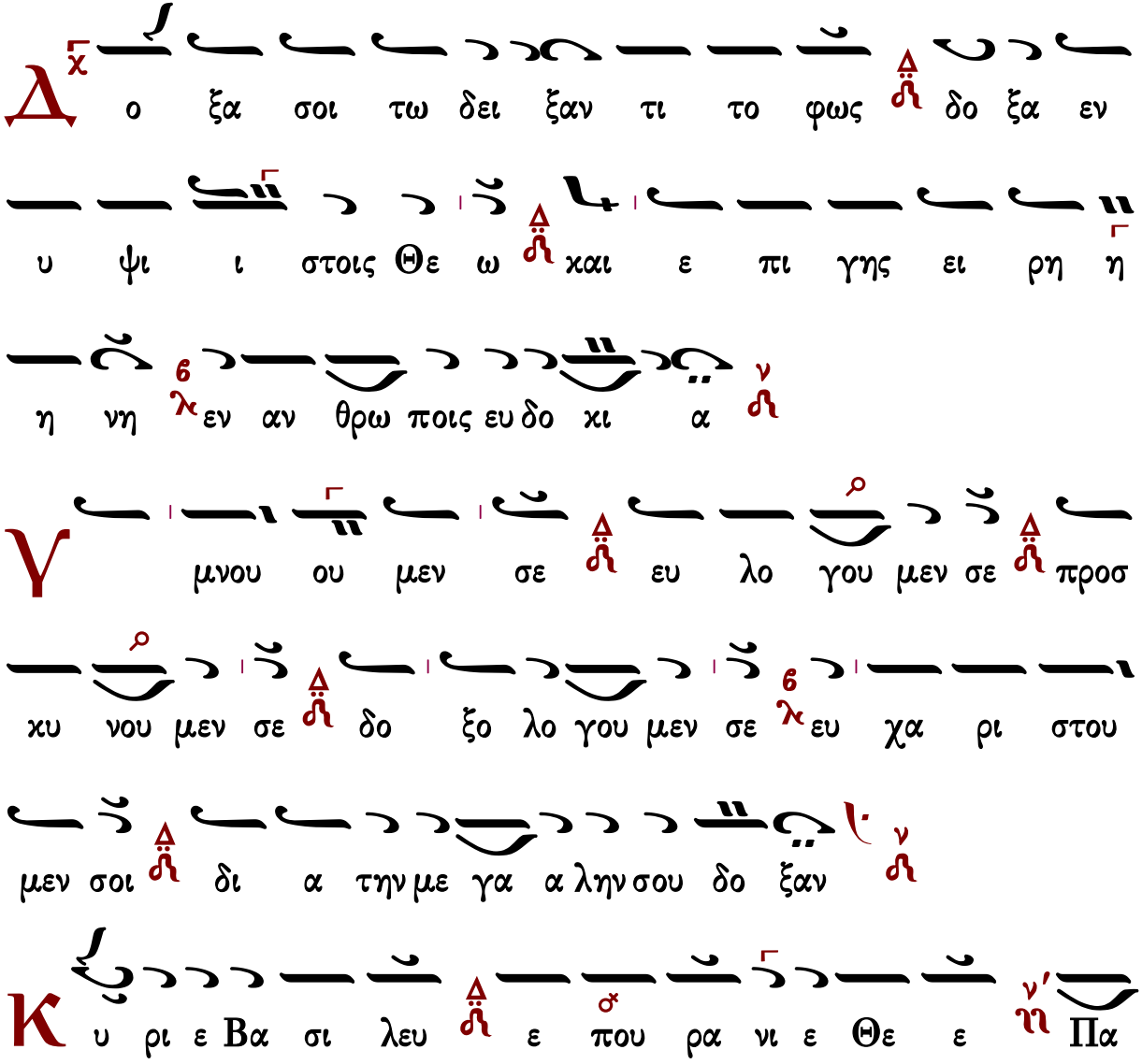

τερ παν το χρα α α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε

νες Ι η σου Χρι στε ε και α γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι αι

ρων τας α μαρ τι ι ας του κο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι

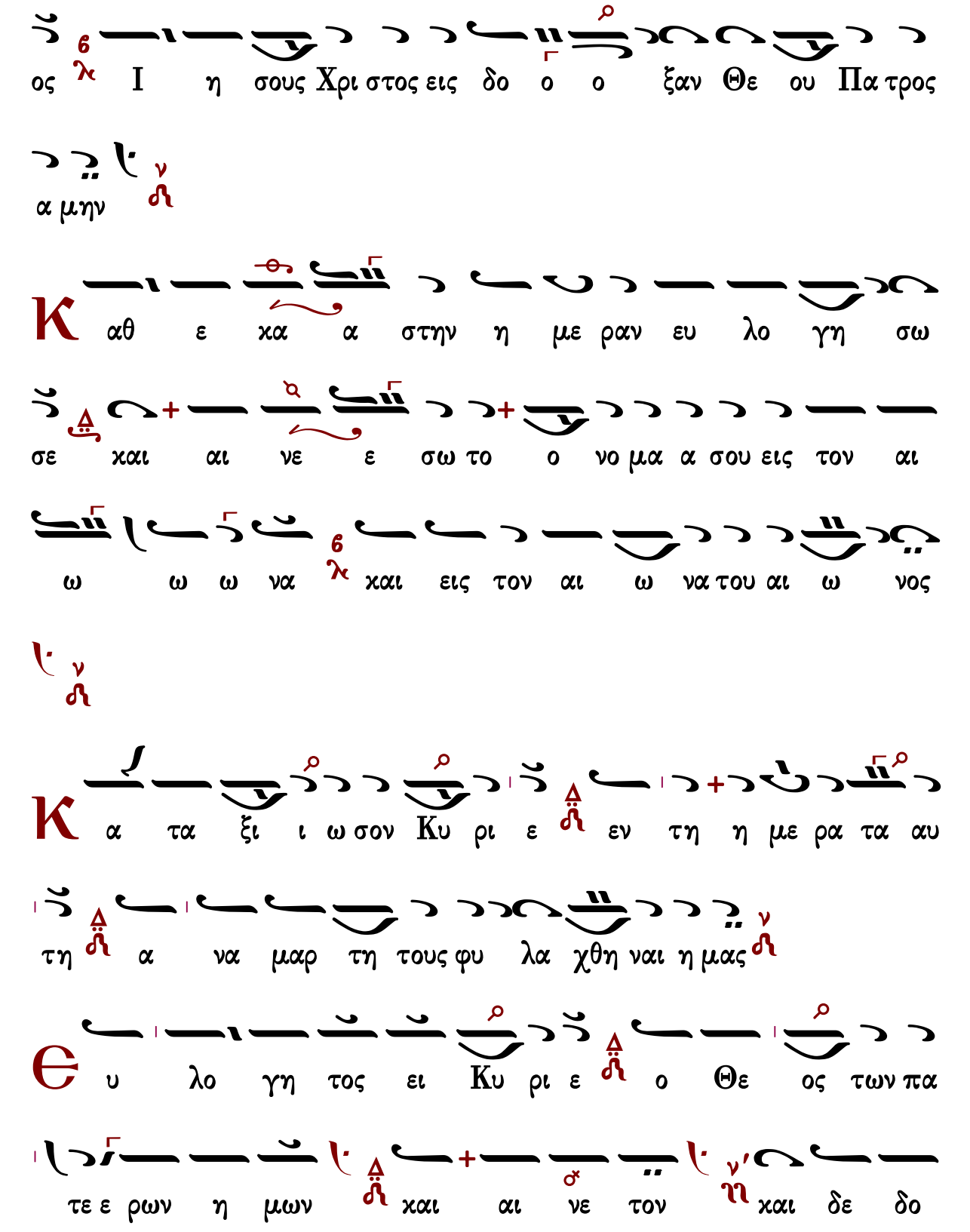
ος I η σους Χρι στος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μην
Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω
σε και αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι
ω ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω νος
Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μας
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο

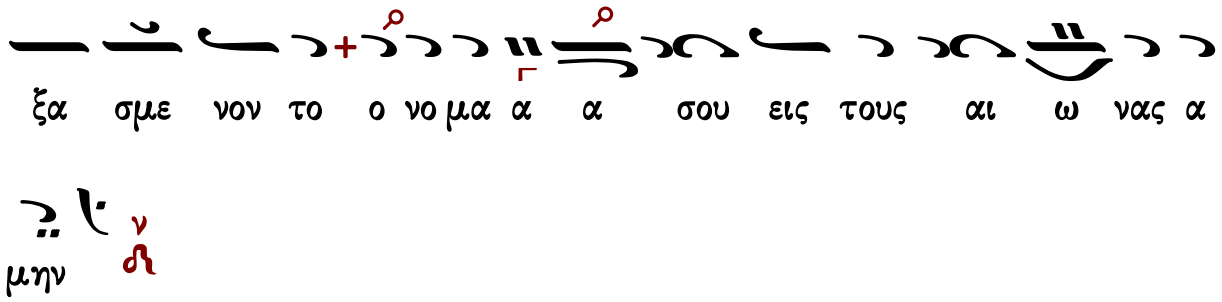
ξα σμε νον το ο νο μα α α σου εις τους αι ω νας α
μην

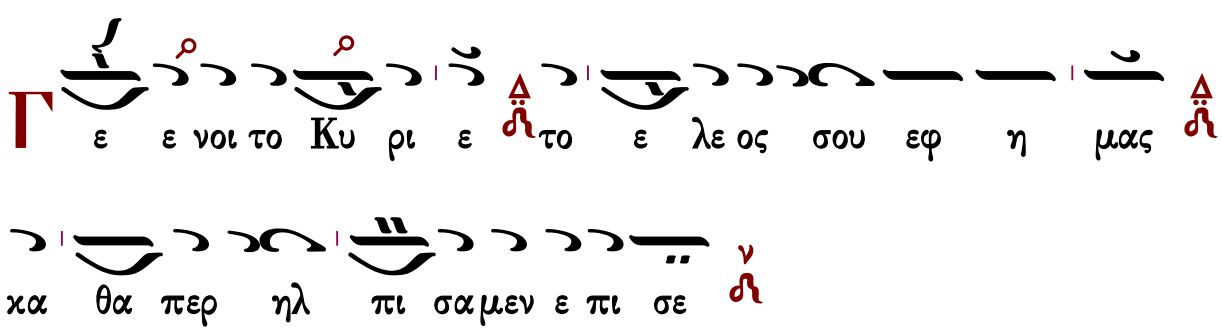
Γ
ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας
κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

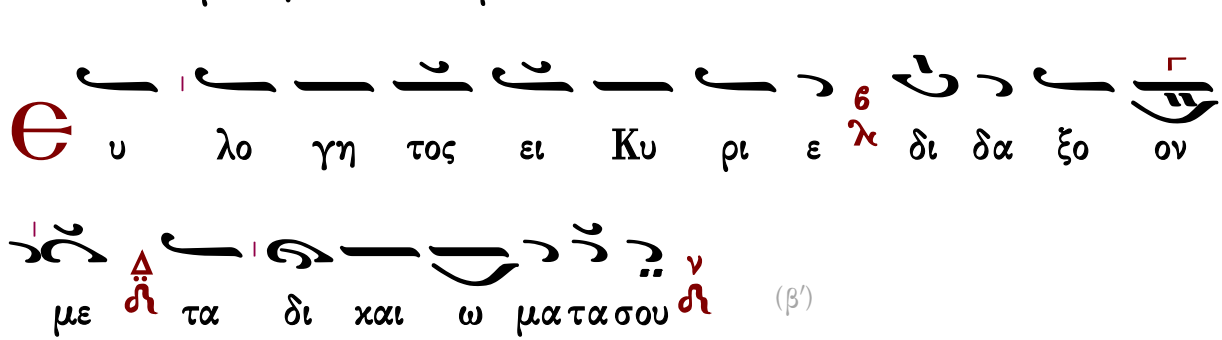
Θ
υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον
με τα δι και ω μα τα σου

(β′)

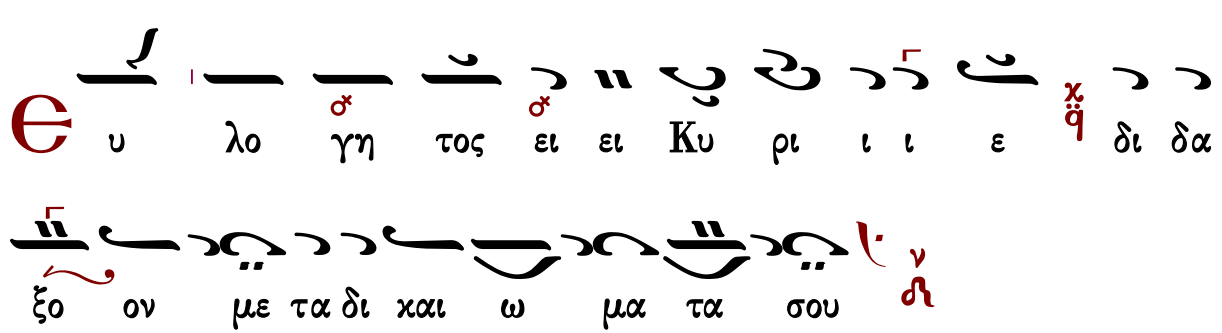
Θ
υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα
ξο ον με τα δι και ω μα τα σου

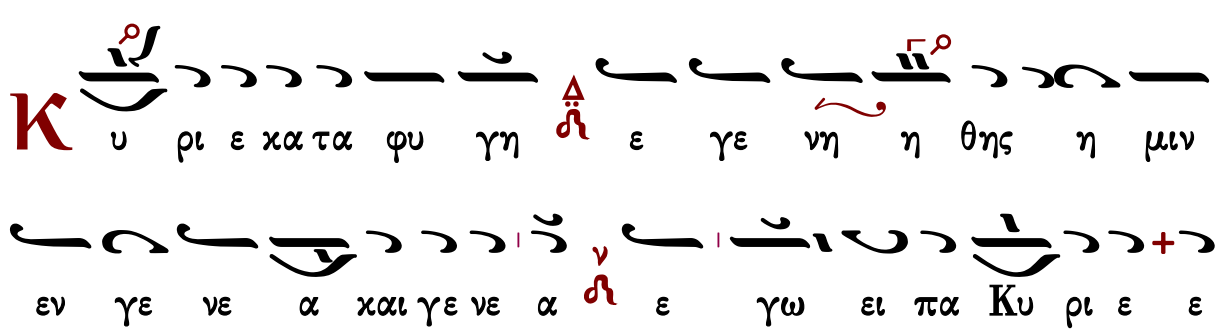
Κ
υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν
εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε

λε η σο ο ον με ι α σαι την ψυ χη η ην μου

ο τι η μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ο ον

με του ποι ειν το θε λη μα α α σου ο τι συ

ει ο Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φως

Π α ρα τει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε

λ γι ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ ρος α γι ος α

θα να τος ε λε η σον η μας
(β″)
γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι ος
α θα να τος ε λε η σον η μας
ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας
Ἀσματικόν
α γι ο ο ο ο ος ο Θε ε ε ε ο
ο ο ος

καὶ οὕτω

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965)

Χριστοδούλου Γεωργιάδου Κεσσανιέως
(διασκ. Κουντιάδου)

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
1η ἔκδοση 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.414*

Δ

ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως νη δο ξα εν υ

ψι ι στοις Θε ε ω νη και ε πι γης ει ρη η νη λ

εν α αν θρω ποις ευ δο κι ι ι α ν̇

Υ

μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε νη προσ κυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ν̇ ευ χα ρι στου ου

μεν σοι δι α την με ε γα α λην σου δο ο ξαν ν̇

Κ

υ υ ρι ε βα σι λευ νη ε που ρα νι ε Θε ε

ε Πα τερ παν το κρα α α τορ νη Κυ υ ρι ε Υι

ε μο νο γε νες ν̇ Ι η σου ου Χρι στε και αι

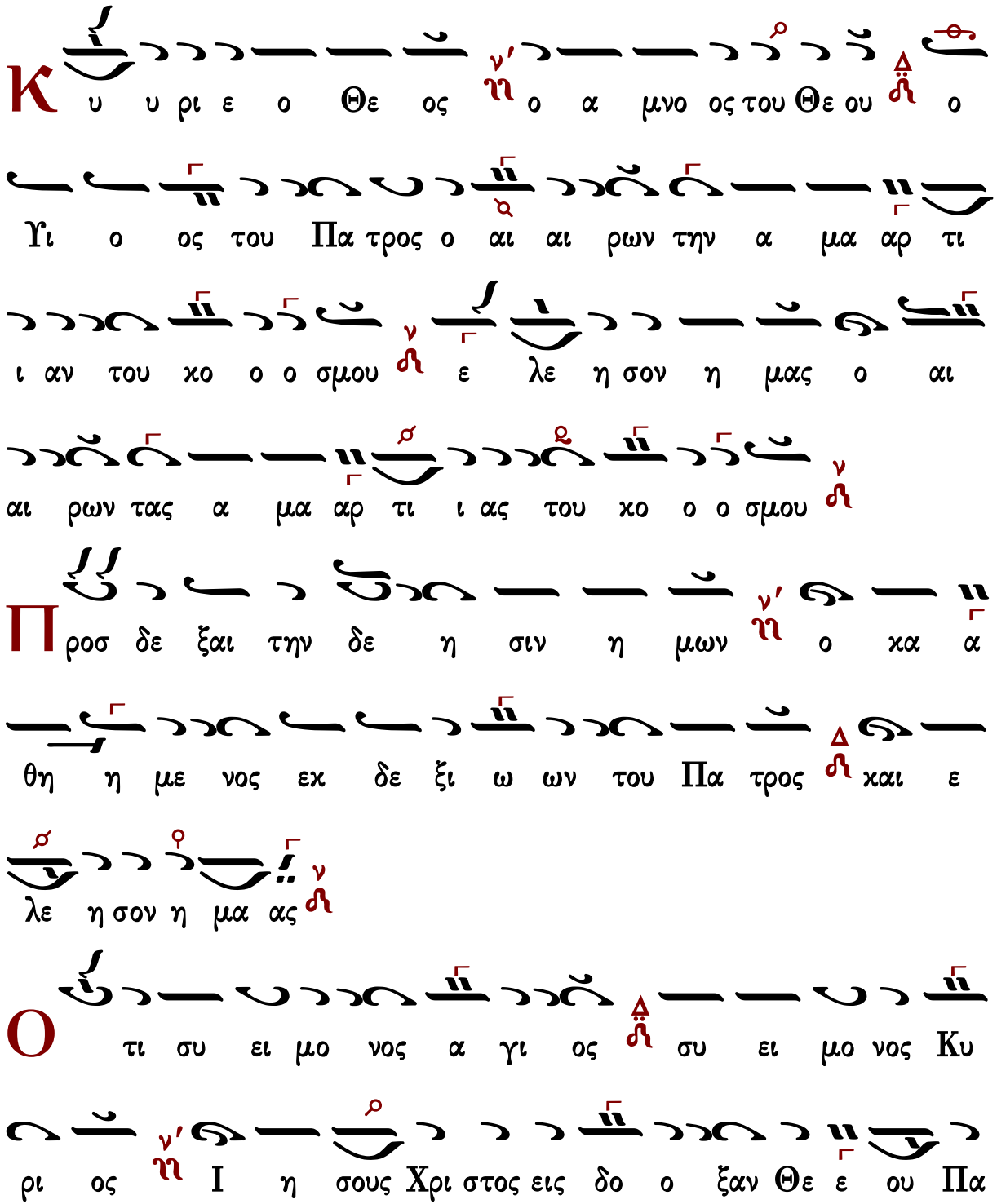
α α γι ον Πνε ε ευ μα
Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνο ος του Θε ου ο
Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μα αρ τι
ι αν του χο ο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι
αι ρων τας α μα αρ τι ι ας του χο ο ο σμου
Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα α
θη η με νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε
λε η σον η μα ας
Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ε ου Πα

τρος α μη ην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε

και αι νε ε ε ε ε σω το ο νο μα α α

σου εις τον αι ω ω να και εις τον αι αι ω να

του αι ω ω ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ε ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η

η ναι η η μας

Θ υ λο γη το ο ος ει ει Κυ ρι ε ο Θε ος

των πα τε ε ε ρων η μων και αι νε το ο ο ο

ον και δε δο ξα σμε ε ε νον το ο νο μα
α σου εις τους αι ω ω ω νας α α μην
Γ
ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η
μας κα θα α περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι ι
σε
Θ
υ λο γη το ο ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε
ε δι ι δα ξον με τα δι και ω ω μα τα
σου
(γ')
Κ
υ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η η θης
η μιν εν γε νε α και γε νε ε α ε γω

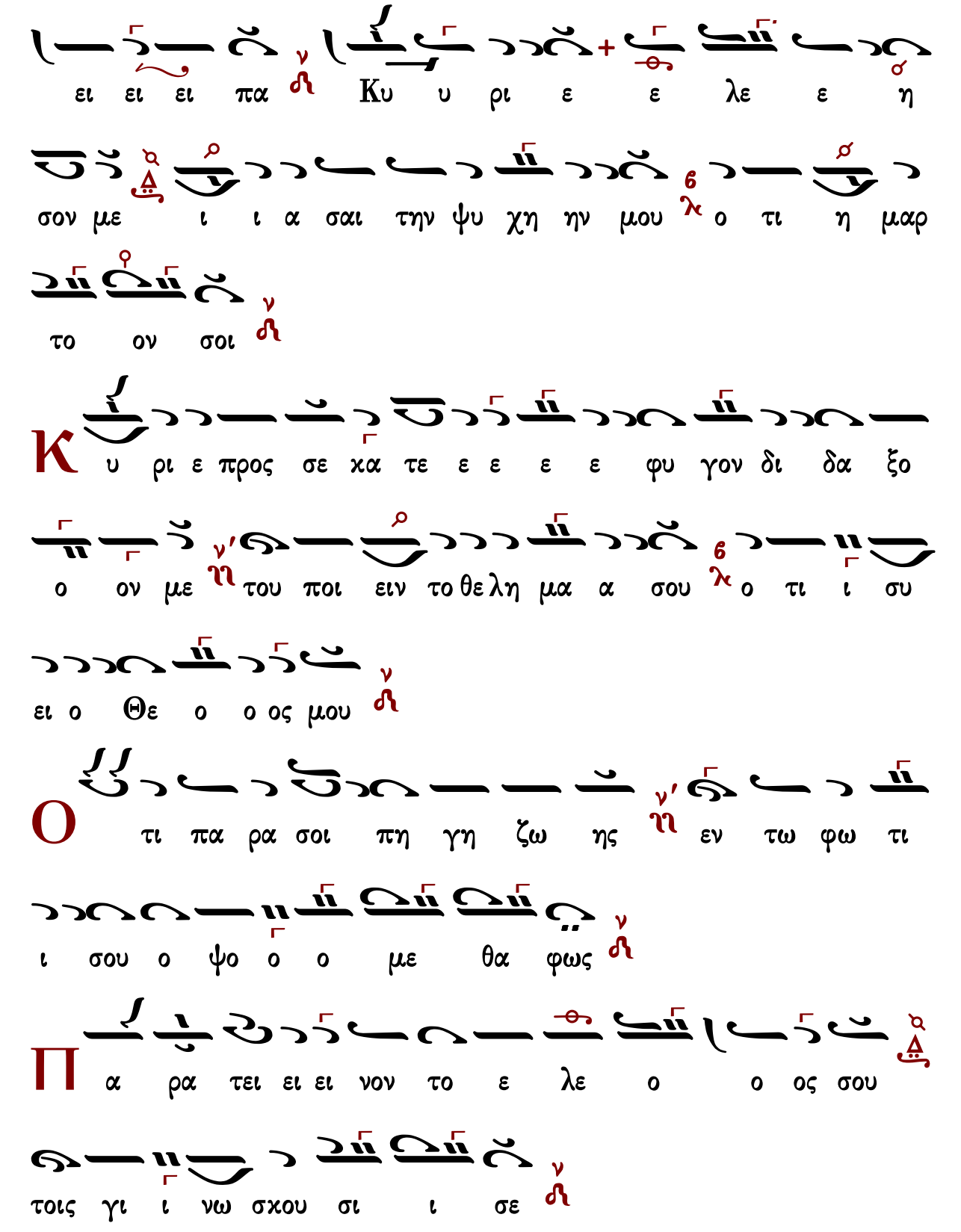
ει ει ει πα
Κυ υ ρι ε ε λε ε η
σον με ι ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ
το ον σοι
Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε ε ε ε φυ γον δι δα ξο
ο ον με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι ι συ
ει ο Θε ο ο ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
ι σου ο ψο ο ο με θα φως
Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ο ος σου
τοις γι ι νω σκου σι ι σε

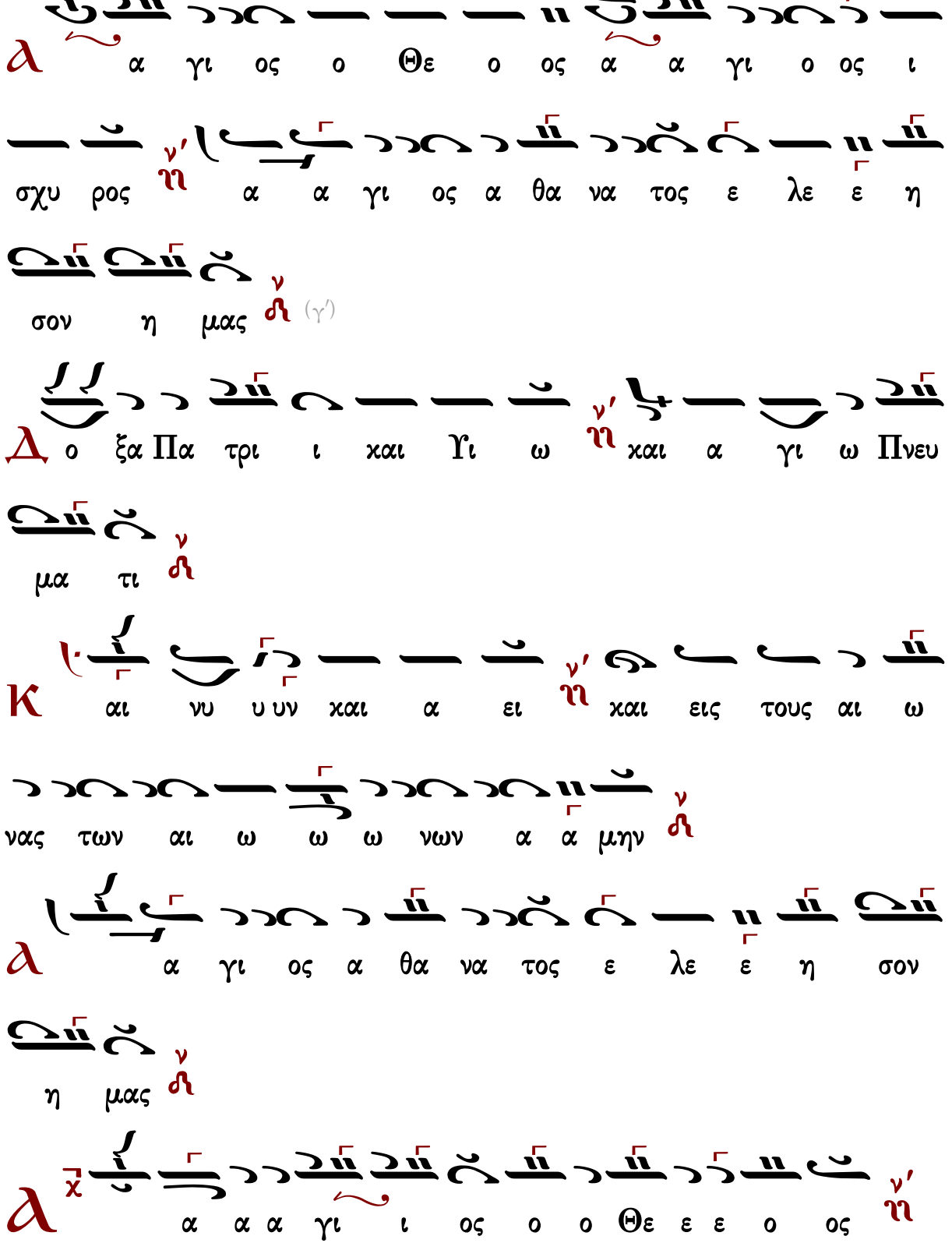
α γι ος ο Θε ο ος α α γι ο ος ι
σχυ ρος α α γι ος α θα να τος ε λε ε η
σον η μας (γ′)
ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω ω ω νων α α μην
α γι ος α θα να τος ε λε ε η σον
η μας
α α α γι ι ος ο ο Θε ε ε ο ος

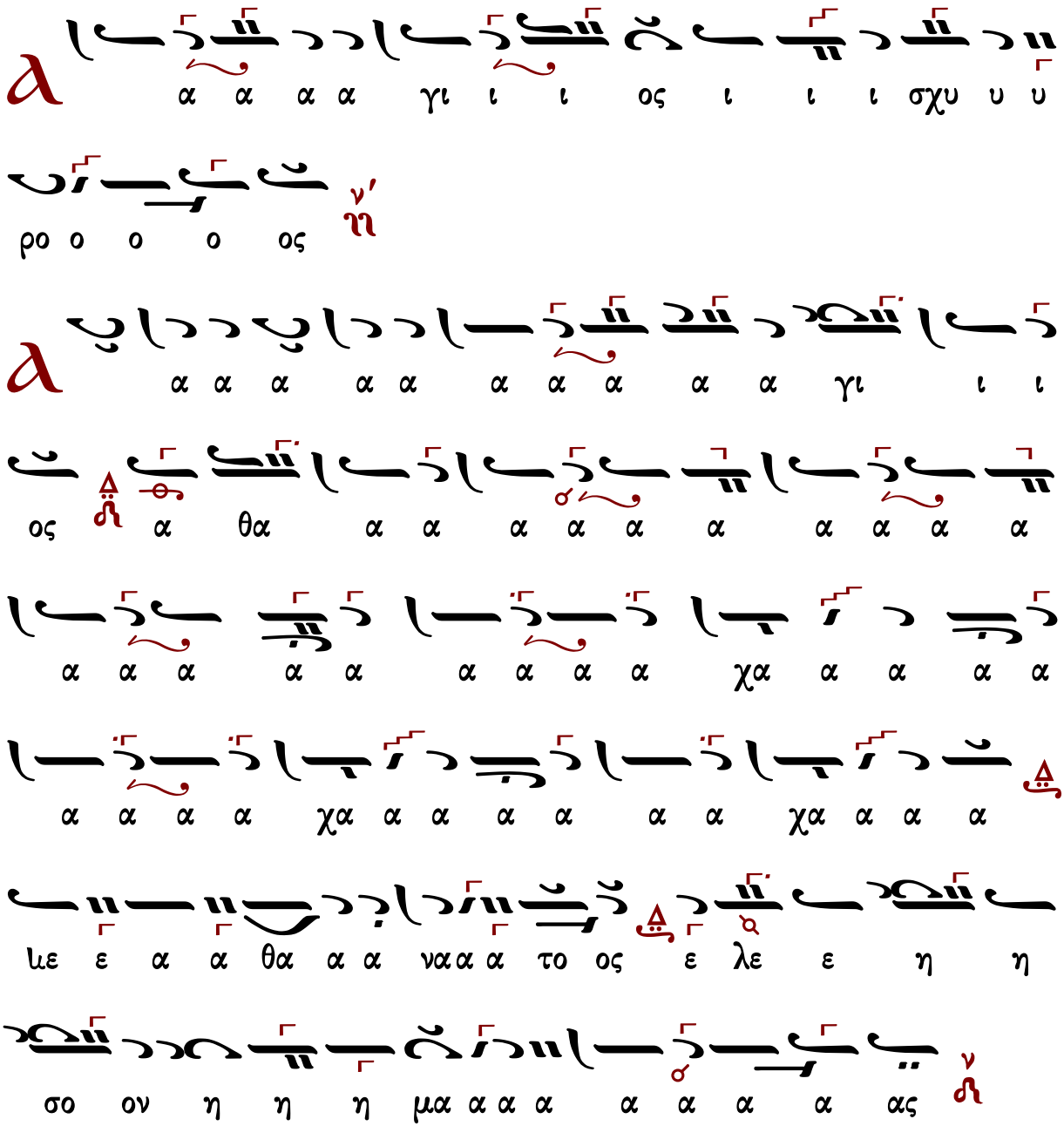

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (†1821)

Χρωματικός (Σουζινάκ)

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
1909 σ.354/636*

Δ

ο ο ξα α α α σοι οι τω δει ξα αν τι το ο

φω ως δο ο ξα εν υ υ ψι ι ι στοι οι οις

Θε ε ε ω ω χαι ε πι γης ει ει ρη η η νη

εν αν θρω ω ποις ε ε ευ δο ο χι ι ι

α α

Γ

μνου με εν σε ευ λο γου με εν σε ε προσ χυ

νου ου με ε ε εν σε ε δο ξο λο γου ου ου με

ε ε εν σε ε ευ χα ρι στου ου ου ου με ε ε εν

σοι δι α την με γα α α λη ην σου ου δο ο ο

ξα αν

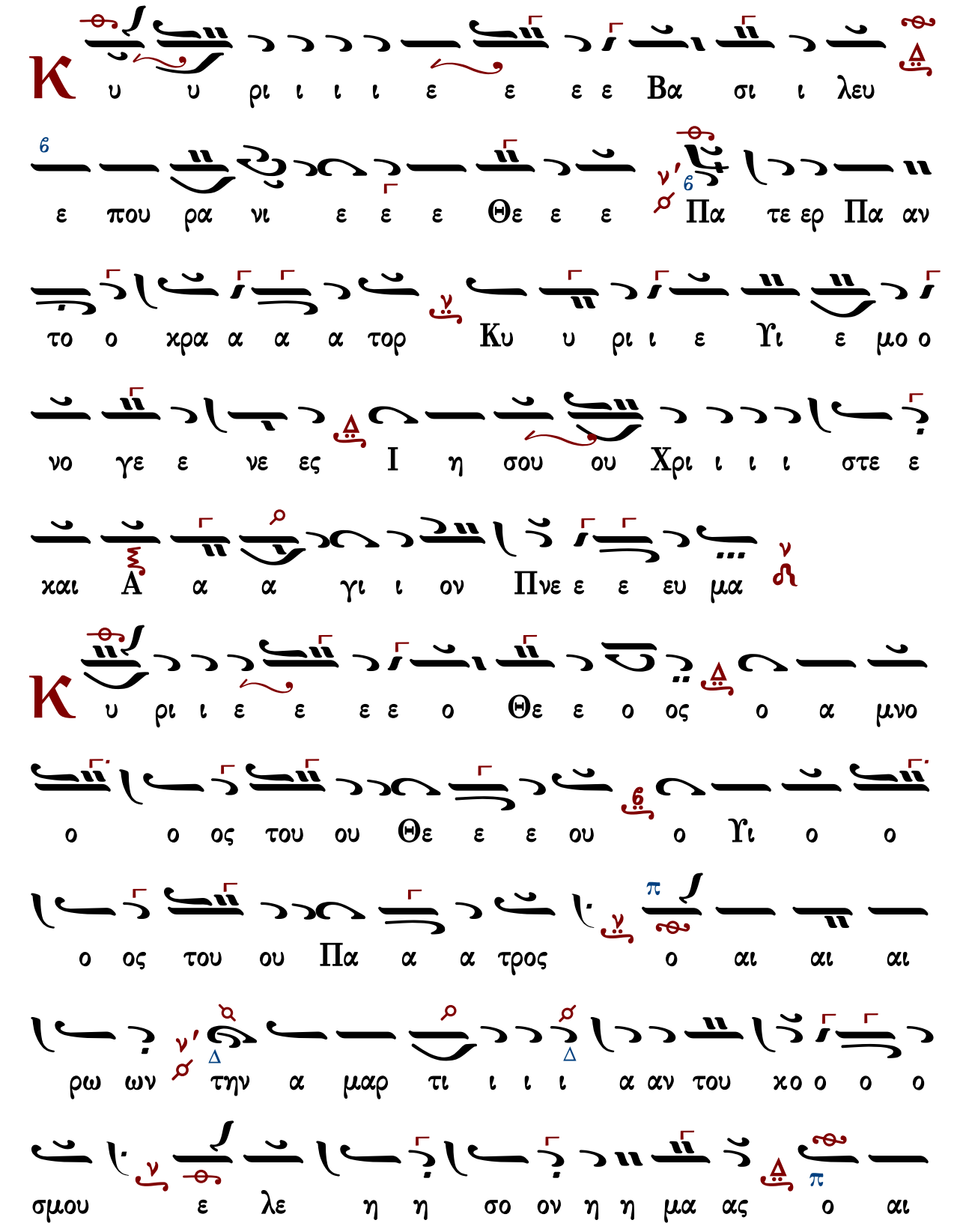
Κ υ υ ρι ι ι ι ε ε ε ε Βα σι ι λευ
ε που ρα νι ε ε ε Θε ε ε Πα τε ερ Πα αν
το ο χρα α α α τορ Κυ υ ρι ι ε Υι ε μο ο
νο γε ε νε ες Ι η σου ου Χρι ι ι ι στε ε
χαι Α α α γι ι ον Πνε ε ε ευ μα
Κ υ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ο ος ο α μνο
ο ο ος του ου Θε ε ε ου ο Υι ο ο
ο ος του ου Πα α α τρος ο αι αι αι
ρω ων την α μαρ τι ι ι ι α αν του χο ο ο ο
σμου ε λε η η σο ον η η μα ας ο αι

αι αι ρω ων τας α μαρ τι ι ι α ας του ου χο ο ο

σμου ου

Π ρο ο δε ε ε ξαι αι την δε ε η η σιν η

η μω ων ο χα θη η η η με ε ε ε

νος εχ δε ξι ω ω ω ων του ου Πα α α

τρος χαι ε λε η σο ον η η η μας

Ο ο τι ι συ υ ει ει μο ο ο νος Α α

α γι ι ι ι ος συ ει μο ο νος Κυ υ ρι

ι ι ος Ι η σους Χρι ι στο ος εις δο ο ο

ξαν Θε ου ου ου Πα τρο ος α α α μην

Κ αθ ε χα α α στην η με ε ε ρα αν ευ

λο γη η η η σω ω ω ω σε χαι αι νε ε

ε σω το ο ο νο μα α α σου ου εις τον αι ω ω ω

να α χαι εις τον αι ω να του αι ω ω ω νο

ος

Κ α τα ξι ω ω σο ο ον Κυ ρι ι ε ε εν

τη η με ρα α τα α α αυ τη η α να μαρ τη

η η του ους φυ λα χθη η η ναι αι η η η

μας

Θ υ λο γη τος ει ει Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

ε ε ε ε ο Θε ε ο ος των Πα τε ε ε ρω

ων η η η μων και αι νε ε το ον και αι δε

δο ξα α σμε ε ε ε νο ο ον το ο νο μα

α α σου ου εις τους αι ω ω ω ω ω ω ω να

ας α α α μην

Γ ε ε νοι οι το ο ο Κυ υ ρι ι ε το ε λε ε

ο ος σου ου εφ η η μα ας καθ α α α πε ερ ηλ

πι ι σα α με ε εν ε ε πι ι σε ε

Θ ευ λο γη τος ει ει ει Κυ υ ρι ι ι ε

ε δι δα ξο ο ον με ε τα δι και ω ω μα α τα α

α σου ου (γ')

Κυ ρι ι ε ε χα α τα φυ υ γη η ε γεν νη

η θη ης η η μι ιν εν γε νε α χαι αι

γε ε νε ε α α ε γω ει πα Κυ υ ρι ι

ε ε λε ε ε ε η η σο ο ον με

ι ι α α σαι αι την ψυ χη η ην μου ου ο ο τι

η μαρ το ο ον σοι οι

Κυ ρι ι ε προς σε χα τε ε ε φυ υ υ υ γο ον

δι ι δα α ξο ο ον με ε του ποι ειν το θε ε λη

μα α α σου ο τι ι συ υ ει ει ο ο ο Θε

ο ο ος μου ου
Ο
τι ι πα ρα σοι πη γη η ζω ω ω ω η ης
εν τω φω τι ι ι σου ο ψο ο ο ο ο ο ο
με ε θα α α φως
Π
α ρα α α α α α τει ει ει πα ρα α τει ει
νον το ε λε ο ο ος σου ου τοις γι νω ω
σχου ου σι ι ι σε
Α
γι ι ο ος ο Θε ε ος Α γι ι ο ο
ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ι ο ος α α θα α να α
τος ε ε ε λε ε η σο ον η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι χαι Υι υι ω χαι α γι

ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι

ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α α μην

Ϡ γι ι ο ος α α θα α να α τος ε ε ε λε ε

η σο ον η η η μας

Ν ε Α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ο ο ος ο ο ι ι ι α α γι ι ι ι ι ι ι ι

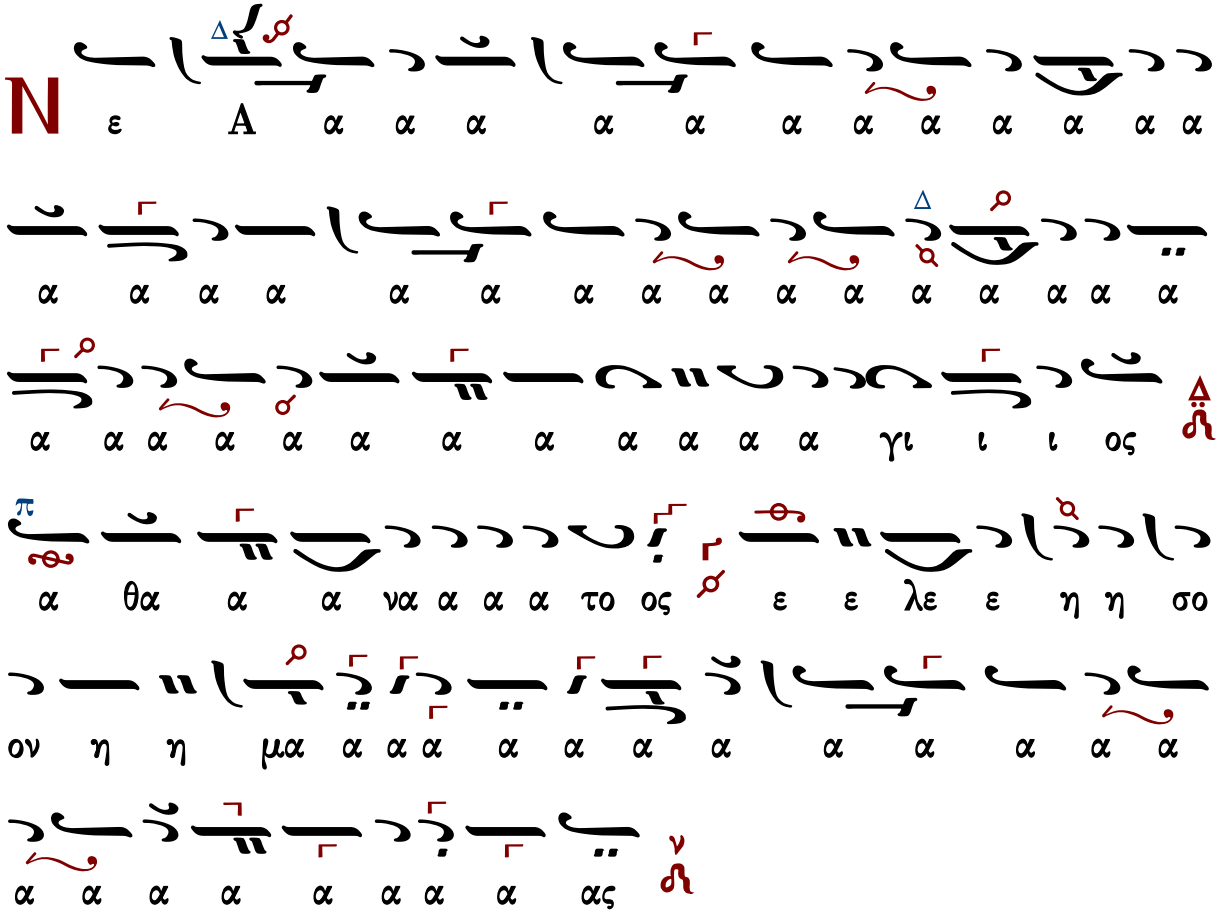

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου (†1800)

Ἦχος λ̃ π̃ ν̇ Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
1909 σ335/617*

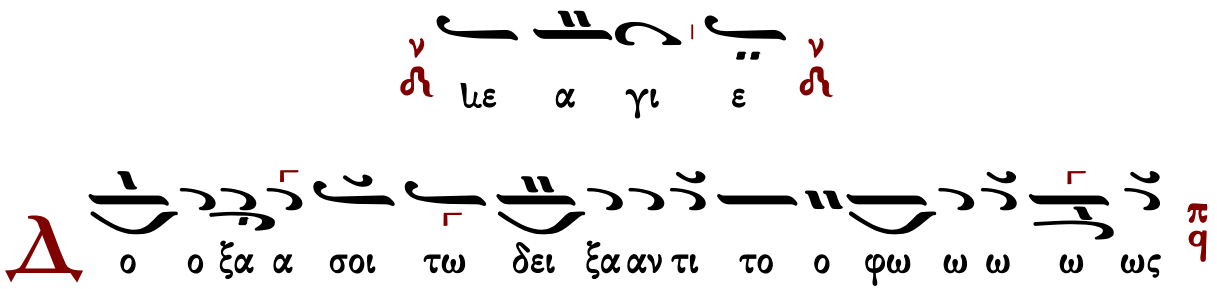

δο ο ξα α εν υ ψι ι ι στοι οις Θε ε ω ω
ω χαι ε πι γη ης ει ει ρη η η νη η εν
αν θρω ποι οις ε ευ δο χι ι ι ι α
Υ
μνου με εν σε ε ευ λο γου με εν σε προσ κυ
νου με εν σε ε δο ξο ο λο ο γου ου με ε εν
σε ευ χα ρι στου ου ου με ε ε εν σοι δι
α την με γα α α α λη ην σου ου δο ο ο ξαν
Κ
υ ρι ε ε ε βα σι ι λευ ε που ρα νι ι ε ε
Θε ε ε Πα α τερ παν το κρα α το ο ορ Κυ
ρι ε Υι ε ε ε μο νο γε ε νες Ι η σου Χρι

στε χαι αι α α α γι ι ον Πνε ε ε ευ μα

Κ υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε ος ο α μνο ο ος

του ου Θε ε ου ο Υι ο ο ος του ου Πα α τρος ο

αι αι αι ρω ων την α μαρ τι ι ι αν του ου

ου ου χο ο ο ο σμου ε λε η η σον η η μας ο

αι αι αι αι αι ρω ων τας α μαρ τι ι ι α

ας του ου χο ο ο σμου

Π ρο ο ο ο οσ δε ξαι την δε η η

σι ιν η η μων ο χα θη με νο ος εχ δε ξι

ω ω ων του Πα α τρος και ε λε η η σο ον η

η η μας

Ο τι συ υ ει μο νο ος α α α γι ι ι ι

ος συ υ ει μο νο ος Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ι

ος Ι η σου ους Χρι ι στος εις δο ο ο ξαν Θε ε ου

Πα α τρο ο ος α α α μη ην

Κ αθ ε κα α α στην η με ε ραν ευ λο ο γη

η η η σω ω ω ω σε και αι νε ε ε σω

το ο ο νο μα α α α σου εις τον αι ω ω ω ω

ω να και εις τον αι ω να α του ου αι ω ω ω

ω νος

Κ

α τα ξι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε ε εν τη

η με ε ε ε ρα α τα α αυ τη α να μαρ

τη η η του ους φυ λα χθη η η η ναι αι η η μας

Θ

υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ι ε ο

Θε ο ο ο ος των πα τε ε ε ε ε ρων η

η μω ω ων χαι αι νε ε τον χαι δε δο ξα σμε ε

ε νον το ο νο ο μα α α σου εις τους αι ω ω ω

να ας α α α μην

Γ

ε νοι οι το ο Κυ ρι ι ε ε το ε λε ε ο

ος σου ου εφ η η μας κα θα α α περ ηλ πι σα

α με ε εν ε πι ι σε

Θ υ λο γη η τος ει Κυ υ ρι ι ε δι ι δα α ξο

ο ο ον με ε τα δι χαι ω ω μα τα α α α

σου (γ')

Κ υ υ υ ρι ι ε χα τα φυ υ γη ε γεν νη η η

η θης η η μιν εν γε νε α χαι αι γε νε ε α

ε γω ω ει πα α Κυ υ ρι ι ε ε ε ε

λε ε η σο ο ο ον με ι ι α α σαι την

ψυ χη η η η ηην μου ο ο τι η μα αρ τοο ο ον

σοι

Κ

υ ρι ι ε προς σε χα α τε ε φυ υ υ υ

γον δι ι ι ι δα α ξο ο ον με λ του ποι ειν το

θε λη η μα α α σου ο ο τι συ ει ει ει ο ο

Θε ε ο ο ος μου

Ο

τι πα ρα σοι πη γη ζω ω ης ν' ν εν τω φω

τι ι ι ι σου ου ο ψο ο ο ο ο με ε θα α α

φως ν

Π

α ρα α α τει ει πα ρα α τει ει νον το ε

ε ε ε λε ε ος σου ου τοις γι νω ω σχου ου σι ι ι

σε ν χ

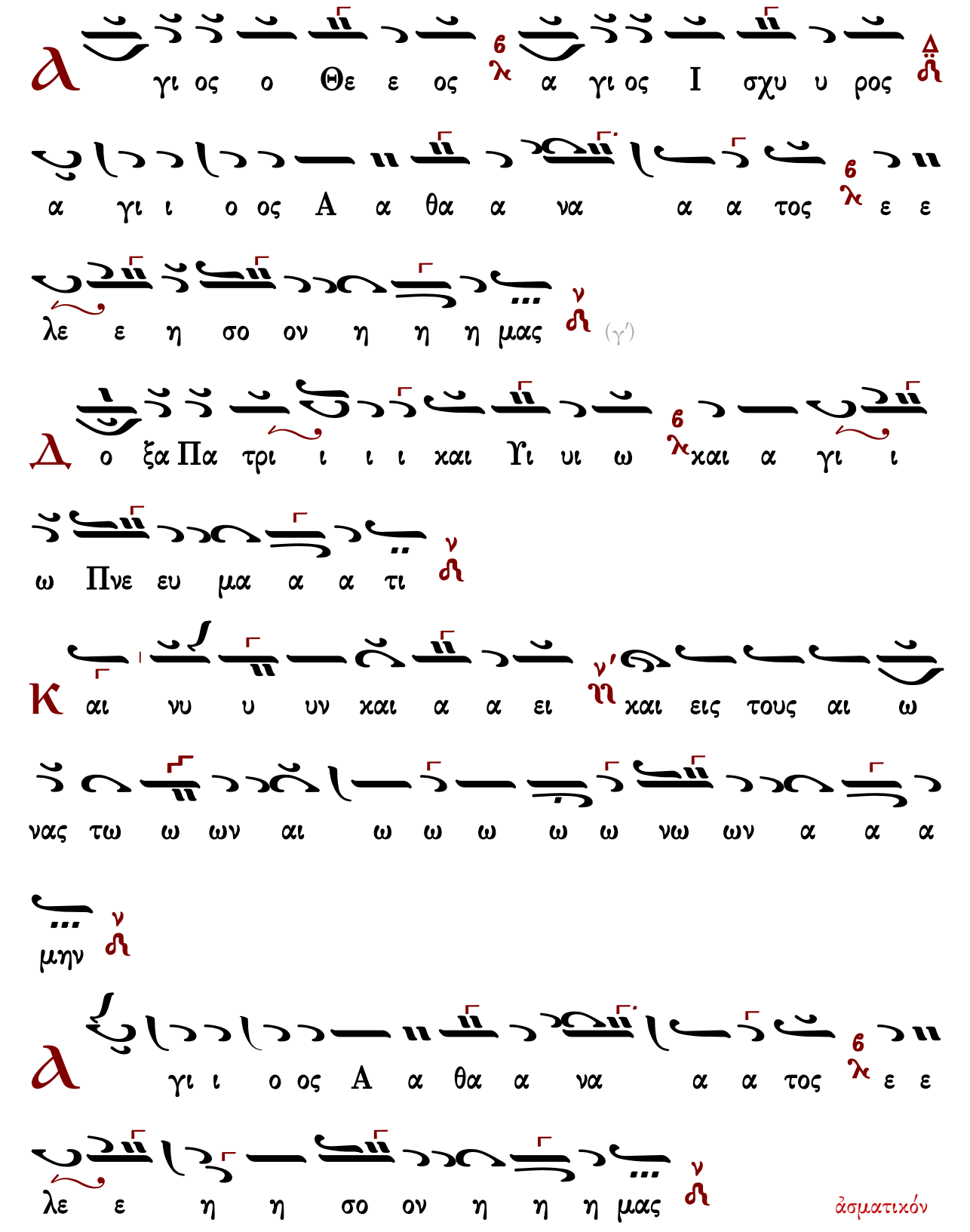
α γι ος ο Θε ε ος α γι ος Ι σχυ υ ρος
α γι ι ο ος Α α θα α να α α τος ε ε
λε ε η σο ον η η η μας (γ')
ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και α γι ι
ω Πνε ευ μα α α τι
αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι ω
νας τω ω ων αι ω ω ω ω ω νω ων α α α
μην
α γι ι ο ος Α α θα α να α α τος ε ε
λε ε η η σο ον η η η μας
ἀσματικόν

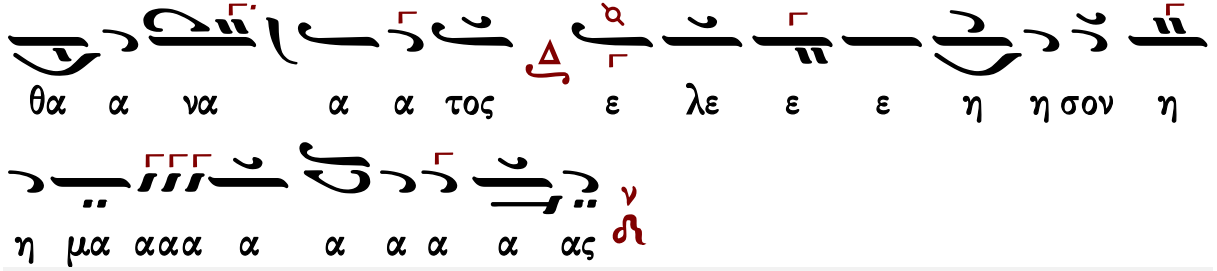

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Κοντάκιον εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πα

Μουσική Κυψέλη Β'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.145

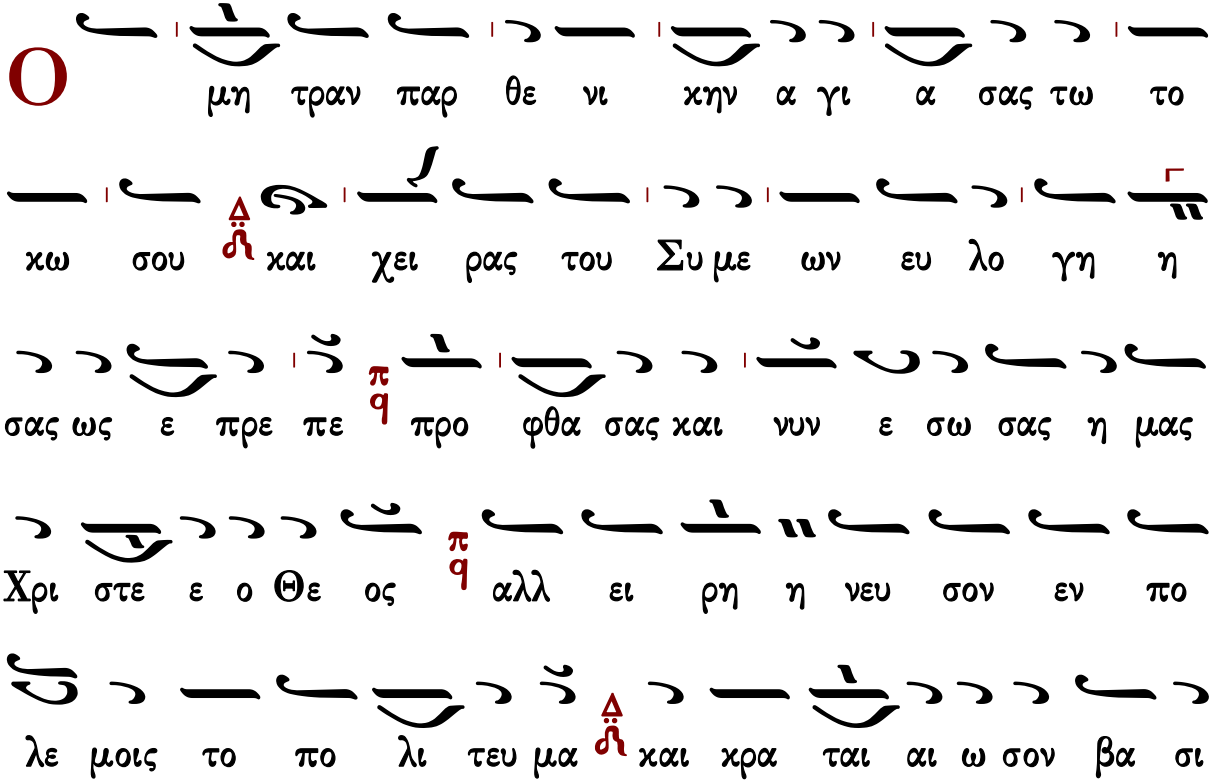

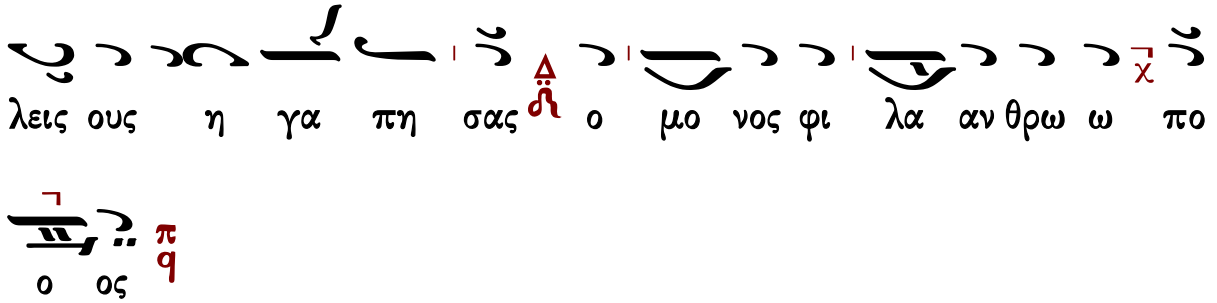

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.517#

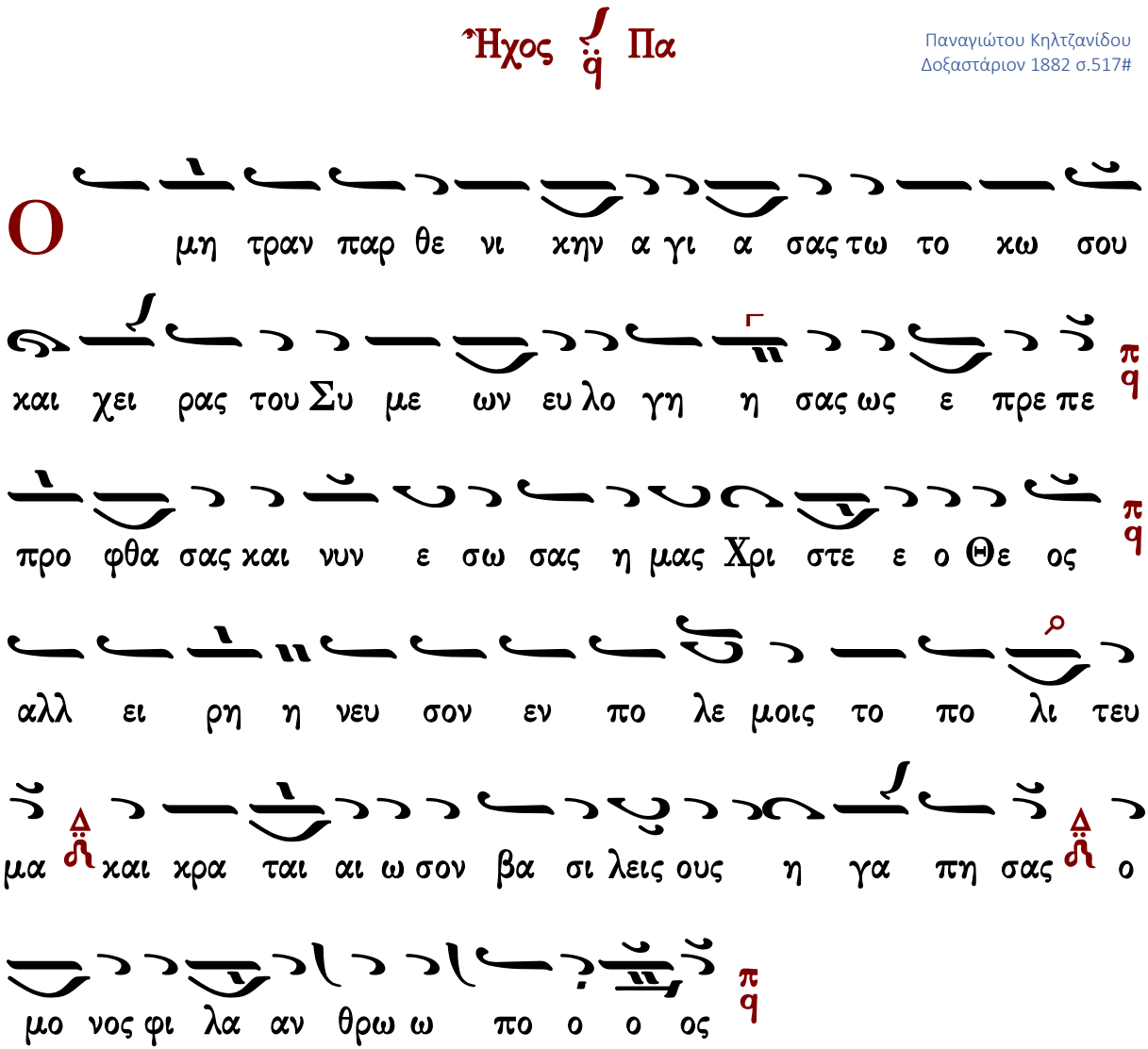

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος ⸎ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.74#

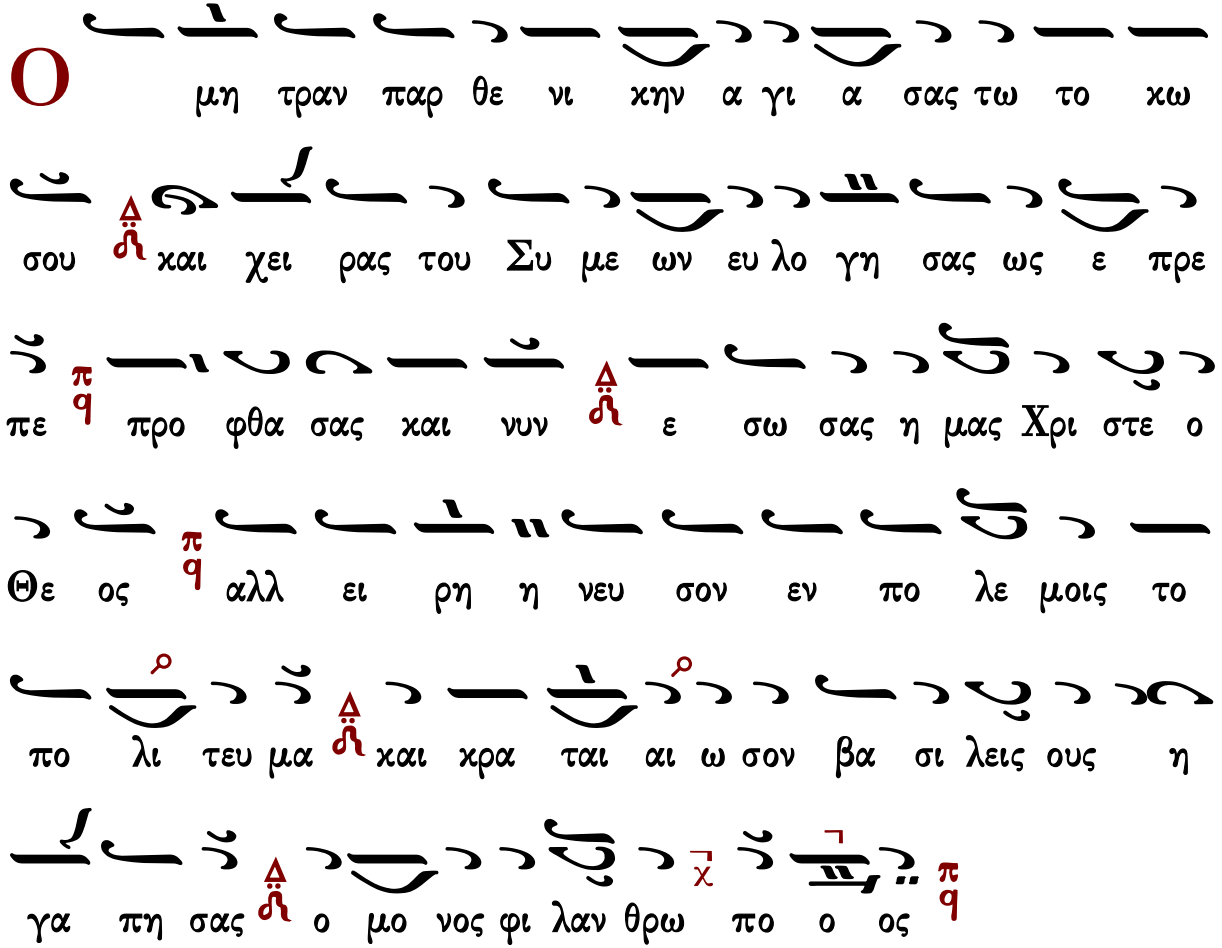

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Τρισάγιος Ὕμνος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ⸎ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.81/528#

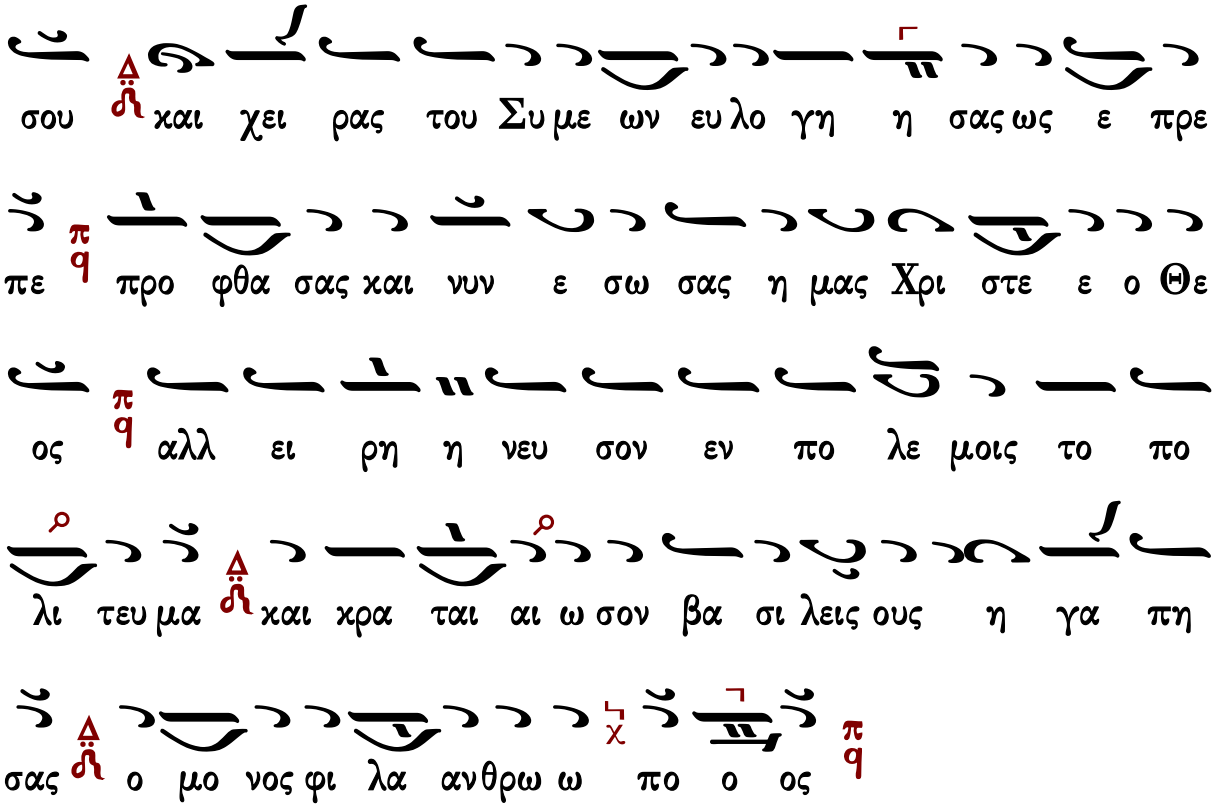

Τρισάγιος Ὕμνος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

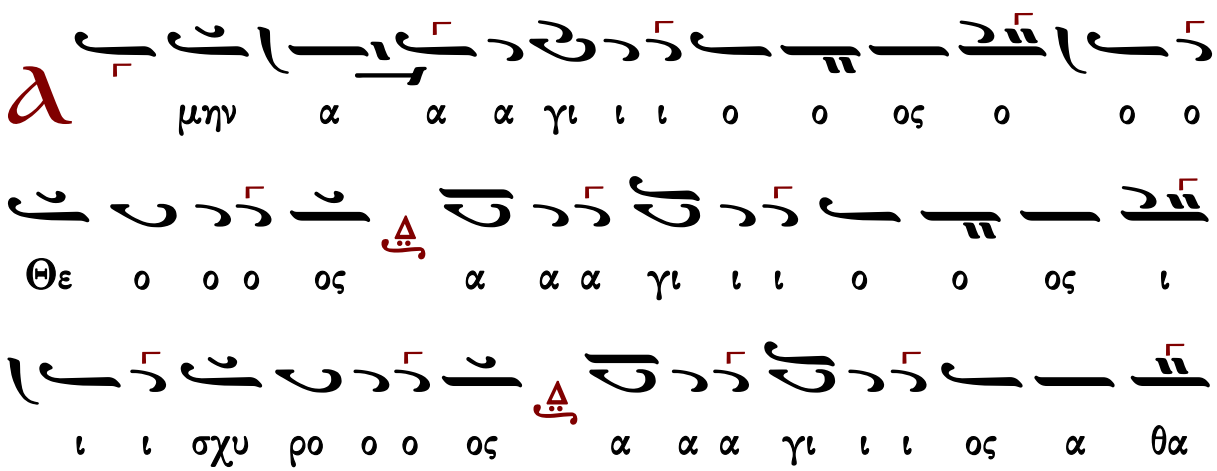

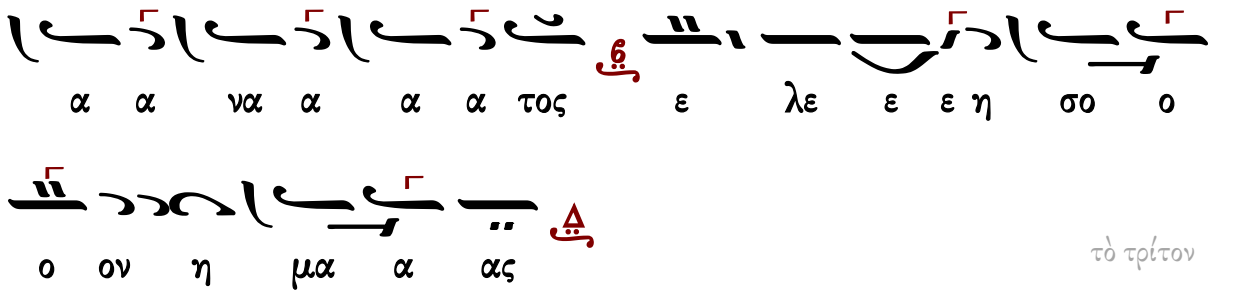
α α να α α α τος ε λε ε ε η σο ο
ο ον η μα α ας

τὸ τρίτον

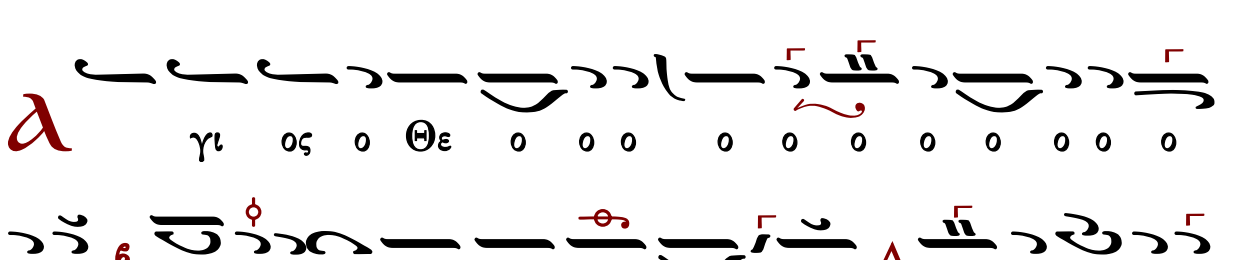
γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ος α α γι ι ι

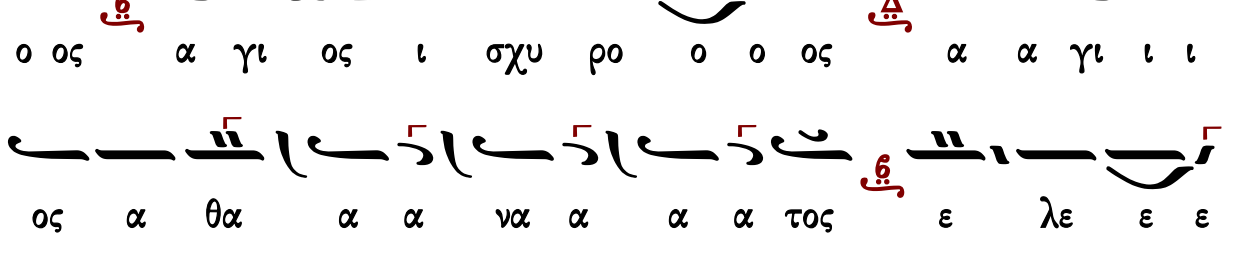
ος α θα α α να α α α τος ε λε ε ε
η σο ο ον η μα α ας

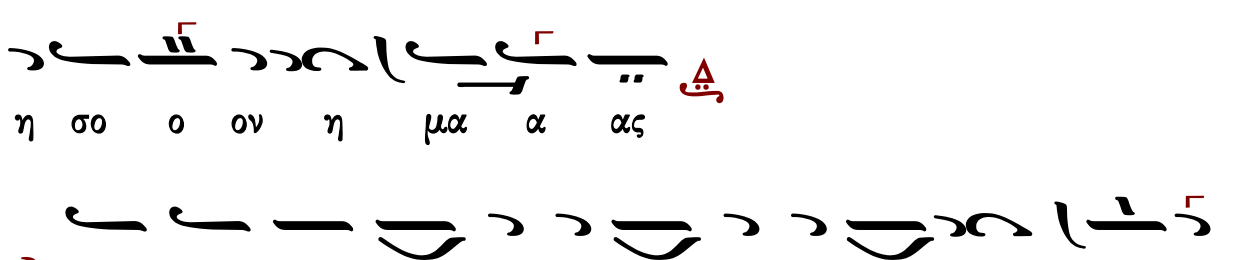
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ε
ε ευ μα τι

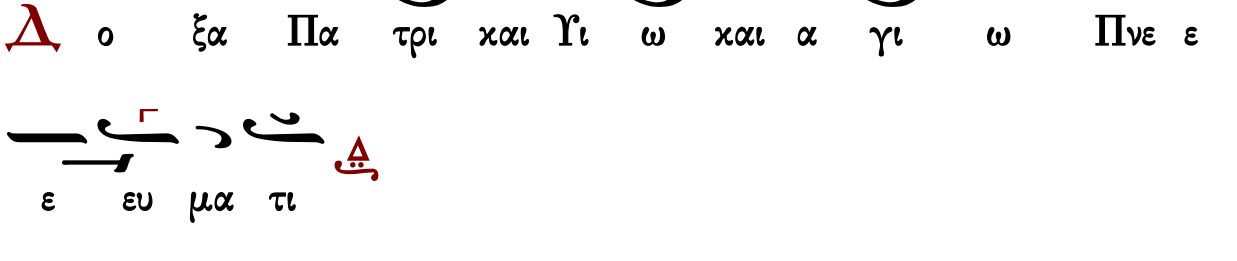
αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

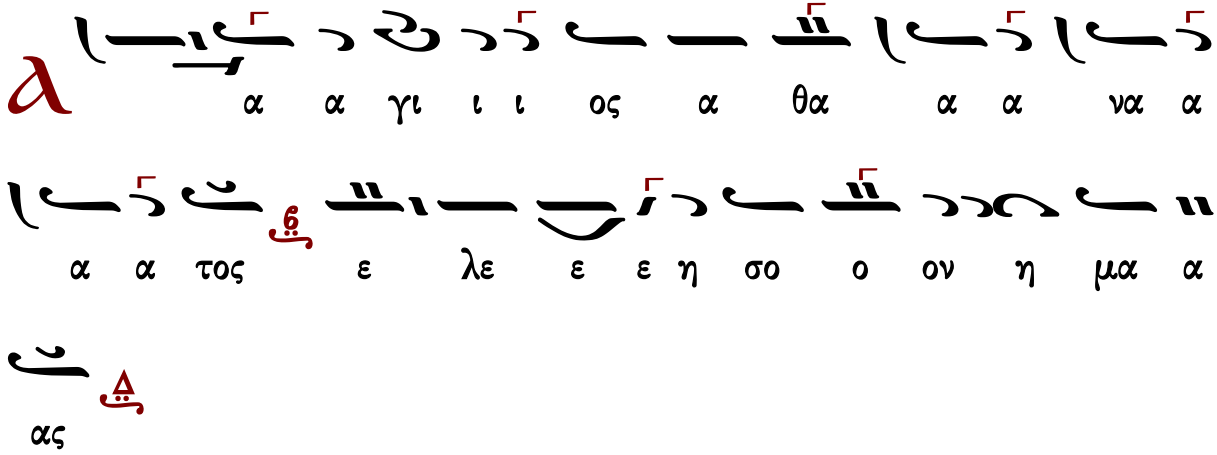

Δύναμις

κλασικὸ	τὸ συνηθισμένον	Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ	Ἰωάννου Παλάση
τοῦ βήματος	ἕτερον τοῦ βήματος	Νηλέως Καμαράδου	Γεωργίου τοῦ Κρητὸς

Κλασικὸ

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

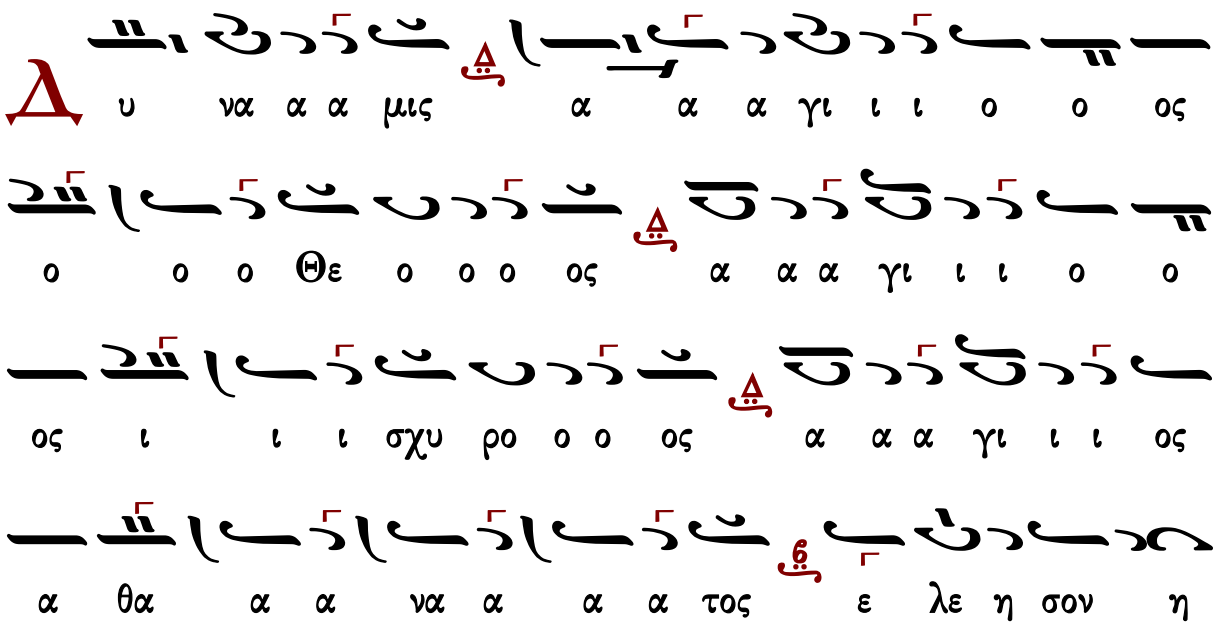

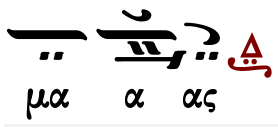

τοῦ βήματος ὡς ψάλλεται συνήθως

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.34*

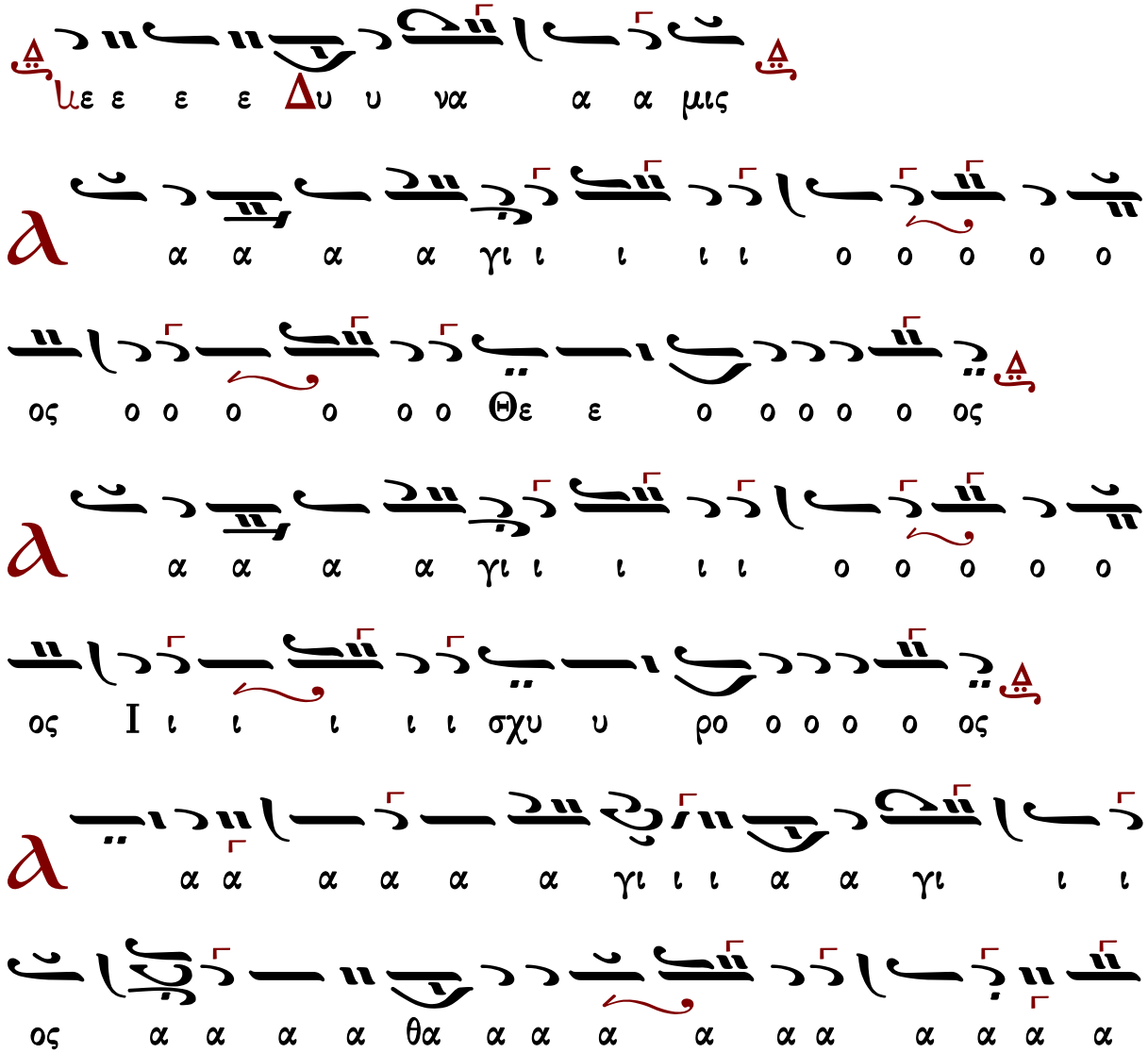

τό συνηθισμένον

Ἦχος πλ. Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.37*

ος α θα α α α α α α α α να α α με ση

ο ο ο ι ι γι α α α ι ι ι

ι γι α α α α α ος ο ο ο ο

ο ο ρδ η ηχς ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ος ο ο ο ο ο ο γι ο ο ο ο ο ο ο ο

ε ση ο ο ο ο ο ο ο ι ι γι α α α ι ι

ι ι γι α α α α α α α α α α α α α α

ος ο ο ο ο ο ο ο γι ο ο ο ο ο ο ο ε

ο ο ο ο ο ο ο ο ε ε ε Θε ο ο ο ο ο

ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο γι ο ο ο ο

ἕτερον τοῦ βήματος

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.43*

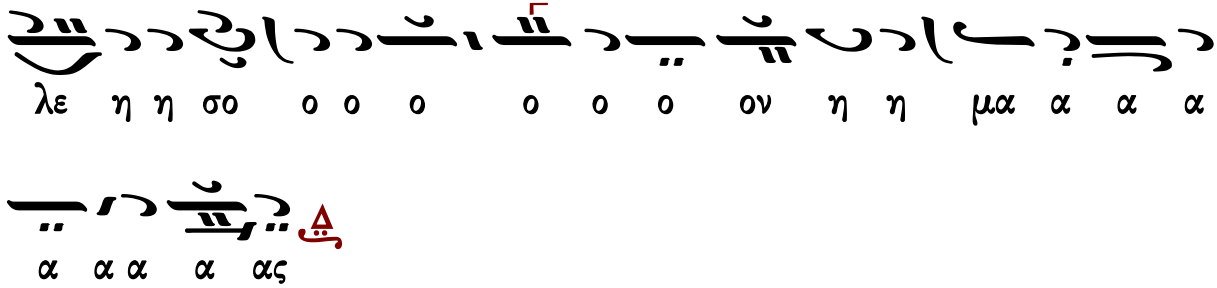

Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ (1839-19..)

Ἦχος πλ. Δ΄

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θεία Λειτουργία
1992 σ.38*

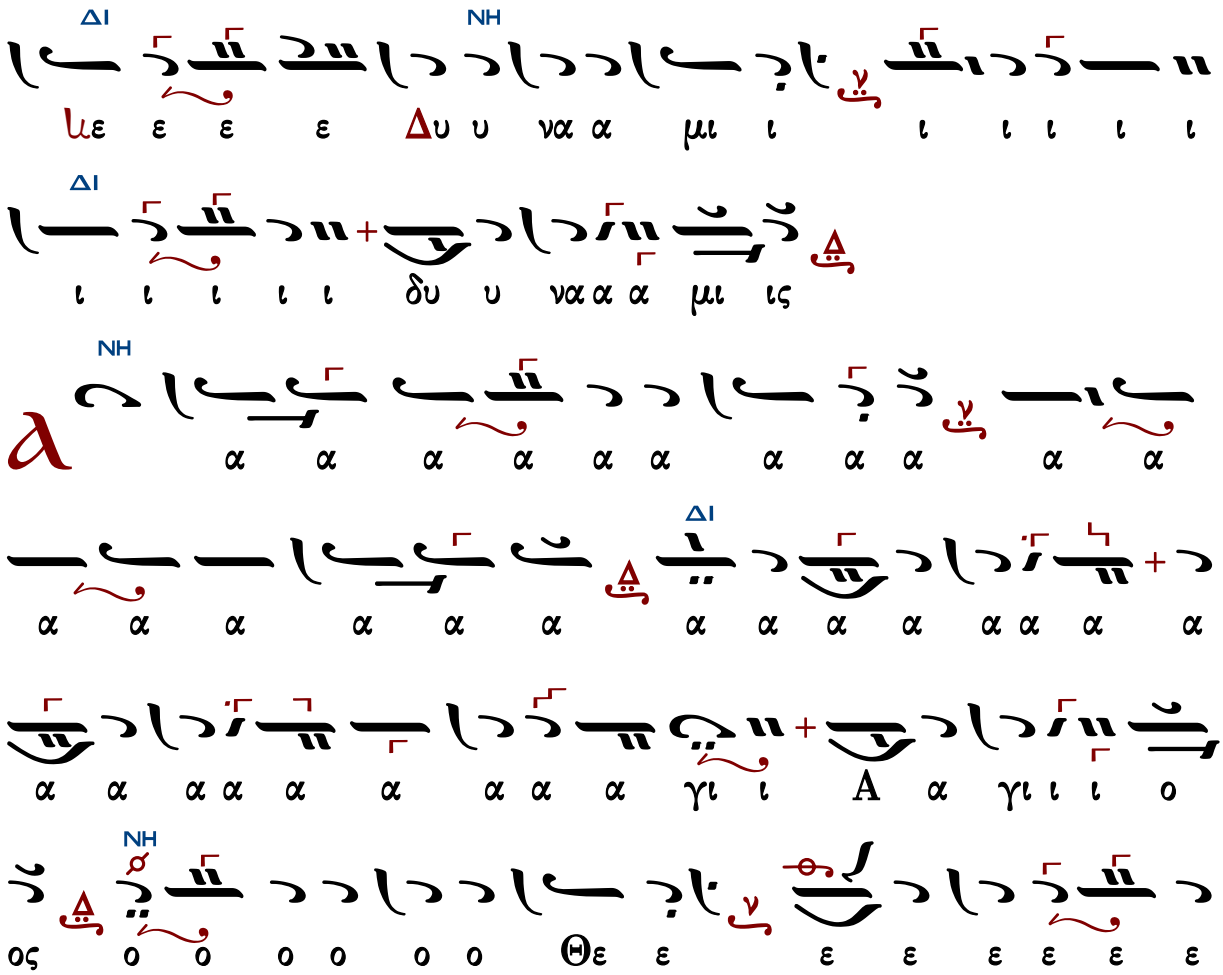

ΜΕΛ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΝΗ
ΔΙ
ΝΗ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ

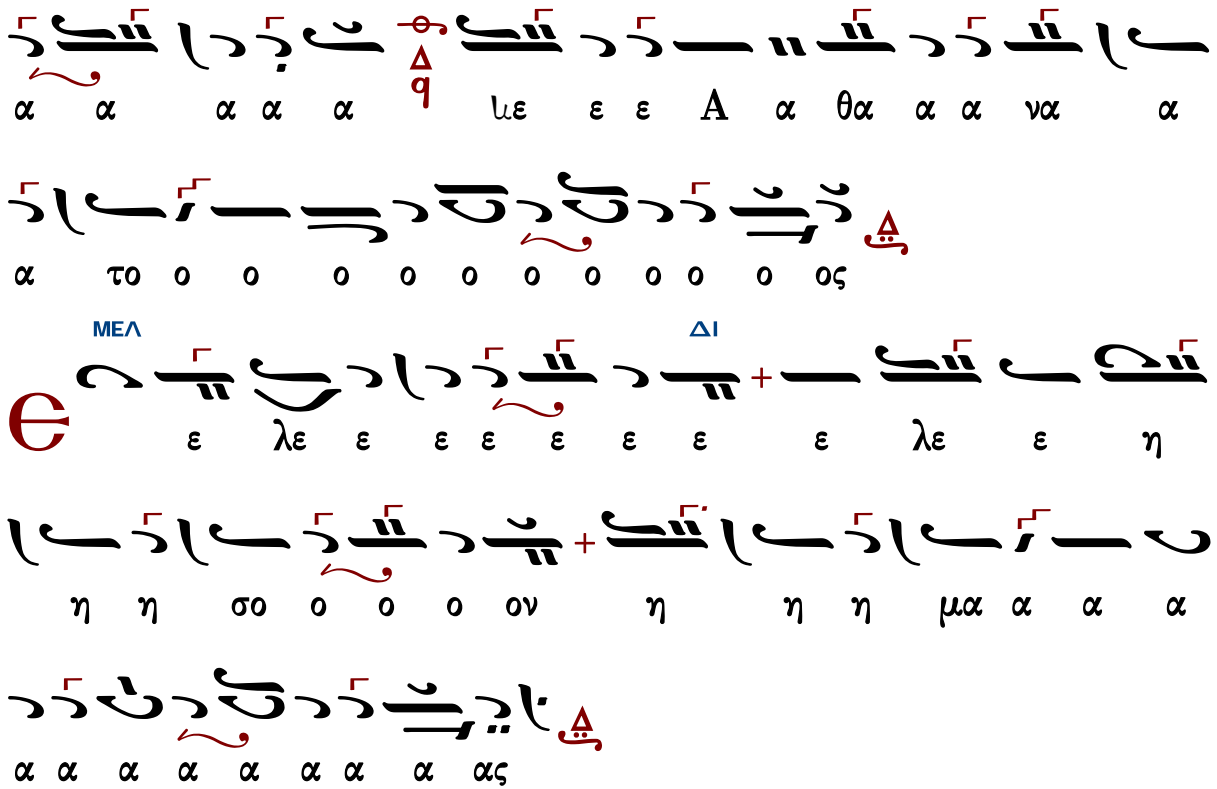

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Νηλέως Καμαράδου (1847-1922)

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Θεία Λειτουργία
1909, σ. 41*

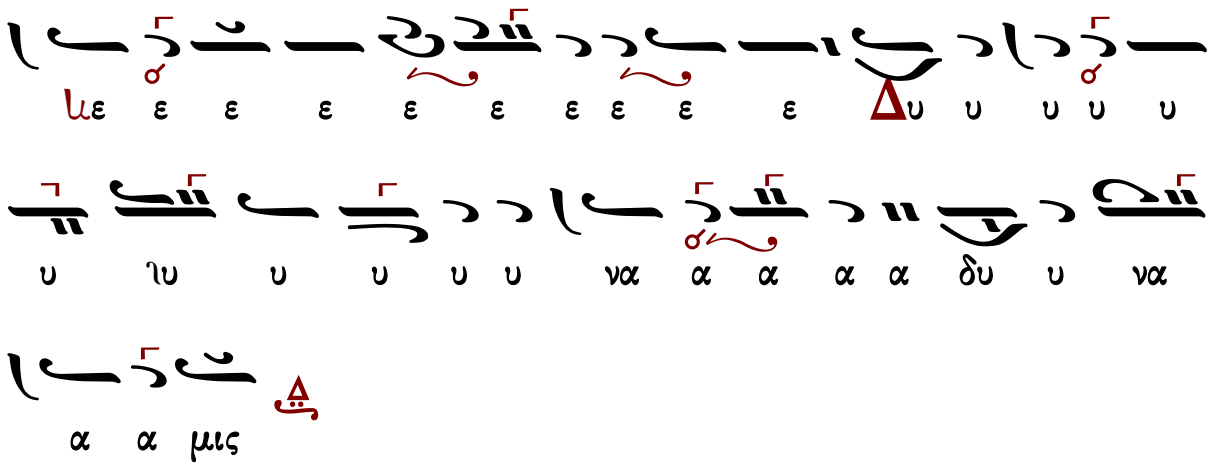

Ἰωάννου Παλάσκ (1891-1942)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.42*

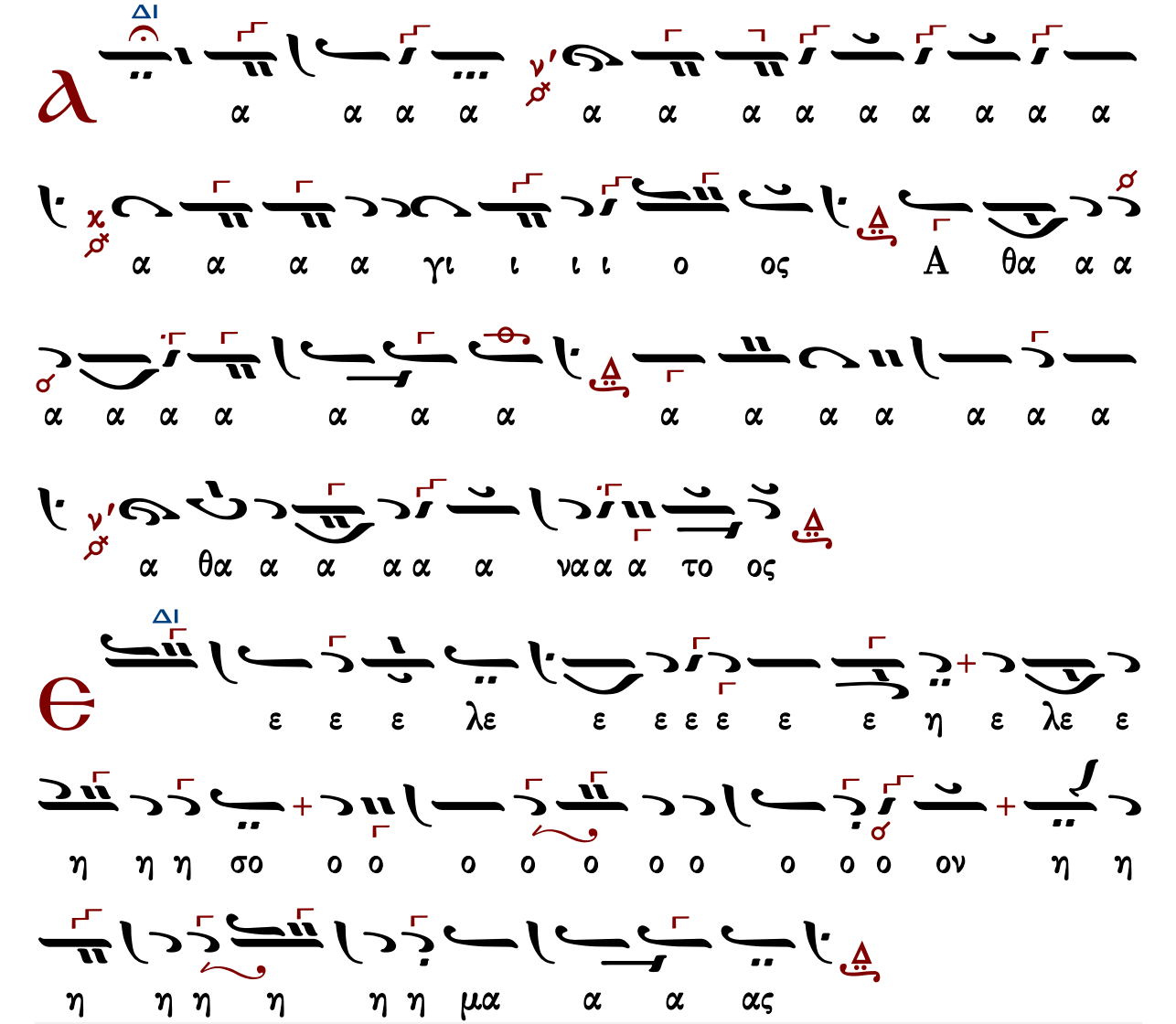

Γεωργίου τοῦ Κρητὸς (ἀκμὴ περ. 1790-†1815)

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.35*

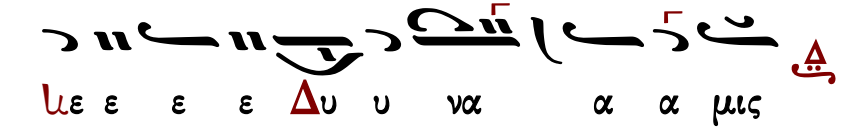

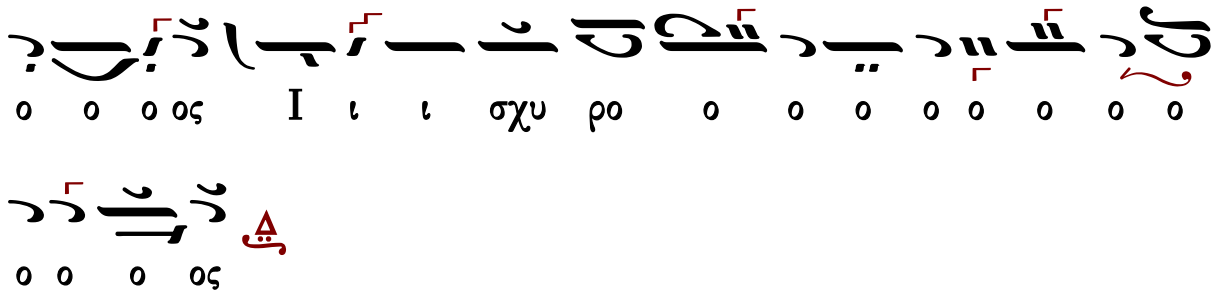

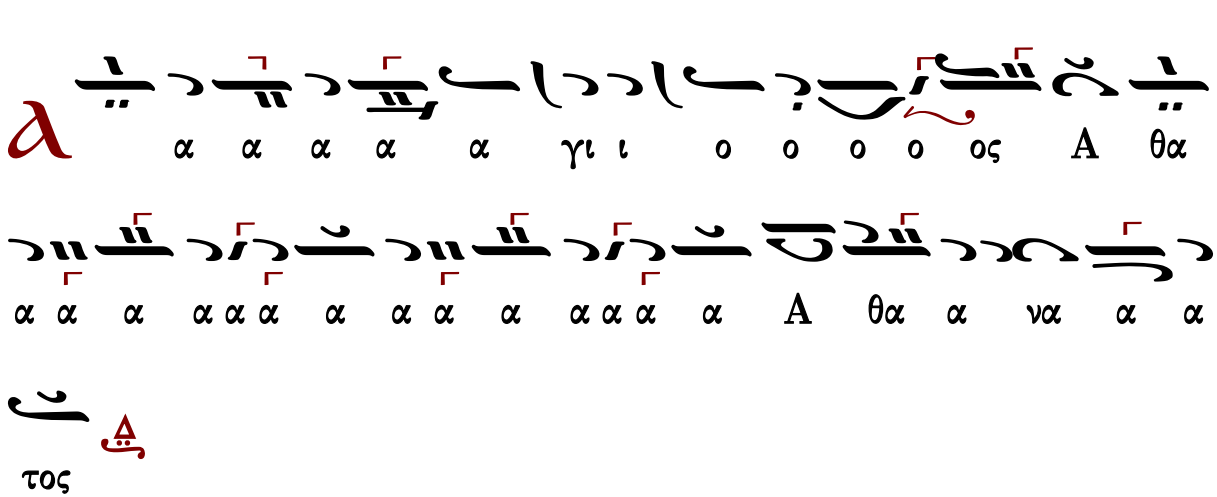

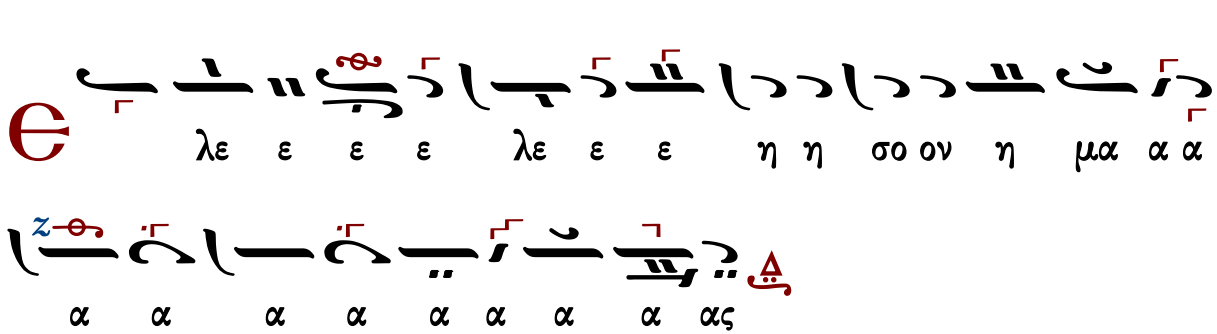

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Τρισάγιος Ὕμνος σύντομος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.35*

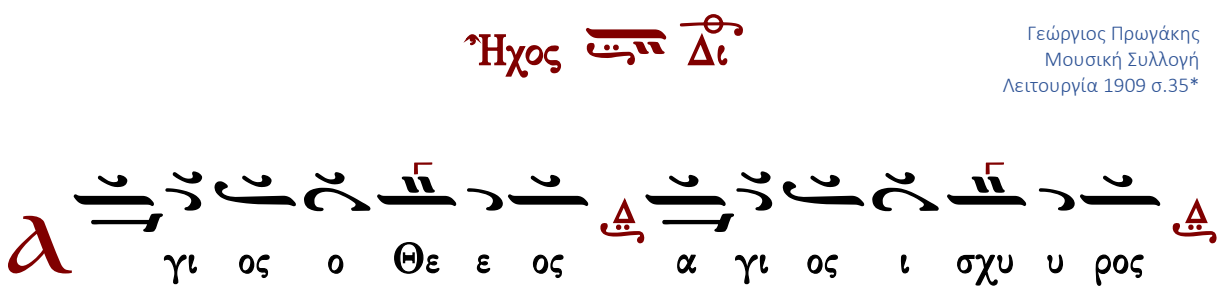

α γι ος α θα να α τος ε λε η σον η η η μας

τὸ τρίτον

Δ γι ος ο Θε ο ο ος α γι ος ι σχυ ρος

α γι ος α θα να α τος ε λε η σον η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Δ γι ος α θα να α τος ε λε η σον η η η

μας

Δ υ να μις α γι ος ο Θε ε ος α γι ος ι σχυ

υ ρος α γι ος α θα να α τος ε λε η σον η μα

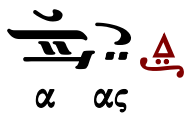

Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.263*

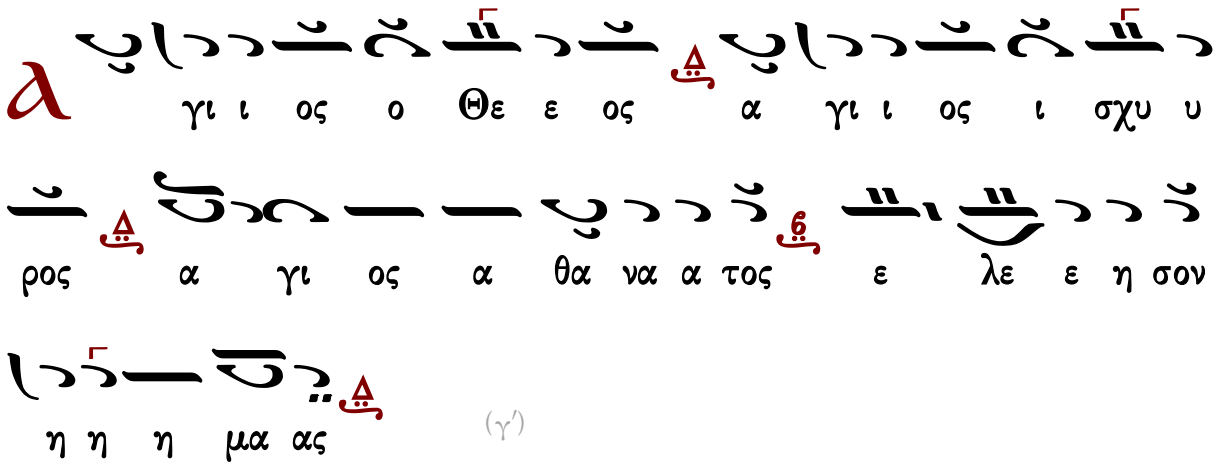

(γ΄)

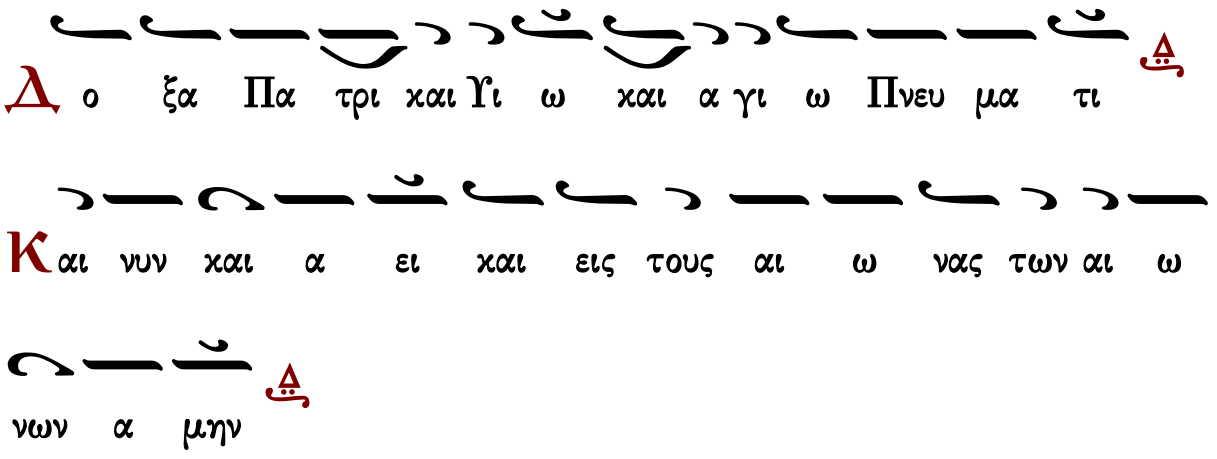

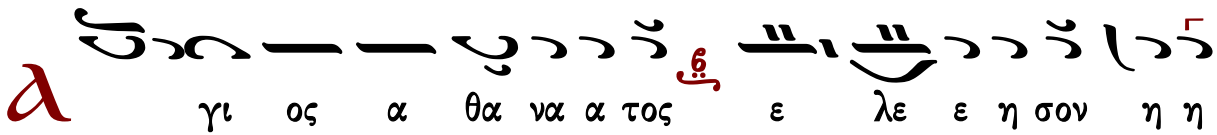

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Λειτουργία
Ι.Μ.Φιλοθέου 1987 σ.64*

τὸ τρίτον

τὸ τρίτον καὶ ἄλλως

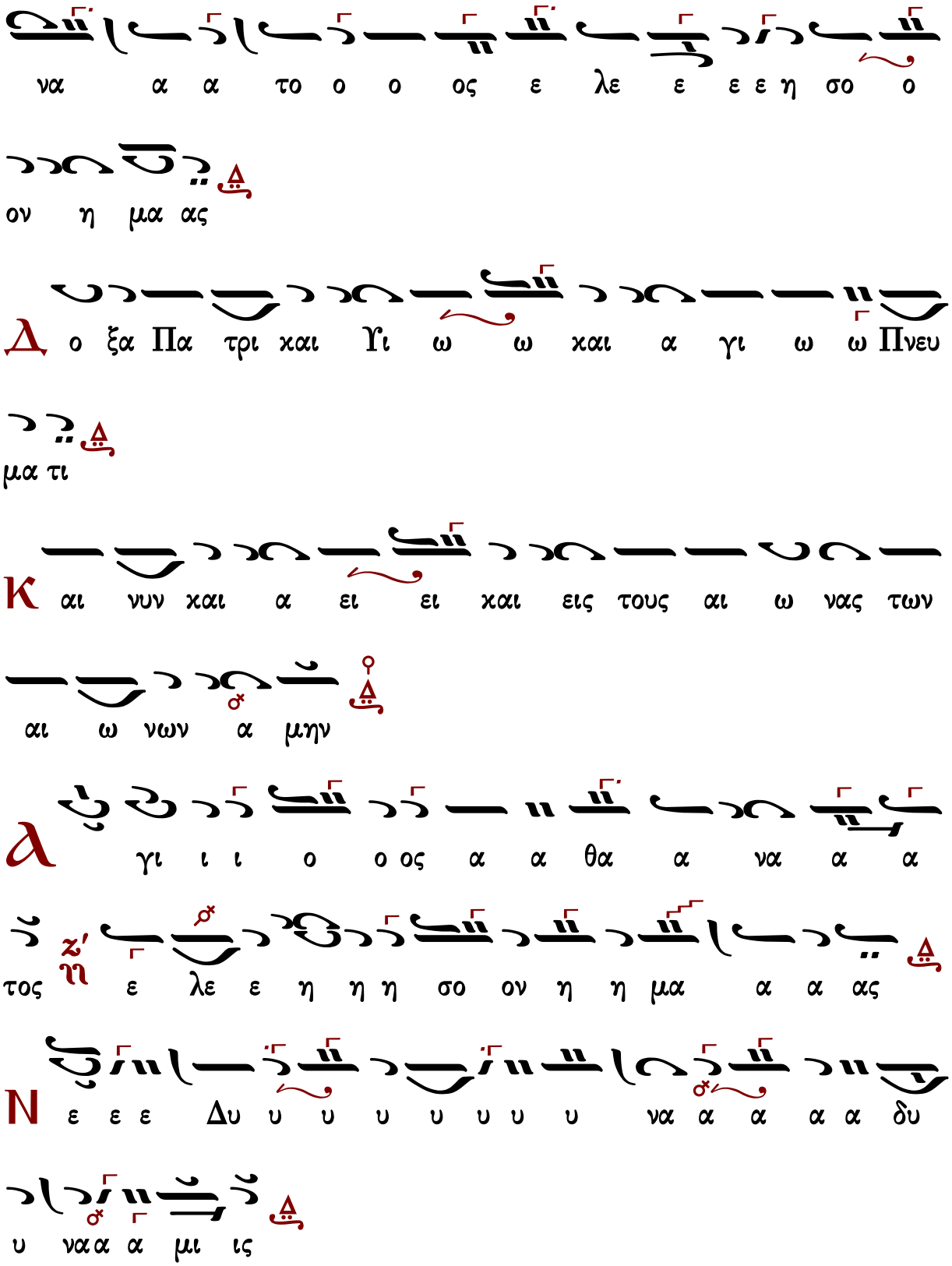
να α α το ο ο ος ε λε ε ε ε η σο ο
ον η μα ας
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι ω ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
λ γι ι ι ο ο ος α α θα α να α α
τος ζ' η ε λε ε η η η σο ον η η μα α α ας
Ν ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α δυ
υ ναα α μι ις

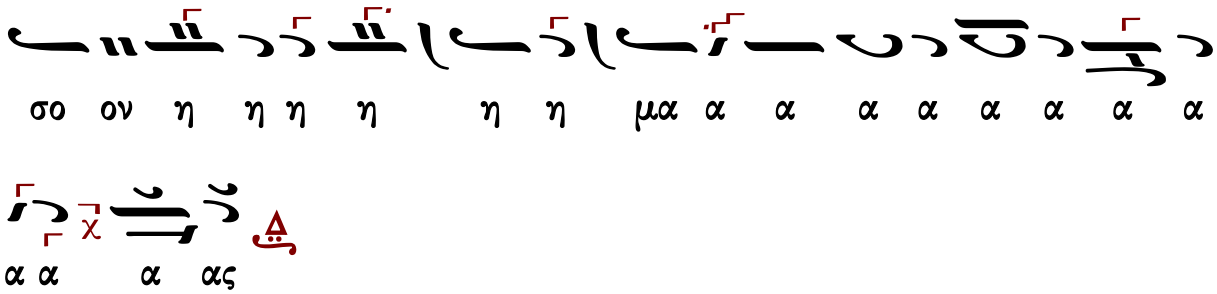

Χερουβικὸν

Πέτρου Λαμπαδαρίου (1730-1777)

ἑβδομάδος

Ἦχος λ π ϊ Πα

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ. 68#

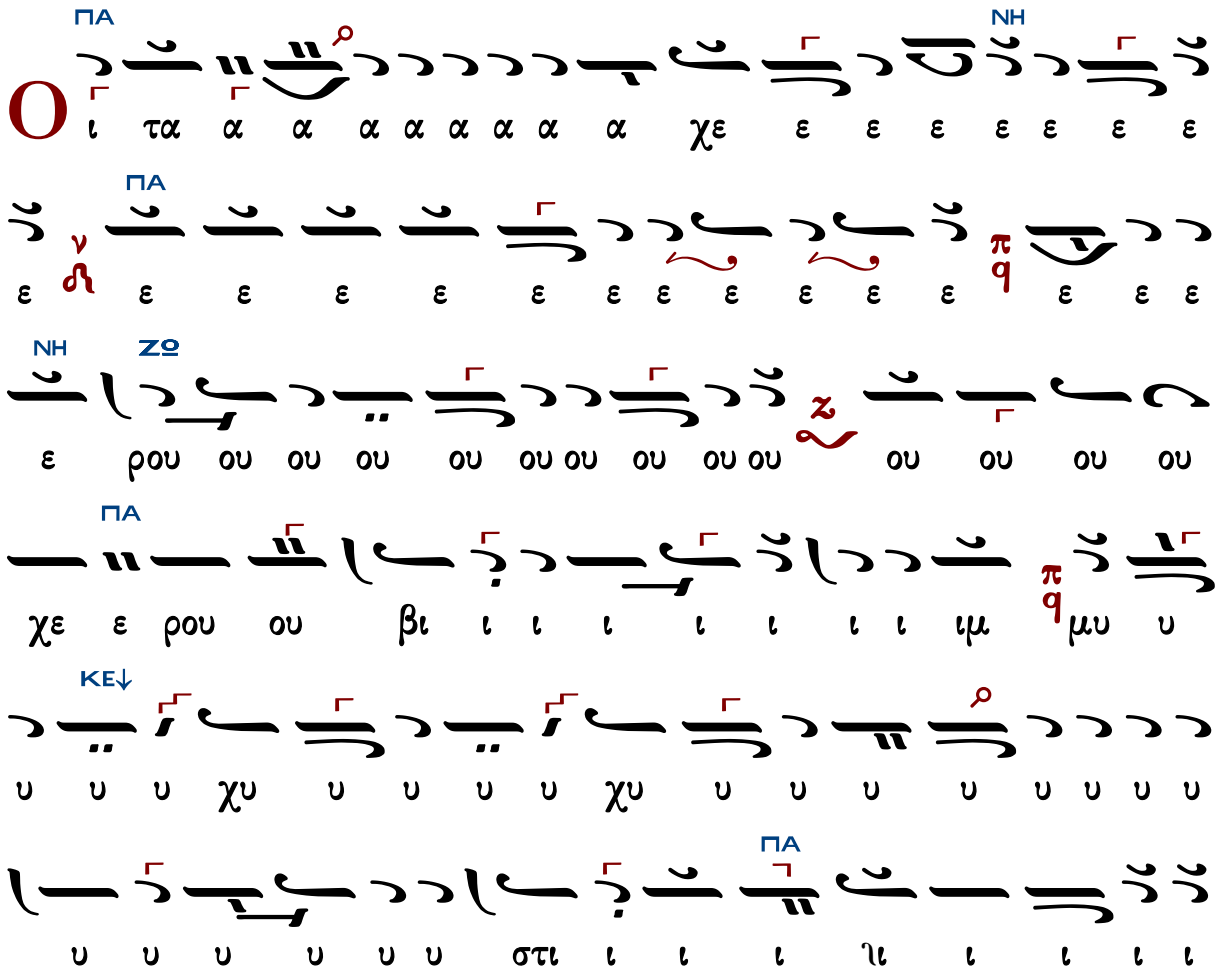

ΝΗ ΠΑ

ι ι ι ι μυ υ στι ι χω ω ω ω ω ω ω ω

ως ει χο νι ι ι ι ι ι ι ει ει χο ο νι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο

ει ει χο ο ο νι ι ι ι ι ι ζον τε ε ε ες

ΔΙ

χαι τη ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι

ΠΑ

οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω τρι α α

α α α α α α α δι ι ι ι το ο

ΚΕ ΔΙ

ο ο ο ο ον τρι ισ α α α α α ια α α

ΠΑ

α α α α γι ι ι ι ι τον τρι ι ισ α α

α α γι ι ο ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ μνο

ο ο υ μνο ον προσ α α α α δο ον τε ε
ΚΕ↓ ΠΑ
ες πα α α α α α α σα α αν τη η η η η
ΔΙ
ιη η η η η ην βι ι ο ο τι ι ι ι ι
ΠΑ
ι ι ι ι ι βι ο τι χη η η η η η η ην α
ΚΕ ΔΙ
α α α α πο θω ω ω ω ω ω ω ω ω
ΠΑ
με ε ε ε ε ε ε ε θα α α α α α α α α
ΝΗ ΠΑ
α α α με ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι με ε
ε ε ρι ι μνα α α αν
ΠΑ ΚΕ
ω ω ω ω ω ω ως τον βα α α α α σι
ΔΙ
λε ε ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε ε

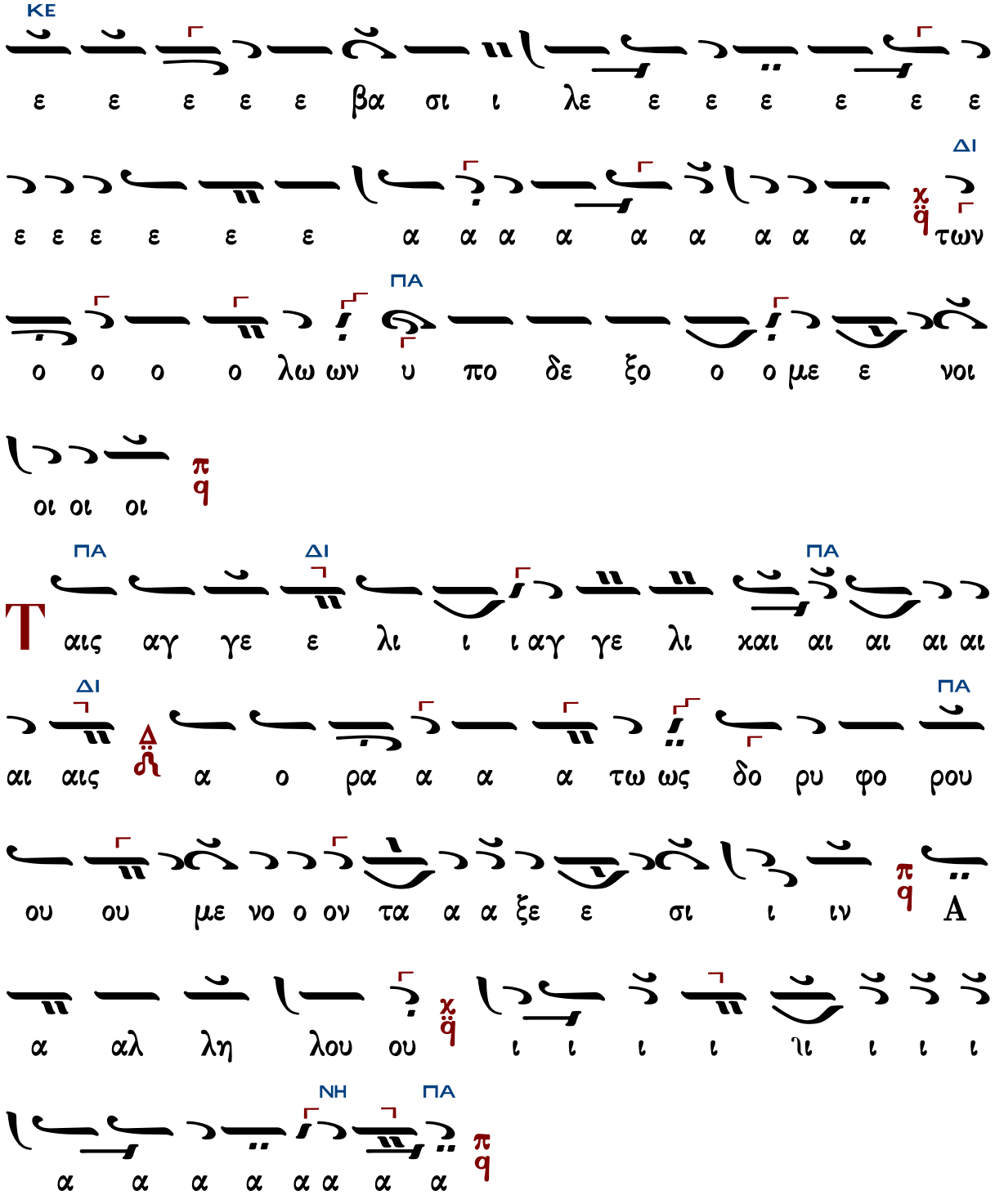

Πέτρου Ἐφεσίου (†1840)

Ἦχος λ̅ π̅ q̈ Πα

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ π ϊ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.79#

ΚΕ

ω ω ω ω ω ω ω ως τον βα α α σι

ΔΙ ΚΕ

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΠΑ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΚΕ

ε χε ε ε η ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΠΑ

ε ε ε ε α α α α των ο ο ο ο ο

λω ων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε

νοι

ΠΑ ΚΕ

Τ αις α αγ γε ε λι ι χαις α ο ρα α α

ΠΑ

τω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον

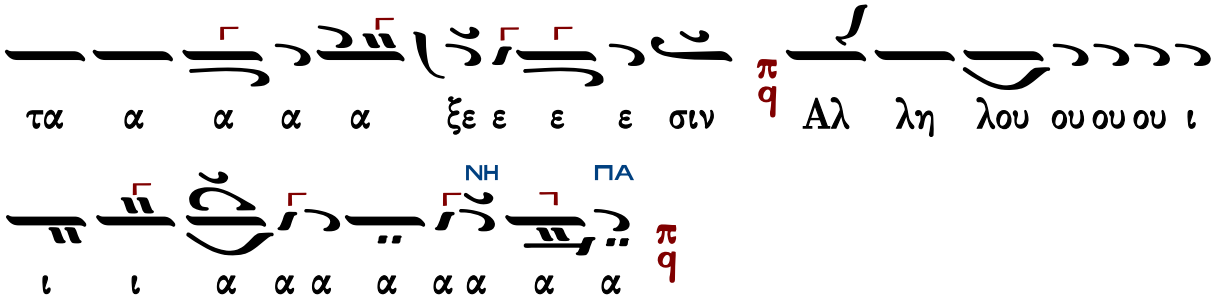

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

κ-Β′

Ἦχος λ ἀ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.76#

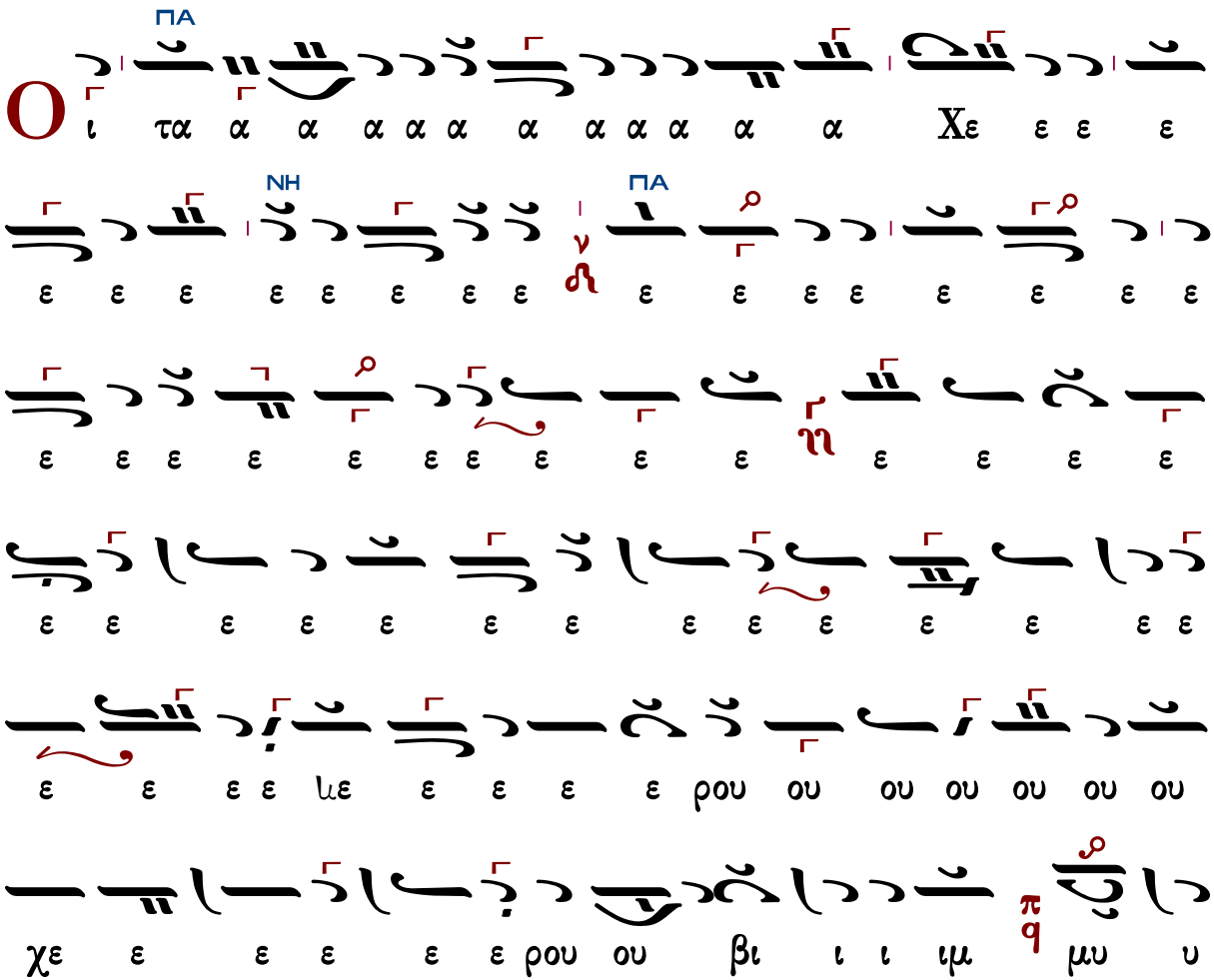

ΚΕ↓

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ΠΑ

χο ει φ χ ως ω χω ι στι υ υ μυ υ υ

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι νι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι η ει χο νι

ει ει ο ο ο ζο ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

χο νι ι ι ι ζο ον τε ε ε ες π q χαι αι αι αι αι

ΔΙ

αι αι τη ζω ο ο ο ο ο ο ποι ιο ιο ζω ο ο ποι ω

ΚΕ

ω ω ω ω ω ω Δ Τρι ι ι ι α α α α α

ΔΙ ΚΕ

α α α α α α α α α α α α α α α

α α χα α α α α τρι α α α α α α

ΠΑ

α α δι ι ι ι ι ι ι ι τον τρισ α

α α γι ι ο ον υ υ υ υ υ υ μνο ο

ΔΙ ΠΑ

ο ο ον προσ α α α α α α δο ο ο ο ο ο

ΚΕ

υ μνον προ ο οσ α α α α δο ον τε ε ε ες πα

σαν τη ην βι ι ο τι χη η η η ιη η η η η η

ΠΑ

η ην α πο ο θω ω ω ω ω ω ω

με ε ε ε ε ε ε θα α α α α α α με

ΚΕ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι

ΠΑ ΚΕ

ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α α α α α ια

α α α α α αν

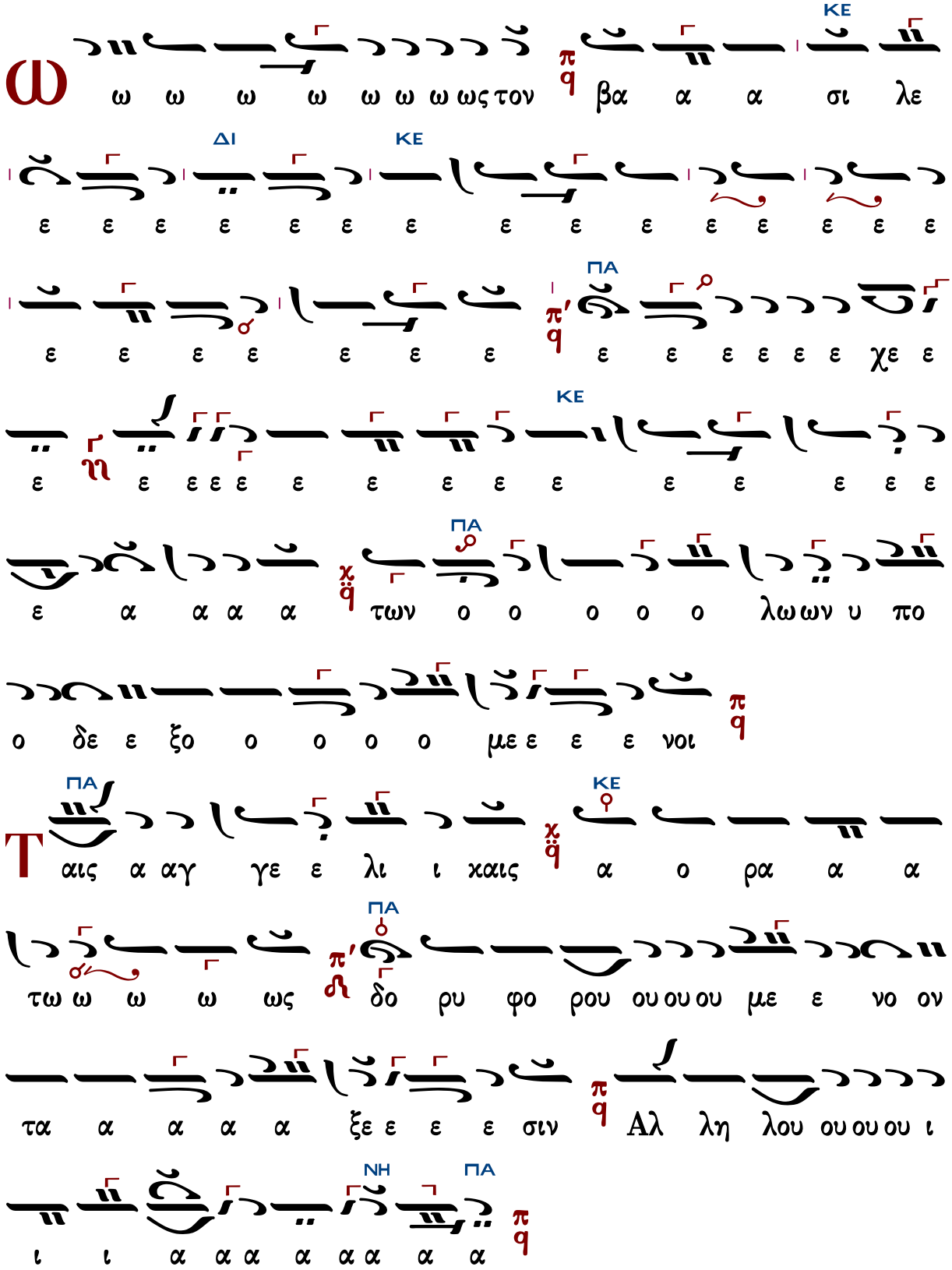
ΚΕ
ω ω ω ω ω ω ω ως τον βα α α σι λε
ΔΙ ΚΕ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΠΑ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
ΚΕ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΠΑ
ε α α α α των ο ο ο ο ο λω ων υ πο
ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε νοι
ΠΑ ΚΕ
Τ αις α αγ γε ε λι ι χαις α ο ρα α α
ΠΑ
τω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον
τα α α α α ξε ε ε ε σιν Αλ λη λου ου ου ου ι
ΝΗ ΠΑ
ι ι α α α α α α α α

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

Ἦχος λ̇ π ϋ Πα

Ταμείον Ανθολογίας
Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
1846 σ.55#

βι ι ι ο τι ι χη η ην α πο θω ω ω ω με ε
θα α α με
ρι ι ι ι ι ι με
μνα α α αν
ς τον βα σι ι λε
χε
με

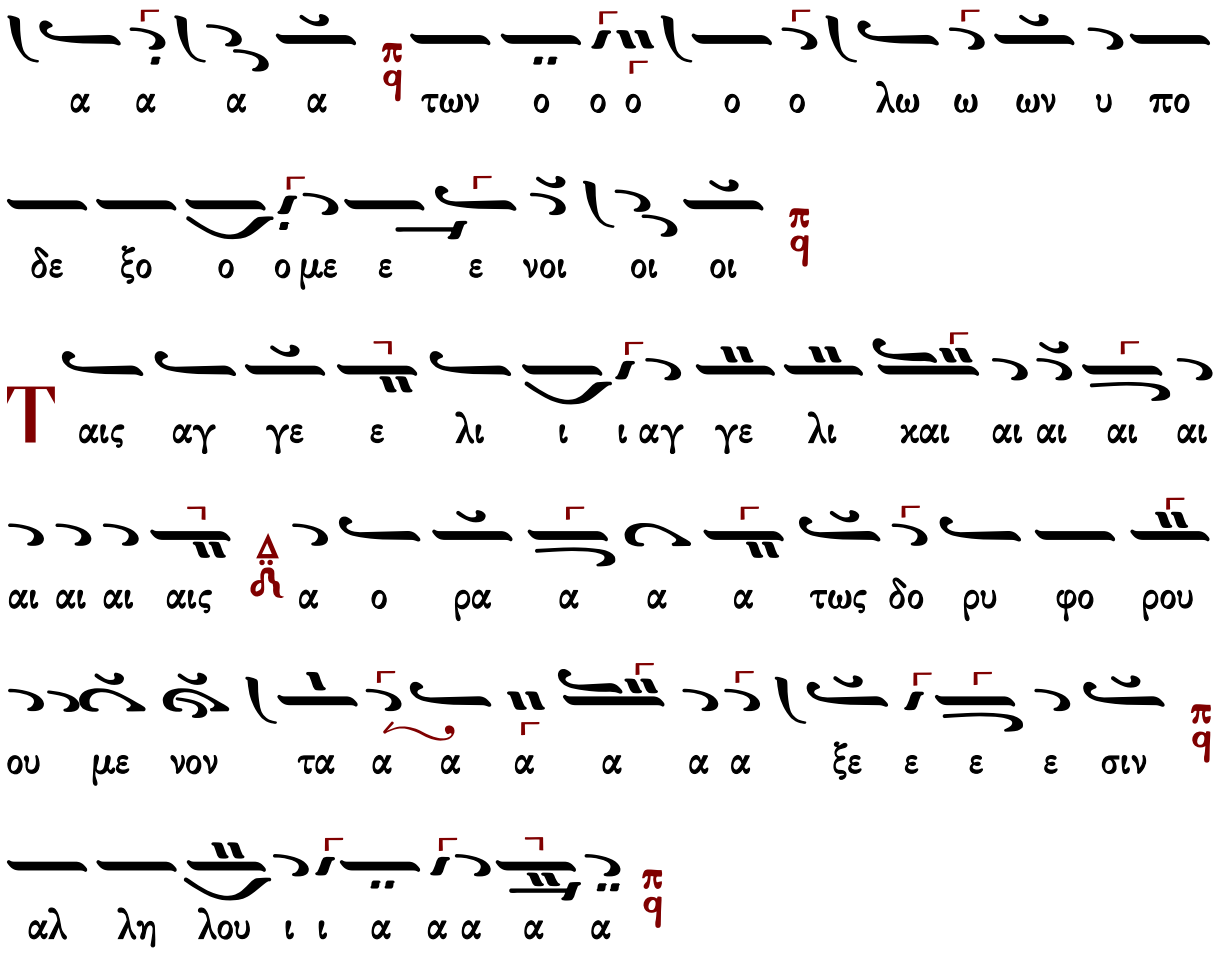

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

Ἦχος λ π ϊ Πα

Αντωνίου Αλυγιζάκη
Μελωδήματα Ασκήσεων Λειτουργικής
1992 σ.102#

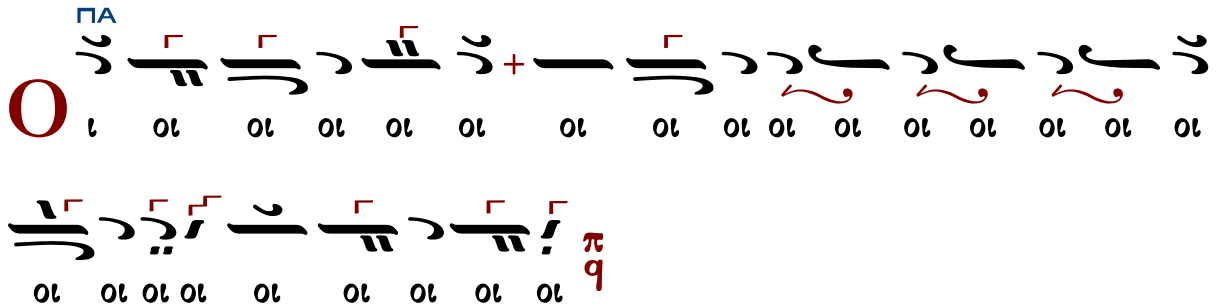

ΝΗ
ΠΑ
Ο
ι τα α α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΖΟ
ΠΑ
ε ε ε ε ε ε ε Χε ε ρου ου βι ι ι
ΚΕ
ι ι ι ιι ι ι ι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ υ
ΠΑ
υ υ υ υ υ υ μυ υ υ στι ι χω ω ως ει
χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ζο ον τε ε ες χαι αι αι αι αι
ΔΙ
αι τη ζω ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι οι
ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α α
ΚΕ
α α α α α α α α α α χα α α α α α

ΔΙ ΠΑ

α α α α α α α α α α α α α Τρι α α α α

α δι ι τον τρι ισ α α α γι ι ο ο ο ο ον

υ υ υ μνο ο ον ζ' η προσ ΔΙ α α α α ια α α α α ΠΑ

α δο ο ο ο υ μνον προ ο οσ α α α α α

δο ον τε ε ες π q πα α σα αν τη ην βι ι ι ο

τι ι χη η ην ζ' η α πο ΔΙ θω ω ω με ε ε ε ε ΠΑ

θα α α χ η με ε ε ε ε ε ε ε χ ε ε ε ΖΩ ζ με ε ΠΑ

ρι ι μνα α α α α α ια α α α α α αν π q

ΝΗ ΠΑ

ω ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε η βα σι λε ε χε ε ε ε ε ε ε ε

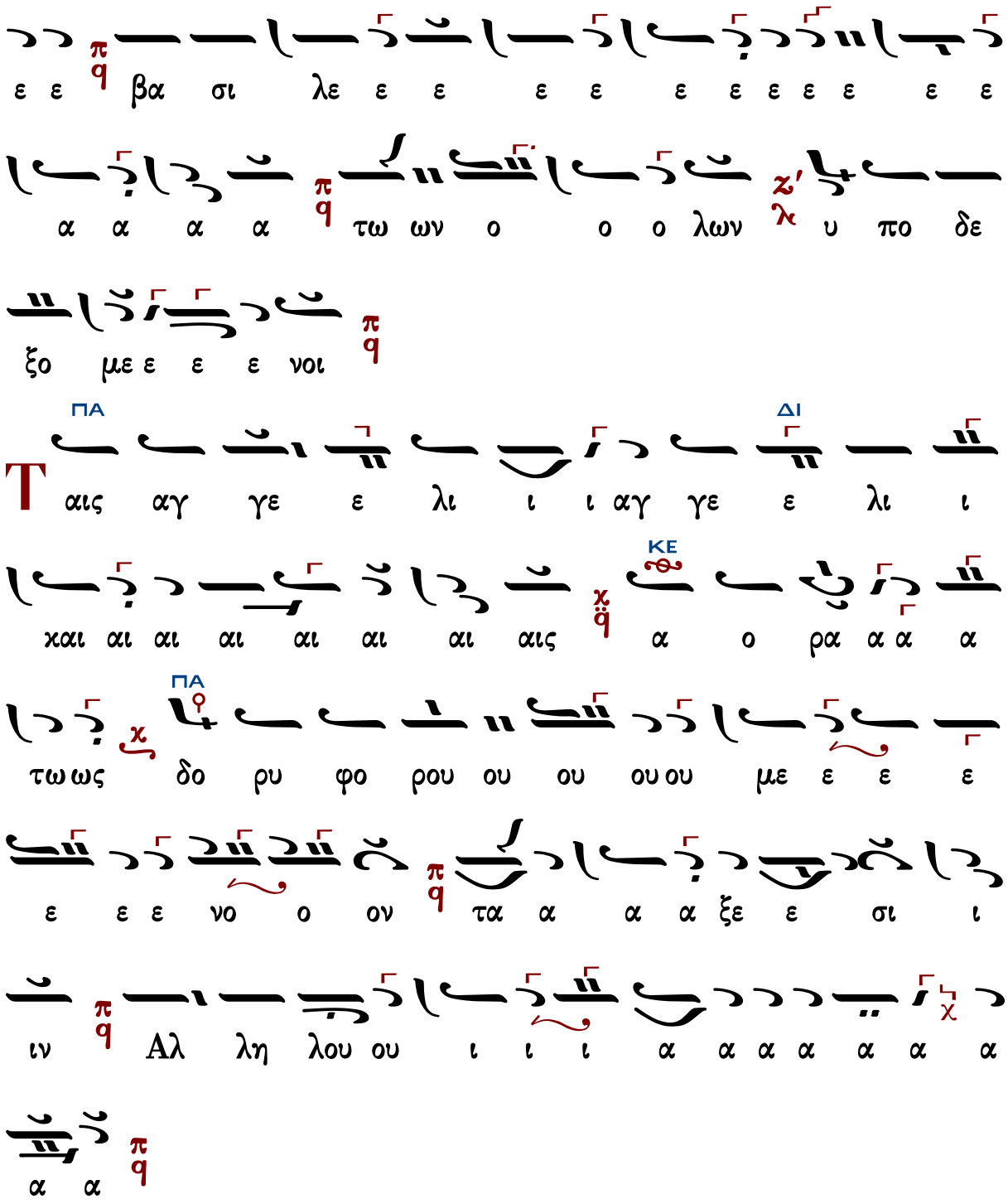

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος λ π ϊ Πα

Αλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον 1900 σ.53#

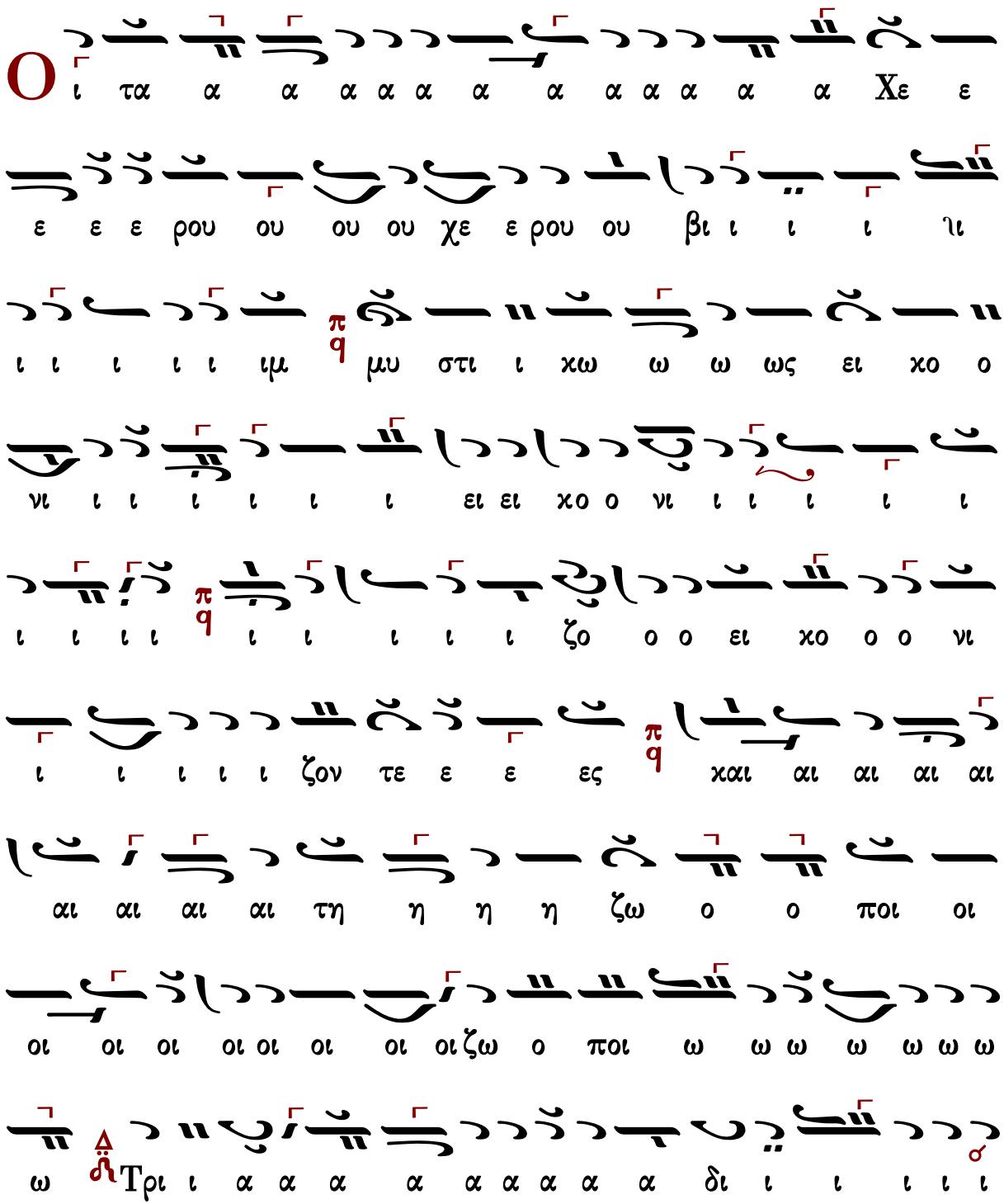

μνα α α α α ια α α α α α α α α αν
ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε βα σι
λε ε ε ε ε ε ε α α α α τω ων ο λω ων
υ υ πο δε ξο ο ο ο ο ο ο με ε ε ε ε ιε
ε ε ε νοι
αις αγ γε λι ι χαι αις α ο ρα α α τως
δο ο ρυ υ φο ο ρου ου με ε νον τα α α ξε ε ε ε
τα α α ξε ε σι ι ι ι ι ιι ι ι ι ι ι
ι ι ι ιν α αλ λη η λου ι ι α α α α
α

Ἐμμανουήλ Φαρλέκα (†1958)

Ἦχος λ π ϊ Πα

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Βυζαντινά Μελωδήματα
2011 σ.26#

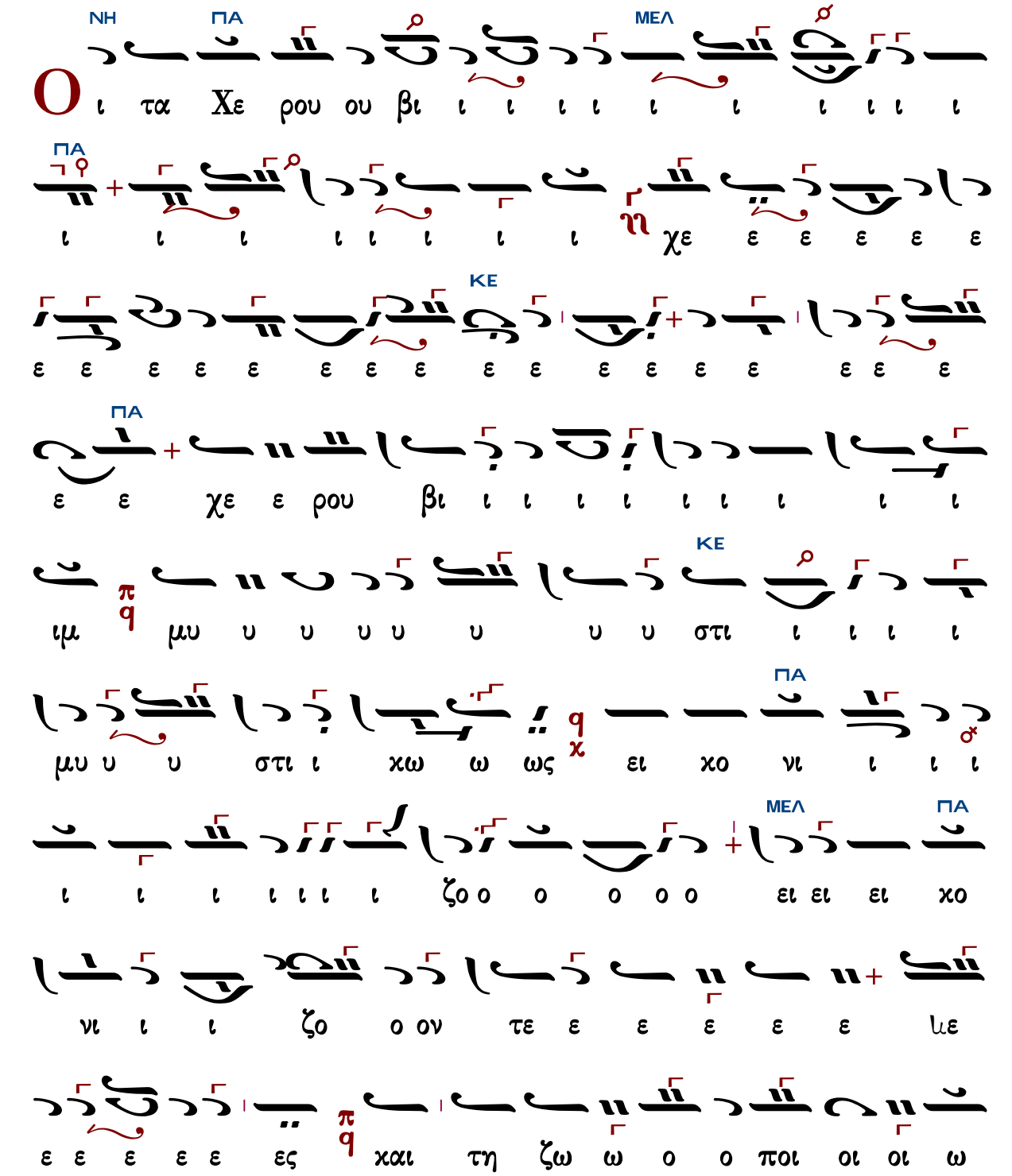

ΚΕ
Τρι α α α α α α α α α
ω ω ω ω
α α α α α α α α α α α α α α α α
ΚΕ
τρι α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
ΠΑ
γι α α α α τον τρισ ι ι ι δι α α α α
ΔΙ
ΖΟ
α προ οσ μνο ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ ον ο ο
ΠΑ
α α α α δο ο ο υ μνο ον προ ο οσ α α α α
τι ο ι βι ην ηη σα αν τη πα τες δο ον α α α
ΚΕ
α α ε με ω ω ω ω θω ο πο α ηη η χη ι
ΖΟ
ε ε ε ε ε με ε ε θα ο ε ε με θω ω πο
ΔΙ
ΠΑ
ρι ι με ε ε ρι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

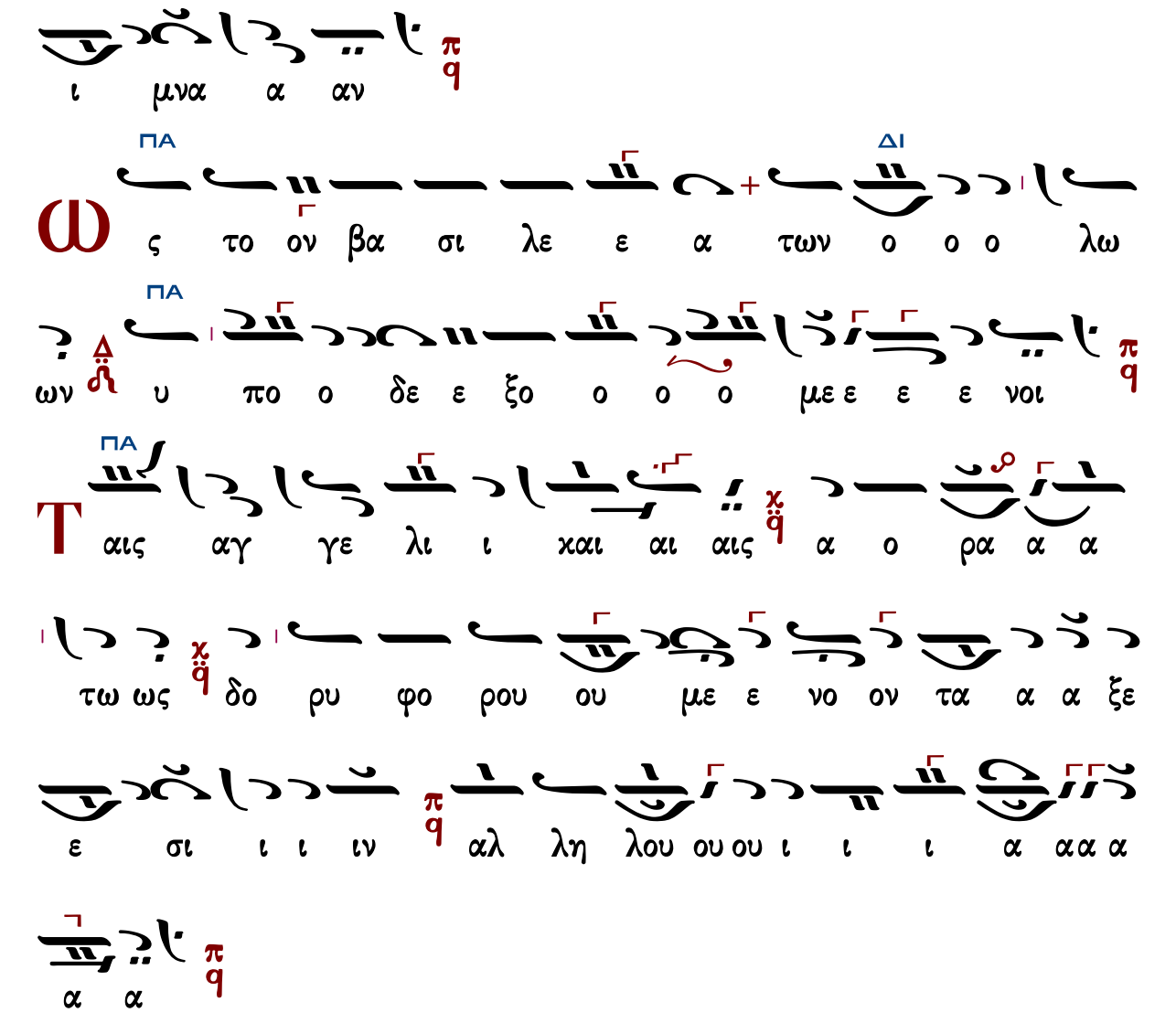

Κωνσταντίνου Πρίγγου (†1964)

χορωδιακὸ
(Μινόρε)

Ἦχος λ ϊ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.70*

O
NH
ΠΑ
NH
ΠΑ
ΠΑ
KE↓
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ

ΠΑ

O ι τα α α α α α α α α α α α Χε ρου ου

βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Χε ε ρου

βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιμ μυ

ΚΕ↓ ΠΑ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ΚΕ↓ ΠΑ

υ υ υ υ υ υ υ υ μυ στι χω ως ει χο ο

ο ο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ει ει

χο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ον τες χαι αι αι αι αι

ΔΙ

τη ζω ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ο ποι ω ω

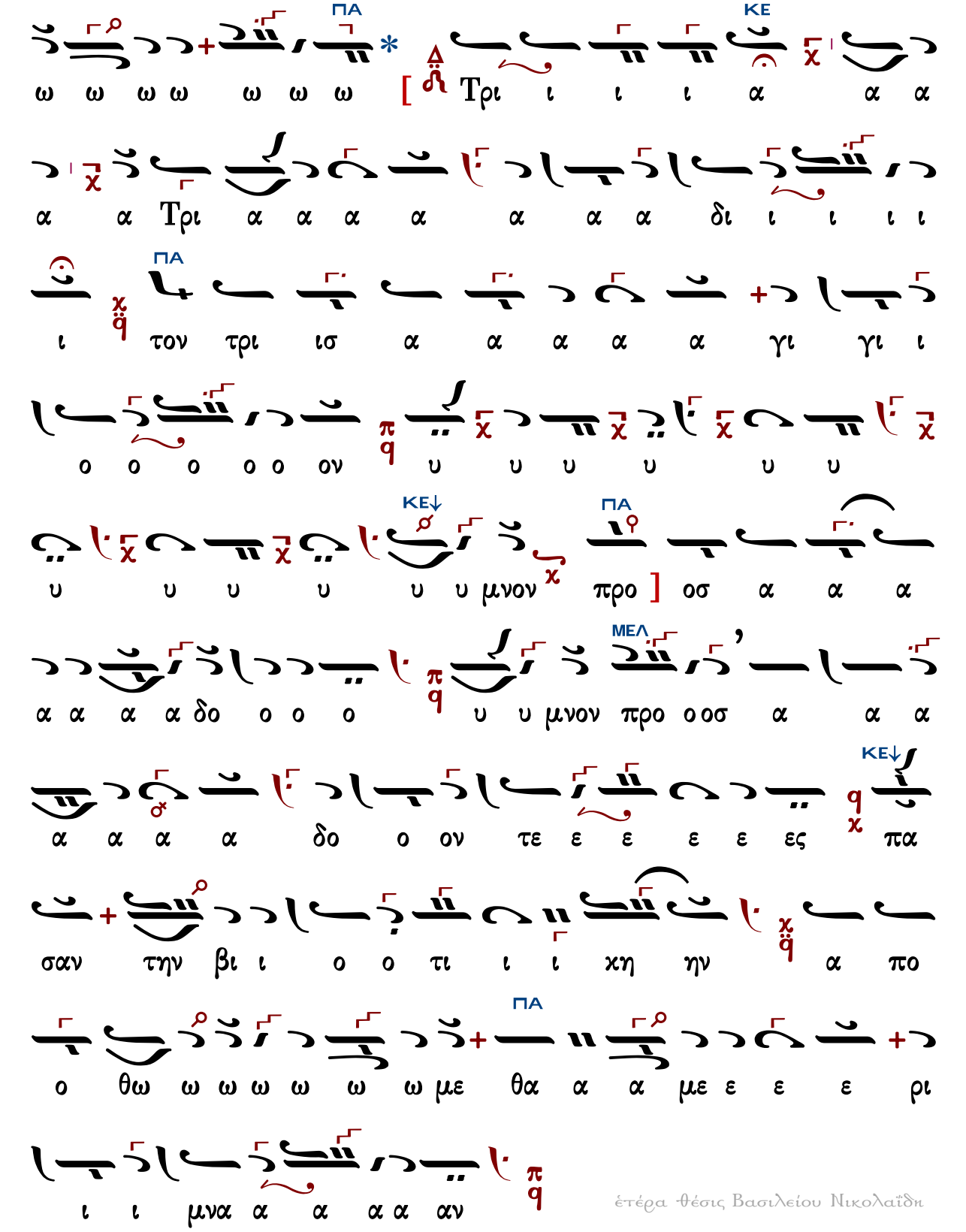

ἑτέρα θέσις Βασιλείου Νικολαΐδη

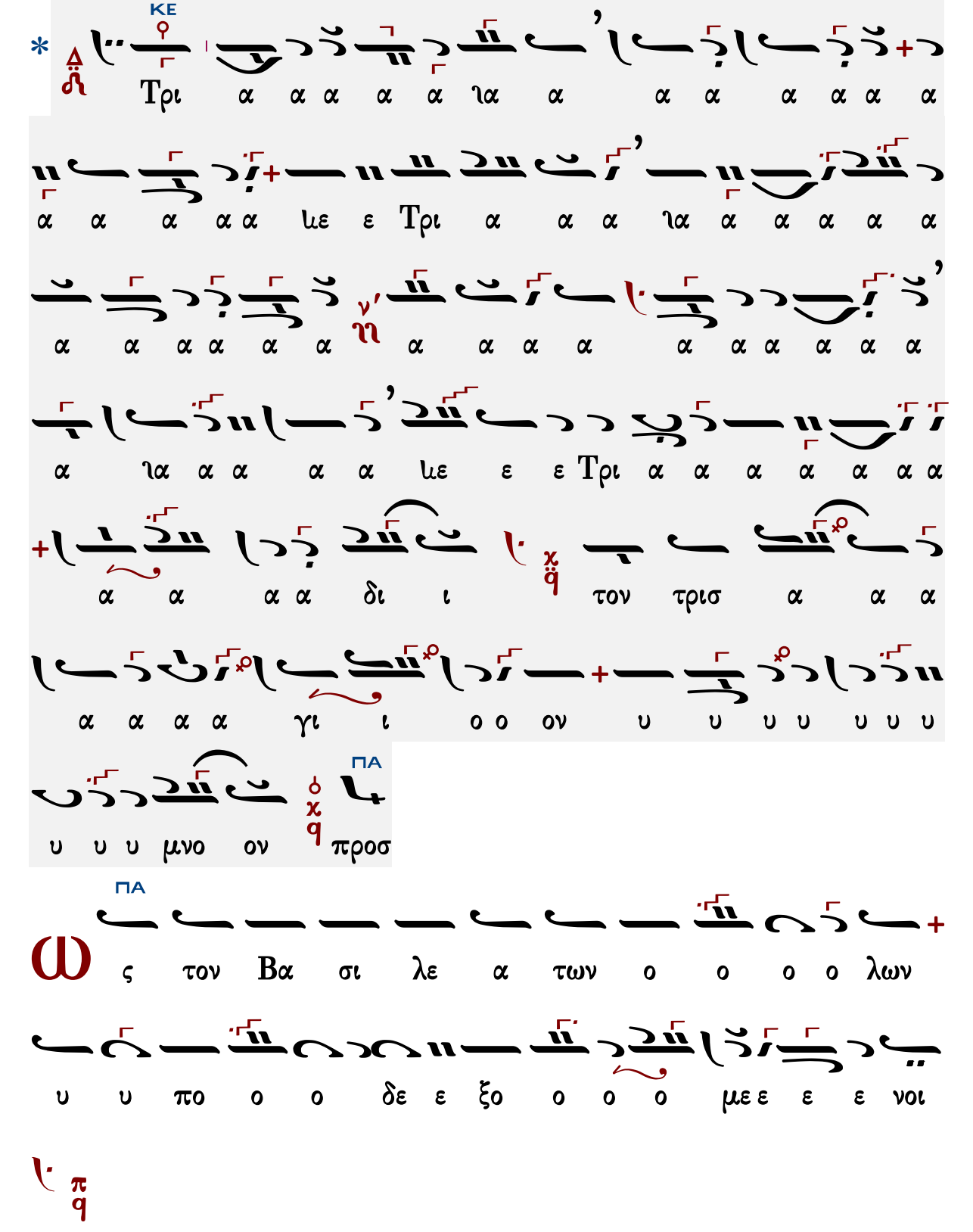
ΚΕ
Τρι α α α α α ια α α α α α α α
α α α α α ιε ε Τρι α α α ια α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
α ια α α α α ιε ε ε Τρι α α α α α α α
α α α α δι ι τον τρισ α α α
α α α α γι ι ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ μνο ον προσ
ΠΑ
ΠΑ
ς τον Βα σι λε α των ο ο ο ο λων
υ υ πο ο ο δε ε ξο ο ο ο με ε ε ε νοι

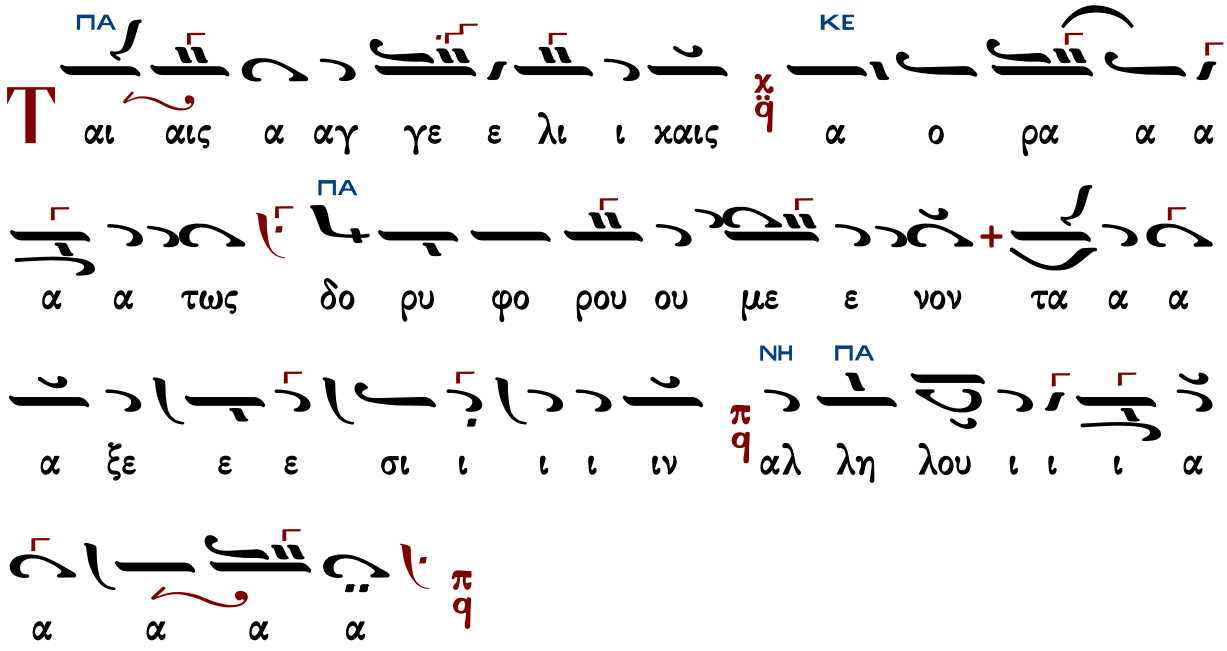

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965)

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̈ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου Ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
1991 σ.333#

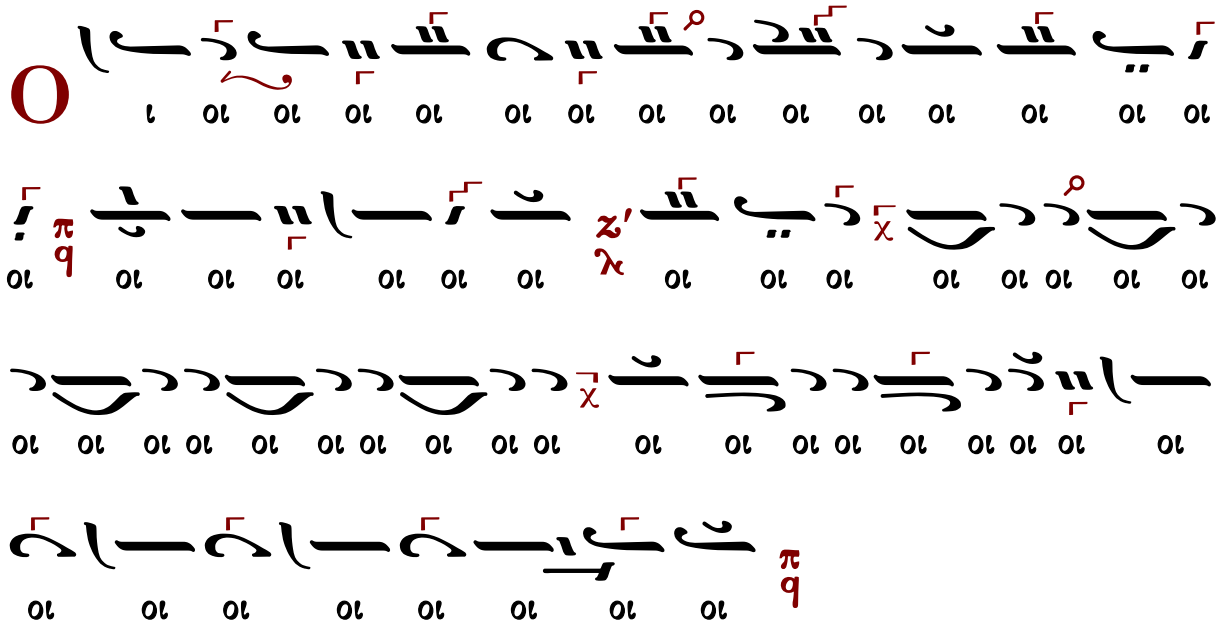

υ υ υ

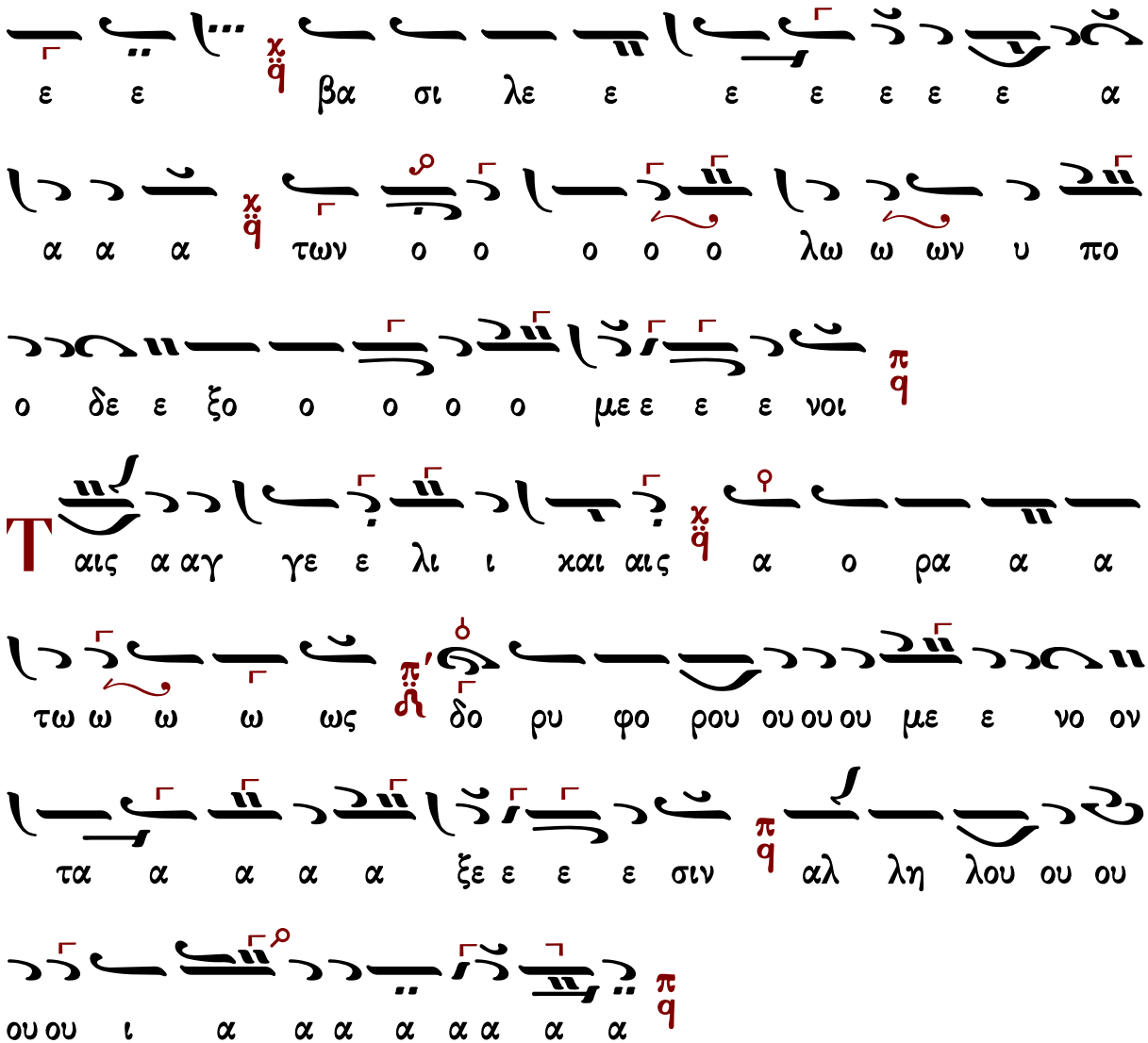

Βασιλείου Νικολαΐδη Ι (1915-1985)

Ῥυθμὸς 2σημος

Ἦχος λ π ϊ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.11*

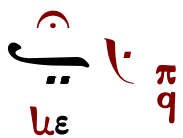

ΠΑ
ΔΙ
ΓΑ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΠΑ
ΚΕ↓
ΠΑ
ΚΕ
Τρι α α α α α α δι ι ι ι ι ι
α α α α α α α χα α α α α α
α α α α α α α α α α α α
αι αι τη ζω ω ο ποι οι ω ω Τρι ι ι ι
αι αι αι αι χαι ες ε ε ε ε ε τε ον ο ο ο ζο ι
ι ιμ ι ι ι ι ι ι βι ου ρου Χε α τα ι
μι στι ι χω ως μι στι χω ω ως ει χο νι ι
ι ο ι ι ι ι ι ι

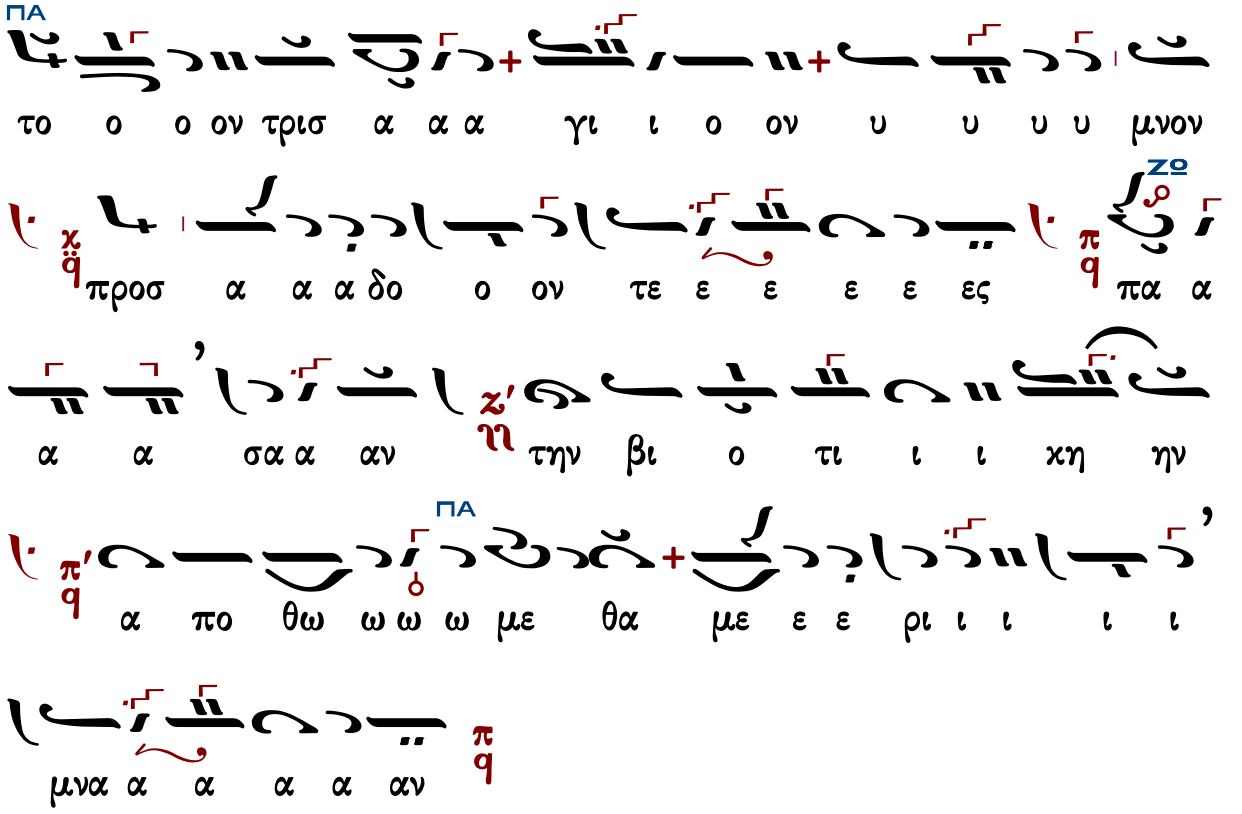

Ἦχος λ π q Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.12*

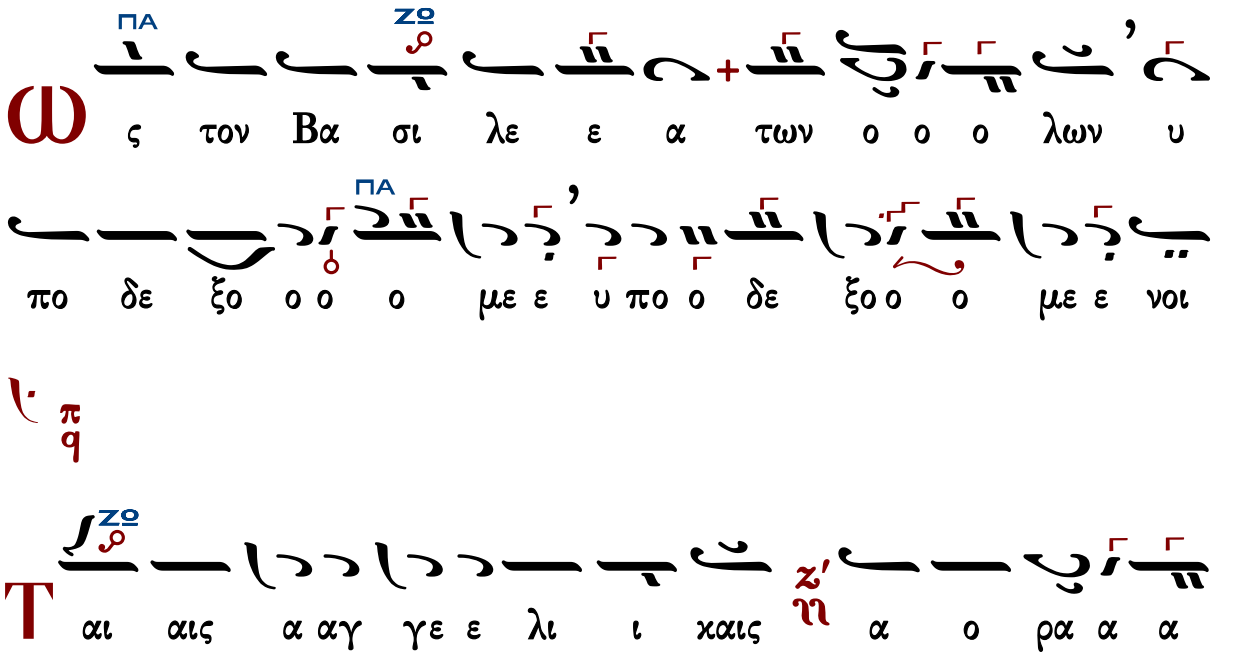

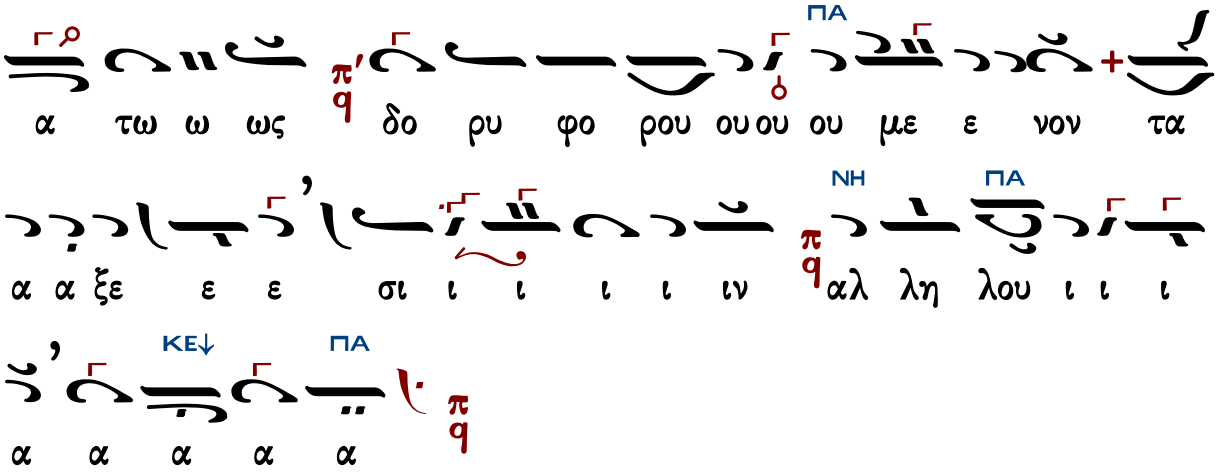

Βασιλείου Νικολαΐδη II (1915-1985)

Ρυθμὸς 4σημος

Ἦχος λ ἀ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.28*

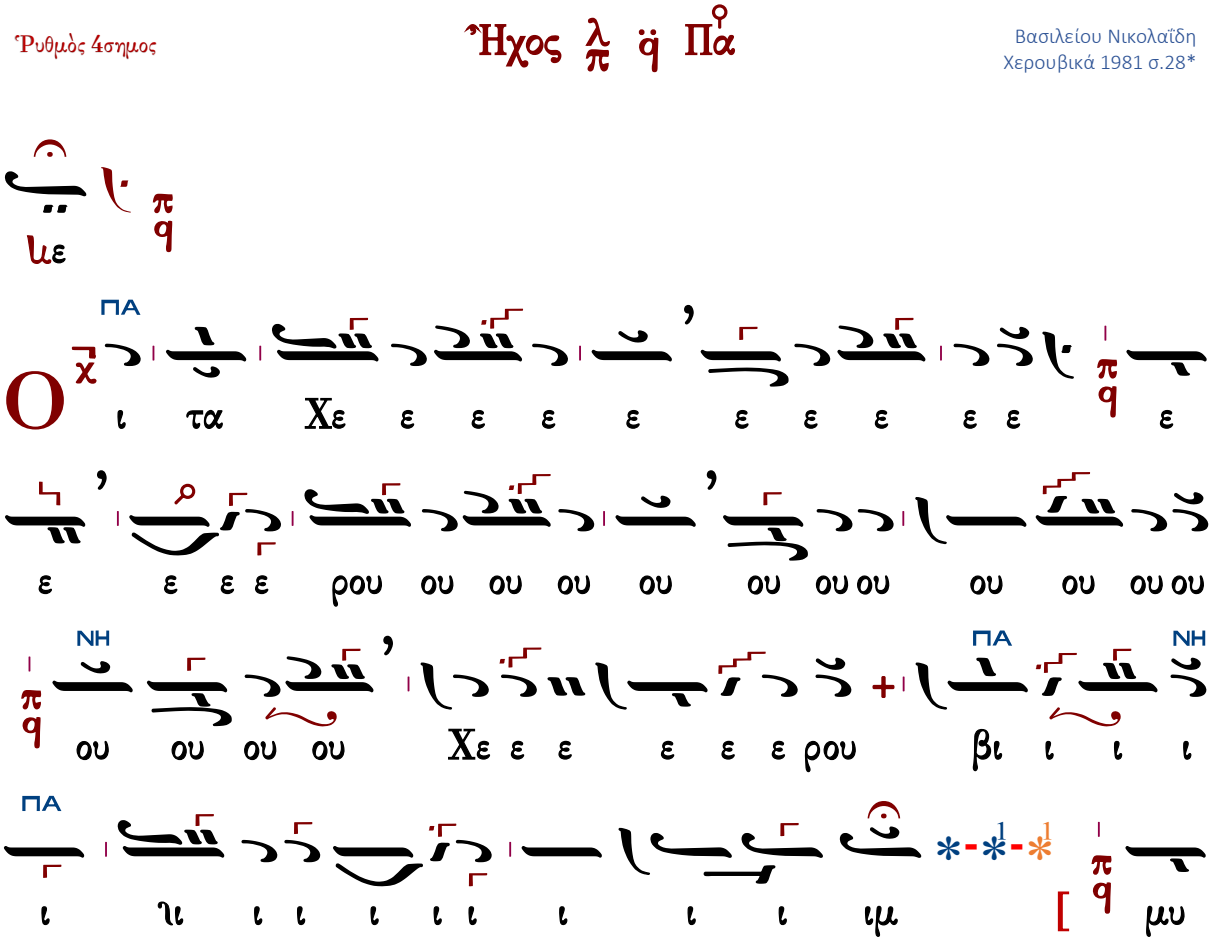

στι χω ω ω ω ω ω ω ως ει] χο νι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ει χο

νι ι ι ι ζο ο ο ο ον τε ε ε ε ε ες

χαι αι αι αι αι τη η η η η η η ζω ω ο ο

ΚΕ ΠΑ

π q

ο ο ποι οι οι οι οι οι οι ιοι χαι τη ζω

ΚΕ

ΔΙ ΚΕ ΔΙ ΚΕ

ο ο ποι ω ω ω ω ω ιω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω Τρι α α α α α α α

χ q

α α α α α α α α α α α α

α α α ια α α α α α α α α α α

π d

α α α α α α ιε ε ε Τρι α α α α α

ΔΙ

χ q

ΖΩ ΔΙ

τον τρισ

δι ι ι ι ι ι α α α α α

α α α α α γι ι ι ο ον υ υ υ υ υ υ

ΠΑ

δο ο α α α α προσ μνο ο ο ον υ υ υ

ο προσ α α α α δο ο ο ο ον τε ε ε ε

ΚΕ ΔΙ ΚΕ ΚΕ

ε ες [πα σαν την βι ι ο τι ι ι χη ην

ΠΑ

α πο θω ω ω ω με ε α α πο ο θω ω με

ΚΕ

ε ε ε θα με ε ε ε ε ε ε ε ε] ρι ι

ι ι ι ι ι ι ι πα σαν με ε ε ρι ι ι

ΔΙ ΚΕ

μνα α α α α ια α α α α α α α α

αν

ΚΕ↓
ΠΑ
ΚΕ↓
ΠΑ
ΚΕ↓
ΠΑ
ΚΕ↓
ΠΑ
ΚΕ
ΠΑ
ΚΕ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ἑτέρα θέσις
ἑτέρα θέσις

α α ιε ε Τρι α α α ια α α α α α α α α α

α α ν α α α α α α α α α α α α ια α α

α α ιε ε ε Τρι α α α α α α α α α

α α δι ι τον τρισ α α α α α α α

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

γι ι ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

μνο ον προσ α α α δο ο ο ον τε ε ε ε ε

ΠΑ

ΔΙ

ες πα α α α α α α α α α σαν την

ΚΕ

ΠΑ

ΚΕ

βι ι ο τι ι ι χη ην α πο θω ω ω ω με

ε ε θα με ε ε ρι ι ι ι ι μνα α α α α

α α α αν

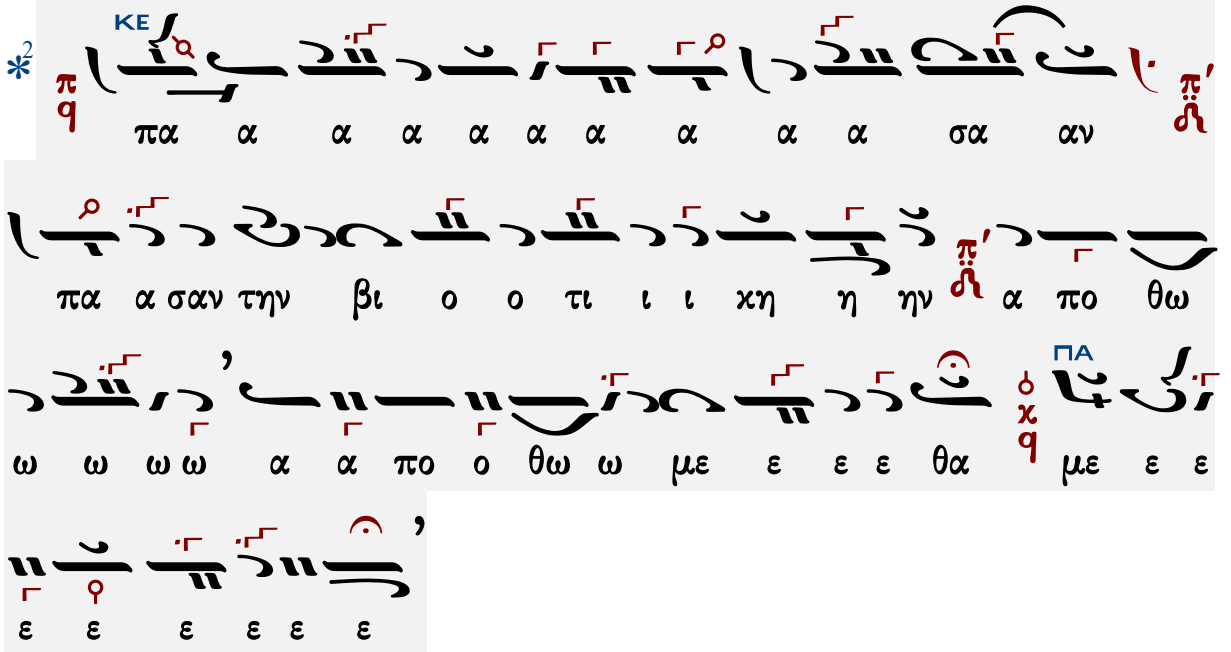

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̈ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.12*

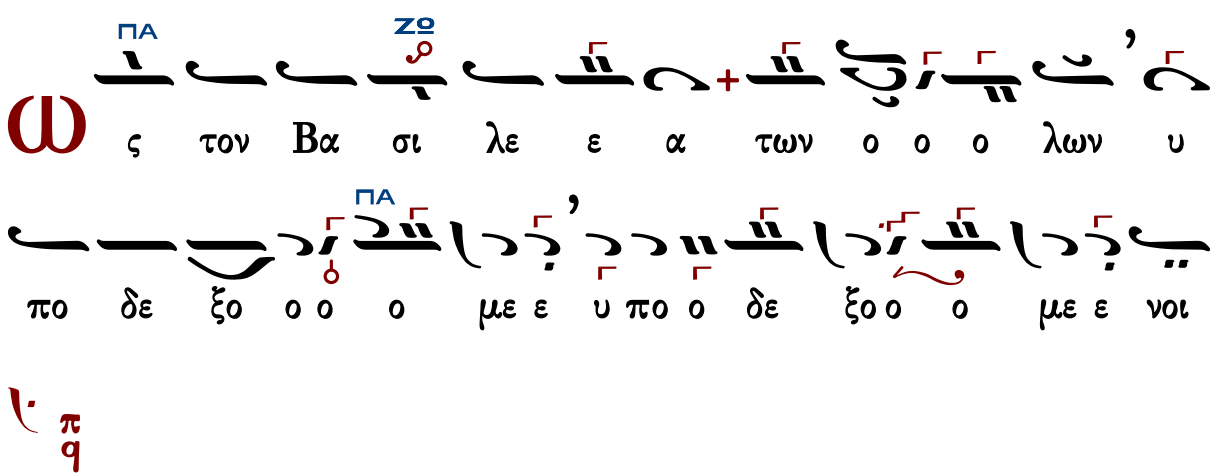

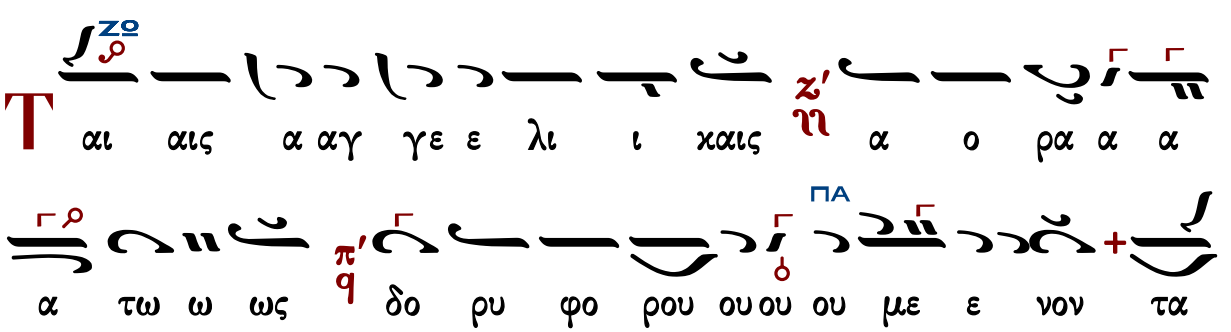

Βασιλείου Νικολαΐδη III (1915-1985)

Ῥυθμὸς 2σημος

Ἦχος λ̇ π̇ ϟ̇ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.63*

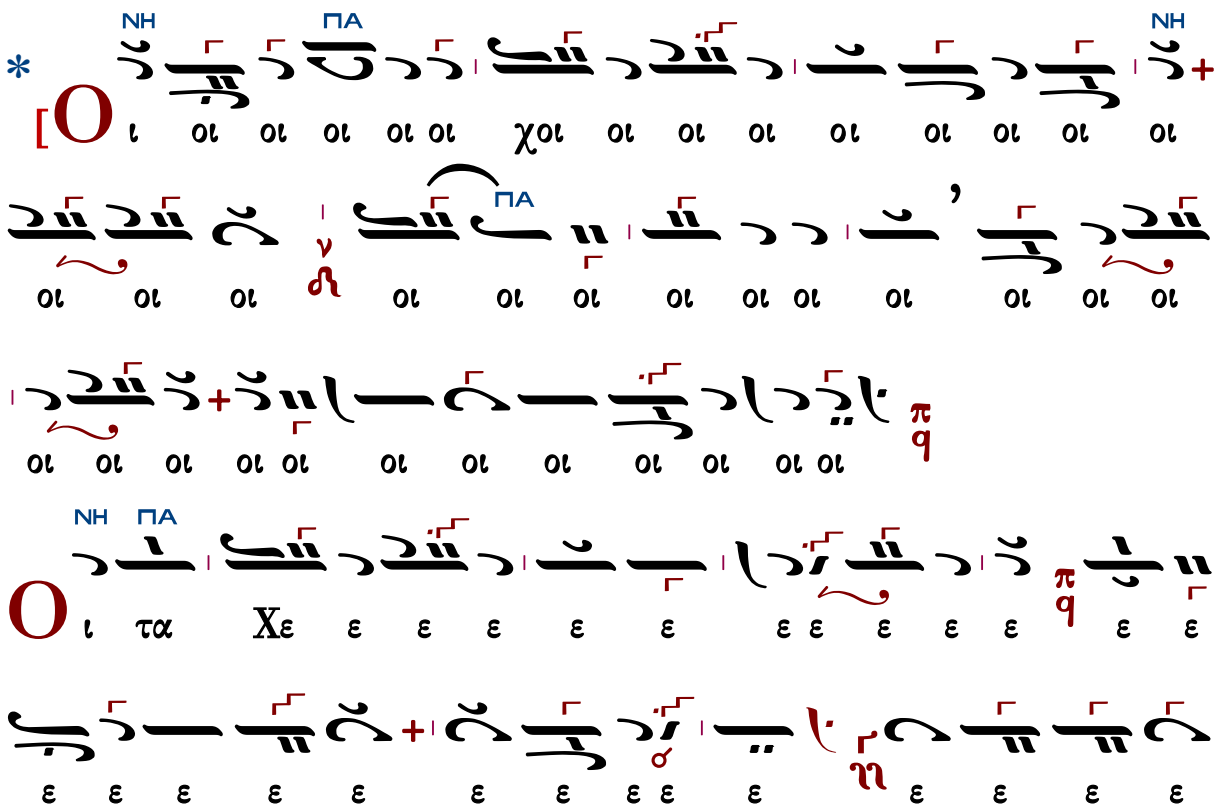

ΚΕ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΠΑ
ΝΗ
ΝΗ
ΠΑ
ΠΑ
ΝΗ
ΚΕ↓
ΠΑ
ΚΕ↓
ΠΑ

μυ υ υ στι ι χω ω ως π/q ει χο

νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο

ο ο ει χο νι ι ι ζο ο ο ο ον τε

ε ε ε ε ες χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι π/q ΚΕ

τη η η η η η η ζω ο ο ο ο ο ποι οι οι ΚΕ ΠΑ

οι οι οι οι ιοι χαι τη ζω ο ο ποι ω ω ω ω ΚΕ ΔΙ ΔΙ

ω ιω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χ/q Τρι ΚΕ

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α π/q

α α α α α α α α α α α χ/q ιε ε ε ε

ΔΙ

α α α α α α α α α α α Τρι ι ι ι α

ΚΕ ΠΑ

α α α α α α α α α α α α α

α α α ΔΙ α α α α ιε ε ε Τρι α α

α α α α α α α δι ι ι ι ι ι τον τρισ

α α α α α α α α γι ι ο ο ον υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνον προσ α α ΠΑ

α α υ υ υ μνο ον προ ο οσ α α α δο ο ο

ο ον τε ε ε ε ε ες πα α α α α α

α α α α σα αν πα α σαν την βι ο

τι ι ι χη η ην α α πο θω ω ω ω ω α

ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.12*

Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

Ἦχος λ π ϊ Πα

Θρασυβούλου Στανίτσα
Συλλογή Μουσικών Χειρογράφων
Θεία Λειτουργία σ.91#

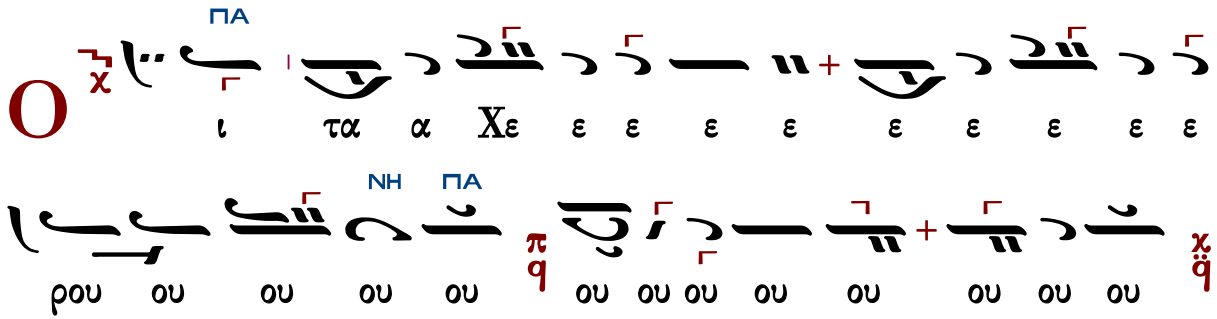

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ΠΑ ΜΕΛ

μυ πq ιμ ι ι ι ι ι ι ι βι ου ρου ε Χε ου

ι ι ι ι στι ι υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ΠΑ ΝΗ

ο ο χο ει ει ως χω ι στι υ υ μυ κε ι ι ι

ον ο ο ο ο ιο ι ι ζο ο ο ο ι ι ι ι νι

ΚΕ

ω ποι ο ο ο ο ζω χq ω τη αι αι αι χαι πq τες

ΚΕ ΜΕΛ

α α α α α α Τρι χq ω ω ω ω ω ω ω ω

α Τρι κε α α α α α α 6q α χq α

ΔΙ

ο γι ι α α α α α τον τρισ χq δι α α α α

ΠΑ ΔΙ ΖΩ

ο ο δο α α α α προσ πq μνον υ υ υ υ ον

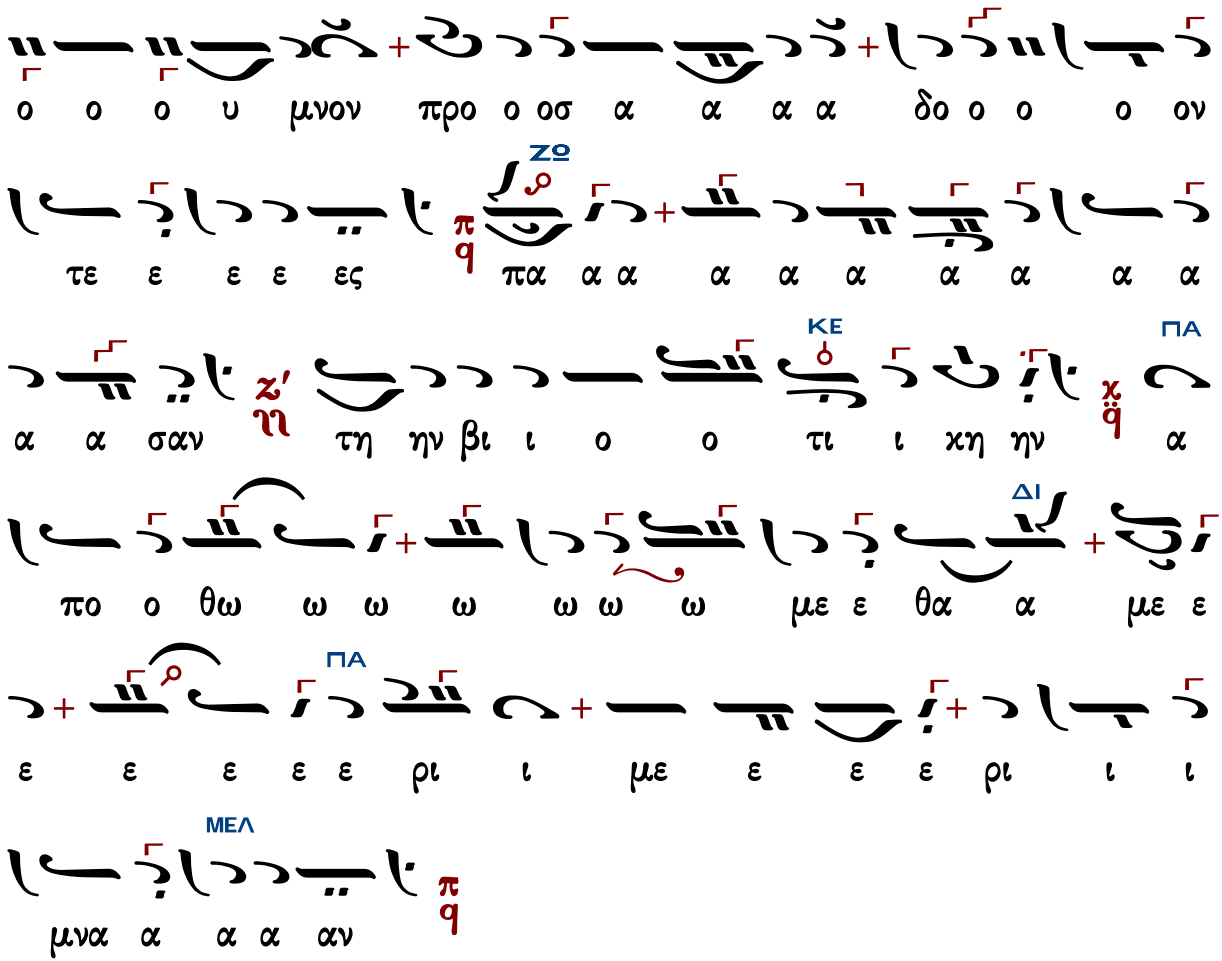

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος λ ἡ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.252#

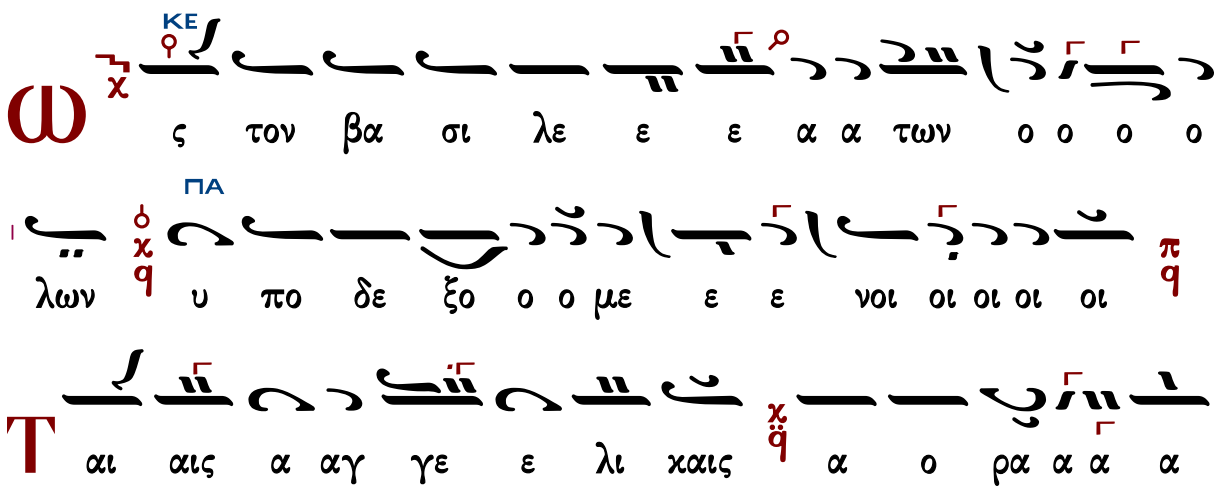

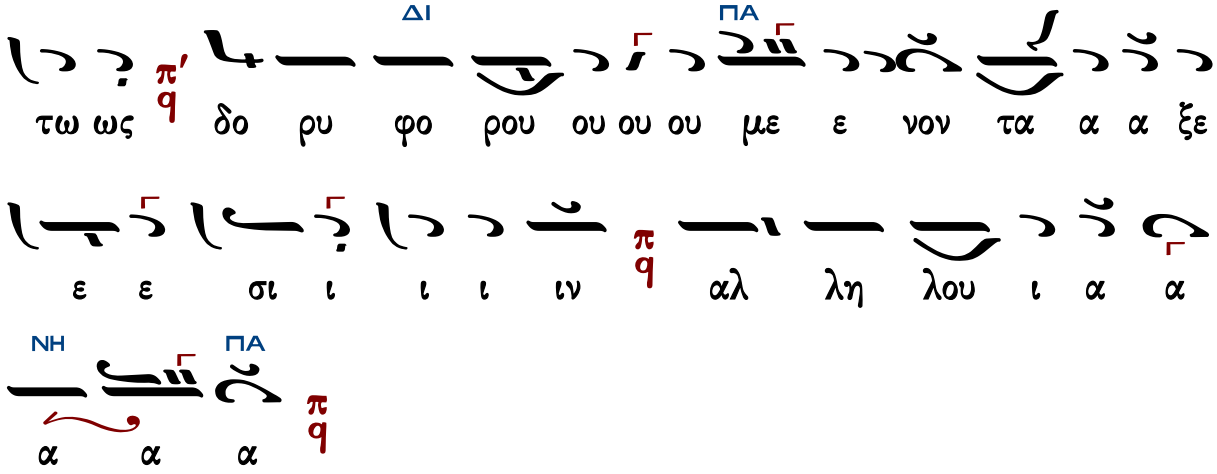

Γεωργίου Καρακάση (1914-1988)

Ἦχος λ̇ π̇ ϙ̇ Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.59*

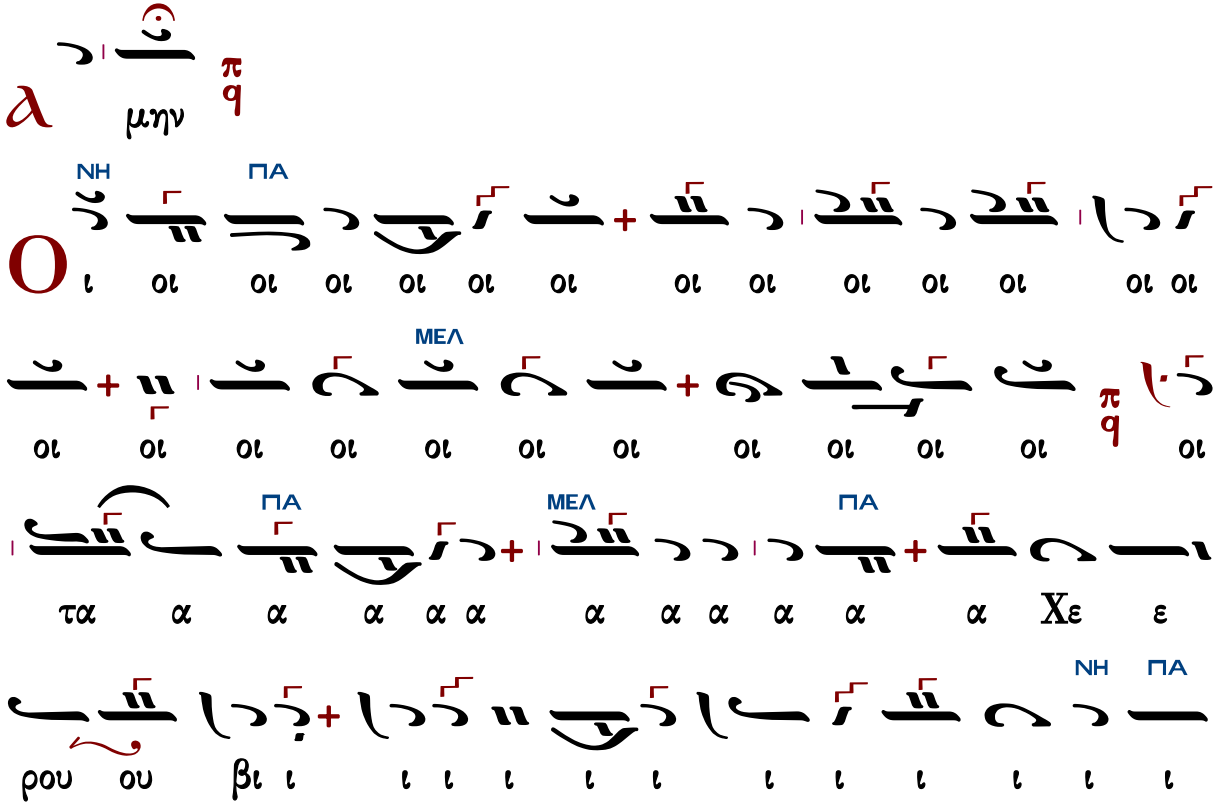

ΣΙΓΑ
ΚΕ↓
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΚΕ
ΜΕΛ

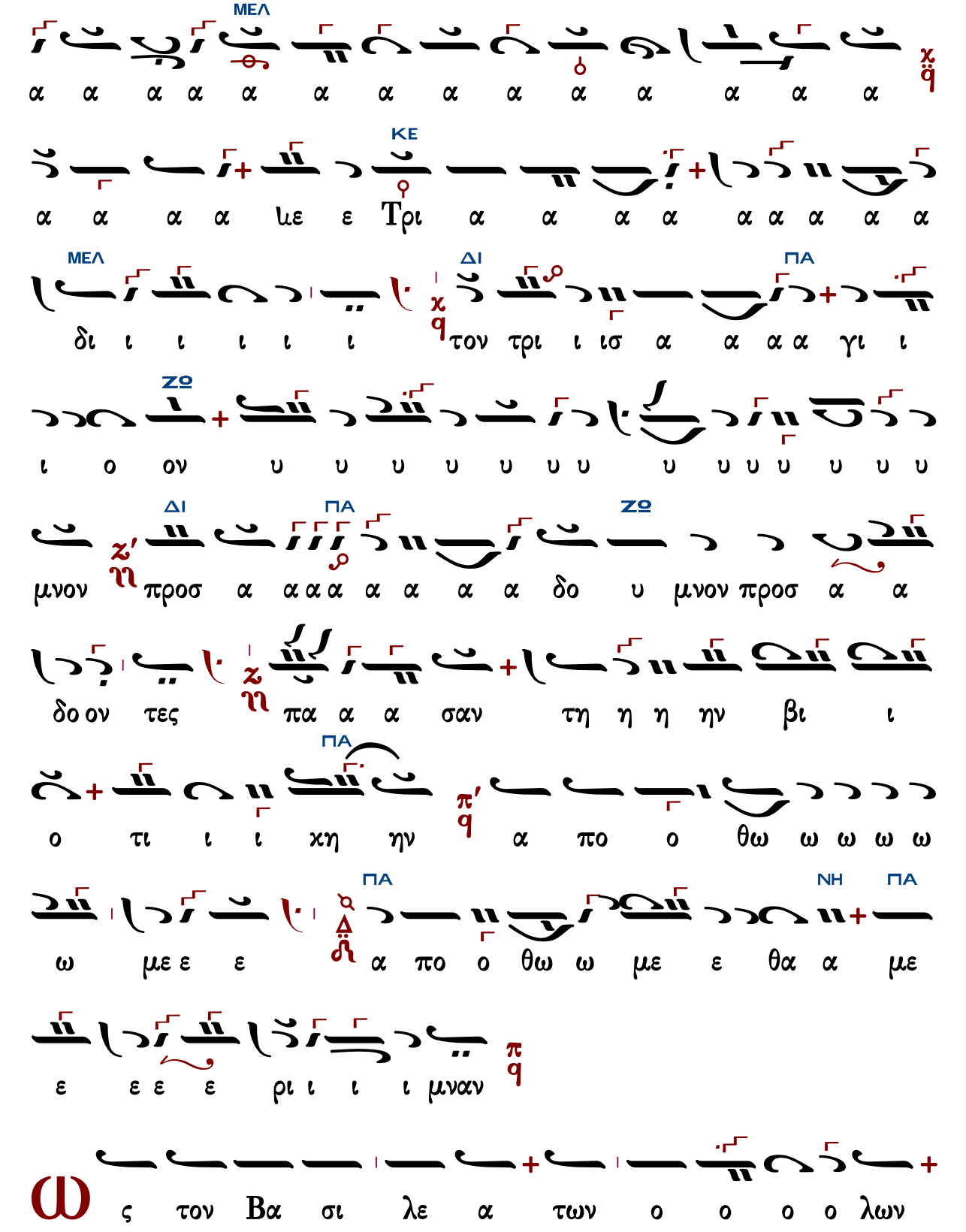
ΜΕΛ
α α α α α α α α α α α α α α
ΚΕ
α α α α ιε ε Τρι α α α α α α α α α
ΜΕΛ ΔΙ ΠΑ
δι ι ι ι ι ι τον τρι ι ισ α α α α γι ι
ΖΩ
ι ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
ΔΙ ΠΑ ΖΩ
μνον προσ α α α α α α α α δο υ μνον προσ α α
δο ον τες πα α α σαν τη η η ην βι ι
ΠΑ
ο τι ι ι χη ην α πο ο θω ω ω ω ω
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
ω με ε ε α πο ο θω ω με ε θα α με
ε ε ε ε ρι ι ι ι μναν
ς τον Βα σι λε α των ο ο ο ο λων

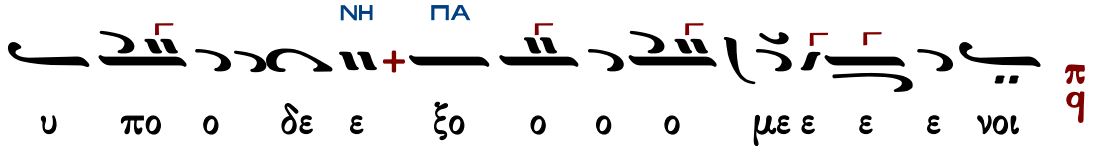

«Ταῖς ἀγγελικαῖς...» Θεοδώρου Φωκαέως

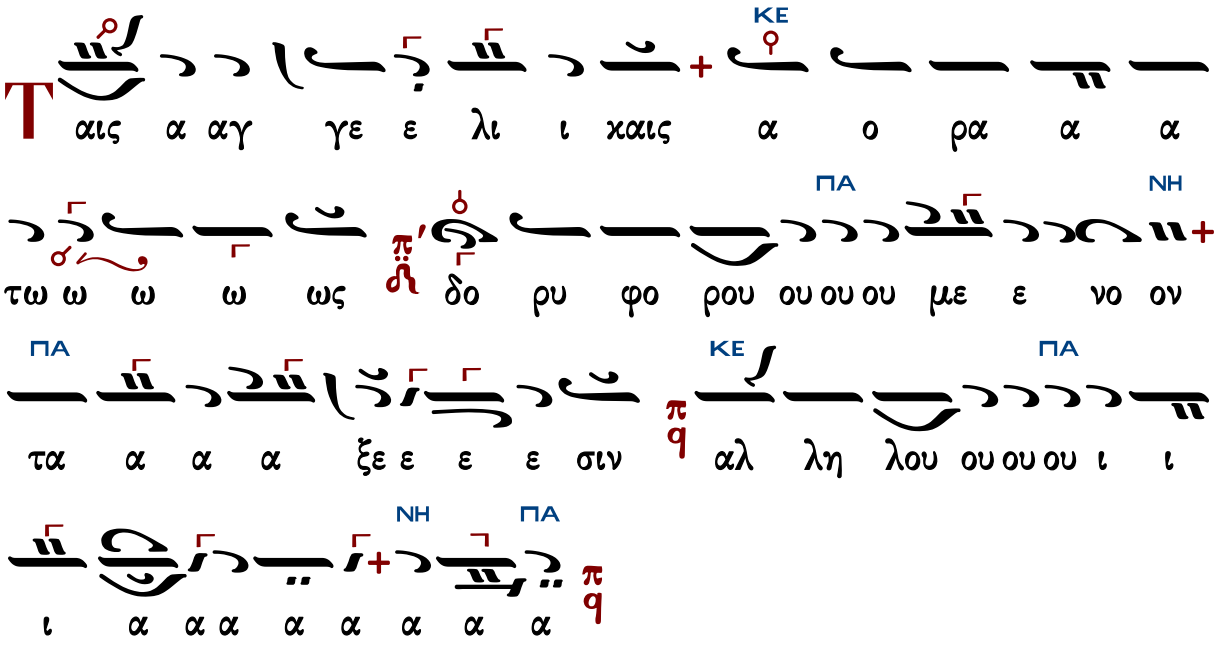

Δοσιθέου Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος λ̇ ἀ̇ Πα

Λειτουργικά π. Δοσιθέου
Ι.Μ.Αγ. Κυπριανού & Ιουστίνης
1990 σ.39#

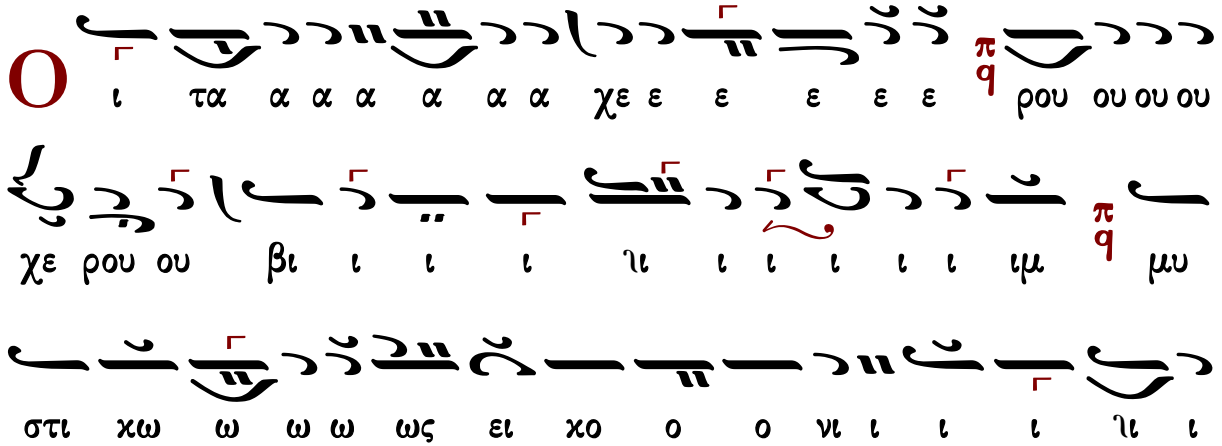

τε ον ο ο ο ο ο ο ο ο ζο ι ι ι

ε ε ες χαι αι αι αι τη η η η ζω ω ω ο ο

ο ο ο χο ο ο ο ο ζω ο ο πο ι ω ω ω

ω ω ω ω τρι α α α α α α α α α τρι

α α α δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι τον τρισ α α α γι ο ον υ υ υ υ υ

μνον προ οσ α α α α δο προ οσ α α α δο ον τε ε ε

ες πα α α α σα α αν την βι ο τι ι κη ην

α πο θω ω ω ω με θα α με ε ρι ι μνα α α

α ια α α α α α αν

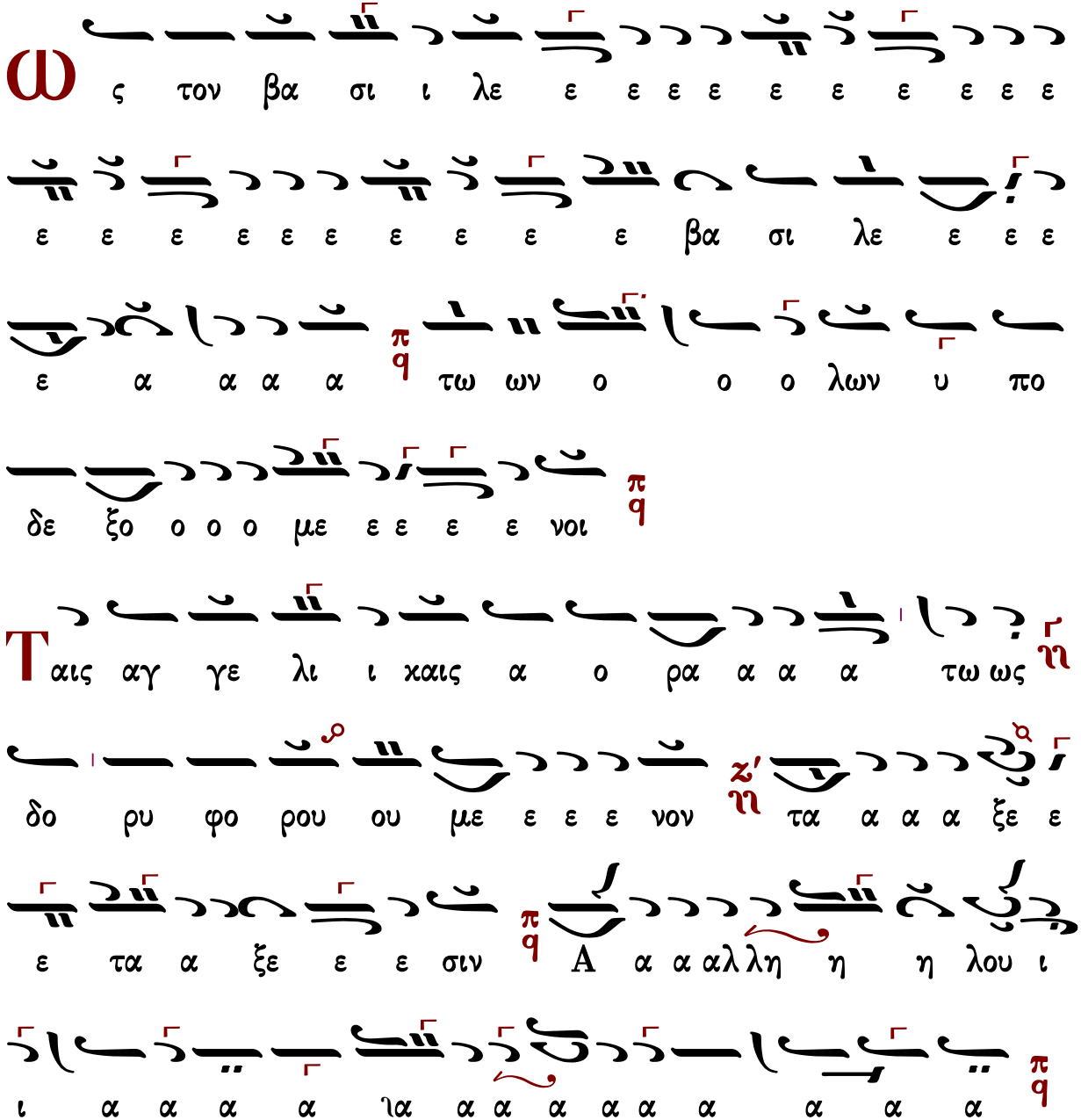

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Λειτουργικὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Τσατσαρώνη Ι (†1999)

(ἁπλὸ διὰ παιδικὴ χορωδία)

Ἦχος λ ϊ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ. 160*

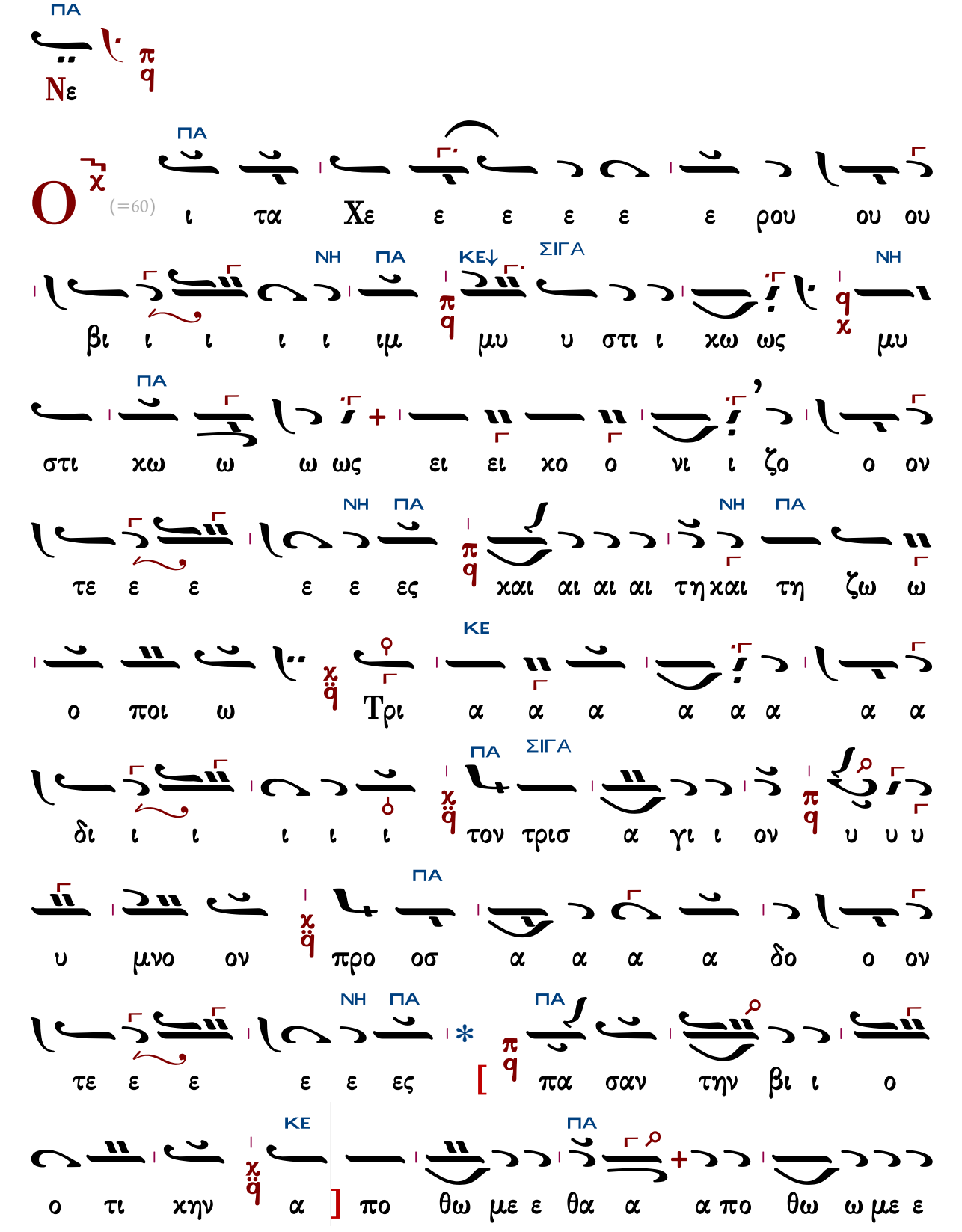
ΠΑ
Νε
Ο (=60)
ι τα Χε ε ε ε ε ε ρου ου ου
βι ι ι ι ι ιμ μυ υ στι ι χω ως μυ
στι χω ω ω ως ει ει χο ο νι ι ζο ο ον
τε ε ε ε ε ες χαι αι αι αι τη χαι τη ζω ω
ο ποι ω Τρι α α α α α α α α
δι ι ι ι ι ι τον τρισ α γι ι ον υ υ υ
υ μνο ον προ οσ α α α α δο ο ον
τε ε ε ε ε ες πα σαν την βι ι ο
ο τι χην α πο θω με ε θα α α πο θω ω με ε
ΝΗ
ΚΕ↓
ΣΙΓΑ
ΚΕ

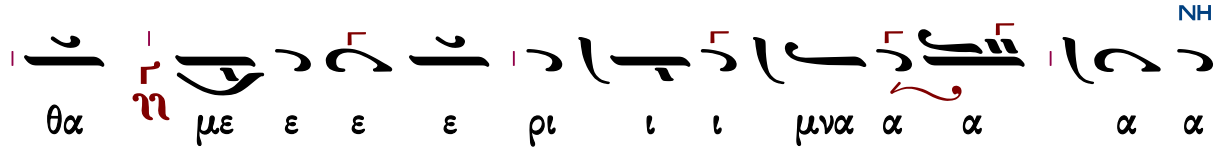

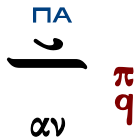

ἑτέρα θέσις

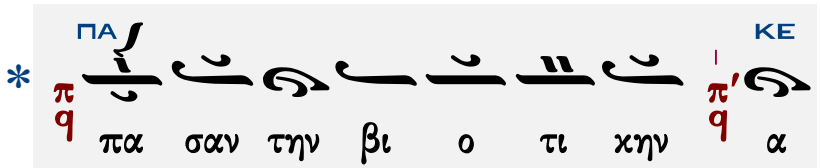

Ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι.

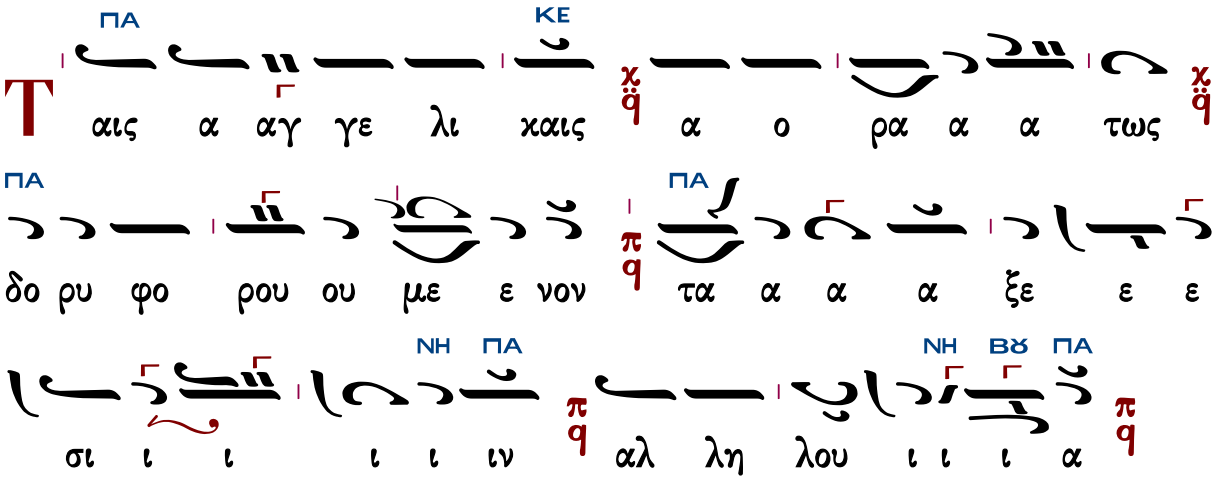

Γεωργίου Τσατσαρώνη II (†1999)

Ἦχος λ ϋ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ. 164*

5φωνος ἐναρμόνιος

O (=60)

ΠΑ ΣΙΓΑ

ι τα Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΣΙΓΑ ΝΗ ΠΑ ΠΑ ΚΑΝΟΝΙΚΑ

ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ΝΗ ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ

ου ου ου ου ου ου χου ου ου Χε ε ε ε ρου ου ου

ΝΗ ΠΑ ΝΗ ΠΑ

βι ι ι ι ιμ μυ στι χω ω ω ως ει ει

ΝΗ ΠΑ

χο ο νι ι ζο ο ον τε ε ε ες χαι

Π–ΖΟ

αι αι αι αι αι αι τη ζω ω ο ποι ω ω ω Τρι

ι α α α

ἑτέρα θέσις

Ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι.

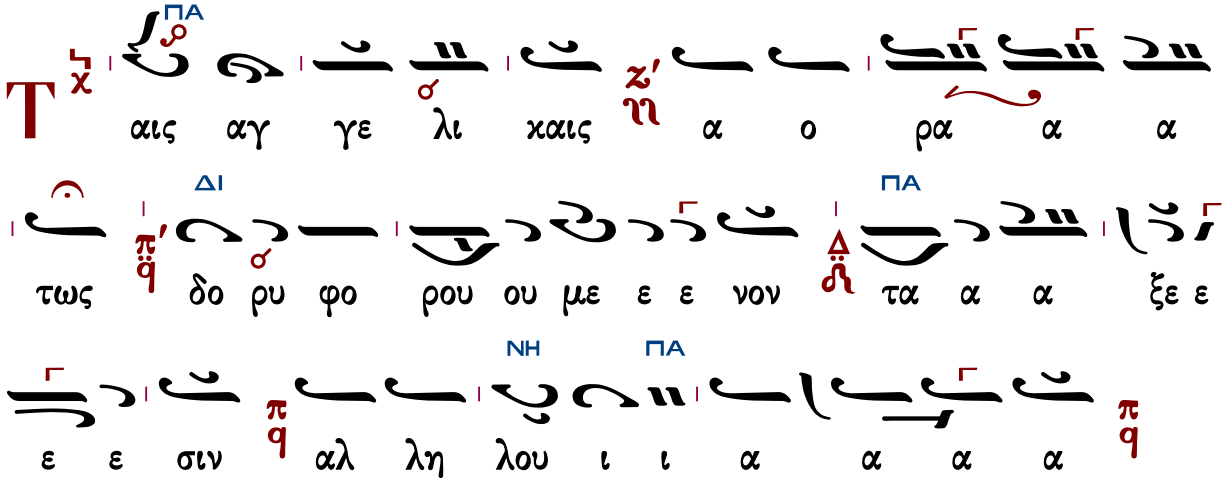

Γεωργίου Τσατσαρώνη III (†1999)

Ἦχος λ ἀ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ. 161*

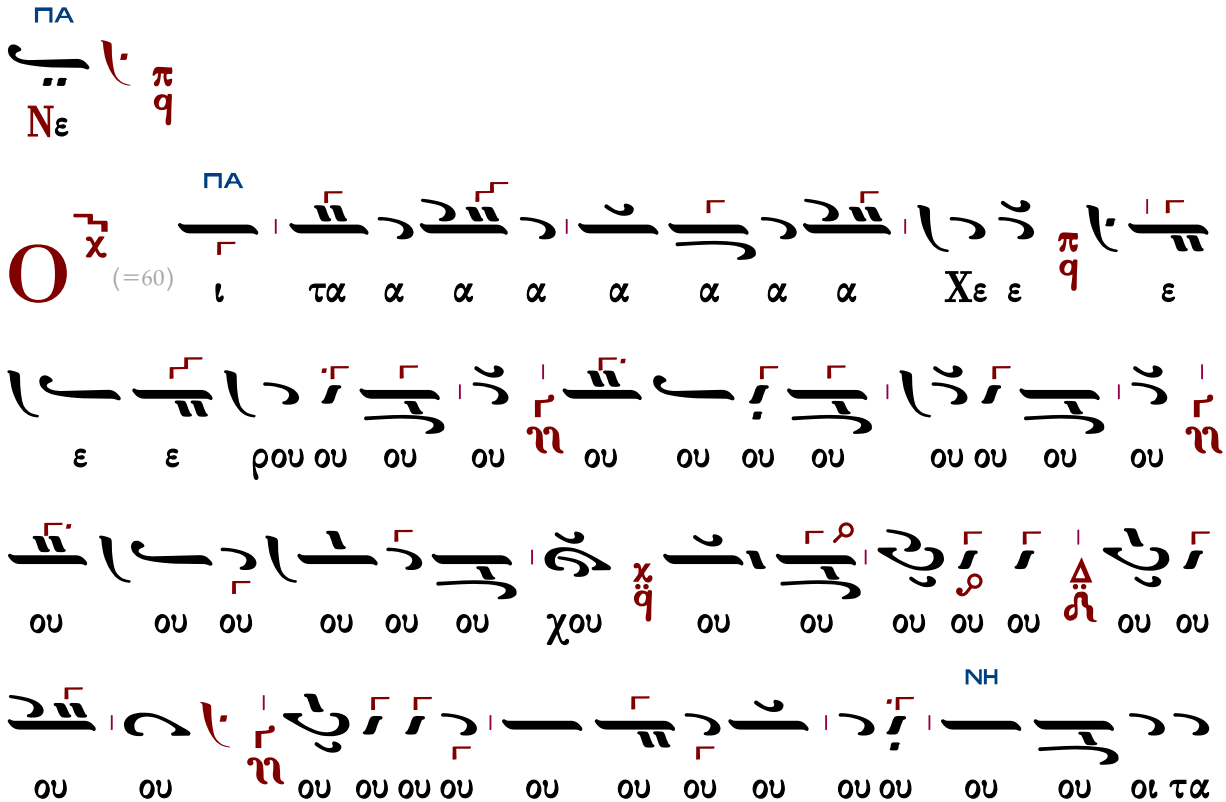
ΠΑ
Νε
Ο (=60)
ΠΑ
ι τα α α α α α α α Χε ε ε
ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου χου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ΠΑ ΝΗ ΠΑ ΝΗ

ιμ ι ι ι ι ιι ι ι ιι ι ι ι ρου ε Χε

ΝΗ ΠΑ

μυ στι χω ω ω ως ει ει χο ο νι ι ζο ο ον

ΝΗ ΠΑ ΚΕ ΠΑ

τε ε ε ε ε ες χαι αι αι αι αι τη η η η

ΝΗ ΠΑ

η η η ζω χαι τη ζω ω ο ποι ω ω ω Τρι

ΚΕ ΓΑ ΚΕ

ι ι ι α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

ΚΕ

α α α α α α α ιε ε ε Τρι ι ι ι ι α α α α α α α α α α

ΚΕ ΔΙ ΚΕ

α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α

ΔΙ ΚΕ

α α α Τρι ι ι ι α α α α α α α α α α α α

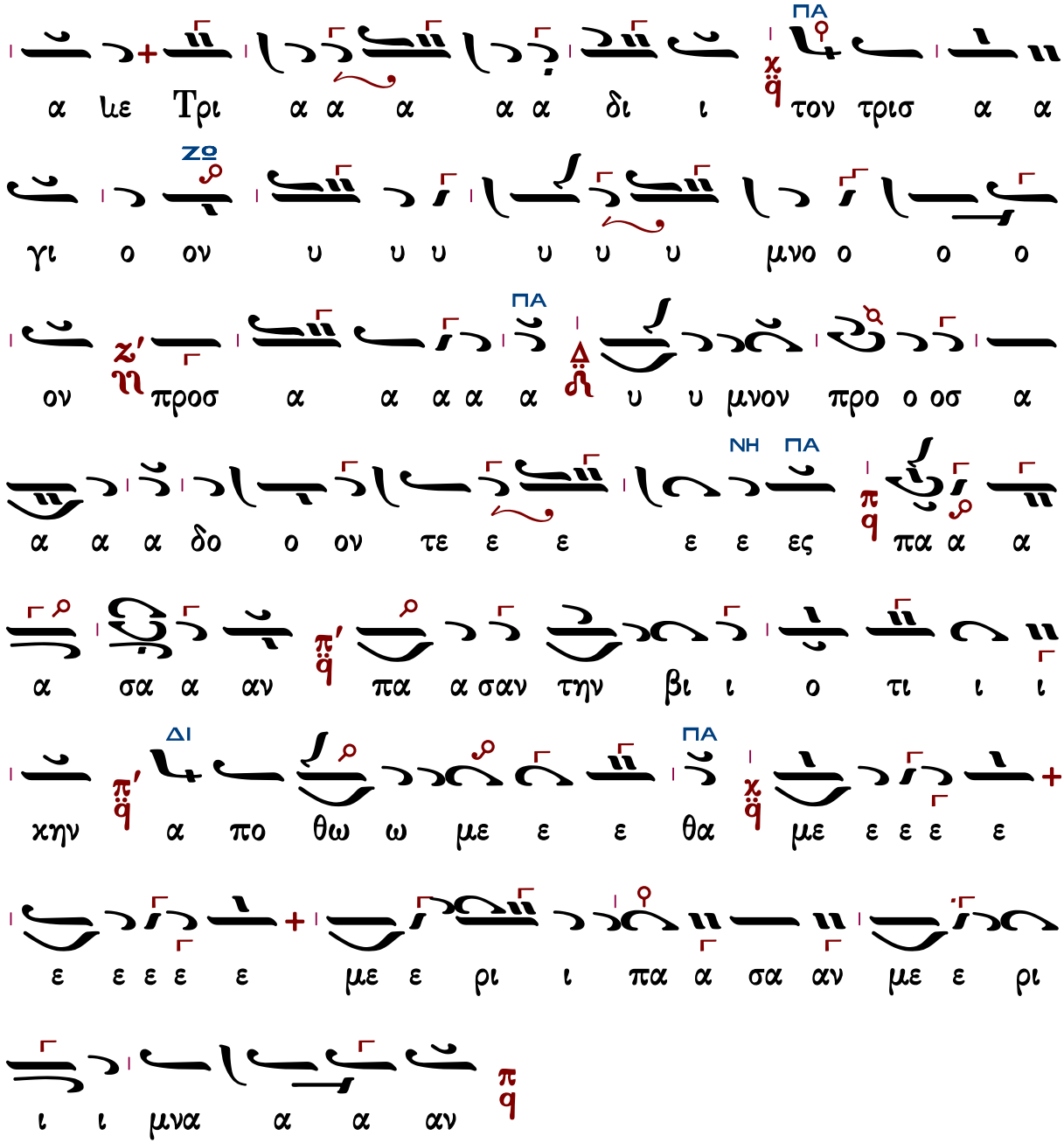

Ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι.

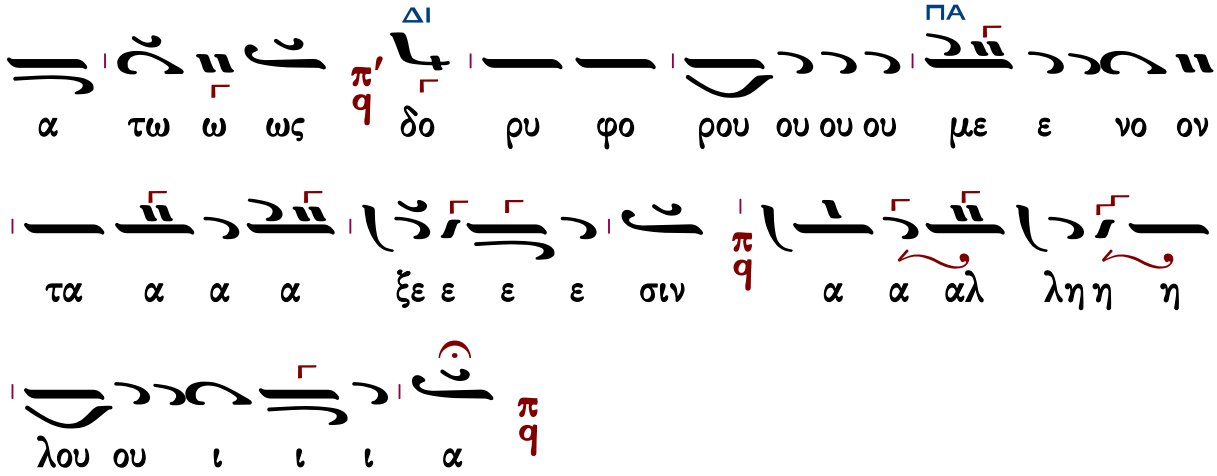

Δημητρίου Σουρλαντζῆ (†2006)

κ-Β’

Ἦχος λ̇ π ϊ Πα

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.126#

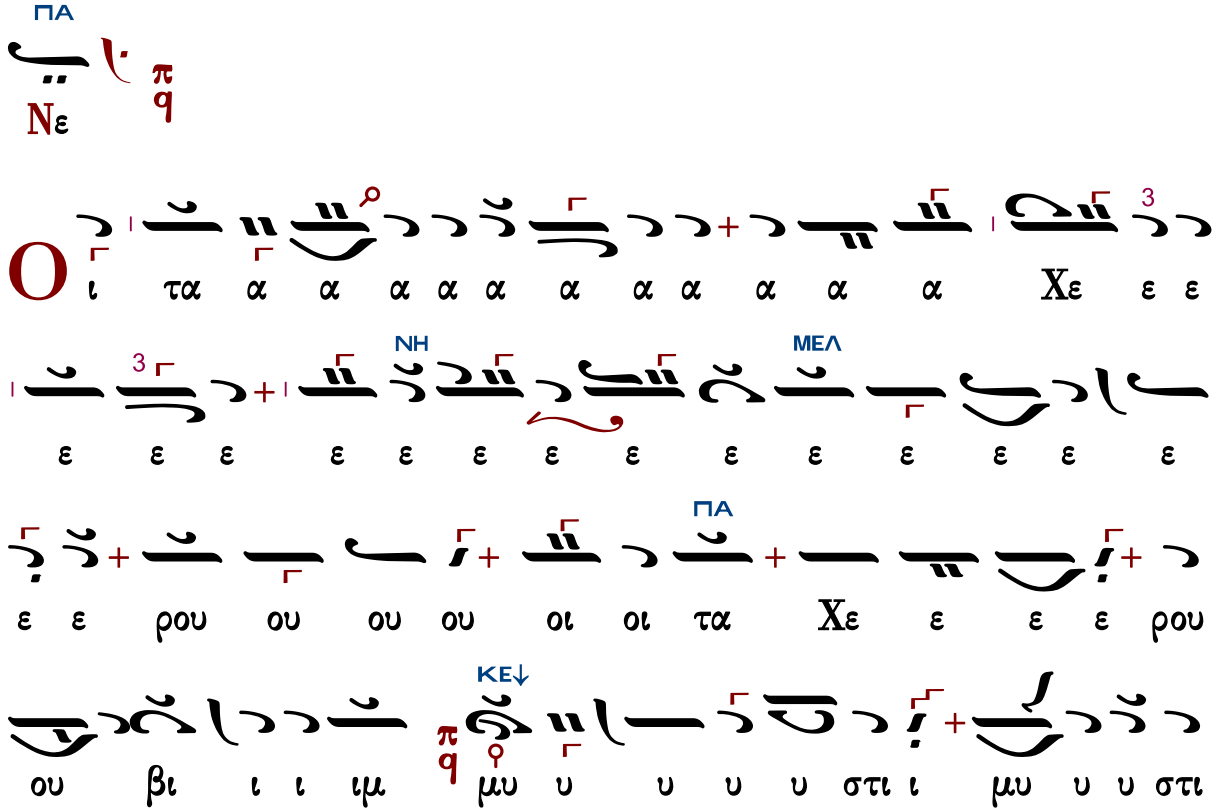

ΜΕΛ
ΠΑ
ΚΕ
ΖΩ
ΠΑ
ΚΕ
ι χω ω ω ως χ ει χο νι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ει ει χο νι ι
ι ι ζο ον τε ε ε ες π χαι αι αι αι αι αι αι τη
ζω ω ο ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι
οι ζω ο ο ποι οι ω ω ω ω ω ω ω ω ω χ
Τρι ι α α α α α α α α α α α α α α
α Τρι ι α α α α α α α δι ι ι ι χ
τον τρι ι σα α α α γι ι ο ον υ υ υ υ
μνο ο ον π προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο
ο σα α α α δο ον τε ε ε ες π πα α α α

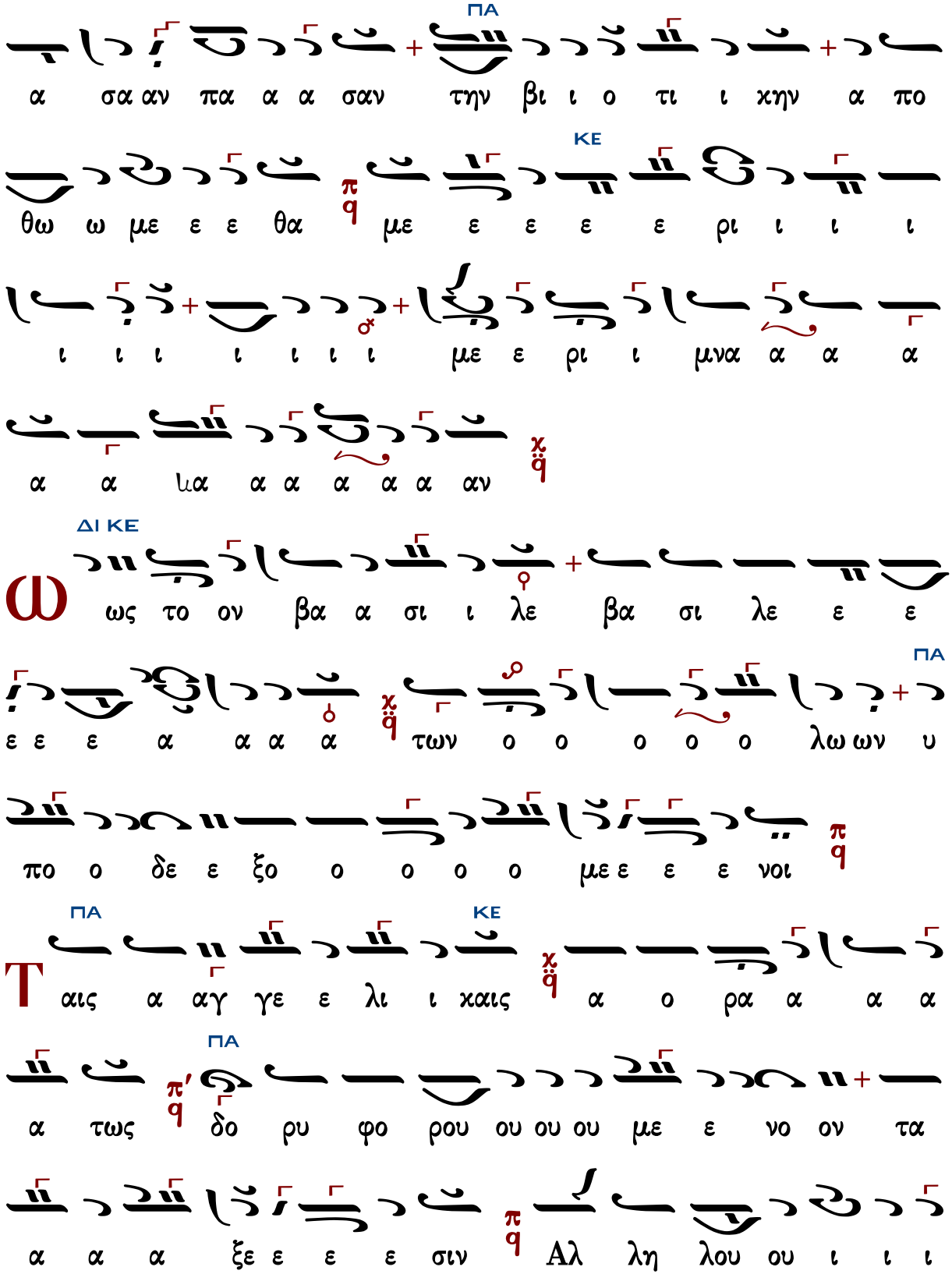
ΠΑ
α σα αν πα α α σαν την βι ι ο τι ι χην α πο
ΚΕ
θω ω με ε ε θα με ε ε ε ε ρι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α α α
α α ια α α α α α αν
ΔΙ ΚΕ
ω ως το ον βα α σι ι λε βα σι λε ε ε
ΠΑ
ε ε ε α α α α των ο ο ο ο ο λω ων υ
πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε νοι
ΠΑ
Τ αις α αγ γε ε λι ι χαις ΚΕ α ο ρα α α α
α τως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον τα
α α α ξε ε ε ε σιν Αλ λη λου ου ι ι ι

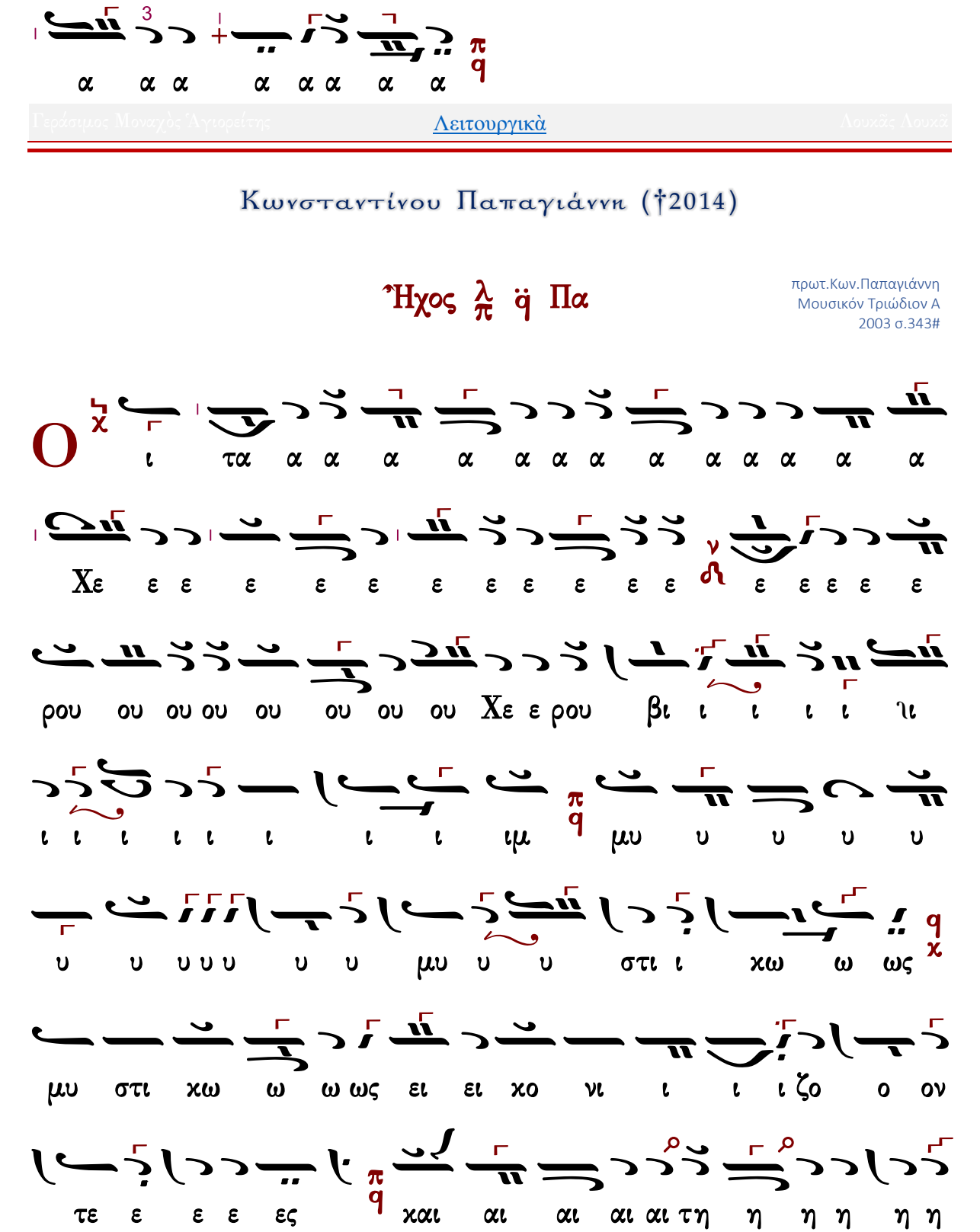
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης
Λειτουργικὰ
Λουκᾶς Λουκᾶ
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)
Ἦχος λ ἀ Πα
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.343#
Ο
Χε ε ε

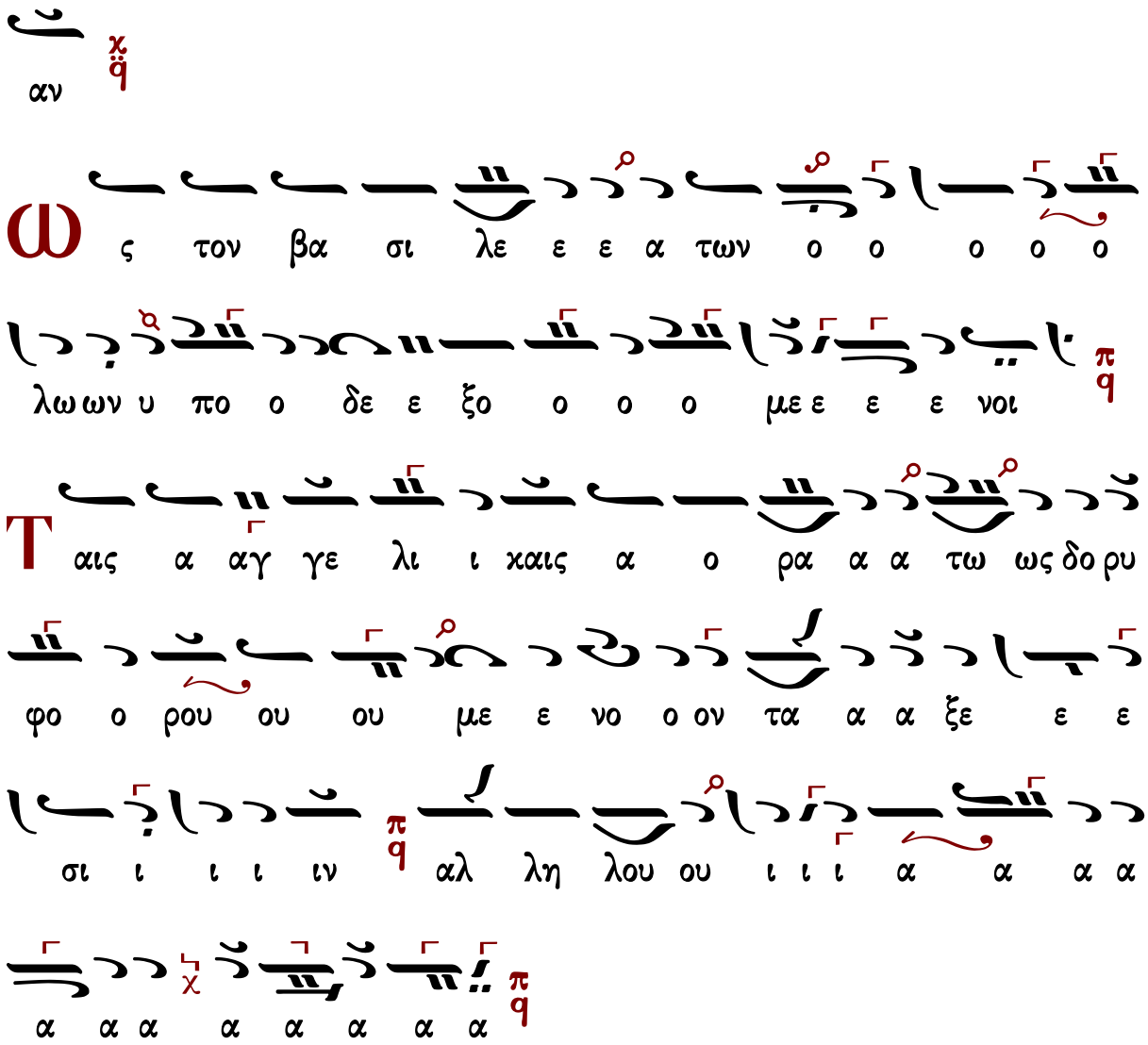

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος λ π ϊ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.250*

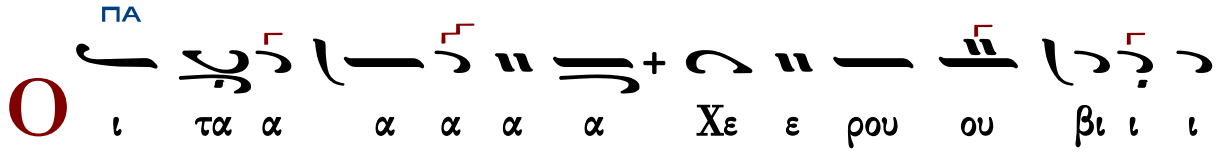

ΚΕ↓
ΠΑ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΖΟ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΚΕ

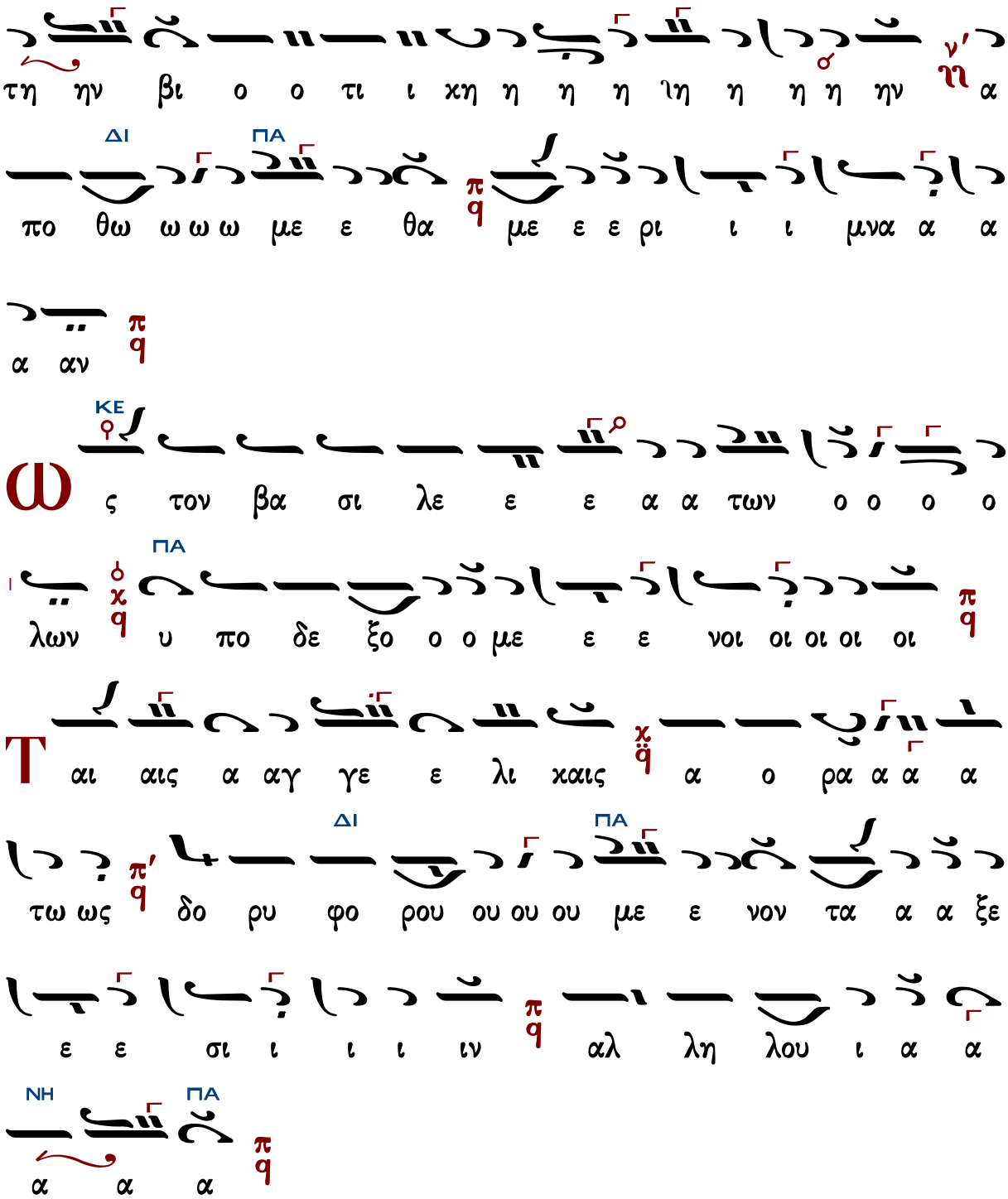
τη ην βι ο ο τι ι χη η η η ιη η η η ην α
ΔΙ ΠΑ
πο θω ω ω ω με ε θα με ε ε ρι ι ι μνα α α
α αν
ΚΕ
Ω ς τον βα σι λε ε ε α α των ο ο ο ο
ΠΑ
λων υ πο δε ξο ο ο με ε ε νοι οι οι οι οι
Τ αι αις α αγ γε ε λι χαις α ο ρα α α α
ΔΙ ΠΑ
τω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νον τα α α ξε
ε ε σι ι ι ι ιν αλ λη λου ι α α
ΝΗ ΠΑ
α α α

Ἦχος λ̇ π̇ ϙ̈ Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.67*

ω ω ω ποι ο ο ωζ ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο
α α α α α ια α α α Τρι ι α α α ω ω ω ω ω ω
α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α
α α α ια α α α α α α α α α ε ε ε
τρι α α α α α α δι ι ι ι τον τρισ α α
γι ο ον υ υ υ υ μνον προ οσ α α α α α
α α δο ο ο ο ο ο υ μνον προ ο οσ α α α α δο
ον τε ε ε ες πα α α α α α α σαν την βι
ο τι κη η η η ια η η η η η η η η η η η η η η η η

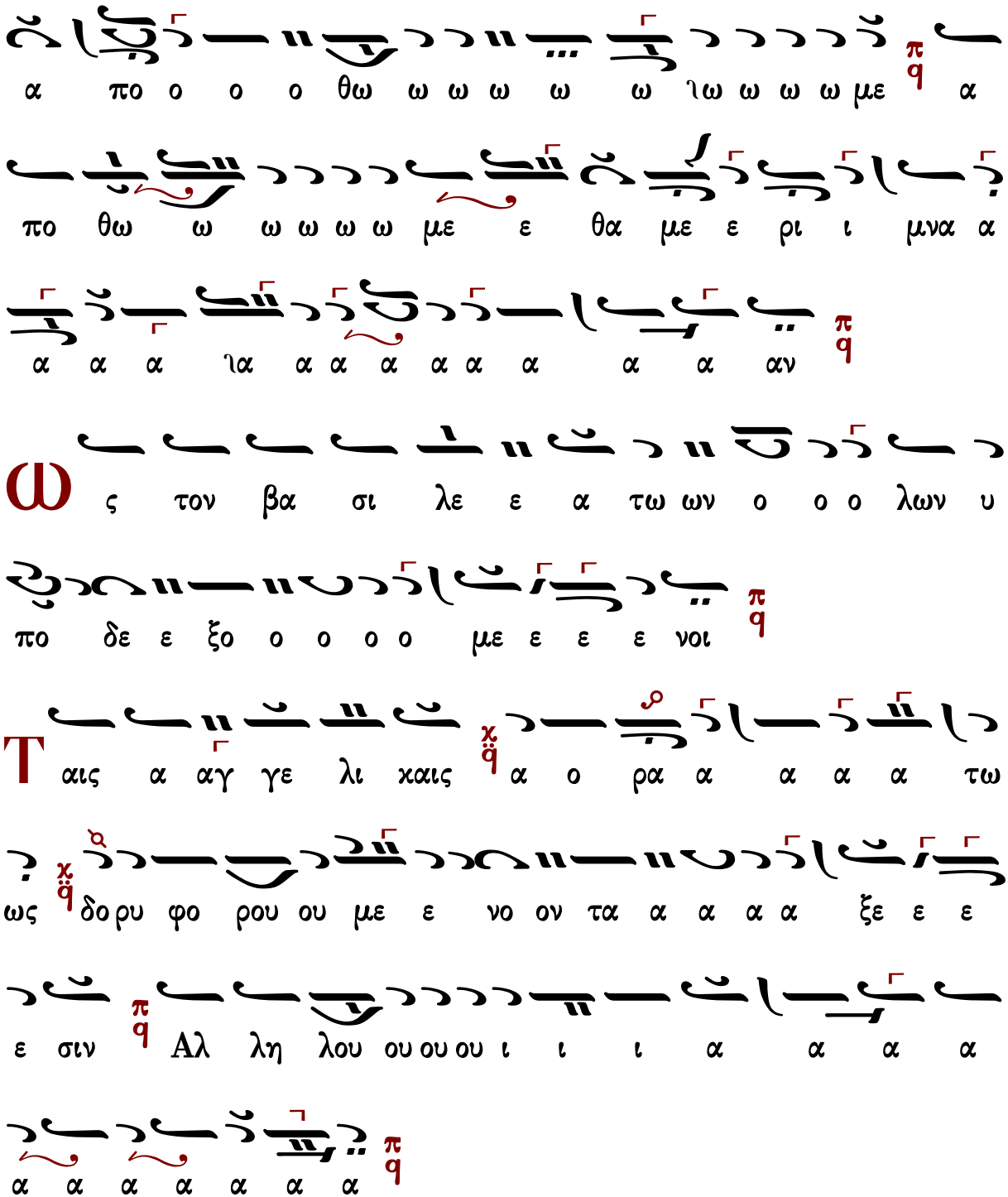

Λειτουργικὰ - Ἄξιόν ἐστιν

Πατριαρχικὰ

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ Πα

Βασιλείου Μαυράγκανου
Ανθολογία Λειτουργικών
Βέροια 2013 σ. 67#

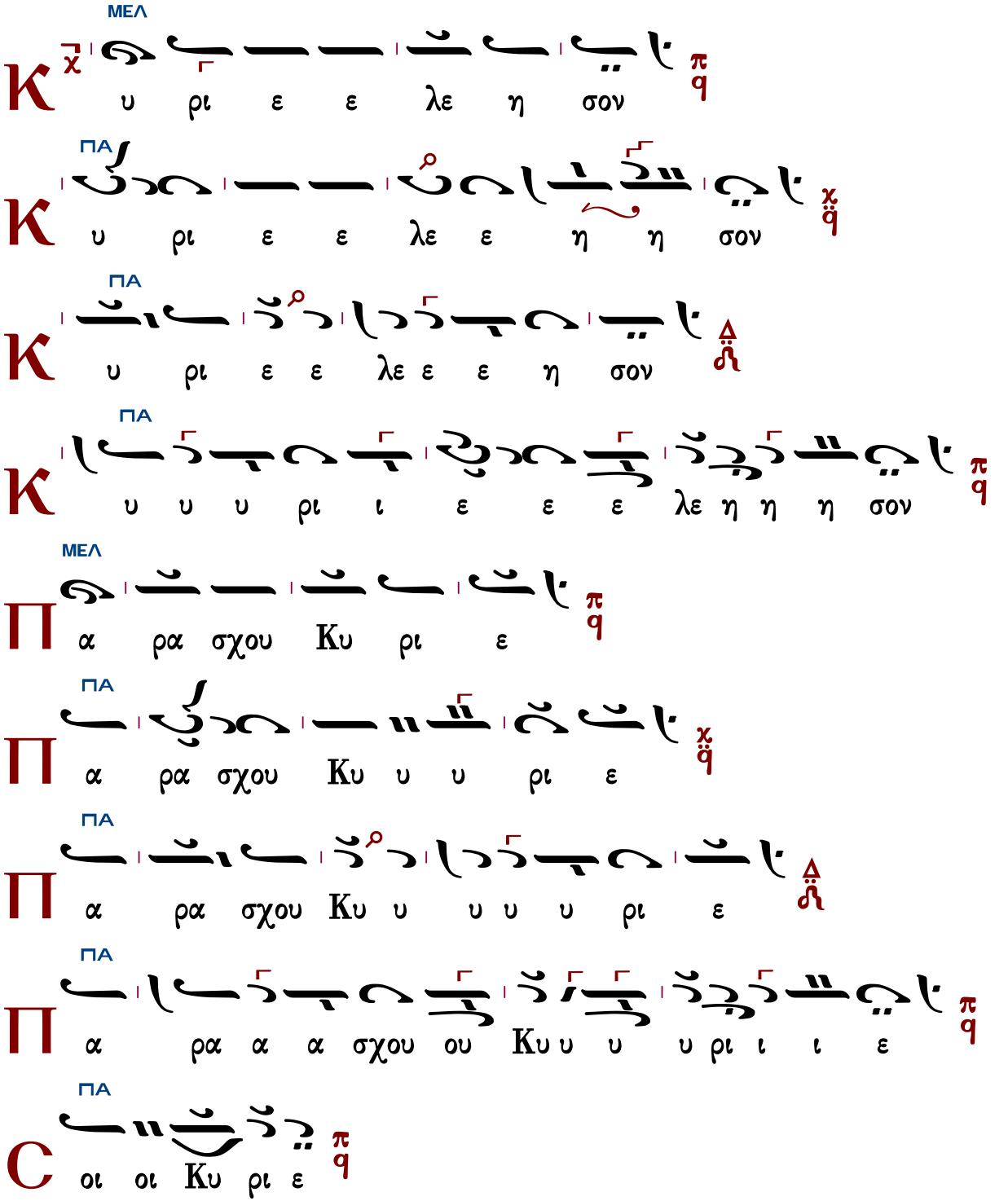

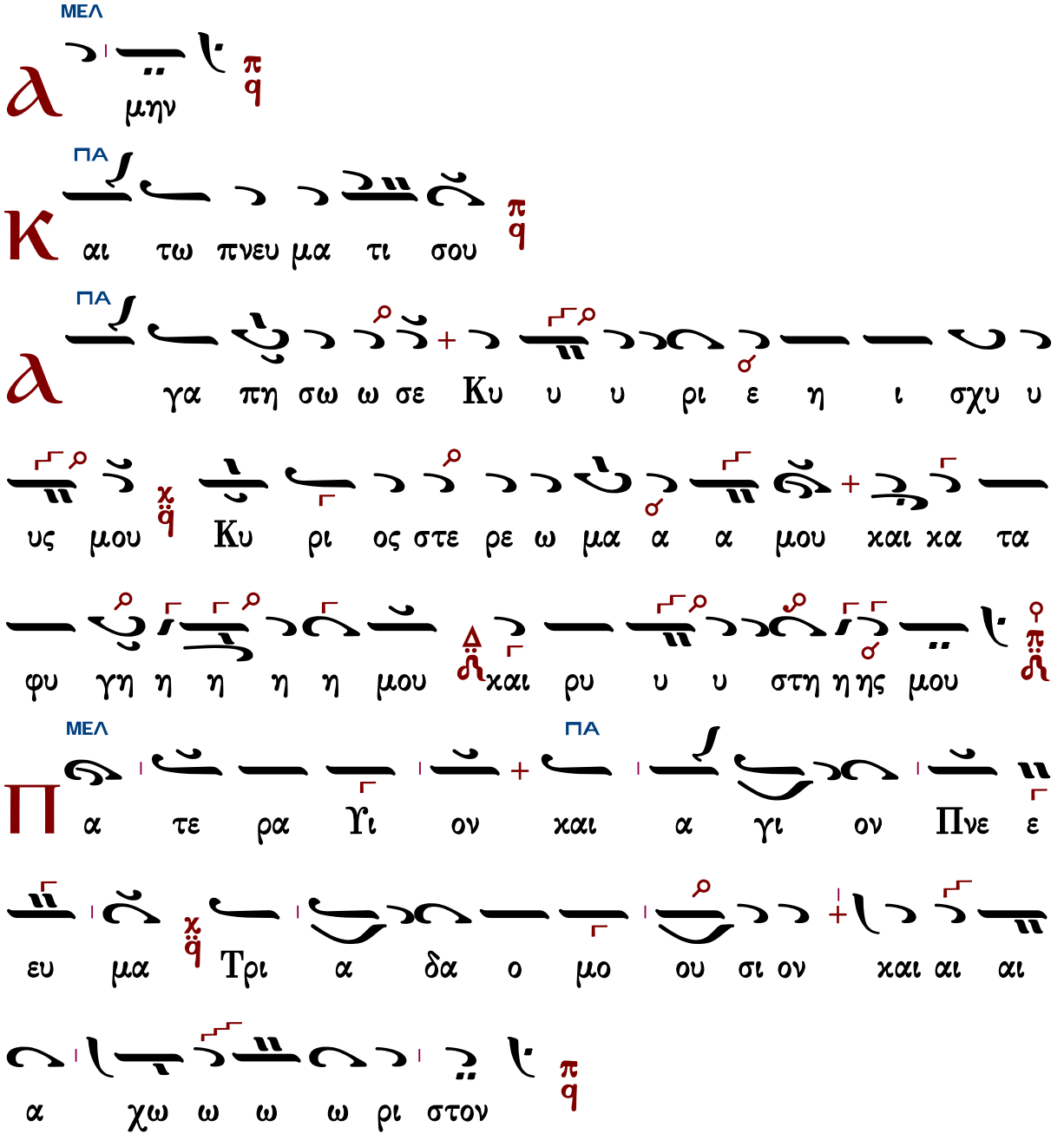

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

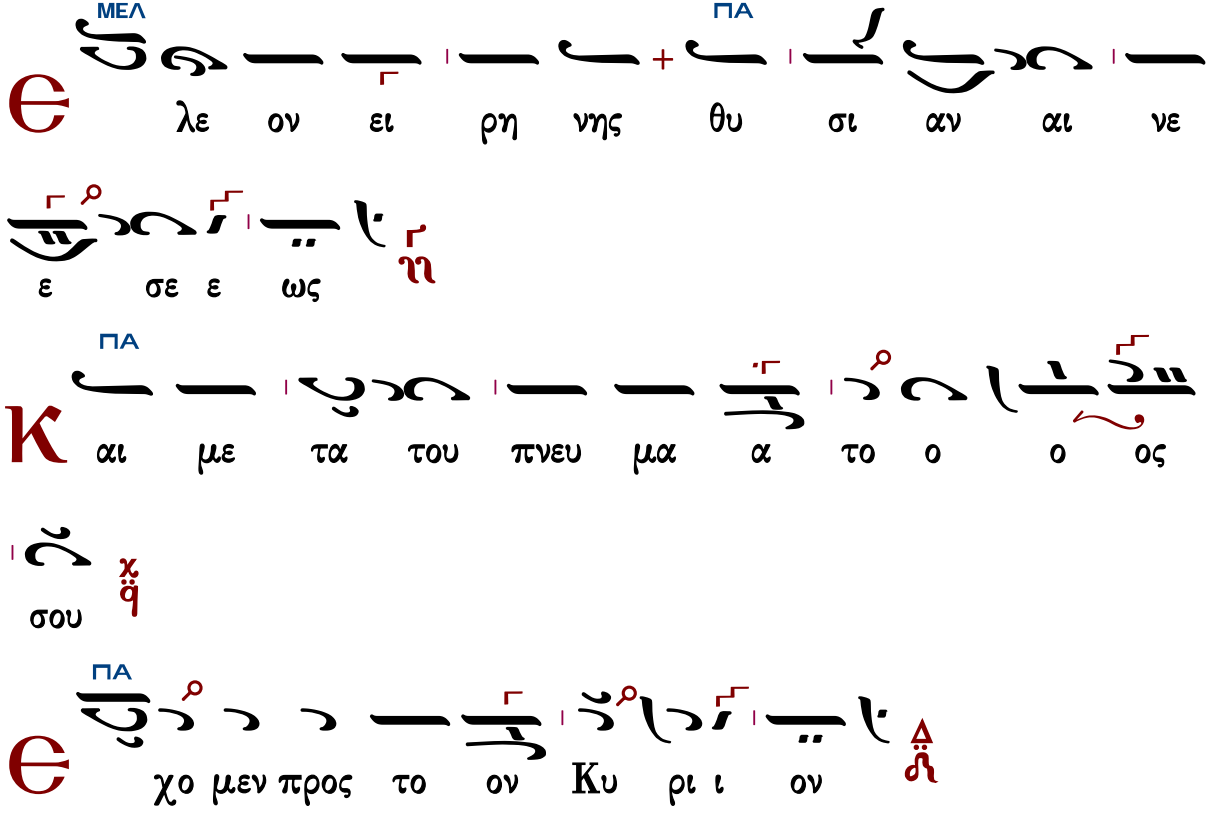

ΠΑ
α α ξι ι ον χαι αι δι χαι αι αι ον
ΠΑ
γι ος α γι ος α γι ο ος Κυ ρι ο
ος Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος χαι η
γη της δο ο ξη ης σου ω σαν να εν
τοις υ υ ψι ι ι ι στοις ευ λο γη η
με νος ο ο ερ χο ο με νος εν ο ο νο μα α
τι ι Κυ ρι ι ι ι ου ω σαν να εν
τοις υ ψι ι ι ι στοις
ΠΑ
μην
ΠΑ
μην

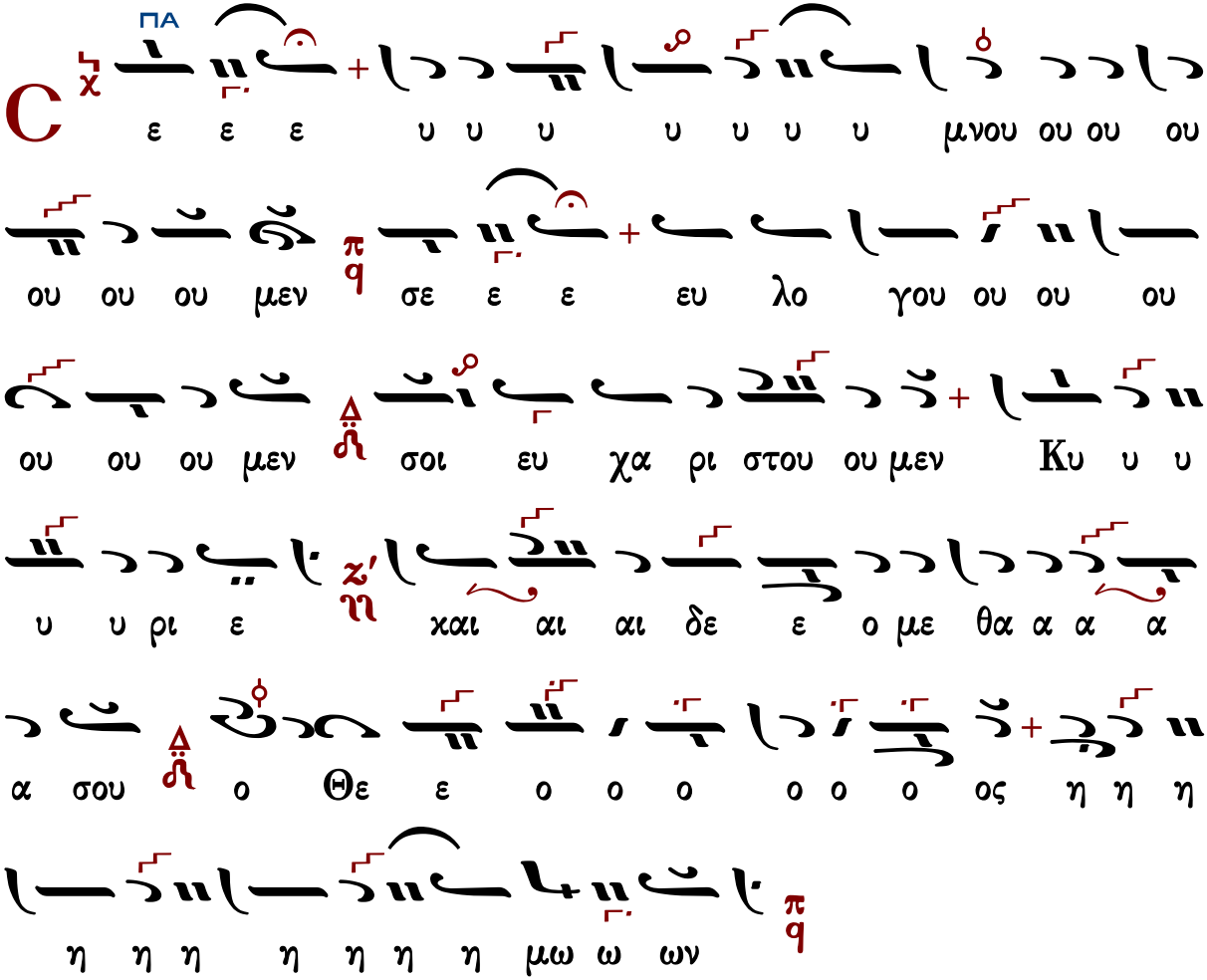

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν...

Πατριαρχικὸ	Γεωργίου Σαρανταεκκλησιώτου
Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	Μ.Βασιλείου «Πολίτικον» Πανᾶ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος	Μ.Βασιλείου «Πολίτικον» Σουρλαντζῆ
Νεκταρίου μοναχοῦ	Κυριαζῆ Χρυσοπολίτου
Ἀνώνυμον	

Πατριαρχικὸ

Ἦχος λ̇ π ϊ Πα

Βασιλείου Μαυράγκανου
Ανθολογία Λειτουργικών
Βέροια 2013 σ. 67#

ΠΑ

α ξι ον ε στι ιν ω ω ως α λη η θω ως χ ϊ

μα κα α ρι ι ζει ειν σε ε ε ε την Θε ε ο

το ο ο κο ον π ϊ την α ει μα κα α ρι ι ι

στον και παν α μω μη η η η τον χ ϊ και μη τε

ε ε ε ρα του ου Θε ε ου ου ου ου ου η η η η η

ΚΕ

μω ω ων π ϊ την τι μι ω τε ε ε ε ε

ρα αν των Χε ρου ου ου βι ιμ π ϊ και εν δο

ΠΑ

ξο τε ε ε ε ε ε ραν α συγ χρι ι ι ι τω

ως τω ων Σε ε ε ε ε ρα α α α α φι ι ιμ π ϊ την

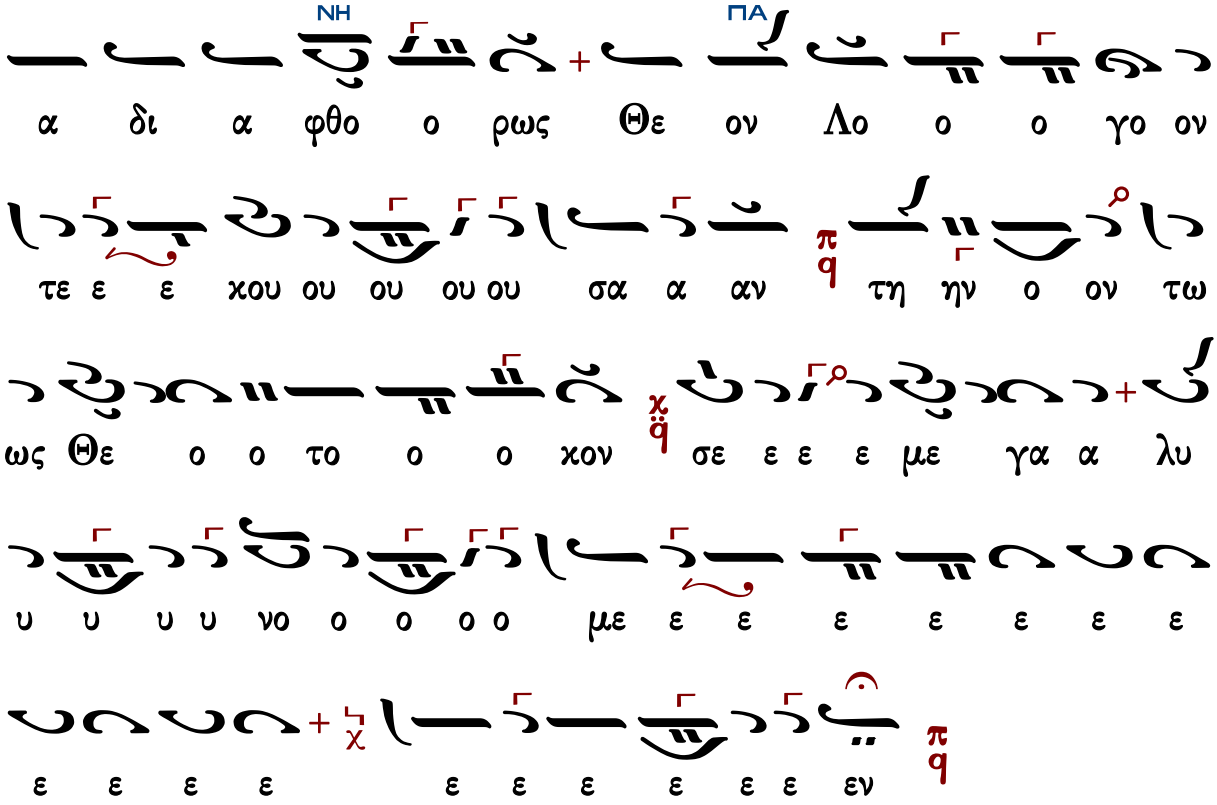

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ ϋ Κε

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία 1851 σ.449#

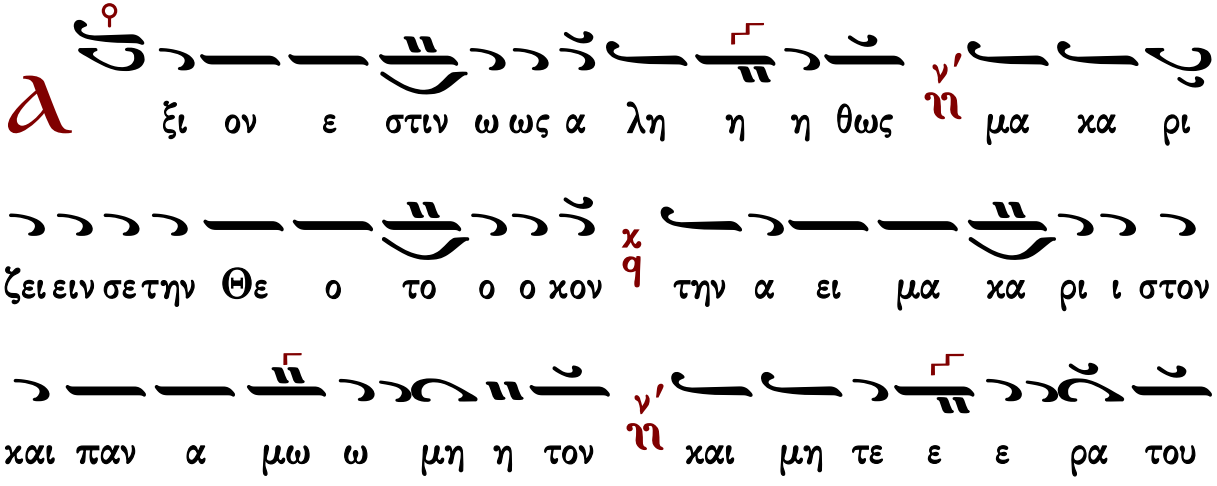

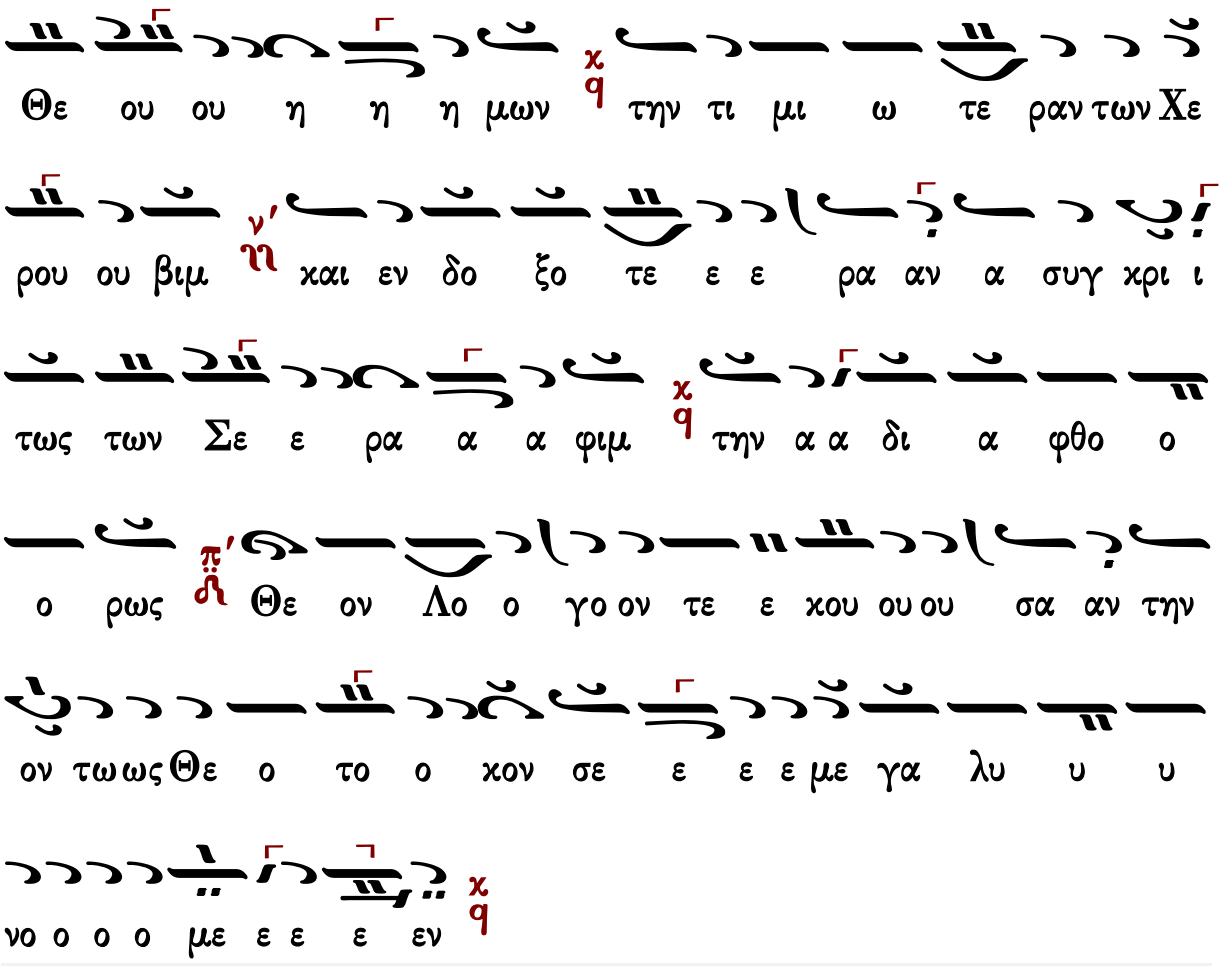

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

Ἦχος λ π ϊ Πα

Ιερατικόν Εγκόλπιον
Παν. Κηλτζανίδου
1870 σ.48#

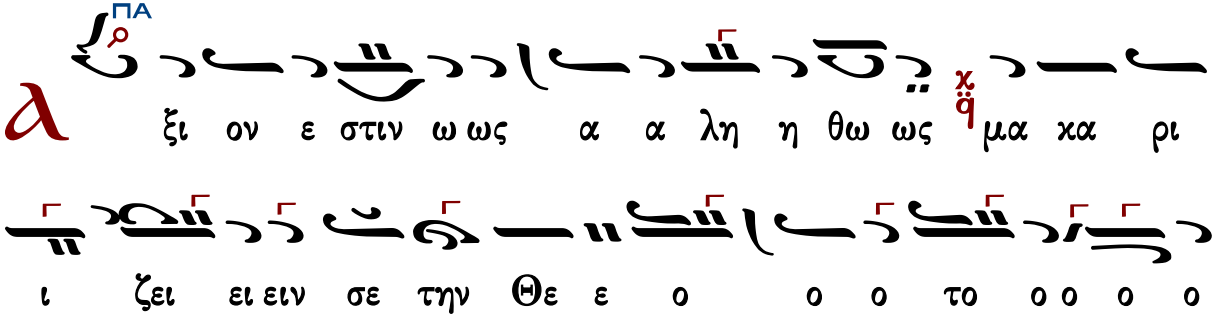

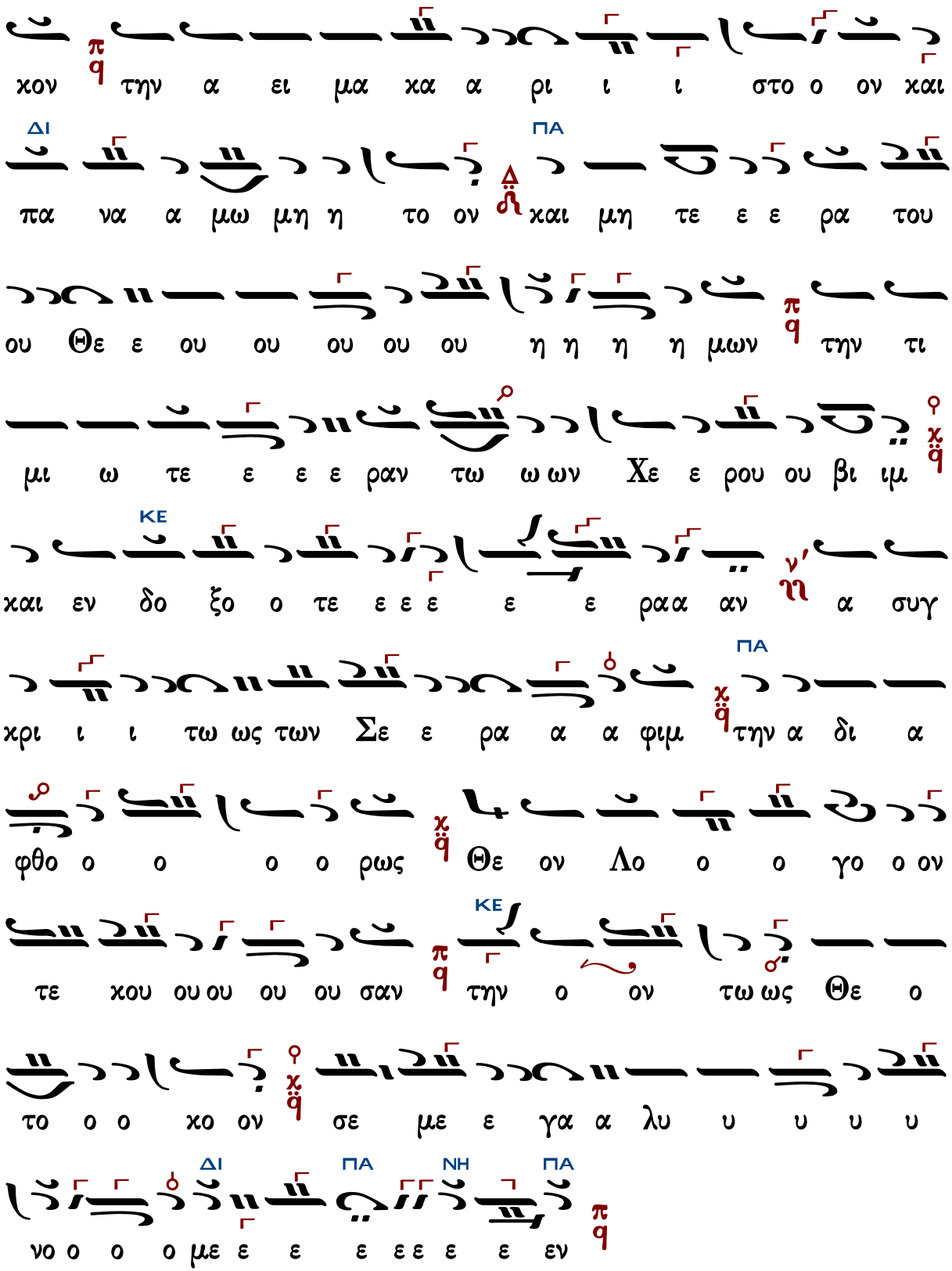
χον την α ει μα χα α ρι ι ι στο ο ον και
πα να α μω μη η το ον και μη τε ε ε ρα του
ου Θε ε ου ου ου ου ου η η η η μων τη τι
μι ω τε ε ε ε ραν τω ω ων Χε ε ρου ου βι ιμ
και εν δο ξο ο τε ε ε ε ε ε ρα α αν α συγ
χρι ι ι τω ως των Σε ε ρα α α φιμ τη α δι α
φθο ο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο γο ο ον
τε χου ου ου ου ου σαν τη ο ον τω ως Θε ο
το ο ο χο ον σε με ε γα α λυ υ υ υ υ
νο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἦχος λ π ϥ Πα

Κων. Ι. Πανά
Η Θεία και Ιερά Λειτουργία
1984 σ.165#

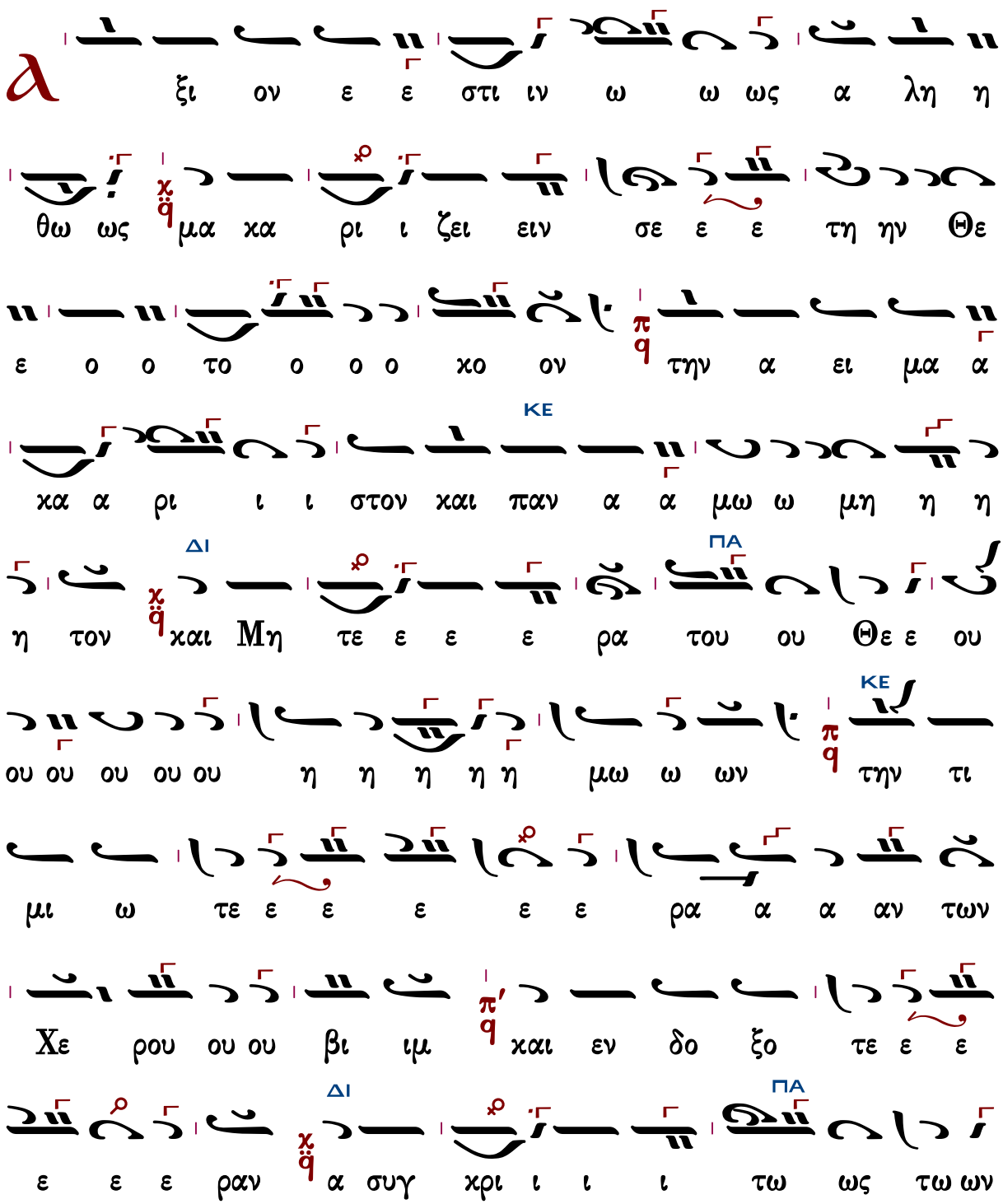

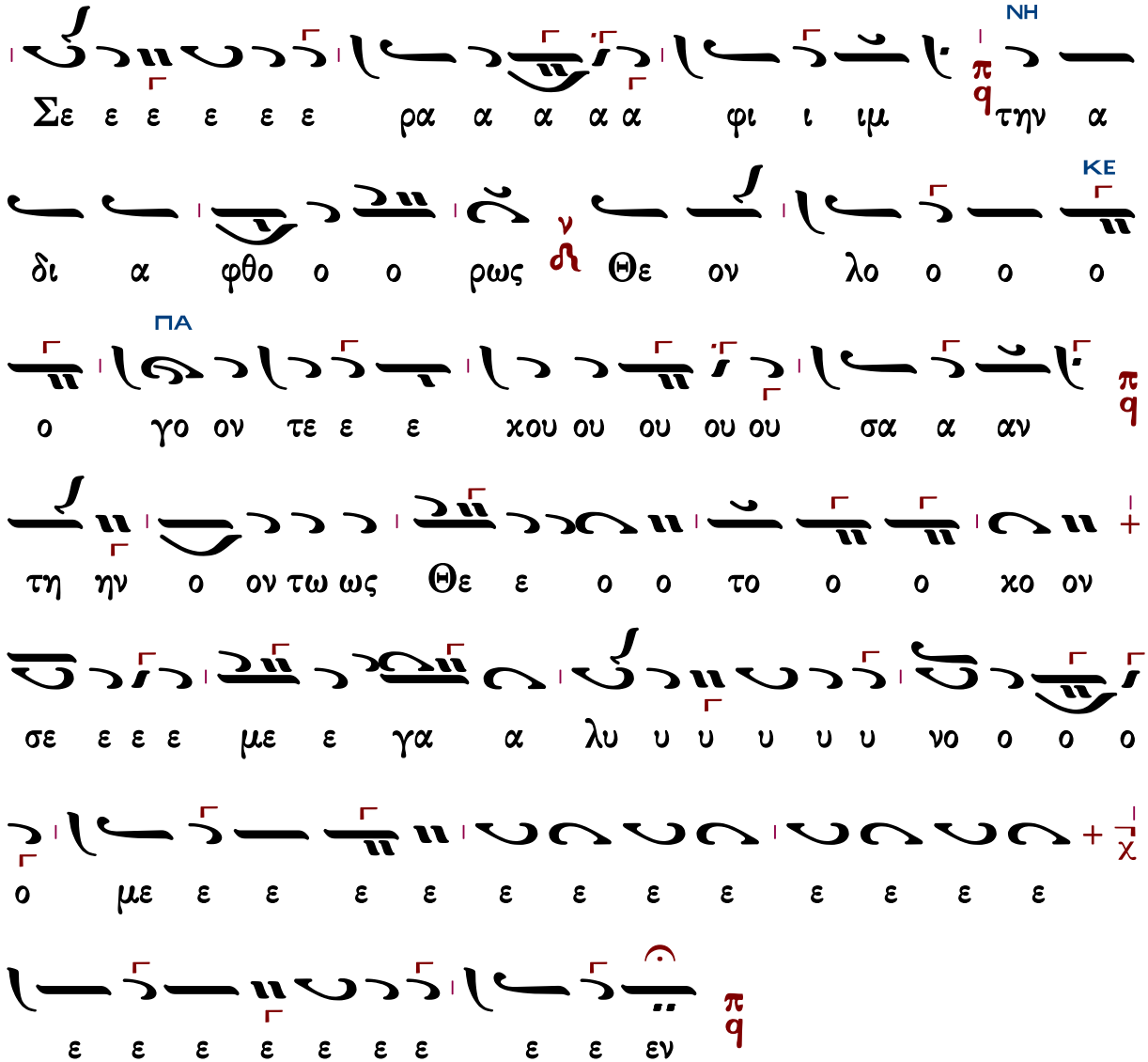

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μάρκου Βασιλείου το «Πολίτικον» [Δημ. Σουρλαντζῆ]

Ἦχος λ̇ ἀ̇ Πα

Δ. Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία
1992 σ.315#

θω ως χq μα χα α ρι ι ζει ειν σε ε ε ε

την Θε ε ε ο το ο ο χο ον πq την α ει μα

α χα α ρι ι ι στον χαι παν α μω ω ω μη

η η η τον χq χαι μη τε ε ε ε ρα του ου Θε ε

ου ου ου ου ου η η η η η η μω ω ων πq ΚΕ την τι

μι ω τε ε ε ε ε ρα αν των Χε ρου ου ου βι

ιμ πq χαι εν δο ξο τε ε ε ε ε ε ραν χq ΠΑ α συγ

χρι ι ι ι τω ως τω ων Σε ε ε ε ε ρα α α α

α α φι ι ιμ πq ΜΕΛ την α δι α φθο ο ρως νq Θε

ον Λο ο ο γο ον τε ε ε χου ου ου ου ου σα α ΠΑ

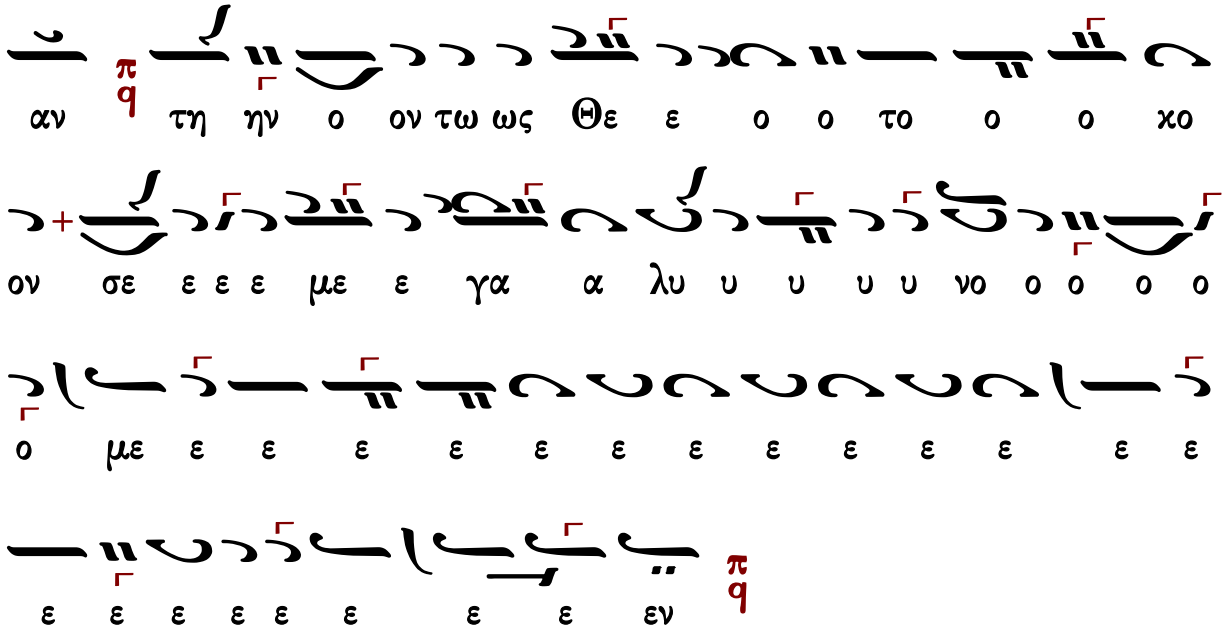

Κυριαξῆ Χρυσοπολίτου

Ἦχος λ π ϊ q χ

Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου
Αἱ δύο Μέλισσαι
Κωνσταντινούπολη 1906 τ.Β σ.511*

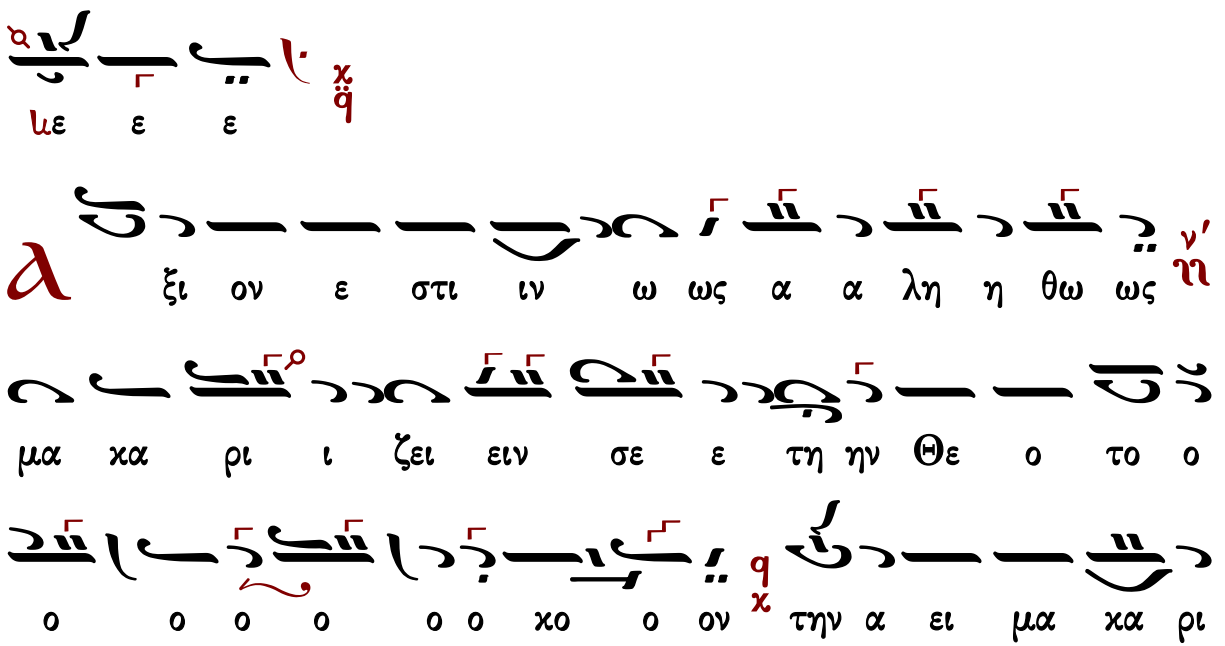

ι στον και παν α μω ω μη η το ο ον ⲛ̀ και μη τε

ε ρα α του Θε ε ου ου ου ου ου ου ου η η

μω ω ων ⲭ̀ την τι μι ω τε ε ε ρα α

αν των Χε ε ρου ου βι ιμ ⲛ̀ και αι ε εν δο ο

ξο ο τε ε ε ρα αν ⲛ̀ α συγ χρι ι ι ι τω

ως τω ων Σε ε ε ε ε ε ρα α φι ι ιμ ⲭ̀ την

α δι α φθο ο ο ο ρως ⲭ̀ Θε ον Λο ο ο ο γο

ον τε χου ου ου ου σαν ⲭ̀ την ο ον τως Θε ε ο

ο ο το ο ο χο ον ⲭ̀ σε ε ε ε με ε γα α λυ

υ με γα λυ υ υ νο ο με ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε

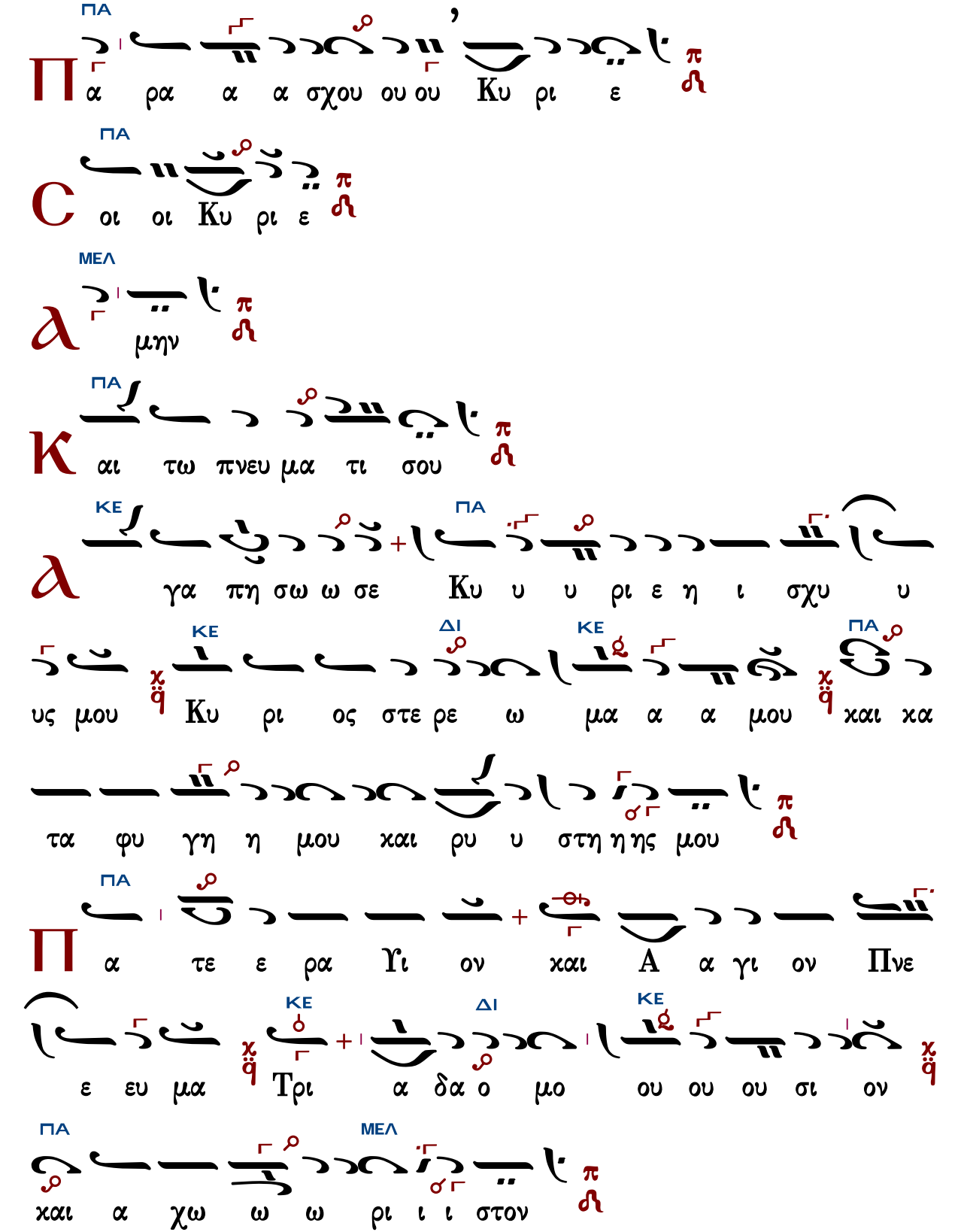

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

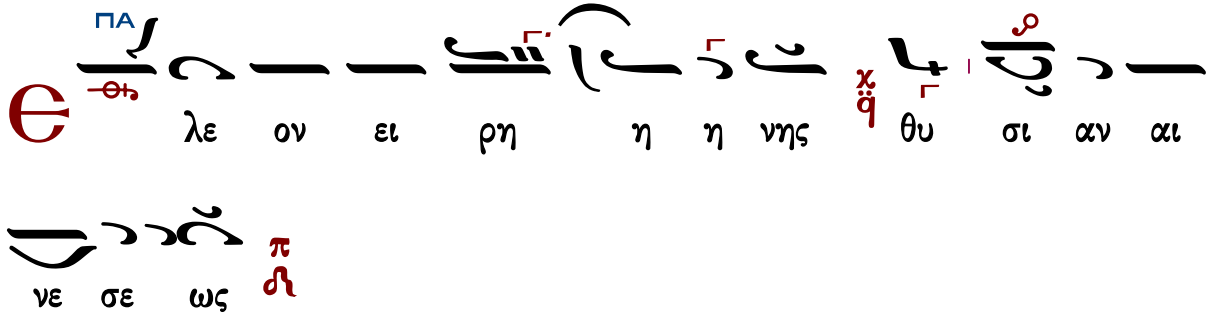

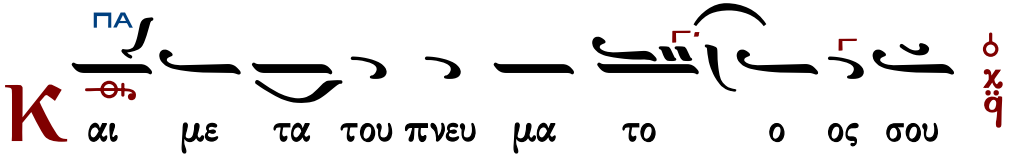

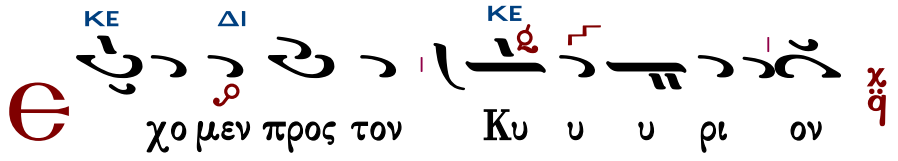

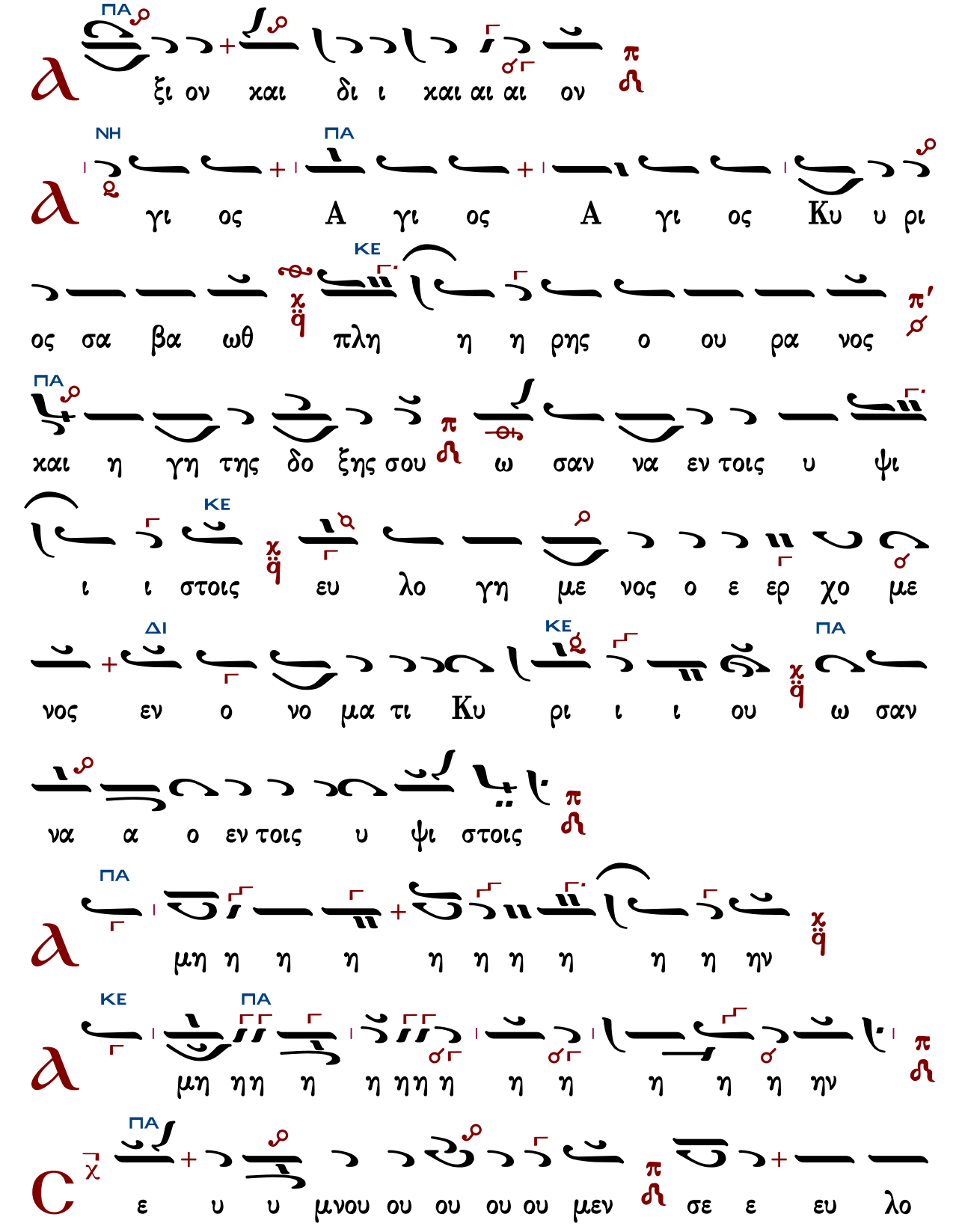
ΠΑ
ξι ον και δι ι και αι αι ον
ΝΗ
ΠΑ
γι ος A γι ος A γι ος Κυ υ ρι
ΚΕ
ος σα βα ωθ πλη η η ρης ο ου ρα νος
ΠΑ
και η γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι
ΚΕ
ι ι στοις ευ λο γη με νος ο ε ερ χο με
ΔΙ
ΚΕ
ΠΑ
νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ω σαν
να α ο εν τοις υ ψι στοις
ΠΑ
μη η η η η η η η η η ην
ΚΕ
ΠΑ
μη ηη η η ηη η η η η η η ην
ΠΑ
ε υ υ μνου ου ου ου ου μεν σε ε ευ λο

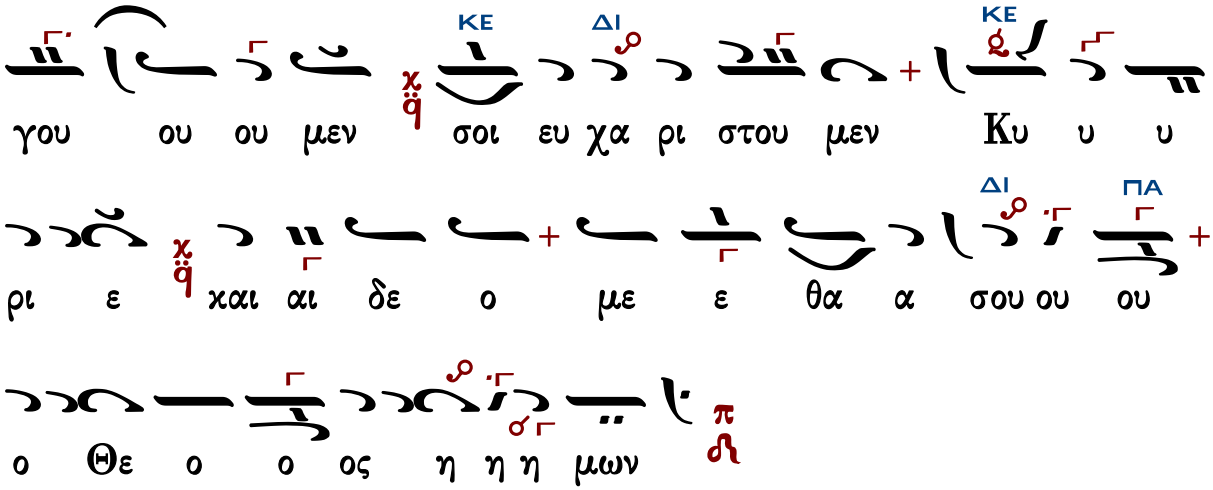

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν... Γεωργίου Καραντζεκκλησιώτου

Ἦχος λ̇ ϋ Πα

Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Γ' Θεία Λειτουργία
Δημοσθένους Παϊκοπούλου
2006 σ.313#

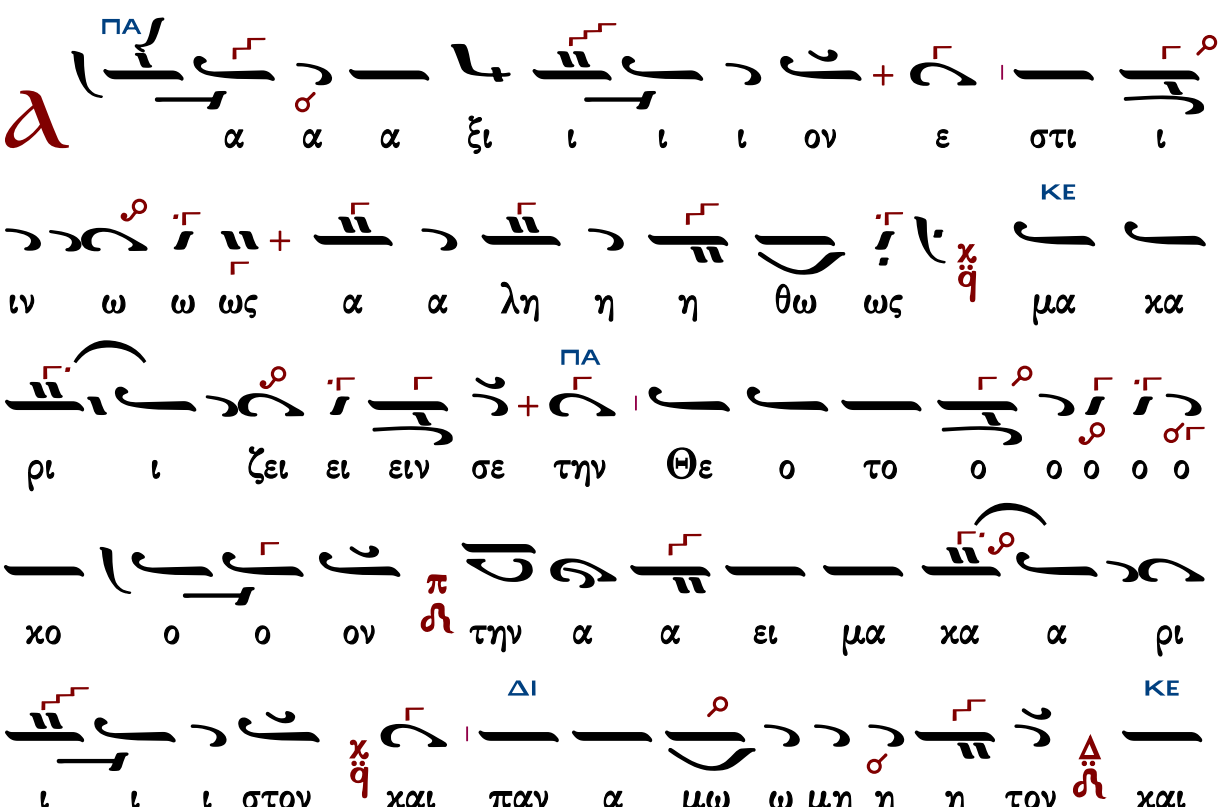

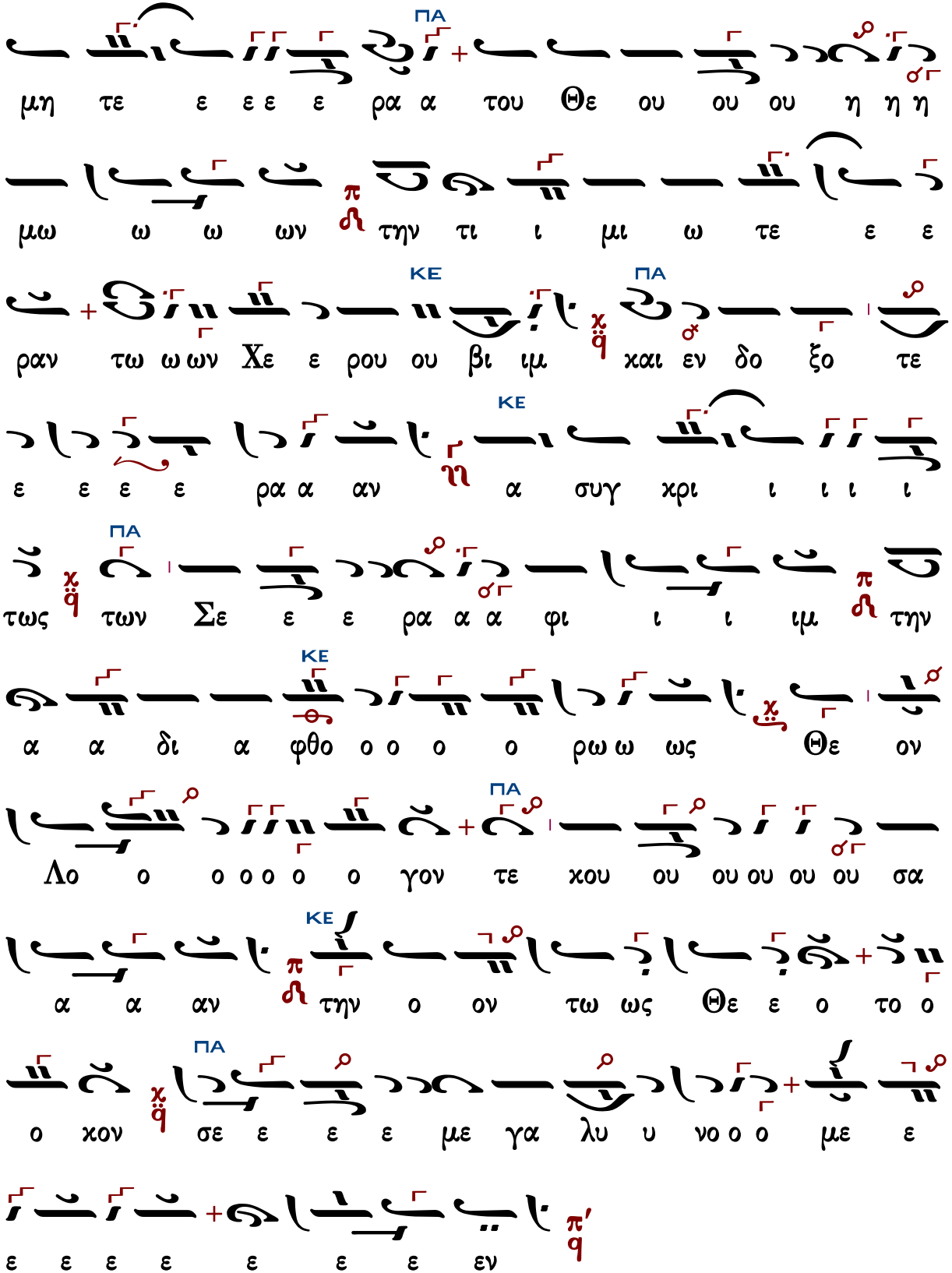
ΠΑ
μη τε ε ε ε ε ρα α του Θε ου ου ου η η η
μω ω ω ων π την τι ι μι ω τε ε ε
ΚΕ ΠΑ
ραν τω ω ων Χε ε ρου ου βι ιμ χ ι και εν δο ξο τε
ΚΕ
ε ε ε ε ρα α αν η α συγ χρι ι ι ι ι
ΠΑ
τως χ των Σε ε ε ρα α α φι ι ι ιμ π την
ΚΕ
α α δι α φθο ο ο ο ο ρω ω ως χ Θε ον
ΠΑ
Λο ο ο ο ο ο ο γον τε χου ου ου ου ου ου σα
ΚΕ
α α αν π την ο ον τω ως Θε ε ο το ο
ΠΑ
ο χον χ σε ε ε ε με γα λυ υ νο ο ο με ε
ε ε ε ε ε ε ε εν π'

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π ϟ Πα

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής,
Γ΄Θεία Λειτουργία 2006 σ.319#

Ἀτζέμ Κιουρντί

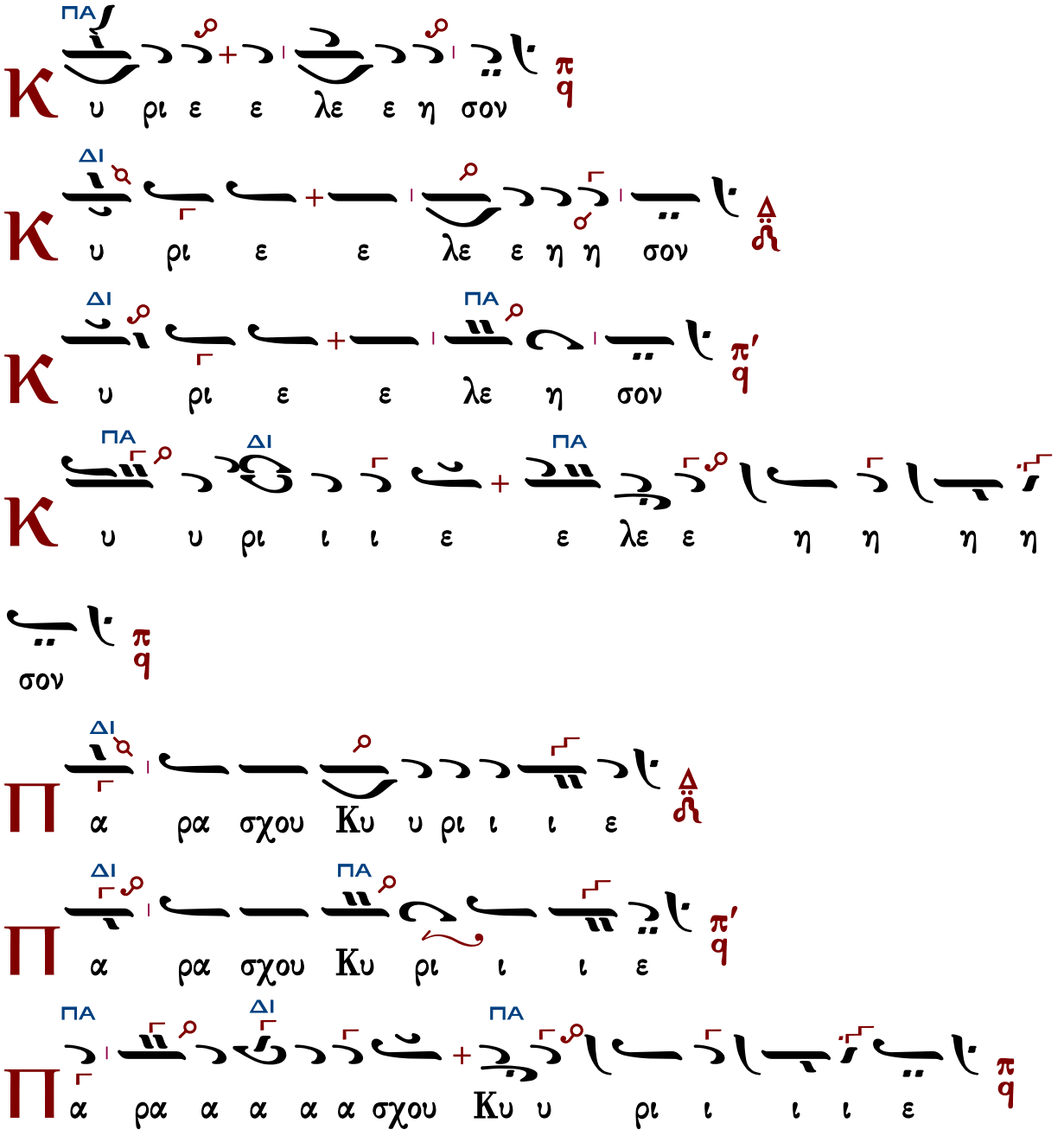

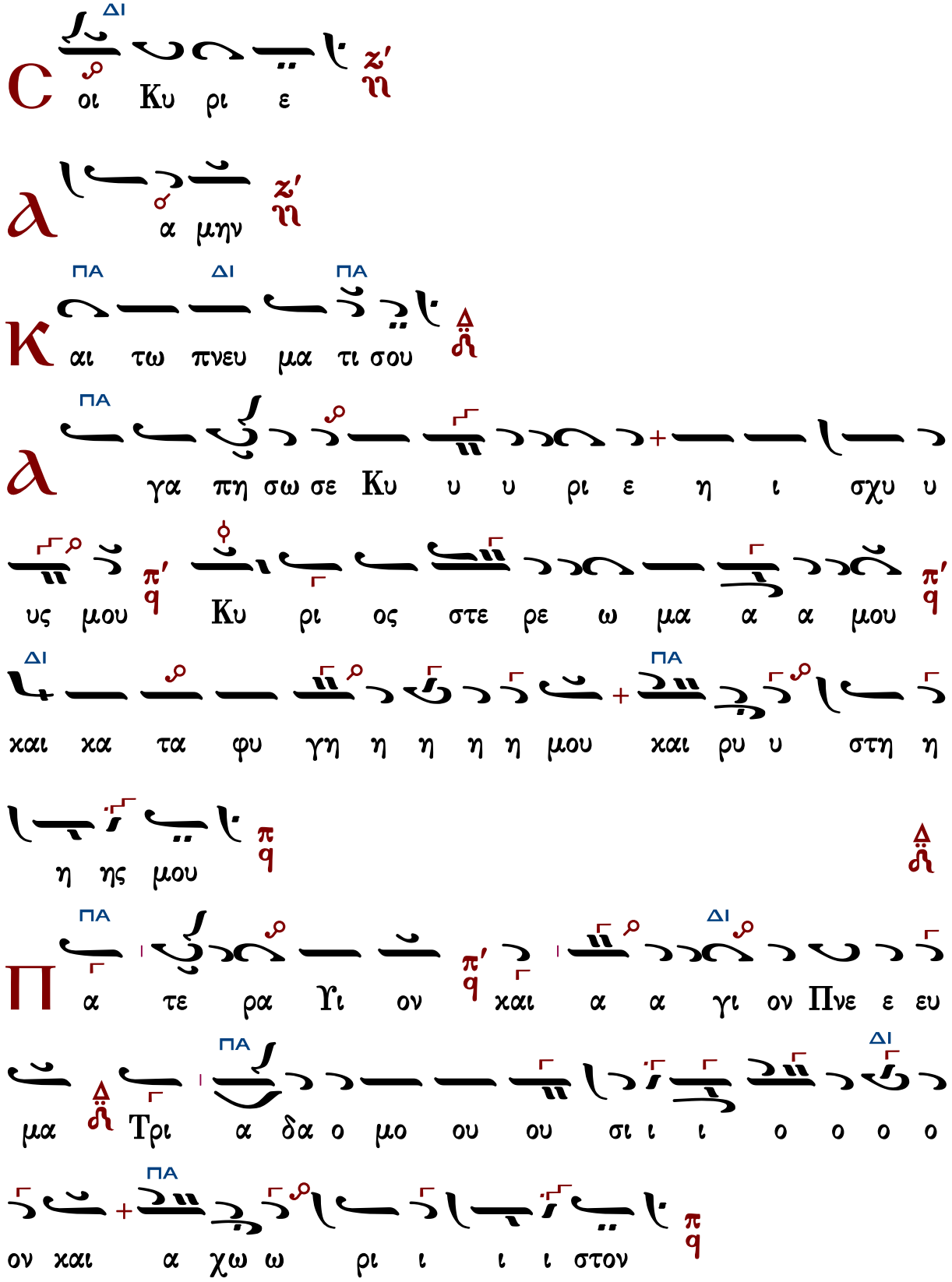

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

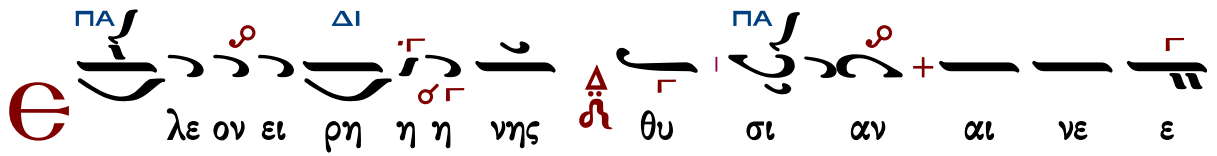

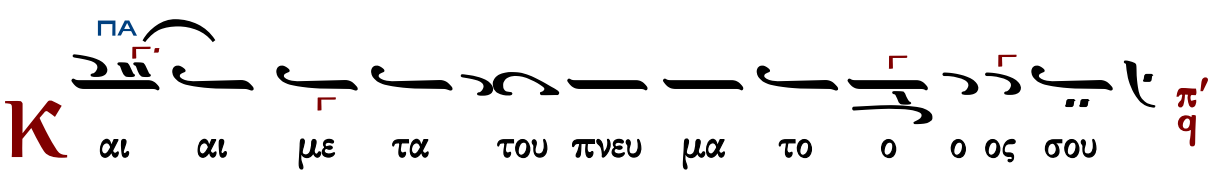

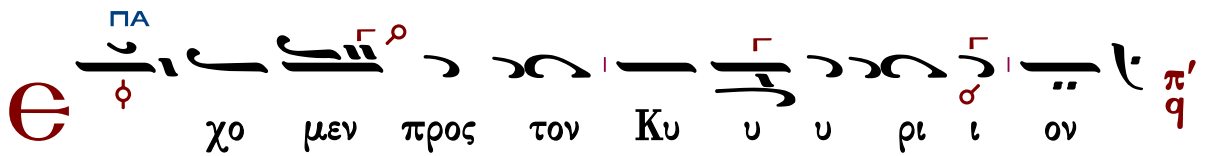

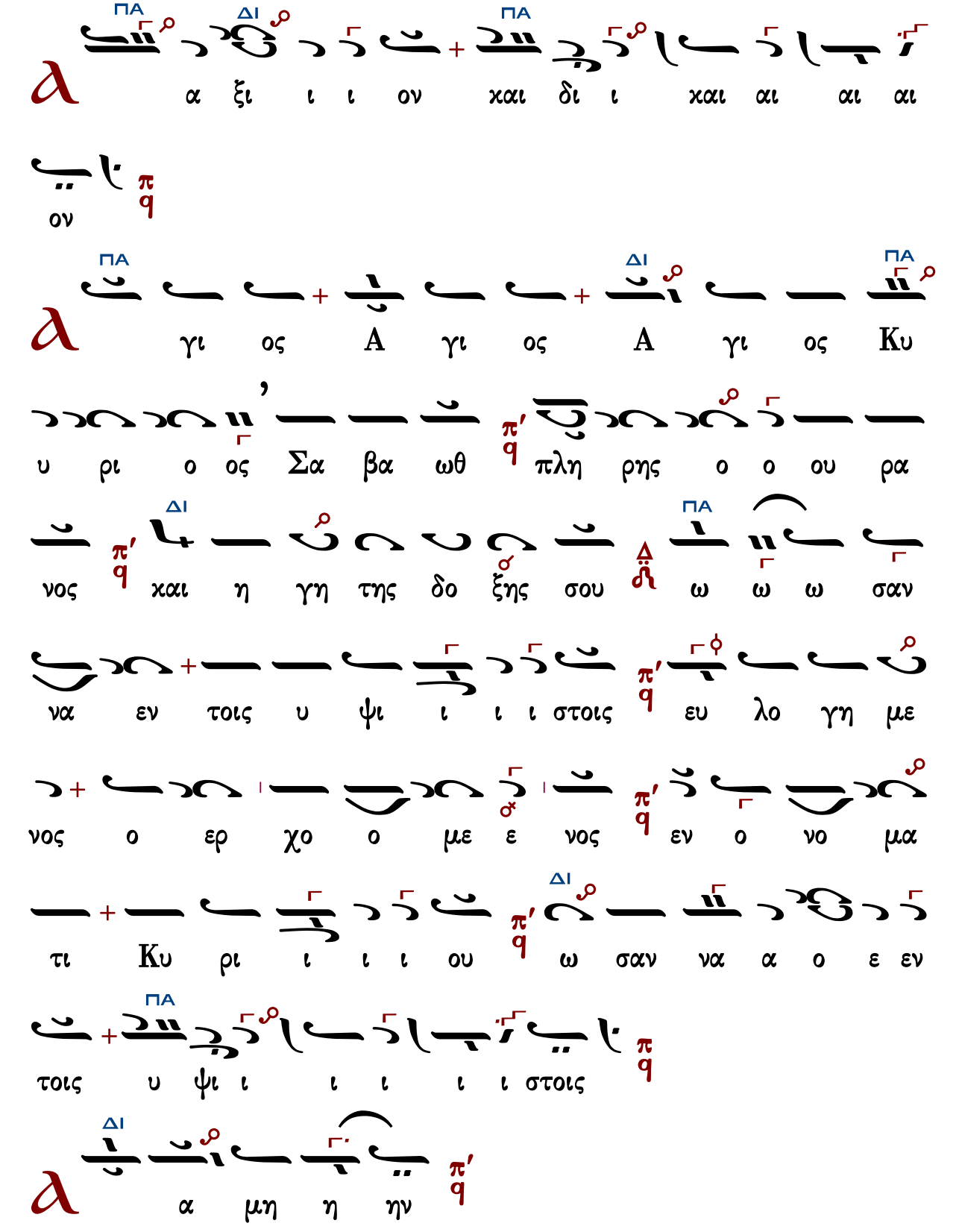
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
α ξι ι ι ον χαι δι ι χαι αι αι αι
ον
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ
υ ρι ο ος Σα βα ωθ πλη ρης ο ο ου ρα
νος χαι η γη της δο ξης σου ω ω ω σαν
ΔΙ ΠΑ
να εν τοις υ ψι ι ι ι στοις ευ λο γη με
νος ο ερ χο ο με ε νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ι ι ι ου ω σαν να α ο ε εν
ΠΑ
τοις υ ψι ι ι ι ι ι στοις
ΔΙ
α μη η ην

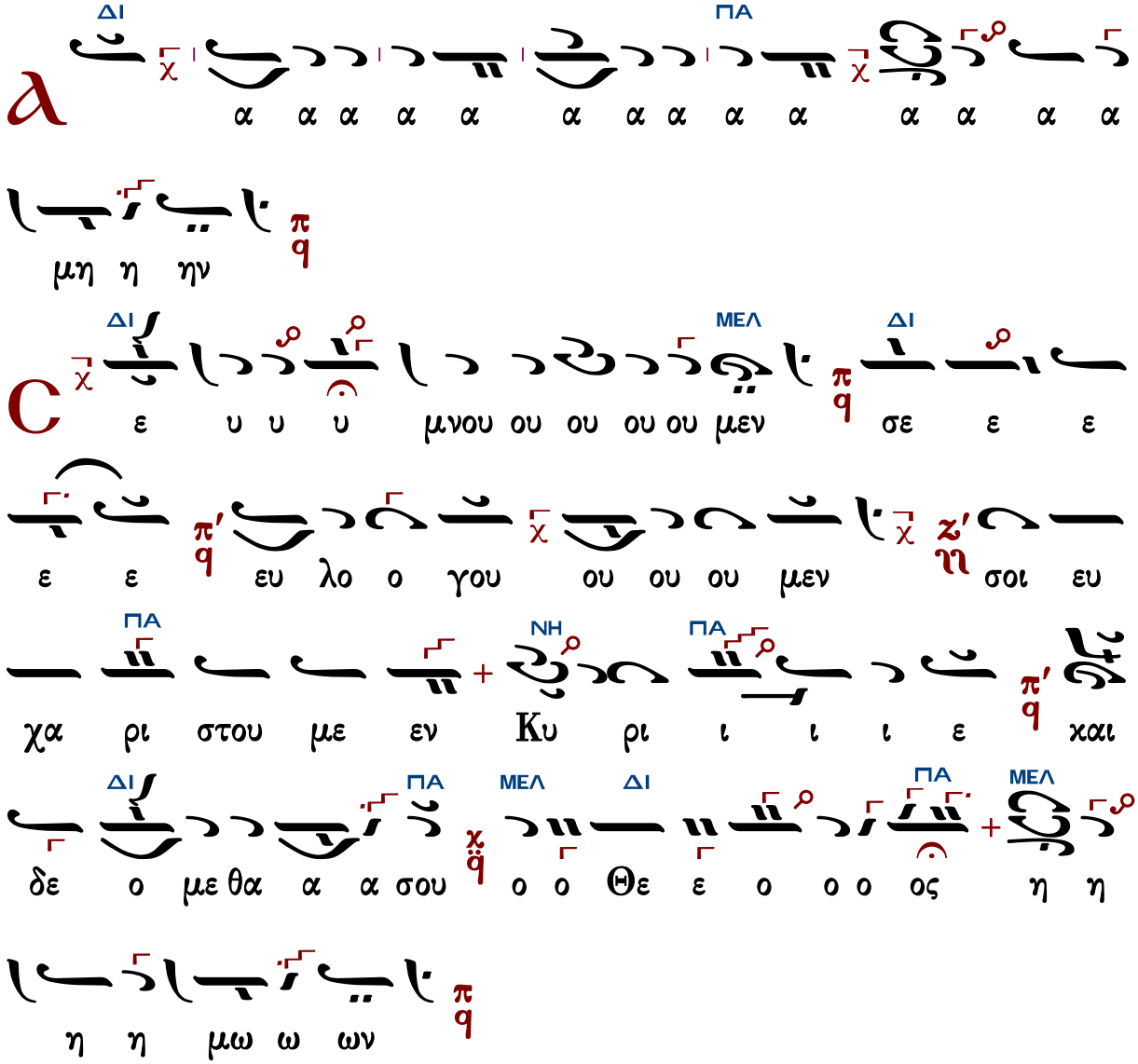

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

7φωνος
(Ατζέμ Κιουρντί)

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Πα

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Γ'Θεία Λειτουργία 2006 σ.322#

ζ' ιη ε ε σε ειν ει ζει ι ρι χα μα π' ιθ ω ως θω

π' ιθ χον ο ο ο ο ΠΑ το ο ο ο ο Θε ε ε την

π' ιθ και ΔΙ στο ον ΠΑ ι ι ι ρι α χα μα ει α α ΔΙ την

π' ιθ και αι μη τε ε ΔΙ ον η η η μη μω α α παν

+ ε ε ε Θε ου ου του ζ' ιη ραν ε ε ε ε ε ε

π' ιθ ΔΙ ω μι ι τι την ΠΑ ω ων μω η η η ου ου

π' ιθ και ΠΑ ι μ ι βι ου ου ου ρου Χε + ων ων τω ραν ε τε

+ α ραν ε ε ε ε ε ε τε ξο δο εν

ΠΑ ων ω ω ω ω τω + τως ι ι ι ι ι χρι συγ

π' ιθ ΔΙ α δι α α την ι μ φι ι α α ρα ε Σε

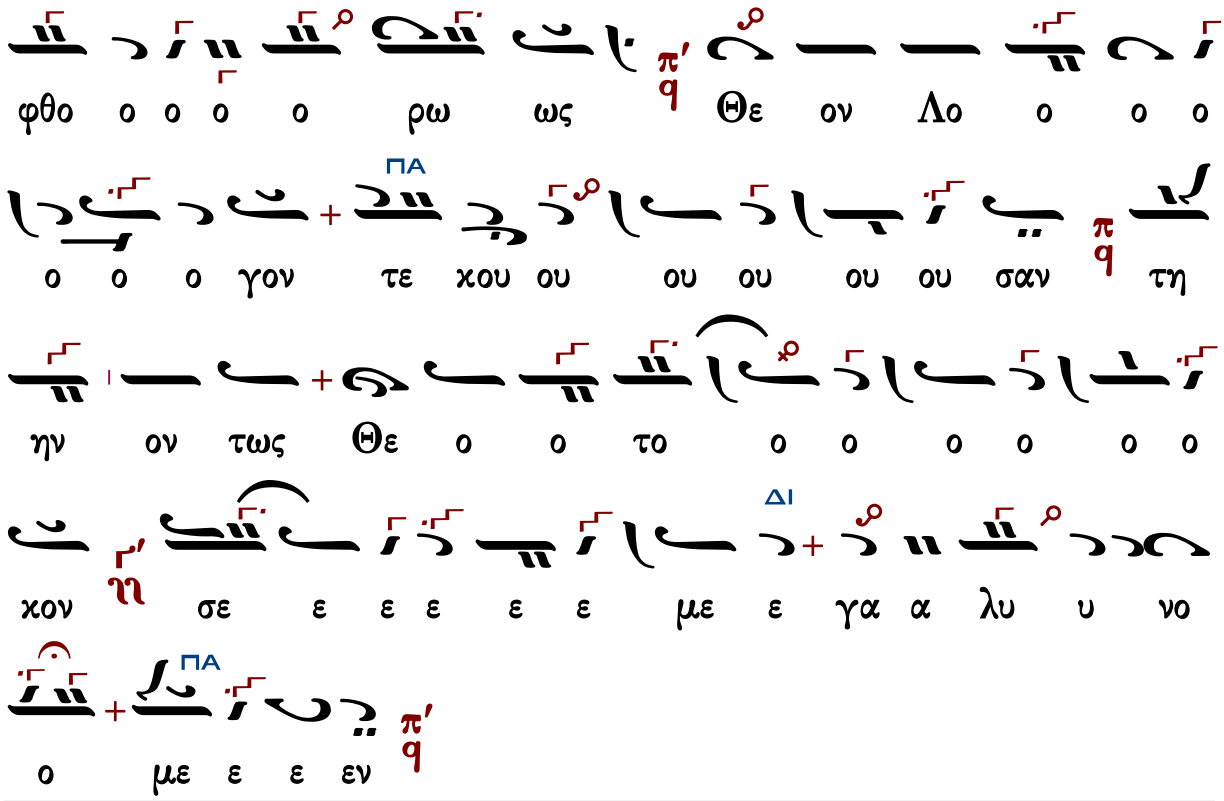

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ Πα

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013, σ.98#

Φρύγιος

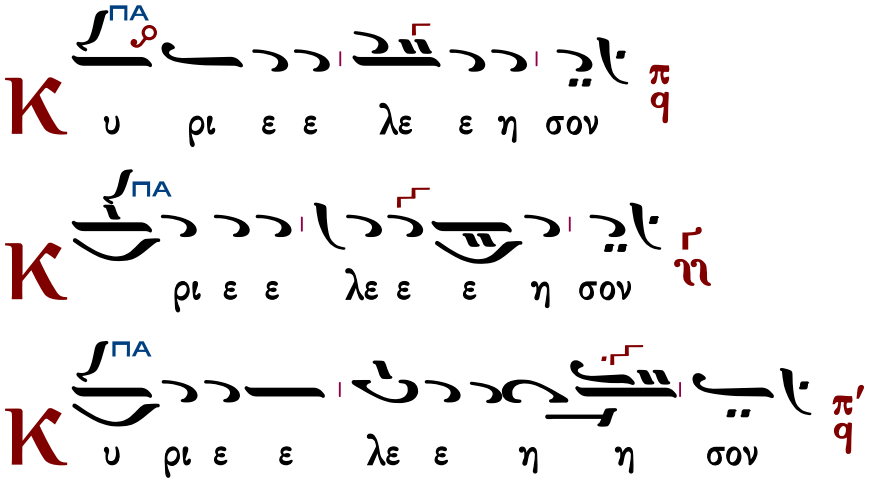

ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΠΑ
Π α ρα σχου ου Κυ υ υ υ ρι ε ε ε
ΠΑ
Π α ρα σχου ου Κυ υ ρι ι ε
ΠΑ
Π α ρα α α α σχου Κυ υ υ χυ υ υ υ ρι ι ι
ε
ΔΙ
Π α ρα α α α α σχου
ΠΑ
Κυ υ υ υ υ ρι ι ι
ε
ΠΑ
Π α ρα α α α σχου Κυ υ υ χυ υ ρι ι ι ε

ΔΙ ΠΑ

Π α ρα α α α α σχου Κυ υ υ υ υ ρι ι ι

ε π q

ΠΑ

C οι Κυ ρι ι ι ε π q

ΜΕΛ

A μην π q

ΠΑ

K και τω πνευ μα τι ι σου π q

ΠΑ

χ A γα πη η σω σε Κυ ρι ι ε ε ε η ι ι

σχυ υ υς μου ου ου ζ' Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α

ΔΙ ΠΑ

μου ου ου π' και κα τα φυ γη η η η μου και αι

ρυ υ και ρυ υ στης μου ου ου π q

ΠΑ

χ Π α τε ρα Υι ον π και Α γι ον Πνε ε ευ

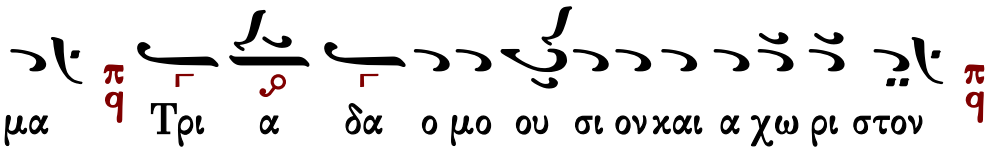

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

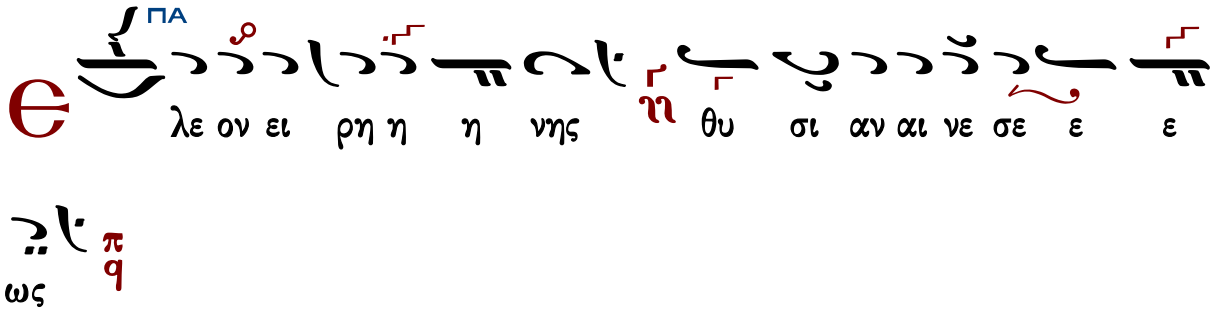

Κ

αι με τα του πνευ μα το ο ος σου

Є

χο μεν προς τον Κυ υ ρι ι ον

α ξι ι ι ον χαι αι δι ι ι ι χαι

ο ο ον

α γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος Σα

βα ωθ πλη η ρης ο ου ρα νο ος χαι η γη της

δο ο ο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι

στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ω σαν να αα ο εν τοις

υ ψι ι ι στοις

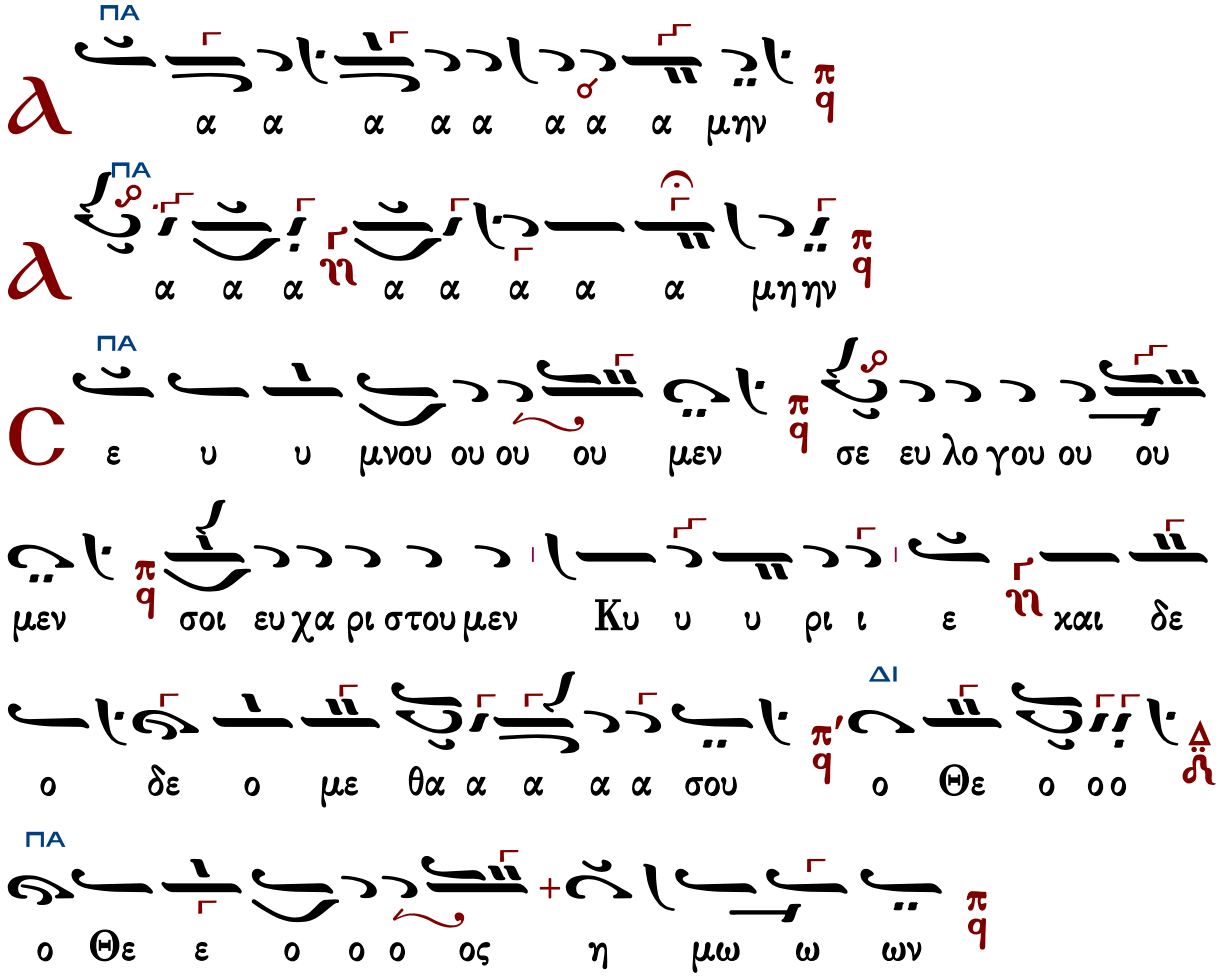

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος λ/π ϊ ♀ Πα

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013 σ.102#

Φρύγιος

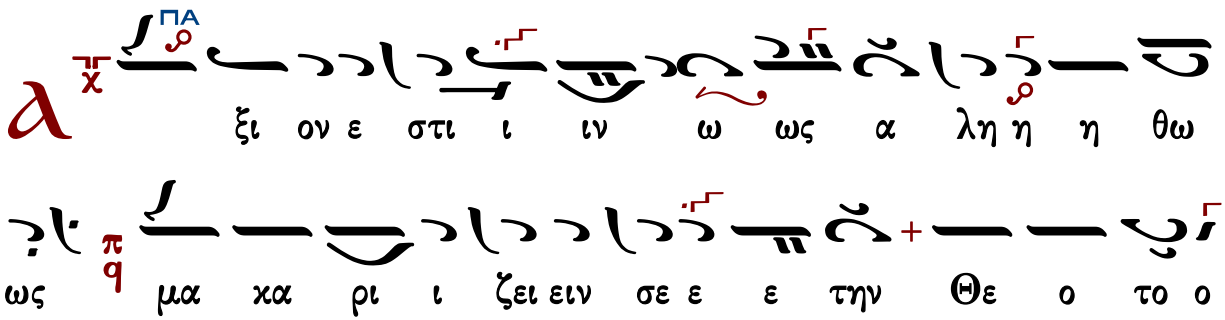

ι ι ι ρι α κα μα ει α την ζ η ον χο ο

ΠΑ ΔΙ

ε ε τε ι μη και δ η τον η η μη ω μω α παν και π q στον

ε ε ε

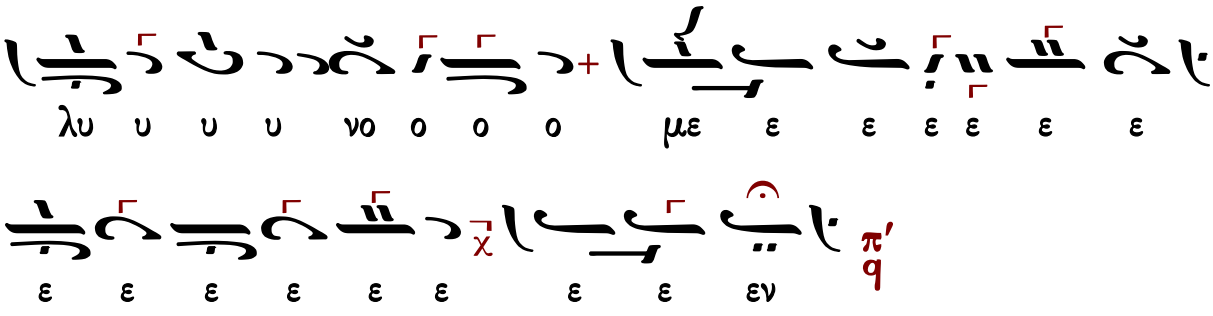

Κωνσταντίνου Ψάχου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Ἐκκλ. Μουσικῆς Γ'
Θεία Λειτουργία 2026 σ.329*

ἐναρμόνιος

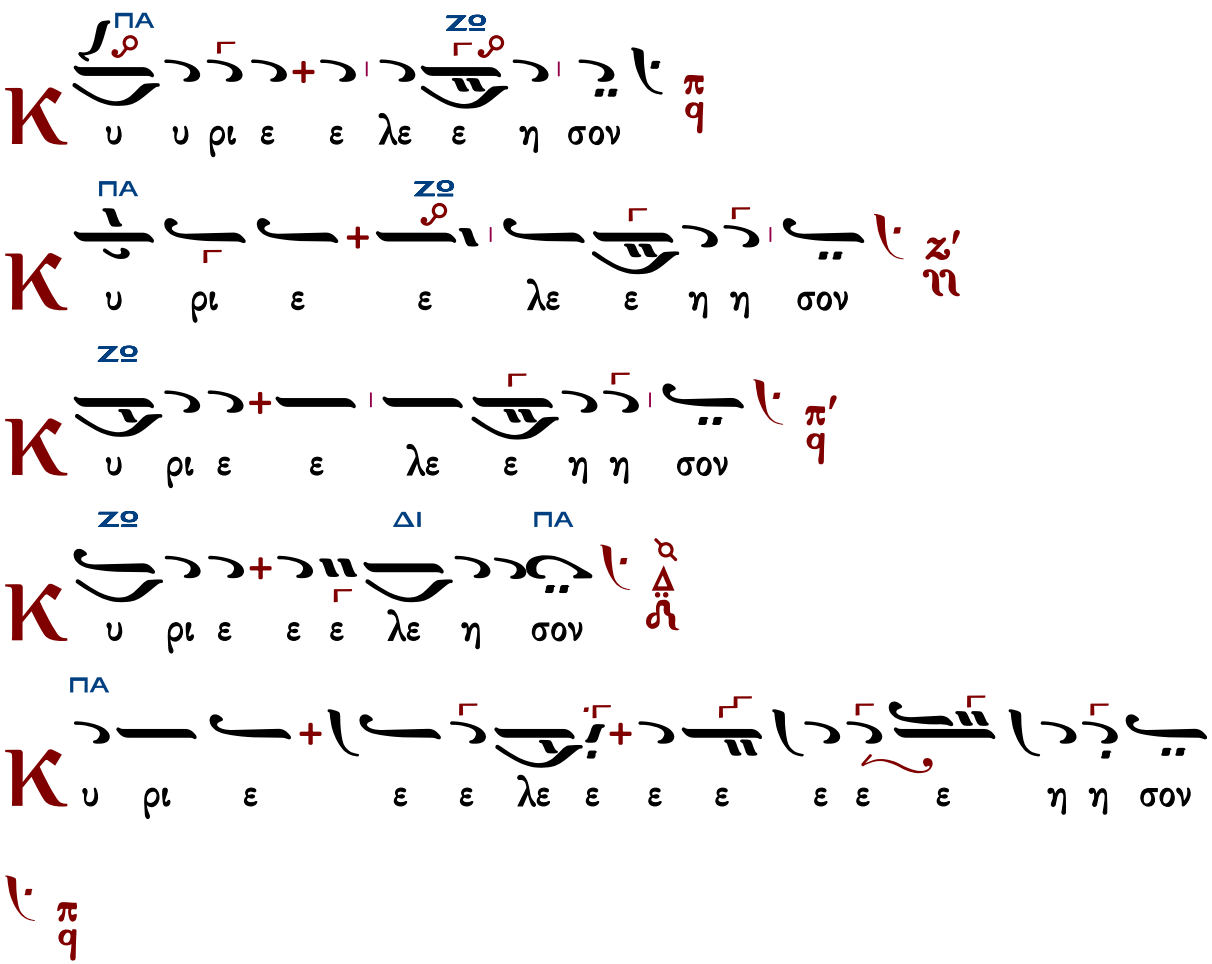

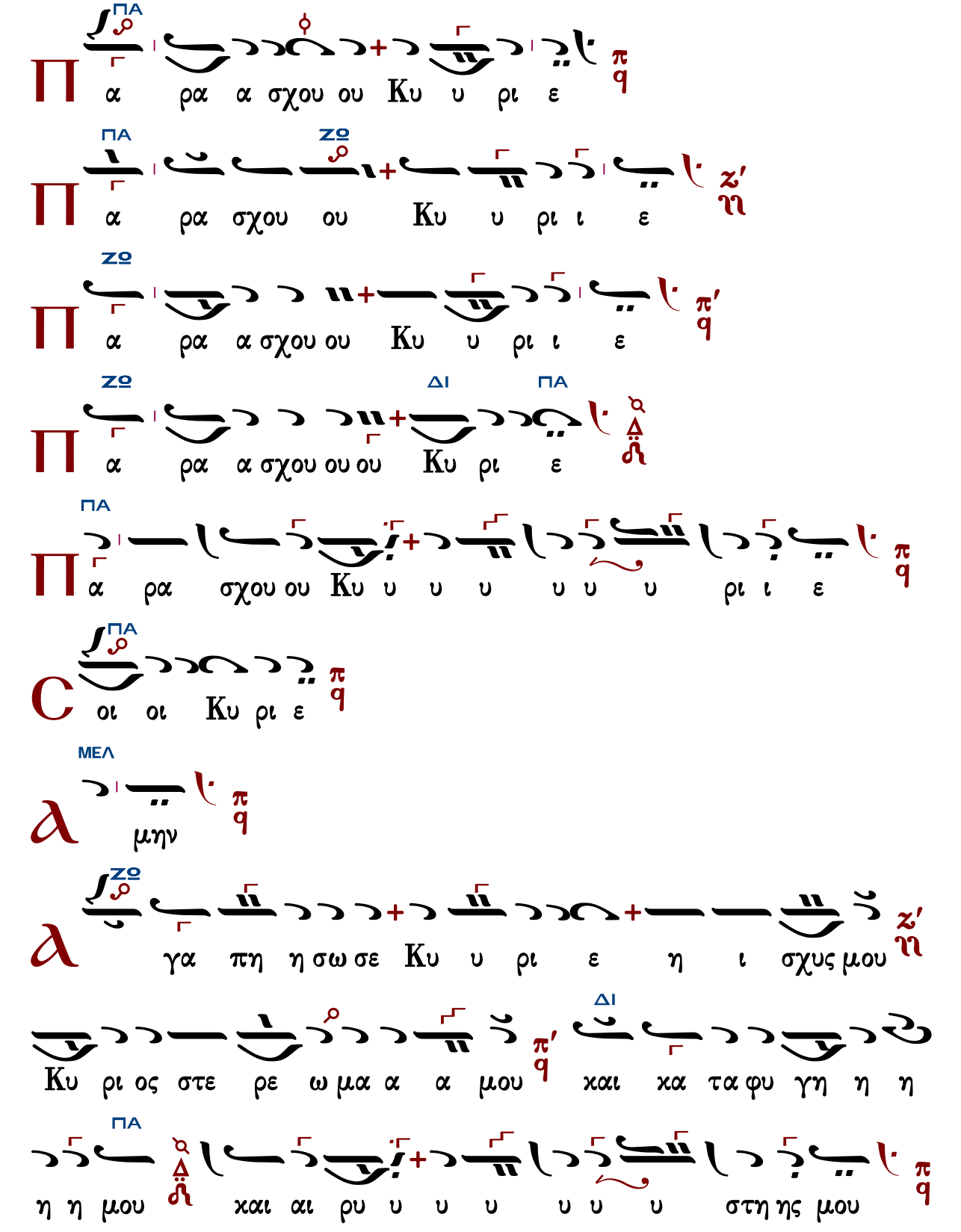
Π
ΠΑ
α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
π q
Π
ΠΑ
ΖΟ
α ρα σχου ου Κυ υ ρι ι ε
ζ' ϩ
Π
ΖΟ
α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ε
π' q
Π
ΖΟ
ΔΙ
ΠΑ
α ρα α σχου ου ου Κυ ρι ε
Π
ΠΑ
α ρα σχου ου Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ε
π q
C
ΠΑ
οι οι Κυ ρι ε
π q
ϧ
ΜΕΛ
μην
π q
ϧ
ΖΟ
γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυς μου
ζ' ϩ
Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α μου
π' q
ΔΙ
και κα τα φυ γη η η
η η μου
ΠΑ
και αι ρυ υ υ υ υ υ υ στη ης μου
π q

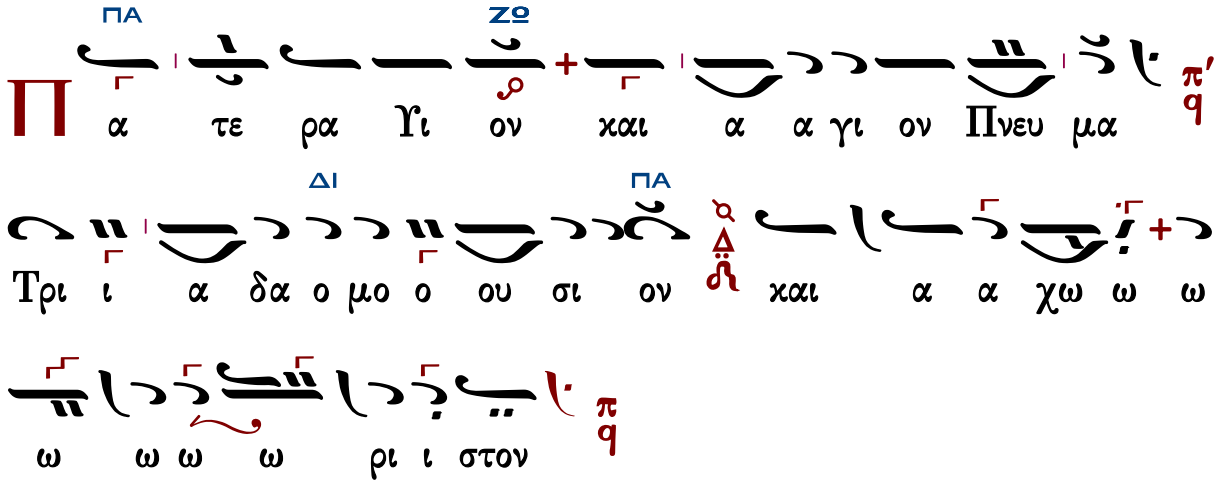

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

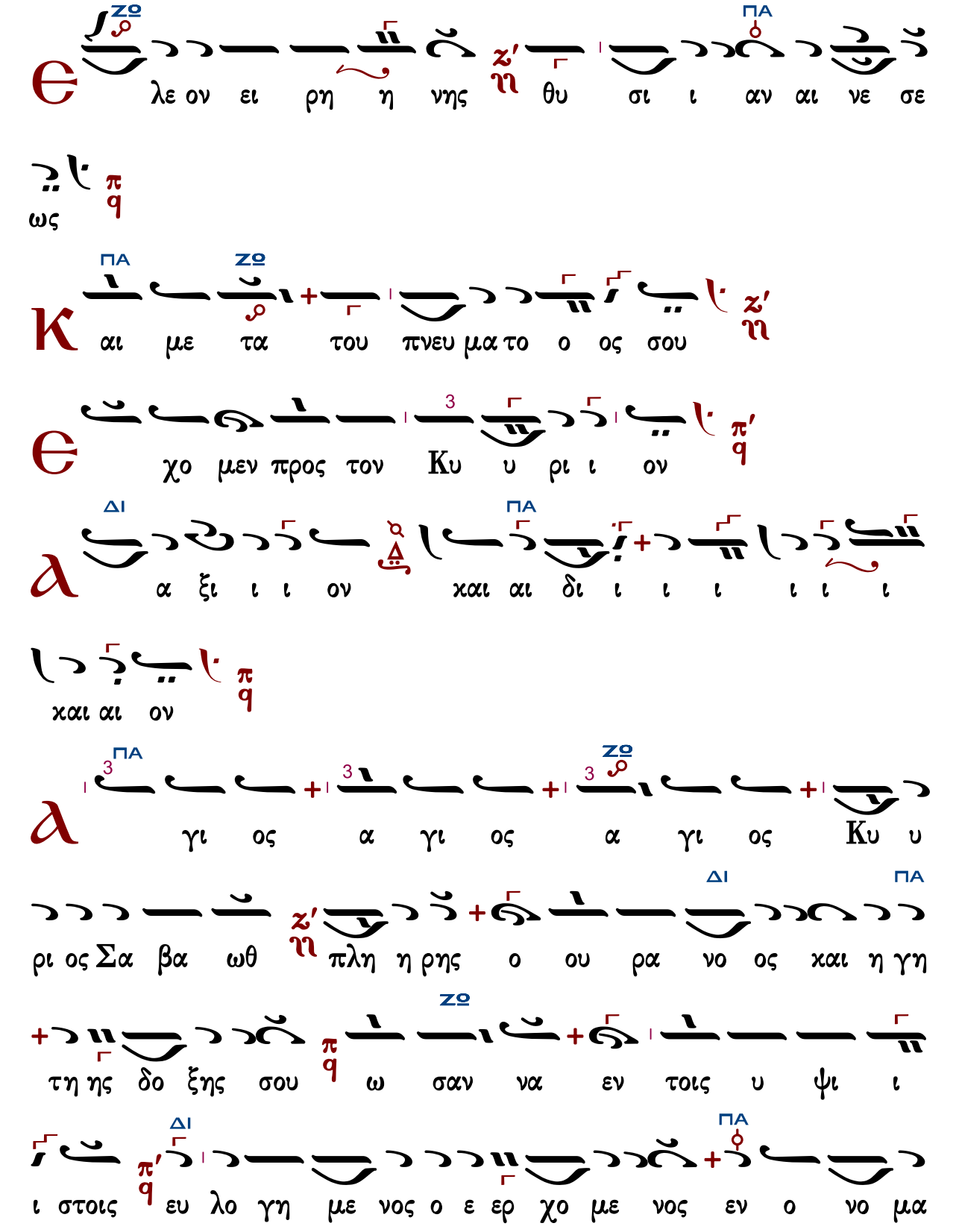
ΖΟ ΠΑ
λε ον ει ρη η νης θυ σι ι αν αι νε σε
ως
ΠΑ ΖΟ
αι με τα του πνευ μα το ο ος σου
χο μεν προς τον Κυ υ ρι ι ον
ΔΙ ΠΑ
α ξι ι ι ον χαι αι δι ι ι ι ι ι ι
χαι αι ον
ΠΑ ΖΟ
γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ
ΔΙ ΠΑ
ρι ος Σα βα ωθ πλη η ρης ο ου ρα νο ος χαι η γη
ΖΟ
τη ης δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι
ΔΙ ΠΑ
ι στοις ευ λο γη με νος ο ε ερ χο με νος εν ο νο μα

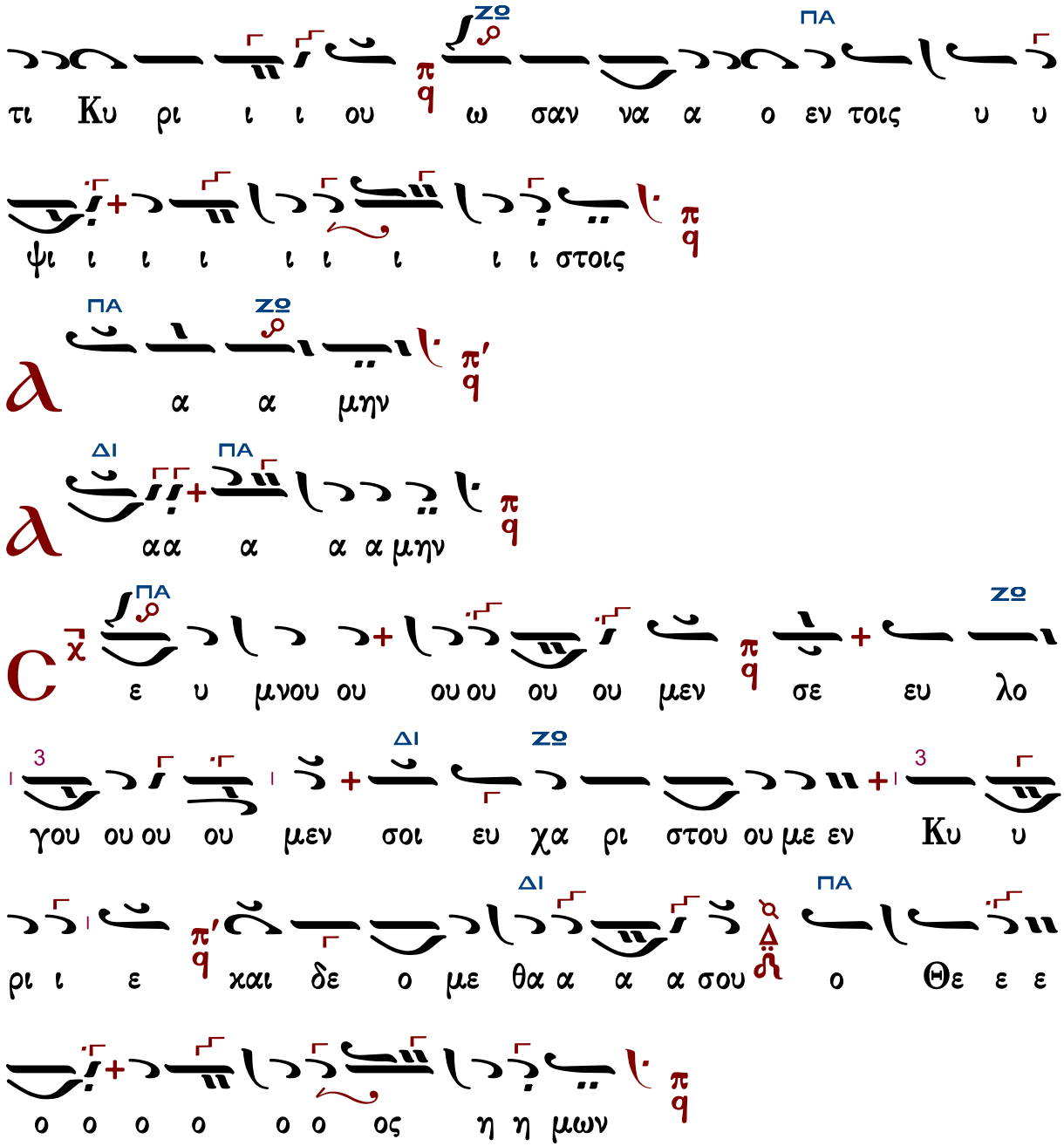

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν ἀνώνυμον

Τὸ παρὸν ἐψάλλετο συχνάκις ὑπὸ τοῦ Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τῆς Μ.τ.Χρ. Ἐκκλησίας Ἰακώβου Ναυπλιώτου κατὰ τὰς πανηγύρεις.

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Έκκλ. Μουσικῆς Γ'
Θεία Λειτουργία 2026 σ.332*

Ἦχος λ̇ π̇ ϟ̇ Πα

ἐναρμόνιος

λ

ξι ον ε στι ι ιν ω ωως α α λη η η

θω ως μα κα ρι ι ι ζει ει ει ειν σε ε τη ν

Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο ο κο ο ον

τη ν α ει μα κα α α ρι ι στο ο ον και

παν α μω ω μη η η το ο ο ο ον και

μη τε ε ε ε ε ε ε ρα α του Θε ε ου ου ου

ου ου ου ου η η η μω ω ων τη ν τι μι ω τε

ε ε ε ρα α αν των Χε ε ε ε ρου βι ιμ

και ε εν δο ξο τε ε ε ε ρα α αν α

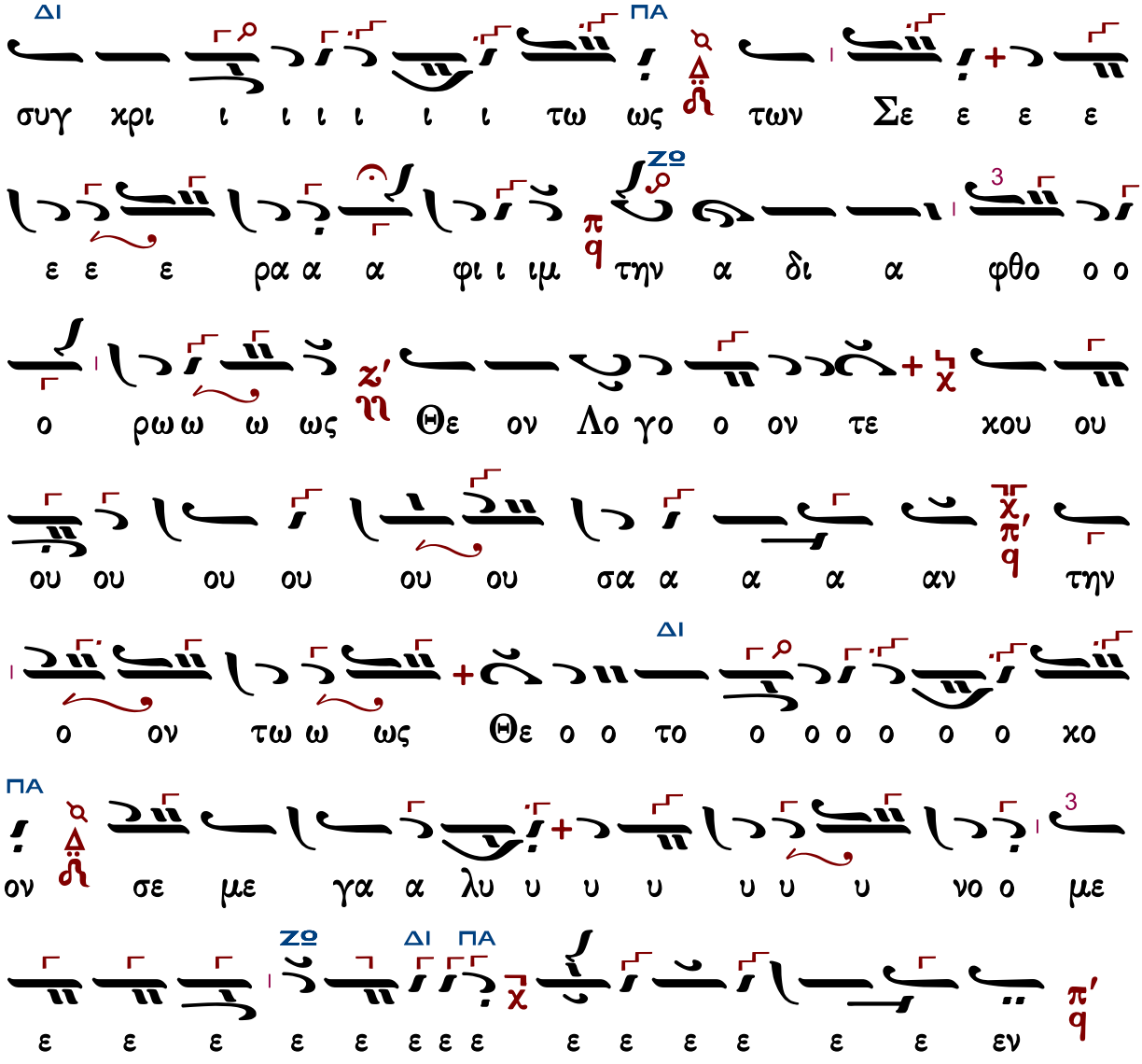

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Γερασίμου Κανελλίδου
(διασκευὴ Κουντιάδου)

Ἦχος λ̇ π̇ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.44*

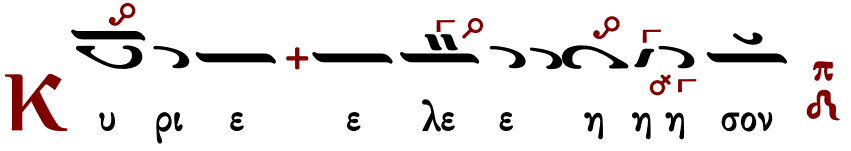

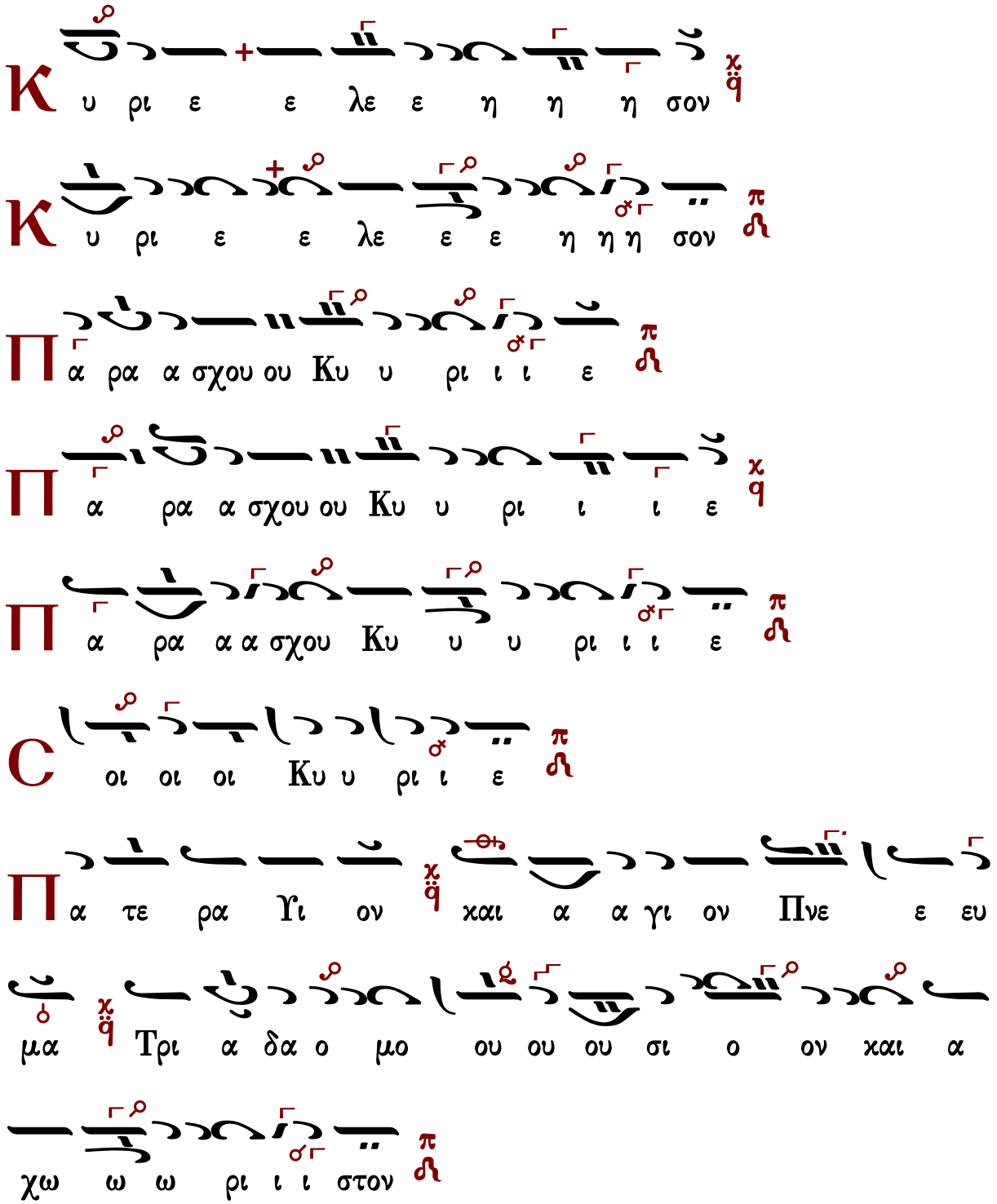

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς

γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

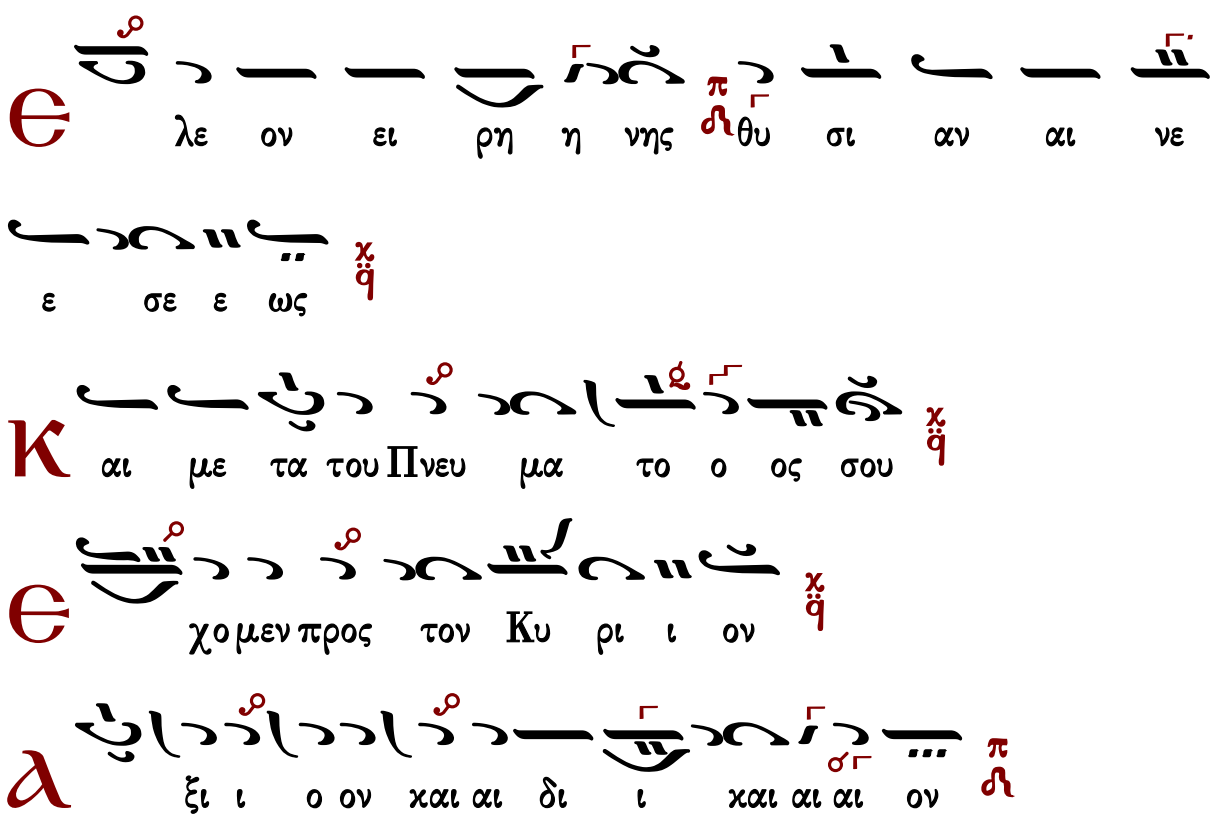

γι ος α γι ος α γι ος Κυ ρι ος Σα βα
ωθ πλη ρης ο ου ρα νο ο ος χαι η γη της
δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ι ι ου ω σαν να α α ο εν τοις υ
ψι στοις
α α α α α α α μην
α α α α α α α α α μη η η η ην
ε ε υ υ μνου ου μεν σε ε ε ευ λο γου ου ου
ου ου ου μεν σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ υ υ ρι ι

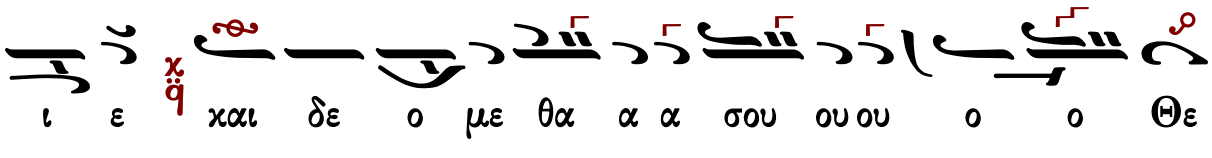

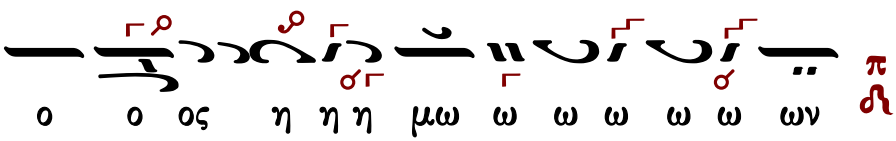

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος λ̇ ἀ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.559*

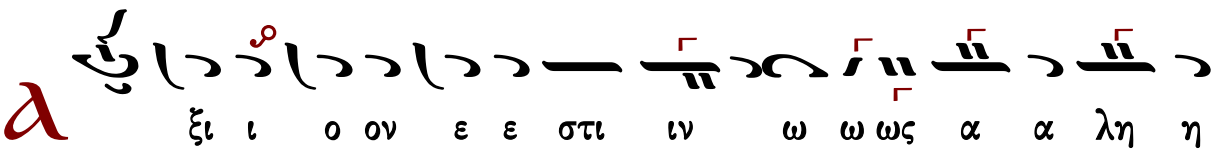

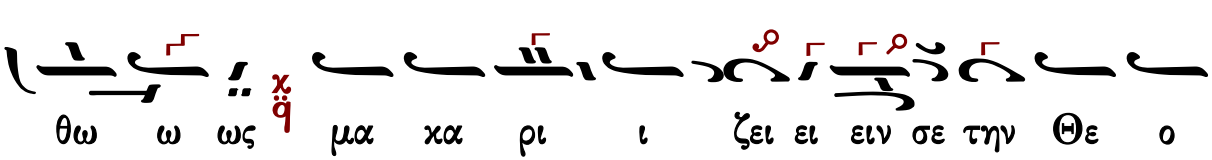

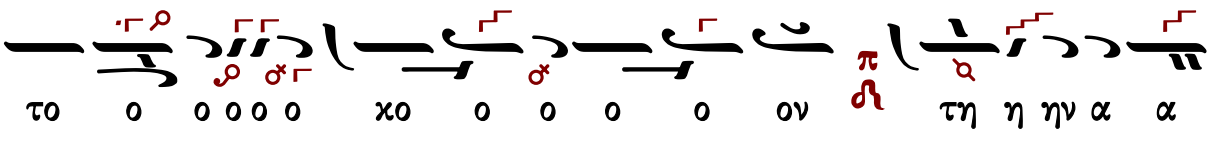

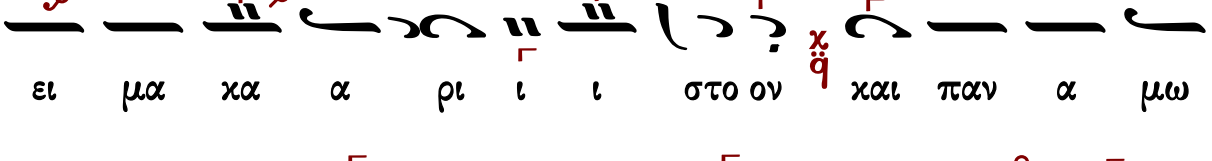

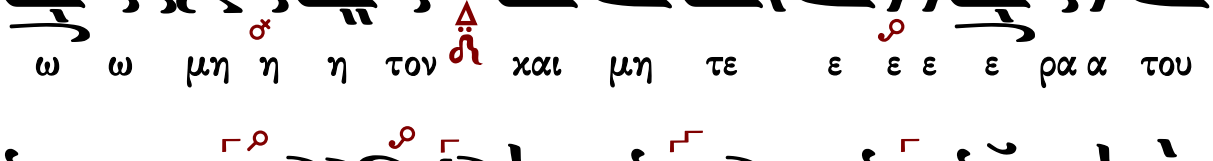

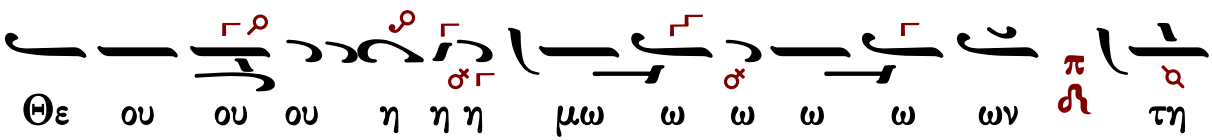

η ην τι ι μι ω τε ε ε ε ρα αν τω ω ων Χε ε

ρου ου βι ι ιμ χαι εν δο ξο τε ε ε ε ε ε

ρα α αν α συ υγ χρι ι ι ι ι τως των Σε

ε ε ρα α α φι ι ι ι ι ιμ τη η ην α α

δι α φθο ο ο ο ο ρω ως Θε ον Λο ο ο ο ο

ο γον τε χου ου ου ου ου ου σα α α α α αν

την ον τω ως Θε ε ο το ο ο ο ο ο

χο ον σε ε ε ε με γα λυ υ υ νο ο ο με

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε εν

Ἦχος λ π ϊ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.345#

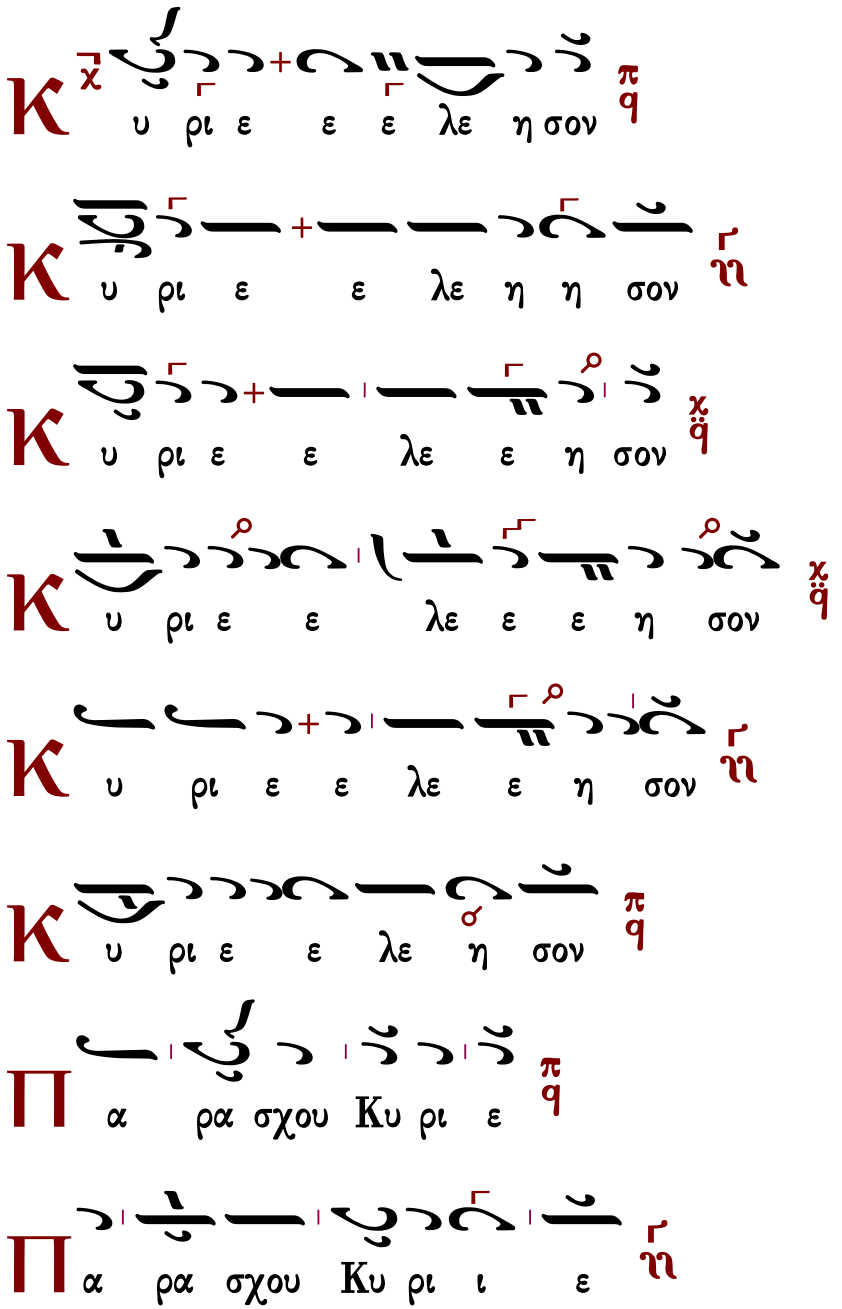

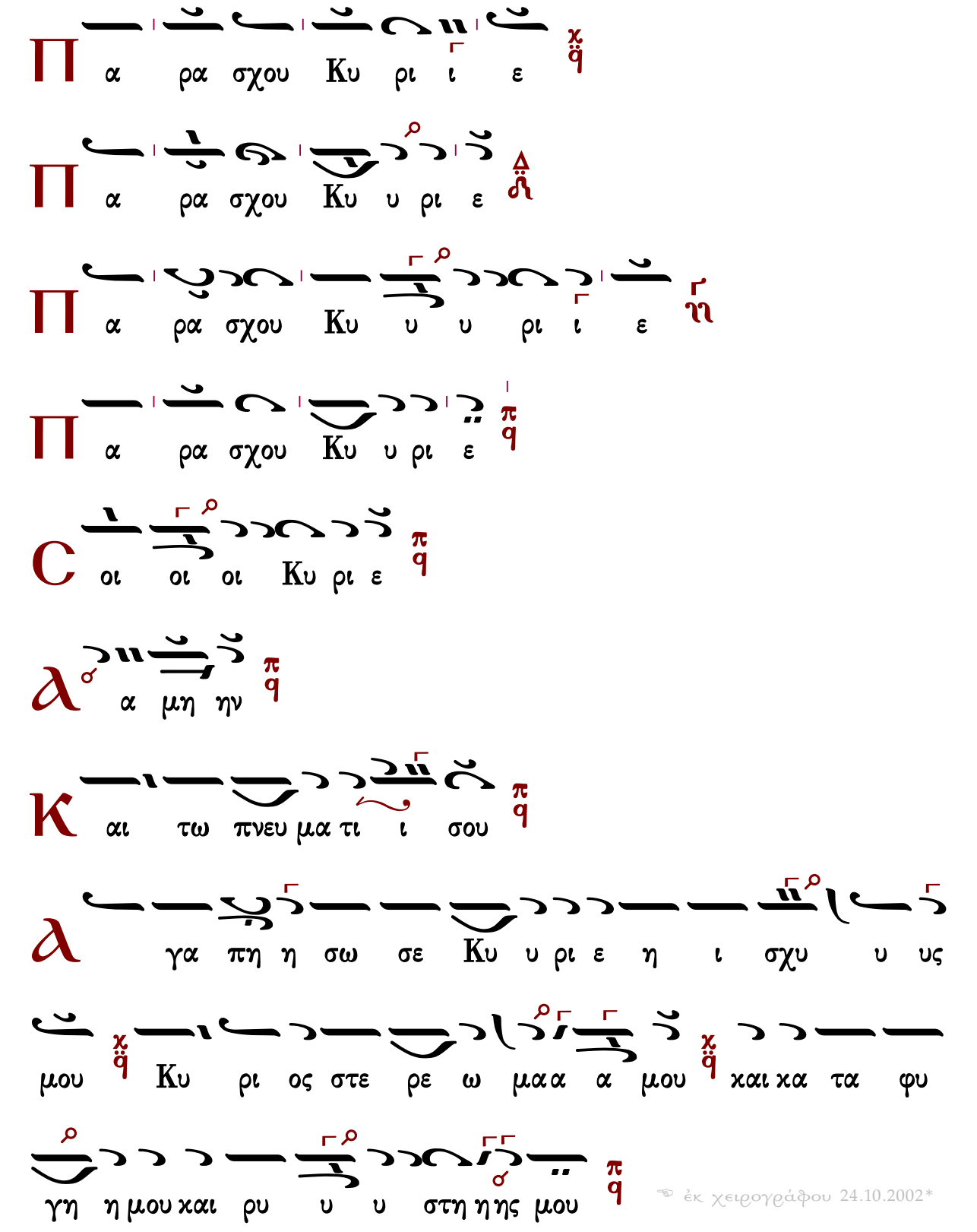

☜ ἐκ χειρογράφου 24.10.2002*

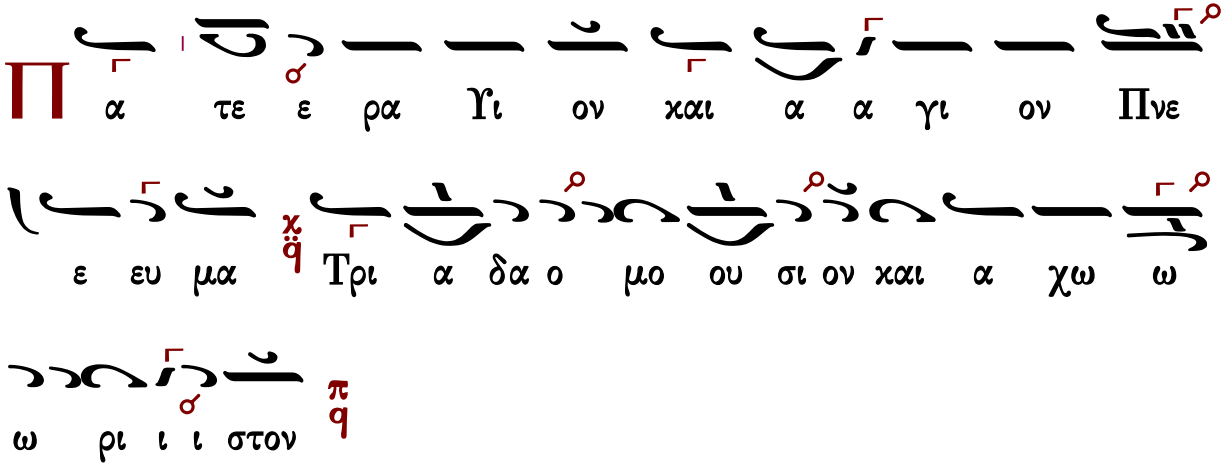

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

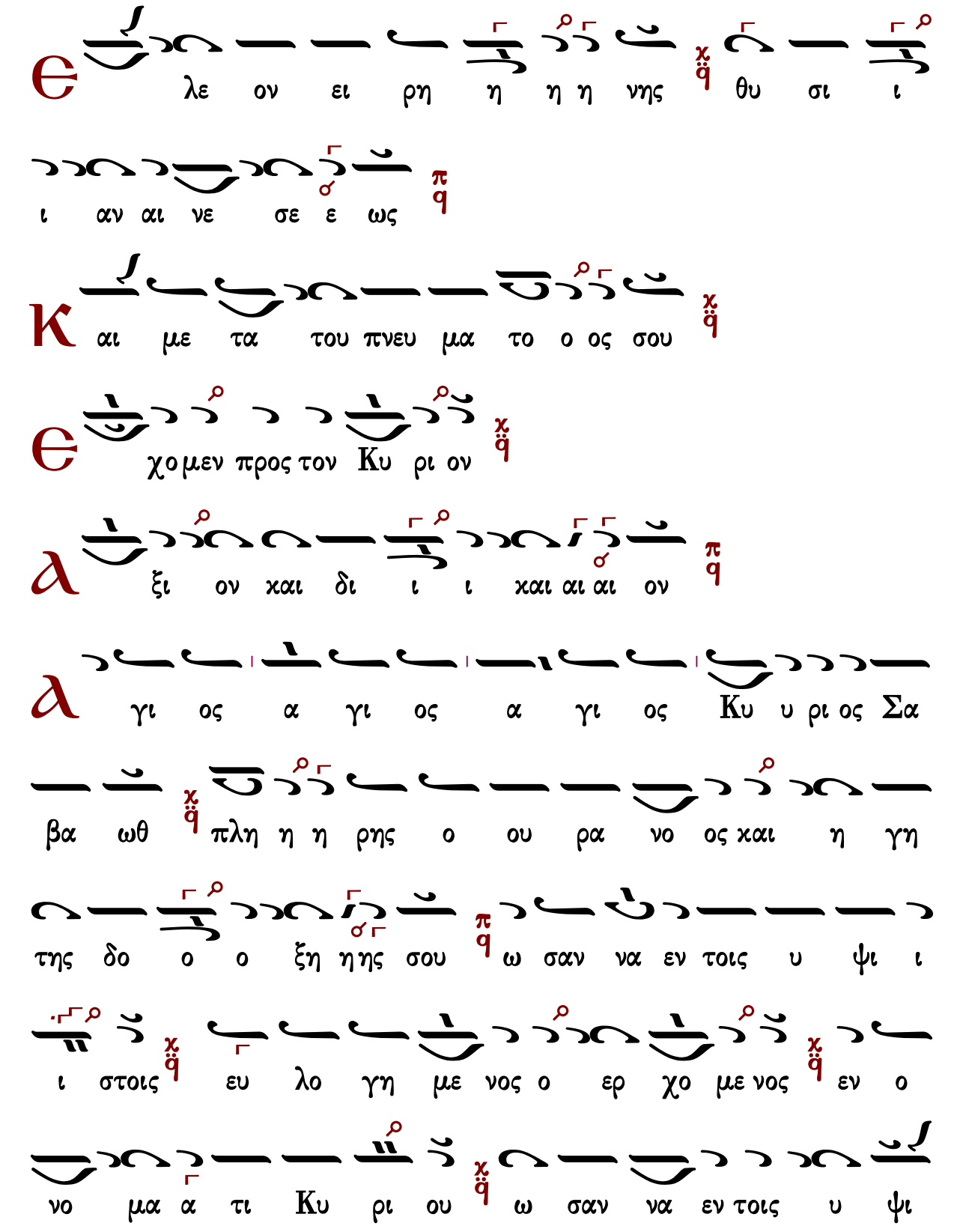
Є
λε ον ει ρη η η η νης θυ σι ι
ι αν αι νε σε ε ως
Κ
αι με τα του πνευ μα το ο ος σου
Є
χο μεν προς τον Κυ ρι ον
α
ξι ον χαι δι ι ι χαι αι αι ον
α
γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος Σα
βα ωθ πλη η η ρης ο ου ρα νο ος χαι η γη
της δο ο ο ξη η ης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι
ι στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο
νο μα α τι Κυ ρι ου ω σαν να εν τοις υ ψι

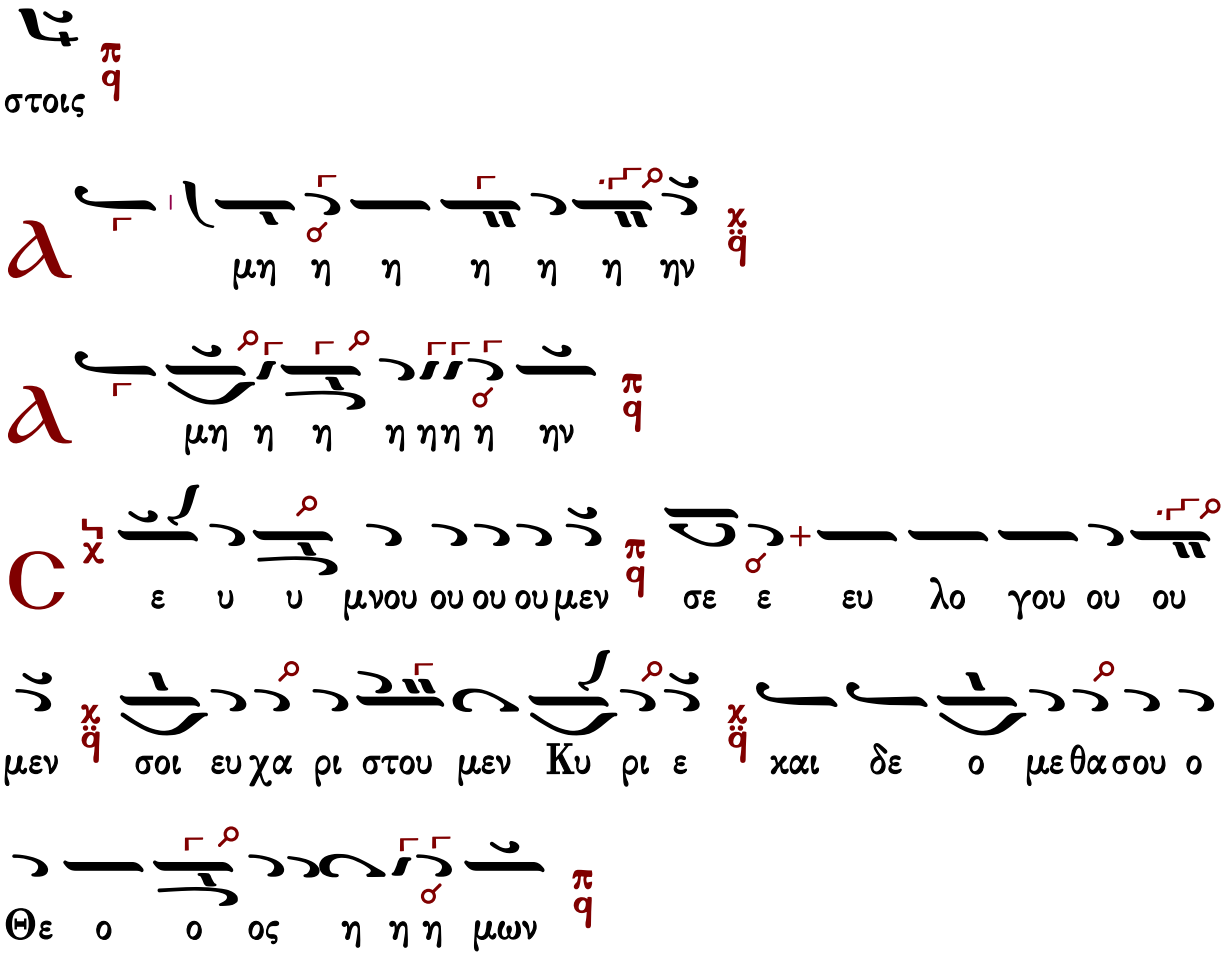

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

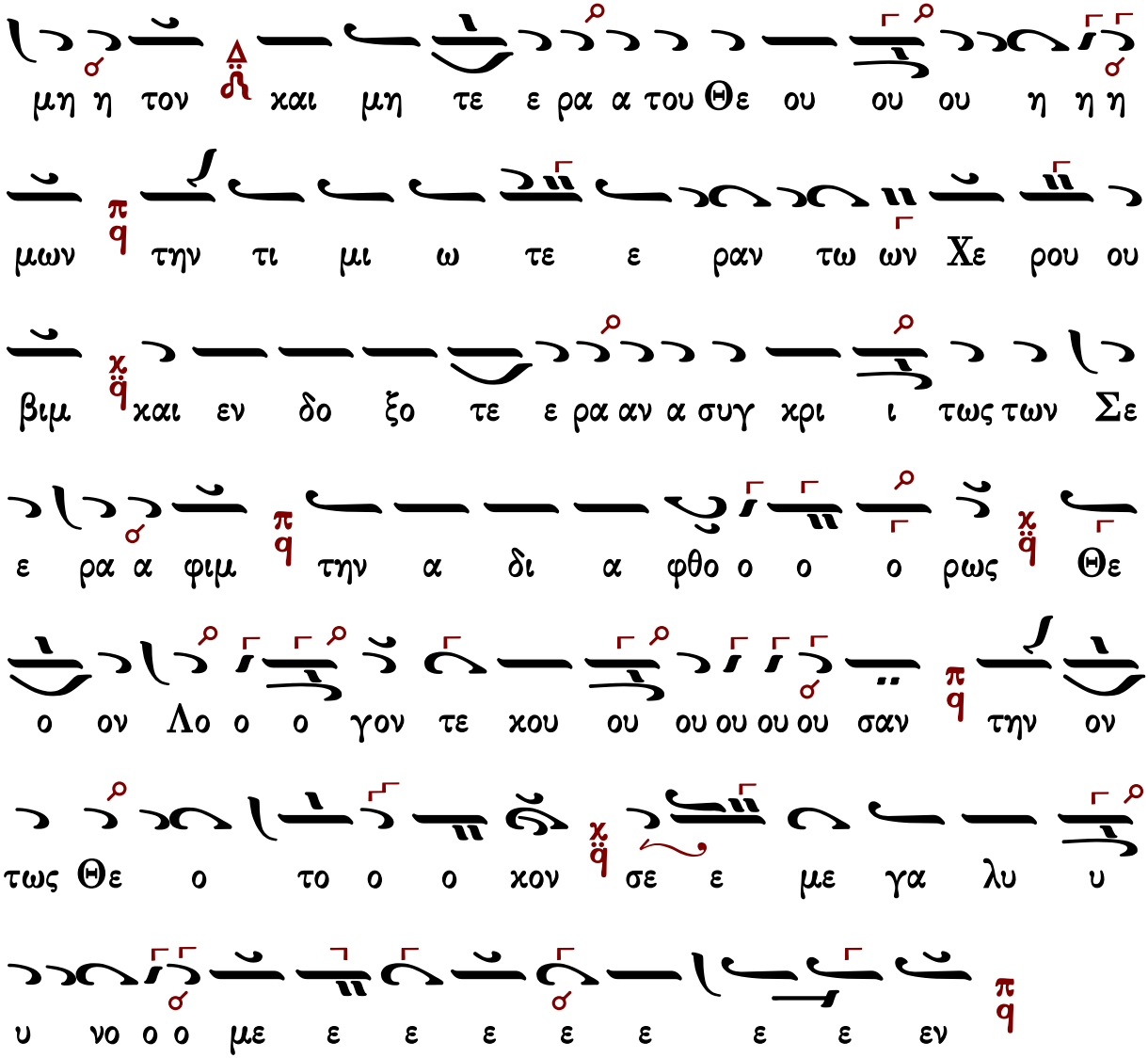

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Καρακάση

Ἦχος λ π ϊ Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.144*

ἐναρμόνιος

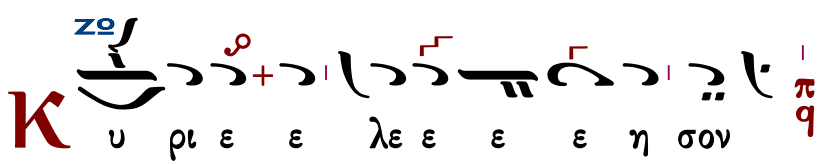

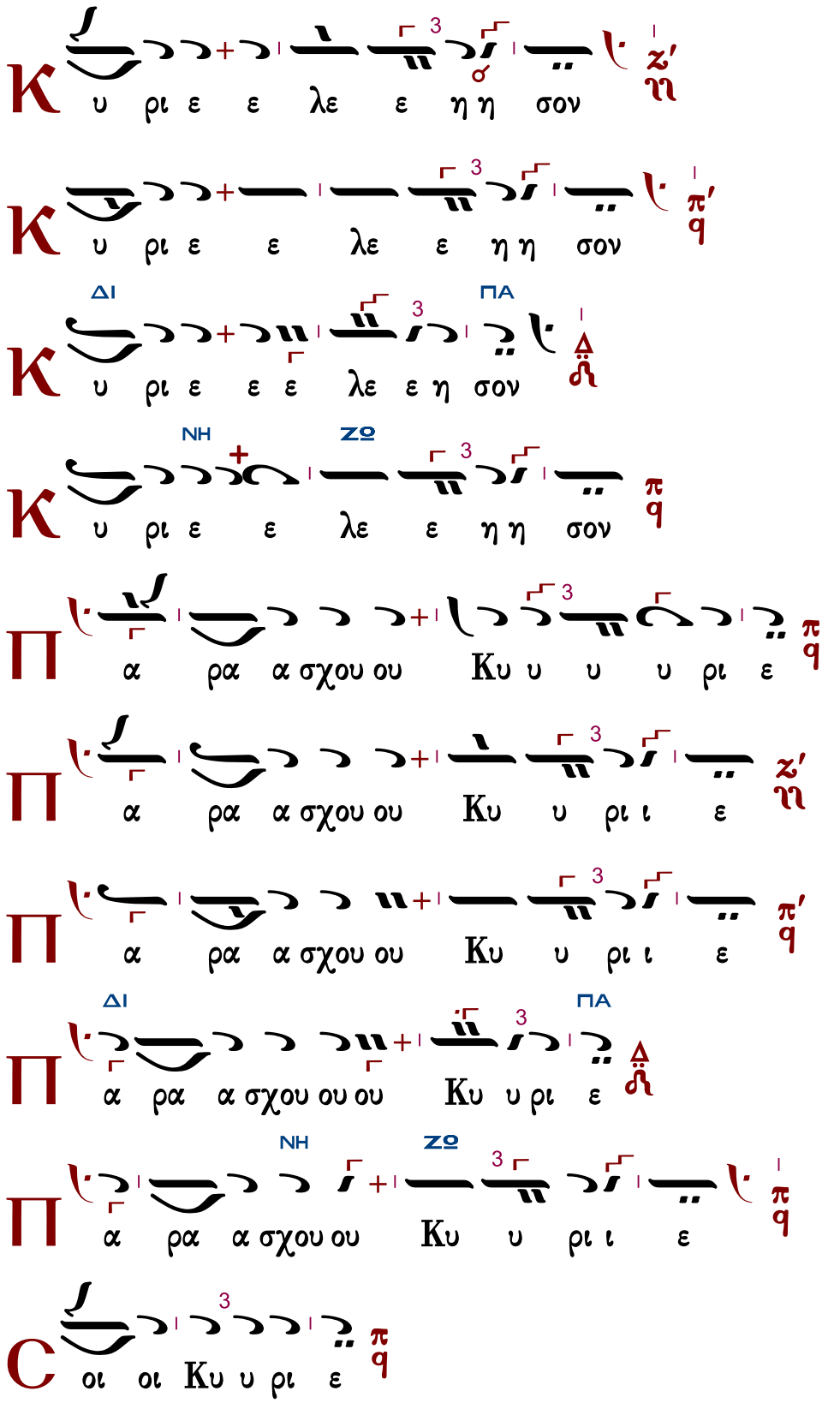
Κ υ ρι ε ε λε ε η η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε η η σον
ΔΙ ΠΑ
Κ υ ρι ε ε ε λε ε η σον
ΝΗ ΖΩ
Κ υ ρι ε ε λε ε η η σον
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ υ ρι ε
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ε
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ε
ΔΙ ΠΑ
Π α ρα α σχου ου ου Κυ υ ρι ε
ΝΗ ΖΩ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ε
C οι οι Κυ υ ρι ε

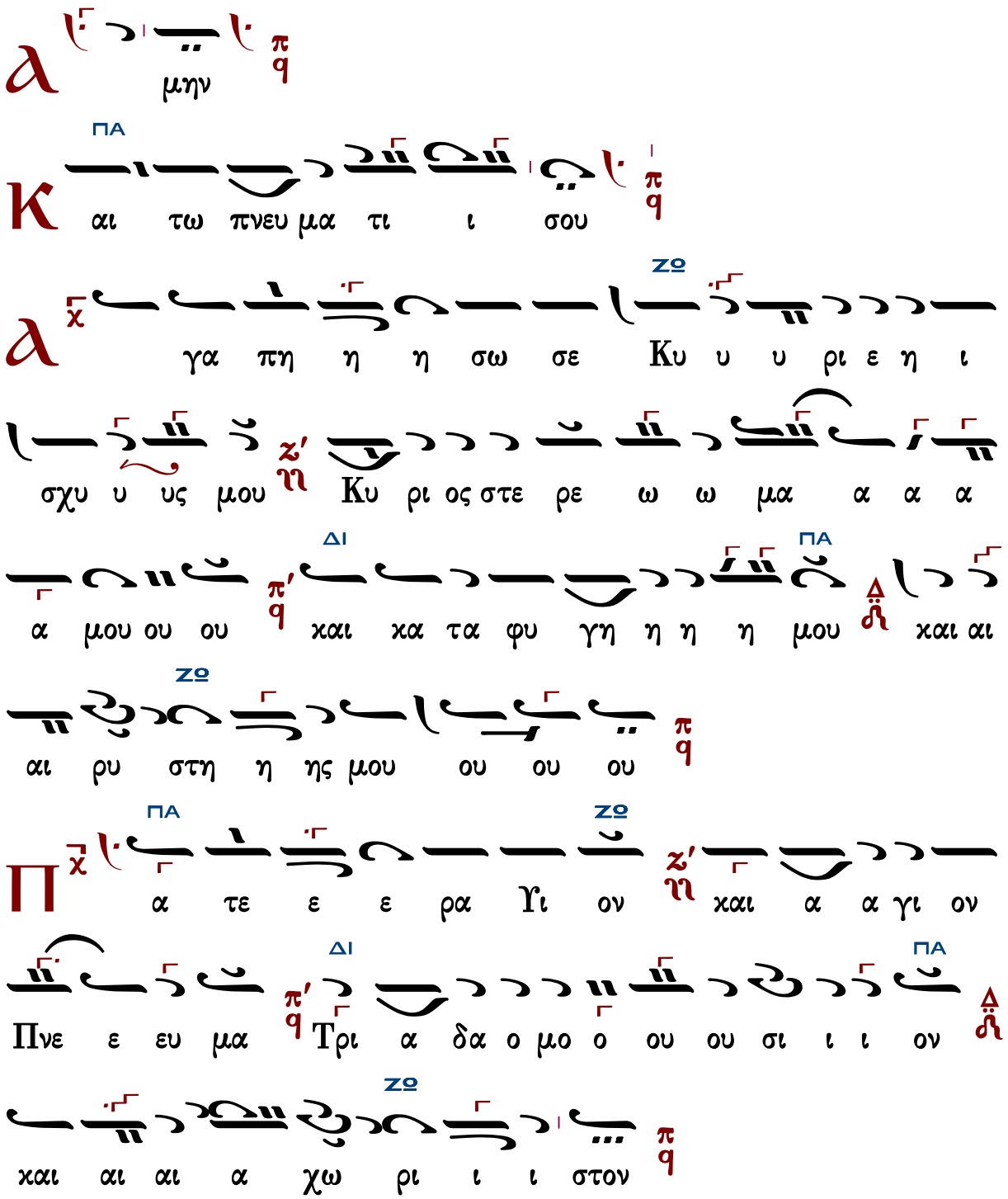

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

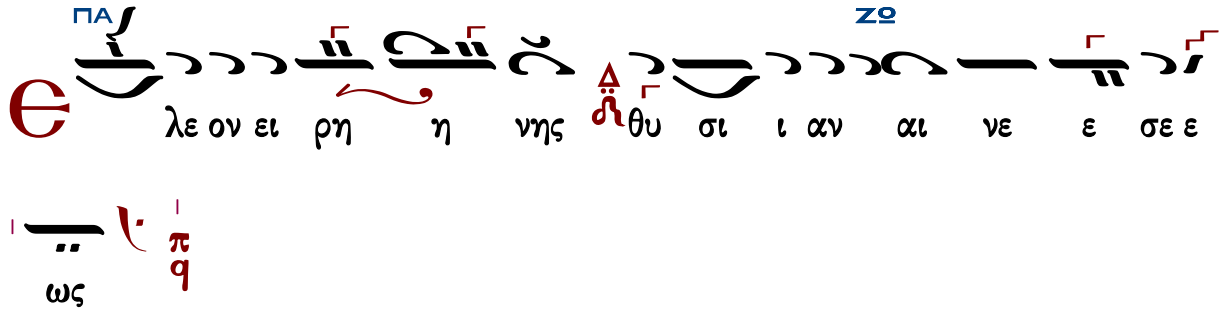

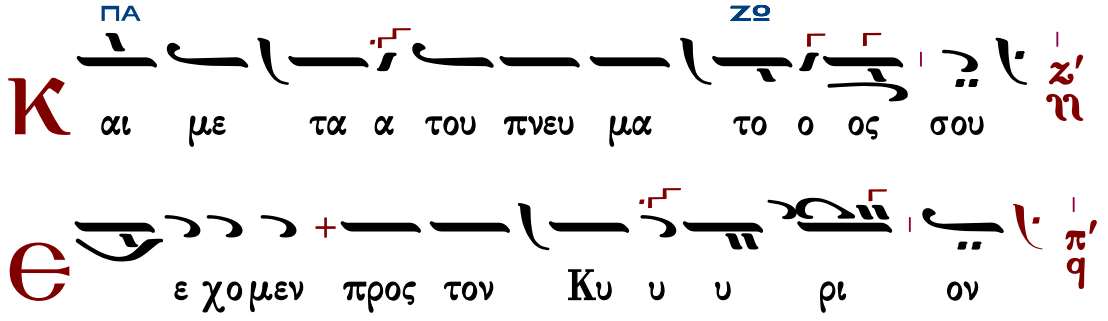

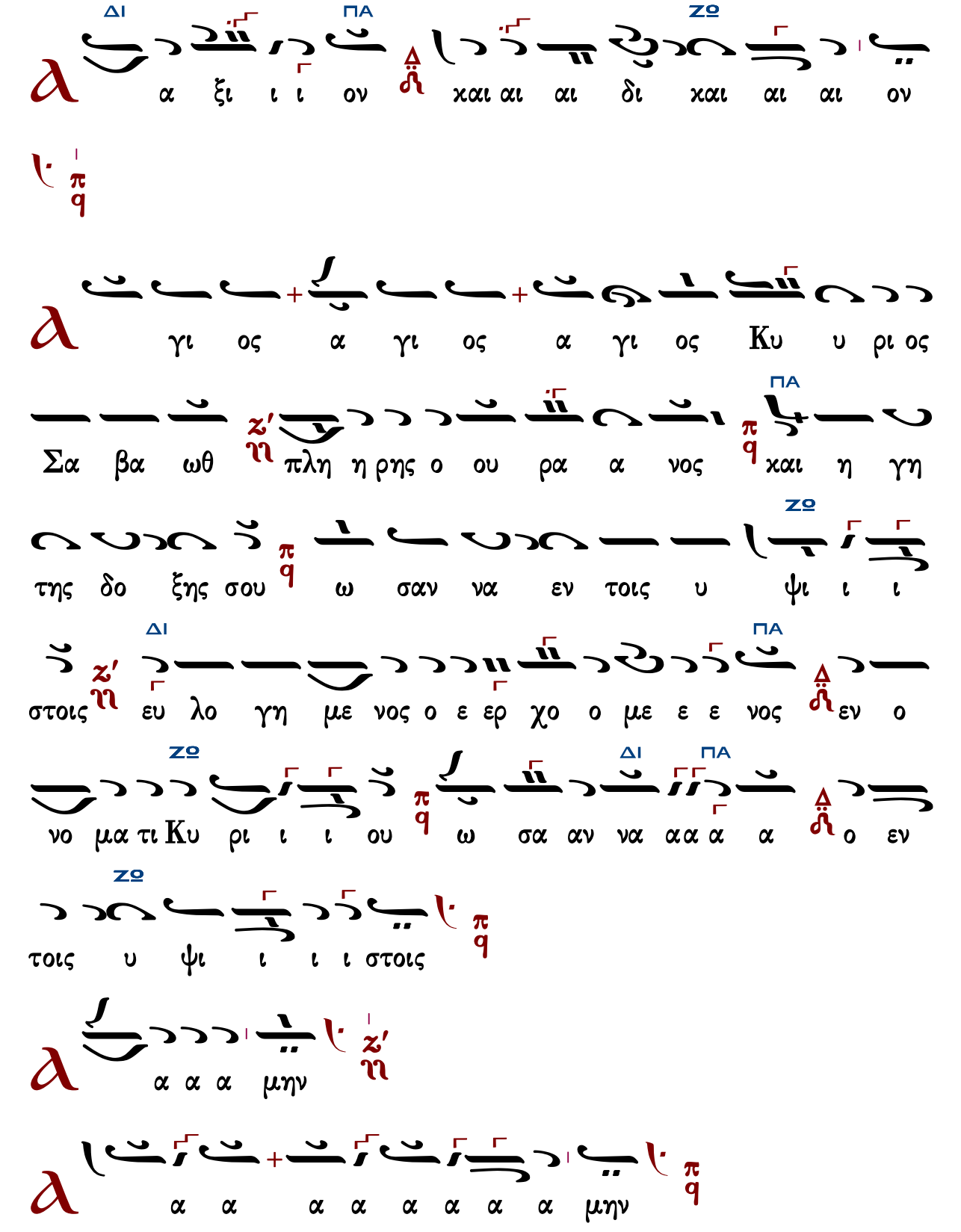
ΔΙ ΠΑ ΖΟ
α ξι ι ι ον χαι αι αι δι χαι αι αι ον
γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος
ΠΑ
Σα βα ωθ πλη η ρης ο ου ρα α νος και η γη
ΖΟ
της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι
ΔΙ ΠΑ
στοις ευ λο γη με νος ο ε ερ χο ο με ε ε νος εν ο
ΖΟ ΔΙ ΠΑ
νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ω σα αν να αα α α ο εν
ΖΟ
τοις υ ψι ι ι ι στοις
α α α μην
α α α α α α α α μην

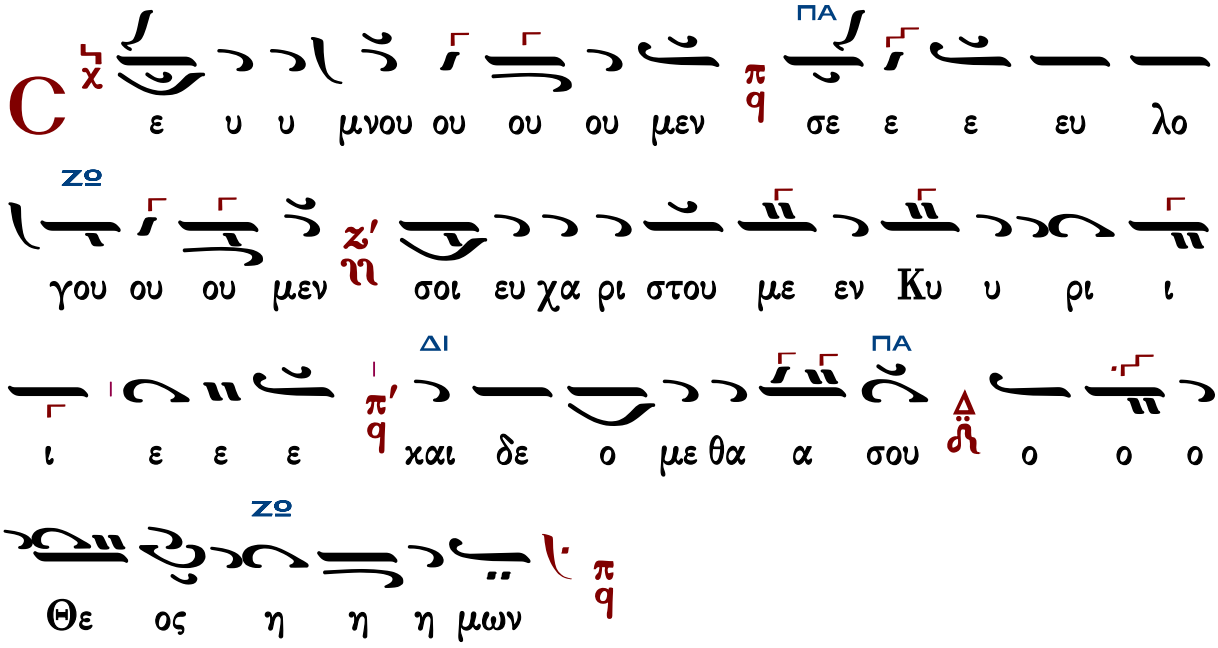

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

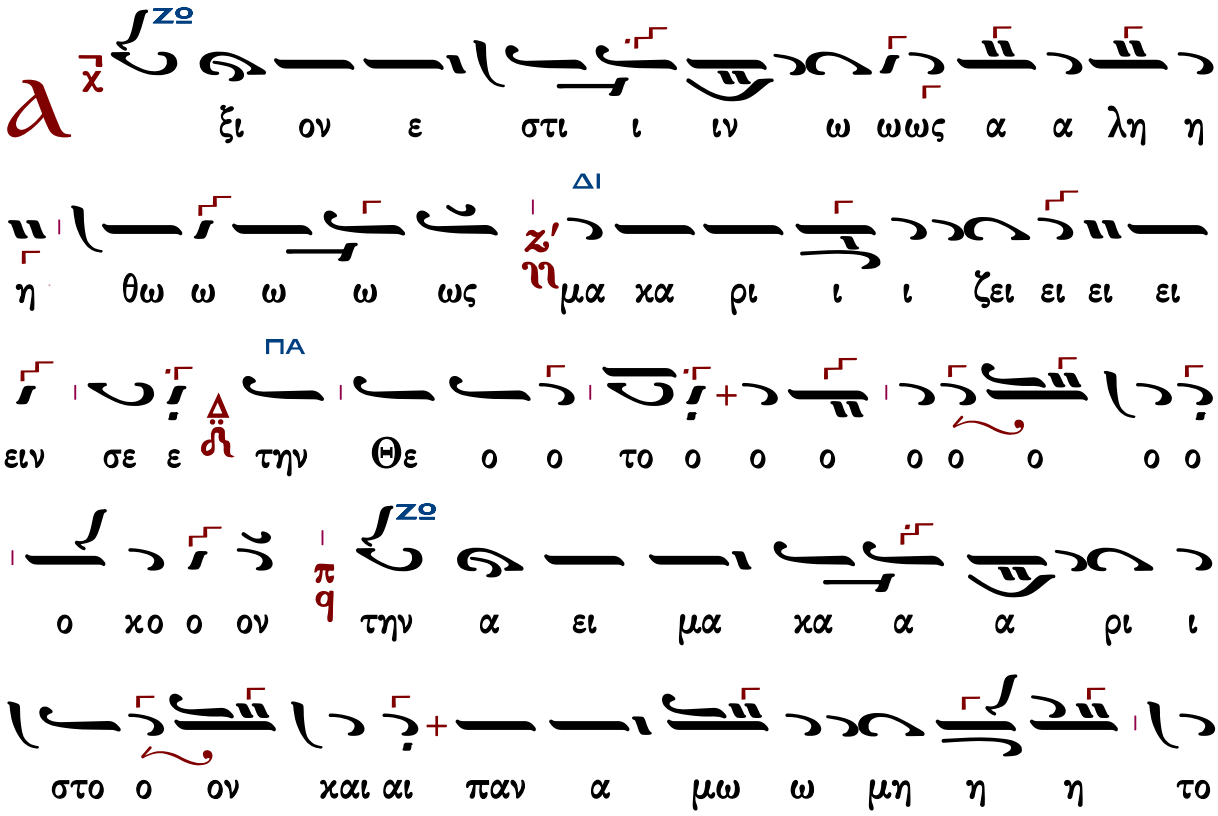

ΔΙ

ο ο ο ον ζ′ η χαι μη τε ε ε ε ε ε ρα α Δ ϯ

ΠΑ

του Θε ε ου ου ου ου ου ου ου η η η μω ω ων π q

ζο

την τι μι ω τε ε ε ε ε ρα α αν τω ων

Χε ε ρου ου ου βι ι ι ι ιμ ζ′ η χαι αι ε εν δο

ΔΙ

ξο ο τε ε ε ε ρα α α α αν π′ q α συγ χρι ι

ΠΑ

ι ι ι τω ω ω ω ως Δ ϯ τω ων Σε ε ε

ζο

ε ε ε ρα α α φι ι ιμ π q την α δι α φθο

ο ο ο ο ρω ω ω ω ως ζ′ η Θε ον λο ο

γο ο ον τε χου ου ου ου ου ου ου ου σα α

ΔΙ

αν π′ q την ο ον τω ω ω ως Θε ο ο το ο ο

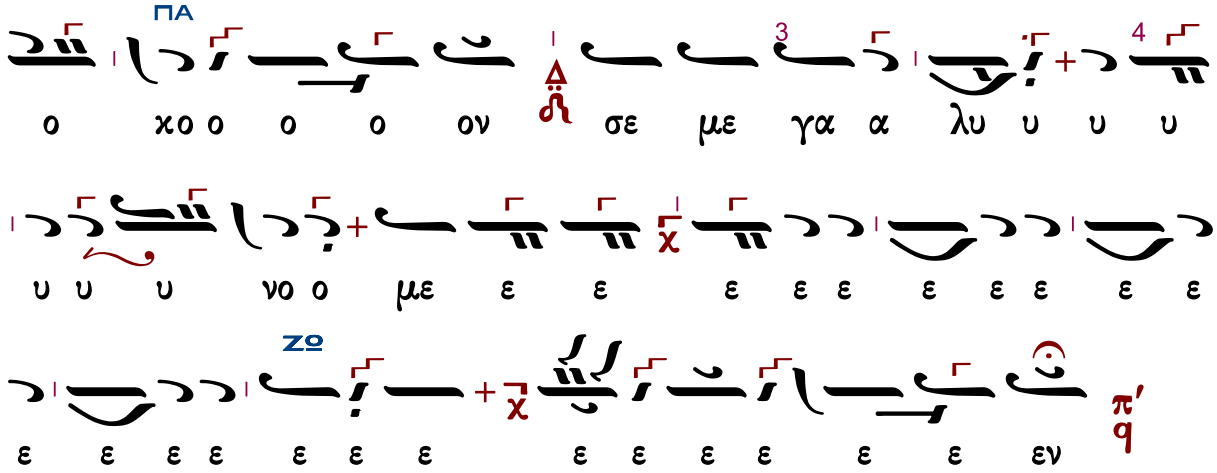

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος λ̇ π̇ ϟ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.281*

Ἐναρμόνιος (τὸ Ἀτζέμ σὰν Ζω)

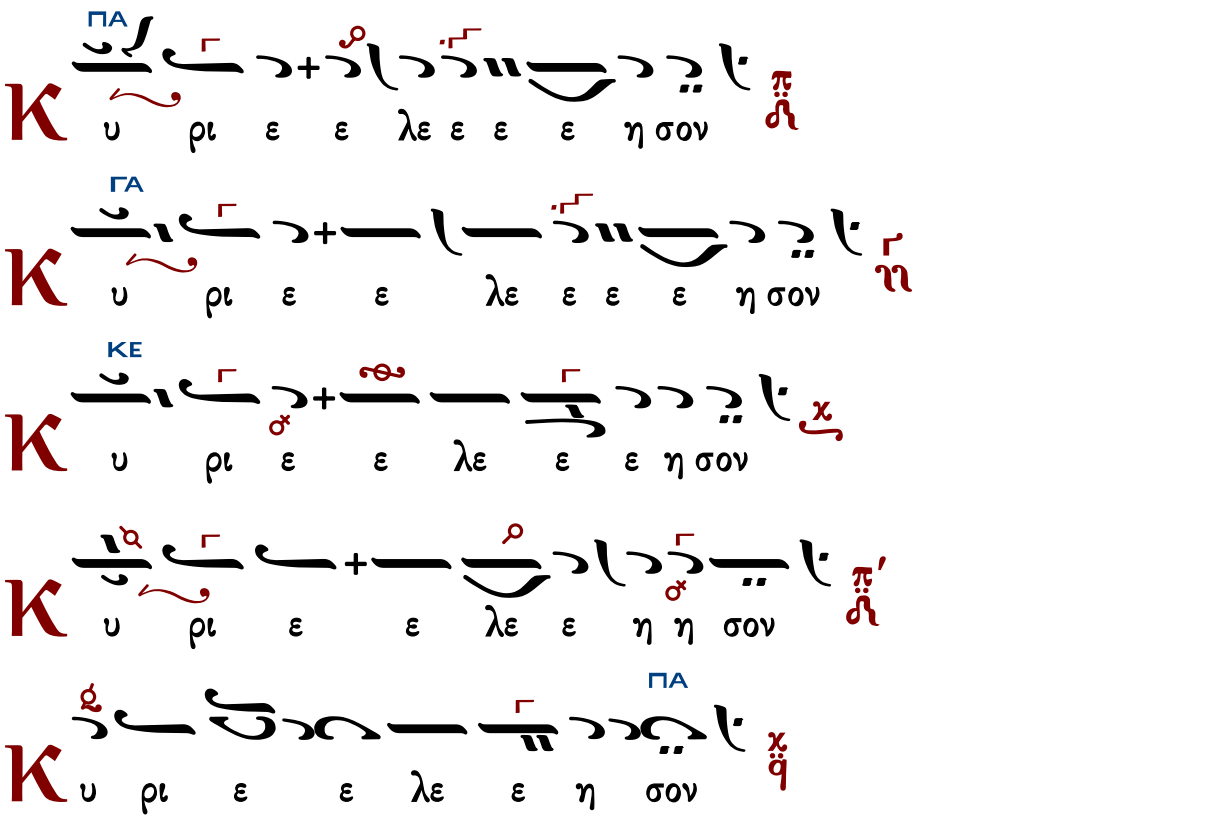

ΠΑ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΠΑ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον

ΠΑ

Π α ρα σχου ου Κυ υ υ υ ρι ε

ΝΗ ΓΑ

Π α ρα σχου Κυ υ υ υ ρι ε

ΠΑ ΚΕ

Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε

ΠΑ

Π α ρα σχου Κυ υ ρι ι ε

ΚΕ ΠΑ

Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε

ΠΑ

Π α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ε

ΠΑ

Π α ρα σχου ου Κυ υ υ ρι ι ε

ΠΑ ΚΕ↓ ΠΑ

C οι Κυ ρι ε

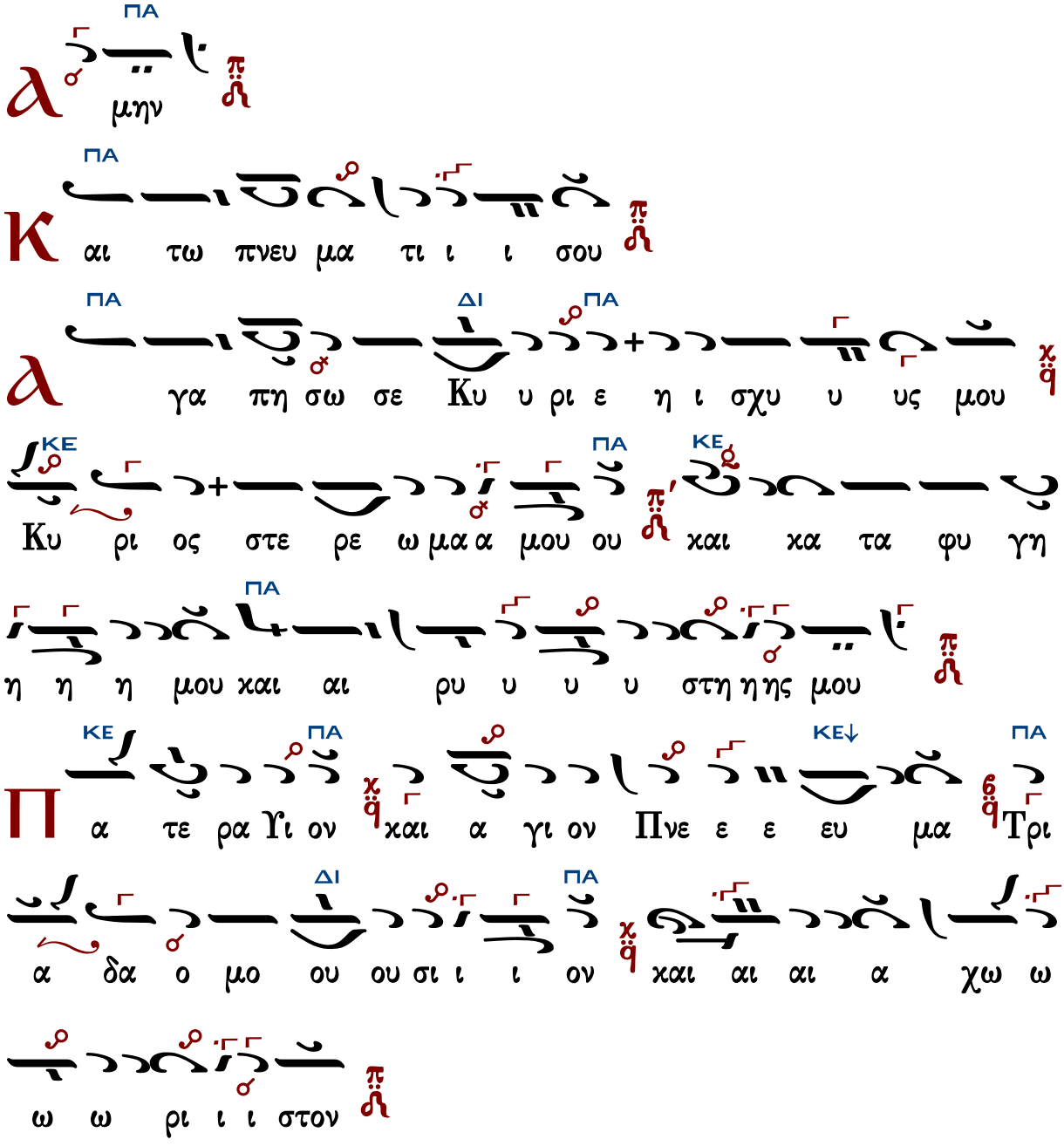

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

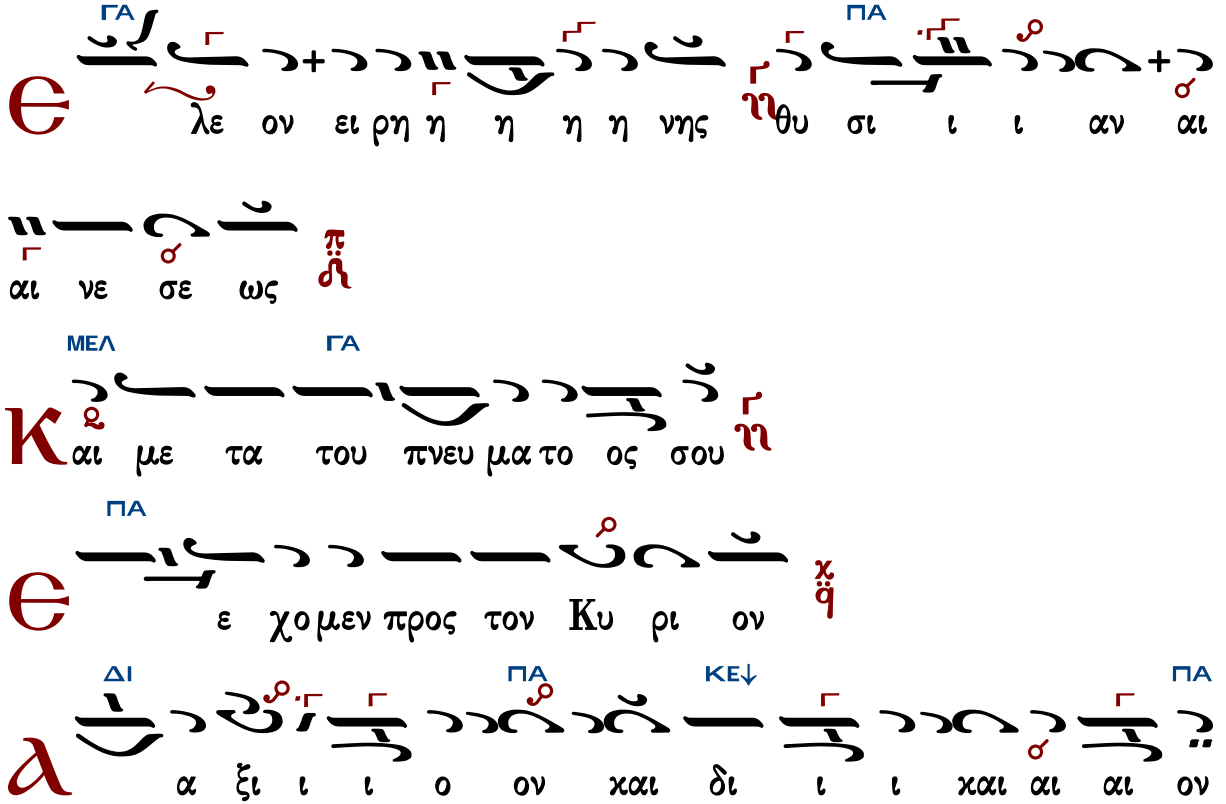

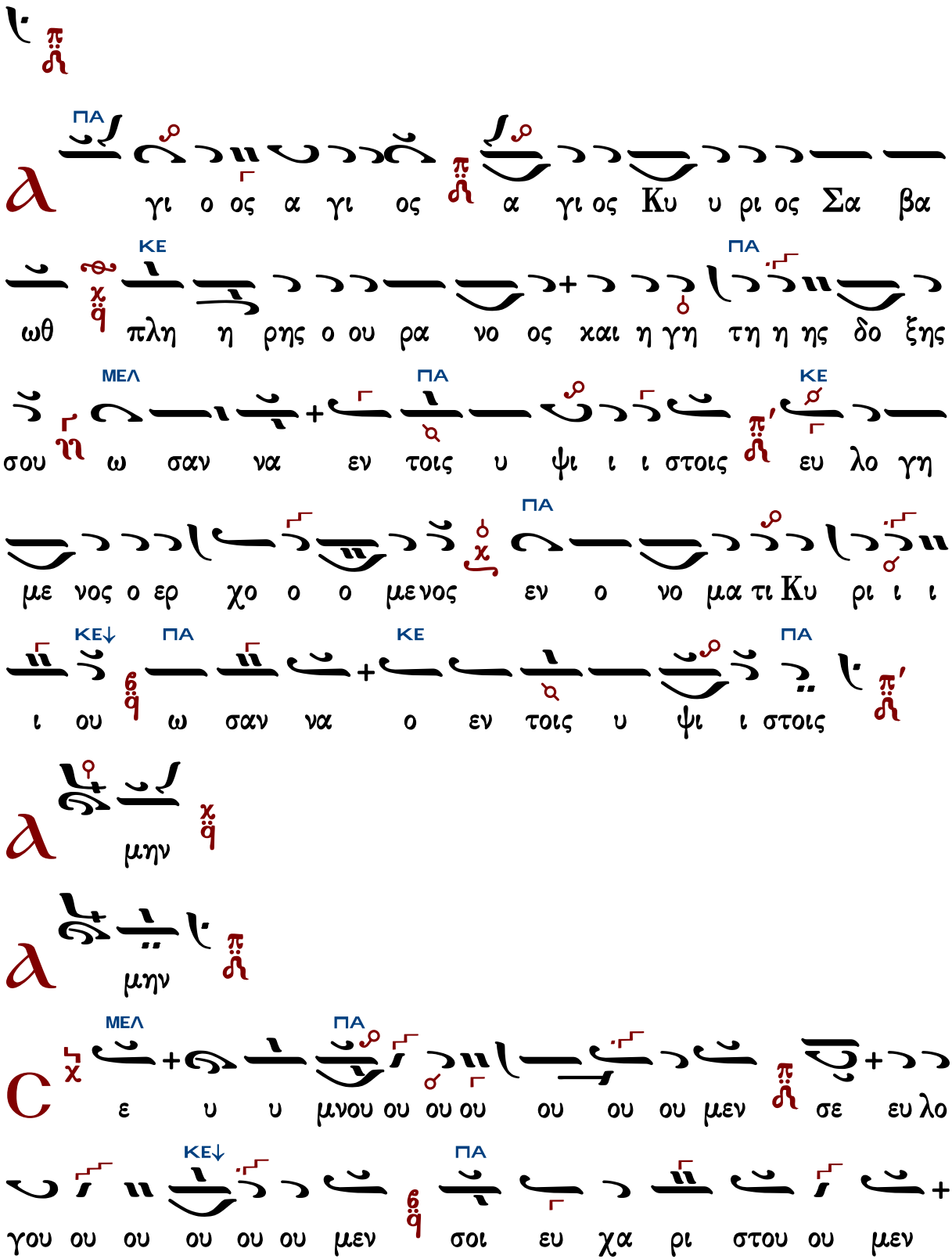
ΠΑ
γι ο ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος Σα βα
ΚΕ
ΠΑ
ωθ πλη η ρης ο ου ρα νο ος και η γη τη η ης δο ξης
ΜΕΛ
ΠΑ
ΚΕ
σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις ευ λο γη
ΠΑ
με νος ο ερ χο ο ο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι
ΚΕ↓
ΠΑ
ΚΕ
ΠΑ
ι ου ω σαν να ο εν τοις υ ψι ι στοις
μην
μην
ΜΕΛ
ΠΑ
ε υ υ μνου ου ου ου ου ου ου μεν σε ευ λο
ΚΕ↓
ΠΑ
γου ου ου ου ου ου μεν σοι ευ χα ρι στου ου μεν

ΔΙ ΠΑ ΚΕ

Κυ ρι ι ι ι ε χαι δε ε ο με θα α α α

ΠΑ

α α α σου ο Θε ε ο ο ο ο ος η η η μων

ι

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΠΑ

α ξι ον ε στι ι ιν ω ως α λη θως μα κα

ρι ι ζει ει ειν σε ε ε την Θε ο το ο ο ο ο κο

ΝΗ ΓΑ ΔΙ ΚΕ

ο ον την α ει μα κα ρι ι ι στον και παν α α

ΠΑ

μω ω μη η η η τον και μη τε ε ε ε ρα του

Θε ου ου η η η η μων την τι ι μι ω τε

ΚΕ

ε ε ραν των Χε ε ρου ου βιμ και εν δο ξο

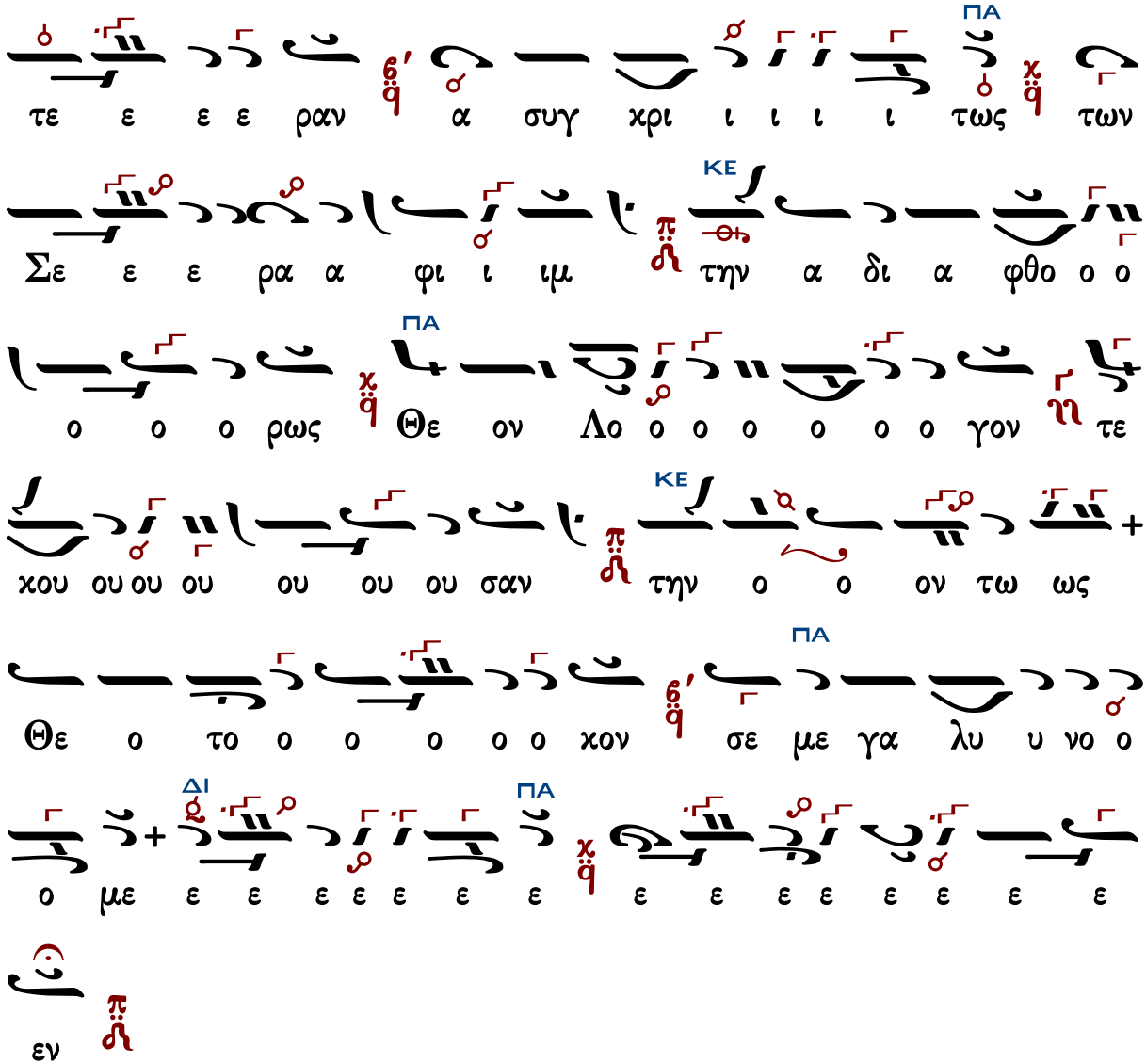

Γεωργίου Τσατσαρώνη Ι

Κύριε ἐλέησον ἁπλᾶ

Ἦχος λ̇ π̈ ϊ̈ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.213*

Συμφωνία πέμπτης * Ἐναρμόνιος (Ἀτζὲμ στὸν Γα) * Βάση Mi ἢ Re = Πα * Ἐκφωνήσεις στὸν Κε

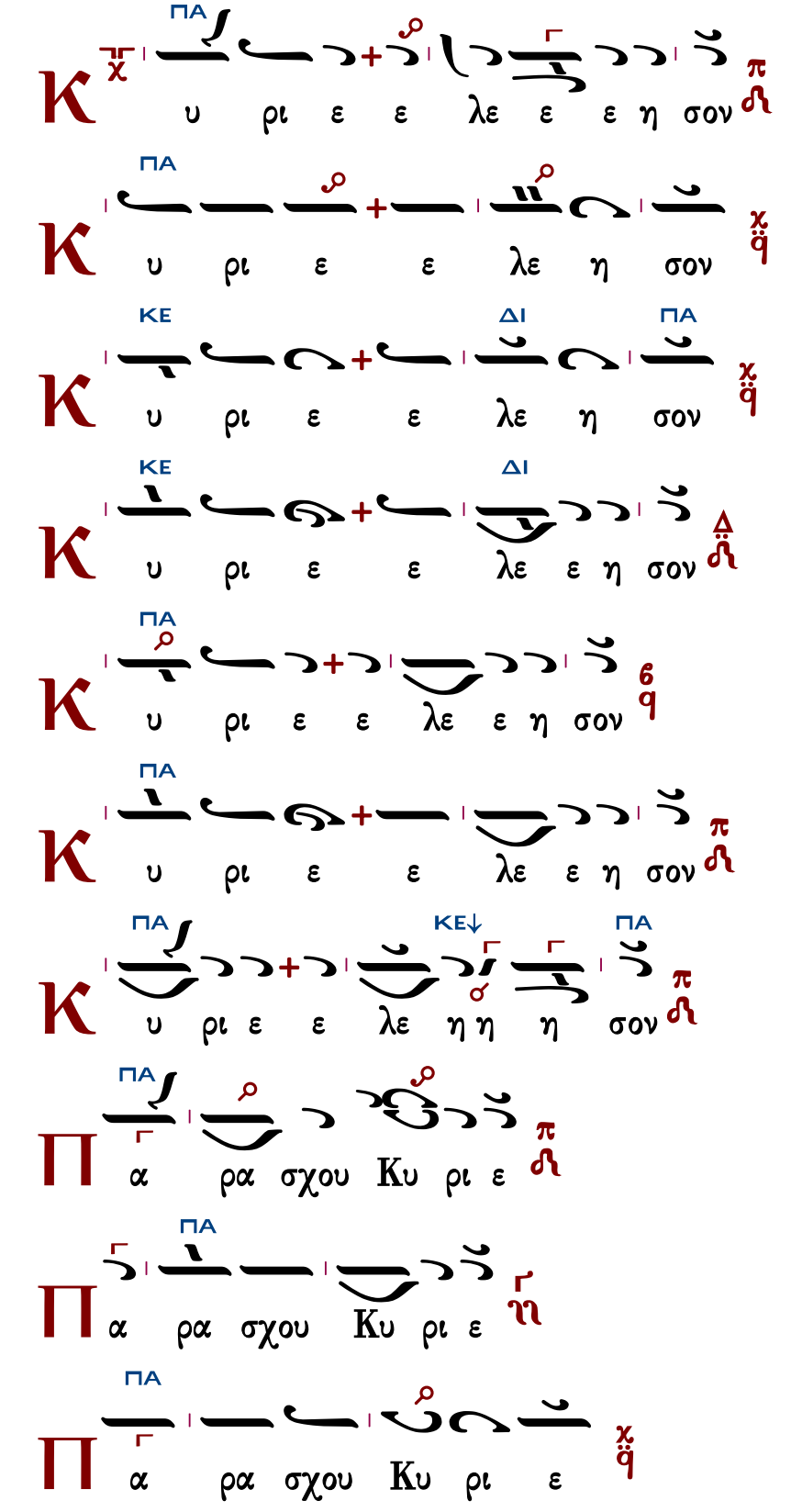
ΠΑ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΠΑ
υ ρι ε ε λε η σον
ΚΕ ΔΙ ΠΑ
υ ρι ε ε λε η σον
ΚΕ ΔΙ
υ ρι ε ε λε ε η σον
ΠΑ
υ ρι ε ε λε ε η σον
ΠΑ
υ ρι ε ε λε ε η σον
ΠΑ ΚΕ↓ ΠΑ
υ ρι ε ε λε η η η σον
ΠΑ
α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ
α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ
α ρα σχου Κυ ρι ε

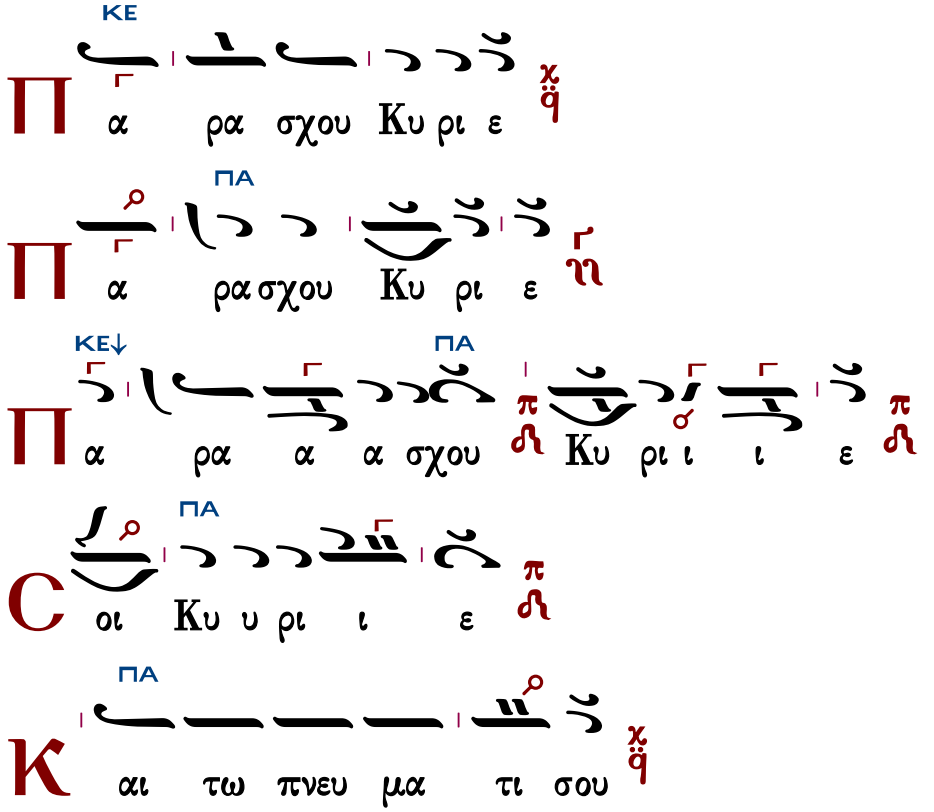

Κύριε ἐλέησον πανηγυρικὰ

Ἦχος λ ϋ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.215*

Συμφωνία πέμπτης * Ἐναρμόνιος (Ἀτζέμ στὸν Γα) 8 Βάση Mi ἢ Re = Πα * Ἐκφωνήσεις στὸν Κε

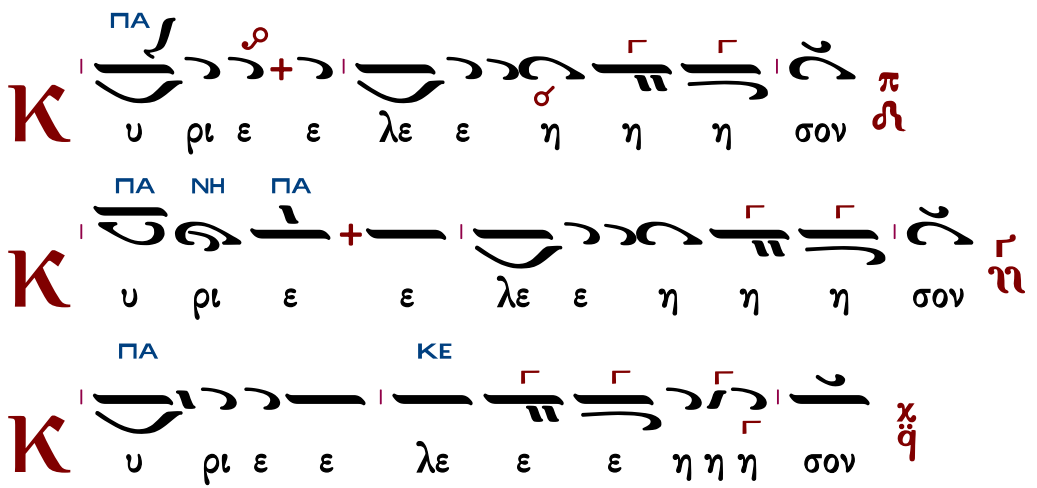

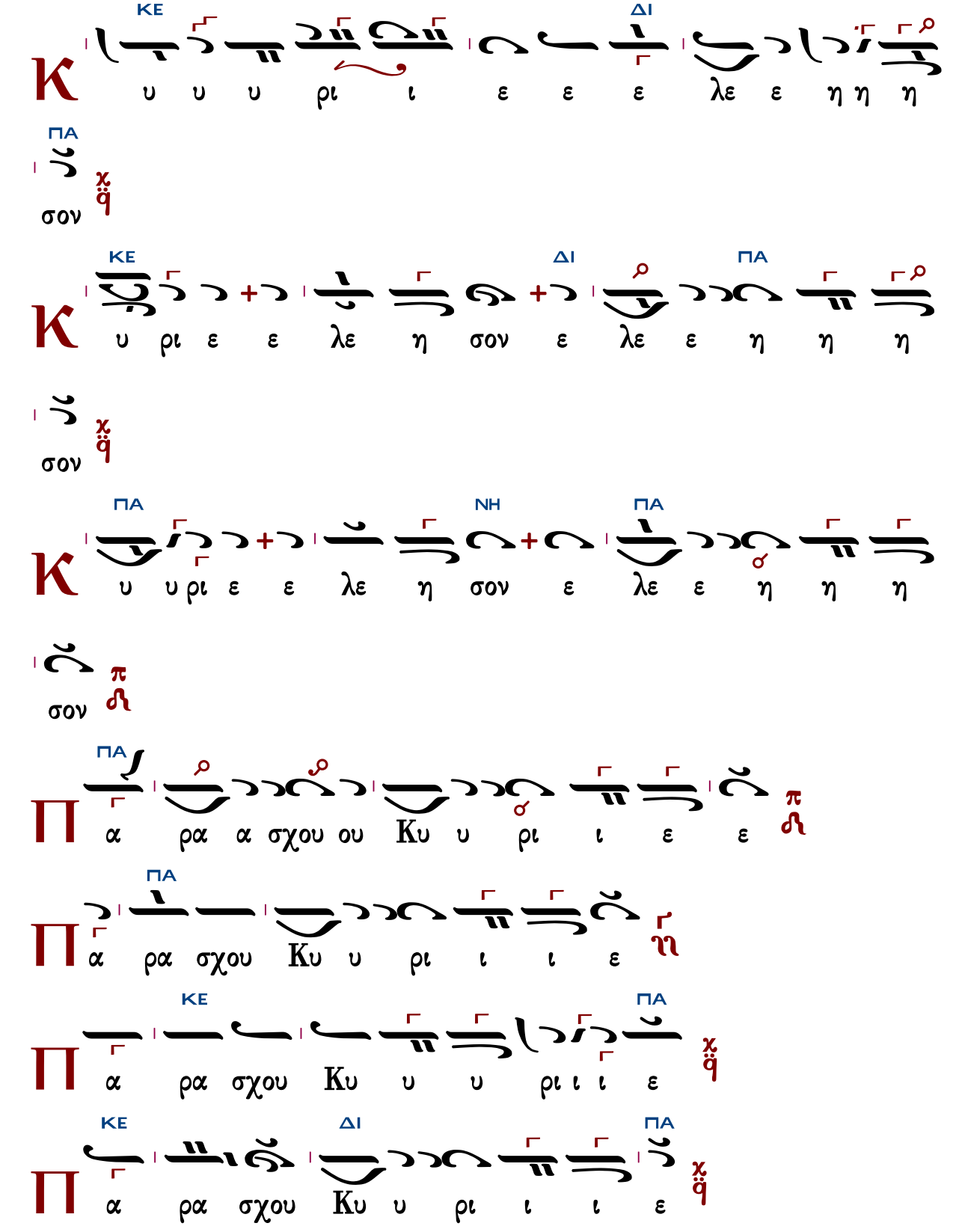
ΚΕ ΔΙ
Κ υ υ υ ρι ι ε ε ε λε ε η η η
ΠΑ
σον
ΚΕ ΔΙ ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε η σον ε λε ε η η η
σον
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
Κ υ υ ρι ε ε λε η σον ε λε ε η η η
σον
ΠΑ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ε ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ι ι ε
ΚΕ ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ι ι ε
ΚΕ ΔΙ ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ι ι ε

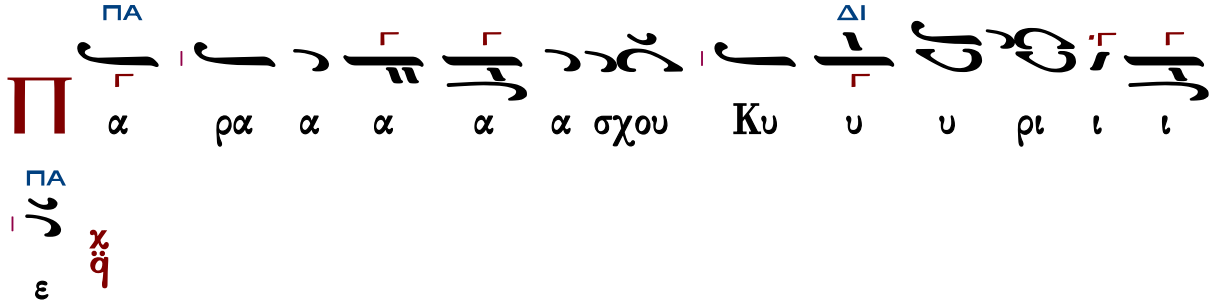

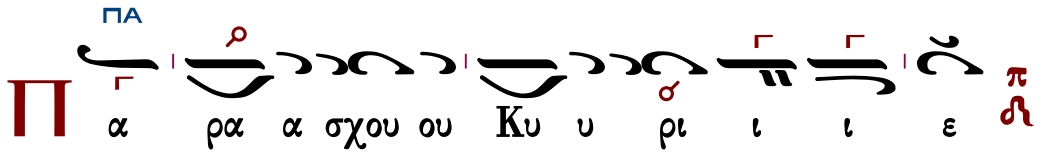

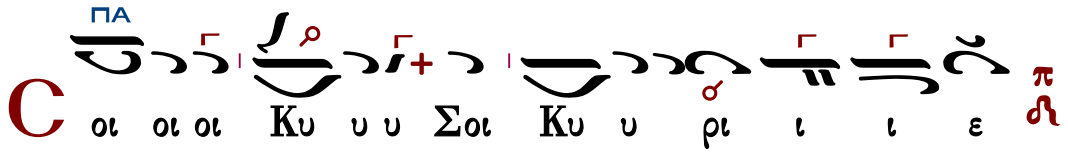

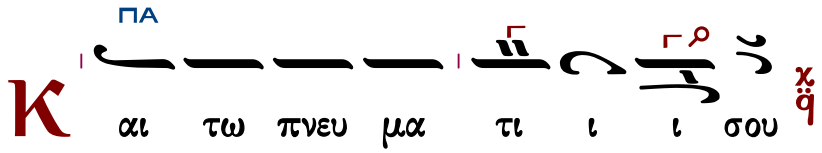

Λειτουργικά

Ἦχος λ π ϊ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.216*

Συμφωνία πέμπτης * Ἐναρμόνιος (Ἀτζὲμ στὸν Γα) * Βάση Mi ἢ Re = Πα * Ἐκφωνήσεις στὸν Κε

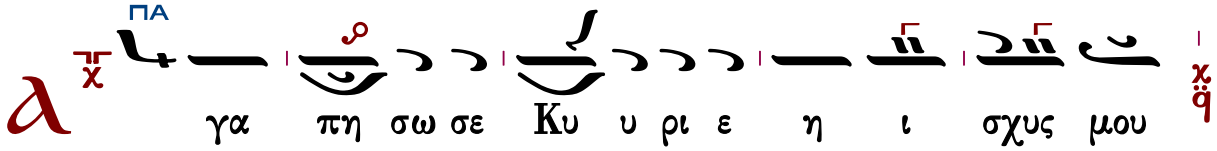

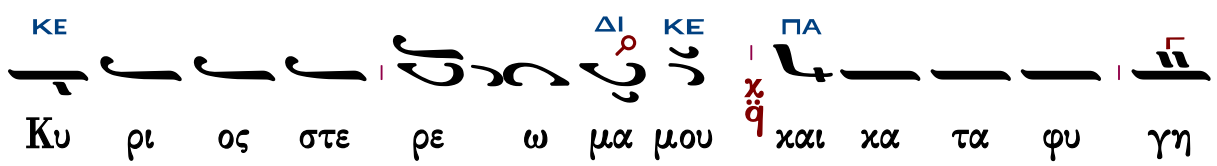

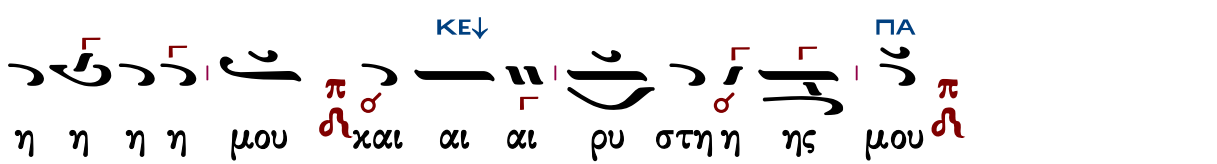

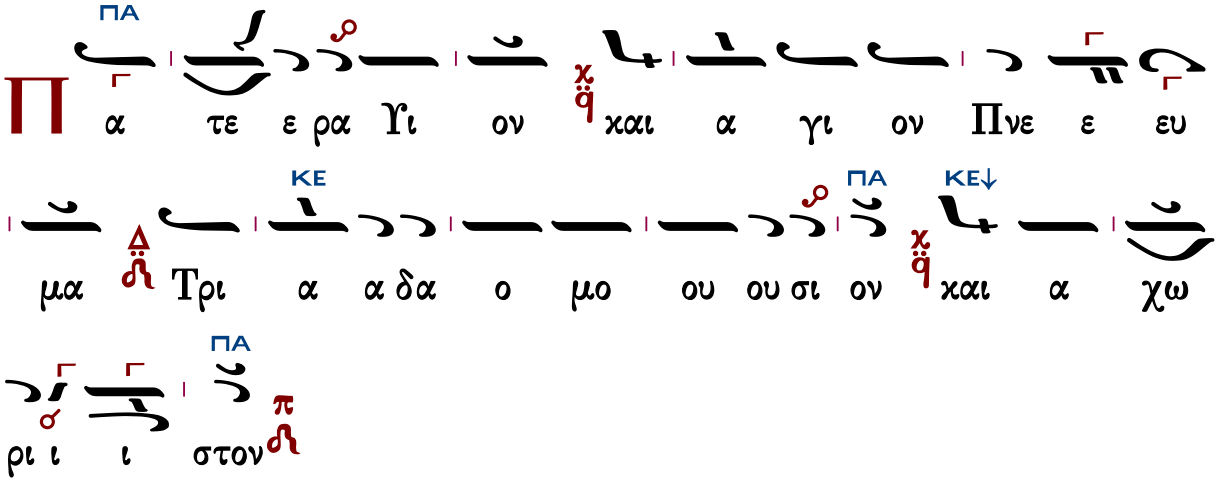

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

ΠΑ

Є λε ον ει ρη η η νης θυ σι αν αι νε ε

ε σε ως

ΠΑ

Κ αι με τα του πνευ μα τος σου

ΚΕ

Є χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

ΠΑ ΚΕ↓ ΠΑ

ϧ ξι ον χαι δι ι ι χαι ον [ε ε ε στιν] π

π

ΠΑ

ϧ γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος

ΚΕ ΠΑ

Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος χαι η γη

της δο ξης σου π ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι

ΚΕ

στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο

ΠΑ

νο μα τι ι Κυ ρι ι ου ω σαν να ο εν τοις

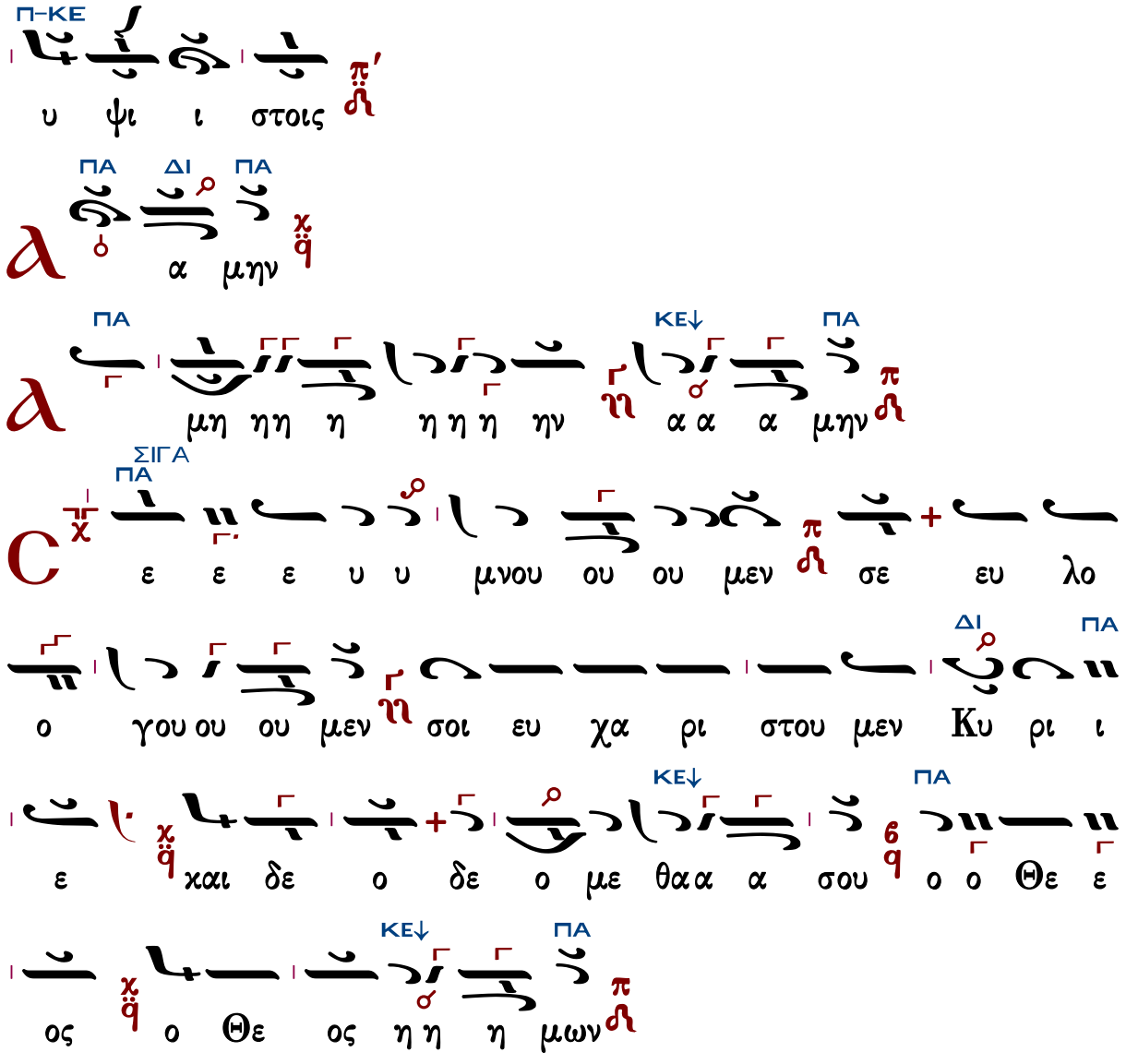

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος λ π ϊ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.218*

Συμφωνία πέμπτης * Ἐναρμόνιος (Ἀτζέμ στὸν Γα) * Βάση Mi ἢ Re = Πα

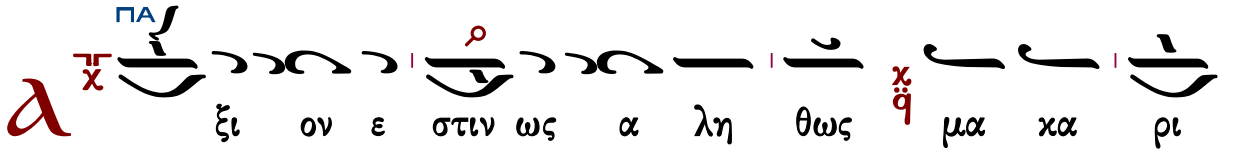

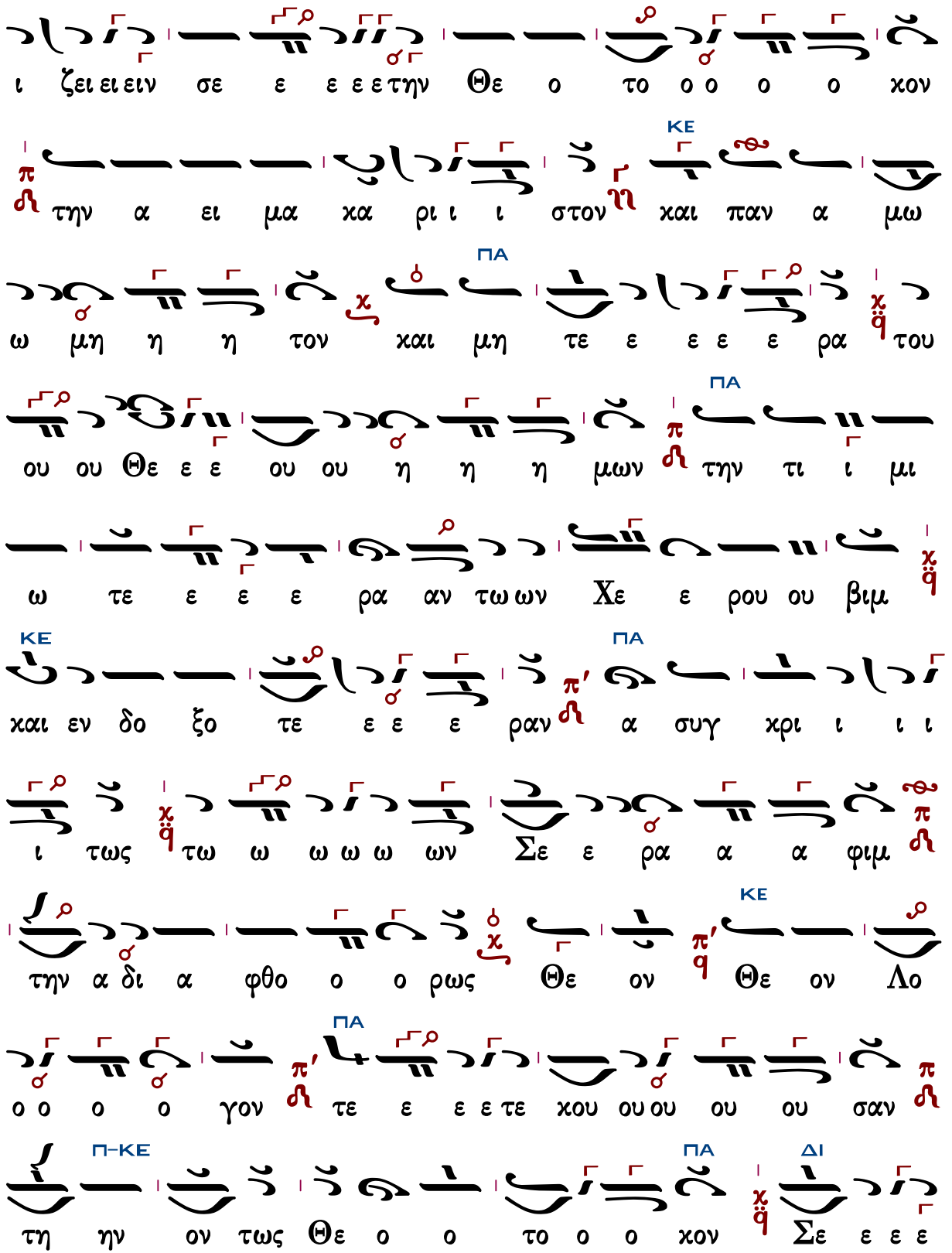
ι ζει ει ειν σε ε ε ε ε την Θε ο το ο ο ο ο χον
ΚΕ
π
ρ
την α ει μα χα ρι ι ι στον η και παν α μω
ΠΑ
χ
ω μη η η τον και μη τε ε ε ε ε ρα χ q του
ΠΑ
π
ρ
ου ου Θε ε ε ου ου η η η μων π ρ την τι ι μι
ω τε ε ε ε ρα αν τω ων Χε ε ρου ου βιμ χ q
ΚΕ
ΠΑ
και εν δο ξο τε ε ε ε ραν π′ ρ α συγ χρι ι ι ι
ι τως χ q τω ω ω ω ω ων Σε ε ρα α α φιμ π ρ
ΚΕ
π′ q
χ
την α δι α φθο ο ο ρως Θε ον Θε ον Λο
ΠΑ
π′ ρ
ο ο ο ο γον τε ε ε ε τε χου ου ου ου ου σαν π ρ
Π–ΚΕ
ΠΑ
ΔΙ
χ q
τη ην ον τως Θε ο ο το ο ο χον Σε ε ε ε

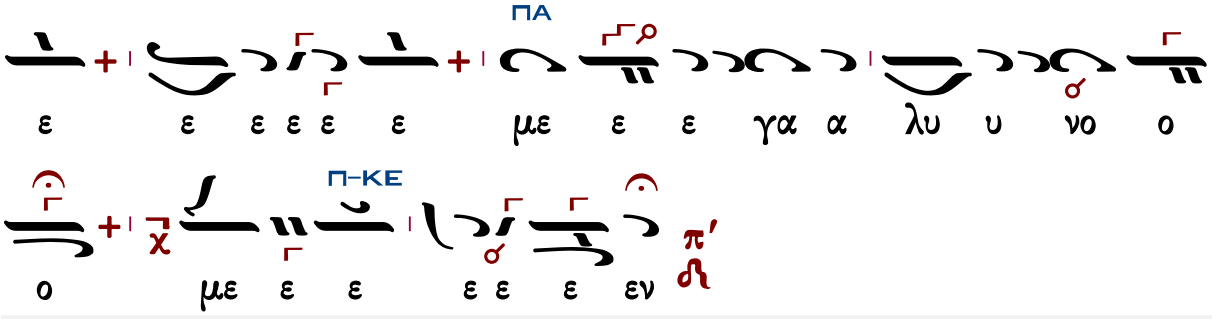

Γεωργίου Τσατσαρώνη ΙΙ

Ἦχος λ ϋ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.228*

Συμφωνία ὀγδόης καὶ τροχὸς * Κλίμαξ Διαπασῶν * Βάση Do ἢ Re = Πα * Ἐκφωνήσεις σὲ Πα ἢ Κε

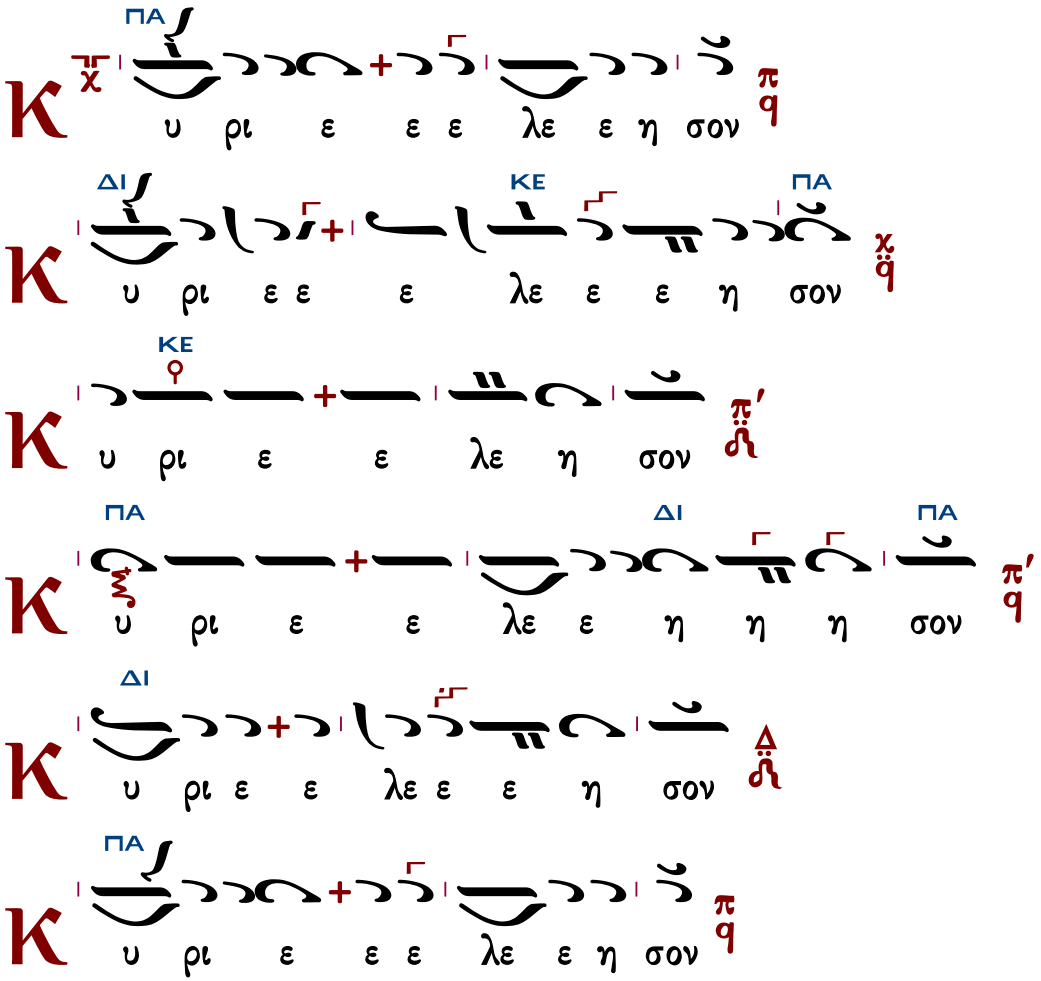

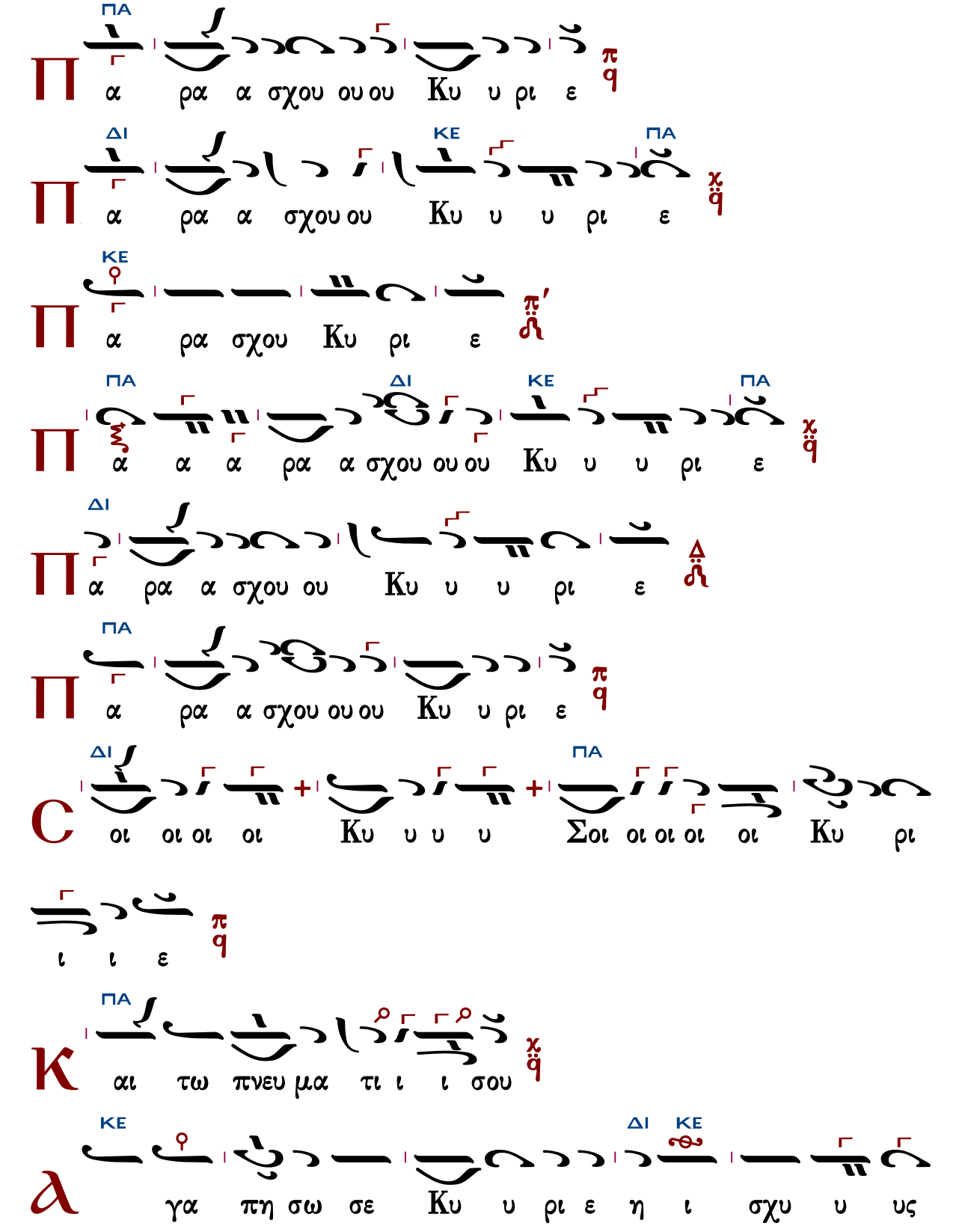
ΠΑ
Π
α ρα α σχου ου ου Κυ υ ρι ε
ΔΙ ΚΕ ΠΑ
Π
α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΚΕ
Π
α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ ΔΙ ΚΕ ΠΑ
Π
α α α ρα α σχου ου ου Κυ υ υ ρι ε
ΔΙ
Π
α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π
α ρα α σχου ου ου Κυ υ ρι ε
ΔΙ ΠΑ
C
οι οι οι οι Κυ υ υ υ Σοι οι οι οι οι Κυ ρι
ι ι ε
ΠΑ
Κ
αι τω πνευ μα τι ι ι σου
ΚΕ ΔΙ ΚΕ
λ
γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υ υς

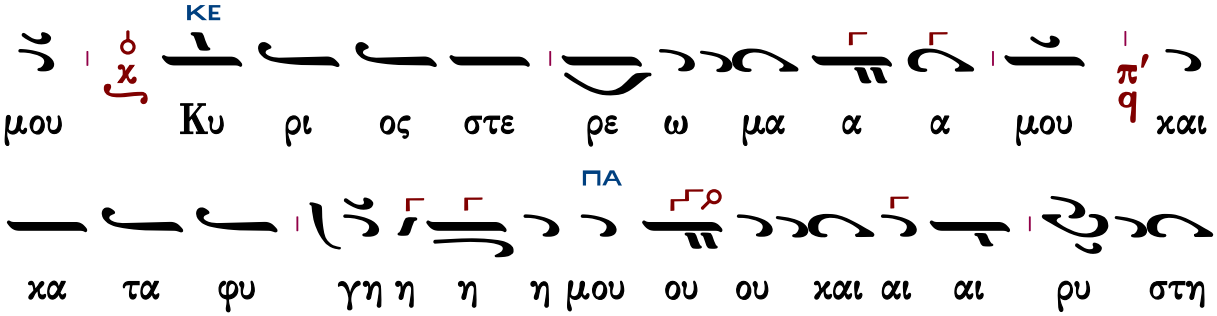

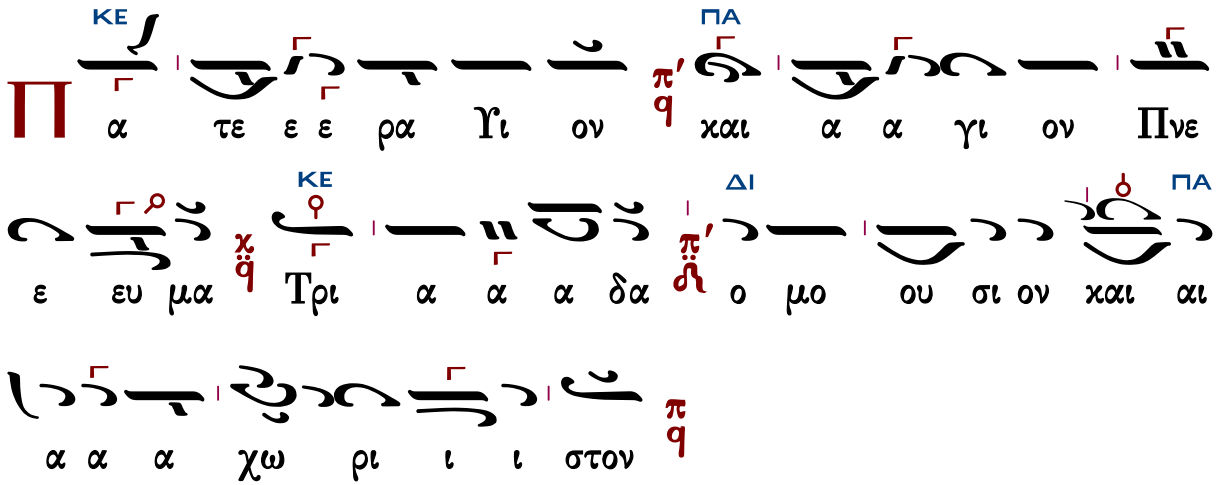

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

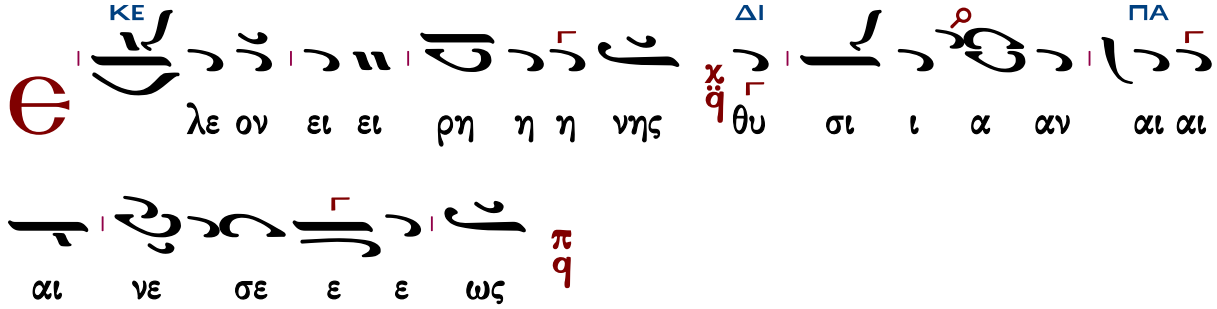

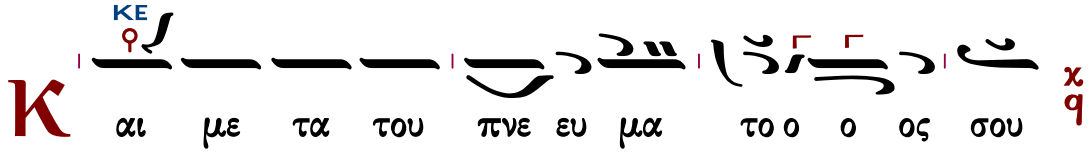

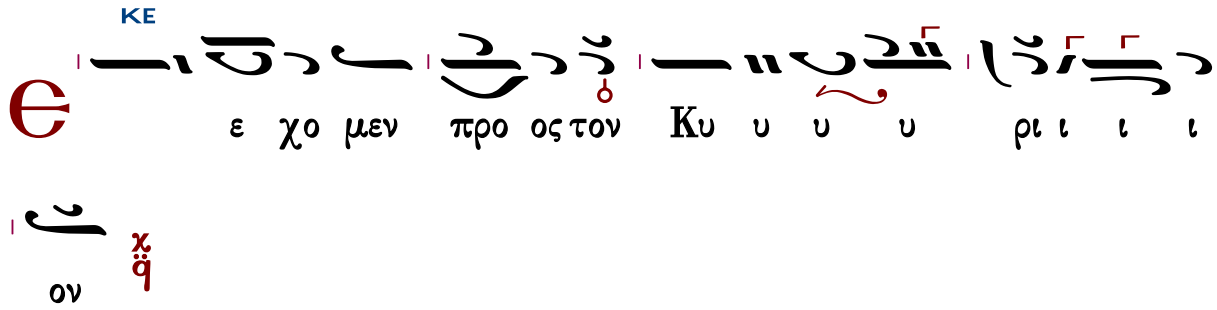

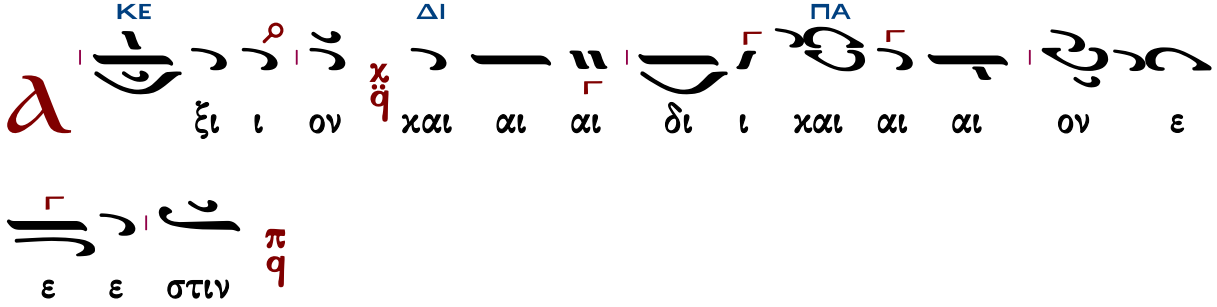

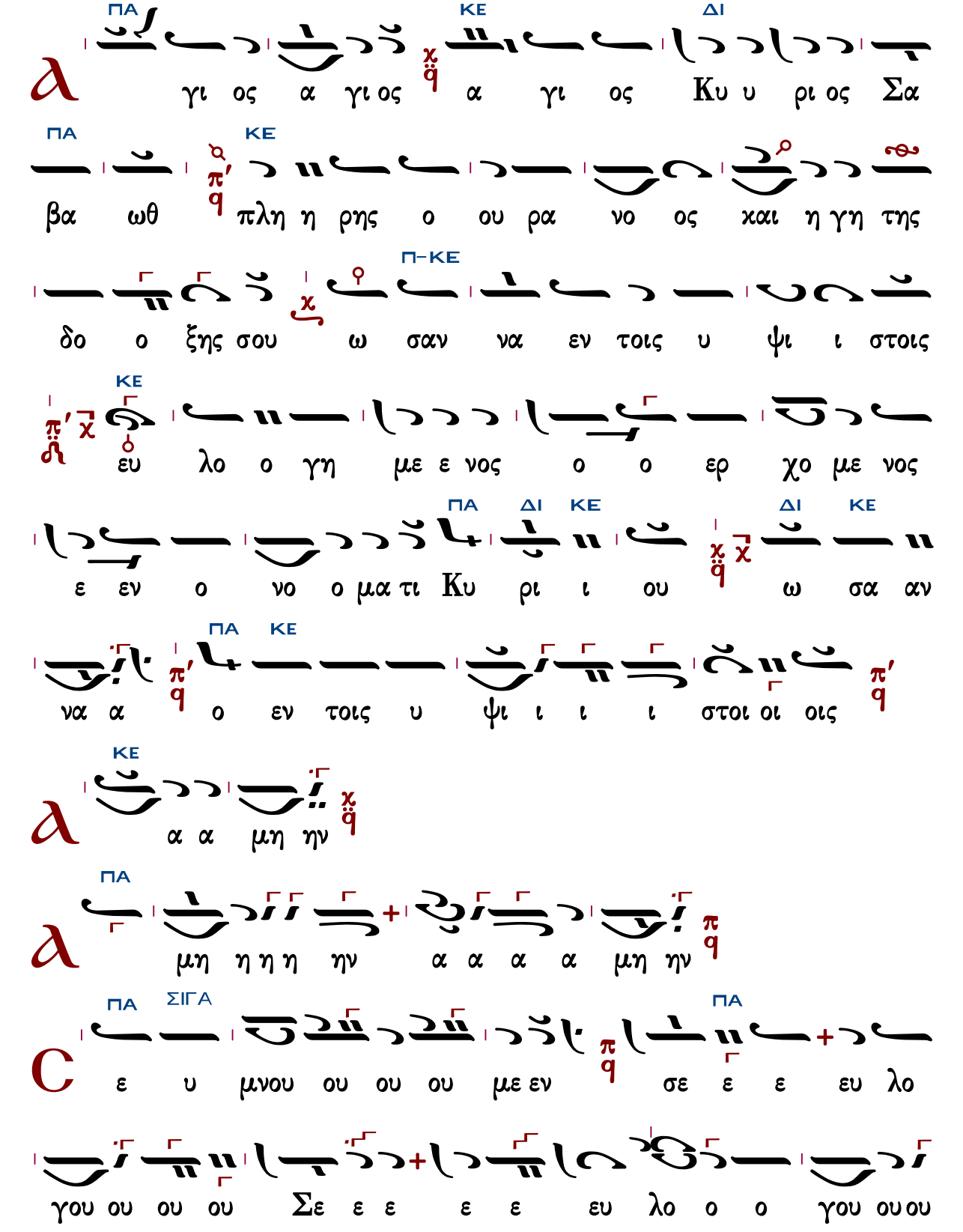
ΠΑ ΚΕ ΔΙ
γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος Σα
ΠΑ ΚΕ
βα ωθ πλη η ρης ο ου ρα νο ος χαι η γη της
Π-ΚΕ
δο ο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι στοις
ΚΕ
ευ λο ο γη με ε νος ο ο ερ χο με νος
ΠΑ ΔΙ ΚΕ ΔΙ ΚΕ
ε εν ο νο ο μα τι Κυ ρι ι ου ω σα αν
ΠΑ ΚΕ
να α ο εν τοις υ ψι ι ι ι στοι οι οις
ΚΕ
α α μη ην
ΠΑ
μη η η η ην α α α α μη ην
ΠΑ ΣΙΓΑ ΠΑ
ε υ μνου ου ου ου με εν σε ε ε ευ λο
γου ου ου ου Σε ε ε ε ε ευ λο ο ο γου ου ου

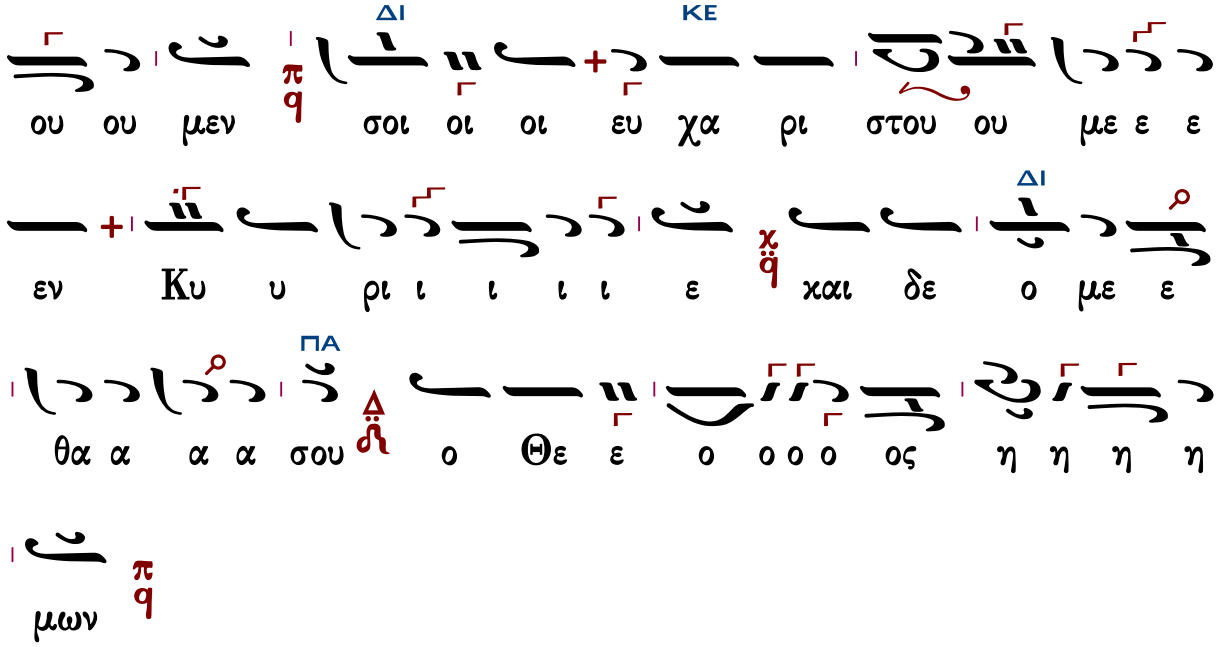

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος λ ϡ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.231*

Συμφωνία ὀγδόης καὶ τροχὸς * Κλίμαξ Διαπασῶν * Βάση Do ἢ Re = Πα

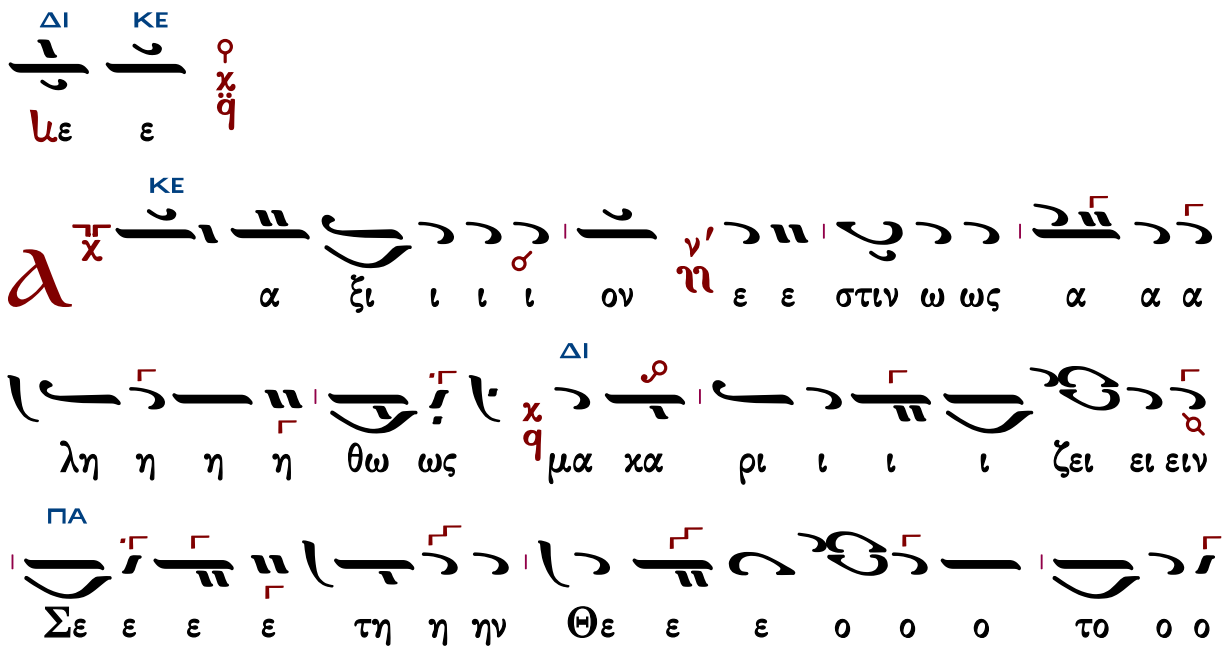

ΚΕ ΠΑ

χαι στον ι ρι χα μα ει α α την πη ον ον ο

ΔΙ

χαι τον η η η μη ω ω μω α α α παν αι αι αι

ΚΑΝΟΝΙΚΑ ΠΑ ΣΙΓΑ

ε ε ε τε μη ρα ε ε ε ε ε ε ε τε μη

η η η ου ου Θε ου ου ου ρα ε ε

ΝΗ ΚΕ

ε ε Χε των ραν ε ε ε τε ω μι μη τι την μω

ΚΕ ΔΙ

τε ξο δο εν και ιμ ι ι ι ι ιι ι βι ου ρου

ΔΙ

ι ι ι ι χρι συγ α αν α α α ρα ε ε ε ε

ΠΑ

των ε ε ε ε ε Σε ω ω ω ω ω ω ι ι τως

ΚΕ ΠΑ

ο ο φθο α δι α α α φιμ η ρα Σε

ο ο ο γο ο Λο ον Θε ον Θε ον ω ως ο

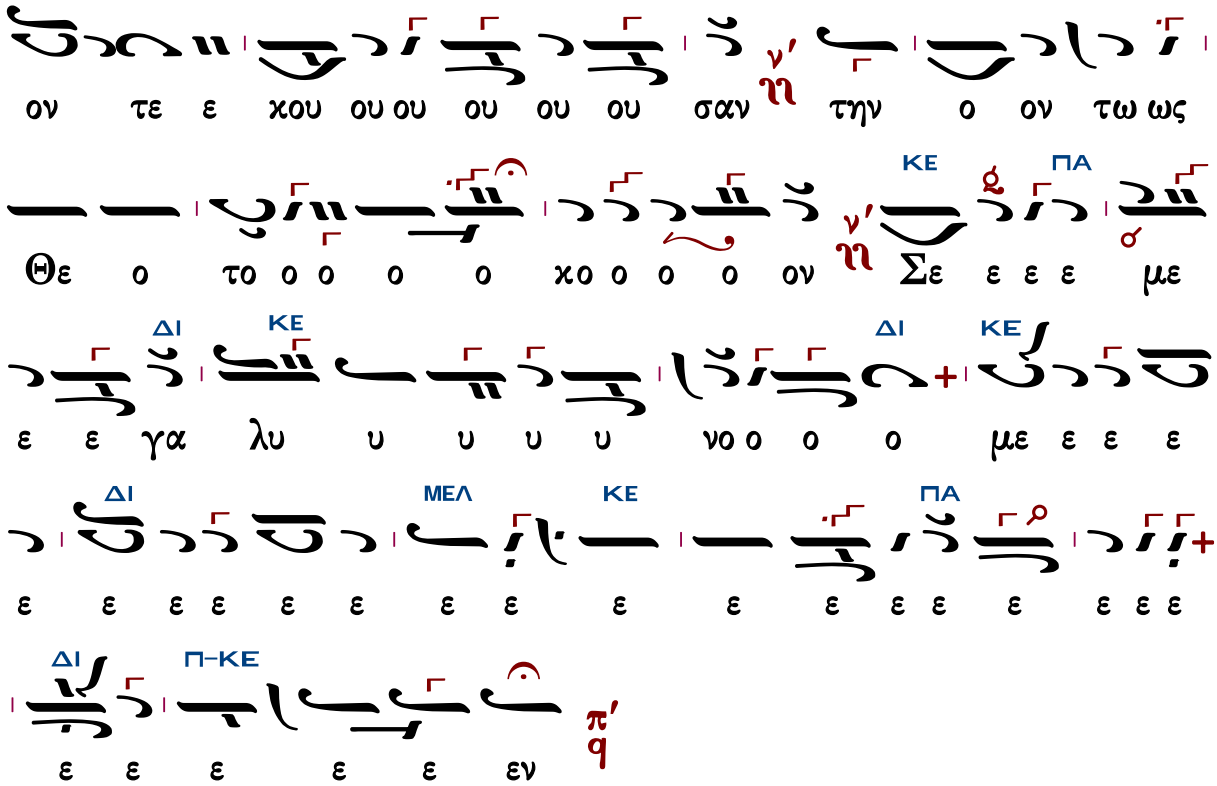

Γεωργίου Τσατσαρώνη III

Ἦχος λ π ϊ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.233*

Συμφωνία πέμπτης καὶ ὀγδόης * Ἀτζέμ στὸν Ζω * Βάση Fa = Πα * Ἐκφωνήσεις στὸν Κε

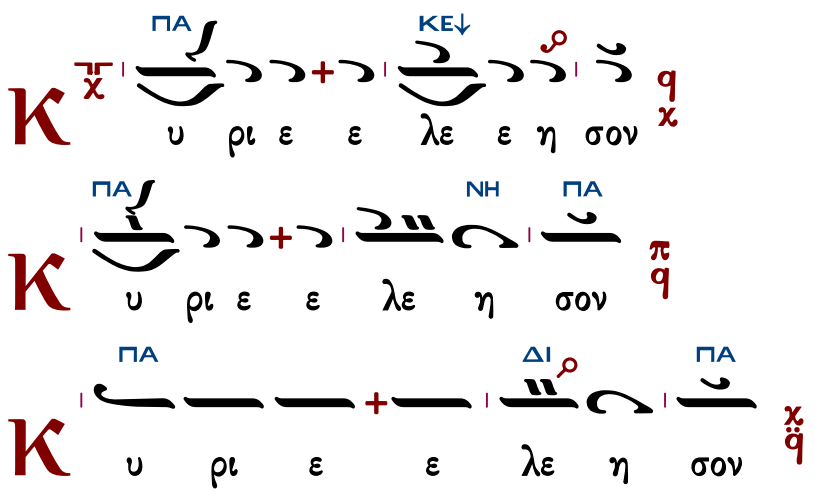

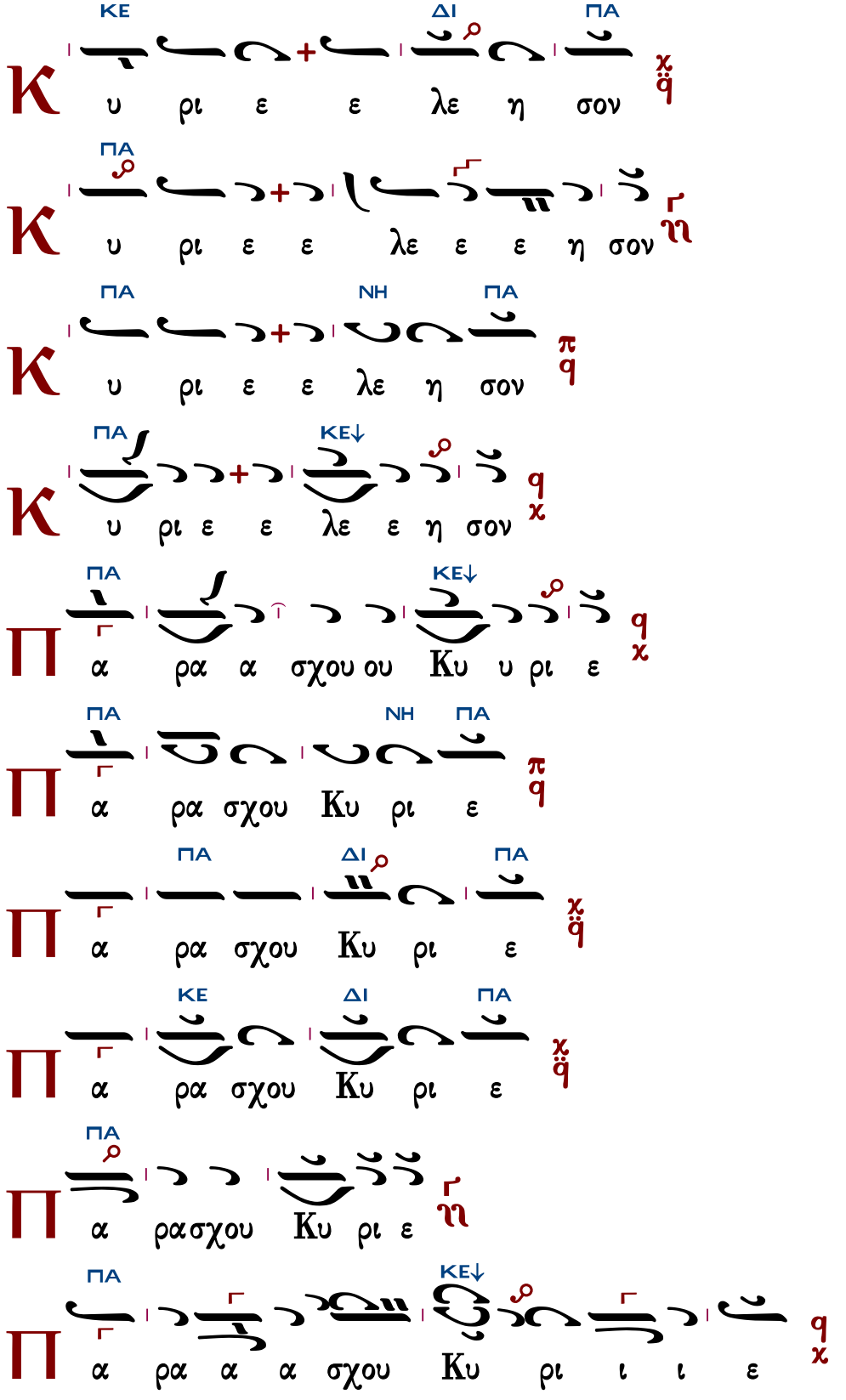
ΚΕ ΔΙ ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε η σον
ΠΑ ΚΕ↓
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΠΑ ΚΕ↓
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΚΕ ΔΙ ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ ΚΕ↓
Π α ρα α α σχου Κυ ρι ι ι ε

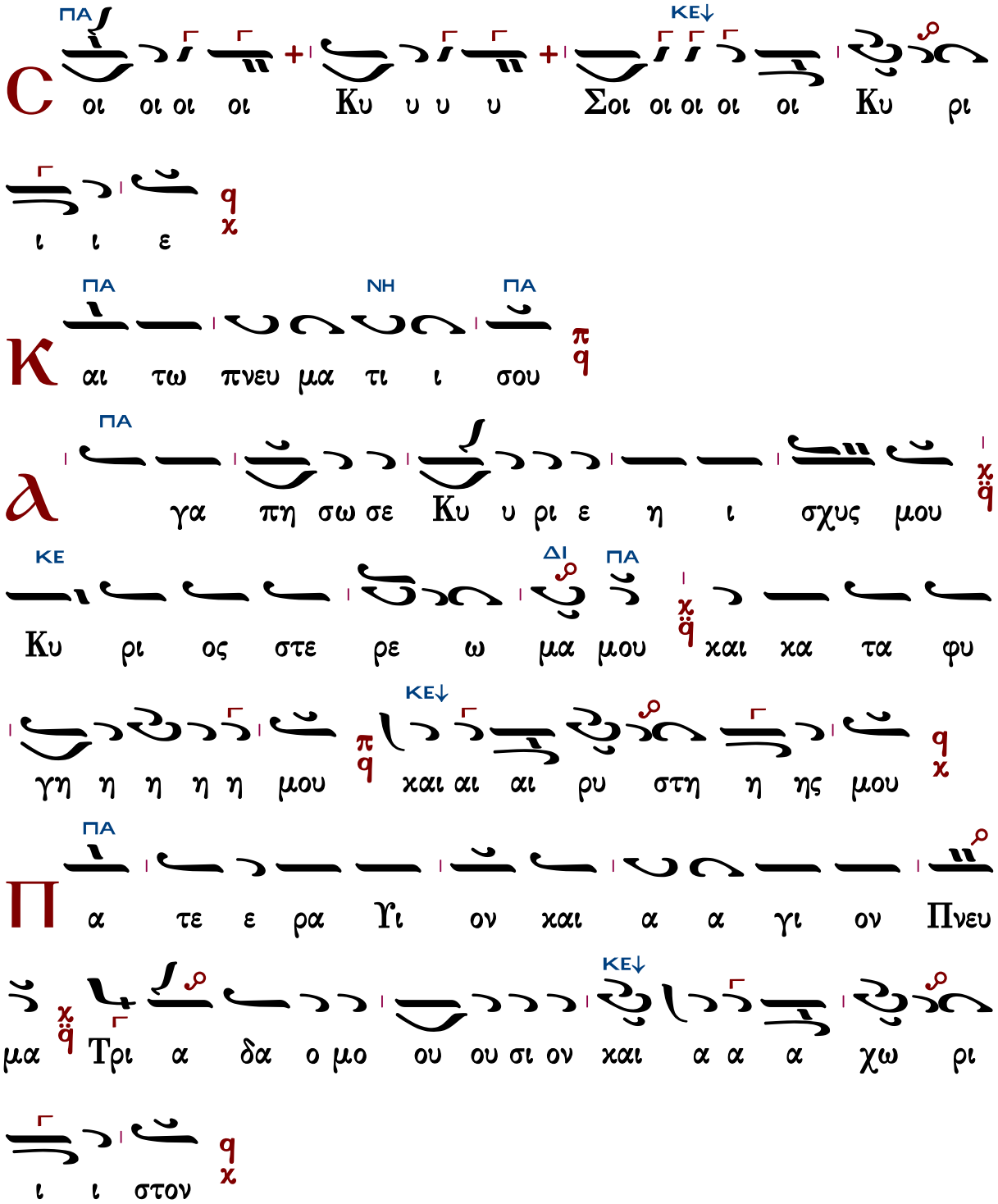

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

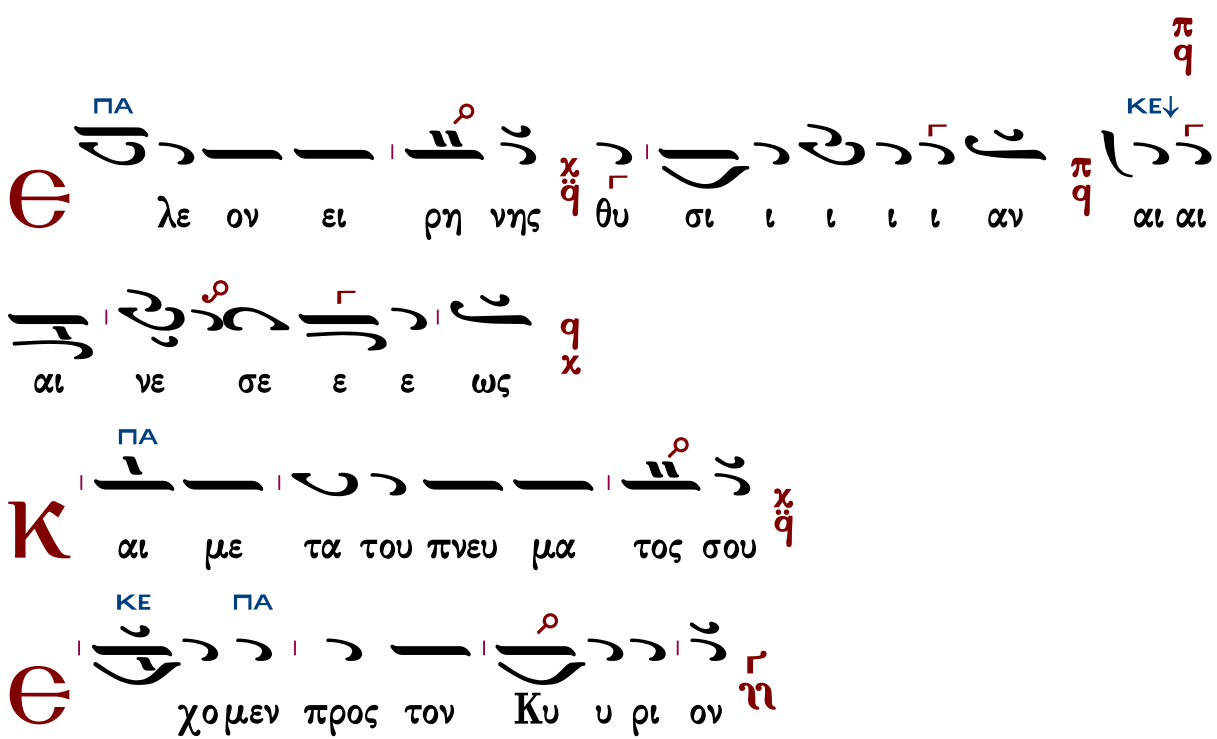

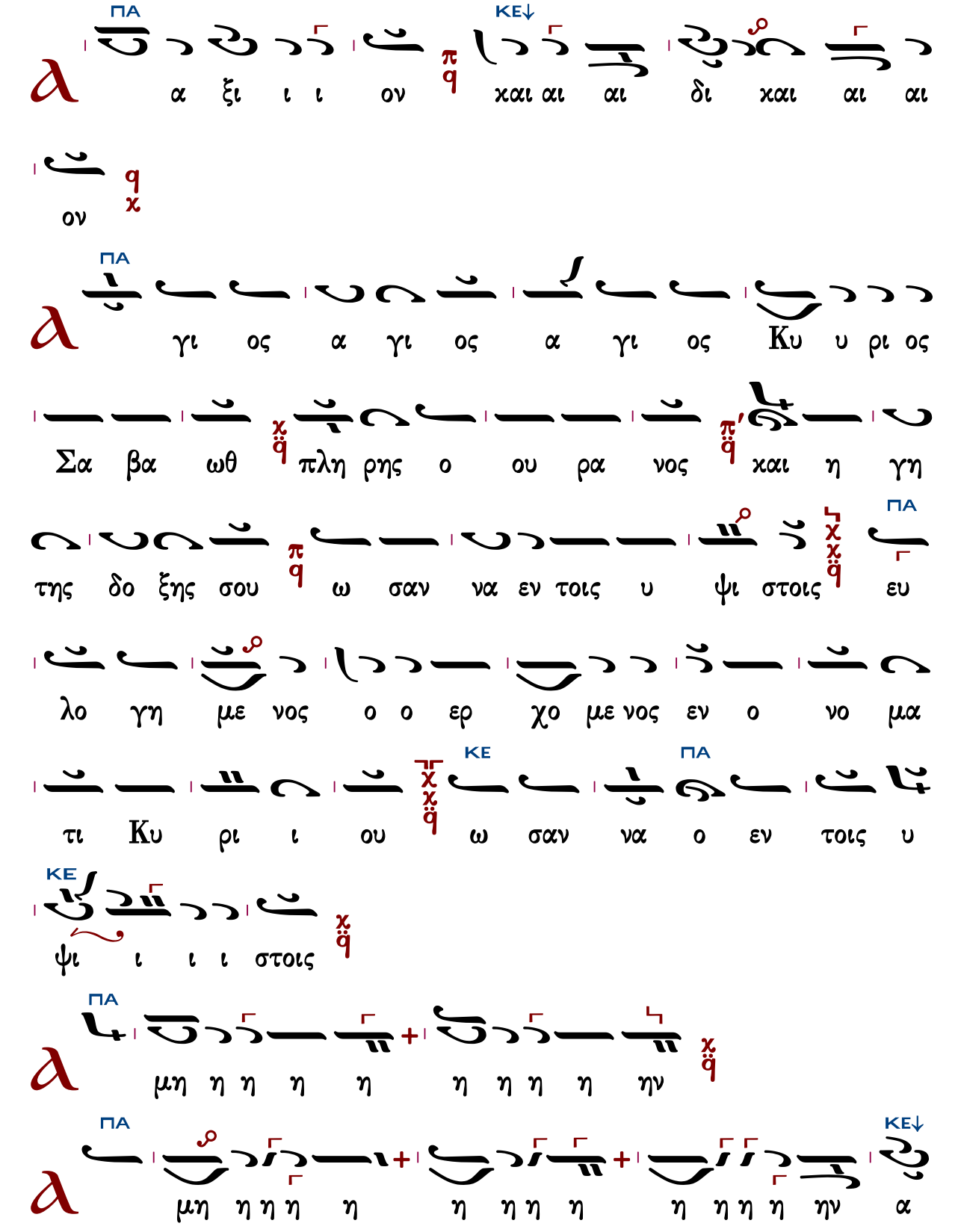
ΠΑ
α ξι ι ι ον
ΚΕ↓
χαι αι αι δι χαι αι αι
ον
ΠΑ
γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος
Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος χαι η γη
τη ς δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι στοις ΠΑ ευ
λο γη με νος ο ο ερ χο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ι ου ΚΕ ω σαν ΠΑ να ο εν τοις υ
ΚΕ
ψι ι ι ι στοις
ΠΑ
μη η η η η η η η η ην
ΠΑ
μη η η η η η η η η η η η η η η ΚΕ↓ α

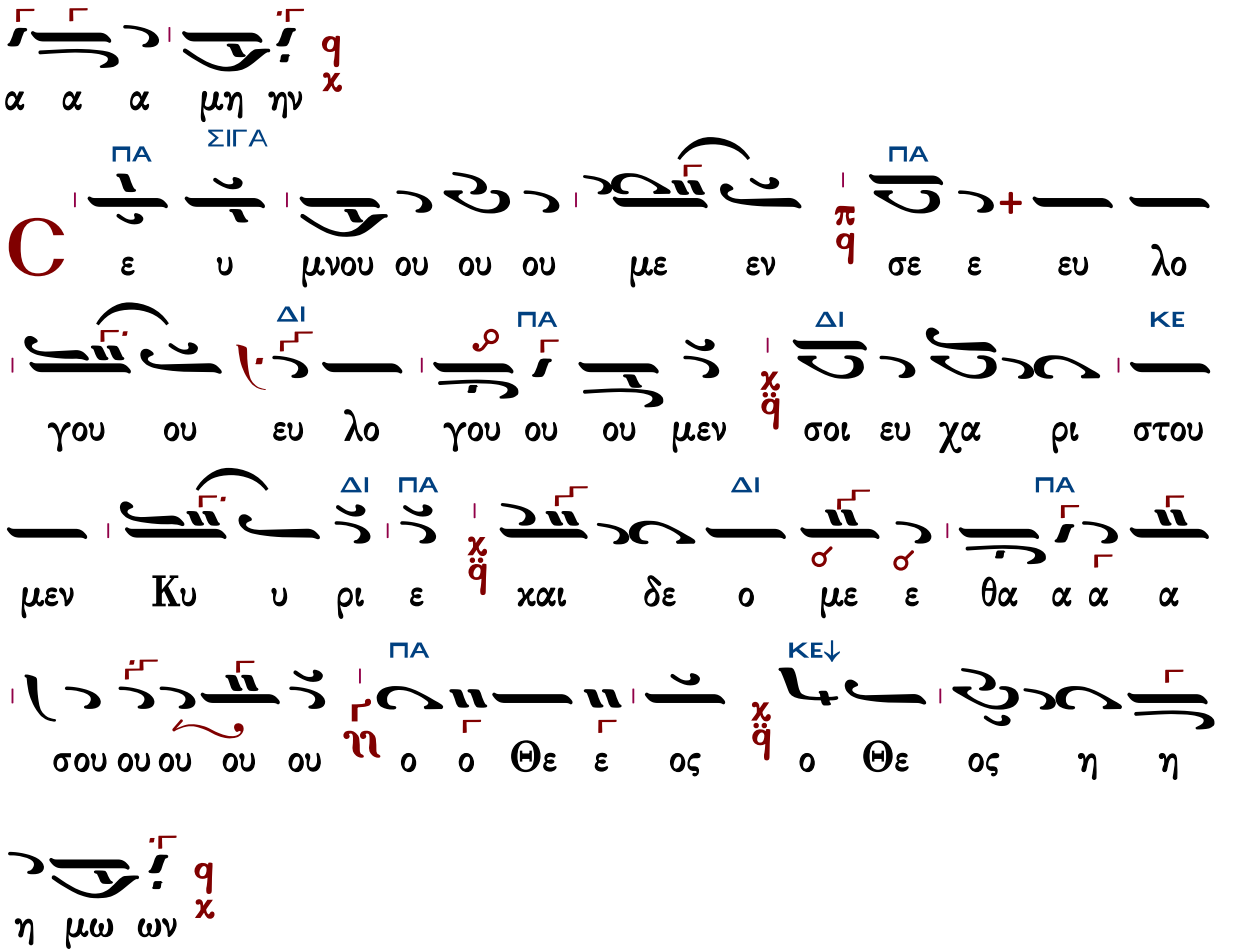

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος λ/π ϋ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.237*

Συμφωνία πέμπτης καὶ ὀγδόης * Ἀτζέμ στὸν Ζω * Βάση Fa = Πα

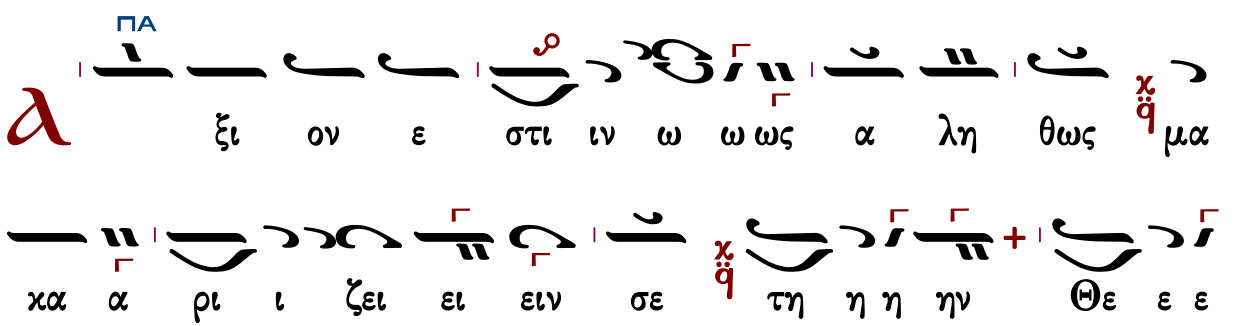

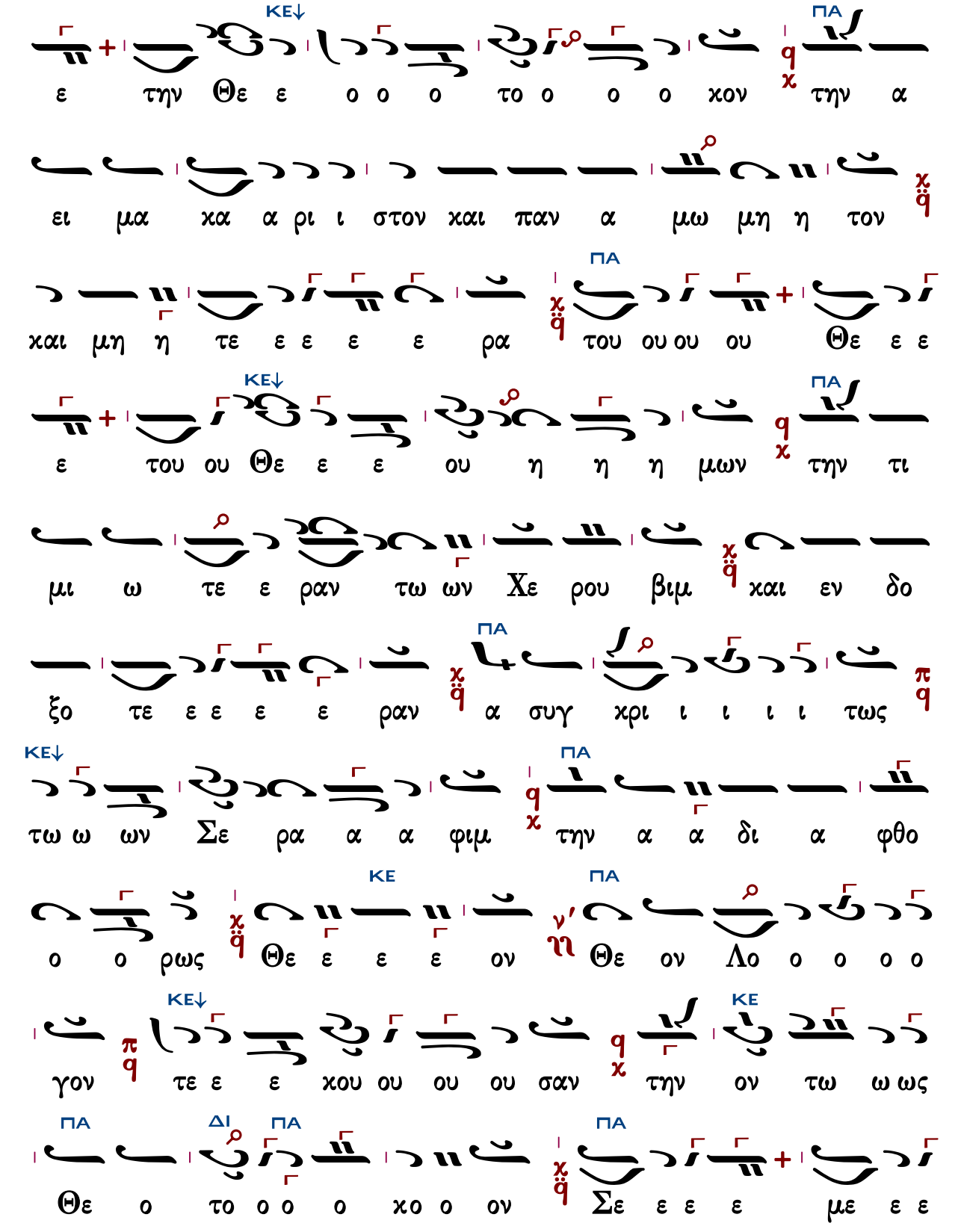
ε την Θε ε ο ο ο το ο ο ο χον την α
ει μα χα α ρι ι στον και παν α μω μη η τον
και μη η τε ε ε ε ρα του ου ου ου Θε ε ε
ε του ου Θε ε ε ου η η η μων την τι
μι ω τε ε ραν τω ων Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ε ε ε ραν α συγ χρι ι ι ι ι τως
τω ω ων Σε ρα α α φιμ την α α δι α φθο
ο ο ρως Θε ε ε ε ον Θε ον Λο ο ο ο ο
γον τε ε χου ου ου ου σαν την ον τω ω ως
Θε ο το ο ο ο χο ο ον Σε ε ε ε με ε ε
ΠΑ
ΚΕ↓
ΚΕ
ΔΙ

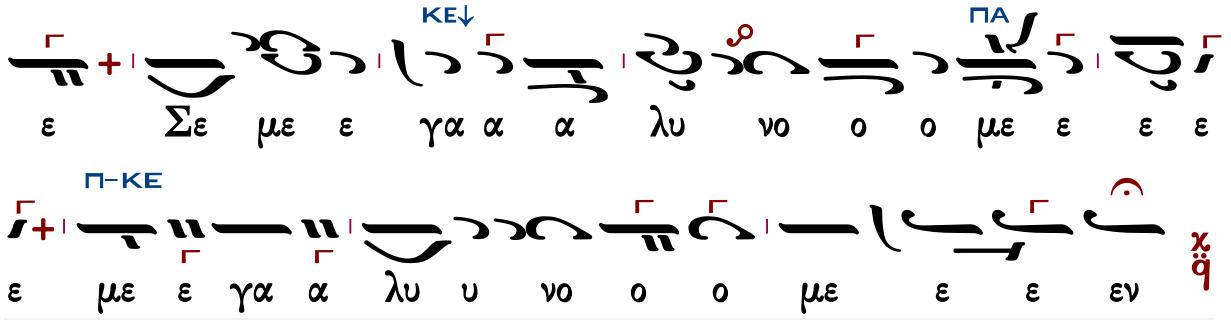

Γερασίμου Πρεβεζιάνου - Σινωπέως

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος ἡ πλ. Πα

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία 1992 σ.327*

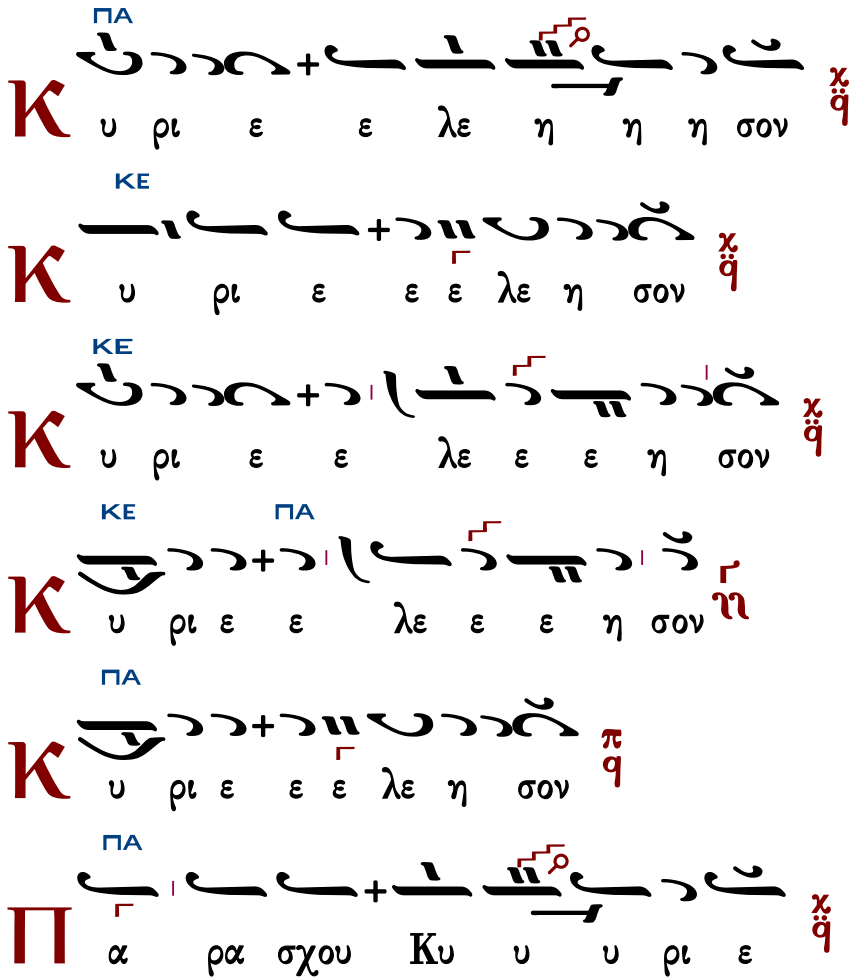

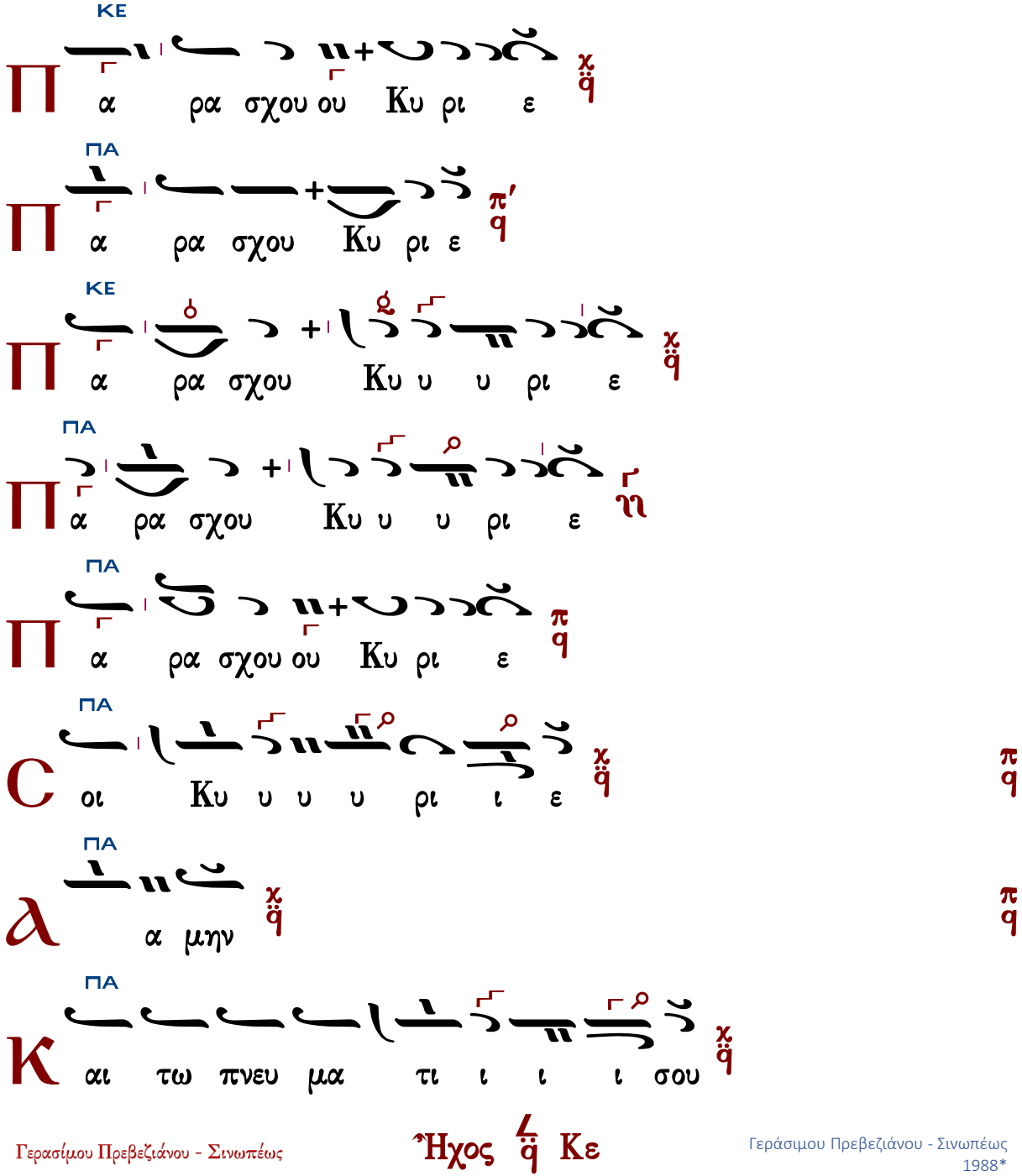

Γερασίμου Πρεβεζιάνου - Σινωπέως

Ἦχος Κε

Γεράσιμου Πρεβεζιάνου - Σινωπέως 1988*

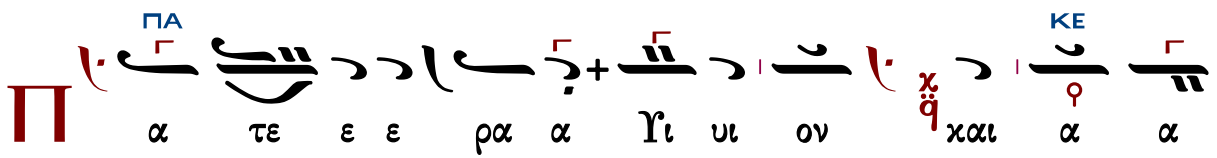

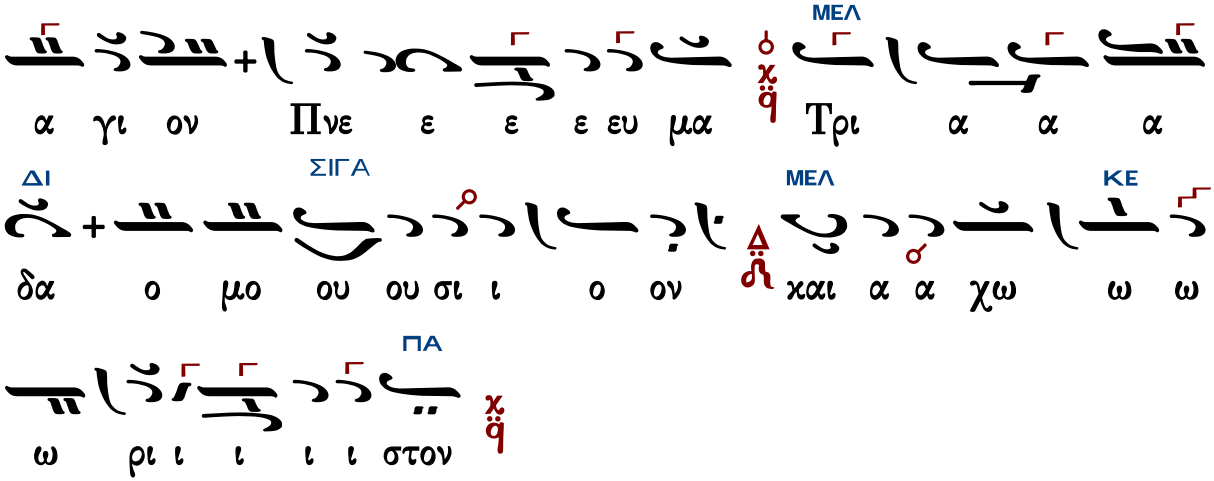

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

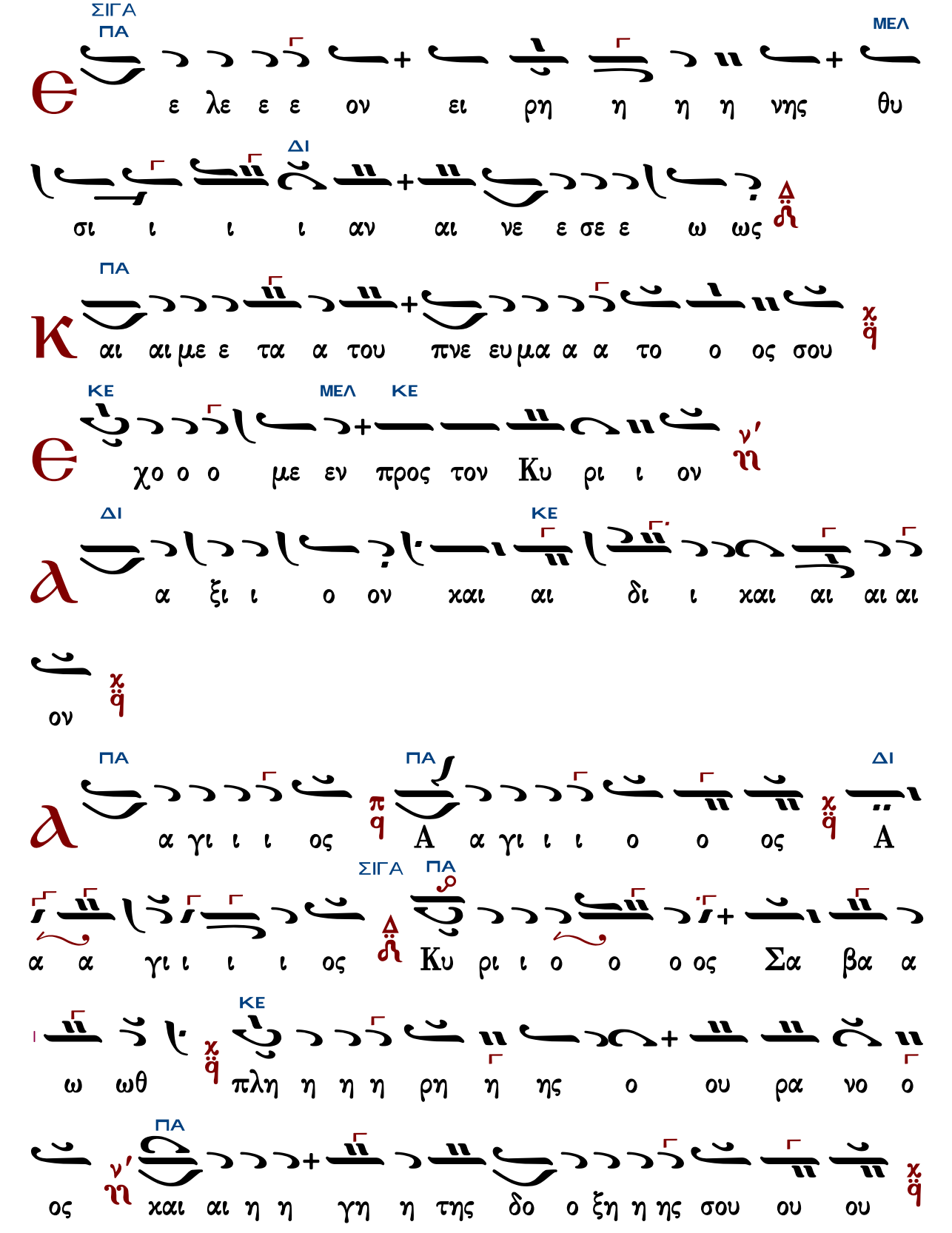
ΣΙΓΑ
ΠΑ
ΜΕΛ
ε λε ε ε ον ει ρη η η η νης θυ
ΔΙ
σι ι ι ι αν αι νε ε σε ε ω ως
ΠΑ
αι αι με ε τα α του πνε ευ μα α α το ο ος σου
ΚΕ
ΜΕΛ
ΚΕ
χο ο ο με εν προς τον Κυ ρι ι ον
ΔΙ
ΚΕ
α ξι ι ο ον χαι αι δι ι χαι αι αι αι
ον
ΠΑ
ΠΑ
ΔΙ
α γι ι ι ος A α γι ι ι ο ο ος A
ΣΙΓΑ
ΠΑ
α α γι ι ι ι ος Κυ ρι ι ο ο ο ος Σα βα α
ΚΕ
ω ωθ πλη η η η ρη η ης ο ου ρα νο ο
ΠΑ
ος χαι αι η η γη η της δο ο ξη η ης σου ου ου

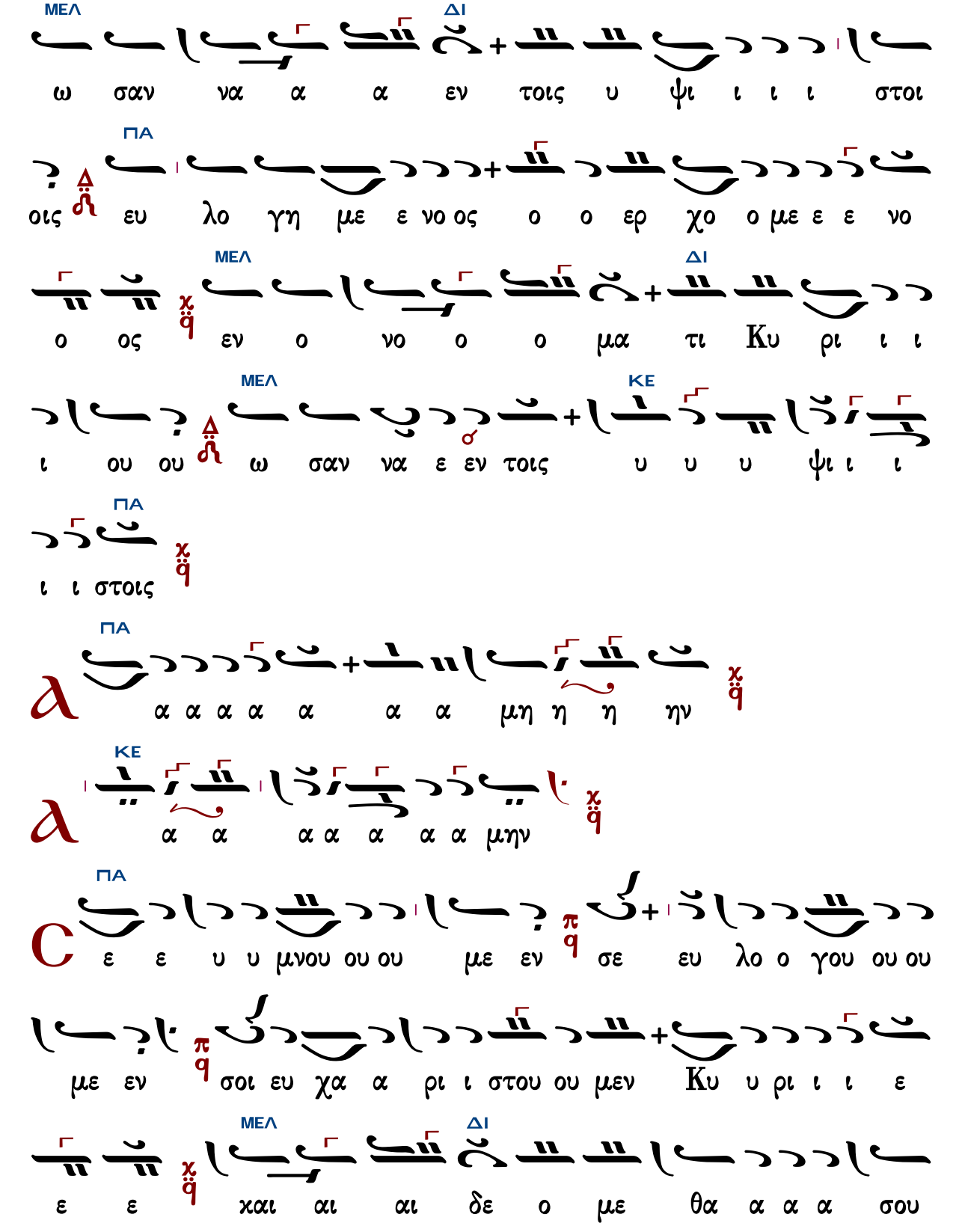
ΜΕΛ ΔΙ
ω σαν να α α εν τοις υ ψι ι ι ι στοι
ΠΑ
οις ευ λο γη με ε νο ος ο ο ερ χο ο με ε ε νο
ΜΕΛ ΔΙ
ο ος εν ο νο ο ο μα τι Κυ ρι ι ι
ΜΕΛ ΚΕ
ι ου ου ω σαν να ε εν τοις υ υ υ ψι ι ι
ΠΑ
ι ι στοις
ΠΑ
α α α α α α α μη η η ην
ΚΕ
α α α α α α α μην
ΠΑ
ε ε υ υ μνου ου ου με εν σε ευ λο ο γου ου ου
με εν σοι ευ χα α ρι ι στου ου μεν Κυ υ ρι ι ι ε
ΜΕΛ ΔΙ
ε ε χαι αι αι δε ο με θα α α α σου

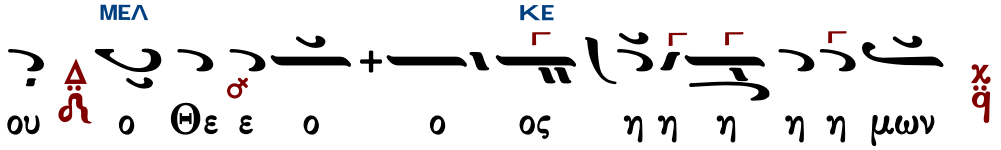

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν... Νεκταρίου μοναχοῦ

Ἦχος λ ϊ Πα Κε

Μουσικός Θησαυρός
Θείας Λειτουργίας Β΄
1931, σ.485#

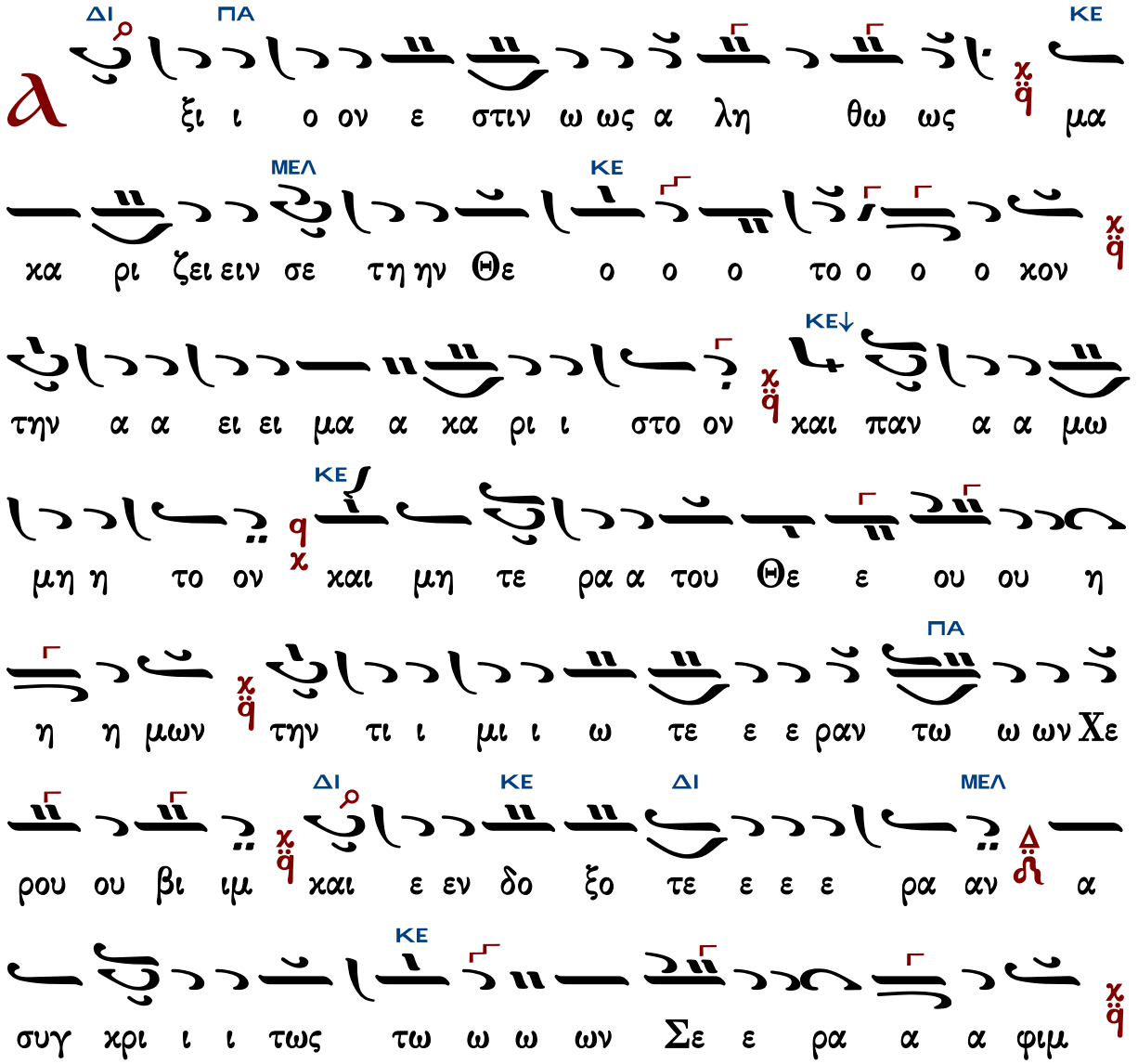

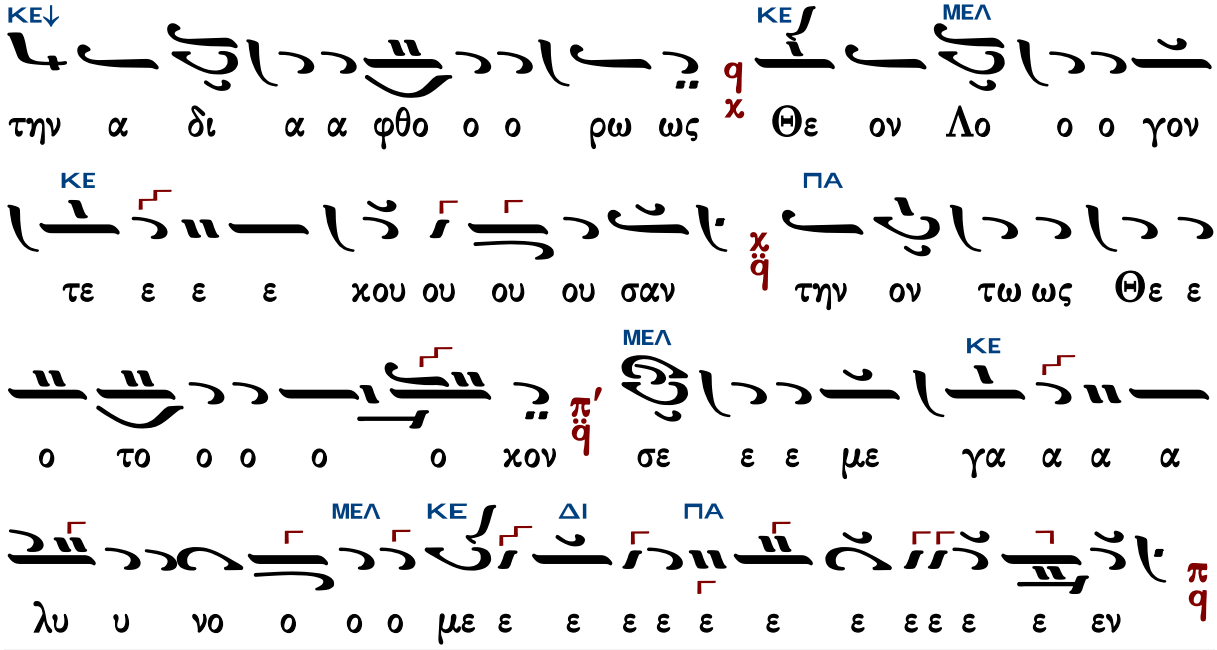

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

τὰ κατὰ παράδοσιν

Ἦχος

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

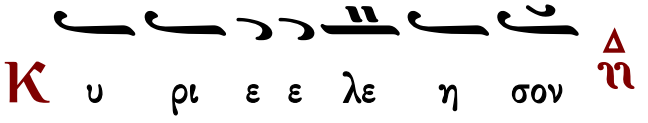

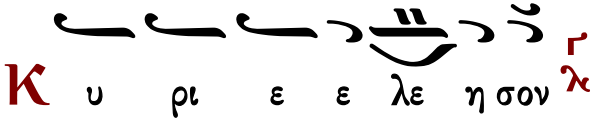

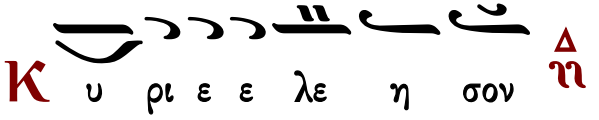

Κ υ ρι ε ε λε η σον ∆ η

Π α ρα α σχου Κυ ρι ε ∆ η

Π α ρα σχου Κυ ρι ε Γ λ

Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε ∆ η

Π α ρα α σχου Κυ ρι ε ∆ η

Π α ρα α σχου Κυ ρι ε ∆ η

C οι οι οι Κυ ρι ε ∆ η

Ⲁ μην ∆ η

Κ αι τω πνευ μα τι ι σου ∆ η

Π α τε ρα ϒι ον χαι α γι ον Πνε ευ

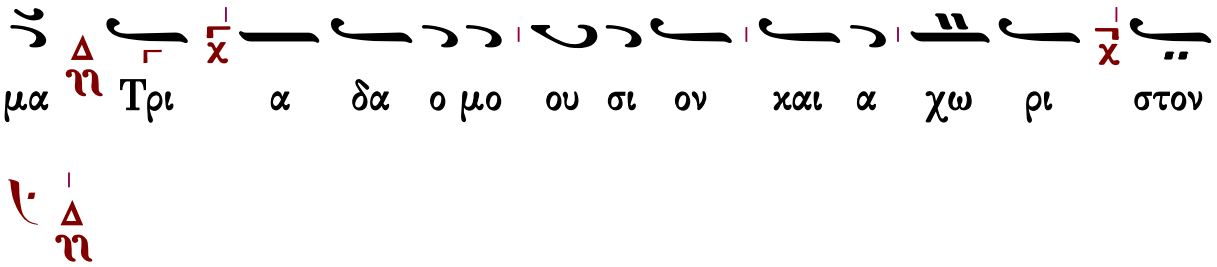

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
έκ χειρογράφου 24.10.2002*

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν

Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἦχος ⸗ Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

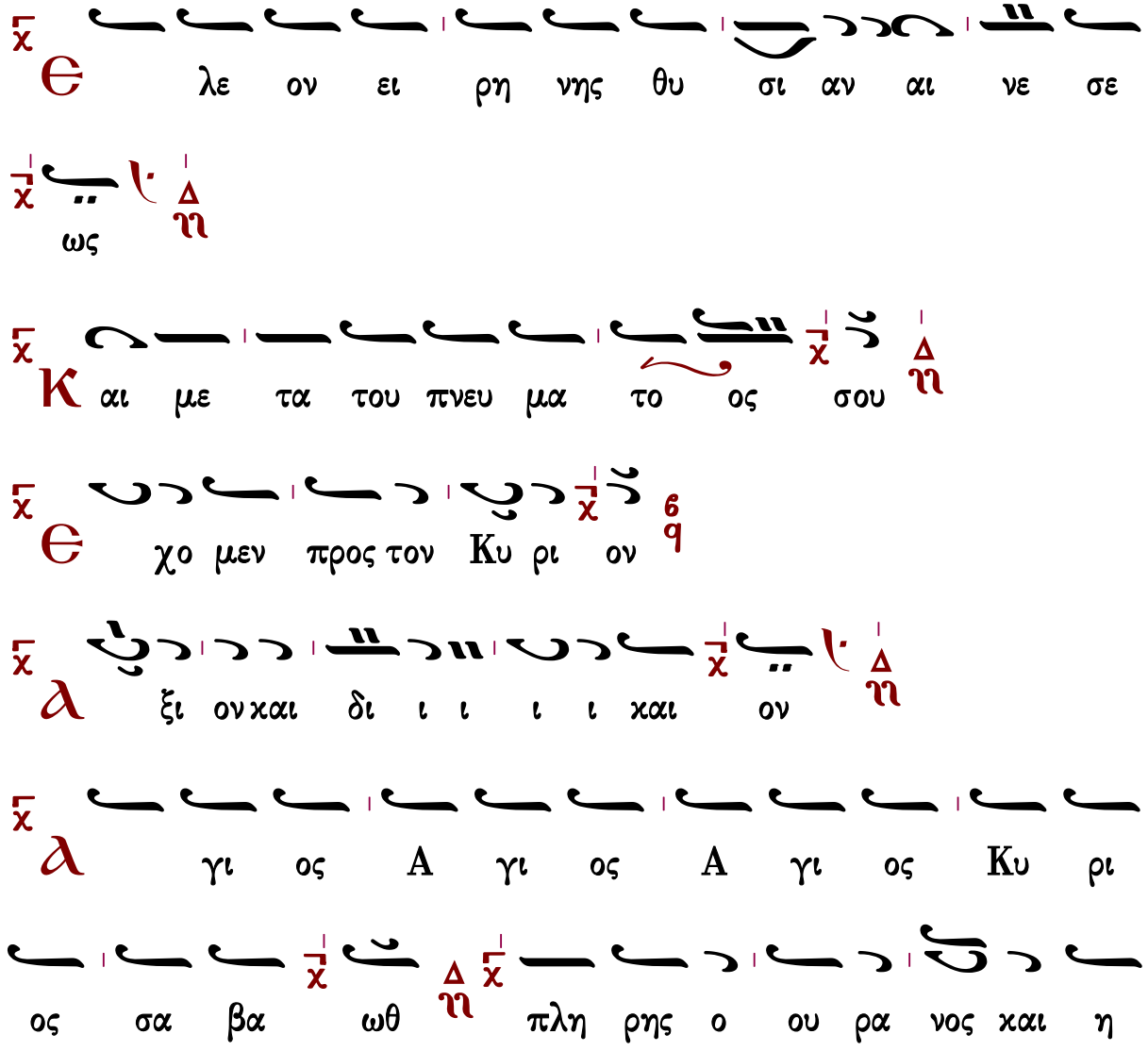

γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι

στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ι ου ου ου ω σαν να εν τοις υ

ψι ι ι ι ι ι στοις

μη η ην

μη η η ην

C ε υ μνου ου μεν σε ευ λο γου ου με ε ε

εν σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο

με θα α σου ου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο

ο ο ο ο ος η μω ω ω ων

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,

δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.444#

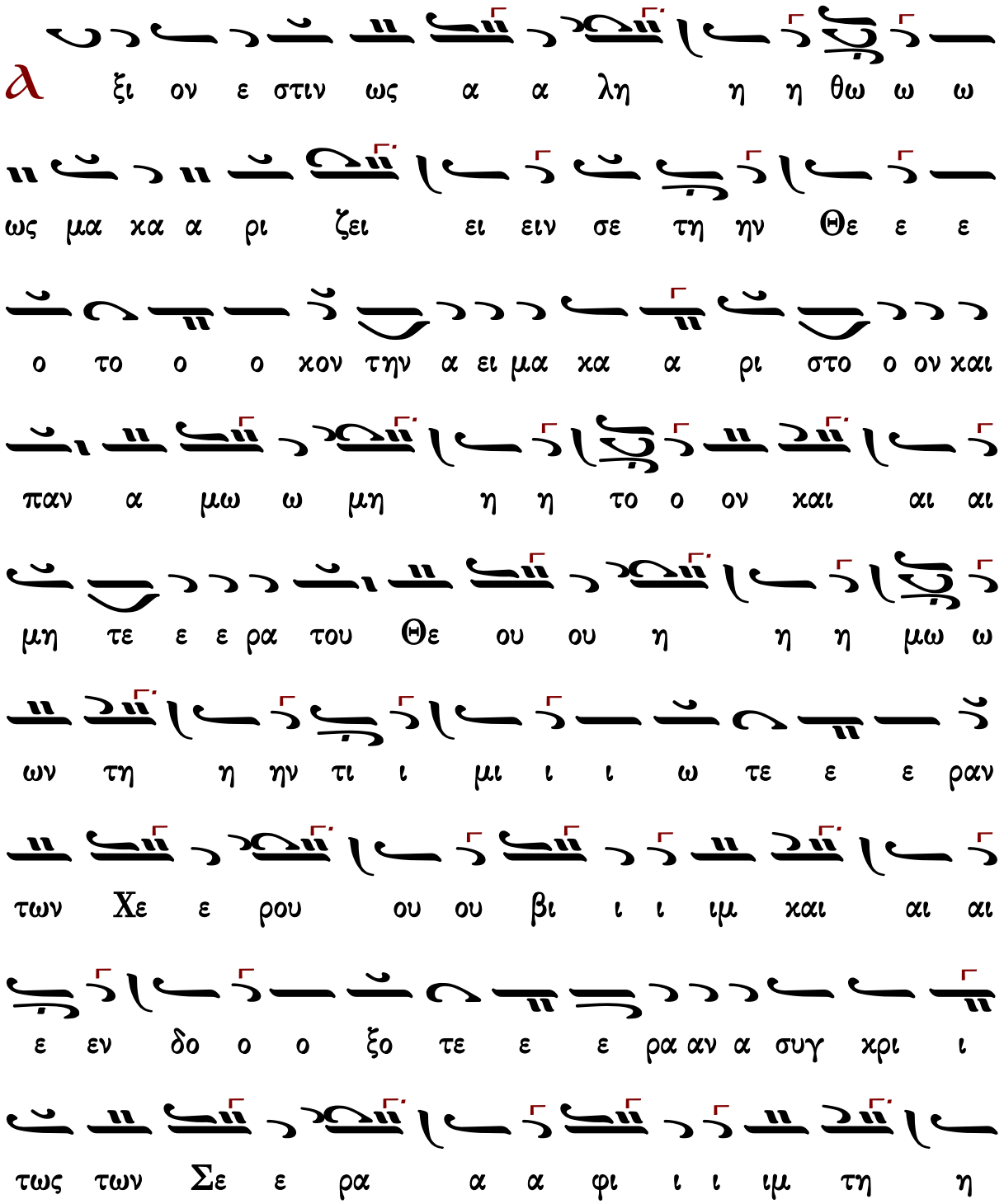

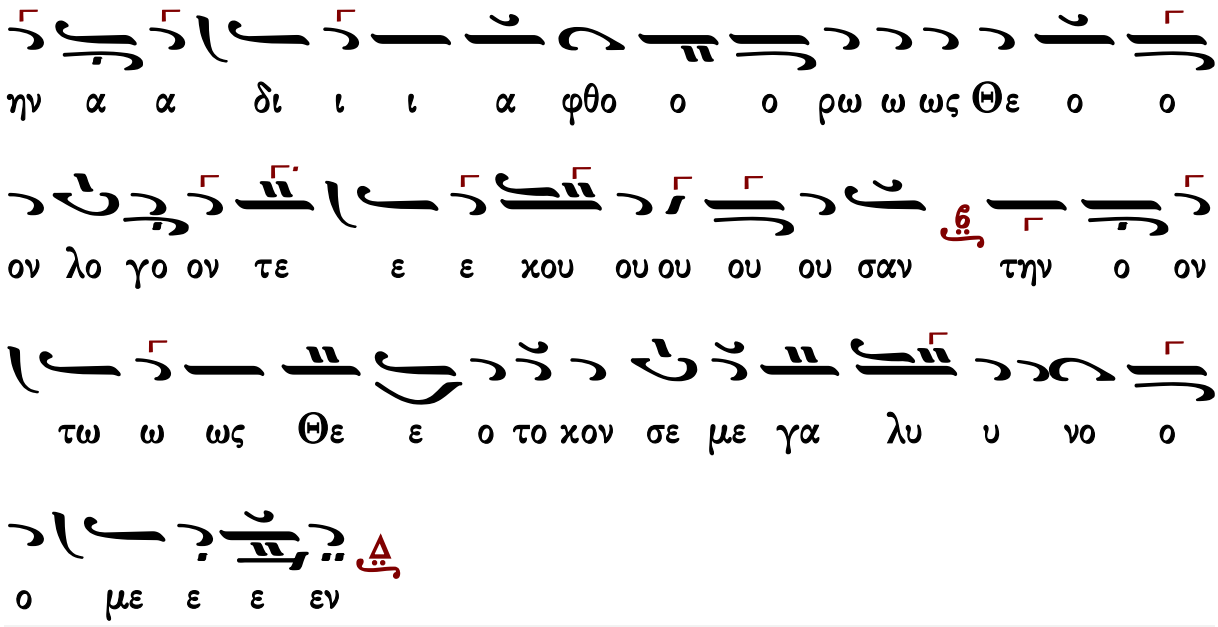

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κοινωνικὸν

Νικηφόρου τοῦ Ἠθικοῦ (τέλη ιγ' αἰ.)

κατ' ἐξήγησιν Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

Ἦχος λ̇ π̇ q̇ Πα

Ανθολογία Κοινωνικών τόμος γ' Ηχάδιν σ.60#

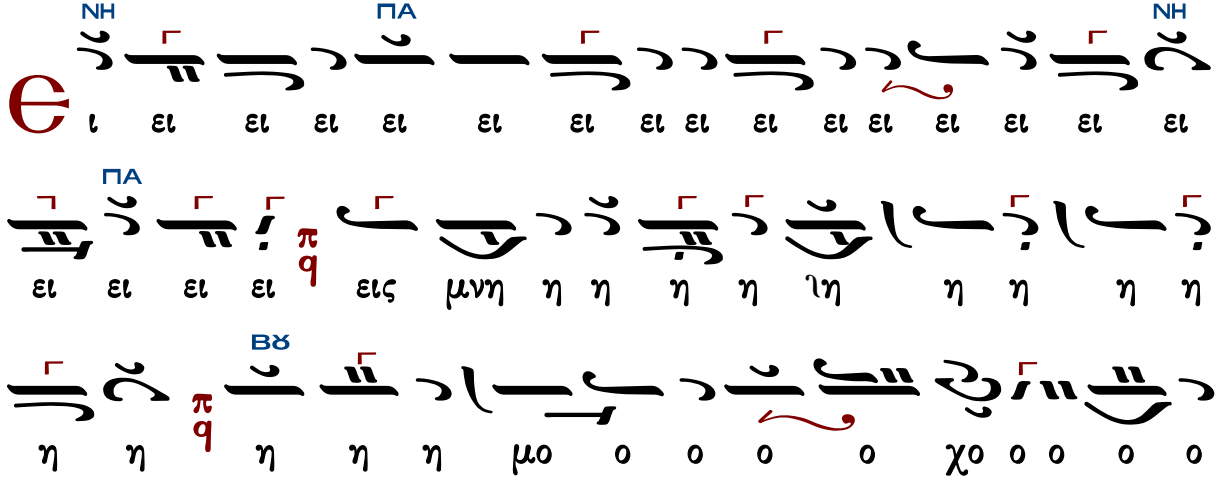

ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΠΑ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΒΧ

ΝΗ ΠΑ

χαι ε σται δι ι χαι ο ο ο ιο ο ο ο ο

ΖΟ

ο ο ος α α α α α α αλ λη η η η

ΝΗ ΜΕΛ

η η η η αλ λη η λου ου ου ου ου ου ου ου ου

ΠΑ

α αλ λη λου ου ι ι α α α α χα α ια

ΝΗ ΠΑ

α α α α α ια α α α α α α α α

ΒΘ ΠΑ

α α α α α α α α α α α α α α

ΔΙ

η η λου ου ου ι ι α α α α α α α α α

ΠΑ ΒΘ

α α α α α α α α αλ λη η η ιη η

ΠΑ

η η η η η η χη η η η η η η η η

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (†1821)

Ἦχος λ̅ π̅ ϊ̈ Πα

ω ω ω

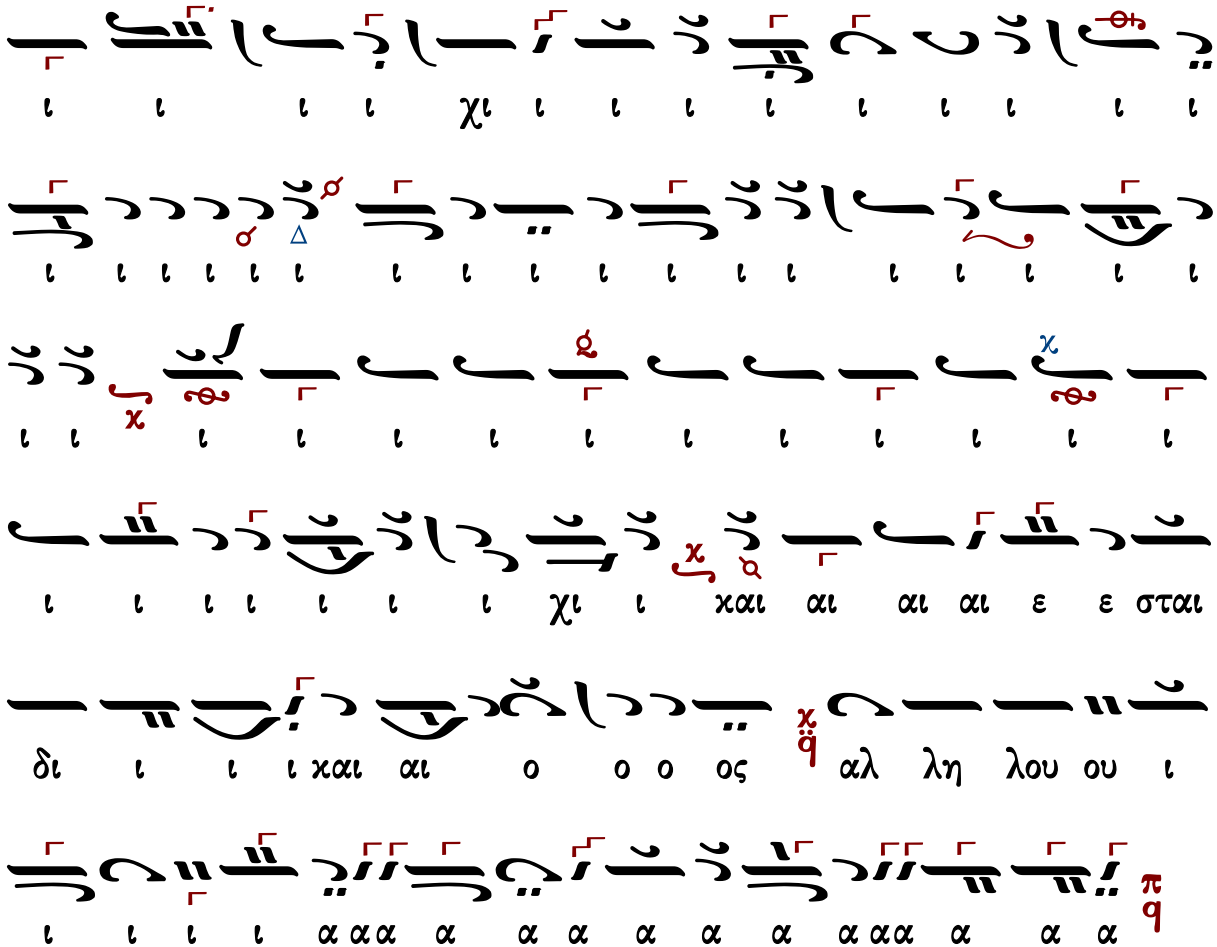

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

μίμηση Αἰνεῖτε Φωκαέως

Ἦχος λ ϊ Πα

Κοινωνικών Εκλογάριον
Μονή Αγίου Διονυσίου
Άγιον Όρος 2002 σ.126#

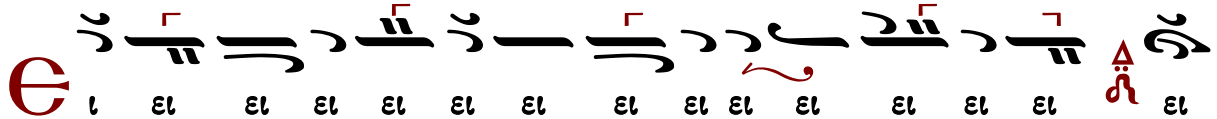

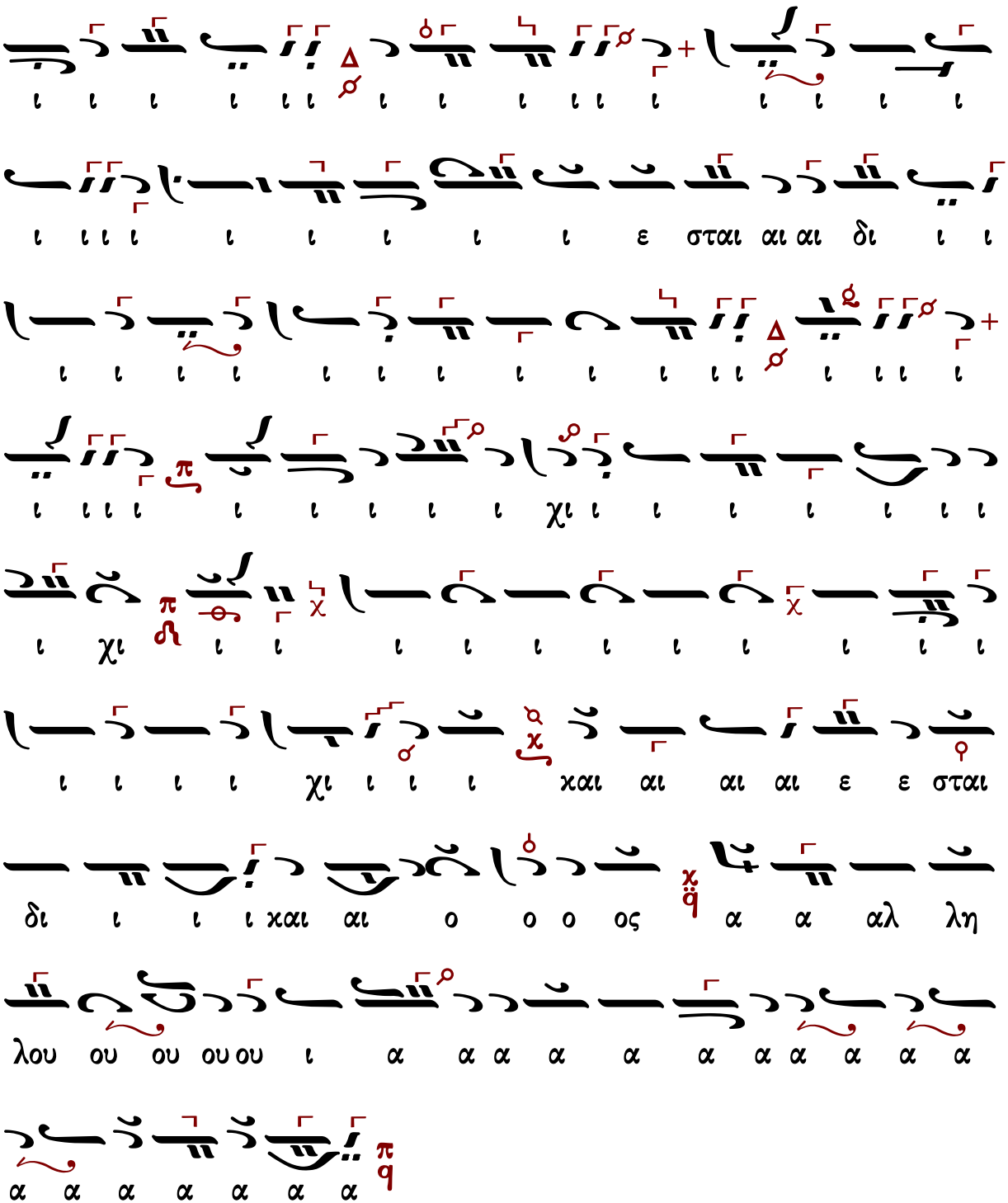
λη αλ α α ος ο ο ο και αι ι ι ι δι
ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι και αι αι αι ε ε σται
ι χι
ι ι ι ι ι ι

10′

Ἦχος λ̅ π̅ ϊ̈ Πα

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον 1900 σ.134*

ι ις μνη η μο ο ο

ο ο ιο ο ο ο ο ο και ι δι ται ε ι ι ι

ι ι ι

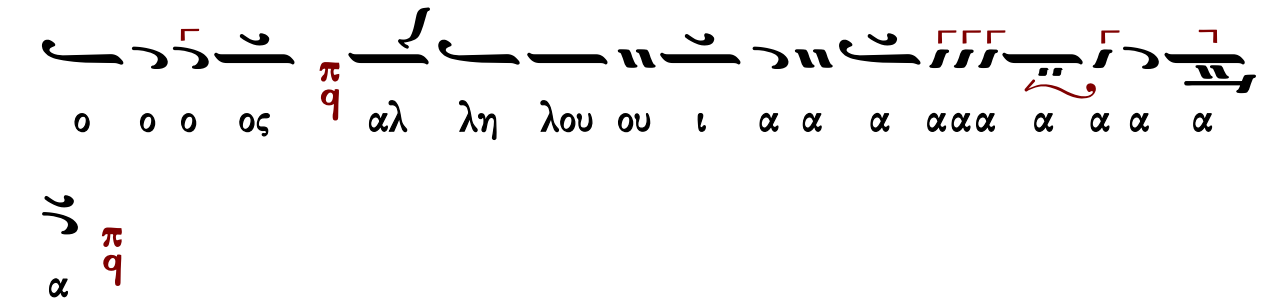

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δημητρίου Κουτσαρδάκη (1880-1952)

Ἦχος λ ϊ Πα

Δημητρίου Κουτσαρδάκη
Τα Μυρόπνοα Άνθη 1929 σ. 337*

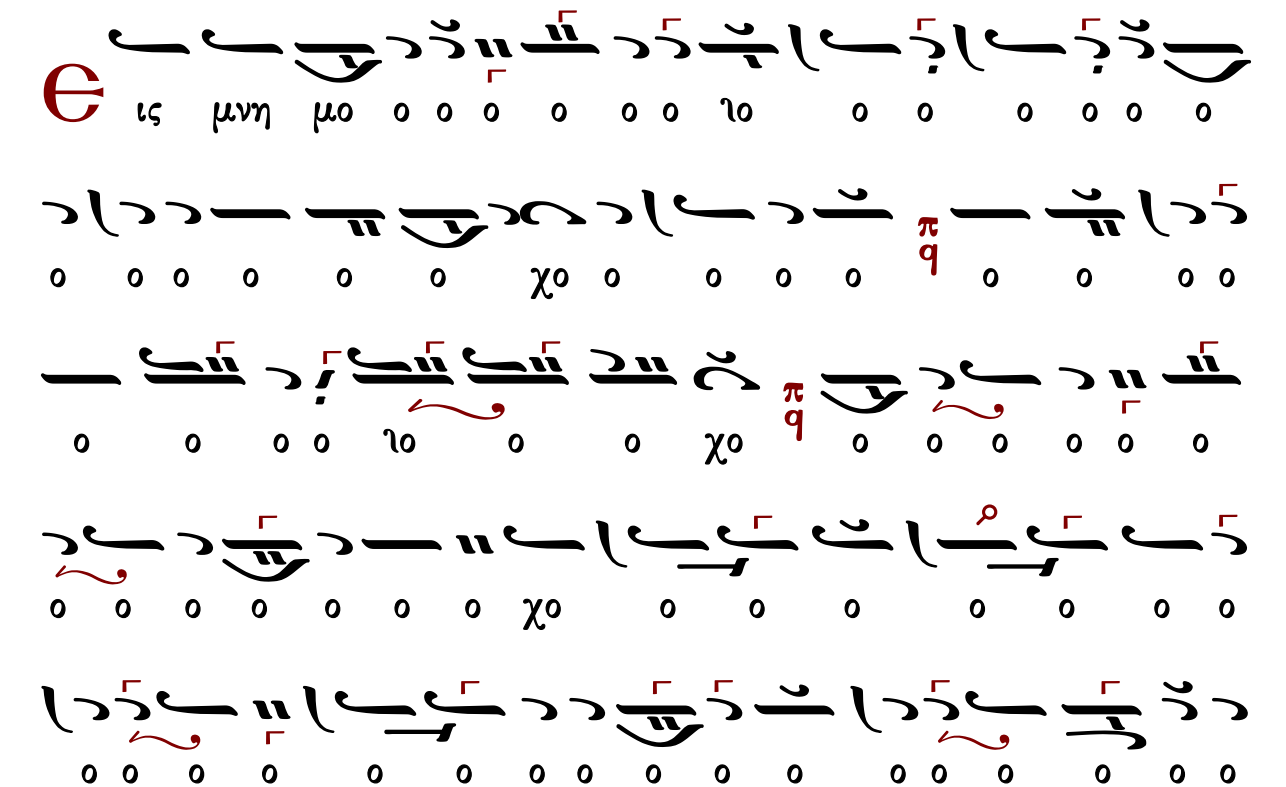

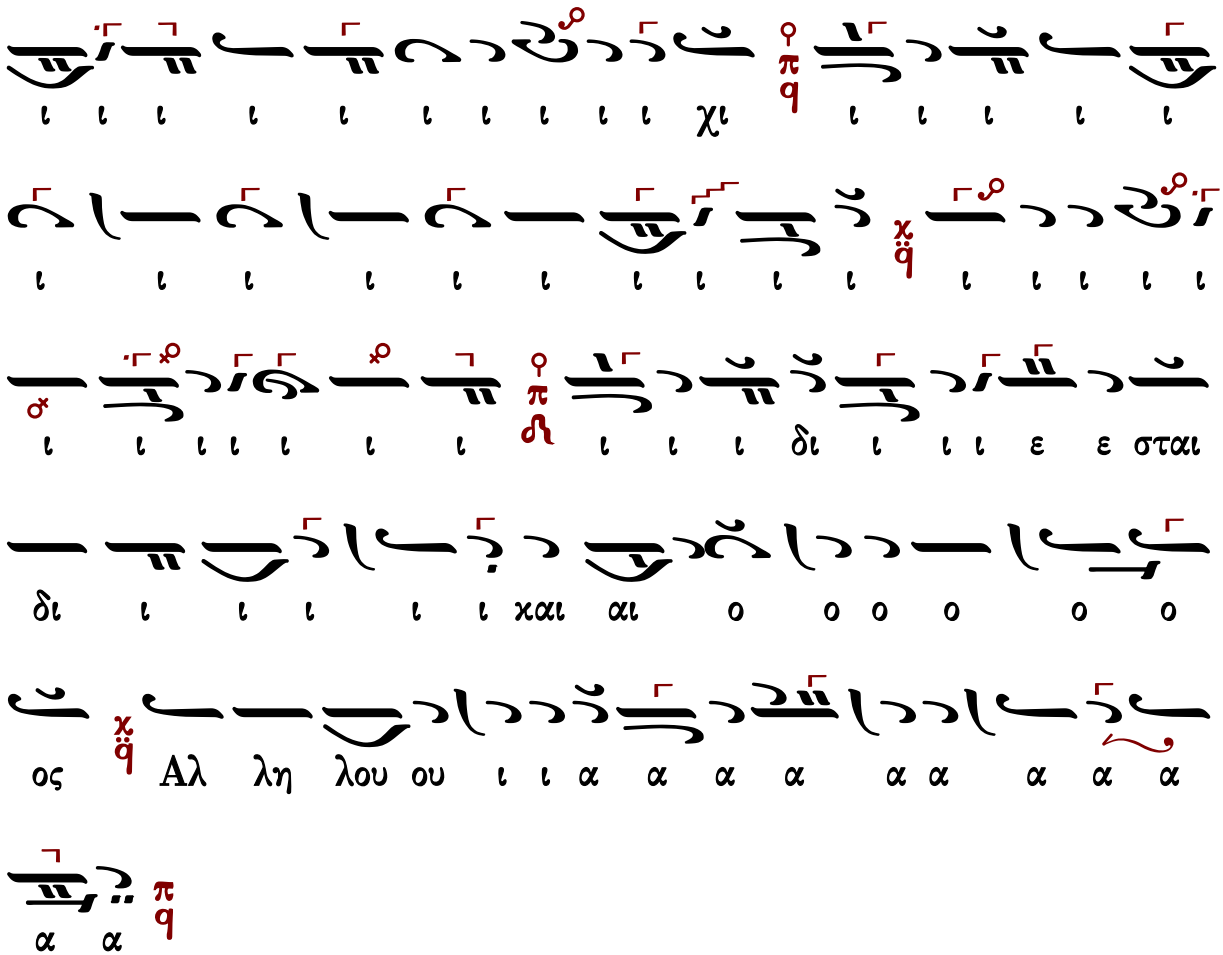

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Βασιλείου Νικολαΐδη (1915-1985)

Ἦχος λ̇ π̇ ϟ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Κοινωνικά 1973*

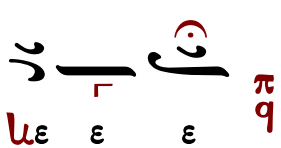

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ιβ ιβ ιβ ιβ

ιβ ιβ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ιβ ΝΗ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ηνη ςιε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ΠΑ ο ο

ΙΥ ΠΑ ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ΝΗ ΠΑ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο

ηνη ςι

ΠΑ
ΝΗ
ΚΕ
ΚΕ
ΜΕΛ
ΚΕ
ΔΙ
ΓΑ
ΠΑ
ΚΕ

ΚΕ ΔΙ

ι ι ι

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά ἐνιαυτοῦ
2019 σ.279*

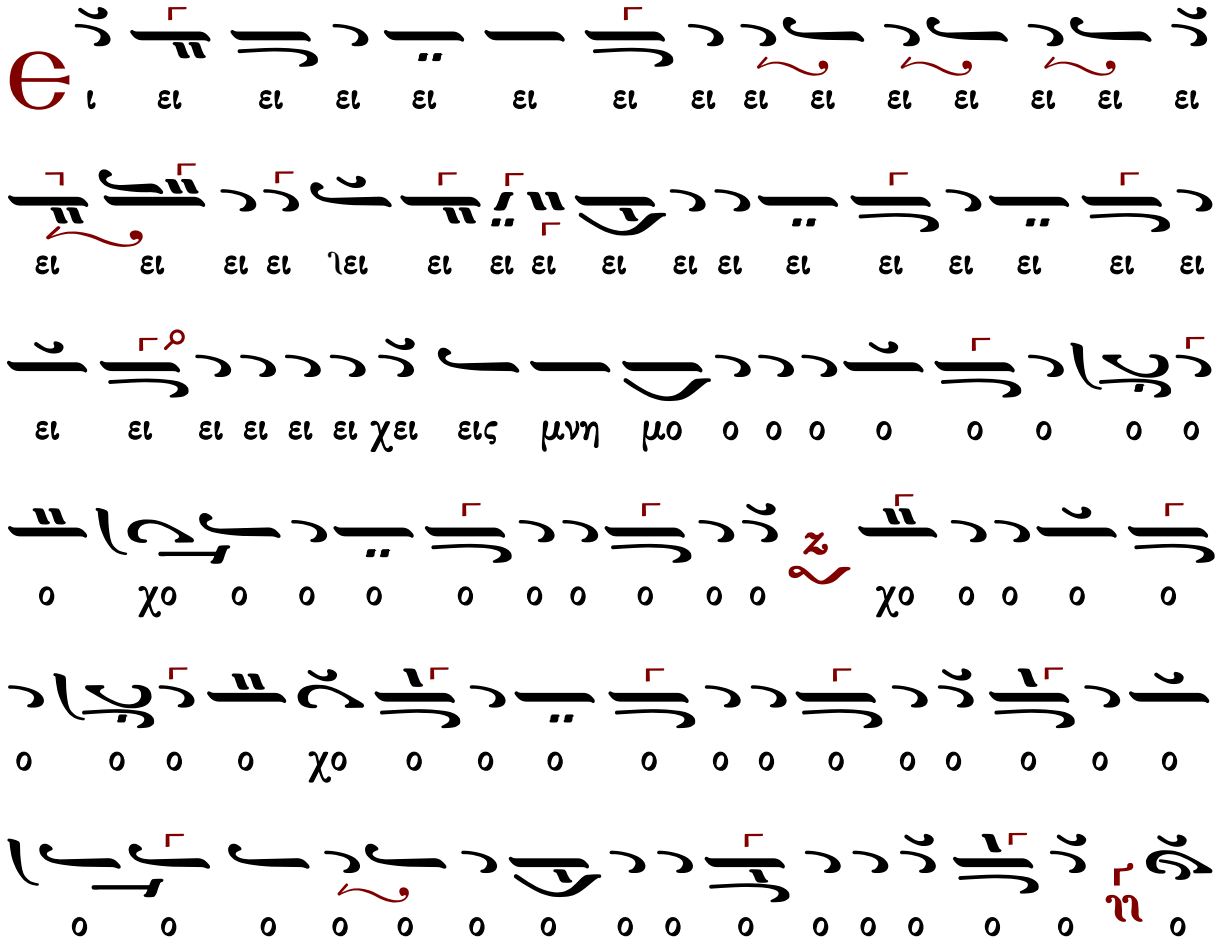

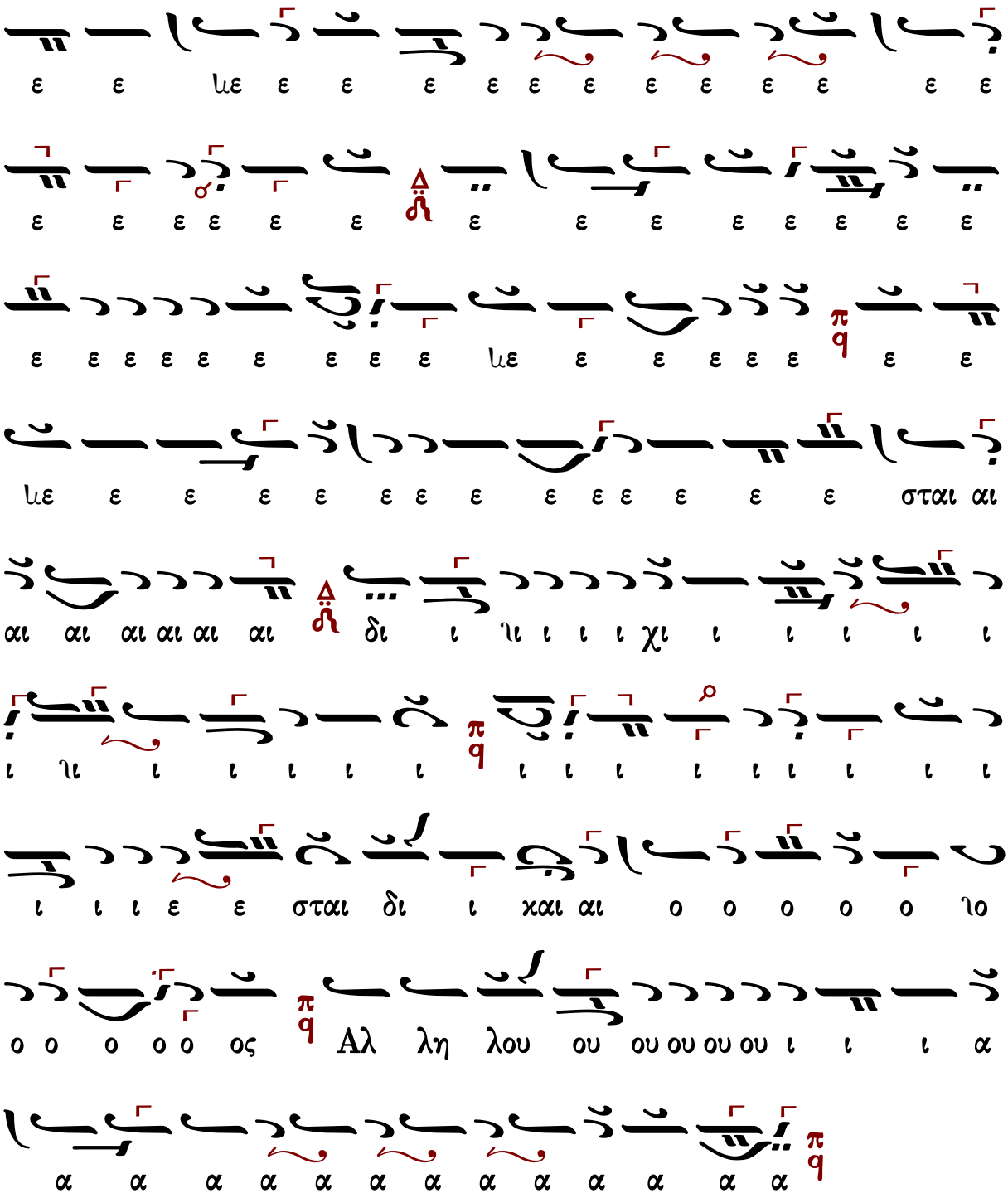
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.288*

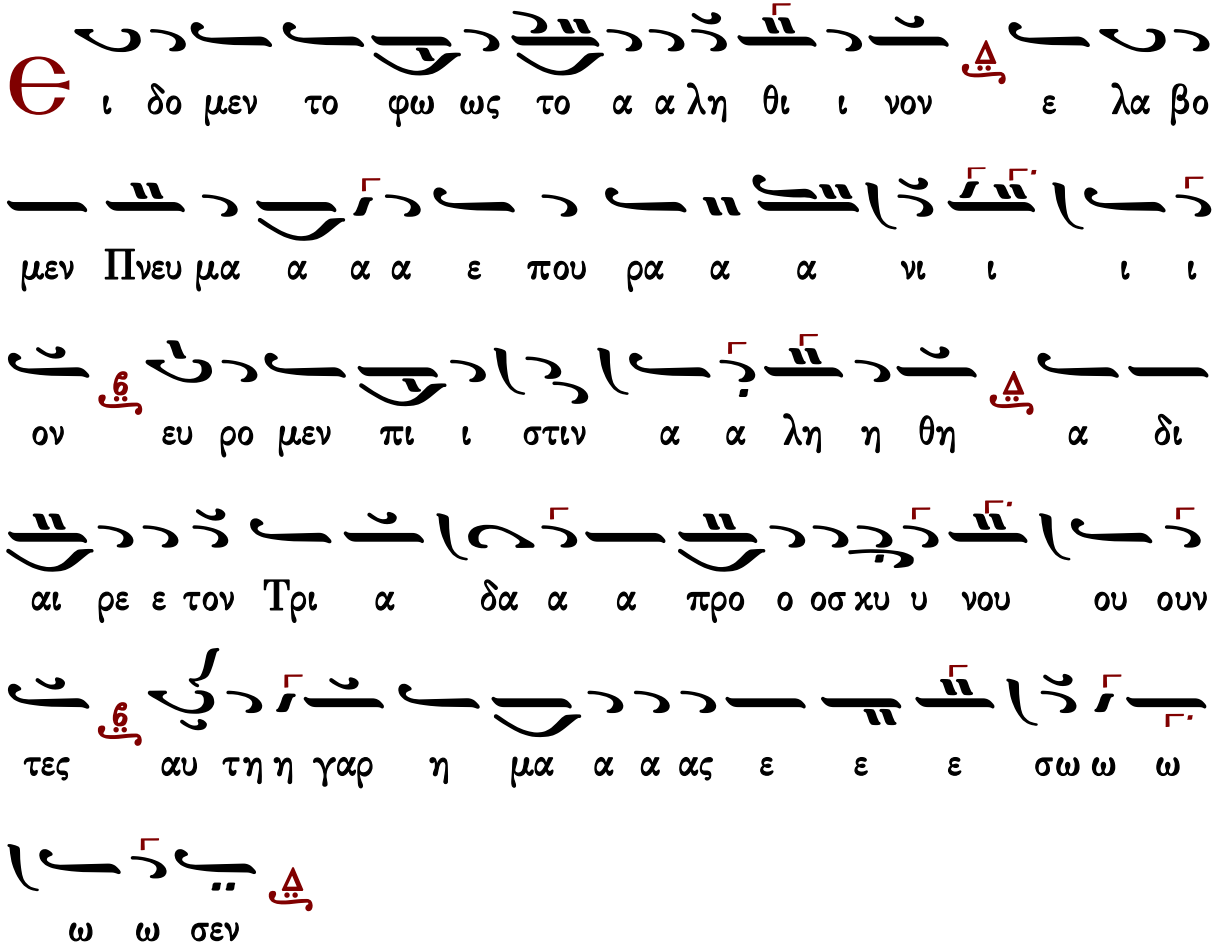

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.489*

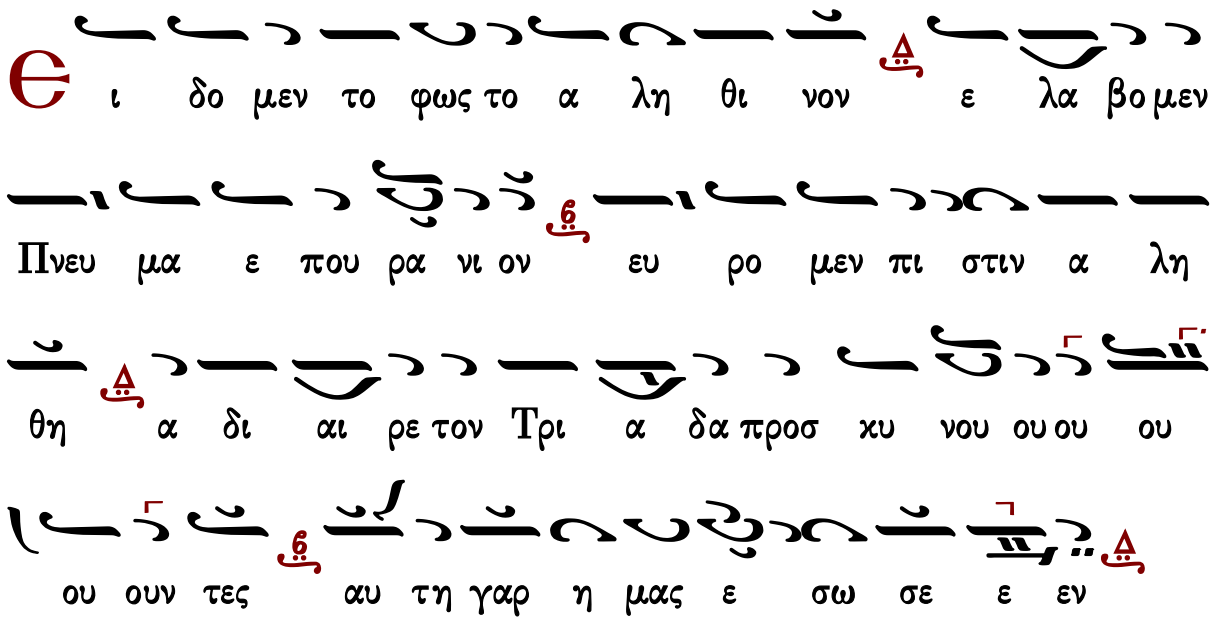

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

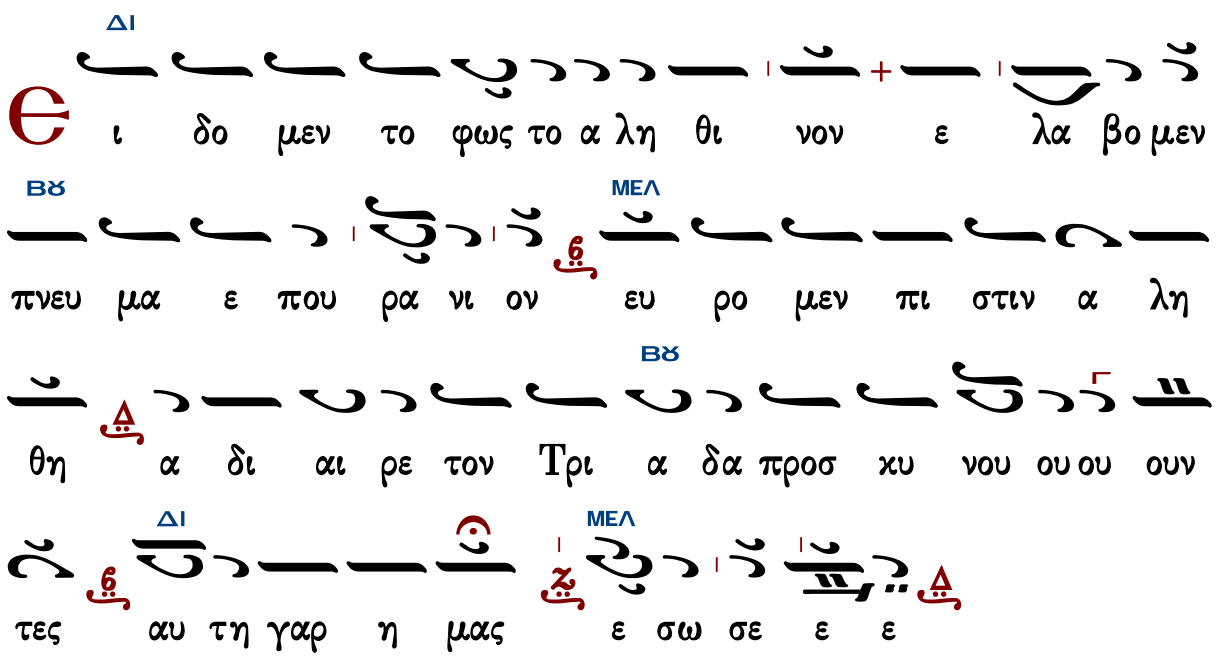

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.522*

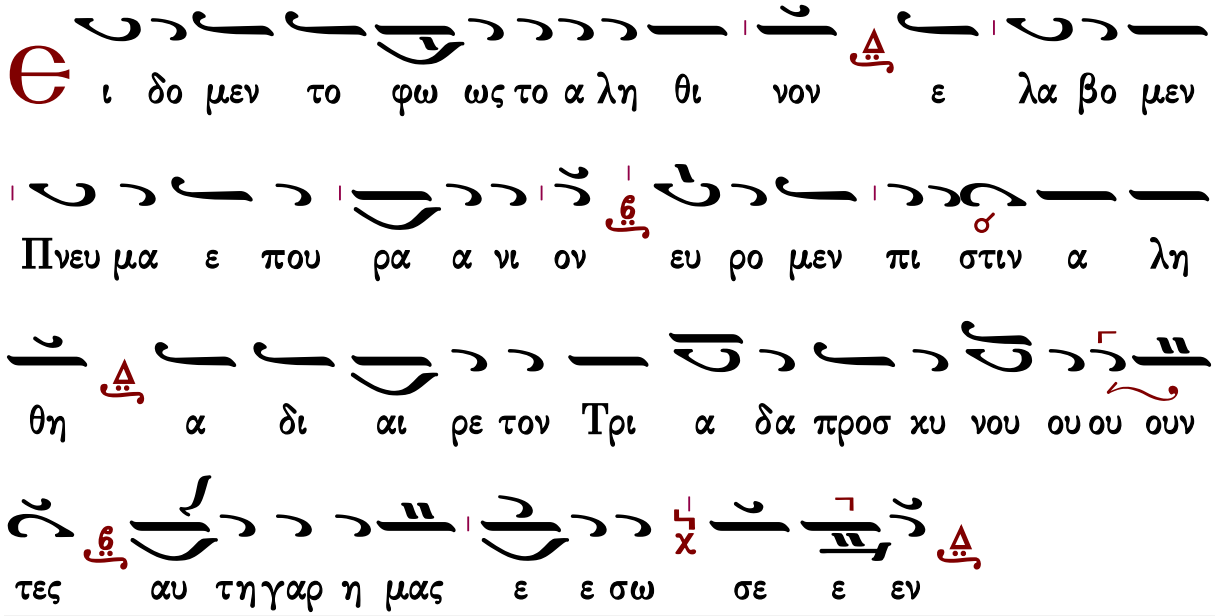

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πληρωθήτω

Ι. Μ. Βατοπαιδίου

Ἦχος Δι

Ι.Μ.Βατοπαιδίου
Λειτουργία 2007*

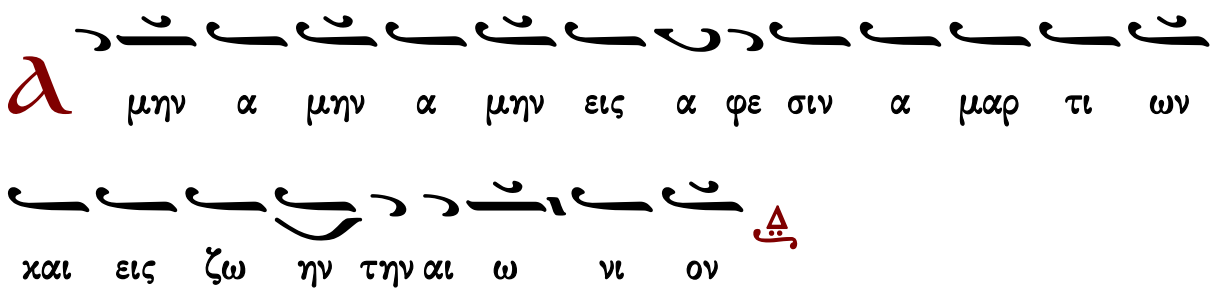

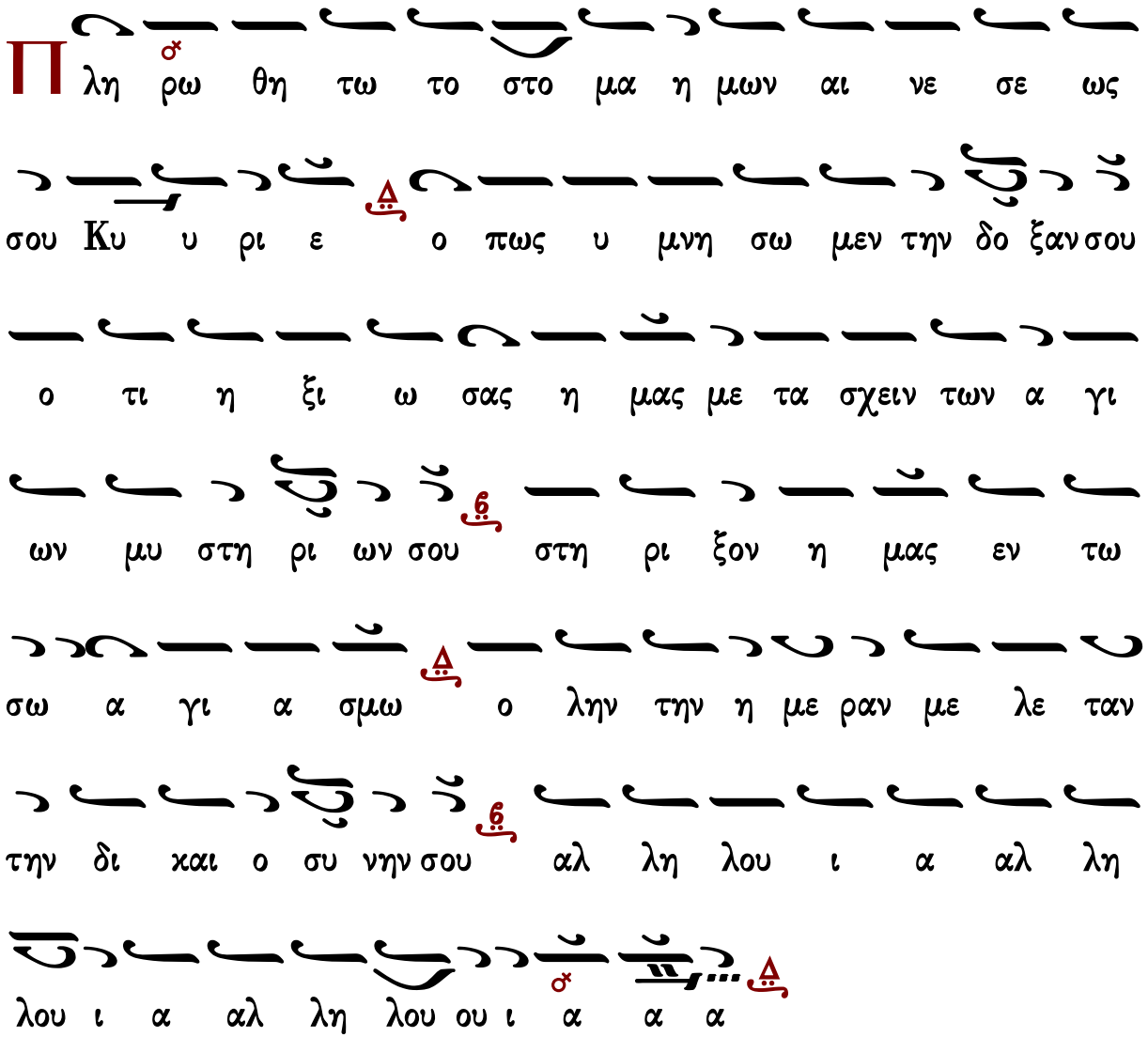

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι

Ἦχος Δι

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.301*

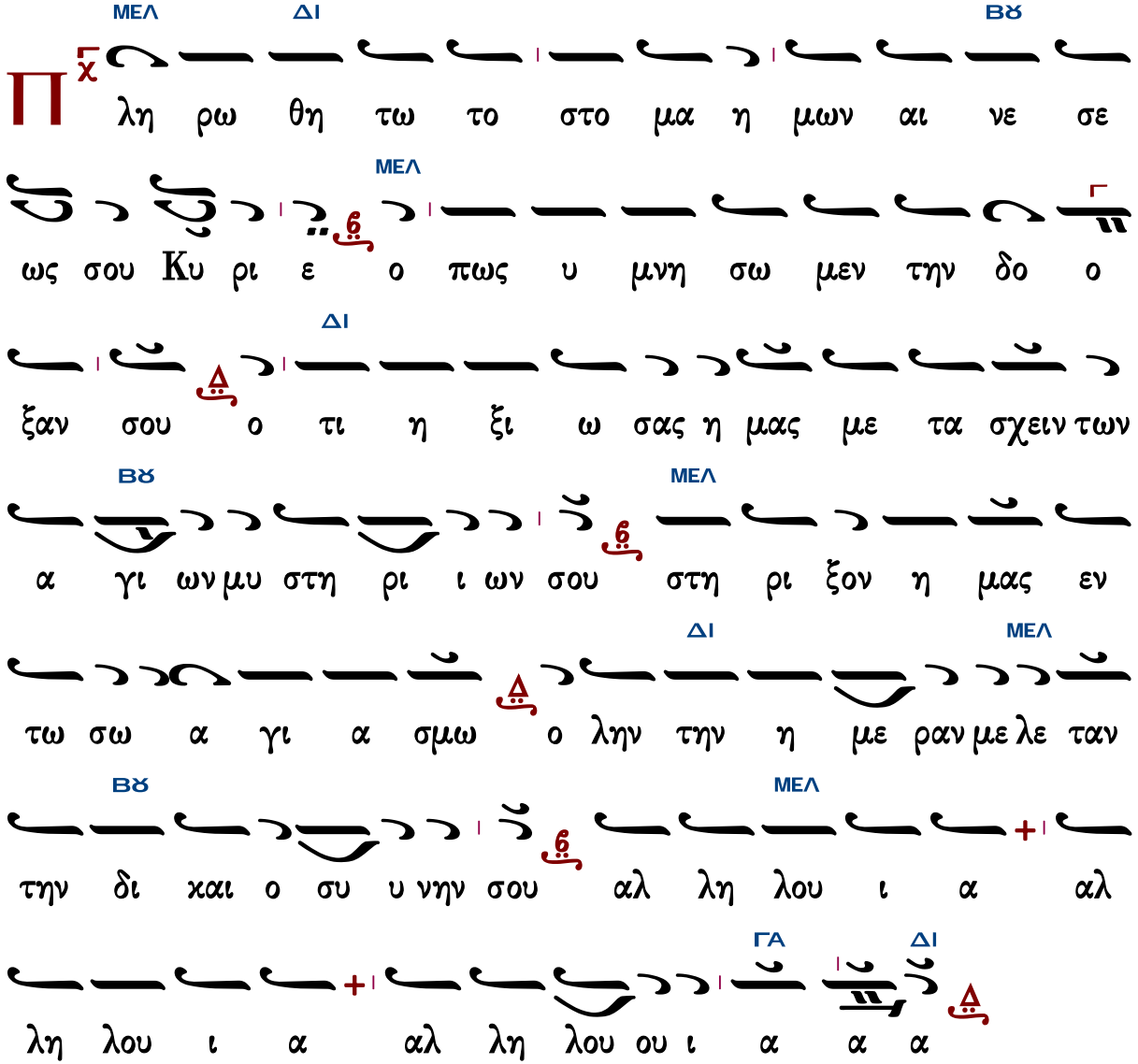

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ὀρθοί. Μεταλαβόντες — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ἦχος λ π ϊ Κε

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.302*

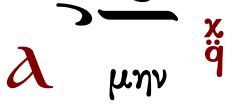

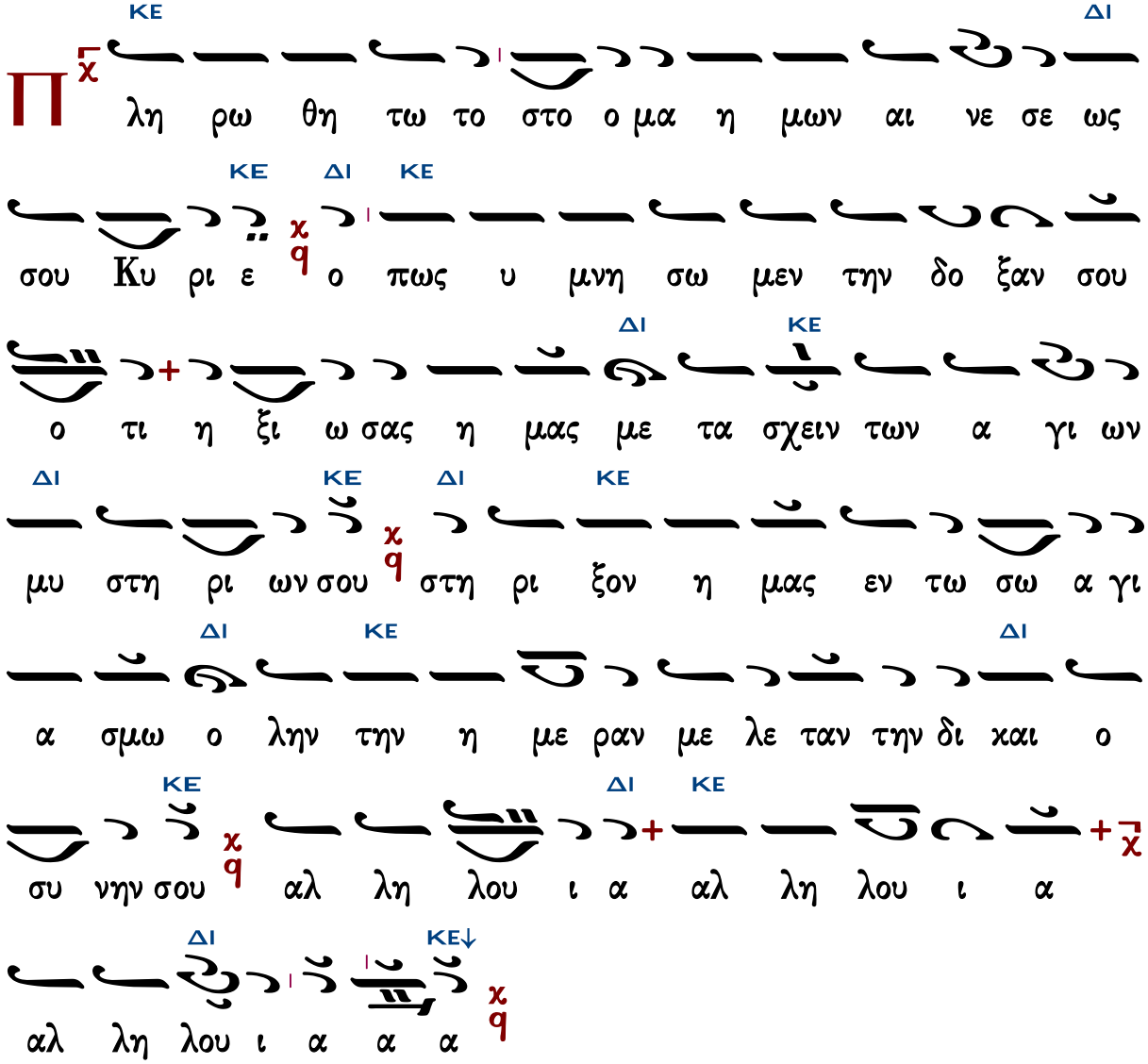

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — Ὀρθοί. Μεταλαβόντες — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεῖη τὸ ὄνομα Κυρίου

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.174*

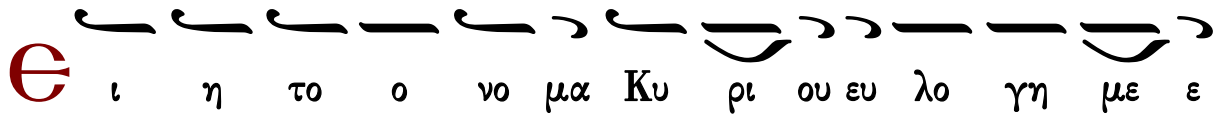

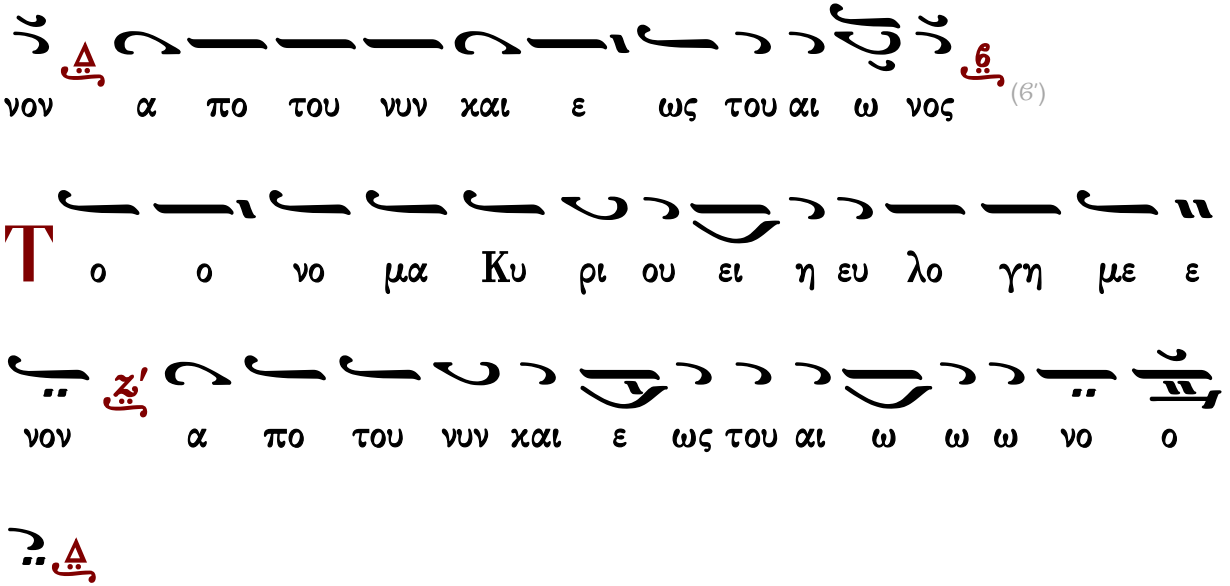

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

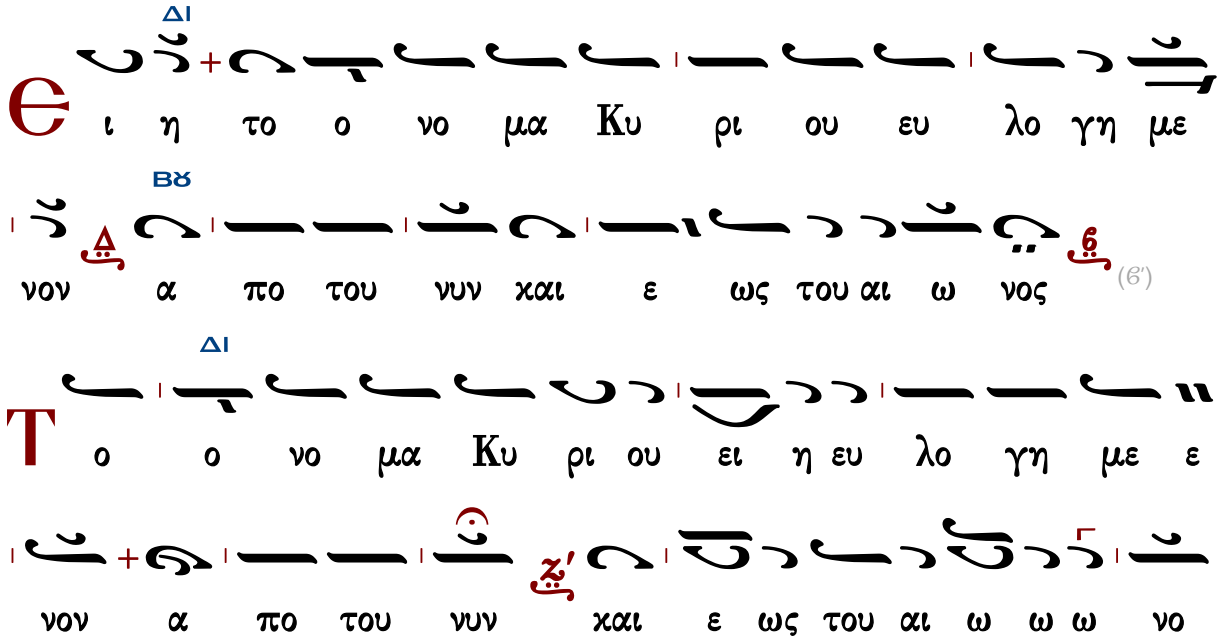

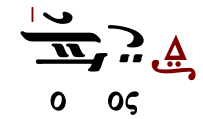

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

Ἦχος Δι

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.303*

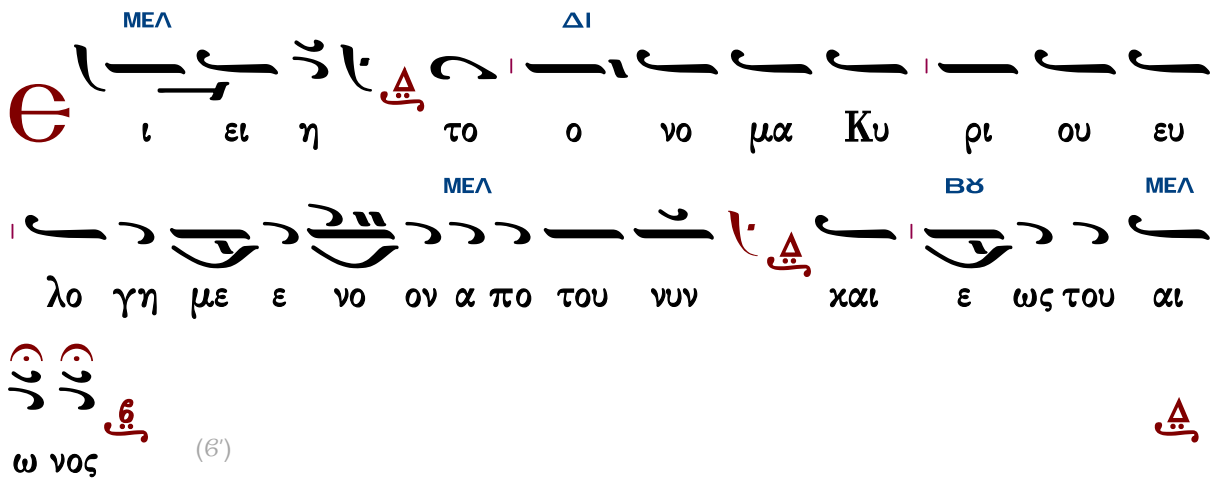

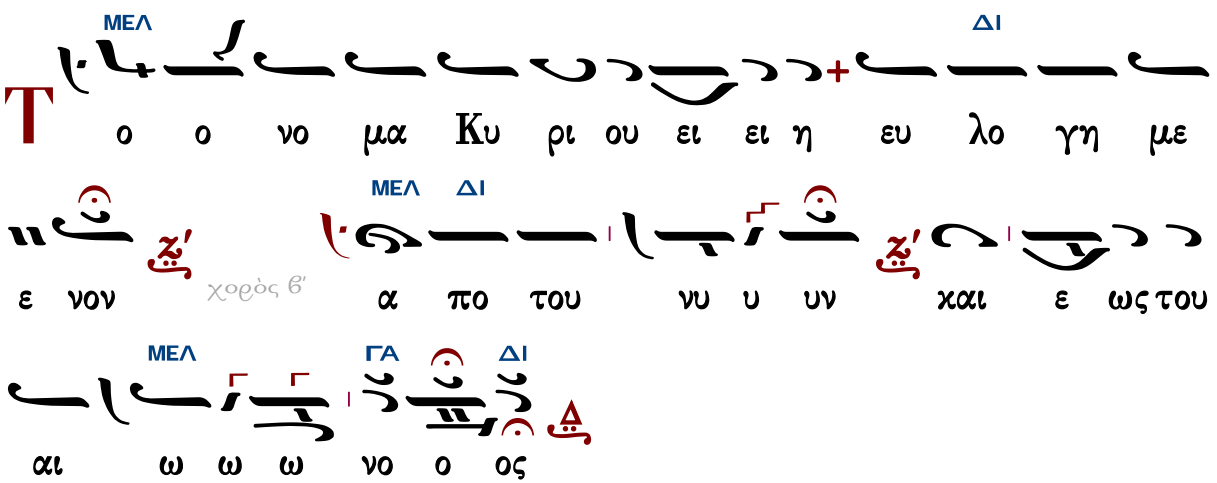

Τάξις ἀρχιερατικῆς χοροστασίας

Θὶς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.1#

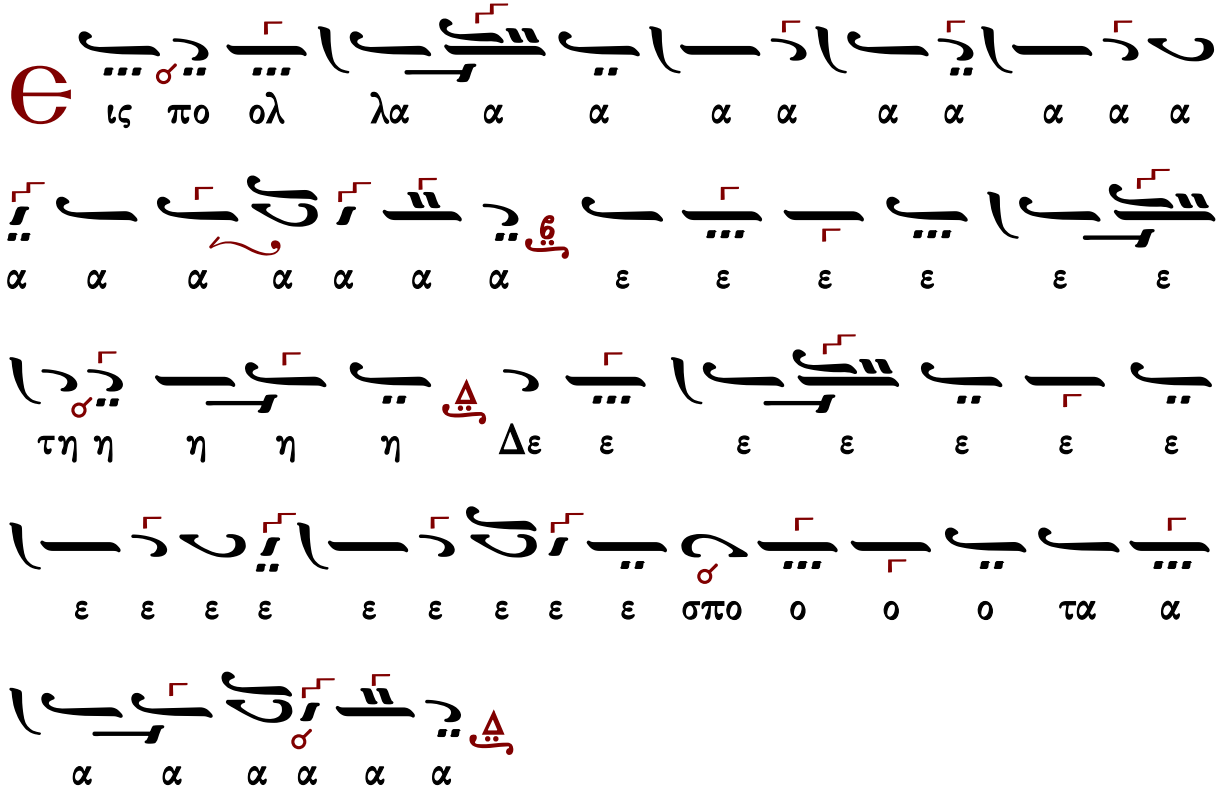

[Προοιμιακὸς ψαλμὸς](#) [Καταβασίαι](#)

Θὶς τὸν ἀσπασμὸν τῶν ἁγίων εἰκόνων ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ.197/471*

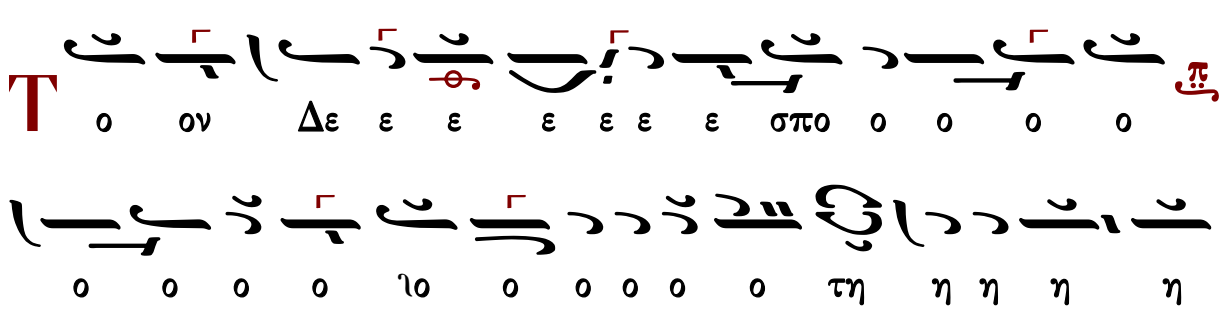

α αα ολ ο πο εις ει ει ει ει ει ει τε ατ α

α α α α α α α α α α η η η α α α α α α α α α α

Ἦχος Ζω

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
τομ. Ε' Επιλογαί 2001 σ.273*

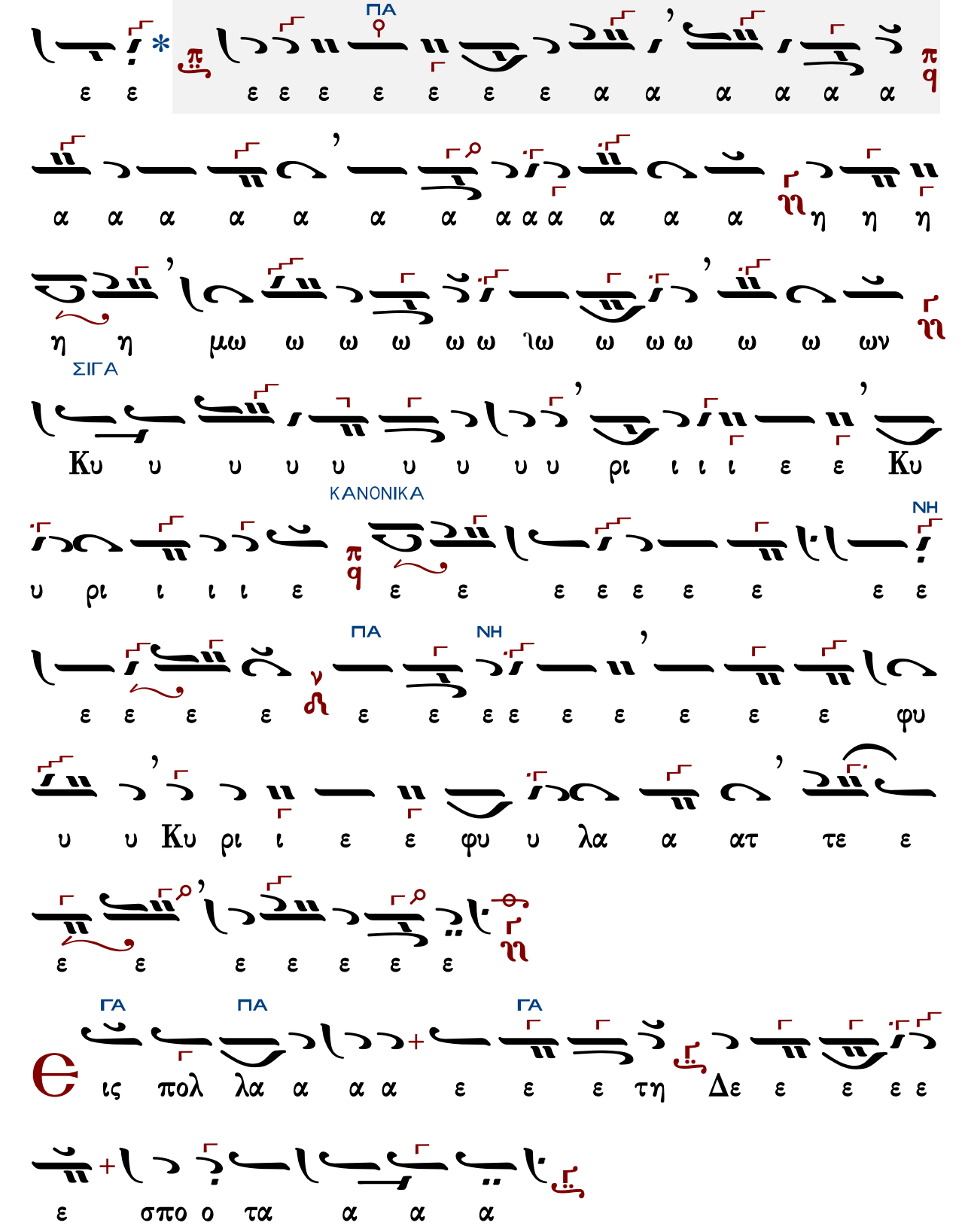
ΠΑ
ΣΙΓΑ
ΚΑΝΟΝΙΚΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ΓΑ
ΠΑ
ΓΑ

Ἄνωθεν οἱ προφῆται

Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη, συντμηθὲν παρὰ Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ.200/473*

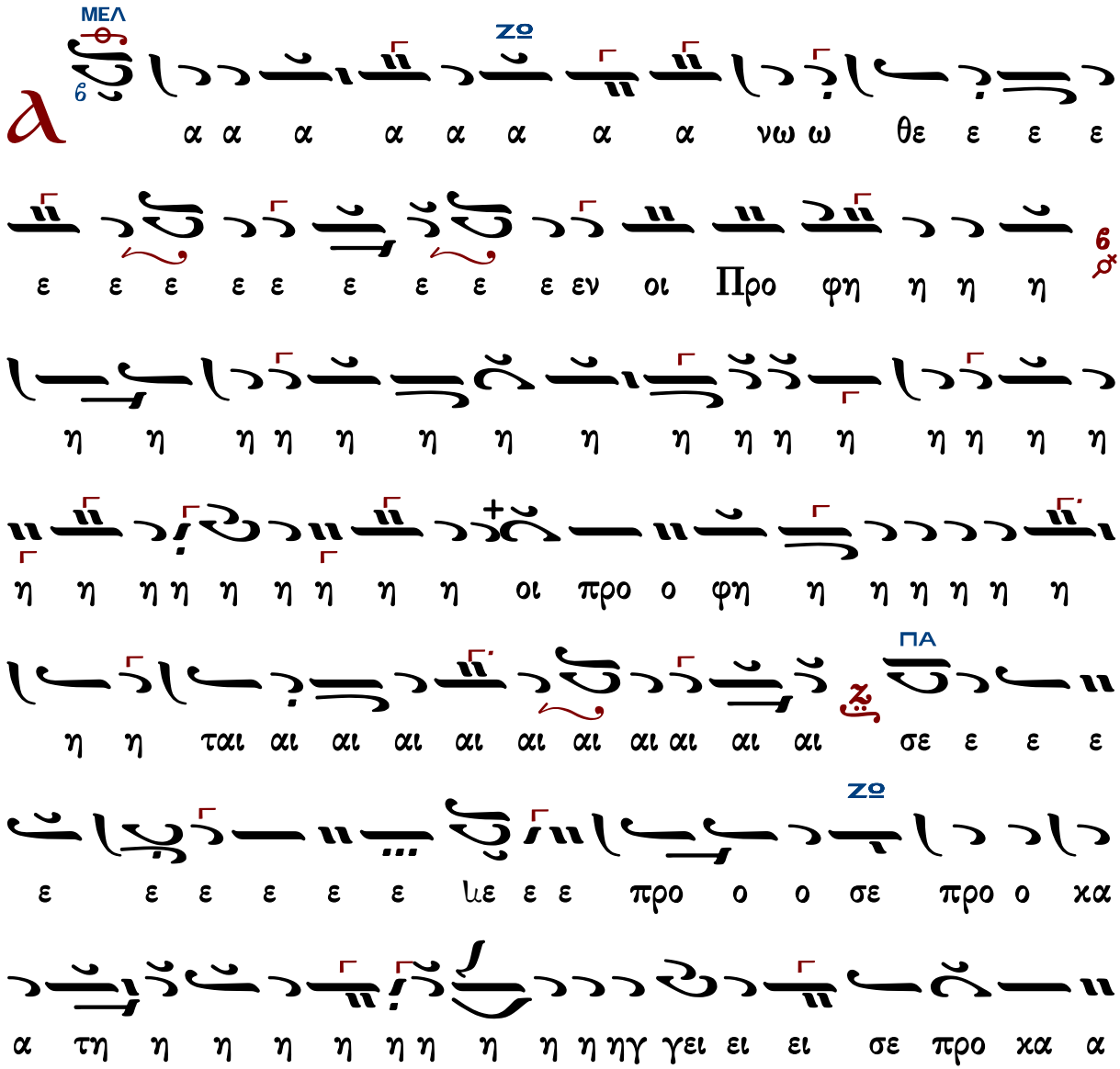

α α α α α α λα α α α α α ει ει γει γ η η η η η τη
α μνο ο στα μνο α α α αν στα α α α α α α
ΠΑ
ο ον ρα α α βδο ον πλα α α α α α α α α ραβδον
π
q
πλα α α κα α α α α α α α α κι ι
ΖΟ
ι ι ι ι ι ι βω ω ω ω κι ι βω το ο ο
ον λυ υ υ υ υ υ χνι ι ι ι ι α α α α
α α α ια α α α α α α α α α αν
τρα α α α α α α α α α α πε ε ε λυ χνι α αν
τρα α α α α α α α α α πε ζα α α α α α
α α α α α αν ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ΠΑ
ΠΑ
ΝΗ
ΖΟ
ΠΑ

α δι ο ο δευ το ο ο ο ο ο ο ο ον χαι
θρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο
ΔΙ ΜΕΛ
ο ο ο νον του βα α σι ι λε ε ε ε ε
ΚΕ
ω ω ω ω ω ω ω ω ως προ χα τη η η η ηγ
ΓΑ ΠΑ
γει ει λα α α αν οι προ φη η η η η η η η η η
ΝΗ ΖΩ
η η η η η οι προ ο φη η η η η η ται αι αι
ΜΕΛ ΖΩ
αι αι τε ε ρι ρε τε ε ρι ρε ρε ε ρε ρε ε ρε
ρι ρε ρε ε ρε ρι ρε ρεμ τε ε ρρε ε ε ρι ρε ρε ε
ρε ρε ε ρε ρι ριι ρι ρε ρι ριι ρι ρε ε ρε
ΔΙ
ριι ρι ρε ε ρεμ τε ε ρε ε ρι ρι ρε ε εμ τε

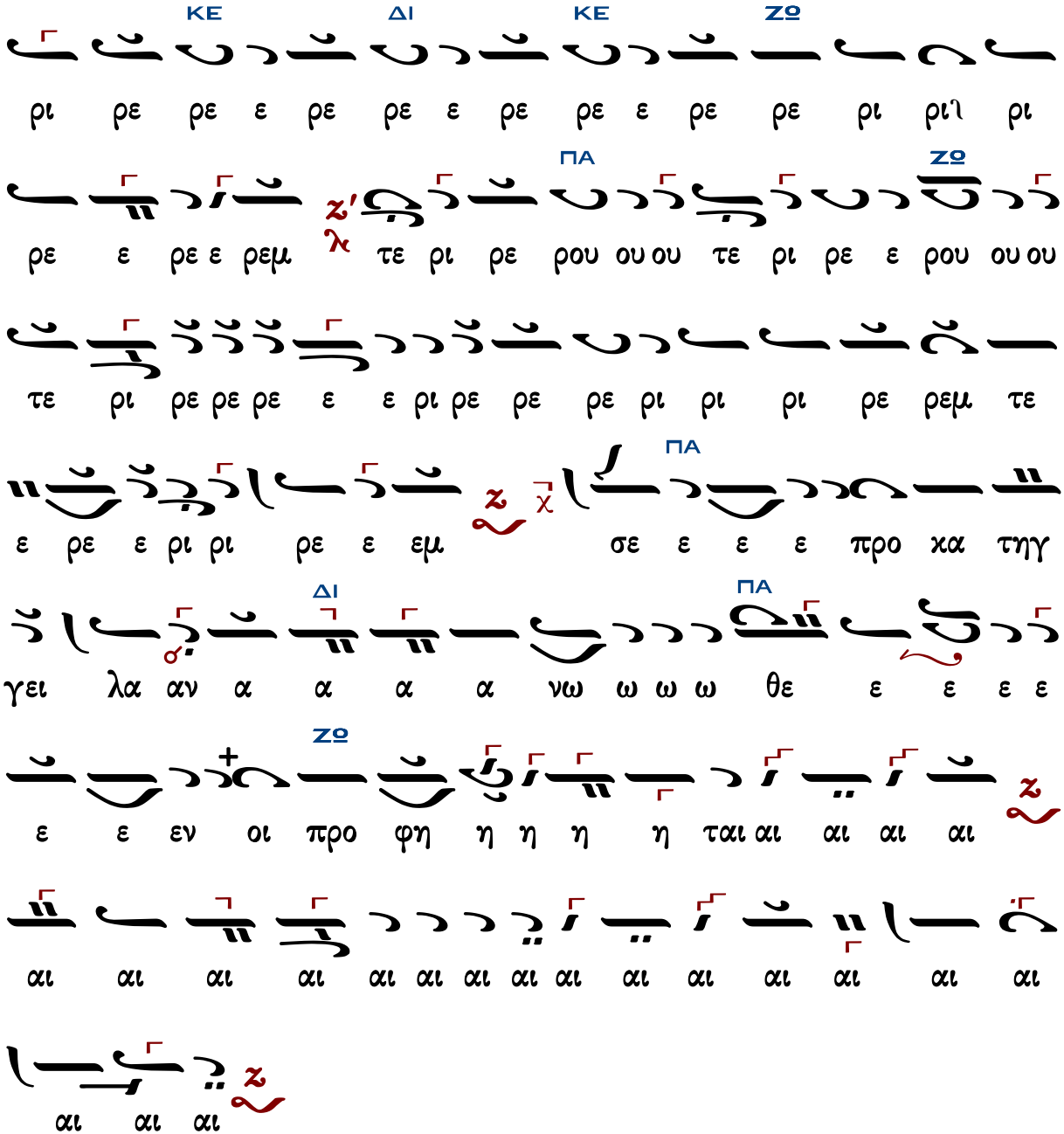

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς

Ἦχος λ πλ. δ΄

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.55/729*

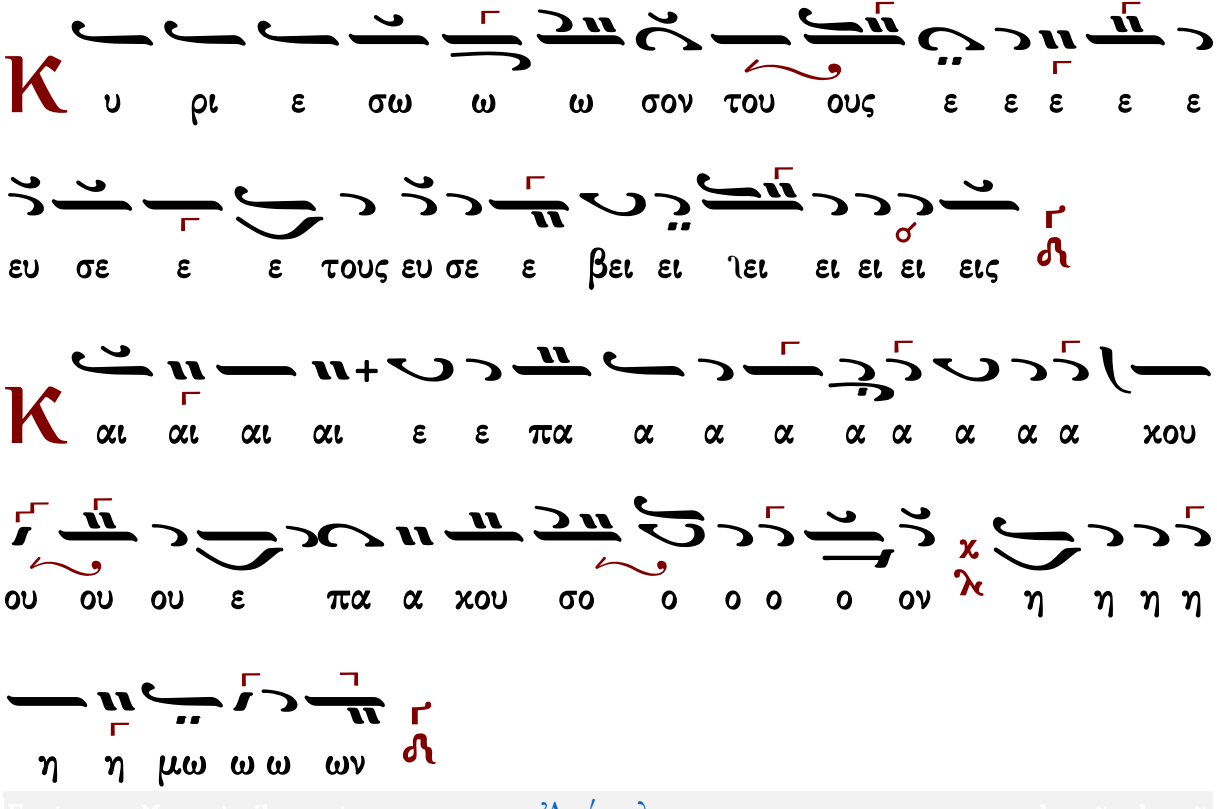
Κ υ ρι ε σω ω ω σον του ους ε ε ε ε ε
ευ σε ε ε τους ευ σε ε βει ει ιει ει ει ει εις
Κ αι αι αι αι ε ε πα α α α α α α α χου
ου ου ου ε πα α χου σο ο ο ο ο ον χ λ η η η η
η η μω ω ω ων